

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ι'. — ΑΡΙΘ. 487

Γραφεία : Ναυαρίνου 20 — Τηλέφ. 21—266

ΑΘΗΝΑ, 29 ΙΟΥΛΙΟΥ 1934

ΕΚΘΕΣΗ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 1933 - 1934

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

Πώς αντιλαμβανόμεθα τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ δίδονται οἱ ἀπολογισμοὶ τῆς Διοικήσεως.

Κύριοι Ἀντιπρόσωποι,

Μακρῶν χρόνων συνήθεια, ἴσως ὅμως καὶ πίστις, εἶχε δημιουργήσει εἰς τὴν ψυχὴν ἐκείνων, ποὺ ἡγήθησαν γιὰ κάθε χρονιά τῆς ὁργανώσεως ἕως σήμερα, τὴν υποχρέωσιν ὅπως μέσα σὲ πλατεῖες καὶ πολυσέλιδες ἐκθέσεις δώσουν τὸν ἀπολογισμὸ τῆς διοικήσεώς τους, ὁ ὁποῖος τις περισσότερες, ἂν ὄχι ὅλες, τις φορὲς ἐστρέφετο περὶ τὴν ἐξέυρεσιν τῶν λόγων, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν κατωρθώθη ἡ λύσις πολλῶν ἢ ὀλίγων ἢ καὶ κανενὸς τῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου μέσα στὴ χρονιά ποὺ διώκησαν.

Σεβόμεθα τὸν τρόπον τὸν ὁποῖον ἐξέλεγον γιὰ νὰ δώσουν τὸν ἀπολογισμὸ τῆς διοικήσεώς των, νὰ μᾶς ἐπιτραπῇ ὅμως νὰ μὴ τὸν ἀκολουθήσωμεν.

Οἱ ἡγούμενοι, Κύριοι Σύμβουλοι, τῶν τυχόν τῶν ὁργανώσεων ἔχουν βασικὴ βέβαια υποχρέωσιν γιὰ τὴν παροχὴ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς διοικήσεώς τους, μὴ στὴν ἀπόδοσιν τοῦτου, τοῦλάχιστον στὸ Διοικητικὸ τοῦ σημείου, πρέπει βραχὺν καθ' ἡμᾶς νὰ χρησιμοποιοῦσι τὸν λόγον.

Μία Διοίκησις, κ. Ἀντιπρόσωποι, κατὰ τὸ 12μηνον στάδιον τῆς θητείας της ἔνα ἀπὸ τὰ δύο θὰ ἐσημειώσῃ ἢ θὰ ἀπεκόμῃσιν τὴν ἀποτυχίαν ἐν τῇ διεκδικήσει τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα τῆς ἐναπιστεύετο ὁ κλάδος κατὰ τὴν ἐκλογὴν της, ἢ τὴν ἐπιτυχίαν. Οἱ ἔννοιαι, βέβαια, τῶν λέξεων «ἀποτυχία» καὶ «ἐπιτυχία» ἐννοοῦνται εἰς γενικὰς τὰς γραμμὰς.

Καὶ ἂν μὲν ἐσημειώσῃ τὴν ἀποτυχίαν, τιμωτέρο καὶ ἀνδρικώτερο θὰ ἦτο μὲ λίγας λέξεις, ἂν ὄχι μὲ μία καὶ μόνον, τὴ λέξιν «ἀπέτυχον», νὰ δώσῃ τὸν ἀπολογισμὸ τῆς ἐάν

δὲ στὸ στάδιον τοῦ ἐλέγχου προέκυπτε ἡ ἀνάγκη τῆς παροχῆς τῶν λόγων, τῶν ἀφορμῶν καὶ τῶν αἰτίων τὰ ὁποῖα προκάλεσαν τὴν ἀποτυχίαν στὴ γενικὴν γραμμὴ ἢ σὲ μερικὰ μόνον σημεία, τότε δὲ ἐχρησιμοποιοῖτο ὁ πλατὺς λόγος, γιὰ νὰ δοθοῦν οἱ ἐξηγήσεις, παρ' ὅλον τὸ ὅτι αὐτὲς οἱ κύριαι γραμμὲς τους θὰ εἶχαν δοθῇ μὲ τις στηλὰς τοῦ Διδ. Βήματος στὴ διαδρομὴ τοῦ χρόνου.

Ἐὰν πάλιν ἡ Διοίκησις ἐσημειώσῃ ἐπιτυχίαν, τότε αὐτὲς εἶναι ἐμπρὸς στὸν κλάδον καὶ δὲν θὰ παρίστατο ἡ ἀνάγκη τοῦ πλατείου λόγου γιὰ νὰ παρουσιασθοῦν. Τοιοῦτος θὰ ἐχρεώζετο μόνον ἂν, στὸ στάδιον τοῦ ἐλέγχου, ἡμφισθητοῦτο ἢ διεστρέφετο ἀπὸ καμμιὰ ἐλαττωματικὴν δρασιν ἢ ἐκτασιν τῆς ἐπιτυχίας, ἢ ἡ βῆσιν της ἀκόμα ἢ καὶ τέλος ἡ προέλευσίν της.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνάγκη νὰ βγοῦν γιὰ νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς τὰς διαδόχους διοικήσεις, ὥστε νὰ προφυλάσσονται ἀπὸ παρόμοια τυχόν ὀλισθήματα, τὰ ὁποῖα ὀδηγοῦν εἰς μικρὰς ἢ μεγάλαις ἀποτυχίαις, ἢ ἀντίθετα, νὰ χρησιμοποιοῦνται δηλ. τὰ συμπεράσματα γιὰ νὰ ὀδηγοῦν εἰς ἐπόμενες διοικήσεις στὸν καλλίτερον τρόπον ἀσκήσεως πολιτικῆς, αὐτὰ θὰ βγοῦν μόνον ἀπὸ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν Συνέλευσιν κατὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐλέγχου.

Πιστοὶ ὁπαδοὶ τῆς ἀντιλήψεως αὐτῆς, δὲν θὰ ἀφήσομεν τὸ στόμα μας νὰ ἐκτεθῇ εἰς λεπτομέρειας καὶ τρόπους, μὲ τοὺς ὁποίους ἡσχίσσαμεν τὴν πολιτικὴν μας τὴν φετινὴν χρονιά στὴ διεκδίκηση τῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου, τὴν τύχην τῶν ἀποτῶν ἀπὸ 12 ἀκριβῶς μηνῶν μᾶς ἐναπιστεύετε. Εἶναι γνωστὴ ἡ πολιτικὴ

μας καὶ γνωστοὶ οἱ τρόποι, μὲ τοὺς ὁποίους διεξηγάμεν τοὺς ἀγῶνας. Ἡμεῖς ἀπλῶς θὰ σὰς παραθέσωμεν εἰς τὰ ἀποτελέσματα διὰ τὰ ὁποῖα δὲς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἔχουμε ἐξαιρετικὰ ἡσυχίαν τὴ συνείδησιν, ὅτι, ἂν δὲν ὑπῆρξαν ἀνώτερα, ἐξέπαντος ὅμως δὲν ὑπῆρξαν κατώτερα ἐκείνων, ποὺ ἡλπίσει ὁ κλάδος ὅταν ἔδω κι' ἓνα χρόνο μᾶς ἀνέθετε τὴν ἡγεσίαν τῆς ὁργανώσεώς μας.

Πὼς ἀποδεικνύεται τοῦτο.

Καὶ γιὰ νὰ βεβαιωθοῦμε κατὰ πόσον τοῦτο εἶναι ἀλήθεια, δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ ρίξουμε μιὰ γλήγορη ματιὰ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια ποὺ περιεῖχαν τις βλέψεις τοῦ κλάδου.

Ἀπὸ τὰ κεφάλαια αὐτὰ θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἀποσπάσουμε τὰ σημεῖα τῶν ὁποίων ἡ φετινὴ Διοίκησις ἐπέτυχεν τὴ λύσιν καὶ μ' εὐχαρίστησιν ὕστερα ὅ' ἀκούσομεν τὸν εὐσυνείδητον ἐλεγχὸν σὰς ἐπάνω σ' ἐκεῖνα ποὺ ἔγιναν ἢ δὲν ἔπρεπε νὰ

γίνοντο ἢ σὰ κεῖνα ποὺ μπορούσαν ἀκόμα νὰ γίνοντο, μὰ γιὰ εἰσνηγοῦντε λόγο δὲν ἔγιναν, κρατώντας πάντα τὸ δικαίωμα ἡ Διοίκησις νὰ δευτερολογῇ ὕστερα ἀπὸ τὸν ἐλεγχον, ἐὰν ἡ ἀνάγκη ἐκ τῆς παρ' ὁμῶν ἀσκήσεως τοῦτου καταστῇ ἀναπόφευκτη, πράγμα ποὺ δὲν θὰ ἠδύχεμαθα.

Τὰ κεφάλαια τῶν βλέψεων τοῦ Κλάδου.

Τὰ κεφάλαια εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν καὶ πάντα θὰ εἶναι τοποθετημέναι οἱ βλέψεις τοῦ συναδελφικοῦ μας κόσμου εἶναι :

- α) Τὰ Ἑκπαιδευτικὰ.
- β) Τὰ Οἰκονομικὰ.
- γ) Τὰ Ὀργανωτικὰ.
- δ) Ἡ θέσις μας μέσα στὴ κοινωνία καὶ τὴν Πολιτείαν.

Ἀς ἐρευνησωμεν τώρα νὰ ἴδωμεν τί ἐπάνω στὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ ἐπέτυχεν ἡ ἀπερχομένη Διοίκησις κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ ἐχειρίσθη τὰ ζητήματα τῆς ὁργανώσεως.

Α'. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Ἀπὸ τὸ πρῶτον κεφάλαιον, τὸ κεφάλαιον δηλ. τῶν Ἑκπαιδευτικῶν βλέψεων ἡ Διοίκησίν μας ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ὅτι κατωρθώσῃ μὲ τις ἐπιμονὰς, προσπάθειάς της ποὺ ἐγένοντο μὲ συνεχεῖς προφορικὰς συζητήσεις καὶ παραστάσεις καὶ μὲ ἀδιάλειπτη ἀρθρογραφίαν στὸ Δ.Β., νὰ συντελέσῃ στὴ παροχὴ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ πιστώσεων γιὰ τὸ ἀνοίγμα κλειστῶν σχολείων.

Χίλιες δέκα τέσσαρες 1014 εἶναι οἱ πιστώσεις ποὺ δέθηκαν καὶ ἰσάριθμοι οἱ διορισμοὶ συναδελφῶν ποὺ ἔγιναν μέσα στὴ χρονιά αὐτὴ ὕστερα ἀπὸ τις προσπάθειαις τῆς Διοικήσεως πλησίον τῶν ἀρμόδιων Ὑπουργῶν τῆς Παιδείας τοῦ ἐφετινοῦ χρόνου, οἱ ὁποῖοι ὁφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι μὲ ἀληθινὸ καὶ ἀξίον πάσης ἐκτιμήσεως ἐνδιαφέρον ἐκινήθησαν ἐπάνω στὸ σπουδαῖον αὐτὸ ζήτημα :

Τριακόσια εἰκοσι εἴς (326) εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολείων τὰ ὁποῖα ἐδρῶθησαν ἢ προήχθησαν τὴ φετινὴν χρονιά χάρις εἰς τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον καὶ τίς αὐτὰς προσπάθειαις.

Ἐξακόσιαις (600) εἶναι οἱ καινούργιαι πιστώσεις ποὺ γράφθηκαν στὸ φετινὸ προϋπολογισμὸ γιὰ προαγωγὰς καὶ ἰδρύσεις σχολείων καὶ ἓνα σημαντικὸ κομμάτι αὐτῶν δόθηκε γιὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἰδρύσεων καὶ προαγωγῶν.

Καὶ ναὶ μὲν οἱ ἀριθμοὶ τοὺς ὁποίους ἀνέφερα δὲν ἔδωκαν τὴν ὀριστικὴν λύσιν στὰ προβλήματα τῆς συμπληρώσεως τῶν κενῶν θέσεων καὶ τῆς ἐξαντλήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀδιορίστων, ὅμως δὲν μπορούμε χωρὶς τὸν κίνδυνον νὰ χαρακτηρίσωμεν κακόπιστοι νὰ μὴ δεχθώμεν ὅτι δὲν ἐμαίωσαν σὲ πολὺ σημαντικὸ βαθμὸ τὸσον τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀτελῶς

λειτουργούντων σχολείων δσον και τόν αριθμό των εκτός θέσεως συμπαθών συναδέλφων. 'Εάν μάλιστα λάβη τις ιδιαίτερες υπ' όψιν—όπως πρέπει να λάβη—τό δυσκόλον των αποφάσεων του 'Υπουργείου των Οικονομικών για την παροχή πιστώσεων, τότε δόξαια θά έννοήση ποίας εκτιμήσεως πρέπει να τύχη τό ένδιαφέρον του 'Υπουργείου της Παιδείας, αλλά οι δικές μας προσπάθειες.

Δέν όμιλούμε για την παραχωρήσιν που έγινε σπουδαίου κονδυλίου δαπάνης έξήντα τριών εκατομμυρίων για την άνέγερση ή αποπεράτωση ήμιτελών διδακτηρίων ύστερα από σπουδαία βέβαια ένδιαφέρον του σήμερον Κυρίου 'Υπουργού της Παιδείας αλλά και από δικές μας υποδείξεις, δέν ήμπορούμε όμως να άποσιωπήσωμεν και τό ότι δέν ήτο μικρό τό ήθικό κεφάλαιο τό όποιον κατέθεσε ή Διοίκηση της 'Ομοσπονδίας εις τό μεγάλο κεφάλαιο του ένδιαφέροντος του 'Υπουργού της Παιδείας και των όπηρεσιών αυτού—πρός τας όποιας, έπειδή ό λόγος, με άπεριόριστον εκτίμηση φέρω τόν νοόν διά την προθυμίαν με την όποιαν ύπηρετήσαν τά πάσης φύσεως ήθικά ζητήματα τό χρόνο τουτο—για την άναγραφή ώρισμένων έξυπηρετικών κεφαλαίων σημασίας διατάξεων σέ νομοσχέδιον που σέ λίγες μέρες θά κατατεθ ή στη Βουλή και στό όποτον μαζί με τά άλλα θά περιέχεται.

1) 'Η ύποχρεωτική έξοδος των

Δημοδιδασκάλων μετά 35ετη πραγματική όπηρεσία.

2) 'Η προαιρετική τοιαύτη των διδασκαλίσων μετά 15ετη ύπηρεσίαν και άνάλογον σύνταξιν.

3) 'Η μετά 30ετη όπηρεσίαν ύποχρεωτική έξοδος των μη έχόντων πτυχίον διδασκαλείου και με άνάλογον σύνταξιν.

4) 'Η κατάργησις του νόμου περί δοκιμότητος των δημοδιδασκάλων.

5) 'Η παροχή άνάλογου σύνταξως εις τούς έχοντας άναπηρίαν ύπέρ τό 50%) λόγω πολεμικών τραυμάτων, ή ολοκλήρου του σύνταξιμου μισθοσ έφ' όσον έχουν 20ετη όπηρεσίαν.

6) 'Η άναγνώρισις των νεοσυσταθέντων Δήμων και Κοινοτήτων των 'Αθηνών—Πειραιώς και Θεσσαλονίκης ως συνέχεις των πόλεων και συνεπώς να δύνανται και εις αυτές να μετατίθενται εκ των περιφερειών δημοδιδασκαλοί, ώστε ν' αύξηθη ό αριθμός των κατ' έτος μετατιθεμένων εις τας πόλεις αυτές και έξυπηρεθη κατ' αυτόν τόν τρόπον μεγαλύτερος άριθμός συναδέλφων κόσμου.

7) 'Η τροποποίησις της κειμένης Νομοθεσίας περί διορισμού δημοδιδασκάλων ώστε τά θύματα πολέμων να προτιμώνται μόνον έντός του αυτού έτους. Καθορίζεται δε ότι θύματα μόνον είναι οι άγαμοι υιοί και άγαμοι θυγατέρες άναπήρων όλικής άνικανότητος ή θανόντων. 'Επίσης αι άγαμοι άδελφοί.

Β. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Με τό Β' κεφάλαιο δηλ. των Οικονομικών διεκδικήσεων ή Διοίκηση δέν φρονεί ότι πρέπει να σά; άπασχολήσιν πολύ για να παρουσιάσιν τό άθροισμα των έπιτυχίων της, καθ' όσον σεις Κύριοι Σύμβουλοι, γνωρίζετε από τόν έκυτίν σας άν από του Δεκεμβρίου π. έτους λαμβάνετε καμιά διαφορά άποδοχών και πώσιν και έπομένως δέν θά ήτο άνάγκη να τό τονίσω έχώ. 'Ισως έκείνο τό όποτον θά έπρεπε να τονίσω έχώ είναι ότι ύπέρ τά 150 είναι τά έκτατομύρια τά όποια προσετέθησαν εις τας άποδοχάς του έκπαιδευτικού Κόσμου της χώρας έναντι των 460 εκατομμυρίων τά όποια έχορηγήθησαν έν συνόλω διά την αύξισιν των μισθών ολοκλήρου του Στρατιωτικοπολιτικού ύπαλληλικού τοιούτου.

Σεις οι ίδιοι ίσως γνωρίζετε με ποιους βαθμούς εις σεις αυτοί, εις άλλους συνάδελφοι των περιφερειών σας ύπηρετούσατε μέχρι πρότινος και με ποιόν ύπηρετείτε τώρα. 'Εγώ μόνον θά είπω ότι ή άπερχόμενη Διοίκηση έκληρονόμησε την 1ην Αδγούστου παρελθόντος έτους χιλίας δέκα τρεις προαγωγές έκπε-

μύσας από έτους και πλέον, ότι έκληρονόμησε μίαν δυσφορίαν του 'Εκπαιδευτικού κόσμου για την άικον αυτήν καθυστέρηση και ότι εις τό 12μηνό της θητείας της κατώρθωσε με την πολύτιμη συνδρομή του 'Υπουργείου της Παιδείας να την άντικαταστήσιν με την άνακούφιση.

'Αλλ' όχι μόνον αυτούς, αλλά και άλλους άκόμα στενάζοντας ύπό τό βάρος της άδικίας της καθυστέρησης των προαγωγών έφρόντισε ν' άπαλλάξη από τό μαρμαρδ και δοκιμάζει πολύ λύπη στη ψυχή γιατί άπομακρυνόμενη σήμερα δέν ήτύχησε να παρουσιάσιν λευκό τό πινάκιο των προαγωγών και να μη ύπάρχη κανείς σήμερα με καθυστέρημένη προαγωγή. 'Ω; τόσο έπιθυμεί να πιστεύη ή άπερχόμενη Διοίκηση ότι, τό 'Υπουργείο της Παιδείας βοηθούμενο και από τούς διαδόχους μας θά έξαντλήσιν όλόκληρο τό ένδιαφέρον του για να δώσιν τη χαρά και σέ κείνους τούς λίγους άκόμα που ως σήμερα δέν είχαμε την εύτυχία να δώσιν ή δική μας θητεία.

Σεις άκόμα γνωρίζετε Κύριοι 'Αντιπρόσωποι, άν ό κλάδος ήμων έ-

ξαντώντας τούς βαθμούς της Ιεραρχίας είχε δικαίωμα επί ποσοστού τινος μεγαλύτερου μισθοσ δσα δήποτε κι' άν παρέμεινε χρόνια στην όπηρεσία, ένθ σήμερα μετά ώρισμένων χρονικόν διάστημα δικαιούται μιάς αύξήσεως.

Σεις άκόμα γνωρίζετε άν ό κλάδος δσα δήποτε παραμένοντας χρόνια στόν αυτό βαθμό είχε δικαίωμα μεγαλύτερου μισθοσ έν δέν προήγετο, ένθ τώρα με μιά αύξοκμχη

μόνον διετή όπηρεσία και χωρίς προαγωγή θά παίρνιν τό 50%) τοσ άνωτέρου βαθμού.

Σεις τέλος γνωρίζετε άν ύπάρχη σήμερα ή ταπεινωτική έκείνη διάταξις μεταξύ ήμων και των συναδέλφων ύπαλλήλων των άλλων κατηγοριών που έπέτρεπε μεταξύ όμοιοβάθμων ύπαλλήλων ήμεις να παίρνωμε όλιγώτερα, ή γκρεμισθήκε υπό την πίεση του δικαίου και της πολιτικής ήμων.

Γ. ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ

Και έρχομαι στό Γ' κεφάλαιο, τά 'Οργανωτικά.

Γιά να δώσιν ή φετεινή Διοίκηση στό σπουδαίο τουτο κεφάλαιο τόν άπολογισμό της δέν έχει παρά να άνατρέψιν.

1) Είς την χθές άνακοινωθείσαν κατάστασιν τοσ αριθμού των ψήφων, με τας όποιας παρουσιάζεται ή ένστώσα συνέλευση έναντι των προηγούμενων της π. έτών.

2) Είς τόν αριθμόν των συνδρομητών του Διδ. Βήματος, οι όποιοι τη φετεινή χρονιά έφθασαν δπως θά δοϋμε ύστερα από λίγες στιγμές σέ αριθμό, που δέν είχε άντικρυσθη σχεδόν τά τελευαία αυτά χρόνια.

3) Στην παρουσία των τόσων άντιπροσώπων των περιφερειών ένας άρεκάτ σημερινός αριθμός των όποιων ύστερα από μακρά χρόνια άπουσίας με έξαιρετική εύχαρίστηση επανδβλέπεται τη φετεινή χρονιά μέσα στην αίθουσα αυτή.

4) Είς τας ύπέρ τας δύο έκκοντάδας χιλιάδων δρ. που συγκεντρώνει αυτή τη στιγμή τό «Σητί της 'Ομοσπονδ.» την ιδέα της άποκλήσεως του όπολου

ας μας έπιτραπή να πιστεύωμεν ότι ένεπνεύσθημεν.

Και να! μέν θέλει να κολακεύεται και να πιστεύη ή άπερχόμενη Διοίκηση ότι και ή όλη πολιτική την όποιαν σέ όλα τά σημεία ήκησε συνετέλεσε εις τό ώραιον αυτό θέαμα τό όποιον από προχθές άντικρύζουμε, όμως διν παύει να πιστεύη ότι τουτο σημαντικά όφείλεται και στη μεγάλη άπόφωση ν' άγνοήθουν θυσίες και κόποι και να πραγματοποιηθούν άληθινές περιόδεις με πρόγραμμα και σκοπό.

Περισσότερες από τίς μισές περιφέρειες της 'Ελλάδος είχε την τιμή να έξικρυσθη έφέτος έξ όνόματος της Διοικήσεως ό παρέχων σέ σάς αυτή τη στιγμή τόν άπολογισμό της χρονιάς. Και άφοσ ιδώ βρίσκεται ό λόγος δέν μπορώ παρά να είπω ότι άν οι έκάστοτε Γενικές Συνελεύσεις του Κλάδου δίνουν τίς φωτεινές γραμμές άπάνω στίς όποιες κινούνται οι Διοικήσεις, έξάπαντος ή γραμμή που καθώρισε ή ΙΣΤ'. Γενική Συνέλευση για να γίνωνται οι περιόδεις είναι μιά από τίς ποιό φωτεινές, άν όχι ή φωτεινότερη.

Γ. Η ΘΕΣΗ ΜΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Και έρχομαι τέλος στό Δ' και τελευταίο κεφάλαιο, στό κεφάλαιο «ή θέση μας μέσα στην Κοινωνία και την Πολιτείαν».

Πιστεύω τυπλά Κύριοι, εις την δύναμιν και την έπιρροήν την όποιαν άσκει επί της τύχης των ζητημάτων των ατόμων ή των όμάδων ή τοιαύτη ή τοιαύτη γνώμη της Κοινωνίας και Πολιτείας περί του ήθικού άναστήματος έκείνων.

'Η γνώμη αυτή δημιουργείται, και με τόν χρόνον και την συνέχεια παγιώνεται, από τόν τρόπον με τόν όποιον έμφανίζονται και γενικά έκδηλώνουν την ζωήν και την ύπαρξιν τους τά άτομα ή αι τούτων 'Οργανώσεις. Εότυχισμένα τά άτομα ή αι 'Οργανώσεις για τίς όποιες έσχηματίσθη ή θά σχηματισθ ή γνώμη ότι κινούνται μέσα σέ πλαίσια ήθικης άνωτερότητος.

Συνεπείς προς τας πεποιθήσεις μας αυτές έφροντίσαμε δσον οι μπρές μας δυνάμεις και ό χρόνος επέτρεψιν να δώσωμε στη Διδασκαλική μας 'Οργάνωση την έμφάνισιν 'Οργανισμού, ό όποιος δέν έχει περιορισμένην οδδ' ύποπτον την σκέψιν και τόν σκοπόν, αλλά άπλώνει τό μάτι πολύ πέραν και ή έπιθυμία της είναι να συντελέσιν, καταθέτοντας τό μικρό ή μεγάλο έκυσό της, στην έξυπνέρεση της 'Ελληνικής Πολιτείας και Κοινωνίας για τη δημιουργία του καλύτερου 'Εθνικού αύριον.

Κατά πόσον τουτο έπείτοχάμε σεις μέν, άντικειμενικότεροι κριταί, είσθε σέ θέση καλύτερα να γνωρίζετε ως τόσο ως έπιτραπή και σέ μας να πιστεύωμεν ότι ή σπουδαία προσοχή με την όποιαν έκαμε την τιμή να άξιώσιν τούς έκπροσώπους του κλάδου ή Πολιτεία και ιδιαίτερος τό

Ἰπουργεῖο τῆς Παιδείας δι' ἀμφοτέρων τῶν Ἀξιότιμων στὴ διαρραύσασα χρονιά Ἰπουργῶν του σ' ἔλας τις στιγμές ποὺ οἱ περιστάσεις ὑπεγόρευσαν, καὶ ἡ πλέον ἢ ἀπαξ ἐκδηλωθεῖσα ἐπιθυμία τους νὰ ἀκούουν προκαταβολικὰ τὰς γνώμας τῆς Διοικήσεως γιὰ τὰ ποικίλης φύσεως ζητήματα τοῦ ἡμετέρου κλάδου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄξιο τῆς πάσης προσοχῆς μας ἐνδιαφέρον ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας, ὅταν τοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία, παρέχει σὲ μᾶς τὸ δικαίωμα νὰ πιστεύουμε καὶ ἐν ταύτῃ νὰ κολακευόμεθα ὅτι ὁψώσκαμε σὲ κάποιο βαθμὸ παραπάνω τὸ ἡθικὸν ἀνάστημα τῆς Διδασκαλικῆς μας Ὁργανώσεως.

Ἄλλ' ἐὰν ρίξουμε τὴ ματιὰ μας γιὰ νὰ ἐρευνήσουμε καὶ τοῦ ἐτέρου παράγοντος τὴν ψυχὴ, τῆς Κοινωνίας δηλαδὴ, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ δὲν θὰ ἀποκομίσωμεν παρὰ τὴν ἱκανοποίησιν.

Ἡ ἀπεριόριστη στοργὴ μὲ τὴν ὅποian περιέβαλε ἡ ἑλληνικὴ δημοσιογραφία τὰ ζητήματα τοῦ Κλάδου τὸν φετινὸν χρόνον καθὼς καὶ ἡ ὁμοία μὲ τὴν ὅποian κατ' εὐθείαν αὐτὴ ἡ ἑλληνικὴ Κοινωνία περιέβαλλε τὰς διεκδικήσεις του, καὶ ἡ ὅποια ὡς ὅλοι θὰ ἐνθυμούμεθα ἀπετέλεσε κάτι τι τοῦ ἀνευ προηγούμενου, ἐπιθυμούμε νὰ πιστεύουμε ὅτι ἀποτελοῦν ἰσχυρὸν ἔκρεισμα γιὰ νὰ στηρίξουμε τὴν πεπολιθῆσθαι μας ὅτι καὶ εἰς τὸ κεφάλαιο τοῦτο καταθέσαμε σὲ κάποιο βαθμὸ τὴν συνδρομὴν μας.

Ἐὰν εἰς ὅλα αὐτὰ τώρα προσθέσουμε καὶ τὴν ἀπειρα μαρτυροῦσα ὥραία χειρονομία τοῦ Στῶ Προέδρου τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου κ. Λάμπρα πρὸς τὸ Ἀξιότιμο τοῦ ὁποῦ προέσωπο μὲ σεβασμὸ καὶ εὐγνωμοσύνην ἐξ ὀνόματος τοῦ Κλάδου φέρω τὸ νοῦ, θὰ βεβαιωθῶμεν ὅτι

δὲν κολακευόμεθα μάταια πιστεύοντας ὅτι καταθέσαμε κάποιο λιθαράκι εἰς τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἡθικῆς ἀνυψώσεως τῆς Ὁργανώσεως.

Καὶ ἐπειδὴ τώρα ἐνταῦθα ὁ λόγος, ἐπιθυμῶ πρὸς ὅλον αὐτὸν τὸν ἀνώτερον κόσμον, τόσο τὸν πολιτικὸν τὸν ἐν τῇ Κυβερνήσει περισσώτερον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκτὸς αὐτῆς, ὅσον καὶ τὸν κόσμον τῆς ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας, ἡ ὁποία μὲ ἀπέραντη καλωσύνη καὶ ἀποφασιστικότητι διέθεσεν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τοῦ σχολείου τὸ εὐνοϊκὸ ἐνδιαφέρον τῆς σ' ἔλας τῆς χρονιάς τοὺς καιροὺς, καθὼς καὶ τὴν ἑλληνικὴν Κοινωνίαν σὲ τις λεπτομέρειάς τῆς γιὰ τὸν πόνον καὶ τὸ στοργικὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἐξεδήλωσε ἡμῶν σὲ ἱερὰς ἀγῶνων στιγμῆς, αἰσθανόμεναι ὑπέρτατη ὑποχρέωσιν νὰ ἀπευθύνω ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὸ «ΕΥΓΝΩΜΟΝΩ» τοῦ Κλάδου.

Εὐχομαι τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ νὰ μὴ ἀνακοπῇ ποτὲ τὸ βῆμα ἀντίθετα νὰ γίνῃ ταχύτερον σταθερότερον καὶ τότε ἂς πιστέψῃ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ Πολιτεία ἑμῶ τοῦ μικροῦ δασκάλου τὴ βεβαίωσιν ὅτι ἡ Πατρίδα μας θὰ ξαναγεννηθῇ, καὶ τὴν τιμὴν πέρα-πέρα σὲ τοῦτο θὰ διεκδικήσουν οἱ ἑλληνες δημοδιδασκαλοί.

Ἐτελείωσα Ἀξιότιμοι Κύριοι.

Τὸ ἔργον μας εἶναι ἔμπρὸς σας. Παραδίδουμε αὐτὸ εἰς τὴν εὐσυνείδητην ἐκτίμησίν σας. Ἡμεῖς μὲ ἡσυχίαν πιά τὴ συνείδησιν ὅτι ἀπάσας τὰς φτωχικὰς μας δυνάμεις χωρὶς καμμιὰ ἀπολύτως φειδῶν καταθέσαμε στὰ παῖδια τῶν εὐγενικῶν ἀγῶνων γιὰ τὴν παντὸς εἵδους ἐξύψωσιν τοῦ Διδασκαλικοῦ συνόλου ἐγκαταλείπουμε τὴν ἐπαλξιν γιὰ νὰ τεθῶμε ἀπὸ ὧ καὶ μπρὸς σὲν πιστοὶ στρατιῶτες στὴν ἀπόλυτη διάθεσιν τῶν καινοῦργων μας ἀρχηγῶν ποὺ μέγα σὲ λίγες ἡμέρας σεῖς θὰ ἀναδείξετε

σας ἀπάνω στὶς διαφορὰς καὶ νὰ εὐρετε τὸν τρόπο, ὥστε οἱ χρονιὰς ἀπὸ ὧ καὶ μπρὸς ἡ μὴ ὑστερα ἀπὸ τὴν ἄλλη τόσο στὴν Ὁμοσπονδία ὅσο καὶ στὸ Δ. Β. νὰ παρουσιάζουν αὐξήσεις μελῶν καὶ συνδρομητῶν μὰ ποτὲ στασιμότητα ἢ καὶ τὰ ἀκόμα χειρότερον μίωσιν.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΟΥ "ΔΙΔ. ΒΗΜΑΤΟΣ."

Αὐτ. Αριθ.	ΣΥΝΔΡΟΜΟΙ	Σύνολον συνδρομητ. 1931-32	Σύνολον συνδρομητ. 1932-33	Σύνολον συνδρομητ. 1933-34
1	Ἀθηνῶν	114	117	116
2	Ἀργονίου	38	51	91
3	Ἀνδρου	10	9	16
4	Ἀναστασίτης	20	12	13
5	Ἀλεξανδρουπόλεως	27	19	23
6	Ἀρτης	28	21	44
7	Αἰγιαλείας	36	28	58
8	Ἀργολίδος	68	40	59
9	Βεργίας	57	39	47
10	Γιαννιτῶν	32	39	37
11	Γόρτυνος	52	52	55
12	Γουμένισσης	19	15	19
13	Γορτυνίας	37	21	62
14	Γρεβανῶν	33	33	58
15	Δράμας	61	56	63
16	Δωρίδος	29	37	46
17	Διδυμοτείχου	30	20	28
18	Ἐδέσσης	55	48	60
19	Ἐλασσάνης	22	21	32
20	Εὐρυτανίας	48	46	47
21	Ζακύνθου	12	8	14
22	Ζαγορίου	27	22	31
23	Ἰλίας	70	56	101
24	Ἡρακλείου	89	82	84
25	Θεσσαλονίκης	116	86	96
26	Θηβῶν	16	12	38
27	Ἰωαννίνων	119	83	115
28	Ἰκαρίας	17	11	20
29	Καβάλλας	54	43	47
30	Καρυστίας	38	41	47
31	Κυθήρων	19	13	22
32	Κιλκίς	61	40	39
33	Καρδίτσας	49	69	92
34	Καστορίας	37	32	44
35	Κοζάνης	79	66	120
36	Κατερίνης	41	31	51
37	Κερκύρας	51	46	68
38	Κεφαλληνίας	50	30	50
39	Κονίτης	21	31	33
40	Κορινθίας	101	80	136
41	Κομοτινῆς	48	36	46
42	Καλαβρύτων	10	12	36
43	Λαρίσης	61	45	117
44	Λακεδαιμόνος	79	54	103
45	Λακωνικῆς	19	36	72
46	Λεβαδείας	12	10	28
47	Λευκάδος	53	30	54
48	Λέσβου	91	105	108
49	Λήμνου	29	20	18
50	Λαγκαδῶν	37	32	43
51	Μαγνησίας	59	48	70
52	Μεγαλοπόλεως	39	27	48
53	Μεσολογγίου	20	33	42
54	Μεσσηνίας	45	23	50
55	Μεσσηνίας	116	74	118
56	Μαντινείας	58	55	96
57	Μεσσηνίων	38	27	34
58	Μεγάρων	28	21	30
59	Νάξου - Σύρου	76	60	90
60	Ναυπακτίας	36	32	55
61	Ξάνθης	44	33	41
62	Ὀλυμπίας	55	43	76
63	Ὀρεσιάνου	37	28	18
64	Παιονίας	53	42	77
65	Πατρῶν	48	41	110
66	Πεδιάδος	33	23	39
67	Ποσειδέης	21	27	43
68	Παραμυθίας	16	20	42
69	Πωγωνίου	26	28	32
70	Ραφνασίδος	47	36	56
71	Ρεθύμνης	19	11	21
72	Σατίστης	32	39	45
73	Σάμου	70	62	66
74	Σερρών	46	34	47
75	Σητείας	39	38	40
76	Σιδηροκάστρου	15	6	8
77	Σφακίων	39	19	22
78	Σουφλίου	54	47	78
79	Τρικιάλων	63	43	69
80	Τριφυλίας	71	51	101
81	Φθιώτιδος	64	54	50
82	Φλωρίνης	29	27	28
83	Φιλιατών	56	40	74
84	Χαλκίδος	66	49	57
85	Χαλκιδικῆς	93	69	91
86	Χανίων	71	44	57
87	Χίου	5	19	15
88	Ἐξωτερικῶν			
		4139	3864	4791

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

Ὅσοι ἀπὸ τὴν παροχὴ τοῦ ἀπολογισμοῦ μας γιὰ τὴ διαχείρισιν τοῦ Διοικητικοῦ μέρους, ἰδοὺ ἡμεῖς ἐνώπιόν σας, κ. ἀντιπρόσωποι, γιὰ νὰ σὰς δώσουμε καὶ τὸν ἀπολογισμὸ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως κατὰ τὴ χρονιά αὐτή.

Μὲ τὴν παροχὴ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ἔχετε πιά ἔμπρὸς σας ὁλόκληρην τὴν εἰκόνα τῆς πολιτείας μας.

Οἱ ἀριθμοί, κύριοι, εἶναι σκληροὶ οὐδένων τὴν ἐκπαιδευτικὴν ὁρίστανται. Δὲν τοὺς συγκρίνει οὐτε ἡ τέχνη τοῦ λόγου οὐτε τὸ πλάτος αὐτοῦ. Ἐτοίμαθα οὖν παρουσιάσωμεν ζητὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀντιπροσωπευτικὴν ἰδιότητα ἐκείνου κοινβουλίου ἰδοὺ εἴτε ἐξόγου θὰ πάρει τὰ στοιχεῖα γιὰ νὰ

δγάλετε τὰ συμπεράσματά σας, τόσο γιὰ τὴν οἰκονομικὴ διαχείρισιν τῆς Ὁμοσπονδίας ὅσο τὴν τοιαύτην τοῦ Διδ. Βήματος.

Παραθέτουμε πρὸς τοῦτο κ. ἀντιπρόσωποι, ἕνα πινάκα τῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους καὶ ἐναντι ἐκάστου τούτων τοποθετοῦμε σὲ ἰδιαίτερες στήλας τὰ ποσὰ τὰ ὅποια ἀπέστειλαν κατὰ τις δύο προηγούμενες ὁμοσπονδιακὰς χρονιὰς καὶ σ' ἄλλη ξεχωριστὴν τὰ ποσὰ τοῦ φετινοῦ χρόνου. Παραθέτουμε ἐπίσης ἄλλο πινάκα μὲ τοὺς ἰδίους συλλόγους καὶ ἐναντι αὐτῶν ἀναγράφουμε τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομητῶν τῆς κάθε χρονιάς ἀπὸ τις τρεῖς τελευταῖες. Κόμνοντας τοῦτο παρῆχουμε σὲ σὰς τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάμετε τις μελέτας

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 1933-34

ΠΙΝΑΚΑΣ

των συλλόγων που έστειλαν συνδρομητές στην 'Ομοσπονδία

Αρ. Συλλόγου	Συνδρομές 1931-32	Συνδρομές 1932-33	Συνδρομές 1933-34	
1	Αθηνών	4.200.—	5.160.—	8.760.—
2	Αθηνών Β'.	3.160.—	1.200.—	2.160.—
3	Αργινίου	2.500.—	600.—	3.000.—
4	Αναστασίας			
5	Τήνου		1.200.—	1.440.—
6	Αλεξανδρουπόλεως		1.200.—	
7	Αρτης			
8	Αιγιάλειας	3.960.—	3.360.—	4.560.—
9	Αργολίδος	2.500.—		6.120.—
10	Βαρφαίας			
11	Γιαννιτσών		950.—	1.550.—
12	Γόρτυνος	2.150.—	1.200.—	1.800.—
13	Γουμινίας	2.104.—		2.527.50
14	Γουρυνίας		600.—	2.780.—
15	Γρεβενών	2.400.—	2.000.—	3.000.—
16	Δράμας	2.000.—	5.160.—	2.400.—
17	Δωρίδος		2.460.—	1.680.—
18	Λιδυμοταχείου	330.—		600.—
19	Εδέσσης	200.—	1.800.—	4.000.—
20	Ελασσάνος	600.—	800.—	500.—
21	Εύρυτανίας	3.360.—	8.000.—	8.410.—
22	Ζακύνθου			1.050.—
23	Ζαγορίου	2.160.—	1.560.—	
24	Ηλείας Α' (Πύργος)	840.—	2.160.—	3.000.—
25	Ηλείας Β' (Αρκαδία)	3.120.—	1.560.—	2.380.—
26	Ηρακλείου	5.710.—	5.760.—	5.760.—
27	Θεσπίας	600.—		6.000.—
28	Θεσπίας	2.800.—	1.200.—	2.780.—
29	Θηβών			1.200.—
30	Ιωαννίνων	2.760.—	1.560.—	3.860.—
31	Ικάριας	680.—	60.—	720.—
32	Καβάλλας	7.000.—	5.740.—	5.800.—
33	Καστοριάς		3.000.—	2.400.—
34	Καρδίτσας	8.180.—	8.710.—	8.760.—
35	Καστοριάς	3.000.—		
36	Κατερίνης	1.800.—	3.000.—	2.820.—
37	Κερκiras	2.750.—	2.400.—	600.—
38	Κεφαλληνίας	2.400.—	1.200.—	3.420.—
39	Κοζάνης	660.—	4.800.—	3.600.—
40	Κιλκίς	1.000.—	1.890.—	
41	Κονίτσας	1.360.—	2.780.—	2.780.—
42	Κορινθίας	5.200.—	7.960.—	4.820.—
43	Κομοτινής	150.—	1.070.—	2.400.—
44	Καλαβρύτων			3.120.—
45	Κυθήρων			1.280.—
46	Λαρίσης			3.000.—
47	Λακεδαιμόνιος Α' (Σπάρτη)	1.550.—	970.—	3.925.—
48	Λακεδαιμόνιος Β' (Μολάοι)	2.160.—	960.—	2.180.—
49	Λακωνικής	1.800.—		2.725.—
50	Λεβαδείας			1.100.—
51	Λευκάδος			1.620.—
52	Λεσβού	6.000.—	9.000.—	12.000.—
53	Λήμνου	760.—		2.180.—
54	Λαγκαδάς			2.400.—
55	Μαγνησίας		4.000.—	3.600.—
56	Μαγνησίας		1.800.—	1.560.—
57	Μεσολογγίου	960.—	1.300.—	1.210.—
58	Μεσσηνίας		2.400.—	5.600.—
59	Μαντινέας	2.400.—	2.220.—	4.560.—
60	Μεσσηνίας	600.—	2.180.—	1.560.—
61	Μεσσηνίας	2.110.—	1.880.—	2.150.—
62	Μεσσηνίας	1.460.—	1.160.—	1.800.—
63	Ναυπακτίας			2.888.—
64	Εάνθης	4.800.—	3.000.—	3.600.—
65	Ολυμπίας	2.400.—		3.860.—
66	Ορεστιάδος	1.326.—	1.200.—	960.—
67	Πατρών	1.800.—	1.800.—	3.000.—
68	Πατρών	3.800.—	5.160.—	3.960.—
69	Πατρών			1.560.—
70	Πατρών	1.600.—	2.400.—	3.000.—
71	Πατρών	2.160.—	1.560.—	2.860.—
72	Πατρών	600.—	2.710.—	2.040.—
73	Πατρών	1.801.—	2.091.—	4.600.—
74	Πατρών	1.804.—	1.868.—	1.560.—
75	Πατρών	1.680.—	6.900.—	4.000.—
76	Πατρών	2.700.—	3.860.—	3.860.—
77	Πατρών	4.560.—	4.560.—	2.760.—
78	Πατρών		870.—	4.200.—
79	Πατρών	1.000.—	1.000.—	
80	Πατρών	1.200.—	1.200.—	
81	Πατρών		600.—	1.300.—
82	Πατρών	2.400.—	3.000.—	3.000.—
83	Πατρών	5.200.—	5.760.—	4.560.—
84	Πατρών	4.560.—	3.000.—	6.860.—
85	Πατρών	1.000.—	500.—	
86	Πατρών	1.700.—	2.000.—	2.400.—
87	Πατρών	1.000.—	910.—	960.—
88	Πατρών			
89	Πατρών	3.000.—	2.300.—	3.300.—
90	Πατρών	7.300.—	6.000.—	5.760.—
91	Πατρών			8.000.—
92	Πατρών			
93	Πατρών			

169.984.— 175.099.— 247.933.50

Από τους πίνακες αυτούς που ακούσατε, προκύπτει ότι οι συνδρομές των Συλλόγων κατά μέν το έτος 1931—32 ανήλθαν εις 169984 δραχμάς. Κατά το έτος 1932—33 175099 δραχμάς ήτοι επί πλέον δραχμάς 5915. Κατά δε το έτος 1933—34 δραχμάς 247.933.50 ήτοι επί πλέον από μέν των προέτερων χρόνων δραχμάς 77.949.50 από δε των προετέρων 72.831.

Διά δε το Διδασκαλικόν Βήμα ότι οι συνδρομηταί

Κατά μέν το έτος 1931—32 ήσαν 4139 με εισπραξιν 252119.

Κατά το έτος 1932—33 ήσαν 3364 με εισπραξιν 202646.

Και κατά το έτος 1933—34 είνε 4.721 με εισπραξιν 281.882.

Και ταύτα μέν ως προς τα έσοδα.

Συμπεράσματα τώρα κατά πόσον και η πολιτική της Διοικήσεως ήμων συνετέλεσε εις την τωσούτην οικονομικήν εμφάνισιν της 'Ομοσπονδίας και τόν πλουτισμόν του άριθμού των μελών της οργανώσεως και των συνδρομητών του Δ. Β. εις τρέπον ώστε, όχι μόνον να μη αίωρεται πλέον ο κίνδυνος της παραλύσεως άλλ' αντίθετα να πετυγχάνη της πεποιθήσεως το αίσθημα ότι έτοιμοι προχωρούντες δέν άπέχει ή ημέρα που ή στέγη της 'Οργανώσεως θα σκεπάζη ολόκληρη τη Διδασκαλική 'Ελλάδα, τά συμπεράσματα, λέγομεν, αυτά στη δνκή σας έντιμη κρίση άπόκειται να βγάλετε.

Και έρχεται τώρα το ζήτημα των έξόδων της διαχειρίσεως.

Διάφοροι είναι αι γνώμαι κ. αντιπρόσωποι, περί του τρόπου με τον οποίον μια οργανώση ή και ένα άτομο ακόμα πρέπει να εμφανίζεται.

Και ή θεωρία ότι «πρέπει να διαφοροποιή για την κοινωνική εμφάνισιν και να κάνουμε όλους τους δυνατούς οικονομικούς περιορισμούς ώστε να εξοδούμε λιγώτερα» έχει τους όπαδούς της, μά μεταξύ αυτών δέν συγκαταλέγει και ήμεις.

Ήμεις από πεποιθήσεως άνήκομεν εις την σχολήν, ή οποία άπαίτε? όπως ή εμφάνισιν μ' άλλα λόγια ή παράστασις, είναι ανάλογη προς τάς υποχρεώσεις που δημιουργεί ο βαθμός του ήθικου άναστήματος και της θέσεως που έχει μέσα στην κοινωνία και την Πολιτείαν ή 'Οργάνωσις ή και το άτομο ακόμα.

Ή σχολή εις την οποίαν άνήκομεν διδάσκει ότι το χρήμα δέν είναι σκοπός, αλλά μέσον.

Αυτός λοιπόν τις γνώμες ακολουθόντες ως μη σας φανή παράξενον όταν αντικρύψετε τά κονδύλια των δαπανών και παρατηρήσετε ότι ηδύσχημεν το ποσόν του ένοικίου από των 1.900 δραχμών κατά μήνα εις το ποσόν των τριών χιλιάδων τριακοσίων, δίδει έπιστάμενον ότι δέν ήτο

έπιτετραμμένον εις την Διδασκαλικήν 'Ομοσπονδίαν με το ήθικόν άνάστημα και τόν άριθμητικόν όγκον των δεκαετησάρων χιλιάδων του κλάδου να στείγεται εις τά γνωστά δωμάτια της όδου Ρόμης.

Δέν γνωρίζω, κ. αντιπρόσωποι, αν θα ύπάρξουν και άλλα σημετα εις τά διάφορα κονδύλια των δαπανών τα όποια να κινήσουν την προσοχήν σας? ώς τόσο, εάν ύποταθ ήτι δέν ύπάρχουν άλλα τοιαύτα, δέν δυσκολεύομαι να σας βεβαιώσω ότι ύπάρξαν σιγίμες που δοκιμάσαμε την εκ των περιορισμών του προϋπολογισμού στενοχωρίαν.

Και για να κλείσω τέ σημείον τουτο θα έπεθύμουν να έκφράσω την εύχην όπως εις το κεφάλαιον των εμφανίσεων της Διδασκαλικής 'Ομοσπονδίας ποτέ να μη στερήσετε τάς διοικήσεις της των μέσων.

Και έρχομαι τώρα εις άλλο κεφάλαιον. Έκράτησε από χρόνια μακρά, ίσως μάλιστα και από την αρχή της ζωής της οργανώσεώς μας, ή έλαττωματική συνήθεια να έκπληρώνωνται αι υποχρεώσεις των Συλλόγων προς την 'Ομοσπονδίαν την παρεχόμενη έκάστης Γ. Συνελεύσεως. Ελάχιστοι δέν είναι οι Σύλλογοι οι όποιοι κανονικώτερα άντιλαμβάνονται τάς υποχρεώσεις των και τηματικά από της έναρξεως του κάθε οικονομικού χρόνου άποστέλλουν χρηματικές συνδρομάς.

Οι πλείστοι των άλλων κρατούν εν συνεχεία το έθιμον της καταθέσεως των συνδρομών προς την 'Ομοσπονδία την παρεχόμενη της Συνελεύσεως.

Και ποίαν μέν δυσκόλιαν δημιουργεί στη ζωή της οργανώσεως ή τοιαύτη συνήθεια θα άδικούσα την κρίση σας εάν έπιχειρούσα να άναπτύξω. Βεβαιώθητε μόνον ότι μίαν τοιαύτην δυσκόλιαν—για να μη την ονομάσω άπελπιστικήν σιγίμην—πέρασε και ή Διοίκησή μας κατά το ρετινόν χρόνο και μάλιστα στη κρίσιμότερη ώρα? Έτσι δέν έχουμε δην τη δύναμη να κρίνουμε ποιές καταστροφές είναι πιθανόν να θρηνησώ ο κλάδος εάν μια Διοίκησις εύρεθ ή μια τέτοια οικονομική δυσχέρεια και δέν κατορθώση να εξουδετερώση αυτήν με την έξεύρεση του άπαιτου μένου χρήματος.

Εν πάση όμως περιπτώσει και ή έξεύρεσις αν γίνει, κανείς ως μη παραδεχθ ήτι έγινε χωρίς την άπόλεια μέρου; της αξιοπρεπειας και του κύρους της οργανώσεως, ήθικα προσόντα τά όποια ούδέποτε ούδε κατ' ελάχιστον έπρεπε να κλονίζονται.

Αν, έπειδή ο λόγος, ήτο χρήσιμον να ζητηθών ένταυθα εύθύναι ποιάς ο ύπεύθυνος για την συνέχισιν της τωσούτης άντιλήψεως, ώστε αι προς την 'Ομοσπονδίαν εισφοραί να

φέρωνται από τους κ. αντιπροσώπους την παραμονή της συνελεύσεως, με ησυχον την συνείδησιν θά καταλόγιζον τοιαύτας εις τὰ Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων και ποτέ εις τὰ μέλη αὐτῶν.

Πολλὰ ἴσως θά ἤδυναντο νὰ προσθέσῃ καιεὶς ἐπάνω εις τὰ σημεῖα αὐτά, δὲν κάμνω ὅμως, διότι ἀπευθόμην πρὸς ἀντιπροσώπους τοῦ κλάδου οἱ ὅποιοι ἐζήσαν τὴν Ὁργα-

νωτικὴν ζωὴν καὶ ἔχουν ἀφθονον τῆς πείρας τὴν μόρφωσιν ὥστε νὰ ἀντιλαμβάνονται τὰ πάντα σ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, καὶ ἐπομένως δὲν παρυσιάζεται ἡ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη. Ἐτελείωσα κύριοι καὶ τὸ σημεῖον τῆς οἰκονομικῆς μας διαχειρίσεως Παράδομεν καὶ ταύτην εις τὴν εὐσυνείδητη κρίσιν σας.

Καὶ ἐπειδὴ δὲν γνωρίζω ἂν μοῦ δοθῇ ἄλλη εὐκαιρία καταλληλοτέρα

ἀπὸ τὴν τωρινὴ ἐπιτρέψατέ μου νὰ σὰς παρακαλέσω ὅπως δεχθῆτε καὶ μεταφέρετε εἰς ὅλον τὸ σ.α.δ.α.φ.κ.κόσμο τῆς χώρας ἄνευ καμμιᾶς ἐξαιρέσεως τὴς ἀπειρας εὐχαριστίας τῆς Διοικήσεώς μας γιὰ τὴν παντός εἰδους συνδρομὴν τὴν ὅποίαν σὲ ζῆλουτὸ βαθμὸ μᾶς ἐχορήγησαν τὸ φετινὸ χρόνον καὶ τῇ βεβαίωσὶ μᾶς ὅτι μ' εὐγνωμοσύνη θά φέρουμε τὸ νου σ' ὅλης μας τῆς ἄλλης ζωῆς τῇ

χρόνῳ γιὰ δ.τι ὅπερ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου μας στὴ φετινὴ χρονιά ἐπραξαν.

Νὰ μεταφέρετε ὅμως ἐπίσης καὶ τὴς ἀπειρας εὐχῆς μας ὅπως τὸ ἐνθι-ἀφέρων τους τοῦτο μὲ περισσώτερη προθυμίᾳ συνεχισθῇ καὶ ἔτσι μπορέ-σομε πολὺ γλήγορα νὰ ἀντικρύ-σομε τὴ μεγάλη μας Ὁμοσπονδία, ποῦ χρόνῳ τῶρα ἀνειραυθήκαμε.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ "ΔΙΔ. ΒΗΜΑΤΟΣ," 1933 - 1934

ΕΣΟΔΑ

1. Ὑπόλοιπον παρελθ. χρήσεως	5.904,30
2. Ἀπὸ συνδρομῆτάς Δ. Β.	240.000,—
3. Ἀπὸ διαφημίσεις	70.000,—
4. Ἀπὸ ἐκδ. Διδακτικὴν	50.000,—
5. Ἀπὸ ἐκδόσεις νόμων	500,—
6. Ἀπὸ πώλησιν ἀχρήστου χάρτου	50,—
7. Ἀπὸ Ἐπιχορήγησιν Διδ. Ὁμοσπονδίας	50.000,—
Σύνολον Ἑσόδων	416.904,30

ΕΞΟΔΑ

1. Τυπογραφικά	120.000,—
2. Δημοσιογραφικὸ χαρτί	75.000,—
3. Ἀμοιβὴ συντάξεως	72.000,—
4. » διαχειριστοῦ	12.000,—
5. » διεκπεραιωτοῦ	36.000,—
6. » βοηθοῦ διεκπεραιωτοῦ	15.000,—
7. Ἐξοδα διεκπεραιώσεως Δ. Β.	18.000,—
8. Διὰ συνεργασίας	10.000,—
9. Διὰ ἀπρόβλεπτα	15.000,—
10. Διὰ ἐνοίκιον	11.000,—
Σύνολον Ἐξόδων	384.000,—
Ὑπόλοιπον διὰ νέαν χρῆσιν	32.904,30
	416.904,30

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1934

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὰ Μέλη

Θεοδ. Παπαφώτης, Κυρ. Χρ. Βασιλείου,

Ἀγγέλα Μαυρίδου

Ὁ Πρόεδρος

Χρ. Ράϊκος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ἀν. Παπανδρέου

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΟΥ "ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ,"

ΑΠΟ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1933 ΜΕΧΡΙ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1934

ΕΣΟΔΑ

Εἶδος Ἑσόδων	Ἐγκριθέντα κατὰ τὸν προϋπολογισμόν	Πραγματ. ποιηθέντα
1. Συνδρομῆς μελῶν	240.000,—	281.882,—
2. Ἀπὸ δημοσίευση ρεklamῶν	70.000,—	59.089,—
3. Ἀπὸ πώλησιν ἀχρήστου χάρτου	500,—	
4. Ἀπὸ ἐκδόσεις Νόμων	500,—	
5. Ἀπὸ ἐκδόσεις Εἰδ. Διδακτικῆς	50.000,—	9.992,—
6. Ἀπὸ ἐπιχορήγησιν Δ. Ὁμ.δίας	50.000,—	
Τὸ ὅλον	411.000,—	
Ὑπόλοιπον παρελθούσης χρήσεως	5.904,30	5.904,30
Σύνολον Ἑσόδων	416.904,30	356.867,30

ΕΞΟΔΑ

Εἶδος Ἐξόδων	Ἐγκριθέντα κατὰ τὸν προϋπολογισμόν	Πραγματ. ποιηθέντα
1. Τυπογραφικά	120.000,—	114.402,20
2. Δημοσιογραφικὸ χαρτί	75.000,—	68.150,—
3. Ἀμοιβὴ συντάξεως	72.000,—	69.332,—
4. » διαχειριστοῦ	12.000,—	12.000,—
5. » διεκπεραιωτοῦ	36.000,—	36.000,—
6. » βοηθοῦ διεκπεραιωτοῦ	15.000,—	2.740,—
7. Ἐξοδα διεκπεραιώσεως Δ. Β.	18.000,—	18.114,—
8. » Εἰδ. Διδακτικῆς		1.723,60
9. Διὰ συνεργασίας	10.000,—	
10. Ἀπρόβλεπτα	15.000,—	3.829,10
11. Δι' ἐνοίκιον	11.000,—	11.000,—
Σύνολον Ἐξόδων	384.000,—	337.290,90
Ὑπόλοιπον στὴ νέα χρῆση		19.576,40
Σύνολον		356.867,30

Ὁ Πρόεδρος

Χρ. Ράϊκος

Ἡ Ταμίας

Ἀγγέλα Μαυρίδου

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΑΠΟ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1933 ΜΕΧΡΙ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1934

ΕΣΟΔΑ

ΕΞΟΔΑ

Είδος Εσόδου	Εγκριθέντα κατά τὸν προϋπολο- γισμόν		Είδος Εξόδου	Εγκριθέντα κατά τὸν προϋπολο- γισμόν	
1. Τακτικὲς συνδρομὲς συλλόγων 1933—34	200.000.—	247.933,50	α') Διοίκηση		
2. Ἑκτακτὲς συνδρομὲς συλλό- γων 1935—34	5.000.—		1. Μισθὸς Προέδρου	36.000.—	31.000.—
3. Τόκος καταθέσεων καὶ ὁμολο- γιῶν	3.000.—	1.869.—	2. Μισθὸς Γραμματέως	36.000.—	33.332.—
4. Ἐνοίκιον Δ. Βήματος		11.000.—	3. Μισθὸς Συμβούλων	7.500.—	8.000.—
5. Δάνειον Δημητράκου Α.Ε.		7.000.—	β') Ἐποπτεία		
Τὸ ὅλον	208.000.—	267.802,50	1. Ἐποπτικὸν Συμβούλιον	7.500.—	
Ἑπολοίπων παρελθ. χρήσεως	108.193.—	108.193.—	γ') Γεν. Συνέλευση		
Σύνολον ἐσόδων	316.193.—	375.995,50	1. Τακτικὴ Συνέλευση	10.000.—	10.556,50
			δ') Προσωπικὸ		
			1. Μισθὸς Εἰδ. Γραμματέως	30.000.—	30.000.—
			2. Μισθὸς δακτυλογράφου	21.000.—	21.600.—
			3. Ὑπηρετίας	6.000.—	6.000.—
			ε') Γενικὰ ἔξοδα		
			1. Ἐνοίκιον	22.800.—	38.200.—
			2. Φωτισμὸς	3.200.—	3.560,25
			3. Θέρμανσις	1.000.—	743,40
			4. Ὑδροληψία	800.—	540.—
			5. Ἐγκύκλιοι - Ὑπομνήματα	2.000.—	605.—
			6. Ταχυδρομικά	3.000.—	3.160.—
			7. Τηλεγραφικά	2.000.—	1.861,50
			8. Γραφικὴ ὕλη	3.000.—	2.989,50
			9. Περιοδικαὶ - διαλέξεις	20.000.—	17.997,10
			10. Ἐπίπλωση	2.000.—	
			11. Βιβλία - περιοδικὰ	2.500.—	1.671.—
			12. Δημοσιογραφικά	2.000.—	
			13. Φόροι	1.000.—	
			14. Σύνδεση ὑπαλλ. δυνάμεων	5.000.—	
			15. ἔξοδα κινήσεως εἰδ. Γραμμ.	3.600.—	2.661,80
			16. Ἀπρόβλεπτα	10.000.—	10.227,20
			17. Ἐξόφλησις δανείου Δ. Δημητρά- κου Α. Ε.		7.000.—
			18. Ἐπιστρέφονται εἰς Γορτυνίαν Σύλλογον		860.—
			19. Καθυστερούμενα ἔξοδα Ἐπο- πτικοῦ Συμβουλίου		600.—
			20. Ἐπιστρέφονται εἰς Σύλλογον Ζακύνθου		300.—
			Σύνολον ἐξόδων	238.500.—	233.465,25
			Ἑπολοίπων πρὸς νέα χρῆσιν		142.530.—
			Σύνολον		375.995,25
Ἀνάλυση ἀποθεματικοῦ					
Σε μετρητὰ		110.730.—			
Σε ὁμολογίας		31.800.—			
Σύνολο		142.530.—			

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1934

Ὁ Πρόεδρος
Χρήστος Ραΐκος

Ἡ Ταμία
Ἀγγέλα Μανρίδου

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

ΠΡΟΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΣΥΝΟΛΟ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΔΡΧ. 228.570

Κύριε Συνάδελφε,

Δοιπόν απεφάσισες νὰ μὴ λάβης μέρος στὴν ἀπόκτηση τοῦ Σπιτιοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας μας; Καὶ πιστεύεις διὰ τὸ ἐκατὸ δραχμὲς ποὺ ἀκόμα δὲν ἔστειλες θὰ σοῦ τακτοποιήσουν γιὰ πάντα τὰ οἰκονομικά σου;

Ἔβγα λοιπὸν ἀπὸ τὴν κακομοιριά καὶ τὴν **ΑΓΝΩΜΟΣΥΝΗ** πρὸς τὴν Ὁμοσπονδία σου σηκώσου πὶδ ψηλὰ καὶ βάλε καὶ σὺ μιὰ μικρὴ

πέτρα στὸ σπίτι ποὺ θὰ στεγάσῃ τὴν ἡθικὴ καὶ οἰκονομικὴ σου κατάστασιν, ὅπως ἔκαμαν καὶ ἄλλοι συνάδελφοί σου ποὺ βλέπεις κάθε ἡμέρα στὸ «Διδ. Βῆμα».

ΣΤΕΙΛΕ ΛΟΙΠΟΝ ΤΙΣ ΕΚΑΤΟ ΑΥΤΕΣ ΔΡΑΧΜΕΣ
ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Ἀπὸ προηγουμένους εἰσφορὰς	Δρ. 214.370	
Τὰ κατωτέρω δημοσιευόμενα	14.200	
Σύνολον Δραχμ.	228.570	

Ἰδού καὶ ἄλλοι συνάδελφοί σου ποὺ προσέφεραν :

1) Φλόρα Συρίγου Νάξου	δρ. 100	47) Νικόδημος Σκουλούδης	» 100	95) Εἰρήνη Καλλιτάκη	» 100
2) Γεώργ. Κούβαρης Γυθείου	100	48) Αἰμιλία Λαρίου	» 100	96) Ἰουλία Κατμερτζόγλου	» 100
3) Εὐάγ. Ἀργυρακόπουλος	» 100	49) Παγώνα Γιάνναρη	» 100	97) Ἑλένη Χατζάκη	» 100
4) Βυύλα Ψαρροῦ	» 100	50) Κυριάκος Γεωργακάκης	Χανίων 100	98) Εὐάγ. Δουνδουλιάκη	» 100
5) Εἰρήνη Βαρβαρέσου	» 100	51) Κοῦλα Βαντοῖρα	Λευκάδος 100	99) Δημήτρ. Φιοράκης	» 100
6) Οὐρανία Μιχαλοπούλου	» 100	52) Σπυρίδων Ζερβός	» 100	100) Μιρία Βαρδάκη	» 100
7) Παν. Τυμβακολόγος	» 100	53) Παρθενόπη Κωνσταντῆ	» 100	101) Μιχ. Θεοδορομανωλάκης	» 100
8) Παν. Βουραζέλης	» 100	54) Δήμητρα Μωραΐτου	» 100	102) Μιχ. Φαρουδάκης	» 100
9) Κυρ. Γεωργουδής	» 100	55) Πάνος Μαρκαντώνης	» 100	103) Γεωρ. Ν.κ. Πατιδάκης	» 100
10) Ἄννα Μαρσέλου	» 100	56) Σπυρίδων Βρεττός	» 100	104) Ἐμμ. Βλασιός	» 100
11) Ἑλένη Κουλουφάκη	» 100	57) Θάλεια Κορφιάτη	» 100	105) Ἰωάν. Κουτεντάκης	» 100
12) Ἡλίας Γεωργιάδης	» 100	58) Ἀριστοτέλης Ἰουστινιάνης	» 100	106) Δημ. Χανιάκης	» 100
13) Χαρά Πλατάκη Γόρτυνης—Κρήτης	100	59) Μαίρη Κοσκινῶ	» 100	107) Ἐμμ. Βουράκης	» 100
14) Κωνστ. Κράλιας Καμοτινῆς	100	60) Κατίνα Πιάτσα	» 100	108) Μιχ. Ντελάκης	» 100
15) Ἐκαμ. Χριστόπουλος Εἰσθῆς	100	61) Χρήστος Καραντζής	» 100	109) Ζηζιχ. Χελιδώνης	» 100
16) Ἀριστ. Σιλβάνο; Φιλιατῶν	100	62) Ν.κ. Α. Ἀναγνωστάκης	Σητείας; 100	110) Ἰωάν. Μανουσάκης	» 100
17) ΠαπαΜιχαῖλος Γιαλιαδάκης Πεδιάδες—Κρήτης	100	63) Γ. Καναβάκης	» 100	111) Στυλ. Σανταμούρης	» 100
18) Κύριλ. Καραγιαννίδης Βεργόιας	100	64) Ἑλένη Ζαχαράκη	» 100	112) Γεωργ. Τζανάκης	» 100
19) Ἀντώνιος Κόντος Ἰωαννίνων	100	65) Ἐμμ. Λαπιδάκης	» 100	113) Γεωργ. Βεργάκης	» 100
20) Ἰάκωβος Καλὸς Κεραλληνίας	100	66) Ἐμμ. Συλλιγαρόδης	» 100	114) Ἀριστέα Χαϊρέτου	» 100
21) Διον. Κουτάνης Ἠλείας	100	67) Μαρία Παντελάκη	» 100	115) Χρυσή Σουλβού	» 100
22) Φλωρίδα Ποσάντζη	» 100	68) Αἰκ. Γιαννικάκη	» 100	116) Ἄννα Ἰερωνυμίδου	» 100
23) Κωνστ. Μπάλας Τρικάλων	100	69) Δεσπ. Πλομμίδου	» 100	117) Γεωργ. Βέργης	» 100
24) Κωνστ. Τσανάκας	» 100	70) Μιχαὴλ Σιφάκης	Ἡρακλείου 100	118) Γεωργ. Εὐαγγελιδάκης	» 100
25) Λάμ. Πιπιθασιλείου	» 100	71) Νικ. Ἀβουνιδάκης	» 100	119) Κατίνα Κουναλάκη	» 100
26) Βασίλ. Παπαγεωργίου Ἐπιθεωρητῆς Κορινθίας	100	72) Μαρία Παπαεωνάκη	» 100	120) Εἰρήνη Ἐλευθεριάκη	» 100
27) Πηρασ. Τσαντούκλα Πρεβέζης	100	73) Γεωργ. Σεμιτζάκης	» 100	121) Ἀναστ. Ἰωαννίδης	Σερρών 100
28) Μιχ. Γενεράλης Ρεθύμνης	100	74) Δωροθ. Μπαϊρακτάρη	» 100	122) Δημοσθ. Χριστοκόπουλος	» 100
29) Ἐμμ. Σπυριδάκης	» 100	75) Ἀντων. Βελεγράκης	» 100	123) Ἥλ. Παταρίδης	Σουφλίου 100
30) Ἐμμ. Φουρφουλίτης	» 100	76) Πόπη Χαϊρέτου	» 100	124) Δημ. Παταρίδης	» 100
31) Αἰκατ. Περάκη	» 100	77) Κατίνα Βασιλείου	» 100	125) Ἰωάν. Γιαννούσης	» 100
32) Ἐμμαν. Κουτάκης	» 100	78) Ἀργυρῆ Βασιλείου	» 100	126) Φρ.γ. Ζεβλάκης	Χανίων 100
33) Ἑλένη Ρισάτου	» 100	79) Ἰωάννα Φουρναράκη	» 100	127) Ἐμμ. Κουνελιάκη	» 100
34) Ἀλεξ. Κοκονᾶς	» 100	80) Αἰκ. Πετυχάκη	» 100	128) Ἑλένη Μολᾶ	Λαρίσης 100
35) Γεώργ. Ἀγγελάκης	» 100	81) Πόπη Ἀγγελιδάκη	» 100	129) Αἰκ. Φουρναρίκου	Καρυστίας 100
36) Γρηγ. Παλεσιάκης	» 100	82) Κατίνα Χαριτάκη	» 100	130) Κωνσταντίνος Κατωπόδης	» 100
37) Βεργιάδ. Αστυνοῦ Γ.	» 100	83) Ἰωάννης Σταυρινάκης	» 100	131) Ἀ. Ζαχαροῦδάκης; Πο. λιὰ (Κρήτης)	100
38) Ἐλευθερία Πισκοπόκη	» 100	84) Μακάριος Δουλουφάκης	» 100	132) Ἰωάν. Μιχελινάκης	Σητείας 100
39) Εὐθ. Ματθαίουδάκης	» 100	85) Μαρία Καρούζακη	» 100	133) Στεφ. Ἀσημόπουλος Περικυθίας	100
40) Στυλ. Τζανουδάκης	» 100	86) Μαρία Μελισσίδου	» 100	134) Χρ. Γεωργικόπουλος	100
41) Νικολ. Παπαδάκης	» 100	87) Ἄννα Στρατιδάκη	» 100	135) Γεώργιος Παπαγεωργίου	100
42) Ἀφροδ. Παρυσάκη	» 100	88) Κατίνα Παπαδάκη	» 100	136) Σοφία Μητροπούλου	100
43) Ἀλεξάνδρα Καρνωτάκη	» 100	89) Μαρίνα Γουγουσιᾶκη	Ἡρακλείου 100	137) Κλεον. Καραπαναγιώτου	100
44) Θανάω Παπαδίκη	» 100	90) Δημήτρη Ἀγογλωσσάκη	» 100	138) Αἰκ. Ξενοφώντος	100
45) Ἐμμ. Μακρυδάκης	» 100	91) Ἑλένη Βλάχακη	» 100	139) Κων. Βότσης	Λαρίσης 100
46) Μιχαὴλ Ἀνδρουλιδάκης Ρεθύμνης	100	92) Φιλία Λουκάκη	» 100	140) Ἰωάν. Μπαριζός	Ἠλείας 100
		93) Σοφία Βλαχάκη	» 100	141) Εὐάγ. Βαστακίδου	Δράμης 100
		94) Χρυσή Σερέπετση	» 100	142) Κων. Καλεντζός	Σάμου 100
				Σύνολον	14.200

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλλήνας ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς
σύλλογὸν Πανελληνίων ἔργων διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἡρώου
ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ τῶν Καλαβρυτίων.

Ἡ Ἐκατονταετηρίς τῆς ἐθνικῆς
ἡμῶν ἀνεξαρτησίας ἐκωλύθη πρὸς
ὀλίγων ἔτων, οὐδὲν ὅμως, ὥς μὴ
ῥῆσαι, Μνημείον ἐοικέν, εἰσέτι
πρὸς τιμὴν καὶ ἀξίον μνημὸν τῶν
ἡμιθέων Ἐκείνων, οἵτινες διὰ τῶν
θαυμαστῶν ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων
καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτῶν αἵματος
ἀπέδωκαν εἰς ἡμᾶς τὸ πολυτιμότε-
τον τῶν ἀγαθῶν, τοῦ ὁποῦ ἀπο-
λαύομεν σήμερον, τὴν Ἐλευθερίαν.

Ἐκατοντάδες ἑκατομμυρίων ἔχουν
δαπανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως
μέχρι σήμερον πρὸς ἔρυσιν ποικί-
λων τοπικῶν ἢ γενικῶν μνημείων,
οὐδεμία ὅμως χορηγία διετέθη πρὸς
ἀνέγερσιν Κοινοῦ, Πανελληνίου
Μνημείου συμβολίζοντος τὸ μέγα
γεγονὸς τῆς Ἐπανάστασεως τοῦ
1821, ἀποθανεῖν τὸ γιγάντειον
ἔργον τῶν μεγαλουργῶν Ἐκείνων
προγόνων μας καὶ ἐμπνέοντος εἰς
τάς ἐκάστοτε νέας γενεάς εὐγενῆ
καὶ ὀψηλὰ συνασθμάτα πρὸς τὴν
Πατρίδα ἀφοσιώσεως καὶ συγκα-
τοῦντος αὐτὰς ἀπὸ ψυχρῶν καὶ
ὀλεθρίων ἐκκλίσεων.

Εὐτυχῶς τὴν ἑλλειψὶν ταύτην
ἀγωνίζεται ἀπὸ τριακοταετίας νῦν
πληρώσῃ ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθί-
ναις Καλαβρυτινῶν καὶ ἡ τῇ ἐνε-
ργείᾳ τοῦτο συστάσῃ. Ἐπιτροπὴ
πρὸς ἀνέγερσιν ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ
Λαύρᾳ, ἥτις κατάρθωσεν ἄνευ οὐ-
δεμιᾶς ἀξίας λόγου συνδρομῆς νῦν
ὕψωσιν ἐπὶ περισόπτου παρὰ τὴν
ἱστορικὴν ἐκείνην Μονὴν λόφου σε-
μνὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς ἡρώον ἀν-
τάξιον τοῦ ἔργου τῶν πατέρων μας.
Διὰ τοῦ περιλάμπρου τοῦτου μνη-
μείου, ὕψους 17 μέτρων, τοῦ ὁποῦ
τὸ σχέδιον ἐπιλοτεχνήσεν ὁ τιμὸν
τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα γλύπτῃς κ. Κ.
Δημητριάδης ἐν συνεργείᾳ τοῦ δια-
πρεποῦς Ἀρχιτέκτονος κ. Ἀν. Με-
ταξά, θὰ συμβολίζῃται λίαν ἐπιτυ-
χῶς διὰ πλαστικῶν γλυπτικῶν
ἔργων ἡ Φωνὴ τῆς ἐθνικῆς ἐξεγέρ-
σεως τοῦ 1821, εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς
ὁποίας ἀντιτάσσεται ἐθνὸς καὶ πά-
νοπλος ὁ ἀρειμάνιος Ἀρματωλὸς
τῶν ὁρέων καὶ ὁ πρὸς αὐτοθυσιάαν
ἱετομος Ἑλλήν Κληρικὸς, ἐν ᾧ ὑπε-
ράνω τῆς παραστάσεως ταύτης δια-
φάνεται, ἀμυδρὸν ὥς ἐκ τῆς ἀπο-
στάσεως τῶν αἰώνων, τὸ φωτοδόλον
ἄρμα τοῦ Φαίδου Ἀπόλλωνος, ὡς
σύμβολον τοῦ αἰώνιου Ἑλληνικοῦ
φωτός. Τοιοῦτον συμβολικὸν τῆς
Ἐπανάστασεως ἡρώον μέλλει ἀσφα-
λῶς ν' ἀποδῇ εὐ μόνον ἐθνικὸν προ-
σκήνημα, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως μνη-
μείον ἀξιδόλογον νεοελληνικῆς τέχνης.
Τὸ ἡρώον ὅμως τοῦτο, ἑλλείπει

χρημάτων, παραμένει ἡμιτελές. Μό-
νον τὸ ἀρχιτεκτονικὸν αὐτοῦ τμήμα
σχεδὸν ἐπερατώθη, ὅπερ δέον νὰ
συμπληρωθῇ διὰ τοῦ κόσμου τῶν
μεγάλων γλυπτικῶν ἔργων, ἅτινα
ἂν ἀπαιτήσουν δαπάνας ἑκατομμυ-
ρίων τινῶν.

Τὸ τε Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου
τῶν Καλαβρυτινῶν ὡς καὶ ὁ μόνιμος
Ἐπιτροπὴ τοῦ ἡρώου Ἀγ. Λαύρας
δὲν ἔπαυσαν τὰς διαρκεῖς αὐτῶν
ἐνεργείας, ὅπως ἀχθῇ εἰς πέρας τὸ
μέγα τοῦτο ἐθνικὸν ἔργον. Ἡδὴ δὲ
ἐν τῇ προσπάθειᾳ τῶν πρὸς διενέρ-
γειαν πανελληνίου ἔργου ἔχον τὴν
ἐτυχίαν νὰ τύχῃσι τῆς ἐνθέρμου
καὶ ἐνθουσιώδους ὑποστηρίξεως τῆς
Σ. Κυβερνήσεως, ἥτις ἐπρωτοστάτη-
σεν εἰς τὴν οὐστῶσιν ἐκτελέρας Ἐπι-
τροπῆς.

Ἡ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Κράτους
συγκροτηθεῖσα Ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει
πλήρῃ τὴν ἐπίγνωσιν, ὅτι δὲν εἶναι
δυνατὸν ν' ἀναδύσῃ ἐπὶ μακρότερον
ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ ὀφειλομένου τοῦ
τοῦ πρὸς τοὺς Ἐλευθερωτάς τιν' κα-
θήκοντος τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων
ἔνευ ἀμυρῶσεως τῆς ἐθνικῆς φιλο-
τιμίας αὐτῶν. Δι' οὗ ἀπευθύνεται διὰ
τῆς παρουσίας πρὸς τὰ πατριωτικὰ
συνασθμάτα σύμπαντος τοῦ ἑλλη-
νικοῦ κόσμου, τοῦ τε ἐν Ἑλλάδι καὶ
τοῦ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, παρακα-
λοῦσα ἕως ἀπὸ τῆς προσεχοῦς 25
Μαρτίου, ἐπετείου τῆς μεγάλης
ἡμέρας, καθ' ἣν ὕψωθη ἐν Ἀγίᾳ
Λαύρᾳ ὑπὸ τοῦ Ποιμενάρχου Πα-
λαιοῦ Πατρὸν Γερμανοῦ τὸ Λάβρον
τῆς Ἐπανάστασεως καὶ ἠκούσθη ἡ
βροντώδης φωνὴ τῆς ἐξεγέρσεως
«Ἐλευθερία ἢ θάνατος!», προσ-
φέρῃ πᾶς Ἑλλήν, ἀνεξαρτίως φύ-
λου καὶ ἡλικίας, τὸν ὁβολόν του
ὑπὲρ τῆς ἀποπεράτωσεως ἐνὸς τοιοῦ
τοῦ ἡρώου πανελληνίου εὐλαθείας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τρέφει τὴν πεποι-
θῆσιν, ὅτι οὐδεὶς Ἑλλήν θὰ ὤστε-
ρήσῃ εἰς προθυμίαν εἰσφοράς πρὸς
τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπόν, διότι εἶναι
βεβαίον, ὅτι εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ ἑλ-
ληνικοῦ λαοῦ ὑπάρχει πάντοτε ἀνε-
ξάντλητος πλοῦτος πατριωτισμοῦ καὶ
θερμοῦ πόθος πρὸς εὐδόκωσιν τοιού-

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ, Ὑποσηγή-
σετε τὸ Διδ. Βήμα. Εἶνε τὸ δό-
γανον τῆς Ὁμοσπονδίας σας. Ἐν
γραφῇ συνδρομητῆς καὶ ἐν
γράφει καὶ ἄλλους συναδέλ-
φους σας.

Τὰς τυπογραφικὰς σας ἰθαγ-
σίας σιτοῦ Κ. Σ. Παπαδογιάννη,
Ψαρῶν 41, Ἀθήναι.

τοῦ ἔργου ἀποδεικνύοντος τὴν τε
πρὸς τοὺς Ἐλευθερωτάς του εὐγνω-
μοσύνην καὶ τὴν ἀπαράμιλλον ἐγγί-
νειαν αὐτοῦ.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Οἱ ἔρνοι κατατίθενται :

- 1) Εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς
Ἑλλάδος καὶ τὰ πανταχοῦ Ὑποκατα-
στήματα αὐτῆς.
- 2) Εἰς τὸ Ἐνοδοχεῖον Νέον Ἀγ-
γλίας, Πλατεία Συντάγματος.
- 3) Εἰς τὸ Ἐδομοπωλεῖον Γ.
Σταμάτη, ὁδὸς Σταδίου 19.
- 4) Εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Κατάστημα
Α. Ζαρούλια, ὁδὸς Ἐρμού 34α.
- 5) Εἰς τὸ Φαρμακεῖον Ν. Νικολο-
πούλου, ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου.
- 6) Εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Κατάστημα
Παναγυροπούλου — Ἀναγνώστο
πούλου καὶ Σίας, Πλούτωνος 4.
- 7) Εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Κατάστημα
Σ. Παπαντωνίου, Καλομώτου 2.

Ἐν Πειραιῇ :

- 1) Εἰς τὸ Συνεμπορικὸν Κατά-
στημα Δ. Πολυμεροπούλου, ὁδὸς
Σακεράτους 18.
- 2) Παρὰ τῷ κ. Ἀθαν. Πετμεζᾷ,
Δημοσίῳ Τυμῇ Πειραιῶς.

Γραφεῖα Ἐπιτροπῆς Ἑράνων :

Ἐνοδοχεῖον «Νέον Ἀγγλίας»
Πλατεία Συντάγματος.

Δὲν πρέπει νὰ μείνῃ Ἑλλήν, ὁ
ὅποιον νὰ μὴ προσφέρῃ τὸν ὁβολόν
του δι' ἀνέγερσιν ἡρώου πρὸς τιμὴν
τῶν Ἐλευθερωτῶν του.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιούμεν τοὺς συναδέλφους
τοὺς διατελέσαντας ἀπογραφεῖς κτη-
νῶν καὶ ὀχημάτων, ὅτι, τὸ Ὑπουρ-
γεῖον Στρατιωτικῶν «Διεύθυνσις Ἐ-
πιμελητῆρας Τμήμα III» μὲ τὴν
ὑπ' ἀριθ. 93216)28 6 34 διαταγὴν
τοῦ διεβέβησε τὰ δικαιολογητικά
των εἰς τὰ οικεῖα Συντάγματα, εἰς
τὰ ὅποια δύνανται νὰ ἀποταγῶσιν
οἱ δικαιούχοι καὶ λάβωσιν τὴν ἀπο-
ζημιωσὶν των.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΘΕΛΟΝΤΑΣ ΝΑ ΕΙΣΑΧΘΟΥΝ
ΣΤΙΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓ. ΑΚΑΔΗΜΙΕΣ

Πληροφοροῦμεν τοὺς ἐνδιαφερο-
μένους διὰ εἰσαγωγὴν εἰς τὰς παι-
δαγωγικὰς Ἀκαδημίας, ὅτι τὸ διὰ
ταγμα «περὶ εἰσιτηρίων ἐξετάσεως»
εἰς τὸ ἀρθρ. 3, παράγρ. γ', ἐτροπο-
ποιήθη ὡς ἑξῆς :

Δεκτοὶ εἰς εἰσιτήριον ἐξέτασιν γί-
νονται οἱ υποβάλλοντες πιστοποιη-
τικὸν ἡμπαίνον ὅτι δὲν ὑπερέβησαν
τὸ 24ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

ΙΣΤΟΡΙΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓ. ΑΚΑΔΗΜΙΩΝ

Διὰ καταρτισθέντος διατάγματος
ἱδρύονται Παιδ. Ἀκαδημίαι εἰς τὰ
κάτωθι μέρη :

- 1) Ἀθήνας, 2) Θεσ/νίκην, 3) Πά-
τρας, 4) Τρίπολιν, 5) Ἰωάννιναι, 6)
Λαμία, 7) Ἀλεξανδρούπολιν.

ΒΑΣ. Ε. ΠΕΤΡΟΥΝΙΑ
ΚΛΗΜΗΤΟΥ

Ἡ ὑποβολὴ ὡς παράγων τῆς Ἀ-
γωγῆς (Μετάφρασις) Δοχ. 30.—
Ἡθικά προβλήματα : Μέρους Α'.
Ἀπὸ τῆς Φιλοσοφίας εἰς τὸν
Χριστιανισμόν. Δοχ. 25.—
Θρησκευτικὴ Ἱστορία

Ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη
Βιβλίον Α'. Ἡ Γένεσις Δοχ. 12.—
» Β'. Ὁ Μωϋσῆς » 12.—
» Γ'. Οἱ Κριταὶ » 12.—
Ἀκολουθεῖται Δευτέρων Σολωνίων
Σειρὰ ἀπὸ παρόμοια βιβλία
περιλαμβάνει τὴν Παλαιὰ καὶ
Καὶνὴ Διαθήκην.

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ἱερὰ Ἱστορία τῆς Παλαιᾶς Δια-
θήκης Δοχ. 10.—
Ἱερὰ Ἱστορία τῆς Καινῆς Δια-
θήκης Δοχ. 10.—
Ἑκκλησιαστικὴ Ἱστορία » 10.—
Λειτουργικὴ-Κατήχησις » 10.—
Σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦ
Ὑπουργείου.

ΛΙΝΑΡΟΣ ΠΟΡΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ΔΡΑΜΑ ΣΕ ΠΡΑΞΕΙΣ 3

ΔΙΑΣΚΕΥΗ

ΔΗΜ. Ι. ΛΑΜΨΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ

ΥΠΕΡ

ΣΠΙΤΙΟΥ ΔΙΔΑΣΚ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Τιμὴ βιβλίου Δοχ. 50.— Ταχυδρομικὰ Δοχ. 5.

Ἐκδόσεις Διδασκαλ. Ὁμοσπονδίας

Τὰ βιβλία θὰ κυκλοφορήσῃ μέχρι τῆς 25ης Ἰουλίου.
Ὅσοι θέλουν νὰ τὰ ἀγοράσουν ἄς ἀρχίσουν ἀπὸ τώρα νὰ
στελλοῦν τὸ ἀντίτιμον.

Ἄς μὴ μείνῃ Ἑλλήν διδάσκαλος, πού νὰ μὴ τὸ ἀγοράσῃ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ)

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΙΖ'. ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

29 ΙΟΥΛΙΟΥ - 6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1934

ΗΜΕΡΑ ΠΡΩΤΗ

(Κυριακή 29 'Ιουλίου ώρα 9 π. μ.)

Τὴν πρωτὴν τῆς Κυριακῆς 29ης 'Ιουλίου 1934, προκειμένου νὰ διεξαχθῇ ἡ ΙΖ' γενικὴ συνέλευσις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας, συγκεντρῶνται εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συλλόγου Ἐμποροκαλλήλων οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀφιχθέντες ἀντιπρόσωποι καὶ πολλοὶ διδάσκαλοι τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.

Τὴν ἰσὴν πρωτὴν ὁ Πρόεδρος τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Ραΐκος λαμβάνων τὸν λόγον λέγει τὰ ἑξῆς: Παρακαλῶ κύριοι συνάδελφοι νὰ προσβῶμε ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρίου, γιατί τὸ ἀπόγευμα πρέπει νὰ ἐκλέξωμεν τὸ ὀριστικὸν προεδρεῖον. Συνήθεια ἐπεκράτησεν ὅπως τὴν θέσιν τοῦ προσωρινοῦ προέδρου καταλαμβάνει ὁ περισσότερον ἡλικιωμένος. Παρακαλῶ ὁ κ. συνάδελφος ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ ἀτύχημα νὰ εἶναι περισσότερον ἡλικιωμένος νὰ καταλάβῃ τὴν ἔδραν.

Ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων κ. Γεωργακόπουλος κατόπιν ὑποδείξεως τῆς συνελεύσεως καταλαμβάνων τὴν προεδρικὴν ἔδραν λέγει τὰ ἑξῆς: Εἰμαι ὑποχρεωμένος νὰ βεβαιώσω τὴν συνίευσιν ὅτι εἶναι ὅλος ἔξαιρετικὴ ἡ τιμὴ τὴν ὁποίαν οὐ κάμει ἐκλεγόντας με προσωρινὸν πρόεδρόν τῆς. Θὰ βεβαιώσω ἐπίσης τοὺς κ. κ. ἀντιπροσώπους ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς προεδρίας μου θὰ ἐξασφαλίσω τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου καὶ θὰ καταβάλω προσπάθειαν διὰ νὰ διεξαχθῇ ἡ συζήτης κατὰ τὸ συνήθη χρόνιον καὶ ταξιν ἰκανὴν πού νὰ χαρακτηρίζῃ διανοομένους.

ΡΑΪΚΟΣ. Παρακαλῶ νὰ συμπληρωθῇ τὸ προεδρεῖον διὰ δύο γραμματέων.

Ἐκλέγονται καὶ καταλαμβάνουν τὰς θέσεις τῶν πλησίον τοῦ Προέδρου ὡς Γραμματεῖς οἱ κ. κ. Σπυριδῆς καὶ Καρασπέρτου.

Ὁ κ. ΡΑΪΚΟΣ λέγει τὰ ἑξῆς:

Κύριοι Ἀντιπρόσωποι,

Ἡ Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας με βαθεῖα συγκίνησιν ὑποδέχεται στὴ σεμνὴ αὐτὴ αἴθουσα τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ κλάδου. Με βαθυτέραν ἀκόμα διαπιστώνω στὰ πρόσωπά σας τὴ στερεὰ ἀπόφασιν νὰ καταθέσετε ὅλοι κληρο τὸν ἀνώτερον ἑαυτοὺς σας στὴν πλήρη ἐξουπηρέτησιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ τοῦ ἔρχομῳ σας. Εἰς τὴν μεγάλῃν μας οἰκονόγειαν, πού σας ἀπέστειλε, στέλλω ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ αὐτὴ πόλιν τὴν πρωτεύουσαν τῆς πατρίδος μας, εὐλαβῇ χαιρετισμό. Σὲ σας, τοὺς ἐκπροσώπους ἐκείνων, μαζί με τὴς εὐχὰς γιὰ τὴν ἀπόλυτη ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου σας, ἀπευθύνω με συγκίνησιν τὸ «καλῶς ἦλθατε».

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ἡ ἡμερησία διάταξις προβλέπει τὴν ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς γιὰ τὸν ἔλεγχον τῶν πληρεξουσίων. Νομίζω πὺς ἡ συνέλευσις πρέπει νὰ ἐκλέξῃ τὸ ταχύτερον τὴν ἐπιτροπὴ αὐτή.

ΑΛΑΦΟΓΙΑΝΝΗΣ. Κατὰ τὴ δική μου γνώμη, οἱ ἑννέα ἡμέρες τῶν ἐργασιῶν εἶναι ὑπερβολικὰ πολλὰς. Πολλὰ θέματα πού περιλαμβάνονται στὴν ἡμερησία διάταξιν γιὰ νὰ συζητηθοῦν σὲ δύο μέρες μπορούμε νὰ τὰ συζητήσωμε σὲ μία, ὥστε νὰ ἐπιταχύνωμε τὴς ἐργασίας τῆς συνελεύσεως κατὰ μία ἢ δύο ἡμέρας.

ΠΟΥΡΓΑΛΗΣ. Δὲν μπορούμε τώρα νὰ ἀρχίσουμε τὴν ὑποβολὴν προτάσεων ὥστε νὰ μὴ χάνωμε πολὺ καιρὸ.

Ἐκλέγεται ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοὺς κ. κ. Πανηγύρη, Παπᾶν, Παπαϊωάννου, Πούργαλιν καὶ Βαριαδάκην διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν πληρεξουσίων, καὶ διακρίνεται ἡ συνεδρίασις τὴν ἐνδεκάτην πρωτὴν γιὰ νὰ ἐκταληφθῇ τὴν πέμπτῃν ἀπογευματινῇ.

(Ἀπογευματινὴ συνεδρίασις ὥρα 5 π. μ.)

Παρ' ὅτι ὡς ὥρα ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως ἔχει ὁρισθῇ ἡ πέμπτη ἀπογευματινὴ μέχρι τῆς ἑκτῆς δὲν προσήλθαν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὸν ἔλεγχον τῶν πληρεξουσίων.

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Δυστυχῶς δὲν ὁρίσαμε μὴ ἐπιτροπὴ πού θὰ μπορούσε νὰ μᾶς ἐξυπηρετήσῃ ἀλλὰ διχθήκαμε νὰ ὁρίσουμε μέλη τὰ ὁποῖα ἐζήτησαν νὰ συμμετάσχουν στὴν ἐπιτροπὴ. Ἡ ὥρα εἶνε 7 καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Πρόεδρο τῆς Ὁμοσπονδίας νὰ στείλῃ κάποιον γιὰ νὰ μάθουμε ἐὰν πρόκειται νὰ ἔλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ. Φαίνεται ὅτι κάποιον διαφωνεῖ ἡ ἐπιτροπὴ. Ἐπειδὴ δέ, τὴν διαφωνίαν θὰ τὴν κρίνῃ καὶ θὰ τὴν λύσῃ ἡ συνέλευσις, παρακαλῶ νὰ ἔλθουν ἔδω τὰ μέλη γιὰ νὰ λύσουμε τὴν διαφωνίαν.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Δὲν πρέπει νὰ ἀποδώσουμε μορφήν στὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξυρουμε γιὰτὶ ἀργοποροῦν. Οἱ μετασχόντες στίς προηγούμενες συνελεύσεις θὰ θυμούνται ὅτι τὸ ἔργο τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαιτεῖ πολὺ χρόνον. Ἐὰν ὅμως τὸ προεδρεῖον ἔχει πληροφορίαν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ διεφώνησε, τότε εἴμαι σύμφωνος νὰ ἔλθουν ἔδω τὰ μέλη τῆς γιὰ νὰ λύσουμε τὴς διαφορὰς.

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐμεῖς ἀναγνωρίζουμε τὴς δυσκολίας πού παρουσιάζει ἡ ἐργασία τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν τούτοις ὅμως, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ποῦμε ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐργασθοῦν με περισσότερον ζῆλον γιὰ νὰ μπορούσαμε νὰ τελειώνουμε γρηγορά.

Ἡ συνέλευσις ἀποφασίζει νὰ ἀναμεινῇ ἐπὶ 10 λεπτά τὴν ἀφίξιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία πράγματι ἐμφανίζεται εἰς τὴν αἴθουσαν τὴν 7ην εσπερινήν. Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κ. ΠΑΠΑΣ ἀναγινώσκει τὴν κατ'ὸν ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν πληρεξουσίων καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ψήφων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν συλλόγων τῆς ΙΖ' γενικῆς συνελεύσεως. Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Διδασκαλικῆς

Ὁμοσπονδίας σήμερον τὴν 29ην τοῦ μηνὸς 'Ιουλίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 5 π. μ. ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ὁρισθεῖσα ὑπὸ τῆς ΙΖ' Γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς ἔλεγχον τῶν πληρεξουσίων τῶν ἀντιπροσώπων καὶ καθορισμὸν τῶν ψήφων τῶν συνδεδεμένων, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν 1) Βασιλείου Παπᾶ, ἀντιπροσώπου τοῦ πρώτου Ἀθηνῶν, 2) Μιχαὴλ Πανηγύρη, Μεγαρίδος, 3) Εὐαγγέλου Παπαϊωάννου, Πρεβέζης, 4) Πέτρου Πούργαλιν, Λακωνικῆς, καὶ 5) Ἰωάννου Βαριαδάκη, Λήμνου, συνήλθεν εἰς συνεδρίασιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῇ ὡς ἀνω ἐντολῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχουσα ὅπ' ὅσον τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τὰ παραδεδεγμένα εἰς αὐτὴν πληρεξούσια μετὰ τῶν πινάκων μελῶν τῶν συλλόγων, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰς κατατεθείσας πρὸς τὸ ταμεῖον τῆς Ὁμοσπονδίας συνδρομὰς, προέβη βάσει αὐτῶν εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν πληρεξουσίων καὶ καθορισμὸν τῶν ψήφων, καταρτίσασα πίνακα ἐν ᾧ ἐμφαίνονται τὰ δνόματα τῶν ἀντιπροσώπων, ὁ ἀριθμὸς μελῶν ἐκαστοῦ συλλόγου, καὶ κατετέθεν ποσὸν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων ἐκαστοῦ συλλόγου.

Ὁ πῖναξ οὗτος ἔχει ὡς ἑξῆς: (ἀναγινώσκεται ὁ πῖναξ).

ΣΗΜ.— Τὸν ἀνωτέρω ἀναφερόμενον πίνακα βλέπει ὁ ἀναγνώστης εἰς τὴν 3ην σελίδα.

Ἐκ τοῦ διεργρηθέντος ἐλέγχου προέκυψαν τὰ κάτωθι: 1) Δὲν ἐδρίσκονται ἐν τάξει τὰ πληρεξούσια τῶν ἀντιπροσώπων: Ἀργολίδος, Ζακύνθου, Λαγκαδᾶ, Μεσσηνίου, Ναυπλίας καὶ Πειραιῶς διότι δὲν ἀναγράφεται ἐν αὐτοῖς ἀν' ὅτι ἐν λόγῳ ἀντιπρόσωποι παρευρέθησαν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ συλλόγου τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων τῆς ΙΖ' Γενικῆς Συνελεύσεως. 2) Ὁμοίως δὲν ἐδρίσκονται ἐν τάξει τὰ πληρεξούσια τῶν ἀντιπροσώπων Ἠλείας Β' (Ἀμαλιάδος), Ἀρλίσσης, Λαγκαδᾶ καὶ Σιατίστης διότι δὲν ἀναγράφεται ἐν τοῖς πληρεξουσίοις ἀν' εἶναι τακτικά μέλη τοῦ συλλόγου τῶν 3) δὲν ἐδρίσθησαν ἐν τάξει οἱ συλλο-

λογοι: Ἀθηνῶν Β', Ἀργείων, Γουμένιστος, Ἰωαννίνων, Καβάλας, Καρυστίας, Κοζάνης, Λαρίσης, Λαγκαδάς, Ὀρεστιάδος, Σιατίστης καὶ Χαλκίδος, διότι δὲν κατέθεσαν πίνακα: τῶν ἐκκληρωσάντων τὰς πρὸς τὴν Ὀμοσπονδίαν ὑποχρεώσεις μελῶν των. Τούτων δ' ἀριθμὸς τῶν ψήφων περιορίσθη ἐν τῷ πίνακι βάσει τῶν καταβληθέντων συνδρομῶν. Ἐχει δὲ τὴν γνώμην ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις πρέπει νὰ ἀπαίτησιν παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐν λόγῳ συλλόγων τὴν κατάθεσιν πινάκων τῶν τακτικῶν μελῶν καὶ νὰ ἀποκλεισθῶν, διότι συμφώνως πρὸς τὸ 28ον ἀρθρον τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ὀμοσπονδίας, οὐδεὶς σύλλογος δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ὑπὸ τῆς καταστάσεως συνδρομῶν καθοριζομένων ψήφων ἐὰν δὲν καταθέσῃ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ὀμοσπονδίας ὀνομαστικὸν πίνακα τῶν μελῶν ὑπεγεγραμμένον ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ταμίου. Ὁ σύλλογος Χαλκίδος ἐπιτροπὴτος φέρεται ὡς καταβαλὼν εἰς τὸ ταμῖον τῆς Ὀμοσπονδίας μόνον 60 δραχμὰς, ἐπομένως οὐδεμίαν θέσιν συμφώνως τῷ καταστατικῷ ἀντιπροσωπεύει εἰς τὴν συνέλευσιν.

4) Τοῦ συλλόγου Ἀργολίδος οἱ ψήφοι εἶδει, συμφώνως πρὸς τὴν καταβληθεῖσαν συνδρομὴν νὰ ὀρισθῶσιν εἰς 10, ὀρισθῆσαν ὅμως εἰς 8 διότι ἐπὶ τοῦ πίνακος τῶν μελῶν ἀναγράφονται μόνον 80 μέλη, ἐπομένως ὁ σύλλογος οὗτος διὰ νὰ κάμῃ χρῆσιν 10 ψήφων πρέπει νὰ προσαγάγῃ ἐπίσημον συμπληρωματικὸν πίνακα τακτικῶν μελῶν του.

5) Ὡς πρὸς τὸν σύλλογον Ἐλασσῶνας καταβαλόντα εἰς τὴν Ὀμοσπονδίαν 500 δραχμὰς, ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς μεσιτοφρονεῖ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐδαγγελίου Παπαϊωάννου, ἀπεφασίσει νὰ γίνῃ δεκτὸς ὁ ἀντιπρόσωπος μὲ μίαν ψήφον, συμφώνως πρὸς τὴν πρώτην παραγράφον τοῦ 28ου ἀρθρου τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ὀμοσπονδίας.

6) Οἱ πρὸς τὴν Ὀμοσπονδίαν ὑποβληθέντες πίνακες τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου Ρεθύμνης, Ὀλυμπίας, Μαντινείας, Κορινθίας, Σίμου καὶ Τήνου δὲν φέρουσι τὴν σφραγίδα τοῦ συλλόγου των.

7) Τοῦ συλλόγου Εὐρυτανίας δὲν κατέτεθῃ πληρεξούσιον τακτικοῦ ἀντιπροσώπου, τοῦ συλλόγου ἀντιπροσωπευομένου ὑπὸ τῶν ἀνακληρωματικῶν μελῶν του εἰς τὰ πληρεξούσια τῶν ὁποίων ἀναγράφεται ὅτι ὡς τακτικὸς ἐξελέγη ὁ συνάδελφος κ. ΣΤΡΑΤΙΚΗΣ. Ὡς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν συλλόγων τῶν ὁποίων τὰ πληρεξούσια δὲν ἀναγράφονται ὅτι ἐλαβον μέρος, εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις τῶν συλλόγων των, ἂν εἶναι τακτικά μέλη, ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν γνώμην δὲν πρέπει νὰ γίνωνται δεκτοὶ ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ προκαλέσων ἐντός τῆς σημερινῆς ἐπίσημον τηλεγραφικὴν βεβαίωσιν τῶν συλλόγων τῶν παρὰ τοῦ ἀν οὗτοι εἶναι ἐν τάξει. Μετὰ ταῦτα, ἡχολήθη ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ συλλόγου Πεδιάδος Ἡρακλείου Κρήτης, νεοσυστα-

θέντος ὡς ἐγγράφον εἰς τὴν ἀρ. 1000. Νὰ ἀποφασίσῃ ἡ συνέλευσις ἂν δέχεται τοὺς ἀντιπροσώπους, οἵτινες δὲν ἀναφέρονται εἰς τὰ πληρεξούσια ὡς κατέστησαν εἰς τὰς συνελεύσεις τῶν συλλόγων ἢ ὅτι δὲν εἶναι τακτικά μέλη τούτων. Ἐν συνεχείᾳ κατακρίνει τοὺς συλλόγους διὰ τὴν σοβαρὴν ταύτην παραλείψιν.

Ὡς πρὸς τὸν πρῶτον ἐκ τῶν ἀναφερομένων ὡς ἀνω συλλόγων ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφασίσει καμψηρεῖ νὰ παραπέμψῃ τὴν αἵτησίν του εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν μὴ δυνάμενη νὰ προτείνῃ ὅπως γίνῃ δεκτὴ, διότι ἐκ τῶν εἰς χεῖρας αὐτῆς εὐρισκομένων στοιχείων δὲν ἐμφαίνεται ὅτι ἐξηγήθησαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ 5ου ἀρθρου τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ὀμοσπονδίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρίτον σύλλογον (Δυτικῆς πλευρᾶς) Θεσσαλονίκης, ἡ ἐπιτροπὴ καμψηρεῖ ἀπεφασίσει νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Γενικὴν συνέλευσιν ὅπως μὴ ἀναγνωρισθῇ οὗτος, διότι ἡ ἀναγνώρισις του πρῶτον μὲν ἀντίκειται πρὸς τὸ καταστατικὸν τῆς Ὀμοσπονδίας, δεύτερον δὲ θὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐκδηλωσιν παρημοσιῶν διασπαστικῶν τάσεων ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων τῆς ὁργανώσεως. Δὲν παραλείπει δὲ νὰ ἐπομνήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἡσχολήθη καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις καταδικάσασα αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν, ἀποκλείσασα τὸν ἱεροῦ τῆς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ διὰ πρώτην φορὰν ἐμφανισθέντος τρίτου συλλόγου Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἐπιτροπὴ Παλᾶς, Παπαϊωάννου, Πουρναλῆς, Βαριαδάκης, Πανηγύρης.

(Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως γίνεται διαλογικὴ συζήτης μετὰ τοῦ εισηγητοῦ κ. Παλᾶ καὶ διαφόρων ἀντιπροσώπων. Κατατίθενται διάφορα πληρεξούσια ὡς καὶ ἐπιστολὴ ὑπέχουσα θέσιν ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ ἀντιπροσώπου Χανίων κ. Μαυρίδου διὰ τῆς ὁποίας δηλοῦται ὅτι θὰ καταθέσῃ τὸ πληρεξούσιον, τὸ ὁποῖον ἐλησημονήθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρακτορεῖον, ἐντὸς τῆς αἰτίας. Ἐπίσης κατόπιν ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως διορθοῦται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὀρισθεὶς ἀριθμὸς ψήφων ἀπὸ 10 εἰς 12.

Ὁ αὐτὸς κατατίθενται ὑπὸ διαφόρων ἀντιπροσώπων κατέλογον τῶν μελῶν των).

Ὁ κύριος Βρονιάδης (Ἡρακλείου) λέγει ὅτι δὲν ἔγινε γενικὴ συνέλευσις διὰ τὸν χωρισμὸν τῆς περιφέρειας καὶ τὴν ἰδρίαν τοῦ συλλόγου Πεδιάδος.

ΡΑΓΚΟΣ. Λέγει, ὅτι πληροφῶρὰ τοῦ χωρισμοῦ τοῦ ἐδόθη ἀπὸ τὸν κ. Ἀλοῦζην καὶ προστεθῇ μάλιστα ὅτι οὐδεμίαν ἀντίρρῃσιν ἔχει ὁ σύλλογος Ἡρακλείου διὰ τὴν ἰδρίαν τοῦ δευτέρου συλλόγου Πεδιάδος.

Α.ΒΡΟΝΙΑΔΗΣ (Ἡρακλείου). Πράγματι δὲν ὑπάρχει οὐσιαστικὴ ἀντίρρῃσις.

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. (πρὸς. Πρόεδρος) νὰ γίνῃ συζήτης κατὰ σύλλογον οὕτως ὥστε οἱ ἀντιπρόσωποι νὰ δηκιολογηθοῦν εἰς τὰς ἑλλείψεις των. (Ἡ συνέλευσις ἀποδέχεται καὶ ἀναγιγνώσκεται ὁ πίναξ τῶν ἐν ἀταξίᾳ συλλόγων). Ὁ κ. Κορίνης καταθέτει ἀντίγραφον τοῦ πληρεξουσίου.

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (πρὸς. Πρόεδρος). Νὰ ἀποφασίσῃ ἡ συνέλευσις ἂν δέχεται τοὺς ἀντιπροσώπους, οἵτινες δὲν ἀναφέρονται εἰς τὰ πληρεξούσια ὡς κατέστησαν εἰς τὰς συνελεύσεις τῶν συλλόγων ἢ ὅτι δὲν εἶναι τακτικά μέλη τούτων. Ἐν συνεχείᾳ κατακρίνει τοὺς συλλόγους διὰ τὴν σοβαρὴν ταύτην παραλείψιν.

ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ. Ζακύνθου. Ἐπειδὴ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι εἰμαι ἐν τάξει, παρακαλῶ νὰ μὴ ἐπιτραπῇ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὅπως διαπιστώσω τὴν ἑλλειψή μου διδόντάς μου τὸ κατετεθὲν εἰς αὐτὴν πληρεξούσιόν μου.

ΡΑΓΚΟΣ. Αἱ ἀνωμαλίας πρέπει νὰ κριθῶν κατὰ κατηγορίας ὁμαδικῶς καὶ νὰ λαμβάνεται ἡ σχετικὴ ἀπόφασις.

(Ὁ κ. Παλᾶς διδόντας τὸ πληρεξούσιον εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον Ζακύνθου κ. Βλασόπουλον εἰς τὸ ὁποῖον πράγματι εὐρίσκει ἑλλειψιν, τονίζει εἰς αὐτὸν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι ἐν τάξει καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν πληρεξουσίων ἔγινε ἐμπεριστατωμένος.

Ὁ κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (πρὸς. Πρόεδρος). Ἐρωτᾷ τὴν συνέλευσιν ἂν αὕτη ἐγκρίνῃ ὅπως γίνωνται δεκτοὶ ὡς συνέροι ἀντιπρόσωποι τὰ πληρεξούσια τῶν ὁποίων δὲν ἀναφέρωνται ὅτι κατέστησαν ἐν τῇ συνέλευσιν τῶν συλλόγων (ἡ συνέλευσις ἐγκρίνει νὰ γίνωνται οὗτοι δεκτοί).

ΠΑΠΑΣ (Ἀθηνῶν). Τὸ πληρεξούσιον τοῦ συναδέλφου Χανίων τὸ ὁποῖον καθυστερεῖ εἰς τὸ πρακτορεῖον; (Ἡ συνέλευσις ἐγκρίνει νὰ γίνῃ καὶ οὗτος δεκτὸς μὲ τὴν κατὰ θέσιν ἀποφασισμένην δέξασθαι).

ΛΟΤΣΗΣ. (Αἰγιαλείας). Ὁ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Παπᾶν. Σά; παρακαλῶ, κύριε συνάδελφε, διὰ τὴν τάξιν, ὅταν ἀπευθύνεσθε εἰς τοὺς κ.κ. συναδέλφους νὰ προσθέτετε τὴν λέξιν «κύριε».

ΠΑΠΑΣ. Μάλιστα κ. Λότση. Ὅταν ἀπευθυνόμενοι οὐ σὰς θὰ σὰς λέω κύριε, ἀφοῦ σὰς ξεπνέει ὁ τίτλος συνάδελφε. Νὰ μὴ ῥοπαθεῖτε ὅμως νὰ κάνετε ἐντυπώσεις. (Γίνεται θόρυβος ὁ Πρόεδρος κρούει τὸν κώδωνα δαιμονιώδως ὁ δὲ κ. Παπαϊωάννου ἐπιχειρῶν νὰ ὁμιλήσῃ δὲν ἀκούεται λόγῳ τοῦ πανδαμονίου τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ εἰς τὴν αἴθουσαν.

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (πρὸς. Πρόεδρος). Τοῦ ἀντιπροσώπου Πεδιάδος;

ΛΟΤΣΗΣ (Αἰγιαλείας). Παρατηρεῖται ἀταξία διότι ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος ὁμιλοῦν δύο ἀντιπρόσωποι τῆς; αὐτῆς περιφέρειας ἦτοι ὁ τακτικὸς καὶ ἀνακληρωματικὸς, παρακαλῶ δὲ νὰ ληφθῇ μέριμνα.

Ζ. ΠΛΑΓΙΩΤΗΣ (Πεδιάδος). Ὁ σύλλογός μας δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἰδίαν περιφέρειαν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τότε καλῶς.

ΡΑΓΚΟΣ. Ἄν ὑπῆρχε διαφωνία, τότε ὁ σύλλογος Ἡρακλείου ἀσφαλῶς θὰ εἶχε ἀποστείλει ἑγγύριον πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ θὰ ἀνέφερε σχετικῶς.

Ὁ κ. ΑΒΡΟΝΙΑΔΗΣ (Ἡρα-

κλείου). Τονίζει ὅτι δὲν ὑπάρχει ζήτημα καὶ δίδει σχετικὰς ἐξηγήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁ τρίτος σύλλογος Θεσσαλονίκης.

ΠΑΠΑΣ (Ἀθηνῶν). Κύριοι συνάδελφοι, διὰ νὰ προλάβωμεν καθὲς ἐνδεχόμενὴν διαμαρτυρίαν κλπ. καὶ ἐπειδὴ τὸ θέμα εἶναι βρασιὸν διὰ τὴν ὁργάνωσιν, ἡ ἐμφάνισις τοῦ τρίτου συλλόγου Θεσσαλονίκης ὑπὸ μίαν ἀπὸ τῶν ἀπασχολήσεων σοβιετῶν τὴν συνέλευσιν καὶ νὰ μὴ ληφθῇ οὐδέμια ἀπόφασις ἂν τὰ πράγματα δὲν τεθοῦν εἰς τὴν θέσιν των κανονικῶς. Ὁ τρίτος σύλλογος Θεσσαλονίκης εἶναι δημιούργημα προσπαθείας ἀνθρώπων οἵτινες, ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιβῶν ἐπὶ τῶν δύο συλλόγων Θεσσαλονίκης, ἠναγκάσθησαν νὰ δημιουργήσουν τρίτον τοιοῦτον. Τὸ γεγονός δὲ τοῦτο τὸ δ. ἐπί τῷ ὅτι ἡμῶν γενικὸς γοημιματεύς καὶ πέρας ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐν συνεχείᾳ λέγει ὅτι οἱ αἰθροποὶ οὗτοι μετεπήδησαν ἀπὸ τῆς μίας πλευρᾶς εἰς τὴν ἄλλην.

Γίνεται διαλογικὴ συζήτης καὶ δημιουργεῖται θόρυβος. Ἀποκατασταθεῖς τῆς τάξεως ὁ ἴδιος λέγει τὰ ἑξῆς: Ἡ ἰδρύσις τοῦ τρίτου συλλόγου Θεσσαλονίκης εἶναι ἐνέργεια χωρὶς ἐγγενικὸν σκοπὸν ὅστις νὰ δυνήθῃ νὰ ἐκπληρηθῇ τὴν ὁργάνωσιν. Μὲ τὸν τρίτον Σύλλογον Θεσσαλονίκης ἀσχολήθηκε καὶ ἡ Γεν. Συνέλευσις καὶ ἀποφασίσει νὰ μὴ γίνῃ δεκτός. Ἐν συνεχείᾳ, τονίζει ὅτι εἰς περιστάσεων ἰδρύσεως τοῦ συλλόγου τούτου θὰ γίνῃ ἀποσύνθεσις τῆς ὁργανώσεως, διότι θὰ παρουσιασθῶν καὶ ἄλλοι τοιαῦτοι ὁμοῦ.

ΛΟΤΣΗΣ (Αἰγιαλείας). Ὁ ἄριος ἀντιπρόσωπος τοῦ πρώτου συλλόγου Ἀθηνῶν καλῶς ἐξαράκτησε τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως τοῦ τρίτου συλλόγου Θεσσαλονίκης διὰ εἶναι βρασιόν. Περί αὐτοῦ δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία, πλὴν ὅμως διαφωνῶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ χαρακτηρισμοῦ τὸν ὁποῖον ἔκαμε δρᾶν, διὰ τὸν ὅτι θὰ ἐπιβῶν ἑκτὸν ἐξήντα ἀνθρώπων διὰ νὰ ἐκπληρηθῶν προσωπικὰ συμφέροντα. Τοῦτο δὲν χωρεῖ εἰς τὴν στοιχειώδη λογικὴν. Ἐν συνεχείᾳ λέγει, ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀπασχολήσεν τὴν 15ην καὶ 16ην Ἰανουαρίαν καὶ ἀπεφασίσθη τότε νὰ γίνῃ ὁ καθαρὸς τῆς Θεσσαλονίκης. Πρὸς τοῦτο ἡ Συνέλευσις ἔλαβε ἀπόφασιν ὅπως ἰδρυθῶν σύλλογοι I καὶ II. Πλὴν ὅμως; αὐτὸ τὸ τόσον εὐκόλον ζήτημα δὲν ἐπετεῖχθη ἐπὶ καὶ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ γεννηθῇ ἀμφιβολία καὶ νὰ ἐρευνηθῇ τὸ διατι δὲν ἐπετεύχθη. Ἀκολούθως προτείνει ὅπως ἀρεθῇ τὸ θέμα νὰ ἐξετασθῇ ἐν καιρῷ καταληλῶς καὶ ἀφοῦ ἀκουσθῇ καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ τρίτου συλλόγου Θεσσαλονίκης ὅστις θὰ διαφασίσῃ τὴν Συνέλευσιν, ὡς καὶ οἱ τῶν ἄλλων συλλόγων Θεσσαλονίκης. ΡΑΓΚΟΣ. Ἡ τελικὴ κρίσις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου βεβαίως ἀνήκει εἰς τὴν συνέλευσιν ἐν τοῦτοις νομίξῃ ὅτι ἡ ὁργάνωσις ἔχει νὰ ὠφεληθῇ πολὺ ἂν γίνῃ δεκτός καὶ ὁ III σύλλογος Θεσσαλονίκης.

Ἐν συνεχείᾳ λέγει ὅτι πὺς εἶναι δυνατόν· νὰ ἀρνηθῇ ἡ Ὁμοσπονδία νὰ στεγάσῃ ἐκατὸν ἐξήντα δασκάλους ὅταν οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς περιοδεύουν εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν δύναμιν τῆς, ἔστω καὶ μὲ ἐν μέλος. Διαφωνεῖ ὡς πρὸς τὸν τεμαχισμόν τῶν μικρῶν συλλόγων ἀλλὰ διὰ τὰς Ἀθῆνας καὶ Θεσσαλονίκην τονίζει ὅτι δὲν βλέπει τὸν λόγον τῆς μὴ συνστάσεως τοιούτων συλλόγων. Ἄν ἐφαρμόσωμεν—προσθέτει δ κ. Ραΐκος—τὴν διάταξιν τοῦ καταστατικού εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγράφεται ὅτι μόνον δύο σύλλογοι Θεσσαλονίκης πρέπει νὰ εἶναι τότε ἀντικείμεν τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ δεύτερος σύλλογος Θεσσαλονίκης ἔστω καὶ χωρὶς ζωὴν δὲ παρὶμένη γραμμένους στὴν Ὁργάνωσιν γὰρ νὰ ἐμποδίσῃ ἀπλῶς τὴν ἰδρυσιν καὶ ἐγγραφὴν τοῦ τρίτου. Ἀποδείξει τούτου ὅτι κάμποσο καιρὸς τώρα δὲν ἔστειλε ἀντιπρόσωπο στὶς συνελεύσεις τῆς Ὁμοσπονδίας. Δι' αὐτὸ φρονῶ ὅτι σύλλογος μὲ ἑκατὸν ἐξήντα μέλη ὡς ὁ III σύλλογος Θεσσαλονίκης πρέπει νὰ γίνῃ μέλος τῆς Ὁμοσπονδίας· ἔστω καὶ ἂν γίνῃ τροποποιήσις τοῦ καταστατικού.

ΤΣΙΡΚΑΣ (Ἐν. Λεϊτ. Δημ. Ἐκ. Θεσσαλονίκης). Μὲ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν Συλλόγων Θεσσαλονίκης 11 δάσκαλοι χωρὶς λόγον ἀποχωροῦν ἀπὸ τὴν ἑνωσιν (Δημ.) λων καὶ Νηπιαγωγῶν καὶ ἰδρύσιν τὸν III σύλλογον. Τὸν Ἰανουάριον, ὁ III αὐτὸς σύλλογος ἐνισχύεται μὲ ὀλίγους δασκάλους ἐκ τῆς ἐκδόσεως λειτουργῶν δημοτικῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ 400 ὀργανωμένους δασκάλους τῶν ἀνεγγραμμένων δύο συλλόγων Θεσσαλονίκης οἵτινες συκοφαντοῦντες κατάρθωσαν τελευταίως νὰ συμπεριλάβουν εἰς τὸν σύλλογον τὸν 50-60 δασκάλους. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ποὺ παρουσιάζει ὁ III διαπιστωτικὸς σύλλογος εἶναι φανταστικὸς. Καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ συνέλευσις τοῦ III συλλόγου ἀνοίγει διὰ τὴν διοργάνωσιν χάος καὶ τὴν προσπετικὴν νὰ διασπῶνται οἱ σύλλογοι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγνώρισις του ἀπὸ τὴν συνέλευσιν ἐφ' ὅσον καὶ καταστατικῶς τοῦτο ἀπαγορεύεται, ἐν συνεχείᾳ ἀμφισβητεῖ ὅτι ὁ σύλλογος αὐτὸς ἔχει 160 μέλη.

ΡΑΪΚΟΣ. Εἶμαι ὁ τοχρωμένος διὰ νὰ μὴ ἀφελθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι λέγω ἀναληθῆ, νὰ δηλώσω ὅτι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ὁμοσπονδίας προσήλθεν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ III συλλόγου Θεσσαλονίκης διὰ νὰ πληρώσῃ δι' ἐκατὸν ἐξήντα μέλη. Τοῦ ἐδήλωσα ὅμως ὅτι διὰ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ Συλλόγου τοῦ χρειάζεται ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως καὶ ἐπομένως πρὶν γίνῃ αὐτὸ δὲν ἔμπορὸν νὰ δεχθῶ τὰ χρήματά.

Ὁ κ. **ΠΡΟΕΔΡΟΣ** ἀναγινώσκει δύο προτάσεις ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία λέγει, ὅτι ἡ συζήτησις δέον νὰ ἀναβληθῇ, ἡ δὲ ἕτερα ὅτι ἡ συζήτησις πρέπει νὰ ἀρκεσθῇ. (Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προτάσεων δημιουργεῖται θόρυβος καὶ προκαλοῦνται ἀνταγκλήσεις). Ὁ κ. **Δαγκλῆς** διαμαρτυρεῖται καὶ ζητεῖ τὸν λόγον

(Ἀποκατασταθεῖς τῆς τάξεως) λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἐφ' ὅσον θέλει τις τῶν συναδέλφων νὰ διμύλῃσιν ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ τοῦτο ἔχει προχωρήσει ἀρκετὰ θὰ εἶναι ἀρκολον νὰ τὸ συνεχίσωμεν καὶ νὰ μὴ ἐξπνιλούμεθα χρονοτριβοῦντες.

ΡΑΪΚΟΣ (ἰπνευθνόμενος· πρὸς τὸν Πρόεδρον). Κατὰ τὴν ἀντίληψίν σας κ. Πρόεδρε εἶναι περαιωμένη ἡ συζήτησις;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐρωτῶ τὴν συνέλευσιν δέχεται τὴν ἀναβολὴν ἢ τὴν συζήτησιν;

ΡΑΪΚΟΣ. Νὰ ψηφισθῇ μία τῶν προτάσεων.

Ὁ **Κονίτης ΠΡΙΜΗΚΥΡΗΣ** λέγει ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ συνέλευσις δὲν κατηρτίσθη εἰς σῶμα, δεδομένου ὅτι δὲν ἔγινε ἐκκαθάρισις τῶν ψήφων δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἀπόφασιν.

ΔΑΓΚΛΗΣ. Δὲν ἔχει δικαίωμα ἡ συνέλευσις νὰ ἐγγράψῃ τὸν III σύλλογον Θεσσαλονίκης. Ὁ κ. Πρόεδρος θεωρεῖ τὴν συζήτησιν περαιωμένην καὶ θέτει εἰς ψηφοφορίαν τὰς προτάσεις.

ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ (Ζακύνθου) τονίζει ὅτι οἱ ἀρχαιότεροι τῶν κ.κ. συναδέλφων πρέπει νὰ διαφροτίζον τὸν νέον; ἐπὶ τῶν προκρινόντων ζητημάτων (δημιουργεῖται πανδαμόνως). Ὁ Πρόεδρος κρούει τὸν κώδωνα καὶ ἡ ψηφοφορία γίνεται ἐν μέσῳ ἀνταγκλήσεων καὶ ἐκτενῆς διαλογῆς ἀντακουσθέντες ὅτι ἐψηφίσαν 74. Ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς 45, 21 ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως καὶ 8 ἔστωσαν λευκά. Ἀκολουθοῦσας γίνεται διακοπὴ παντάλματος. Ἐπαναλαμβάνομένης τῆς συνεδριάσεως γίνεται ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου καὶ ἀποφασίζονται ὅτι ψηφολέκται δ κ. Πανᾶς, Μεσολογγίου, δ κ. Καπνιδίου καὶ Καβάλλας, καὶ δ κ. Παπᾶς Α'. Ἀθηνῶν. Γενομένης διαλογῆς ἀνακοινῶνται τὰ ἀποτελέσματα. Ἐψήφισαν ἐν 81φ 73, ἔλαβον ὡς πρόεδρος δ κ. Παπανικολάου 42, ὡς ἀντιπρόεδρος δ κ. Καρδάρης 42, καὶ ὡς γενικὸν γραμματεῖ· οἱ κ. Μπίλας καὶ Παπαϊωάννου ἀνὰ 42· Ἐπίσης ἔλαβον δ κ. Δαγκλῆς ὡς πρόεδρος 81, Σπυριδάκης ὡς ἀντιπρόεδρος 81, καὶ οἱ κ. κ. Ἀλεξιάδης καὶ Σιγαλὸς ἀνὰ 30. Ὅπως ἐξελέγησαν δ κ. Παπανικολάου ὡς πρόεδρος δ κ. Καρδάρης ὡς ἀντιπρόεδρος καὶ οἱ κ. κ. Μπίλας καὶ Παπαϊωάννου ὡς γραμματεῖς. Τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, ἡ γενικὴ συνέλευσις τὴν ἐκδέχεται μὲ χειροκροτήματα. Ἀκολουθοῦσας ὁ Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως κ. Παπανικολάου ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν συνέλευσιν λέγει τὰ ἑξῆς: Ἀπὸ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν θέσιν εἶμαι κατ' ἀρχὴν ὁπορευόμενος· νὰ οἶς εὐχαριστήσω. Θὰ εὐχαριστήσω δὲ ἂν δυνηθῶ μετὰ τὸ πέρασ καὶ τὴν ἐπιτυχὴ διεκπεραίωσιν τῶν ἔργων τῆς συνελεύσεως γὰρ δυνηθῶ νὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν γὰς πραγματευόμενον εἶναι χαριστίας διὰ τὴν συνδρομὴν τῶν ὁποίων κολακεύομαι γὰρ πιστεύω ὅτι θὰ μὴ ἀπολείψωμαι. Στενοχωρεῖται ὅτι τὰς ἐκ τῆς συνέλευσεως τοῦ Προέδρου ἀποφασίζονται.

ΠΙΝΑΞ

τῶν Συλλόγων τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὴν 12' Γεν. Συνέλευσιν.

Ἀρ. ἀφ.	Ὄνομα Συλλόγου	Ὄνομα Ἀντιπροσώπου	Ἀρ. ἀφ.
1	Ἀθηνῶν Α'	Βασ. Παπᾶς—Κ. Παπανικολάου—	15
2	Ἀθηνῶν Β'	Ἀγνὴ Ζωγοπούλου	2
3	Ἀργιείου	Βασ. Παπαευθυμίου—Γ. Παραγωγόγλου	5
4	Αἰγιαλείας	Κ. Ἀλαφογιάννης	8
5	Ἀργολίδος	Σίμης Ἀδότης	5
6	Γιαννιτῶν	Π. Ράπτης—Σ. Καραχάλιος	8
7	Γόρτυνος	Π. Κατσαρίας	3
8	Γουμένισσης	Α. Ζαχαρινοπούλου—Κ. Μαρκάκης	3
9	Γορτυνίας	Θωμάς Μεταξάς	4
10	Γρεβενῶν	Δημ. Σχίλας	5
11	Δράμας	Ζαχ. Δρόσος	6
12	Δωρίδος	Γ. Ξένος—Γ. Μαννίτης	4
13	Διδυμοτεύχου	Θεόδ. Μποσίνης	8
14	Ἐδέσσης	Ι. Παναγόπουλος	1
15	Ἐλασσώνας	Ἀθαν. Ἀλεξιάδης	7
16	Εὐρυτανίας	Χρ. Παγώνης	1
17	Ἑνώσεως Λεϊτ. Δημ. Ἐκ. Θεσσαλονίκης	Σ. Στρατίκης—Ἐλένη Μπαμπάκη—Α. Εὐθυμιάδης	6
18	Ἑνώσεως Δημ. καὶ Νηπιαγ. Θεσσαλονίκης	Κωνστ. Τσίρκας	6
19	Ζακύνθου	Γεωργ. Τσώνης	10
20	Ἡλείας Β' Ἀμαλ.	Διον. Βλασσόπουλος	9
21	Ἡρακλείου (καλ.)	Δημ. Βελόπουλος	4
22	Ἡλείας Α' (Πύργου)	Ν. Ἀβρονιδάκης	10
23	Θηβῶν	Τρ. Παπαθεοδώρου	5
24	Θήρας	Δημ. Σαζώνης	9
25	Ἰωαννίνων	Λαζ. Γαβαλάς	8
26	Καβάλλας	Σωτ. Δαγκλῆς	6
27	Καρδίτσας	Ἀσπ. Καπογιάννης	10
28	Κατερίνης (Πετ.)	Ι. Γαβριλάκης	4
29	Κερκυραίας	Δημ. Παπαχριστόπουλος	15
30	Κοζάνης	Ι. Παπαδόπουλος	5
31	Κονίτης	Στ. Μολφέτος—Ἰάν. Καλὸς	6
32	Κορινθίας	Δημ. Παπαδημητρίου	6
33	Κορινθίας	Ἀναστ. Πριμηκύρης	5
34	Κομοτινῆς	Νικ. Γαλάνης	8
35	Καλαβρύτων	Κωνστ. Κράλιος	4
36	Κυθήρων	Καρ. Κόσος	5
37	Λαρίσης	Γ. Στάθης	2
38	Λακεδαιμόνος Α'	Κ. Καρδάρης	5
39	Λακεδαιμόνος Β'	Διον. Σιγαλὸς	7
40	Λακωνίας	Ι. Μιχαλάκης—Βασ. Παπαθεοδώρου	4
41	Λεβαδείας	Π. Πορφύρας	5
42	Λευκάδος	Λουκάς Λυμπερίτης	3
43	Λήμνου	Ἀγγ. Καραβᾶς	3
44	Λαγκαδᾶ (Θεο.)	Ι. Βαριαδάκης	4
45	Μαγνησίας	Ἀριστ. Καραστεργίου	4
46	Μεγαλοπόλεως	Ι. Παπαϊωάννου	6
47	Μεσολογγίου	Χαρ. Τσακογιάννης	8
48	Μεσσηνίας	Χρ. Πανᾶς—Ζαφλῆς	2
49	Μαγνησίας	Ἐδστ. Παπαδόπουλος	6
50	Μεσσηνίας	Βασ. Γεωργακόπουλος	8
51	Μεγάρων	Εὐαγ. Γκίλιας	3
52	Ναυπакτίας	Μιχ. Πανηγύρης	4
53	Ξάνθης	Ι. Κοτίνης	8
54	Ὀλυμπίας	Ι. Καμπανάς	4
55	Ὀρεστιάδος	Δημ. Σκάνης	6
56	Πατρῶν	Κωνστ. Τζιτζίκης	6
57	Παλαιάς	Γεωργ. Ἀποστολόπουλος	2
58	Παραμυθίας	Δ. Οικονομόπουλος—Παρ. Μπρέσκα	5
59	Πρεβέζης	Βασ. Τσίρκας	7
60	Πωγωνίου	Εὐ. Παπαϊωάννου	8
61	Παρνασσίδος	Στ. Γούνας	5
62	Πεδιάδος (Κρήτης)	Ἡλ. Σταθάπουλος	5
63	Παλλωστεινός	Ζ. Πλαγιώτης	5
64	Ρεθύμνης	Ν. Γκαγκάνης—Ἡλ. Θεοδώρου	20
65	Σατίας	Ἐμμ. Σπυριδάκης—Ἐμμ. Τσουκάκης	8
66	Σάμου	Νικολ. Βοδρός	8
67	Σέρφου	Κωνστ. Κανεγκᾶς	7
68	Σερφῶν	Παῦλ. Παπαδόπουλος	7
69	Σητείας	Θεοδ. Καντάς	5
70	Σφακίων	Νικ. Ἀναγνωστάκης	7
71	Τριφυλίας	Νικ. Πάταρος	2
72	Τριφυλίας	Κωνστ. Μπίλας	5
73	Τήνου	Χρυσ. Μπίλας	8
74	Φιδιόπουλος	Ἀντων. Γκιών	2
75	Φιλιατῶν	Νικ. Παπανικολάου	11
76	Χαλκίδος	Ἀλέκος Μεταξάς—Ε. Κονδάρης	4
77	Χίου	Λεων. Σαρκῆς	3
78	Χανίων	Κωνστ. Κουτσουμπᾶκης	10
		Μαυρίδης	8

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Πρόεδρος),
λέγει ότι ἐφ' ὅσον παραιοὶ ἀνά-

ρέτησιν τοῦ λαϊκοῦ μας σχολείου, εἰς τὸ ὁποῖον ἑλληνικαὶ γενεαί, χωρὶς ἐξαιρέσειν βαπτίζονται ὥστε, νὰ ἀποδείξῃ δι' τῆς προσοχῆς αὐτῆς ἐκείνης ἡτο δέξις. Ἐπιθυμῶ τέλος νὰ πιστεύῃ, ὅτι, ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἔργου του μετὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ μεγαλυτέρου ἀκόμη ἐνδιαφέροντος καὶ συμπαθείας θὰ στρέφεται καὶ εἰς τὸ μέλλον τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας ἡ προσοχή.

Ὁ Κλάδος συνεδριάζει κ. Ὑπουργέ, ὁ Κλάδος θὰ μελετήσῃ προβλήματα καὶ θὰ καταλήξῃ εἰς συμπεράσματα. Εὐχεται νὰ εὕρῃ ὑπερ

αὐτῶν συμπάθει τὴν πολιτείαν.

Μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ Κλάδου ἐπὶ τὸ πιστοποιημένον ὑμέτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν σύνδεσιν τοῦ δυνάματος σας μὲ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ λαϊκοῦ σχολείου καὶ τοῦ ἔργου του καὶ τὴν τοιαύτην ἐπίσημὴν ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πρόσωπον σας θὰ εὐρίσκουν τὸν μετὰ συμπαθείας ρυθμιστὴν τῶν δικαίων ἀπαιτήσεων, παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ἐξουχότητα ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ κηρύξῃ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ΙΖ' Συνεδρεύσεως.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ὁ κ. Ὑπουργός, ἀνυψώμενος εἰς τὸ βῆμα ἐκφωνεῖ τὸν κατωθὶ λόγον:

Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς Ὑπουργός τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἑρησκειῶν, ὡς πολίτης Ἑλλήν, χαιρετίζω εὐφροσύνως τὴν τιμὴν καὶ σεμνὴν ταύτην σύνοδον, κύριοι συνέδριοι, ἐκ τῆς ὁποίας πιστεύω ὅτι κενὰ βουλευματα καὶ πατριωτικαὶ σκέψεις θὰ ἐκπορευθοῦν, βουλευματα καὶ σκέψεις αἰνιγμέναι πολύτιμοι θὰ εἶναι συντελέσας τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως.

Παρατηρῶ εὐχαρίστως, ὅτι τὸ παρόντα πνεῦμα τῆς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου ὁμῶν, πλούσιον εἰς ὅλην περιλαμβάνει ὡς πρῶτα θέματα, ἐκείνα τὰ ὁποῖα εὐλόγως ἀποτελοῦν ἀντικείμενον ἐπιστημονικῆς ἀλλὰ καὶ κοινωνικῆς ἐρεύνης, ἐκ μέρους τῶν τεταγμένων νὰ τὰ ἐξετάσῃ, ὡς συνδεσμένα κατ' ἐξοχὴν μετὰ τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Θὰ ἦτο ἐπιβεβλημένον ἴσως νὰ περιληφθῇ εἰς τὸ πρόγραμμα καὶ τὸ θέμα τὸ ὁποῖον ἐξετάσθη κατὰ τὸ τελευταῖον συνέδριον τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δυστυχῶς ἀπελιπόμην ἐνεκεν ἀσθενείας, λόγῳ τῆς ὁποίας δὲν ἤδυνθην νὰ παραστῶ διὰ νὰ χαιρετήσω καὶ τὸ συνέδριον ἐκεῖνο ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ εἰσφέρω καὶ ἐγὼ τὴν εἰσφορὰν μου εἰς τὸ εὐγενές ἔργον αὐτοῦ τοῦ ὁποίου παράλληλος εἶναι ἡ ἐργασία πρὸς τὴν ἐργασίαν ὁμῶν.

Ἐξετάσθη εἰς τὸ συνέδριον ἐκεῖνο ποιοὶ εἶναι οἱ σκοποὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως καθόλου. Καὶ ὁραῖω μετὰ βαθύτατης ἱκανοποιήσεως νὰ διακηρύξω πρὸς ὑμᾶς, καὶ δι' ὁμῶν πρὸς ὁλόκληρον τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὅτι ὁμόφωνος τοῦ συνεδρίου ἐκεῖνου ἦτο ἡ γνώμη, ὅτι ἡ ἐκπαιδεύσις ἀποτελεῖ λειτουργίαν κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὴν σκοποῦσαν νὰ ἐναρμονισθῇ εἰς τὴν ὅλην οικονομικὴν καὶ ἰδεολογικὴν συγκρότησιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν, καὶ ἀνταποκρινομένην βεβήματα εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς ἑλληνικῆς συνειδήσεως.

Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἔγιναν συζητήσεις

ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐκείνῃ, αἱ ὁποιαὶ εἶναι δυνατόν νὰ ἀφῇκαν παρανοήσεις τινάς, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐκπαιδευμένους ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας σκοπούς, θεωρῶ καθήκον μου νὰ εἰπῶ ὁλίγας λέξεις.

Ἐἶχον πρὸ τετραμήνου τὴν τιμητικὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐμιλήσω ἐπὶ θέματος παραπληροῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑλληνοῦ Σχολῆς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐνθα παρίσταντο ἀντιπρόσωποι ὁλοκληροῦ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Διεύθυνσα τὰς σκέψεις μου, σκέψεις ἐκπαιδευτικές ἀπὸ μίαν ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν συνειδητῶν καὶ ἔσχον τὴν ἱκανοποίησιν, ὅτι ὁμόθυμος ὁπῆρξε ἡ ἔγκρισις τῆς γνώμης μου ἐκείνης, ἡ ὁποία ἐξεπορεύθη ἀπαναλαμπρῶς ἀπὸ τὴν ἐπιταγὴν τῆς συνειδήσεώς μου.

Θεωρῶ καθήκον μου νὰ ἐπαναλάβω τινὰ διὰ νὰ μὴ ἀφῇσω παρανοήσεις ὡς πρὸς τὸ ἐθνικὸν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ἰδεῶδες τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν μαγνητικὴν δελόνην τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς, ἰδανικὸν τὸ ὁποῖον οἱ γεννήτορες ἡμῶν παρέδωκαν πρὸς ἡμᾶς ὡς παρακαταθήκην τιμῆς, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν διαφύλαξιν ἔχομεν καθήκον νὰ ἐπαγρυπνῶμεν, διὰ νὰ βυθισθῶμεν ἐν τῇ παραδόξῳ ἀνθρώπινον εἰς τοὺς ἀπογόνους ἡμῶν.

Κύριοι! Πιστεύω ἀκλονήτως ὅτι ἡ ἰδέα τῆς πατρίδος, ἡ ἐθνικὴ μορφή, ὅπως τὴν διεγράψαν οἱ αἰῶνες ἀποτελεῖ ὅχι μίαν συμβατικὴν ἐννοίαν, μίαν αἰσθηματικὴν ἑκφρασιν, ἀλλὰ μίαν ἀνάγκην τῆς ζωῆς, θὰ ἔλεγα ἂν ἦτο ἐπιτετραμμένον μίαν ἀνάγκην βιολογικὴν. Δὲν εἶναι μόνον τὸ σύνολον τῶν ἰδεῶν τῶν μεγάλων καὶ ἱερῶν, τὰς ὁποίας οἱ αἰῶνες παρέδωκαν εἰς ἡμᾶς. Βεβαίως δεῖν ὁμιλῶμεν περὶ πατρίδος, ἐννοοῦμεν ὅτι ὁπῆρξε, ὅτι ὁπάρχει καὶ ὅτι θὰ ὁπάρχει ἕνας μέγας δι' ἡμᾶς ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μίαν βαρυτάτην πνευματικὴν κληρονομίαν, καὶ περιλαμβάνει τάς φωνὰς ἀδελφῶν, γλώσσαν κοινὴν, ἐπι

διώξεις κοινὰς, θρήνους, θριάμβους, παιάντας, μοιρολόγια, σκλαβιά, παρὰδόσεις, κοινὰς, ζωὴν κοινὴν. Τὴν Ἀλαμάναν καὶ τὰς Θερμοπύλας τὸν Μαραθῶνα καὶ τὴν Σαλαμίνα, τὸν Τυρταίον καὶ τὸν Ρήγαν ποῦ ἀποτελοῦν τὴν ὀψηλοτέραν ἐκδήλωσιν τῆς ἱστορικῆς ἐνότητος τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ἀλλὰ ἐάν πάντα ταῦτα ἀποτελοῦν τὴν αἰσθηματικὴν πλευράν, ἐπιθυμῶ βαρύτερα νὰ ἐξετάσω τὴν ἐννοίαν τῆς ἐθνικῆς μονάδος, διὰ νὰ ἀποδείξω ὅτι ἡ ἐθνικὴ αἰσθητικὴ μορφή ἀποτελεῖ μίαν ἀνάγκην τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἡ ἀνθρωπότης δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκφύγῃ, ἐάν θέλῃ νὰ ζῇ μετὰ εἰς τὸ πλαίσιον τῶν μεγάλων ἡθικῶν ἀξιών, τὰς ὁποίας ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἱστορία αἰώνων ἐδημιούργησαν καὶ παρέδωκαν ἡμῖν, ὁπῆρξαν κρᾶτη σχηματισθέντα καὶ συγκροτηθέντα παρὰ φύσιν. Ἀλλὰ τὰ ἔθνη ἰσχυματίσθησαν φυσιολογικῶς διότι ἕκαστον ἀπετέλεσε ἰδιαίτην κυψίλην εἰς τὴν ὁποίαν περιλαμβάνονται κοινὰς τάσεις, κοινὰ ἰδέαι, κοινὴ ἱστορία, κοινὰ παραδόσεις, κοινὰ ἥθη καὶ ἔθιμα, κοινὴ γλῶσσα, κοινὸς πολιτισμὸς.

Ἡ παραλλαγή τῶν ὅρων τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς οικονομικῆς ζωῆς ἀναλόγως τῶν ἰδιαίτερων κλιματικῶν καὶ ἑδαφικῶν ὁρῶν ἐγέννησε κατ' ἀνάγκην ἐν τῇ ἱστορικῇ ἐξελίξει τῆς πολιτικῆς κοσμογονίας τὴν ἐννοίαν τῆς ἐθνότητος ὡς ἀνάγκην τῆς ζωῆς.

Προσθέτω δὲ ὅτι ἡ τοιαύτη κατ' ἐθνότητα διάταξις τοῦ κόσμου δὲν εἶναι μόνον ἀνάγκη ἀλλὰ καὶ συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκληροῦ. Ἐὰν ἡ ζωὴ καθόλου κύριοι συντίθεται ἀπὸ τὴν ποικιλίαν καὶ ἐνότητι ἀπὸ τὰς ἀντιθέσεις ἐνότητον εἶναι ὅτι ἡ ἀσπικέντρωσις ἐν τῇ σκέψει, τῇ τέχνῃ τῇ ἐπιστῇ ἀποτελεῖ ὅρον καὶ προϋπόθεσιν ἁρμονικῆς συνθέσεως τῆς παγκοσμίου ζωῆς. Ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ταύτην ἡ ἐθνικὴ μονάς δὲν ἀποτελεῖ μίαν γεωγραφικὴν ἑκφρασιν νεκράν, ἀλλ' ὀψηλοτέραν ἡθικὴν ἐννοίαν ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς φυσικῆς τάξεως καὶ ὁπῆρτοῦσαν τὸν ἀνθρώπινον πολιτισμὸν, ὡς στοιχεῖον δημιουργίας.

Ζῶμεν, σκεπτόμεθα, δρωμεν, δημιουργοῦμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τὸν γαλανὸν οὐρανὸν κατὰ τὸν ἰδικὸν μας τρόπον ἐν ὅσῳ φυσικῶς κατὰ διάφορον τρόπον ἐκδηλοῦται ἡ πνευματικὴ καὶ οικονομικὴ παραγωγὴ τῶν ὁρῶν λαὸν καὶ κατὰ διάφορον ἀλλαχού, ἀπὸ τὴν ποικιλίαν δὲ ταύτην ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὴν διαφοράν τῶν κλιματικῶν ὁρῶν, τῶν παραγωγικῶν ὁρῶν, τῶν βιολογικῶν συνθηκῶν, τῶν παραδόσεων

καὶ τῶν ἱστορικῶν ἐξελίξεων τῶν λαὸν συντίθεται ἁρμονικῶς ἡ παγκόσμιος πρὸς τὰ πρόσωπα προστάξις τῆς ἀνθρωπότητος.

Πιστεύω ὅτι θὰ ἦτο δυσχερὲς τὴν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἡ ἡμέρα κατ' ἡν ὁ διεθνισμὸς καὶ ὁ κοσμοπολιτισμὸς θὰ ἐπεκράτῃ, καταλυτῆς τῶν πυρήνων τῆς ἐθνικῆς ἐκείνου λαοῦ ζωῆς ἐν τῇ ὁποίᾳ κάθε γλῶσσά μνημῶν καὶ ζῆλωτος τῆς ἰδέας τοῦ ἱστορίας φιλοδοξεῖ μὲ πνεῦμα ἐθνικῆς ἀμύλλης καὶ εἰρηνικῆς συνεργασίας μετὰ τῶν λοιπῶν νὰ δημιουργήσῃ ἀνωτέραν ζωὴν, ὀψηλοτέρον πολιτισμὸν ἐθνικὸν διὰ νὰ τὸν θέσῃ εἰς τὴν ὀψηλοτέραν τῆς ἀνθρωπότητος.

Διὰ τοῦτο βλέπω τὴν ἰδέαν τῆς ἐθνικῆς μονάδος ὡς ὅσιν τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ.

Καὶ ἐν διὰ πᾶν ἔθνος εὐτὼ καθορίζεται τὸ ἐθνικὸν καθήκον, δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, κληρονομούμε τῆς βαρυτάτης ἱστορικῆς καὶ πνευματικῆς κληρονομίας ὀψιτῇ ὁπορεύσεως εἶναι νὰ δημιουργήσωμεν τὴν νέαν ζωὴν μας ἐν τῷ πλάσιον τῆς ἐθνικῆς ἰδέας καὶ τῶν ἐθνικῶν μας παραδόσεων, συνεχίζοντας ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἱστορικῆς ἐνότητος ἡμεῖς ἀπετέλεσε χαρακτηριστικὸν τῆς ἐθνικῆς ζωῆς τὴν μεγάλην πνευματικὴν καὶ ἡθικὴν προσπάθειαν τοῦ γένους.

Ἀλλὰ νομίζω ὅτι λέγων ταῦτα ὁραῖω νὰ προσδιορίσω τι ἐννοῶ λέγων ἐθνισμὸς, ἐθνικὴ μονάς. Ἐκεῖνο μακρὰ ἐν ἀλλῇ αἰθούσῃ ἐγένετο συζητήσις ἡμεῖς εἰς τὴν ἐννοίαν, ὅτι κάποια σύγχυσις γίνεται τῶν ἐννοιών ταύτων πρὸς τὸν ἐθνικισμὸν πρὸς τὸν милитарισμόν.

Κύριοι εἰμαι πολὺ μακρὰν τὸν ἰδεῶν ταύτων τοῦ милитарισμού, τοῦ ἐθνικοῦ μίσους, τῆς πᾶλης τῶν λαῶν.

Καὶ τὸνίζω τοῦτο ὅχι διότι ἀνεπαρκῆται εἰς τὰς συγχρόνους κατεστῶσας τῆς ἐπιστήμης πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ διότι εἶναι ὁρίμα σύμφωνον πρὸς τὴν ἱστορίαν ἡμῶν. Ἀλλ' ὁρῶ δὲ τὸν μελετῶντα βαρύτερον τὴν ἱστορίαν ἀπερνεῖ ἀναμνηστικὸν ὅτι εὐδένοντα κατὰ τὴν μακρὰν τῶν αἰώνων διαδρομὴν τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐταίρει εἰς ἑδαφικὰς κατακτήσεις.

Ὁλόκληρος ἡ ἱστορία ἡμῶν εἶναι ἡ ἐκφρασις μιᾶς προσπάθειας ὁμοκρατίας τῶν ἡθικῶν ἐννοιών τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς βίαις, τοῦ πνευματικοῦ στοιχείου τῆς ζωῆς ἐπὶ τῆς ὅλης.

Ἐπεδίωξα πάντοτε ἡ Ἑλλὰς πνευματικὰς κατακτήσεις καὶ ἐργαζομένη τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα τὴν ἀντιμετώπιζεν τοὺς κατακτητὰς ὡς ἀπορροήματα ὀψηλοτέρων ἀνελήνων, τῶν ὁρῶν τῆς ζωῆς.

Ἀκόμη καὶ ἡ ἐξορμή τοῦ μα

οι απόγονοι των αρχαίων Έλλήνων, οι οποίοι έλάτρευαν το θάνατος ως θεότητα.

Διδάξετε την αγάπην προς το δένδρον εις τα παιδιά ως μίαν πρόνοιαν υπέρ έαυτών και δώσατέ τους να αντιληφθούν ότι η αγάπη προς το δένδρον είναι δείγμα πολιτισμού και ζήτημα αυτοσυνηρήσεως του ανθρώπου.

Και μαζί με όλα αυτά και πρό πάντων καλείσθε να ανυψώσητε τας αλυσίδας και μεγάλας ήθικας αξίας της ζωής, την ήθικην αξίαν της οικογενείας, το θρησκευτικόν αίσθημα, την κοινωνικήν αλληλεγγύην.

Βάλλουν ανόητοι τινές κατά της οικογενείας, η οποία αποτελεί την ιερωτέραν και αγιωτέραν έκφρασιν της ανθρωπίνης αγάπης και αλληλεγγύης.

Όσοι έξ ύμων είσθε αδελφοί διαθάσαντες την ζωήν εις αποκατάστασιν αγάμων αδελφών, όσοι ητύχησατε να είσθε πατέρες και υπό τον γλυκύν τρετισμόν τών τέκνων σας να λημονήτε τας δυσχερείας της ζωής και να ένισχύσθε εις τόν άγωνα της, γνωρίζετε την αξίαν της οικογενείας, έν τη όποία τα ευγενέστερα των ανθρώπινων αίσθημάτων, οι μεγάλοι και άφαντοι ήρωες αναπτύσσονται, και η όποία αποτελεί τόν πρώτον κύκλον πέραν του ατόμου, το όποιον έν αύτῃ διδάσκειται την ανάγκην της θυσίας υπέρ της ομάδος, υπέρ της κοινότητος, της πόλεως, της πατρίδος.

Από το αίσθημα αυτό θά έκπορευθῇ η γενικότερα πολιτική συνείδησις ήλ. ο συνείδητος συνδεσμός του ατόμου υπέρ της ελότητος, η συνείδησις της ανάγκης της θυσίας υπέρ αυτής και της έξυπηρετήσεως του κοινού συμφέροντος έν τῷ κοινῷ. Τοῦτο είναι το χαρακтерιστικόν της ανώτερης πολιτικής συνείδησεως ενός λαοῦ αναπτυσσομένου ελευθέρως έν τη εύρειά λεωφόρῳ τῶν ελευθέρων τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν.

Έκ μέρους της Κυβερνήσεως κύριοι εὐχαριστῶ ύμας και τόν κ. Πρόεδρον της συνελεύσεως δι' όσους καλούς λόγους εὐηρεστήθη να εἴπη, διότι η Κυβέρνησις έξεπλήρωσε υποχρέωσιν του Κράτους έναντι τῶν εκπαιδευτικῶν λειτουργῶν.

Επιθυμῶ να τονίσω προς πάσαν κατεύθυνσιν ότι η δαμολογική και

μισθολογική εξέλιξις τῶν εκπαιδευτικῶν ήτο αποκατάστασις δικαιοσύνης διότι πληρυνεν εις όδρον των μία άνωστῆς η όποία ήρθη.

Είμαι δέ βέβαιος ότι και ύμεις αγωνιζόμενοι διά την άρσιν της ανόστητος δέν ήγωνίζεσθε δι' οικονομικάς ώφελείας αλλά διά την αναγνώρισιν της ήθικης αξίας του έργου σας. (Χειροκροτήματα παραταμένα).

Διότι δικαιοσύνης ζήτημα ήτο η ισοτήτης, ούδέ δύναται να νοηθῇ δικαιοσύνη άνευ ισοτήτης. Την δικαιοσύνην ταύτην αποκατεστήσαμεν και δέν δέχομαι εὐχαριστίας. Και έλλαι τινες ένέργαισι έγινοντο έρ' ών άπομένουν σημεῖα τινά θεόμενα συμπληρώσεως. Με πάσαν δυνατόν επιμέλειαν θά χωρήσωμεν έχοντες όπ' όψιν τας γνώμας τῶν εἰδικῶν οι όποιοι δόλοκληρον την ζωήν των καθημέρας, εις την μελέτην τῶν εκπαιδευτικῶν μας ζητημάτων και τας ίδικάς σας υποδείξεις.

Επειδή δέν θά δυνατόν να παρακολουθήσω τας συζητήσεις παρακαλῶ να μοι υποδείξητε τά ψηφισματά σας έν καιρῷ.

Είμαι βέβαιος ότι όσα άνέπτυξαν άποταλόν και ίδικήν σας πίστιν, δέν είναι προσοπικά ήμῶν γνώμαι αλλά άποταλόν την βαθύτεραν του έθνους συνείδησιν.

Εμπνεύσατε την πίστιν προς την έθνικην ιδέαν όπως όα; την ένερπνισα, λευκήν, σεμνήν, χωρίς μισήν έθνικά με την συνείδησιν της μεγάλης καλοσύνης και της εὐφροσύνης άποστολής της.

Συγκεντρωθήτε περί την σημείαν αυτήν και καταστήσατέ την εκπαιδευτικόν ιδεῶδες. Δέν είναι ίδική μου παραίνεσις, είναι του έθνους έπιταγή. Κράτήσατε τας επάλλξεις σας αὐτάς και επιτρέψατέ μοι να σας εἴπω. Στώμεν επ' αὐτῶν καλῶς, στώμεν μετά φόβου πρόσχωμεν την άγίαν άναφοράν έν εἰρήνῃ προσφέρειν. Και η άναφορά μας θά είναι προς μίαν άγίαν Έλλάδα, προς μίαν ύψηλοτέραν παιδείαν η όποία θά αναπτύξη τας μεγάλας ήθικας αξίας της ζωής.

Έν δνόματι τῶν ιδεῶν αὐτῶν, κηρύσσω την έναρξιν τῶν έργασίῶν του συνεδρίου σας και εὐχομαι σοφά βουλευματα και ήθικαί σκέψεις να προέλθουν από τας συζητήσεις σας.

Το Έκπαιδευτικόν Συμβούλιον παρακουθεῖ μετα στοργῇ; πραγματικής και θερμῆς ενδιαφέροντος δλην την κίνησιν τῶν εκπαιδευτικῶν, δλην την ζωήν, δλην την προσπάθειαν υπέρ άνορθώσεως εκπαιδευτικῆς, οικονομικῆς και εκπαιδευτικῆς τῶν εὐδίας, δλαι σας αἱ προσπάθειαι να άπορῶν επ' αγαθῷ του έθνους, επ' αγαθῷ της εκπαιδεύσεως, επ' αγαθῷ γενικῶς της κοινωνίας. Κοντά σ' αὐτά θά έπρεπε να έκφράση και κάτι άλλα. Μίαν πεποιθῆσιν του συμβουλίου, πεποιθῆσιν εἶτε συνείδησιν η ένσυνείδητον αδιαφορον, ότι η ζωή μιας κοινωνίας είναι η διατήρησις τῶν ιδεῶν της.

Η ζωή της ελληνικής κοινωνίας είναι η διατήρησις τῶν ελληνικῶν ιδεῶν. Καί' έξοχήν: φορεῖς τῶν

ιδεῶν είναι οι εἰδικοί. Έχουν την μεγάλην αξίαν έν τη ζωῇ της κοινωνίας. Και υπάρχει ένας εις τόν όποιον καί' έξοχήν πρέπει να άπευθύνεται δόλοκληρος η κοινωνία άν θέλη να ζήσῃ. Αὐτός είναι οι διδάσκαλοι του έθνους. Αὐτοί μεταδίδουν τας ιδέας; από γεννεάς εις γεννάς, αὐτοί διατηροῦν, ότι έχει η κοινωνία.

Έρχομαι εκ μέρους του Συμβουλίου να σας έκφράσω την πεποίθησιν ότι η ελληνική ιδέα ζῇ εις τας ψυχάς σας. Να φροντίσετε να χάσῃ δ,τι άτελές, ότι μικρόν άν ύποιεθῇ ότι έχει. Να φροντίσετε να αναπτύξετε την ιδέαν αυτήν, ούτως ώστε η όλη ελληνική ζωή, η όλη ελληνική κοινωνία να εὐδοκηθῇ. Να καταστή εκείνο το όποιον δλοι ευχόμεσθαι, δλοι θέλομεν, δλοι έργαζόμεσθαι. Με την πεποίθησιν αὐτήν κυρίως; χειριζώμεν έξ δλης μου της ψυχῆς έκ μέρους του Έκτ. Συμβουλίου το συνέδριόν σας και με ίναιτέραν συγκίνησιν την αἰλουσαν αὐτήν, διότι έδω άκριβῶς; ει; την αἰλουσαν αὐτήν έτέθησαν αἱ πρώται βάσεις της οργανώσεως της εκπαιδεύσεως.

Με τας μεγάλης συγκινήσεως βλέπω μερικῶς; εκ τῶν πατριωτῶν μετά τῶν όποιων εἴμεθα οι πρώτοι θεμελιωταί της οργανώσεως της εκπαιδεύσεως.

Διακρίνω τόν Άνδρεάδην, τόν Βισπιλειον, τόν Κοντογιάννην και τόσους άλλους.

Και πόσους δέν διακρίνω μετά μεγάλης συγκινήσεως την όποιαν παρῆγε μία διακοπείσα ζωῇ τῶν τῶν. Αλλά συνεχίζεται άλλη ζωή η όποία διεδέχθη την πρώτην ζωήν. Ετιρώπατέ μου και πάλιν να χειριστώ το συνέδριόν σας και να έκφράσω την εὐχην δι' την επιτυχίαν πασῶν τῶν προσπάθειῶν σας.

Μετά τοῦτον λαμβάνει τόν λόγον ο άρχηγός του άγροτικού κόμματος; κ. Μυλωνάς όστις λέγει τα εξής:-

Χάρης ει; την εὐγενῇ πρόσκλησιν του προεδρίου, έχω την τιμήν και την εὐχρηστοίην να παρευρίσκωμαι εις την σημερινήν σας συνέλευσιν. Είναι εὐχής έγγον ότι μεταλαμβάνεται το συνέδριόν σας μετά τῶν συνεδρίων τῶν λειτουργῶν της Μέσης Εκπαιδεύσεως, διότι η πεῖρις η ίδική σας δύναται να υιοθετήσῃ και τας προσπάθειας του Κράτους. Διά τοῦτο από της άπινεως αὐτῆς νομίζω ότι και το έφεινδόν συνέδριόν σας θά είναι πολύτιμον, και χειριζώ πάντας ύμας θερμῶς εκ μέρους του άγροτικού Δημοκρατικού κόσμου. Χαιρετίζω την άποστολήν την προόδον άνά την ύπαιθρον και άνά τά άστικά κέντρα διότι όπω; δρθῶς εις τόν φωτισμένον λόγον του ό κ. ύπουργός της Παιδείας εἶπε πρό δλίγου σεις είσθε οι άπόστολοι της προόδου. Σεις είσθε η άμεσος εκπαιδευτική πρὸς τόν λαόν. Δι' ύμῶν είναι δυνατόν να μεταλαμπαδευθῶν δλαι αἱ ιδέαι αἱ όρθαι. Δι' ύμῶν είναι δυνατή και η γεωργική πρόοδος της χώρας, η όποία άποταλεί την λοχυρότεραν οικονομικήν σύνθεσιν της. Μή λημονώμεν κύριοι; ότι εις τα άπαρα γράμματα μας;

εις τα άπαραγρά μέρη ως βοηθούς περιμένουν τούς διδασκάλους.

Διά αὐτῶν θά μεταδοθῶν αἱ γεωργικαί γνώσεις. Δι' αὐτό και η πολιτεία έμερίνησε ότως μεταδῶσιν και προσπάθειαν να μεταδώσῃ εις τούς δασκάλους και εις τας διδασκαλείας, εκπαιδευτικάς γεωργικάς γνώσεις.

Είμαι πεπεισμένον να έκδω την μεγάλην σημασίαν του δημοδιδασκαλικου κλάδου. Θά είναι δυνατόν ως πρὸς τούς λειτουργούς της Μέσης Εκπαιδεύσεως να σκεφθῇ η πολιτεία κατά τοῦτον η άλλον τρόπον. Να σκεφθῇ άν θά πρέπει να είναι εις τοιαύτην έκτασιν η Μέση Εκπαιδεύσις η η άνωτέρα εκπαιδευσις. Εάν είναι δυνατόν η ελληνική κοινωνία να άπορροφήσῃ όλους τούς άποφοίτους τούς έξερχομένους από την Μέσην και την άνωτέραν εκπαιδευσιν, ποια μέτρα πρέπει να ληφθοῦν πρακτικῶς κατευθύνσεως.

Αὐτό όμως το όποιον η πολιτεία πρέπει να πράξῃ, είναι να ένισχύσῃ την κατωτέραν εκπαιδευσιν. Υπολείπονται πολλά παρὰ τας προσπάθειας διαδοχικῶν κυβερνήσεων, από του να έξυψώσωμεν τόν κλάδον και την δημοτικήν εκπαιδευσιν εις τὰ σημεῖον ει; το όποιον πρέπει να φθάσῃ. Και από της άπόψεως άριθμοῦ διδασκάλων και από της άπόψεως διδασκάλων και από της άπόψεως παιδῶν, διότι και τα κοῖον πρέπει να καλλιεργήσῃ.

Καίτοι υπάρχει άριστοίς εις τόν κλάδον σας. Καίτοι βλέπομεν ανθρώπους άνταξίους; διά την έθνικήν άποστολήν την διδασκαλικήν, δέν πρέπει να παραγνωρίζωμεν ότι είναι δυνατόν να βελτιωθῇ ο κλάδος κατά πολλῶν, και να άποκτήσῃ άκόμη μεγαλύτεραν πρὸδον.

Κύριοι όρθῶς ο κ. ύπουργός της Παιδείας έθεσε το ζήτημα και ως πρὸς τόν σκοπόν της πολιτείας, τόν όποιον σας έκκαλεσθή να μεταδώσετε και να εμπνεύσετε εις τὴν νέαν γεννά; εἶπεν ο κ. άρχηγός της παιδείας, ότι πρέπει να άποβλέπωμεν εις τόν έθνικόν σκοπόν. Και όντως σεις πρέπει να είσθε οι άπόστολοι της ιδέας αὐτῆς της έθνικῆς.

Αλλά είσι; ίσως; άρρησε να νοηθῇ έν τινι μέτῳ, και έτόνισέ μάστις η οδυμῶς ιδέα άσυμβιβαστος η έθνική ιδέα μετά της ιδέας της κοινωνικῆς αλληλεγγύης θά προσέθετα και της κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Διότι θέλομεν κύριοι, ένα πρότος δίκαιον, ένα κράτος; ήθικόν, έν; έθνος το όποιον δέν έχει βεβαίως κατακτητικούς σκοπούς; το όποιον να μη έχει άνδρακτον; οι όποιοι έμμένουν εις κάποιαν άντιδρασιν εις κάποιον φόβον έαυτῶν προοδευτικῶν ιδεῶν. Και τοῦτο εις πειρηγήσεως ότι πάσα πρόοδος άποσπάται τα σημεῖα του έθνικου, του έθνους.

Και η θρησκεία είναι ιδέα και; έξοχή; ήθική. Και δέν είναι δυνατόν να άποβλέπωμεν εις την ιδέαν αὐτήν εὐλόγησιν συνήθως; παρὰ την κοινωνικήν ιδέαν, προς την κοινωνικήν συνείδησιν.

Θέλωμεν ἓνα κράτος ἐθνικόν, ἓνα κράτος δίκαιον τὸ ὁποῖον νὰ τεῖνῃ ἐν τῇ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Αὐτὸ ἤθελα ἰδιαιτέρως νὰ εἰς τονίσω καὶ δὲν νομίζω, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι εἶναι ἀσυμβίβαστος ἡ προσπάθεια ὑμῶν ὅπως καὶ εἰς τὴν νέαν γενεάν καταστήσετε γνωστὴν τὴν ὑπάρχουσαν κοινωνικὴν ἀδικίαν τὴν ὑπάρχουσαν δὲ ἐξ ἐπιβολῆς τοῦ κράτους ἀλλὰ ἐκ τῆς κοινωνικῆς συνθέσεως.

Καὶ μὴ συγχίζετε τὰς προοδευτικὰς ἰδέας, μὲ τὰς τυχόν διαβολὰς περὶ ἀνατροπῆς, περὶ κομμουνιστικῶν καταπονήσεων.

Ἀπολύτως ἐπαναλαμβάνω ἐνηγομιονισμένον ἡθικὸν ἔθνος, εἶναι τὸ ἐθνικὸν κράτος μὲ τὴν ὑπαρξίν μιας κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Διότι ἂν οἱ, ἂν τὸ κράτος δὲν ὁργανώσῃ τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν, νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι τὰ παιδιὰ μόνον τῶν θὰ ἀντιληφθῶν τὰ πράγματα καὶ μὴ μέχρι θὰ λένε σφαλὲν δὲν μᾶς τὰ εἶπαν καὶ οἱ διδασκαλοὶ μᾶς;

Θὰ λένε διὰν βλέπουν τὸν τοκογλύφον εἰς τὸ χωριό, ἢ διὰν βλέπουν μίαν ἀλλήν ἐκμεταλλεύσιν εἰς τὴν παντοῖαν οἰκονομικὴν σχέσιν ὁπότε; Πῶς! Δὲν τὰ βλέπει αὐτὰ τὸ κράτος; Καὶ εἰς ὅλα τὰ κοινωνικὰ προβλήματα εἶναι ἀμέτοχος ὁ διδασκαλικὸς κλάδος. Γιατί δὲν μᾶς λέγει τίποτε;

Ἐνα μέσον καταπολεμήσεως καὶ ἀμύνης κατὰ τῆς ὑπαρχούσης ἀδικίας, εἶναι καὶ ἡ συνεταιριστικὴ ὁργάνωσις.

Δι' αὐτὸ πρὸ ὀλίγου σὰς εἶπα ὅτι εἰς τὰ ἐμπνευσμένα λόγια του δ. κ. ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος διακρίνεται ὡς ἀπὸ πρὸς ὁδοδευτικὰς ἰδέας, ἔκαμε λόγον καὶ περὶ τῆς συνεταιριστικῆς ὁργανώσεως εἰς τὰς μικρὰς κοινωνίας. Εἶναι καὶ αὐτὸ ἓνα μέσον καταπολεμήσεως τῆς ποικίλης ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ.

Ὅταν πρὸ εἰκοσαετίας περίπου ἐνηφανίσθη ὁ νόμος ἐκείνος τῶν συνεταιριστικῶν ὁργανώσεων, ἐνθυμούμαι ὅτι ἔγινε διάταξις εἰς τὸν νόμον ἐκεῖνον δυνάμει τῆς ὁποίας ἐδόθητο βραβεῖον εἰς τοὺς διδασκάλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἤθελον ἰδρῶσαι ἐπιτυχῶς ἢ καὶ διευθύνειν ὡς γαρματεῖς εἰς τὴν πρώτα βήματα, τοὺς συνεταιρισμοὺς. Ὁ συνεταιρισμὸς εἶναι μέσον ἀμύνης κατὰ τῶν ἀδικιών αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐπακόλουθον τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐργασίας εἰς τὰς οἰκονομικάς σχέσεις.

Βλέπετε λοιπόν, ὅτι τὸ κράτος ὀφείλει νὰ φροντίζῃ διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, βλέπετε τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κρατικοῦ φωτισμοῦ.

Τοῦτο γίνεται ἀπὸ τὸ κράτος κατ' ἀρχὰς δευτέρου, ἀσυστηματοποιήτως.

Ἐδῶ ἂν περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν τοῦ ὁποίου περὶ εἰσθε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐφαρμόσετε, ἂν λέγω μεταξὺ τῶν ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν δὲν καταλείβεται ἐν κλήρῳ ἀμονία μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς δημοκρατίας. ἂν πληροῖται ἀμονία καὶ ἡ διδασκαλία περὶ

μᾶς ἀποκαταστάσεως κοινωνικῆς δικαιοσύνης; δὲν εἶναι πλήρης ὁ ἐκπαιδευτικὸς σκοπός;

Ὅταν τὰ πράγματα κύριοι τεθῶν εἰς τὴν θέσιν τῶν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, τότε νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι αἱ ἀδριατικὴ φημίαι αἱ κυκλοφοροῦσαι εἰς βάρους πολλῶν ἐξ ὑμῶν, οἱ τὰς αἱ ἀντιλήψεις σας προσκρούουν εἰς τὸ ἔθνος, προσκρούουν εἰς τὴν δημοκρατίαν, τότε θὰ ἰδῆτε εἰς τὴν δημοκρατίαν ἡμῶν θὰ ὁρθωθῶν, καὶ θὰ τεθῶν ἀντιμέτωποι ἀκριβῶς μερικῶν ἀντιλήψεων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν θέσιν.

Ἐπὶ αὐτὴν καὶ ἐγὼ κύριοι, οἱ μὲ τὸς κατευθύνσεις αὐτὰς θὰ πορευθῇ ὁ κλάδος σας καὶ θὰ ἀποδώσῃ τοὺς ἀγαθοὺς καρπὸν τοῦς ὁποῖους ἀναμένει ἡ πολιτεία.

Καὶ μὲ τὴν εὐχὴν αὐτὴν σὰς ἀπευθύνω καὶ πάλιν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ εὐχομαι αἱ ἐπιτυχθῇ εἰς ὅλην τὴν γαλακτικὴν ἡ μεγάλη ἀποστολὴ σας.

Μετὰ τὸν κ. Μιλιωτῆν ὁ πρόεδρος τῶν Λειτουργῶν τῆς Μέσης κ. ΜΠΑΡΜΠΑΣΤΑΘΗΣ, χαιρετίζει τὸ συνέδριον, ἐκφωνῶν τὸν κατωθὶ λόγον:

Κύριοι σύνεδροι. Ἡ Ὁμοσπονδία τῶν λειτουργῶν Μέσης ἐκπαιδεύσεως ἀπευθύνει πρὸς ὑμᾶς θερμὸν χαιρετισμὸν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεώς σας, εἰς αὐτὴν δὲ προσθέτει τὰς θερμότητας εὐχὰς ὅπως αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου σας εὐδοκώσονται.

Κύριοι συνάδελφοι. Ὡς Ἕλληνες βεβαίως ὅλοι ἐνδιαφερόμεθα ὑπὲρ τῆς ἐξελίξεως τῆς λαϊκῆς παιδείας καὶ τῆς ἀνυψώσεως αὐτῆς.

Ὡς λειτουργοὶ τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἔχομεν καὶ ἓνα ἐπὶ πλέον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐξέλιξιν αὐτὴν καὶ ἐξυψώσιν τῆς λαϊκῆς παιδείας διότι ἀνεύρῃ αὐτὴν δὲν εἶναι δυνατόν καὶ τὸ ἔργον ἡμῶν νὰ εὐδοκώσῃ.

Ἰδοὺ λοιπόν δυεῖς ἐπαναλαμβάνω διὰ ἀπευθύνωμεν θερμότητας εὐχὰς τὰς ὁποίας περιχλωμένον νὰ μὴ θεωρήσετε ὡς μίαν ἀπλὴν ἐκδόχλωσιν φιλοφρονησεως.

Καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον θέλωμεν νὰ σὰς διαβεβαιώσωμεν ὅτι οἱ ἀγωνεῖς ὑμῶν ὑπὲρ ἐξυψώσεως τῆς παιδείας θὰ μᾶς ἔχουν παρὰ τὸ πλεονέκτημα, ὅπως μῆς ἐχουν παρὰ τὸ πλεονέκτημα, οἱ ἀγωνεῖς τοὺς ὁποίους δι' ἐξηγίγεται ἰσχυρὸς διὰ τὴν ἀντίθεσιν τῶν μισθῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπειτέλεσαν τὸ πρῶτον βήμα τῆς ἡθικῆς ἐξυψώσεως τοῦ κλάδου τῆς δημοτικῆς καὶ Μέσης ἐκπαιδεύσεως. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἤθελα κύριοι νὰ περατώσω τὴν ὁμιλίαν μου, χωρὶς νὰ δώσω μίαν ἐξήγησιν εἰς τὸν θιασώμενον ὁ ὁποῖος ἔγινε ἐν τῇ ἄλλῃ αἰσθησὶ ὅτι ἐν τῇ αἰσθησὶ ὅπου συνεκλήθη τὸ συνέδριον Μέσης ἐκπαιδεύσεως. Ἡκούσθησαν γνῶμαι κατὰ τὰς ὁποίας ἀπετέλεσαν μίαν ἐλαφρὰν παρέκκλιν ἢ αἰσθησὶ ἡμῶν ἀπὸ τὰς ἀντιλήψεως τὰς ὁποίας; ἔξέθηκε ὁ σεβαστὸς ὑπουργὸς τῆς παιδείας.

Ἡ Ὁμοσπονδία Λειτουργῶν Μέσης ἐκπαιδεύσεως εἶχε κατὰ τὴν ἀφῶς ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ τῆς Μέσης, ὀφείλουσαν νὰ ἔχουν

ἓνα καθορισμένον σκοπὸν διὰ τὸν κατευθύνουν τὴν δρασίαν τὴν ἐκπαιδευτικὴν, ἐντὸς τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Καὶ δι' αὐτὸ ἔθεσε ὡς θέμα συζητήσεως ἐν τῇ Συνελεύσει περὶ τῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἔχῃ ἡ παιδεία. Καὶ ἐν τῇ αἰσθησὶ ἐκείνῃ, ἐν τῇ ὁποία συνεζητήθη ὁ σκοπὸς αὐτός, πρέπει νὰ διαβεβαιώσω ὑμᾶς; ὅτι καμμία γνώμη καὶ καμμία φωνὴ δὲν ἠκούσθη, ἢ ὁποία νὰ ἀποτελῇ παρέκκλιν, καὶ ἀποδείξει εἶναι αἱ ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀποτελοῦν παρὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν γνώμων, τὰς ὁποίας καὶ τὸ ἔθνος προσβέβη καὶ ὁ κύριος Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐξέθηκε πρὸς ἡμᾶς.

Ὡστε εἰς τὴν συζητήσιν τοῦ σκοποῦ, ἡ Μέση παιδεία δὲν διαφώνη. Αἱ ἀποφάσεις τῆς περὶ τοῦ σκοποῦ προσηγήθησαν χρονικῶς καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διαφωνήσῃ πρὸς κανένα. Ἐπομένως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διαφωνήσῃ πρὸς ὅλους, καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς ὑμᾶς, οἱ ὁποῖοι προσηγήσθε εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐθνικῶν ἱκανῶν. Διότι ἡ καλλιέργεια αὐτὴ πρέπει νὰ ἰσχύῃ εἰς τοὺς νέους ἐξ ἀπαιτῶν δυνάμεων καὶ οἱ, εἰσθε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι παραλαμβάνετε τοὺς παῖδας ἐν μικρᾷ ἡλικίᾳ καὶ παραδίδετε αὐτοὺς εἰς τὴν Μέσην ἐκπαιδεύσιν. Ὡστε ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ καὶ ἡ Δημοτικὴ καὶ ἡ Μέση ἐκπαίδευσις νὰ χωρήσουν ἡνωμένοι, δηλ. ἡνωμένοι εἰς τὴν ἐπιδιώξιν τοῦ ἐνός καὶ μοναδικοῦ σκοποῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ κράτους τοῦ ἑλληνικοῦ.

Μὲ τὴν ἐλπίδα λοιπόν, ὅτι ἡ δέλωση αὐτὴ ὅσον ἀφορᾷ τὰς συζητήσεις τῆς συνελεύσεως αἱ ὁποῖαι γίνονται ἐξ ἐνόμοις τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως, θὰ ἄρουν πᾶσαν ἐμπλοκοχρησασάν παρεξήγησιν, ἢ ὁποία ἂν ἐγένετο ἐγένετο, διότι ὁ κ. ὑπουργὸς λόγῳ ἀσθενείας δὲν ἦνυθῇ νὰ παρακολουθήσῃ προσωπικῶς τὰς συζητήσεις αὐτῆς; καὶ νὰ ἀποκομίσῃ σαφὴ καὶ ἀκριβῆ ἀντιλήψιν τῶν λεχθέντων μὲ τὴν ἐλπίδα λοιπόν, ὅτι πᾶσα παρεξήγησις θὰ ἔχει ἀρθῇ ἐκπρᾶξω καὶ πάλιν τὰς εὐχὰς τῆς ὁμοσπονδίας ἡμῶν ὅπως τὸ συνέδριον σας λήβῃ ὅλας ἐκείνας τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας, αἱ ὁποῖαι διὰ συντελέσιν εἰς τὴν ἐξυψώσιν τῆς λαϊκῆς παιδείας, αἱ ὁποῖαι ἀποφάσεις δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ κατατιθῶνται τὸ ἔργον τῆς Μέσης παιδείας, εὐκολώτερον. Ἐπαναλαμβάνω λοιπόν τὸν χαιρετισμὸν τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως πρὸς ὑμᾶς καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐδότησεως τῶν ἐργασιῶν σας. (Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἡ Συνέλευσις εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν κ. ἀντιπρόσωπον τῆς Ὁμοσπονδίας Μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ παρακαλεῖ αὐτὴν ὅπως διαβάσῃ τὸν θερμὸν χαιρετισμὸν τῆς 17ης Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Δημιουργικῶν τῆς χώρας, διαβεβαιώσας τοῦς λειτουργοὺς τῆς Μέσης περὶ τῶν συναδελφικῶν αἰσθημάτων καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ κοινοῦ, τοῦ ὁποίου διέπει τὰς ἐργασίας καὶ

τοὺς σκοποὺς, τὸς τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως ὅσον καὶ τοὺς λειτουργοὺς τῆς Δημοτικῆς.

Χαιρετισμὸς Μιτ. Χισακὴ Προέδρου Ἀνωτάτης Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων πρὸς τὴν 12^{ην} Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας.

Κύριοι Σύνεδροι,

Ἐκ μέρους τοῦ Πολυτεχνικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος τὸν ὁποῖον, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύωμεν, μὲ ἰδιαιτέρως μας χαρὰν χαιρετίζομεν τὸ Συνεδρίον σας. Ἡ ἰδιαιτέρα μας χαρὰ δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι δίδεται εἰς ἡμᾶς; ἡ κατὰ δὲν εἶναι, εὐκαιρία κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν στιγμὴν καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου τοῦτου βήματος; νὰ διαδηλώσωμεν τὴν ἀγάπην τὴν ἐκτίμησιν, τὸν σεβισμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Πολυτέκνων τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν Διδασκαλικὸν κόσμον τῆς χώρας ὁ ὁποῖος ἐν τῇ προσώπῳ Ὑμῶν τῶν ἐκείνων ἐκλεκτῶν του ὡς συνιστάμενης αὐτοὺς παρακολουθῇ τὴν σημερινὴν σήμερὴν καὶ ὁραῖαν ταύτην τελετὴν. Ναί νὰ διαδηλώσωμεν τὸν σεβισμὸν μας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας λέγομεν δὲ μόνον ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ὀφείλεται εἰς τὸν κλάδον σας ἐκ μέρους παντός; Ἑλλήνων; καὶ παντός; ἀνθρώπου ἐν γένει διὰ τὸ ἔξανθρωπιστικὸν καὶ ἑλληνικὸν ἔργον σας τῆς διαπλάσεως δηλ. τῆς ἀπορφωτοῦ ἀνθρωπίνης μάξης εἰς ἀνθρώπων ἐν γένει καὶ ἐν γένει εἰς Ἑλληνας ἰδίως, ἀλλὰ καὶ τὸν σεβισμὸν ἐκείνων τῶν ὁποίων ἐν Ἑλλάδι ἐστὶν αἱ ἀποκρίσεις οἱ φυσικοὶ γονεῖς πρὸς τοὺς πνευματικοὺς τοιοῦτους τῶν κατὰ τὸν καιρὸν. Καὶ ἀνέκει δυνάως εἰς Ὑμᾶς ὁ σεβισμὸς καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη ἐκ μέρους ὅλων τῶν γυνώνων διότι αὐτοὶ μὲν δίδουν τὸ ζῆν εἰς τὰ παιδιὰ τῶν σεις δὲ τὸ εὐζῆν.

Ἡ πολυτεχνικὴ ὁργάνωσις ἡ ἰσχυροτέρα τῶν πασῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι τοιοῦτων ἡ ἐκτετατά κατ' εὐτυχὴ σύμπτωσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ μεγάλου εὐεργέτου αὐτῆς καὶ Ὑπουργοῦ σας κ. Ι. Μακροπούλου, ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν προστασίαν κυρίως τῆς Παιδικῆς ἡλικίας καὶ τῆς οἰκογενείας ὡς βάθρου ἐθνικοῦ οὗσα δὲ ὑποχρεωμένη νὰ ἀγωνίζηται ὑπὲρ τῆς ἡθικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐξυψώσεως ὅλων τῶν πολυτέκνων χάριν τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἀντιτροφῆς τοῦ παιδιοῦ δὲν λησμονεῖ κατὰ τὴν πρόδοον τῶν ἐνεργειῶν τῆς καὶ μίαν ἀλλήν τιτὴν πολυτέκνων. Δὲν λησμονεῖ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ὑψίσταται περισσύτερον βίβαν καὶ δικιμαίει σοματικά; καὶ ψυχικῶς πικρίας περισσύτερος ἀπὸ τὸν μεγαλύτερον εἰς φυσικὰ παιδιὰ πολυτέκνων. Δὲν λησμονεῖ δηλ. τὸν δάσκαλον, τὸν πνευματικὸν τοῦτον πολυτέκνον, τὸν ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν πνευματικὴν καὶ ἡθικὴν τροφοδοσίαν οὐχὶ πλέον 5 ἢ 10 ἀλλὰ ἐκκοινοτάδους καὶ πλέον παιδιῶν ἔχον αὐτὰ πλησίον του περισσότερον σχεδὸν παρ' ὅσον τὰ ἔχουν οἱ φυσικοὶ γονεῖς τῶν, καὶ δίδων εἰς αὐτὰ τὴν πνευματικὴν τροφήν τὴν ὁποίαν οὐδ' αὐτοὶ οἱ φυσικοὶ γονεῖς τῶν δὲν ἡμποροῦν

νά προσφέρουν και ἂν ἀκόμη γνωρίζουν τὸν τρόπον τῆς προσφοράς.

Τὸν πολυτεχνικὸν κόσμον τῆς χώρας καὶ τὸν διδασκαλικὸν συνδέσμον οἱ ἱερότεροι δεσμοὶ ἡ κοινὴ δὴλ. αὐτὸν προσπάθεια καὶ ὁ κοινὸς εὐγενὴς ἀγὼν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀναθημουργίας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει οἱ μὲν Πολυτεχνικοὶ παρέχοντες τὸ πρὸς τοῦτο περισσώτερον ἐμπύχον ὕλικόν καὶ ἐνδιαφερόμενον περισσώτερον περὶ τῆς τύχης τῆς Κοινωνίας ὡς ἔχοντες ἐν αὐτῇ μεζονα κληρὸν, οἱ δὲ διδασκαλοὶ διαπλάσσοντες τὸ ἐμπύχον τοῦτο ὕλικόν εἰς ἀνθρώπον ἐν γένει καὶ ἑλληνικὴν ἰδιαιτέρας.

Ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης πηγάζει καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῆς μετὰ τῶν δύο τούτων τάξεων ἀλληλεγγύης.

Ἡ Πολυτεχνικὴ τάξις μὴ περιοριζομένη εἰς τοὺς κενούς λόγους ἀλλ' ἐπιθυμοῦσα νὰ ἀποδείξῃ ἐμπρὸς τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῆς πρὸς τοὺς κυρίως πνευματικῶς τροφοδότας τῶν παιδῶν τῆς, ἡσυχολήθῃ μὲ αὐτοὺς κατὰ τὰ συνέδριά της μετὰ τῶν ποιομάτων τοῦ εἰσάτως συγκληθέντος Ἡ! Συνεδρίου τῆς διευπώσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς αἰτήματα.

ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Νὰ διορισθῇ τὸ ἀναγκαῖον διδασκαλικὸν προσωπικὸν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς στοιχειώδους ἐκπαίδευσης κατὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς ὡς ταύτας ἐπιβάλλει ἡ ἐπιστήμη.

Νὰ ἐνισχυθῶν ἡθικῶς καὶ ὁλικῶς οἱ λειτουργοὶ τῆς στοιχειώδους ἐκπαίδευσης πρὸς ἀπερίσπαστον ἐπίδωκον αὐτὸν εἰς τὸ ἔργον τῶν, ἔχρῃ τῆς καλλιτερέψεως τῆς λαϊκῆς παιδείας.

Ἐκτὸς τούτων διευπλώθησαν καὶ ἄλλα αἰτήματα τοῦ Πολυτεχνικοῦ κόσμου σχεδὸν ἔχοντα μὲ τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδῶν ὡς λ.χ. ἡ ἔδρασις παιδονομικῶν σωματίων διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθέρως ἐπιβλέψεως τῶν παιδῶν ὑπὸ εἰδικῶν πρὸς τοῦτο προσώπων καὶ κυρίως ἐκπαιδευτικῶν, ὁποῦ δὲ ἐξοικονομηθῶν θέσεις διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας διδασκάλους. Ἡ μικρότης τῶν σχολείων ἡ ὅποια οὐκ ἐπὶ ἐναρμόνιαν ὅπου λείπουν στιβαρὰ διευθύνοντα χεῖρες. Ὁ περιορισμὸς τῶν μαθημάτων εἰς τὰς π.μ. καὶ ὥρας δι' ὠρισμένην ἐποχὴν κ.λ. καὶ ἡ ἰδρυθὺν νηπιαγωγεῖα τοῦλάχιστον εἰς τὰς πόλεις κ.λ.

Ἐκτὸς τούτου ἡ πολυτεχνικὴ τάξις δηλοῖ δι' ἡμῶν ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ ὑποστηρίξῃ ὅπουδήποτε καὶ ὅποτεδήποτε τὰ δίκαια αἰτήματα τοῦ διδασκαλικοῦ Κλάδου, ἀρκεῖ νὰ ζητεῖται ἐκάστοτε ἡ συνδρομὴ τῆς κατὰ τὴν ἡμετέραν ὑποστήριξιν ταύτην δὲν ὑπόκειται μόνον ἐκ λόγων ἀλληλεγγύης ἀλλ' ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις τῶν δικαιῶν τῆς τάξεως ταύτης; θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς λαϊκῆς Παιδείας δηλ. τῆς ἀπαραιτήτου πνευματικῆς τροφῆς διὰ τὴν πρόδοκον καὶ εὐημερίαν παντὸς λαοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκ μέρους τοῦ διδασκαλικοῦ κλάδου ὑποστήριξιν τοῦ δικαίου τῶν Πολυτεχνικῶν, ἔχον

μεν ἐνδελεῖς ὅτι ἡ πλειονότης αὐτοῦ ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαίρεσεων, πίντοτε ὑπεστήριξε τὸ δίκαιον τοῦτο. Καὶ ἂν δὲ πούθενά παρεξηγήθη ἀρνησίς τις ἐκ μέρους διδασκάλων τινῶν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ δικαίου τούτου, ἐλμεθα βέβαιοι ὅτι ὑμεῖς θὰ συστήσητε τὰ δέοντα ἐν καιρῷ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐπιτραπήτω εἰς ἡμᾶς ὡς ἐκπροσώπους μιᾶς σοβαρωτάτης Κοινωνικῆς μάχης νὰ τόνισωμεν εἰς ὑμᾶς ἐκεῖνο ὅπερ πιστεύομεν καὶ ἡμεῖς καὶ ὅπερ ἔχει ἐξαγγελεθῇ καὶ ὑπὸ τῶν συμμεριῶν ἡγητόρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας, ὅτι δηλ. ἡ σημερινὴ κακοδομία τῆς Χώρας μας (καὶ τοῦ κόσμου ὅλου ἂν θέλετε) εἶναι ἀπορροια τῆς παρεκλίσεως ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ τῆς ἡθικῆς καὶ ὅτι αἰρομένου τοῦ αἵτιον τοῦ κακοῦ τούτου θὰ ἄρθῃ καὶ τὸ ἀποτελεσμα αὐτοῦ.

Μία λοιπὸν συνεργασία τῶν ἡθικωτέρων τῆς Κοινωνίας στοιχείων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἡθικῆς ἀναρρύσεως τῆς Χώρας ἀσφαλῶς θὰ ὀδηγήσῃ καὶ εἰς τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀνδρόθωρον πρὸς ἡν ὁμολογουμένως ἐκπαινετὴ καταβάλλεται προσπάθεια ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων. Μεταξὺ τῶν ἡθικωτέρων τῆς Χώρας στοιχείων συγκαταλέγεται, ὡς πιστεύομεν, ὁ διδασκαλικός, Ἄγροτικός, καὶ Πολυτεχνικός κόσμος τῆς Χώρας ἂν οὐκ φύσει πάντοτε ὁμοῦ θέσει. Ὅμως ὁ πολυτεχνικός ἀποφασίζων τὸ πᾶν ἔχρῃ τῆς πρὸς τὰ παιδιὰ τὸν ἀγάπην καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν συνεπειῶν, γίνεται ἡθικώτερος καὶ ἂν δὲν ἴσται. Τοῦτο ἀποδεικνύουν ἐπίσημα στατιστικαὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Δικαιοσύνης.

Ὁ διδασκαλὸς διδάσκων πάντοτε τὸ καλὸν καὶ ἡθικὸν γίνεται μέγας σχολαστικὸς καὶ καλὸς καὶ ἡθικός. Ἀποδείξιν τούτου ἀποτελεῖ τὸ ἀναμφισβήτητον γεγονός ὅτι κανεὶς καλὸς διδασκαλὸς ἐπιδοθεὶς εἰς ἐπαγγέλμα ἀπαυτῶν καὶ ὀλίγον δόλον, οὐδέποτε ἠυδοκίμησε ἀλλ' ἐχρῶντο πᾶσι οἰκτιρῶς.

Ὁ ἀγρότης ζῶν καὶ κινούμενος ἐν τῇ φύσει καὶ κατὰ φύσιν εἶναι ἡθικός διότι ἀκολουθεῖ τοῖς φυσικοῦς νόμοις οἱ ὅποιοι εἶναι πάντοτε ἡθικοὶ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς μὴ φυσικοὺς οἱ ὅποιοι εἶναι πάντοτε ἀνῆθικοι.

Ἡ στενὴ λοιπὸν καὶ εἰλικρινὴς συνεργασία τῶν τριῶν τούτων τῆς ἑλληνικῆς Κοινωνίας ἡθικωτέρων στοιχείων θ' ἀποδώσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἔθνος τὴν πραγματικὴν ἀνδρόθωρον τὴν ὁποῖαν οὐκ ἀσφαλῶς σήμερον πάντες ἐπιζητοῦν χωρὶς νὰ θέτουν εἰς ἐνέργειαν τὴν ἀπαραιτήτην προϋπόθεσιν διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἣτις προϋπόθεσις εἶναι ἡ ἡθικὴ, καὶ οὐχὶ ἡ σχετικὴ ἀλλ' ἡ ἀπόλυτος ὡς ταύτην διευτύσασεν ὁ Μέγας διδασκαλὸς τῆς ἀνθρωπότητος ὁ ὁποῖος ἀντὶ τοῦ μάννα δέδεχθῃ κολὴν ἀπὸ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους εὐημερίεσθε καθὼς καὶ Σεῖς οἱ μιμηταὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ πολλὰς τὸ αὐτὸ παθαίνετε.

Χαιρετίζων καὶ πάλιν τὸ Συνέδριον Σας ἐκ μέρους τῶν Πολυτε-

χνων τῆς Ἑλλάδος εὐχομαι ὅπως οἱ καρποὶ τούτου ἀποβῶσιν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους καὶ ἰδιαίτως Ὑμῶν τῶν ἱεραποστόλων του.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εὐχαριστεῖ, ἐξ ὀνόματος τοῦ συνεδρίου, καὶ παρακαλεῖ τὸν ὁμιλητὴν νὰ διαβιβάζῃ τοὺς χαιρετισμοὺς τῶν ἀντιπροσώπων πρὸς τὰ μέλη τῆς ὁμοσπονδίας του, τὸ ὅποια τροφοδοτοῦν τὸ δημοτικὸν σχολεῖον κατὰ μεγάλην ἀναλογίαν.

ΠΕΤΡΟΥΝΙΑΣ (αἰρετὸς παρὰ τὸ Μετοχ. Ταμεῖον). Ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων παρὰ τὰ ταμεῖα χαιρετίζει καὶ εἴχεται, ὡς αἱ ἀποφάσεις, εἰς τὰς ὁποίας θὰ καταλήξῃ τὸ συνέδριον ὑποδετηθῶν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως ἐπ' ἀγαθῷ ὅχι μόνον τῆς παιδείας ἀλλὰ καὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

ΜΑΥΙ'ΟΠΟΥΛΟΣ (ἀντιπρόσωπος τῶν ὑδιορίστων Κερκύρας). Στὴν αἴθουσα αὐτὴ θέλωμε νὰ πιστεύωμεν ὅτι θὰ τεθῇ ὁριστικὸν τέρας εἰς τὸ ζήτημά μας. Ἐάν μὲς ἐπιτραπῇ θὰ ἐκδόσωμε ἐν καιρῷ αὐτῷ, μὲ πεποιθῆσιν ὅτι θὰ ὑποδετηθῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου αἱ ἀπόψεις μας. Χαιρετίζω ἐκ μέρους τῶν ὑδιορίστων καὶ εὐχομαι εὐδωκοῦν τοῦ ἔργου τῆς συνελεύσεως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Παρακαλεῖ νὰ διαβιβασθῶν πρὸς τοὺς ὑδιορίστους αἱ διαβιβάσεις τῆς συνελεύσεως περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτῆς, ὑπόσχεται δὲ ὅτι θὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκθεσις ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς τὸ ζήτημα, διὰ νὰ ληφθῶν ἀνάλογοι ἀποφάσεις.

Μετὰ ταῦτα—ἀποχωροῦντων τῶν ἐπισήμων—συνεχίζεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ.

ΤΡ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ. Εἰς τὰς προηγουμένας συνελεύσεις περιηρηθῇ ὅτι ἡ διάταξις περὶ ἀνακλησεως εἰς τὴν τάξιν δὲν ἐφηρμοσθῇ. Ζητεῖ τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν αὐτῆς εἰς τὸ μέλλον, διότι μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, θὰ εἶναι δυνατόν νὰ προχωρήσουν αἱ ἐργασίαι καὶ νὰ μὴ παρουσιασθῇ τὸ φαινόμενον τῆς δεκάτης πέμπτης γενικῆς συνελεύσεως.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Ἀθηνῶν). Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ψηφίσεως τῶν προτάσεων προτείνει ὡς πρὸς οἰκονομίαν χρόνου γίνεται σύγχρονος ψηφίσις αὐτῶν, μόνον δὲ νὰ παρέχεται εἰς τὴν συνέλευσιν εὐχέρεια δι' ὀρισμένας περιπτώσεις. Ἐπίσης ἐρωτᾷ ποῖα ἀπόφασις ἐλήφθη ἐπὶ τοῦ χρονικοῦ ὁρίου ὁμιλίας. Προτείνει ὅπως τοῦτο καθορισθῇ εἰς 20 λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐρωτᾷ ἂν τὰ δέκα πέντε λεπτά πρόκειται νὰ αἰετηθῶν.

ΑΛΑΦΟΓΙΑΝΝΗΣ. Ἡ συνέλευσις ἀπεφάσισεν ἐπ' αὐτοῦ.

ΛΟΥΤΣΗΣ. Προτείνει ὡς ἡ σχετικὴ παράγραφος τοῦ κανονισμοῦ μένει ὡς ἔχει, δοθῇ ὁμοῦ τὸ δικαίωμα εἰς ὠρισμένους τῶν ἀντιπροσώπων, νὰ ἀσκήσουν τὸν ἔλεγον ἐπὶ περισσώτερον κατὰ τι διάστημα. Εἶναι ἀληθές—λέγει—ὅτι σὲ δέκα πέντε λεπτά δὲν ἡμπορεῖ νὰ διολυκρῶσιν κανεὶς τὰς σκέψεις του.

ΚΑΡΔΑΡΑΣ. Γιὰ τοὺς ἐισηγητὰς τὸ χρονικὸν ὅριον εἶναι ἀπεριό-

ριστον. Γιὰ τοὺς λοιποὺς ὁ χρόνος τῶν 20' λεπτῶν εἶναι ὑπὲρ ἀρκαῖος.

ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ. Δὲν εἶναι δυνατόν ἕνας ἀντιπρόσωπος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐλέγξῃ τὴν διοίκησιν νὰ προφθίσῃ νὰ ἀναπτύξῃ τὰς ἀπόψεις του σὲ τόσο διάστημα. Ἐπιμένει διότι θεωρεῖ τὸ ζήτημα σοβαρὸν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Λέγει ὅτι ἡ λογοδοσία καὶ ὁ ἔλεγχος πρέπει νὰ λήθουν αὐρίον. Ὁ κ. Ραΐκος, ἀπὸ λεπτότητα δεχεται ἀπεριόριστον ὅριον ἐλέγχου. Ἐντὸς τῶν κανονισμένων ὁμῶς διὰ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὅριον πρέπει νὰ ἐξαντληθῶν τὰ θέματα.

ΡΑΪΚΟΣ. Ἀς ἐξαντληθῶν ὅλες οἱ ἡμέρες γιὰ τὸν ἔλεγχον ἀρκεῖ νὰ θέλῃ τοῦτο ἡ συνέλευσις.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Κατερίνης). Ἐχει τὴν γνώμην ὅτι 15' λεπτὰ ἀρκούν. Οἱ ἀντιπρόσωποι εἶναι ἀρκετὰ κατατοπισμένοι καὶ αἱ συνέλευσεις ἔχουν συζητήσῃ ἐν πλάτει καὶ ἔλαβον ἡδὴ ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου. Ἡ ἐπέκτασις τοῦ ὁρίου θὰ ἔχῃ ὡς συνέπεια τὴν παράτασιν τῶν ἐργασιῶν, ἀντὶ δὲ αὐτῆς ζητεῖ ἐλάττωσιν τοῦ ὁρίου. Ἐπίσης λέγει ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ἄλλοι νὰ ὁμιλήσουν πολὺ καὶ ἄλλοι ὀλίγον. Ζητεῖ τέλος ὅριον 15' λεπτῶν.

ΠΑΝΑΣ ΧΡ. (Μεσολογγίου). Ἐχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ συνέλευσις δὲν πρέπει νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸν ἔλεγχον ἐπὶ πολὺ ἀλλὰ μὲ ἄλλα σοβαρὰ ζητήματα. Παρακαλεῖ ὅπως συντομυθῇ τὸ χρονικὸν ὅριον. Κατόπιν σχετικῆς ἐπερωτήσεως τοῦ Προέδρου ἡ συνέλευσις παραδέχεται τὸ ὅριον τῶν 15' λεπτῶν.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Ἀθηνῶν). Ζητεῖ τὴν ἀπὸν συγκεκρμένης ἀποφάσεως κατόπιν ψηφοφορίας. Διεξάγεται ψηφοφορία καὶ ἡ συνέλευσις ἀποδέχεται διὰ ψήφων 49 κατὰ 20 ὅριον 15' λεπτῶν διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ 5' λεπτῶν διὰ τὴν δευτερολογίαν.

Ἀκολουθῶς ψηφίζεται εἰς τὸ σύνολον ὁ κανονισμός. Ἀναγινώσκονται τηλεγραφήματα πρὸς τὴν συνέλευσιν καὶ ἐπιστολὴ τοῦ τέως Ὑπουργοῦ κ. Παπανδρέου.

Μετὰ ταῦτα, ὁ Πρόεδρος τῆς ἀποχωροῦσας διοικήσεως κ. Χρ. Ραΐκος ἐκθέτει τὰ πεπραγμένα αὐτῆς (ὁλόκληρον τὸ κείμενον τῆς λογοδοσίας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 487 φύλλον τοῦ «Διδασκαλικοῦ Βήματος»).

Διαρκούσης τῆς λογοδοσίας τοῦ κ. Ραΐκου προσέρχεται εἰς τὸ συνέδριον ὁ γενικός γραμματεὺς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων κ. Παπαλεξάνδρου.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Πρόεδρος). Ὁ κ. Δήμαρχος Ἀθηναίων καλωσόμενος νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως, λόγω ἐπείγουσων ἀσχιῶν, χαιρετίζει διὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Δήμου τὴν συνέλευσίν μας καὶ εἴχεται εὐδωκοῦν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Νομίζω ὅτι ἐκπροσωπῶ τὴν γνώμην τῆς συνελεύσεως ἐάν διαβιβάζω διὰ τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του.

Ὁ κ. Παπαλεξάνδρου ἀποχωρεῖ καὶ λύεται ἡ συνέλευσις διὰ τὴν ἑκτὴν ἀπογευματινὴν.

('Απογευματινή συνεδρίασις ὡρα 6 μ. μ.)

Τὴν ἡμέραν μετὰ μεσημβρίαν, ἐπαυλαβανόμενης τῆς συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος κ. Παπανικολάου παρακαλεῖ τοὺς ἀκροατὰς ὅπως καθίσθουν εἰς τὰ πρῶτα καθίσματα εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἐμπροσθεν τοιαῦτα νὰ χρησιμοποιοῦνται μόνον ὑπὸ τῶν τακτικῶν ἀντιπροσώπων.

Δίδεται ἀκολουθῶς ὁ λόγος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς διδασκαλικῆς ὁμοσπονδίας κ. Ράϊκος, ὅστις συνεχίζει τὴν ἐκθεσὶν τῶν πεπραγμένων τῆς διοικήσεως, ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως.

Ἀκολουθῶς ὁ κ. Ράϊκος κίμνει ἐκπληρῶν εἰς τὴν συνέλευσιν ὅπως αὐτῇ τὸν μισθὸν ἐνὸς ἀδιορίστου διδασκάλου, τὸν ὅποιον προσέλαβεν ἡ διοίκησις ὡς ὑπάλληλον τῆς ὁμοσπονδίας, ἀντὶ τοῦ πενήντων ποσοῦ τῶν ἐξακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα. Ὁ κ. Ράϊκος ἐξαιρεῖ τὰς ὑπερρεσίας τὰς ὁποίας προσέφευγεν εἰς τὴν ὁμοσπονδίαν ὅ ἐν λόγῳ ὑπάλληλος καὶ τονίζει ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ μία αἴτησις τοῦ μισθοῦ του.

ΑΒΡΟΝΙΔΑΚΗΣ ('Ηρακλείου). Παρακαλεῖ νὰ κατατεθῇ πλὴν ἐμφανιστῶν τούτων συλλόγους, οἱ ὅποιοι ἀπέστειλαν χρήματα διὰ τὸ σπῆτι τῆς ὁμοσπονδίας.

Ὁ κ. Ράϊκος παρατηρεῖ ὅτι ὁπάρχει ἀναγεγραμμένον εἰς τὴν ἡμερησίαν διατάξιν, ἐιδικὸν θέμα κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ὁποίου θὰ προσκομιθῇ ὅλα τὰ σχετικά στοιχεῖα.

Ἡ συνέλευσις εἰσέρχεται ἀκολουθῶς εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν πεπραγμένων τῆς διοικήσεως καὶ δίδεται πρῶτον ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Γαλάνην (Κορινθίας) ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

ΓΑΛΑΝΗΣ ΝΙΚ. (Κορινθίας). Ἀνῆλθον εἰς τὸ Βῆμα κ. Συνάδελφοι ἵνα ἀποφανθῶ ἐπὶ τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Ὀμοσπονδίας.

Νομίζω ὅτι εἰς τὰς καρδίας ὅλων σας θὰ ἐγεννήθη ἡ προκατάληψις ὅτι θὰ ὑπεραμυνθῶ τὸν Πρόεδρον τῆς Ὀμοσπ. ὡς πατριώτου καὶ φίλου. Σὺς βεβαίως ὅτι τὴν αἰτιμὴν αἰτῇ ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταυτῆς καὶ ἐν μέσῳ τῶσαν ἐκλεκτῶν συναδέλφων ὁ Πρόεδρος τῆς Διδ. τῆς Ὀμοσπ., καὶ ὅχι ὁ φίλος καὶ συμπολίτης Ράϊκος, μοὶ εἶναι ἐντελῶς ἔξενος καὶ ὡς ἔξενος θὰ κρίνῃ.

Ἦ λογοδοσίαν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δ. Ὀμ. λίαν συνεπτυγμένη περιωρισθῇ μόνον εἰς τὸ ν' ἀπαριθμῇ τὴν ἐξῆς πλὴν ὅσα ὑπὲρ τοῦ κλάδου ἐπραγματοῦντο καὶ εἰ ἐκλεκτοὶ του συνειργάται. Ἀπέρριπτεν τὰς μικρότητας ἐν τῇ λογοδοσίᾳ καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸ ὅριον τοῦ ὁποίου ἰδιωτεῖ εἰς Ἑλλήνας δημοδιδασκάλους.

Ἦκούσαμεν ὅλοι μας τὴν ἐκθεσιν. Ἐχῶ ὅτ' ὅψις μου κ. Συνάδελφοι ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κατὰ τὴν 16ῃ Γεν. Συνέλ. ὁπῆρξε πονηρικὴ καὶ διὰ τὸ Συμβούλιον περιεβλήθη ὑπὸ τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης τοῦ κλάδου καὶ εἶχε καὶ ὑποχρέωσιν ν' ἀναποκρίθῃ ἀκολουθῶς πρὸς τὰς ἀξιώσεις τοῦ κλάδου.

Καὶ βλέπομεν ὅμως τὴν ἀναλήψει

τῶν καθηκόντων του, εἰς τὸ πρῶτον κυκλοφορήσαν Διδασκ. Βῆμα προγραμματικὰς δηλώσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου διὰ τῶν ὁποίων διαδηλοῖ ὅτι θὰ καταθέσῃ ὁλοκλήρους αὐτοῦ τὰς δυνάμεις διὰ τὰς ζητήματα τοῦ κλάδου καὶ διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς Ὀργανώσεως. Ἐχόμεν λέγω ὅτ' ὅψις ταύτας καὶ τὰς ἐντολὰς τῆς 16ης Γεν. Συνελεύσεως.

Τὰ πρῶτα ἄρθρα τοῦ Δ. Β. ἀπευθυνόμενα πρὸς τὸν κλάδον, ὑπὸ τύπον παραινετικῶν ἐπιστολῶν, καλεῖ πάντας εἰς τὴν ὁργάνωσιν.

Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ τὸ Βῆμα ἵσταται εἰς τὸ ὅριον τῆς ἀποστολῆς του.

Ἐπακολουθεῖ ἡ ὑποβολὴ ὑπομνημάτων ἐπὶ τῶν ἐνδιαφερόντων τὸν κλάδον ζητημάτων καὶ υποστηρίζοντων ταῦτα κατὰ τρόπον μὴ θίγοντα ποσῶς, οὔτε τὴν ὁργάνωσιν οὔτε τὸ πνεῦμα τῶν κρείττων. Κατ' ὁμοίωσιν οὕτω νὰ διαθέσῃ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τὴν Κυβέρνησιν ὑπὲρ τοῦ κλάδου καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ συνευθενῶν καὶ τ' ἀποτελέσματα ἐγκαίρως κατεφάνησαν.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ὀμοσπονδ. ἀνεμέτρησε τὰς εὐθύναις του ἐναντὶ τοῦ κλάδου καὶ εἶπε ἡ θὰ διοικήσῃ καὶ θὰ ἐξυψώσῃ τὴν Ὀμοσπονδίαν μὴ φειδόμενοι κόπων καὶ δαπανῶν ἡ θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν ταύτην εἰς τὴν ὁποίαν μὴς ἀνεβίβασεν ὁ κλάδος καὶ χωρὶς ἐντροπῆς θὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀδυναμίαν μας.

Καὶ ἰδοὺ ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων τοῦ ὁ Προέδρου τοῦ Δ. Σ. τῆς Ὀμ. ἐδρίσκειτο εἰς περιοδεῖαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐνεργεῖ διὰ τὴν ὁργάνωσιν καὶ σήμερον βλέπομεν ὅτι ἐνῶ ἄλλοτε παρεκάρησαν εἰς τὴν αἰθῶσαν ταύτην περὶ τοὺς 50 ἀντιπροσώπους σήμερον ὅμως παρακάθηται περὶ τοὺς 80 τοιούτους.

Καὶ θὰ κατηγορηθῇ ἴσως ὅτι ἐπατάλησεν εἰς περιοδείας ἡ δι' ἔκαμε λαμπρὰ ταξείδια ἀναψυχῆς, καὶ ὅμως ὅλοι μας γνωρίζομεν ὅτι τὰ ταξείδια ταῦτα τῆς ἀναψυχῆς οὐδεμία Διοίκησις ἐπεχίρηνε νὰ κίμῃ.

Τὴν ἀντέλειαν καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῶν περιοδεῶν μαρτυρεῖ ἡ πληθὺς τῶν ἀντιπροσώπων.

Ἀλλὰ πρὸς τὴν κατεῦθεν σὲν ἡ ἀκολουθεῖ ὁ Πρόεδρος τῆς Δ. Ὀμ. παρουσιάζει τὸν ἀμείωτος ἡ ἀντίδρασις. Ἦ ἀντιπολίτευσις καλὴ καὶ ἡ γὰρ ὅτι εἶναι σοβαρὰ καὶ εἰλικρινῆς ἄλλως πρὸς τὴν ἡμετέραν γίνεται καὶ μάστιγα μεγάλη.

Καὶ ἡ ἀντίδρασις αὕτη ἀντὶ νὰ δορυβήσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Διδ. Ὀμ. τὸ ἐνδυναμῶν καὶ διὰ τῶν προσπαθειῶν τὸν ἐπιτυχάνει αὐτῇ μισθῶν, βλέπομεν συνεργαζομένης τὰς Ὀμοσπονδίας Μέσης καὶ Ἀγίας. Ἐκπαιδευσεως ἄλλ' ἀκούομεν ἀπὸ τῶν Πανεπιστημίων Ἐπιστροφῆν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν περικυκλῆν ἐκ τῶν ἄλλων κλάδων τῶν 316 καὶ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικούς. Αὐτὸ δὲ ἐγένετο καθ' ὅσον χρόνον ἐ-

γένετο σκέψις περὶ συνεργασίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὰς ἐπιτυχίας τῆς αὐτῆς ἡκούσθη ὅτι ἡ αὐτῆς δὲν ὀφείλεται εἰς τὸν Ἐφεπτην Ράϊκον καὶ τοὺς ἐντίμους συνεργάτας του.

Ἡ ἀντίδρασις αὕτη εὐρέθη ὡργανωμένη εἰς μίαν κατὰ Ἰανουάριον Συνδιάσκεψιν ἐν Θεσσαλονικίᾳ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλάχιστοι ἀντιπρόσωποι ἡ ὅχι, ὡργάνωσαν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας, μετεχειρίσθησαν ἀπρεπεῖς φράσεις καὶ ἐξεπρόκεισαν εἰς ἀσχημίας αἰτινες ἐξήγειραν δόλοκληρον δὲν διδασκαλικὸν κόσμον ἐναντίον των. Καὶ ἔτσι ἐπρεπε διότι δὲν ὑβρίζεται ὁ Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας ὑβρίζεται αὕτη ἡ Ὀργάνωσις καὶ οἱ ἀποτελοῦντες αὐτήν.

Εὐχερέστατον τὸ ἐπικρίνειν κ.κ. Συνεδ. ἀλλὰ καὶ ἡ νοστορία τοῦ Ἑλλήνου διδάσκοντος δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀναγνωρίσῃ εἰς οὐδέναν τὴν ἀλήθειαν, ὁ δὲ φθόνος ἐκ τῶν ἐπιτυχίων πνίγει πᾶν αἰσθημα ἀγαθόν.

Ἐνα τέτοιον ἀντιδραστικὸν ῥόλον παίζουν τὰ διάφορα περιοδικὰ, ἀπὸ τὰ ἐκπαιδευτικὰ περιοδικὰ θὰ ἐπρεπε νὰ πηγαῖον ἀλήθειαι ἐκπαιδευτικαὶ καὶ νὰ μὴ ἀναζητῇται ἡ ὕλη τούτων εἰς τὸ πρόσωπον τῶν διοικούντων τὴν Ὀμοσπονδίαν.

Καὶ ἐφθασαν εἰς τὸ σημεῖον νὰ σχολιάσῃ ἐν τηλεγράφημα τῆς Ὀμοσπονδίας πρὸς τὸν Τοῦρκον Ὑπουργόν ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὁ Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ Ἑγμένου.

Ἐτοὶ κύριοι συνάδελφοι τὸ πρόσωπον τοῦ Προέδρου τῆς Ὀμοσπονδίας κατ' ἐπὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνάντι τῶν τοῦ ὁποίου στρέφονται ὅλοι μὲ ὄψεις καὶ ἀπειλὰς.

Καὶ ἐνὸς οὕτω φερόμεθα ὅλοι πρὸς τὴν Ὀμοσπονδίαν οὐδέποτε εἶχομεν τὸ θάρρος ἡμεῖς νὰ ἐρωτήσῃμε ἡμᾶς αὐτοὺς. Ἐπράξαμεν τίποτε ὑπὲρ τῆς Ὀμοσπονδίας; Ὁργανώθημεν; Ὁργανώσαμεν ἄλλους; Ποτε οὐδέποτε ἐσκέφθημεν περὶ τούτου.

Τὸ συμπέρασμα μου εἶναι ὅτι ὁ δάσκαλος δὲν θέλει τὴν ἀνεξαρτησίαν του, θέλει νὰ ἐπανεῖθῃ εἰς τὴν πρὸ τοῦ 95 ἐποχὴν, ἃς τὸ ἐπιδιώξῃ διὰ τῆς διαίτησιν του καὶ ἃς ἐκτιμῇ κατὰ τὴν τὴν σημασίαν τῆς Ὀργανώσεως.

Μὲ τὴν αἴτησιν τῶν μισθῶν ἡ Ὀμοσπονδία συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς ἰσορροφίας Σπυριοῦ τῆς Ὀμοσπονδίας, ἡ ἰδέα αὕτη καὶ ὡς ἰδέα καὶ ὡς οὐλήσις εἶναι ἰσότης καὶ δὲν ἔπρεπε καὶ ἐδῶ νὰ παρουσιασθῇ ἀντίδρασις ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερα, ἐν ὁποίᾳ παρετηρήσαμεν ἰδέα μεταξὺ τῶν συνιδέων τῶν μεγαλοπόλων, οἱ ὁποῖοι ἐπρεπε νὰ ἀποτελοῦν τὴν θεικωτέραν δύναμιν τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ νὰ μὴ ἀφήσῃσαν καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις νὰ νομίζομεν ὅτι ἡ ὁργάνωσις εἶναι μόνον ἐκ τῶν ἐπαρχίων καὶ ἀναγκάζουν καὶ ἡμᾶς ἵνα ἀδιαφορώμεν.

Σημεῖον τὸ ὁποῖον δὲν ἐπρόσεξε καὶ διὰ τὸ ὁποῖον κατηγοροῦ τὴν Διοίκησιν τῆς Ὀμοσπονδίας διότι οὐδὲν ἐπράξε. Μετριάξω ὅμως τὴν κατηγορίαν καθ' ὅτι τὰ γλωσσικὸν

ζήτημα ἐσχάτως χαρακτηρισθὲν ὡς πολιτικὸν δὲν πρόκειται νὰ λυθῇ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ὀμοσπονδίας ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ π. χ. τῆς Ἀκαδημίας.

Ἦκούσαμεν ὅτι ἐλύθησαν κατὰ τὴν διαρρησασαν ὁμοσπονδιακὴν χρονίαν πλεισίαν σοβαρὰ ζητήματα ἅτινα ἀπρηίθησαν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας. Δι' ὅλα ταῦτα οἱ Κορινθιοὶ δημοδιδασκαλοὶ, ἐντολῇ τῶν ὁποίων παρευρίσκαται ἐνταῦθα, εὐγνωμόνως ἀλλὰ καὶ μετὰ ὑπερηφάνειαν ἐγκρίνουσιν ἀνεπιφυλάκτως τὴν πολιτείαν τοῦ Προέδρου τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας καὶ τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ἐντίμων αὐτοῦ συνεργατῶν.

Ὀμλοῦν κατόπιν οἱ κ.κ. Παπαδόπουλος (Σύρου) καὶ Τριαντ. Παπαθεοδώρου (Π. λ. Β.).

Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (Σύρου). Κύριοι Συνάδελφοι, προκεῖται μένου νὰ κρίνῃ καὶ ἐγὼ τὸ ἔργον τῆς Διοικήσεως πού μ' ἄς φεύγει, ἔχω ἐντολὴ ἀπὸ τὸν Σύλλογόν μου νὰ φανῶ, ὅσο μπορῶ ἀμερόληπτος καὶ νὰ ἐξετάσω ὅσο δὲ γίνεται ἀντικειμενικὰ τὴν ὅλην πολιτείαν τῆς. Σ' αὐτὸ δὲν θὰ μ' ἐμποδίσῃ τὸ γεγονός ὅτι ἀνέκομε καὶ μεῖς στὴν ἰδία παράταξιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν βγήκε ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας. Ἡ 16ῃ Γεν. Συνέλευσις τοῦ Κλάδου ἐμπιστεύθηκε στὴ Διοίκησιν αὐτὴν τὴν ἐκτέλεσιν οἰκονομικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, δημοσιολογικῶν καὶ διαφόρων προτάσεις Συλλόγων. Ἀς ἐξετάσωμεν τώρα χωριστὰ, πῶς χειρίστηκε ἡ Διοίκησις τὰ ζητήματα αὐτὰ καὶ δὲν ἐτήρησε σὲ ὅλα τὴν ὁρμήν, πού τῆς εἶχε χαράξει ἡ Συνέλευσις.

Καὶ πρῶτα τὰ οἰκονομικά. Ἐναι ἀναμειβήθητι ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς Διοικήσεως τοῦ κ. Ράϊκου διὰ οἰκονομικὰ ζητήματα. Ἡ μεγάλη ἀδικία τῆς ἀνισότητος στὴ μισθολογικὴ κλίμακα τῶν ὁμοιοβάθμων δημοσίων ὑπαλλήλων ἀνῆκεν πᾶς στὴν ἱστορία. Τὰ περίφημα 316, γὰρ τὰ ὁποῖα χρόνια καὶ χρόνια ἀγωνίστηκε ὁ Κλάδος μᾶς ἔχουν δοθῇ καὶ κατὰ παραπάνω. Ὅλες βέβαια οἱ οἰκονομικὲς διεκδικήσεις τοῦ Κλάδου δὲν ἱκανοποιήθησαν ὅσο ἐπρεπε. Ὅτε μπορεῖ κινεῖν νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ λύσις πού δόθηκε στὸ μισθολογικὸ ζήτημα ἦταν ἡ πᾶς ἰδανικὴ. Τὸ ἐπίδομα πῶλεως 15 0/0 ἐπρεπε νὰ ἐπεκταθῇ ἐν ὅλῳ. Ἀκόμα ἐπρεπε νὰ ἐκτελεσθῶν οἱ προαγωγὲς μὲ μισθό. Ἀλλὰ ὅλες οἱ διεκδικήσεις μας δὲν ἦσαν δυνατόν νὰ ἱκανοποιηθῶν σὲ μὴ χρονίᾳ. Ὁ δὲ ἦσαν ἐντυχία ἂν καὶ ἡ μέλλουσα Διοίκησις ἐπιτύχῃ τόσα ἢ καὶ ὀλιγώτερα ἀκόμα στὴν ὁμοσπονδιακὴ τῆς χρονίᾳ. Γιὰ τὴν μεγάλῃ τῆς αὐτῇ ἐπιτυχίᾳ ἡ Διοίκησις τοῦ κ. Ράϊκου εἶναι ἀξία πολλῶν συγχαρητηρίων καὶ τῆς θερμῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Κλάδου.

Τώρα ἃς δοῦμε μὲ ποῖα τακτικὴ κατάρθωσε νὰ φθάσῃ στὴν ἐπιτυχίαν τῆς αὐτῇ. Μοῦ φαίνεται ὅτι ἔνας ἀπὸ τοὺς βασικώτερους συνετελεστας τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς ἦταν ἡ μεγάλῃ πίστις τοῦ κ. Ράϊκου στὸ δίκαιον τῶν αἰτημάτων μας. Ἡ πίστις αὐτῇ τὸν ἐνδυναμίσαιε, τὸν ἐν-

θάρρυνε, τὸν γιγάντωνε στὶς πιδ κρίσιμες στιγμὲς τοῦ ἀγώνος. Λέγω κρίσιμες στιγμὲς γὰρ κείνους, πού νόμισαν καὶ νομίζουν ὅτι ἡ ἐξίσωση τῶν μισθῶν μας ἦταν προαποφασισμένη, ὅτι ἦταν ἀποτέλεσμα ἀγώνων ἄλλων κλπ. "Ὅχι κ. Συνάδελφοι, ὁ ἀγώνας μας πραγματικὰ πέρασε ἀπὸ πολὺ κρίσιμες φάσεις, ποὺ τὶς ἀντιλήφθηκαν ὁ ἴδιος προσωπικὰ καὶ ἤλθαν στιγμὲς, πού κινδύνευε νὰ πάγῃ περίπατο ἡ ἐξίσωση. Πολλοὶ ἐφῆξαν τὴ Διοίκησιν, ἐπεὶ δὲν συνεργάσθηκε μὲ τὴν Κ.Π.Ε. γιατί ἔτσι εἶπαν θὰ πετύχαινε περισσότερα. "Εμεῖς φρονοῦμε ὅτι καλὰ ἔκαμε, πού δὲν συνεργάστηκε μαζί της, γιατί τότε δὲν θὰ πέραναι τόσα, ὅσα πῆραμε. "Ενας σπουδαῖος λόγος τῆς βραβείας ἀποτυχίας μας θὰ ἦταν τὸ γεγονός, ὅτι ἡ μεγάλη μάχη τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πού ἀνέπνευσε οὐκ οὐκ ἐκείνη τὴν Κ.Π.Ε. ἦταν κατὰ τὴν ἐξίσωσιν τῶν μισθῶν. Κεῖνοι Συνεδροὶ, μὴ νομίζετε ὅτι προχειρολογῶ. Τὰ λέγω αὐτὰ ἀπὸ προσωπικῆς ἐξέτασιν καὶ μελέτη τῶν διαθέσεων τῶν συναδέλφων ὑπαλλήλων Στὴν ἔδρα τοῦ Συλλόγου μου ἐπιχειρήθηκε μιά συνεργασία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸ τῆς λύσεως τοῦ μισθολογικοῦ ζητήματος. Σὰν πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας θέλησα νὰ βολεδοσκοπήσω τὶς διαθέσεις τῶν Τριτατικών καὶ Οἰκονομικῶν πᾶνω στὶς διεκδικήσεις μας. Ἀλλὰ μὲ μεγάλη λύπη διεπίστωσα ὅτι ὅλοι ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου μέχρι τοῦ κατωτέρου ἦσαν κατὰ τῆς ἐξίσωσης, γιατί ἐμεῖς εἰχαμε τάχα τὰ φιλοδοξήματα, τὰ ἰδιαίτερα μαθήματα καὶ τὶς διακοπές, ὅτι αὐτοὶ λογαζόνταν ἀσυγκρίτως περισσότερους ἀπὸ μᾶς καὶ ἄλλες ἀρλοῦμπερες. Μὲ τέτοιους συναδέλφους, σκέφτηκα, καλὰ κάμνει ἡ Ὀμοσπονδία μας καὶ δὲν συνεργάζεται, γιατί αὐτοὶ θέλουν τὴν δύναμή μας γιὰ στήριγμα νὰ ἐπιτύχουν τὰ δικὰ τους αἰτήματα. Μετὰ τὴν ἐξίσωση δὲ τῶν ἀποδοχῶν οἱ κύριοι αὐτοὶ συνάδελφοι ἔδειχναν φανερά τὴν ἡγέλειαν τους καὶ τὴν κακία τους: μὲ τὶς βρισιές, πού μᾶς ἔδουσαν στὶς ἀναμεταξύ τους σχετικὲς συζητήσεις, ὅτι δηλ. οἱ πλειοψηφικοὶ δὲν ἦσαν ἄξιοι γιὰ τέτοια εὐνοία κλπ. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ λοιπὸν βγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ τακτικὴ, πού ἀκολούθησε ἡ Ὀμοσπονδία στὸ οἰκονομικὸ ζήτημα σὲ συνεργασία μὲ τοὺς συναδέλφους τῆς Μέσης ἦταν ἡ μόνη ἀρμόζουσα.

"Ἀς ἔλθωμε τώρα σὰ ἐκπαίδευτικὰ. Δυστυχῶς γι' αὐτὰ δὲν μπορούμε νὰ πῶμε τὸ ἴδιο. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας στὴν ἐκθεσὶ τοῦ τῶν πεπραγμένων ἐφῆρε μόνον τὶς ἐπιτυχίες τῆς καὶ οὐτε λέξιν δὲν εἶπε γιὰ τὶς παραλείψεις τῆς. Βασικὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα, γιὰ τὴ λύσιν τῶν ὁποίων χρόνια καὶ χρόνια ἀγωνίσθηκε ὁ Κλάδος, ἀνατράπηκαν, δίχως καμμιὰ ἢ κάποτε δελεή καὶ λιπόψυχ διαμαρτυρία ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως. Καὶ πρῶτα ὡς πρὸς τὸ γλωσσικὸ ζήτημα. Ἐδῶ καὶ τόσα χρόνια ὁ Κλάδος υλοθέτησε τὸ δημοτικισμὸ καὶ ἀγωνίσθηκε νὰ τὸν

μπάσῃ στὸ δημοτικὸ σχολεῖο. Σὲ ὅλα τὰ τελευταῖα Συνέδρια διαδηλώθηκε ἡ πίστις τοῦ Κλάδου στὸν δημοτικισμὸ. Καὶ τὴ γνώμη καὶ τὴ θέλησιν αὐτὴ τοῦ Κλάδου τὴν ἐπισφράγισε παμφήφει ἡ 16η Γ. Συνέλευσις. Τὶ ἔκαμε ἡ Διοίκησις γιὰ τὶς ἀποφάσεις αὐτές; Ἀφοῦ ἄρρησε νὰ ψηφισθῇ, δίχως καμμιὰ σοβαρὴ ἀντίρρηση τὸ γνωστὸ νομοσχέδιο, ζήτησε κατόπιν χωρὶς νὰ ἔχη κανένα δικαίωμα νὰ καταρτίσθῃ ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ λύσῃ τὸ γλωσσικὸ. Καὶ ἂν ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ κατέλγη στὸ συμπέρασμα ὅτι πρέπει νὰ δεχθῶμε τὴν καθαρῆνυσαν στὸ δημοτικὸν σχολεῖο, τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Σύμφωνα μὲ τὴ νομοτομία τοῦ κ. Προέδρου τῆς Ὀμοσπονδίας ἔπρεπε νὰ ὑποχωρήσῃ στὸν συμπεράσμα αὐτὸ καὶ νὰ ἀποκηρύξουμε τὶς ἀρχὲς καὶ δοξασίες μας. "Ὅχι, ἀγαπητὴ κ. Πάρις, σ' αὐτὴ τὴν ἐκτίμησιν ἐκτίμησι κατέχρησεν τῆς ἐντολῆς, τὴν ὁποῖαν ἐλάβημε ἀπὸ τὴν 16η Γ. Συνέλευσιν. "Ὅταν σὰς ζήτησαν οἱ δημοσιογράφοι τὴ γνώμη σας σχετικὰ, ἔπρεπε νὰ τοὺς πῆτε καθαρά τὴν θέσιν, πού ἔχει λάβει ὁ Κλάδος πᾶνω στὸ ζήτημα αὐτό. Δὲν τὸ κάματε, γιατί ὁ ἴδιος δὲν ἔχετε πίστιν στὸ δημοτικισμὸ. Κι' αὐτὸ φαίνεται ὁλοκλήρως ἀπὸ τὴ γλώσσα, στὴν ὁποῖαν ἐγράφατε τὰ ἄρθρα σας στὸ Δ. Βῆμα. Ἐνῶ τὰ τελευταῖα χρόνια εἶχε πᾶν καθιερωθῇ ὡς ἐπίσημη γλώσσα τοῦ Δ. Βήματος ἡ δημοτικὴ, ὅπως τὴν χερίζονται οἱ συγγραφεῖς τῶν ἀναγνωστικῶν μας βιβλίων, αὐτὲς ἀνατράπηται τὴν παραδόξωσιν αὐτὴ καὶ ἐγράφατε σὲ μιὰ γλώσσα, πού οὐτε καθαρῆνυσαν εἶνε, οὔτε μικτὴ, οὔτε δημοτικὴ. Συνονθύλευμα ἀπὸ ὅλες καὶ καμμιὰ σωστὴ καὶ καθαρὴ. Γιατὶ τὴν ἴδια λέξιν καὶ τοὺς ἴδιους τύπους ἐγράφατε στὸ ἴδιο ἄρθρο καὶ στὴν ἴδια φράσιν ὑπὸ διάφορες μορφές.

Καὶ ἔτσι ἐδίνατε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἴμαστε ἐπιπόλοιοι στὶς ἀρχές, τὶς ὁποῖες ψηφίζομε καὶ προσβέβουμε. Ἴσως τὸ ἔκαμανε ἀπὸ σκοποῦ, γιὰ νὰ φανῇ ἀρεστὸς τοὺς ἀρμόδιους καὶ ἐπιτύχῃ τὴν ὑποστήριξίν τους στὸ οἰκονομικὸ ζήτημα. Ἀλλὰ δὲν μοῦ φαίνεται σωστὸ αὐτό, νὰ κάμνωμε δηλ. ὁβριὰ στὶς ἀρχές μας γιὰ νὰ ἐπιτύχωμε ὅλικά ἀγαθὰ. Μπορούσατε νὰ διεκδικήσετε ἀνδρικά τὰ αἰτήματά μας. Ἐφόσον εἶχατε πίστιν γιὰ τὸ δικαίωμά μας.

Τὴν ἴδια πολιτικὴν ἐτηρήσατε καὶ κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ Διοικήσεως τῆς Ἐκπαιδευτικῆς», μὲ τὸ ὁποῖον καταργοῦνται οὐσιαστικὰ τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια καὶ τὸ ἐκπαιδευτικὸ, ἀφοῦ ὅλες οἱ ἀποφάσεις τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων ὑποκείνται στὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐκπαιδ. συμβουλίου καὶ ὁ ὕπουργος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀλλάξῃ τὴ σειρά στὸν πίνακα τῶν μεταθέσεων καὶ νὰ διαγράψῃ δνόματα ἀπ' αὐτόν.

Ἐρχόμεστε τώρα σὰ ὁργανωτικὰ. Δὲν μπορούμε παρὰ νὰ ἐπαινεῶμε καὶ νὰ χειροκροτήσωμε τὶς φιλοτίμες καὶ ἀξέπαινες προσπάθειες τῆς Διοικήσεως γιὰ τὴν τόνωσιν, ἐνίσχυσιν καὶ νεκρανάστασιν

πολλῶν Συλλόγων, πού κατάρθωσε μὲ τὶς περιουσίες τοῦ κ. Προέδρου. Μόνον θὰ τὸν παρατηρήσωμε ὅτι δὲν ἦταν ἐνδεδειγμένος ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ζήτησε νὰ ἐξουδετερώσῃ ἐκείνους, πού κατὰ τὴν γνώμην αὐτὴν ἀντιδρούσαν στὸ ἔργο του. Γιατὶ μὲ τὸ νὰ ζητῇ τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἀντιπολιτευομένων συνεργάσθη στὸ νὰ παρεξηγητὰ ὁ Κλάδος περιουσιότορον. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνάμε ὅτι καθῆκον τῶν Συλλόγων καὶ πρὸ πάντων τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι νὰ ἐλέγχουν τὴν Διοίκησιν, ὅταν νομίζουν ὅτι αὐτὴ δὲν πολιτεύεται καλὰ. Θὰ μοῦ πῆτε ὅτι ὁ ἐλέγχος πρέπει νὰ γίνεται μὲ καλὴ πίστιν. Συμφωνῶ, ἀλλὰ πῶς θὰ τοὺς πείσετε ὅτι εἶναι καθήκοντος, τὴ στιγμὴ πού ἐσχίζονεν τὰ ἡμέτια καὶ φωνάζονεν ὅτι εἶναι βίβαιοι, πῶς ἐργάζονταν γιὰ τὸ γενικὸ καλὸ μὲ ἀδιακρίτην μάλιστα καὶ μὴ παρανοήτως ἀπείρητη περιττοῦσιν ταύτης τῆς ἀντιπολιτείας τῶν; Ἡ Διοίκησις ἔπρεπε νὰ ἀρκεσθῇ νὰ διαφωτίσῃ τοὺς Συλλόγους γιὰ τὴν σφαλερὰ τακτικὴ τῶν ἀντιπάλων τῆς καὶ νὰ τοὺς παραδώσῃ ἐν καιρῷ στὴν κρίσιν τοῦ Κλάδου, ἀντὶ νὰ ζητῇ τὴν ἐξόντωσιν τους.

"Ὡς πρὸς τὰ Δημοσιούπαλληλικά. Ἐγκρίνομε ἀπόλυτα τὴν πολιτικὴν τῆς συνεργασίας: μὲ τοὺς Λειτουργοὺς τῆς Μέσης καὶ ἐκφράσαμε τὴ θλίψιν μας, γιατί δὲν κατάρθωθηκε συνεργασία καὶ μὲ τοὺς ἄλλους συναδέλφους ὑπαλλήλους, ὅχι βέβαια ἐξ ὁκειότητος τῆς Διοικήσεως τῆς Ὀμοσπονδίας μας.

Προτάσεις Συλλόγων ἐκληρόνημε ὅτι αἰτίαι τῆς Διοικήσεως ἀπὸ τὴν 16η Γ. Συνέλευσιν. "Ὅλες ἦταν λογικὲς καὶ δίκαιες. Μὰ δὲν ἦταν δυνατόν νὰ λυθοῦν ὅλες σὲ μιὰ χρονίᾳ. Γιατὶ οἱ περισσότερες ἔχουν σχέση ὄχι μόνον μὲ τὸν προϋπολογισμό, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ψήφισιν ἐλδικῶν Νόμων. Ἡ Διοίκησις καὶ τὰ ζητήματα αὐτὰ παρακολούθησε ἀγρυπνῶν καὶ γιὰ τὴν λύσιν τῶν κατέβαλε φιλοτίμες προσπάθειες. Ἄν δὲν ἐπέτυχε δὲ πολλὰ πράγματα δὲν εἶναι δικό της τὸ φταίξιμο. Ἀς ἐλπίζωμε ὅτι ἡ νέα Διοίκησις θὰ φανῇ πῶς τυχερὴ στὰ ζητήματα αὐτὰ.

Τώρα ἀνακεφαλαιώνοντας τὰ ὅσα ἔχω πῆ γιὰ τὸ παρακάτω συμπέρασμα:

Ἡ ἀσχωροῦσα Διοίκησις ἐπέτυχεν στὸ οἰκονομικὸ ζήτημα τόσα ὅσα καμμιὰ ἄλλη προκατοχὴ τῆς. Τὰ ἄλλα ζητήματα τὰ χειρίστηκε ἀρκετὰ καλὰ. Ἀστόχησε μόνον στὸ ζήτημα τῆς γλώσσας, τοῦ νέου Νόμου περὶ Διοικήσεως τῆς Ἐκπαιδευτικῆς καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ἀντιπάλων τῆς. Γι' αὐτὸ κρίνοντας ἐπιεικῶς τὰ σφάλματά της ἔχω ἐντολὴ ἀπὸ τὸν Σύλλόγόν μου νὰ ψηφίσω τὰ πεπραγμένα της.

ΤΡΙΑΝΤΑΦ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Ἡλείας Β'). Κοι Συνέδριοι. Μὲ τὴν 12' Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Κλάδου ἐκλείπει μιὰ πλούσια ὁργανωτικὴ χρονίᾳ. Ἐπὶ κεφαλῇ τῆς Ὀργανώσεως βρέθηκε ἕνας παλὸς μαχητῆς, πού ὅλη σχεδὸν τὴ ζωτικότητά του τὴν ἔχει ἀφιέρωσιν σὲ δαγανωτικούς ἀγῶνας—καλῶς βέβαια

ἐννοουμένους—μὲ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπὸ τίμιους καὶ συνειδητοὺς συναδέλφους.

"Ὅσον ὅμως τὰ πράγματα μιλοῦν μόνον τοὺς δὲν χρειάζονται πανηρυκίον, δὲν ἀπαιτοῦνται ὠραία λόγια. Τιμὴ γιὰ τοὺς ἰθύνοντας εἶναι ἡ δράσις καὶ ἔπαινος τὰ ἀποτελέσματα.

Θέλοντας λοιπὸν καεῖς νὰ εἶναι ἀντικειμενικοὶ στὴν κρίσιν του, καὶ νὰ μὴ ἀγεται ἀπὸ συναίσθημα ἢ προκατίληψιν, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀνασκοπήσῃ σύντομα ὅλη τὴν ὁργανωτικὴν χρονίᾳ, καὶ νὰ βρῇ τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ. Μπροστὰ ὅμως ἀπ' ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ εἴρῃ ὁ σάφους μὴ σύντομη ματιὰ στὶς συνθήκες, κατὰ ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐκινήθη καὶ ἔδρασε ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας.

Δ Πολιτικοκοινωνικὲς συνθήκες.

Τὸν περασμένον χρόνον τὸ πολιτικὸν κῆμα πού διηρῆνε τὰ κοινὰ τῆς Πατρίδος καὶ ἡ ἔξω τῆς ἀρχῆς Ἀντιπολιτευσὶς βρισκόνταν σὲ μιὰ διωκτικὴ πύλιν, σ' ἕνα γενικὸ ἀναστάτωμα. Ἀπειλὲς γιὰ κατάργησιν τῆς Γερουσίας, ἀπειλὲς γιὰ δικτατορία. Ἐπαινετὴ συντηρητικότης ἐκ μέρους ἰθύνόντων καὶ ἀδιαλλαξία ἐκ μέρους ἄλλων. Ἐνας ὀρίζωντας διαρκῶς συννεφασμένος ἀπὸ μαύρα νέφη, διαρκῶς κεκορησμένα ἀνησυχίας. Καὶ τὸ σπουδαίον! Τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας εἶχε κλείσει τὶς πόρτες του γιὰ τὴν Ὀμοσπονδίαν.

Β' Ἡ Ὀργανωτικὴ κατάστασις τῆς Ὀμοσπονδίας.

Μιὰ μερίδα τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου, γνωστὴ σὲ ὅλους, ἀπὸ τὴν ὑπαλληλικὴν κίνησιν τῶν τελευταίων ἐτῶν, μιὰ μερίδα πού σ' ὅλες τὶς Διοικήσεις τῶν χρόνων αὐτῶν, κατ' ἀποκοπὴν, ἔχει ἀφιέρωσιν τὸν τίτλον «τοῦ Προδότη» ἐργάσθηκε καὶ ἐκινήθη, μὲ λύσσα, ἔξω ἀπὸ τὸ πλαίσιο τῆς ὁργανώσεως καὶ μὲ δδηνγες ἐξέων πρὸς τὸν ὑπάλληλον τοῦ Σχολείου ἀνδράπων.

Κίθε τι πού ἔθετε σὲ ἐνέργεια ἡ Διοίκησις τὸ εὗρισκαν στραβὸ, καθεὶ τῆς προσπίπτει τὴν χαρὰ κτήριζαν προδοτικὰ καὶ καθεὶ τῆς ἐπιτυχία τὴν τραβοῦσαν γιὰ λογαριασμόν τους, σὰν νὰ νόμιζαν ὅτι ἡ ὁργάνωσις ἦταν ἀνίκανη νὰ σταθμίσῃ τὸν δημιουργὸν τῶν ἐπιτυχιῶν.

Μαζεύτηκαν στὸ θέατρο «Ὀλύμπια» στὶς 29 Ἀυγούστου καὶ ἐκρίξαν κραυγὴν. Ὅταν δὲ ἡ ἐπιτροπὴ παρουσιάσθῃ στὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως Κο Τουρκοβασίλη καὶ πῆρε τὴν ἀπάντησιν πού ἔπρεπε «διόρηξαν τὰ ἡμέτιά τους» καὶ φώναζαν «προδοσία τῶν ἐκπαιδευτικῶν».

Στὶς 29 Νοεμβρίου αὐτοκαλουμένη Κ.Π.Ε. τῆς ὁποίας πρωτοπαλῆκαρο εἶναι καὶ ὁ Α'. Σύλλογος Ἀθηνῶν, μὲ ἀνακοινωθὲν τῆς ἔλεγε ὅτι «Ὁδύετοκα θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπέκτασιν τῶν 3)16 στοὺς ἐκπαιδευτικούς, σὰν ἐκείνη νὰ ἦταν τὸ Κράτος. Ἀς τὸ δνομάσωμε αὐτὸ τὸ ὀλιγώτερον «φράσας» μπροστὰ στὴ δύναμιν 18000 ἐκπαιδευτικῶν.

Ἀλλά μπορεί κανείς νά ξεχάσῃ τήν παρασυναγωγή τῆς Θεσσαλονίκης (3 Ἰανουαρίου 1984) ἥ ὁποία παρὰ τή δῆλωσι τοῦ Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας δι' ἡ ἐξίσωσι τῶν μισθῶν εἶναι γεγονός τετελεσμένον φερόμενον μέ τῶσι ἀπρόσμενον ἐπίσημο ἐκπρόσωπο τῆς Ὁμοσπονδίας, ὥστε νά κινήσῃ τήν ἀγανάκτησι ὅλου τοῦ διδασκ. κύμου;

Μπορεῖ κανείς ἐπίσης νά μή θυμῇ τήν κροκοδείλια δάκρυα τῆς Κ.Π.Ε. στήν εὐγενεῖα πρόσκλησι τῆς Ὁμοσπονδίας μας γιά συνεργασία;

Ὁχι! Δέ μπορούμε νά ξεχάσουμε πόσο μόχθησαν οἱ καλοί μας συνάδελφοι γιά τήν ἀναγνώρισι τῶν δικαιῶν μας. Οὔτε ἐπίσης θά ξεχάσουμε τίς πολλές καί καλές υπηρεσίας τοῦ «ἐκπαιδευτικοῦ δρόμου» πού ἐξήντησε ὅλο τὸ ὑπερβολιόν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας.

Αὐτῇ, μέ δυό λόγια ἴταν, Κοι Σύνεδροι, ἡ κατάστασι πού κληρονόμησε ἡ ἀπερχομένη Διοίκησις.

Γ'. Τί δὲν κατέβησε καί γιά ποιούς λόγους.

α.) Ἡ Διοικητικὴ χρονιά ὑπῆρξεν ἀτυχῆς σὲ γλωσσικὸ μας ζήτημα. Κατ' αὐτὴν καθιερώθηκε ἡ καθαρῶν ὀνόματι στήν Ε' καί ΣΤ' τάξεις. Τὸ κόμμα πού ἴδυνε εἶχε σὲ πρόγραμμά του—ἀπὸ παράδοσι— τήν καθαρῶν ὀνόματι γλώσσα καί πού πολύ τὴν εἶχε πίστι τὸν ὁ τέως Ὑπουργὸς Τουρκοβασίλης. Ἡ Διοίκησις πάλαψε, ἀγωνίστηκε, μόχθησε, δυστυχῶς ὅμως χωρὶς ἀποτέλεσμα.

β.) Τὰ Ἀστικά σχολεῖα πού δημιουργήθηκαν μὴ φαίνεται πὺς ἦσαν εἰς βάρος τῆς Δημοτικῆς ἐκπαίδευσως, διότι ἀντὶ τὴν πληρωθῶν μὴ δίδοντο προσωπικὸ οἱ ἀπάρχουσες κενεὲς θέσεις στή Δημοτικῇ, ἐφευρέθηκαν τὰ Ἀστικά σχολεῖα, γιά νά πάρουν θέσι σ' αὐτὰ οἱ ἀδιόριστοι καθηγητές.

γ.) Ἡ 20ετία τῶν δῶν ἐπίσης δὲν τοποθετήθηκε ἐκεῖ πού ἔπρεπε ἐν συνδυασμῷ μέ τοὺς ἀδιόριστους συναδέλφους.

δ.) Ὅσα εἶναι ὁ διπλόπλοος πού ὑπόφερε πολλὴ σήμερα. Ἀπὸ φιλελευθέρου προοδισμοῦ εἶναι ὁργανισμὸς λεπτὸς καί εὐδραστὸς. Ἡ ἀντοχή τῆς ἔχει πολλὴν περικωρυσμένη ὄρι. Τώρα μάλιστα μέ τὴν μεταπολίτισιν τακτικῶν κυριολεκτικῶς, διδόντων σὲ τίξεις πού ἀριθμοῦν ἀνωτικά 150 πολλάκις μαθητῆς, ἔκ τῶν ὁποίων τὸ ἥμισυ εἶναι ἀγύρια ἀνέθασσα καὶ δυσήνια. Ἡ ἔδρα εἶναι τὸ μαριτύριό τῆς, εἶναι ὁ πτωχικὸς τῆς θάνατος.

Δίπλα στὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου περιμένουν τὴν μητρικὴν τῆς στοργῇ καὶ περιποίησι τὰ πραγματικὰ παιδιὰ. Τὴν περιμένει σπῆτι καὶ νοικοκυριὸ καὶ ἄνδρας μέ ἀπαιτήσεις. Τὸ καθηκὸν εἶναι σκληρό. Κουράζεται, μοχλεῖ κόβεται, τακτικῶν. Καὶ ἐρεῖπι πᾶς εἶναι ἀχρηστὴ καὶ γιά τὸ Σχολεῖο καὶ γιά τὸ Σπῆτι.

Τὸ Κράτος τίποτε δὲν ζημιούται ἢ μᾶλλον ὠφελεῖται ἀπὸ τὴν ἔξοδο τῶν δῶν, πού ἔχουν 20ετὴν ὀπηρεσία. Ἡ δῶσα μ' αὐτὴ τὴν

ὀπηρεσία παίρνει μισθὸ σήμερα ὀργανικὸ 3240. Ἄν φύγῃ ἀπὸ τὴν ὀπηρεσία θά λάβῃ σύνταξι 1200 περίπου δραχμῆς. Ἐνας συνάδελφος πού θά τὴν ἀντικαταστήσῃ θά πάρῃ 1700 περίπου δραχμῆς. Ἐτοὶ βλέπομεν ὅτι τὸ Κράτος ἔχει καὶ κέρδος ἀκετέ; ἐκαντοντάδες δραχμῶν.

Μόνον τὰ Ταμεῖα μας, Μετοχικὸ καὶ Προνοίας θά ἀντιρροῦσιν κἀποῖον κίνδυνον ὁμαδικῆς ἔξοδου. Καὶ αὐτοὺς ὅμως ἐξουδετερῶνται ἂν οἱ ἐπιθυμοῦσες τὴν ἔξοδο δῶσας ὑποχρεωθῶν νά ὑποβάλωσιν αἰτήσεις καὶ νά γίνῃ ἕνας πίνακας ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ὀπηρεσίας καὶ τῶν ἀναγκῶν ἔξοδου καὶ δῶσας. Ἀπ' αὐτὸν τὸν κατάλογο καὶ ζωὴ χρόνον μέ τὴ σειρά θά ἐξέρχονται τῆς ὀπηρεσίας τόσες, δι' ὅσες ἀντέχουν τὰ ταμεῖα μας.

Ἐτοὶ λοιπὸν χωρὶς οὔτε, Κράτος οὔτε Ταμεῖα νά ζημιώνονται θά ἀνοιχθῶν οἱ πόρτες τοῦ Σχολείου σὲ νέους συνάδελφους, γεμῖτους σφρίγγας καὶ ζωὴ καὶ θά ἀποδώσουμε τίς μητέρες στὸ σπῆτι τους, στὰ παιδιὰ τους καὶ στὸν ἄντρον τους. Θά τίς τοποθετήσουμε δηλαδὴ ἐκεῖ πού οἱ φυσικοὶ νόμοι τίς καλοῦν.

Μέ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν κἀνὼν ὑπομνήτῃ ἐκκλησι στὴ 12'. Γενικὴ Συνέλευσι καὶ τὴν ἐξορκίζω νά μὴ τὸ ἀναθέσῃ στὴ νέα Διοίκησι τὸ οὐσιωδέστατον τοῦτο ζήτημα ἀλλὰ νά τὸ χειρισθῇ ἡ ἴδια. Νά γίνῃ μὴ μεγάλη ἐπιτροπὴ ἀπὸ συνέδρων, νά μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ νά ἀπαιτήσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ τοὺς ὁμοδῶνους.

Κοι Σύνεδροι. Ἄν θέλετε νά μὴ γυρίζουν στοὺς δρόμους οἱ ἀδιόριστοι συνάδελφοι καὶ ἂν θέλετε νά δώσετε τίς μανδῆς στὰ παιδιὰ τους υἱοθετήσανε τὴν πρότασί μου καὶ ὅτι ἴδετε ὅτι ἡ ἐπιτυχία θά εἶναι πλήρης, διότι ἡ ἀπαιτήσις αὐτὴ ἔχει τὴν λογικὴν καὶ τὸ δίκαιον μέ τὸ μέρος τῆς.

δ.) Μέσα στὴ δασκαλικὴ οἰκογένειαν ὑπάρχει καὶ μὴ κατηγορία, τῶν τέων τριτοβαθμίων. Ἀνδρῶν μὲ 30 χρόνια ὀπηρεσίας, μέ ἐνεργητικὸν τὸ ὅποιον οὐδὲν ὁδὸς σχεδὸν ὑστερεῖ τοῦ τῶν πτυχιούχων, ἄνθρωποι μέ φαιμελιά, ἄνθρωποι βουτηγμένοι στὸν ἄγωνα τῆς ζωῆς.

Τὸ ἐπίσημο κράτος τοὺς εὖρε κατέλληλους γιά τὴν ἔπηρεσίαν πού προσφέρουν καὶ τοὺς κρατεῖ 30 καὶ πλέον χρόνια. Λίανον εἶναι νά τοὺς ἀμείβῃ νά ζήσιν καὶ αὐτοὶ ἀνθρωπινῶς. Ὁ βαθμὸς τοῦ Γραμματέως Α' ἦταν μὴ σπουδαῖα ἀπαιτήσις, τὴν ὁποία ἔπρεπε νά κέρνῃ ἡ Διοίκησις.

Ἐπειτα μέσα σ' αὐτοὺς εἶναι μετεκπαιδευθέντες. Ὅλοι οἱ μετεκπαιδευθέντες κερδίζουν χρόνια στήν προαγωγῇ, ἐνὸς μόνον ἀνδρὶ ἐξαιροῦνται. Νομίζω πὺς εἶναι πολλὸ ἄδικον αὐτὸ πού γίνεται καὶ ἂν ἡ παρούσα Διοίκησις τὸ παρέβλεψε ἡ μέλλουσα εἶναι ὑποχρεωμένη νά τὸ τοποθετήσῃ στὴ γραμμὴ τῶν σπουδαιωτέρων αἰτημάτων τοῦ Κράτους.

ε.) Ἀλλὰ μήπως ἡ διαβάθμισις γενικῶς τοῦ δασκαλικοῦ κόσμου εἶναι δικαία ἢ στηρίζεται στοὺς στοιχειώδεις κανόνες τῆς λογικῆς;

Ἰδοὺ ἕνα παράδειγμα. Οἱ συνάδελφοι Μέσης ἀρχίζουν ἀπὸ τὸν βαθμὸς τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ φθάνουν στὸν Διευθυντὴ Α', δηλοῖται τελευτῶν ἐκεῖ, πού ἀρχίζουν οἱ τῆς Μέσης. Καὶ ἐκείνοι μὲν ἔχουν 15 ἐτὴ σπουδῶν, οἱ δὲ δημοδῶλοι 12—14. Ἡ ἀπερχομένη Διοίκησις καὶ τοῦτο ἔπρεπε νά τὸ τοποθετήσῃ στὴν κατηγορίαν πού ἀκριβῶς τοῦ ἀνῆκε.

Δ'. Τί πέτυχε.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὺς καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις πολλὰ τὰ ζητάει ἀπὸ καὶ Διοίκησι. Θά εἰμεθα ἐξαιρετικῶς ἀδικοὶ ἂν ἀπαιτούσαμε τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν αἰτημάτων τοῦ κλάδου ἀπ' τὴ Διοίκησι τῆς παρῶν καὶ μόνον χρονιῶς.

Ἐπῆρε μὴ Διοίκησις πού ἐβάλλετο πανταχόθεν, καὶ ἐκ τῶν ἔσων καὶ ἐκ τῶν ἔξω. Μὴ Διοίκησις πού εἶχε ν' ἀντιρροῦσιν τὸ δυσμενὲς πρὸς τὴν Ὁμοσπονδία Ὑπουργεῖο Παιδείας, πού τῆς ἐπεβάλλετο νά ἀντιρροῦνται, γιά τὴν αὐξήσι μισθοῦ, πρὸς κενὰ Ταμεῖα καὶ κατ' ἡν μάλιστα στιγμὴν οἱ σκληροὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ χρεώσται μετῆρχονταν πᾶν μέσον νά ἐκβιάσων εἰς πληρωμὴν, τὸ ἐπίσημον Κράτος. Τὴν στιγμὴν πού μὴ δασκαλικὴ μερίδα διαρκῶς τῆς ἔβαλε μέ τὸ πυροβόλο τῆς ἀνεκδιήγητης «προδοσίας» καὶ τὴν στιγμὴν πού ὁ ὁμιλὸς πολιτικὸς βίος οὐσιωδῶς εἶχε κλονισθῇ ἡ Διοίκησις ἦτο ὑποχρεωμένη νά ζητᾷ αὐξήσεις, νά ἐξαιτεῖται προαγωγὰς καὶ διαβάθμισις, νά βάλλῃ τὰ θεμέλια τοῦ σπῆτι τοῦ ὁμοσπονδισμοῦ.

Κοι Σύνεδροι. Ἄν ἄλλοις μῆνες μπροστὰ ἀπὸ τὴ Γενικὴν μὴς Συνέλευσι ὅλοι συνάδελφοι διδασκαλοὶ προσήλθον εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους καὶ ἐλάβον ὑψιμμένον τὸν μισθὸν τους κατὰ ἀρχετὰ 100δραχμῶν ἡ καὶ χιλιάδας. Πὺς ἔγινε τὸ θαῦμα αὐτό; Μήπως τὰ πήραμε ἀπὸ τὴν Κ.Π.Ε. πού ζητοῦσε 500δραχμῶν αὐξήσιν δι' ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους; Μήπως ἀπὸ γενναῖοδωρίαν τῆς, πού ὅταν εἶδε ὅτι τὸ δίκαιον τοῦ δασκαλικοῦ κόσμου ἀνεγνωρίσθη πᾶς, καὶ ζήτησι τέλος τὴν ἐπέκτασι τῶν 3)16 εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐπὶ πλέον τοῦτο 500δραχμῶν αὐξήσιν δι' ὅλους;

Ἐλπίσω πὺς κανένας δὲ θά γελᾷσῃ μέ τὴ φρενάκι αὐτῇ. Γιατί ὅλοι ἐξοῦμε πὺς τὸ σχέδιον τῆς Κ.Π.Ε. ἀπαιτοῦσε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, δακνὴν ἐνὸς ὁλοκληρῶν δισηκατομμυρίων, ἐνὸς τὸ Κράτος κατ' ἀνώτατον εἶχε νά διαθέσῃ 400 ἐκατομμύρια. Ἄν ἐδίδοντο τὰ 3)16, δὲν θά ἐδίδετο τὸ 500δραχμῶν, ἢ ἂν τοῦτο ἐδίδετο θά ἐχάνοντο τὰ 3)16, καὶ στίς δυό λοιπὸν περιπτώσεις ὁ μόνος πού εἶχε νά ζημιωθῇ ἦταν ὁ δασκαλ. κόσμος.

Δὲν πέτυχε ὅμως τὸ κόλπο τῆς Κ.Π.Ε. γιατί ὑπῆρχε Διοίκησις πού ἀγρυπνοῦσε, ὑπῆρχον μαχηταὶ πού γνῶρίζαν ὅλα τὰ μονοπᾶτια καὶ δὲν σκόλησι στιγμῆς.

Ὁ ἀγώνισ πέτυχε πέρα γιά πέρα. Ὁ δασκαλ. κόσμος πήρε τὴν θέσι πού τοῦ ἀνῆκε. Αὐτὸ τὸ χρωστάει

στὴ Διοίκησι πού κατηύθυνε τὸν ἀγῶνα.

Κοι Σύνεδροι,

Δὲν ὑπάρχουν σήμερα καθυστέρουμεναι προαγωγὰς, πού χρόνια πολλά ἦσαν στὰ καλάθια τῶν ἀχρηστῶν. Ὅλες ἐκαθαρίστηκαν καὶ μαζὺ μ' αὐτὲς μὴ καινούργια ὄρεξι καὶ μὴ καινούργια ζῶη μπούχτισε τὸ δασκαλ. κόσμον.

Ἰδιαίτερος, γιά τὸ πρόσωπο τοῦ κ. Προέδρου, θεωρῶ ὑποχρεῶσαι, νά ἐκφράσω τὸ θαυμασμὸ μου, γιά τὴν ζωτικότητά καὶ ἀντοχήν του. Γύρισε τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρη, ἐπεσκέφθηκε καὶ Ἑλληνικὴ γωνιά καὶ σκόρπισε ἐνθουσιασμὸ καὶ συγκίνησι σὲ χιλιάδες δασκάλους.

Ὁ κλάδος σὲ πρόσωπο τοῦ κ. Ραΐκου δὲν ἔβλεπε τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὴν προσωποποίησι τῆς δασκαλικῆς ψυχῆς καὶ αὐτοῦσι τὴν ψυχὴ τῆς Διδασκαλ. Ὁργανώσεως ἔβλεπε τὴν ὁργανῶσι γιγαντισμένη μέσα στοὺς νόμους τῆς πολιτείας καὶ στήν Ἑλληνικὴ παράδοσι.

Θαύμαζε τὸν Ἀπόστολον καὶ ἔχτενε βρομὸς στὴν ὁργάνωσι.

Κοι Σύνεδροι,

Ἀδιαφορώντας γιά τίς μικρὰς λεπτομέρειας καὶ σταθμίζοντας τίς μεγάλες ἐπιτυχίες τοῦ Κλάδου στὴν περσμένη χρονιά, δηλῶ ὅτι θά ἐγκρίνω τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως, ἀπονέμωσιν οὕτω τὸν προσήκοντα ἐπαινον σὲ τίμους καὶ εὐλικρινεῖς ἐργάτας.

Ἐπακολουθεῖ πεντάλεπτος διακοπὴ. Ἐπαναλαμβάνομένης τῆς συνεδριάσεως δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. ΠΑΠΑΝ.

ΠΑΠΑΝ: Ἡ δεκάτη ἐβδόμη γενικὴ συνέλευσις ἔχει νά σημεῖωσιν ἕνα σημαντικὸ σταθμὸν εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τῆς ὁργανώσεως. Πρέπει νά γίνῃ ἡ ιστορικωτέρα ἀπὸ ὅλες τίς ἄλλες συνελεύσεις. Ἐχετε μπροστὰ σας ἕνα βαρὺ ἔργον, ἔργον ἐκκαθαρίσεως τῆς ὁργανωτικῆς καταστάσεως. Στίς τρεῖς τελευταῖες ὁμοσπονδιακῆς χρονιῆς θολώθηκαν τὰ νερά καὶ εἶναι ἐπόμενον πολλοὶ νά δώσουν στή, σκέψιν τους κατεύθυνση ὅχι σωστή. Ἡ 12' συνέλευσις πρέπει νά σταθῇ τὸ ἀνώτατον δικαστήριον καὶ χωρὶς προκαταλήψεως νά δικαιώσῃ ἢ ὅχι πρόσωπα καὶ πράγματα, ἀποδίδοντες τὸ δίκαιον ἢ τὴν καταδίκη ἐκεῖ πού πρέπει. Ἀκούσαμε τὴν λογοδοσίαν μὴ ὅλην τὴν ἀπαιτούμενην προαγωγῇ. Ἐπῆρατε ὑποχρεωμένοι πρὶν μποῦμε στὸν ἔλεγγον, νά τονίσωμε ὅτι διαφωνοῦμαι βασικῶς στὴν ἀρχὴ στήν καθιερωθεῖσα τακτικὴ νά μὴ παίρνῃ ἡ λογοδοσία τὸ πλῆτος καὶ βῆθος πού πρέπει. Γιατί δίδουμε ἐξαιρετικὴ σημασίαν σ' αὐτήν; Διότι τὸν τέτοια λογοδοσία δὲν ἐκπληροῦν τὸν πραγματικὸ σκοπὸ τῆς Σκοπὸς τῆς λογοδοσίας δὲν εἶναι νά παρουσιάσῃ ὠριμένους ἐπιτυχίας, ἀλλὰ νά χωρῇ γραμμῆς γιά μελλοντικὴ δράσι. Γι' αὐτὸ θέλουμε νά παίρνῃ τὸ ἀνάλογο πλῆτος καὶ βῆθος. Ἡ λογοδοσία ἡμπορεῖ νά ἦταν πολλὴ πλοῦσι σὲ ὁρητορικὸν στόμφο ἀλλὰ πτωχὴ σὲ περιεχόμενον. Περιέλαβε ὠριμένους ἐπιτυχίας καὶ ἀφῆκε ἀδικτα, σκοπιμῶς, βασικῆς σημασίας ζητήματα. Ἐπε-

φύλαξεν δ κ. Πρόεδρος τὴν πραγματικὴν λογοδοσίαν τὸν γὰρ τὴν δευτερολογία. Τὴν λογοδοσίαν ἔμελλε θὰ τὴν κρίνουμε τώρα χωρὶς νὰ ἀναιμεινῶμε τὴν δευτερολογία.

Καὶ ἐν πρώτοις, γὰρ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα. Σ' αὐτὸ τὸ τόσο βασικὸ ζήτημα περιορίσθηκε στὸ νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ὁρισμένους ἐπιτυχίες.

Τὰ διγένητα σημεῖα ἦσαν ἐπιφανειακά καὶ παραμέρισαν τὴν οὐσίαν. Γὰρ μὴς μπαίνει τὸ ἐρώτημα, πῶς ἀντιμετώπισεν ἡ δημοκρατία τὴν ἐκπαιδευτικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως. Ἀναγνωρίζουμε στὴν κλίθε κυβερνήσῃ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἔχῃ μὴ πολιτικὴ δικὴ τῆς καὶ νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ. Τί ἔκαμε ὅμως ἡ διοίκησις τῆς δημοσπονδίας; Φυσικὰ δὲν εἴχαμε τὴν ἀπαιτήσιν νὰ σηκώσῃ ἡ δημοσπονδία τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως, ἔπρεπε νὰ μᾶς νὰ τηρῇ τὰς ἐντολάς τῆς συνελεύσεως ἡ ὅποια καὶ διώρισε τὴν διοίκησιν τῆς. Ἡ διοίκησις αὐτὴ δὲν ἐπεβάσθη τὰς ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως. Πολλοὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἡ διοίκησις μὲ τὴν πολεμικὴν τῆς δὲν θὰ κατῴρθωνε τίποτε. Σύμφωνα. Σὰν δημοσίαν ὑπάλληλον εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐφαρμόζουμε τὴν ἐκπαιδευτικὴν πολιτικὴν ἐκάστης κυβερνήσεως. Πῶς τώρα θὰ μπορούμε νὰ συμβιβάσουμε τὸ σεβασμὸν μᾶς στὶς ἐκπαιδευτικὰς ἀρχὰς τοῦ κλάδου σεβασμὸν πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως; Κάθε ἐκπαιδευτικὴ κοινότης ὑπομείνει ἀπὸ πολλοὺς παθόντας. Ἀπὸ τὰς ἀντιλήψεις τῶν πολιτικῶν κομμάτων κλπ. Ἐνῶ ἄλλος τέτοιος παράγων, τὸν ὅποιον ἐλησμόνησαν ἡ διοίκησις τῆς δημοσπονδίας εἶναι ἡ ἐπίδρασις τῆς κοινῆς γνώμης στὴν διαμόρφωσιν μᾶς οἰασθῆκατε ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτὴ εἶναι ἀποτελεσματικὴ.

Ἡ διοίκησις εἶχε ὑποχρέωσιν, ἀντὶ νὰ καταπατήσῃ τὰς ἀπόψεις τοῦ κλάδου νὰ ρίξῃ ὅλο τὸ βάρος τῆς καὶ νὰ ἐπηρεάσῃ ὅσον ἡμπορούσε τὴν κοινὴν γνώμην, διὰ νὰ γίνῃ καὶ αὕτη σύμφωνος μὲ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου. Ἀν ἔκαμε αὐτὸ, θὰ μᾶς ἔλεγε ὅτι ἔκαμα τὸ πᾶν διὰ νὰ κατορθώσω νὰ υλοθετηθῶν αἱ ἀπόψεις τοῦ κλάδου. Τότε πρῶτον ἡμεῖς θὰ τὴν δικαιώναμε. Μὴ ὅμως ποὺ δὲν ἔκαμε τίποτα ἀπὸ αὐτὰ ὁ σύλλογός μου εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τὴν καταδικάσῃ. Μὲ τὸ φαινόμενον τὸ ὅποιον παρουσιάσας ἡ διοίκησις ἐφέτος σ' αὐτὸ τὸ σημεῖον, κατήντησε, ἐνῶ πρὶν ὅλοι μᾶς ἐπρόσχεαν καὶ αἱ κυβερνήσεις καὶ ὁ ὀνόματος κόσμος καὶ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία, σήμερον νὰ φανώμεθα ὡς κλάδος ὁ ὅποιος ἔχει ἑλλείψαν ἡθικῆς ἀξιοπρεπείας. Καὶ μὲ πού δικαίωμα θὰ παρουσιάστωμε αὐτοῖς εἰς τὴν κοινωνίαν διὰ νὰ ζητήσουμε τὰ δίκαιά μας; Θὰ μᾶς τοῦν: Θὰ προσέξουμε ὥστε οἱ ὅποιοι δὲν ἔχετε ἡθικὴν βᾶσιν σὲ κανένα ζήτημα;

Ἐρχόμεθα εἰς τὸν νόμον περὶ διοικήσεως τῆς παιδείας. Ἡ δημοσπονδία τὸν βρῆκε στὶς γενικὰς γραμμὰς τοῦ καλὸ καὶ διαφωνοῦσε

μόνον σὲ ὁρισμένους λεπτομέρειας. Ἐμεῖς θεωροῦμε αὐτὸ τὸν νόμον ὡς τελειῶς ἀσύμφορον γιὰ τὸν κλάδον. Ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος ἀγωνίστηκε γιὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐκ μέρους τοῦ κράτους τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, ἡ ὅποια τώρα γίνεταί μετ' ὁ πρῶτο ἀρθρο τοῦ νέου νόμου, σύμφωνα μὲ τὸ ὅποιο τὸ Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιον αὐτεπάγγελτα μπορεῖ ν' ἀσχοληθῇ μὲ ὅλες τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ τῆς ἐπικυρώσῃ ἢ νὰ τῆς ἀκυρώσῃ. Ὁ πῖναξ τῶν μεταθετέων εἰς τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ Θεσσαλονίκην, ἐνῶ πρὶν καθοριζέτο ἀπὸ τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον καὶ ἡτὼ ὑποχρεωτικὸς γιὰ τὸν ὑπουργόν, τώρα ὁ ὑπουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀλλάξῃ τὴν σειράν τῶν πινάκων. Μερικῶν μετεκπαιδευμένων οἱ ὅποιοι ἐτικωρήθησαν ἀνεκλήθησαν αἱ ἐκπαιδευτικαὶ ἀδείαι τῶν. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἀκύρωσε τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν καὶ ἔτοι ξαναπῆραν τὰ δικαιώματά τῶν. Στὸν νόμον μὲτὰς διατάξεων κατὰ τὴν ὅποian καὶ μία μικρὰ ἐπιπλήξῃ ἔχει ὡς συνέπεια τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας. Αὐτὰ εἶναι βασικὰ σημεῖα ζητήματα καὶ ἂν ἡ διοίκησις τῆς δημοσπονδίας ἔβλεπε ἄλλοιῶς τὰ πράγματα, ἔπρεπε νὰ παρακαλύσῃ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου ἢ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ διαφωνίαν τῆς.

Ἐρχόμεθα στὰ οἰκονομικά. Ἡ διοίκησις τῆς δημοσπονδίας, καθ' ὅσον τὸν ὅσον τῆς διοικήσεως, τὸν στεφάνωμά τῆς. Εἴμαστε ὅμως ὑποχρεωμένοι νὰ ἐξετάσουμε ἂν πράγματι τὸ ζήτημα ἔχῃ ὡς παρουσιάσθηκε ἢ εἶναι ἐντελὲς διαφορετικὴ ἡ κατάστασις.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ πολλοὶ παρατηροῦν ὅτι τὸ χρονικὸν ὄριον διμύλλας παρήλθε. Ὁ κ. Γκαγκάνης (Λέσβου) παρακαλεῖ τὴν συνέλευσιν νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν ἀγορητὴν νὰ συνεχίσῃ ἄνευ περιορισμοῦ. Ἡ συνέλευσις δέχεται τὴν πρότασιν.

ΠΑΠΑΣ (συνεχίζων). Ἡ διοίκησις θέλησε νὰ ἀποφύγῃ τὴν συζητήσιν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων. Τὸν περισυνὸ Αὐγουστο πρῶτον παρουσιάσθηκε τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν. Ξεκίνησεν ἀπὸ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς περιοχῆς τῶν μισθῶν γὰρ νὰ προχωρήσῃ στὴν προσπάθειαν τῆς αὐξήσεως. Ὅλοι θυμολογοῦμε ὅτι ἔρχομαι μὲ τὴν σκέψιν τῆς κυβερνήσεως γὰρ αὐξήσεως τῆς φορολογίας καθαρὰς προσόδου στοὺς μισθοὺς καὶ νῆα περιοχῆς αὐτοῦ καὶ σ' αὐτὸ οὕτε λέξῃ δὲν εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος. Ὁ κίνδυνος αὐτοῦ ἀντιμετωπίσθηκε ἀπὸ τοὺς ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους. Στὴ συγκέντρωσιν τῶν «Ὀλυμπίων» ἀπεφασίσθη ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους νὰ μὴ δεχθῶν νέας περιοχὰς, ἀποτέλεσμα δὲ ὑπῆρξε νὰ ἀφίσῃ ἡ κυβερνήσις τὴν σκέψιν τῆς περιοχῆς τῶν μισθῶν καὶ μὴ συγκέντρωσις πρὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἶχε γὰρ ἀπτελέσμα νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν. Ἡ συγκέντρωσις τῶν «Ὀλυμπίων» ἦτο νόμιμος, γενομένη κατὰ τὴν ἀδείαν τῆς κυβερνή-

σεως καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν θὰ διέπραττε παρανομίαν ἢ διοικήσεως ἂν καλοῦσε τὸν κλάδον νὰ πάρῃ μέρος σ' αὐτήν. Ἡ διοίκησις ἀγνόησε τὴν συγκέντρωσιν αὐτήν. Ὅταν τὸ ζήτημα παρουσιάσθηκε μὲ μορφήν προσπάθειαν καὶ αὐξήσιν τῶν μισθῶν, ἡ διοίκησις ἀρχισεν νὰ διμύλλῃ γιὰ τὰς περιφέρειας 3)16. Ἀν παρακολούθησεν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος θὰ δοῦμε πῶς καὶ ἡ διοίκησις δὲν ἤξευρε τί ζητοῦσε. Στὴν ἀρχὴ ζητοῦσε τὰς 3)16 καὶ κατόπιν τὰς 3)16 τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων νὰ ἐξαναιμεινῶν σὲ ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους. Ψηφίσθηκε τέλος ὁ νόμος ὁ ὅποιος ἔδωσε τὰς αὐξήσεις τῶν μισθῶν.

(Πολλοὶ παρατηροῦν ὅτι παρήλθε τὸ ὄριον διμύλλας.)

ΠΑΠΑΣ. Ὅταν ἐγίνε ὁ νόμος γιὰ τὰς αὐξήσεις ἡ διοίκησις παρουσιάσθηκε θριαμβεύουσα γὰρ τὴν μεγάλην τῆς ἐπιτυχίαν, μᾶς εἶπε δὲ πῶς ἂν αὐτὴ ἱκανοποιήσῃ; Δόθηκε στοὺς διδασκάλους τοῦτο χρεωστέον ἐξ ὁλοκλήρου σ' αὐτήν. Ὁ σύλλογός μου ἂν καὶ θὰ εἶχε ὅλη τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ μὴ τὴν στενοχωρήσῃ τὴν διοίκησιν στὴν ἐντυχίαν τῆς, δὲν θὰ τὴν ἀφήσῃ ἐν τούτοις νὰ θεωρῇ ὡς ἐπιτυχία τῆς ἐκεῖνον ποὺ ἐπετεύχθη. Διότι τὸ ζήτημα ἦλθε εἰς πέρας μὲ τὴν προσπάθειαν ὅλων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πλὴν τῆς διδασκαλ. δημοσπονδίας, ἡ δὲ γενομένη ἐξίσωσις δὲν εἶναι διόλου ἐξίσωσις, διότι ἐγὼ ἐξίσωσις τῶν μισθῶν τῶν ὁμοιοβάθμων μόνον ὑπαλλήλων. Ἀν ἐξετάσουμε βαθύτερα θὰ δοῦμε ὅτι εἶναι πρωτότυπος ἡ ἐξίσωσις αὐτή, διότι δημιουργήθηκε μὴ τρομερὴ ἀνισότης στὰ σπλάχνα τῆς οἰκονομίας μας.

Τὸ ἐπίδομα 15 οἰο δόθηκε σὲ λίγες μόνον πόλεις ἐνῶ ἡ μεγάλη μᾶζα τῶν διδασκάλων οἱ ὅποιοι ἐβρίσκονταν εἰς τὰ ἀπομακρυνόμενα μέρη τῆς χώρας λαμβάνουν μόνον τὴν ἐργασίαν τοῦ 3 οἰο. Ποῦ εἶναι ἡ ἐξίσωσις καὶ γιὰ τὴν δημοσπονδία νὰ δημιουργήσῃ αὐτὴν τὴν ἀνισότητά ἡ ὅποια θὰ ὀδηγήσῃ στὸ ἀλληλοφάγωμα τοῦ κλάδου; Ἄλλῃ ἀνισότης εἶναι ἡ μεταξὺ ἀνωτάτων καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων. Οἱ πρῶτοι πῆραν τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἐνῶ οἱ δεύτεροι ἡδίκηθησαν. Μᾶς ἐτόνισεν ὁ κ. Πρόεδρος πῶς δόθηκε γὰρ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς τὸ μεγαλύτερον ποσὸν ἀπὸ τὰς αὐξήσεις, Ἀν ὅμως ἐξετάσωμε τὸν ἀριθμὸν τῶν διδασκάλων καὶ τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον πῆραν αἱ ἄλλοι δημοσίοι ὑπαλλήλοι θὰ ἴδωμε ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐπῆραμε περισσότερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους. Οἱ ἄλλοι εἶναι στὶς πόλεις ἐνῶ οἱ διδασκαλοὶ στὰ χωριά, καὶ μὲ τὸ ἐπίδομα πόλεων δὲν παίρνουν τίποτε.

Χαρακτηριστικὴ τῆς πολιτικῆς τῆς διοικήσεως πάντα στὸ οἰκονομικὸ ζήτημα ἦταν καὶ ἡ στάσις τῆς ἀπέναντι στὸ σύλλογόν μας, ὁ ὅποιος βλέπων τὸ ζήτημα τοῦ μισθολογίου νὰ φωνάζῃ νόμιμος ὅτι ἐπεβάλετο ἡ συγκέντρωσις συγκεντρώσεως. Κλέσκει σύσκεψιν εἰς τὴν ὁποίαν παρόντες τὰ συμβούλια καὶ τῶν ἄλλων συλλόγων τοῦ κέντρου πλὴν τοῦ Πειραιῶς. Παρόντι δὲ καὶ ἡ διοίκησις

τῆς δημοσπονδίας ἡ ὅποια δὲν συμφωνῆσε, ἐπειδὴ, κατὰ τὴν γνώμην τῆς, δὲν χρειάζονταν ἡ συγκέντρωσις. Ὅταν ἀργότερα ὁ σύλλογός μας ἀπεφάσισε νὰ καλέσῃ αὐτοὺς τὴν συγκέντρωσιν ἡ δημοσπονδία τὴν ἐκτύπησε καὶ εἶπε ὅτι τὴν καλοῦν οἱ κομμουνισταὶ διδασκάλους καὶ θὰ παραστοῦν σ' αὐτὴν ἀνίθροποι ἀμφιβόλων προελεύσεων κλπ.

ΡΑΤΚΟΣ. Δὲν εἶπα ὅτι τὴν καλοῦν οἱ κομμουνισταὶ διδασκάλους, ἀλλὰ εἶπα ὅτι δὲν ἐγκρίνω τὴν σύγκλησιν τῆς συγκεντρώσεως αὐτῆς. Ἐὰν ὅμως τὴν ἀποφασίσαιτε τότε θὰ λάβω τὰ μέτρα μου ὥστε στὴν αἰδούσαν νὰ μποῦν μόνον διδασκάλους καὶ ὅχι καὶ ἄλλα στοιχεῖα ξένα ὅσα ἀπὸ τὴν δηλώσῃ μου αὕτη ἐμεινῶσατε τὴν συγκέντρωσιν γιὰ τὸν πραγματικὸν διδασκάλον ποὺ θὰ ἐλθῇ νὰ μᾶς ἐκκαταβαλῇτε ὅτι δὲν ἦσαν παρὰ 30 - 40.

ΠΑΠΑΣ. Καὶ ὁ σύλλογός μου σὰς συγκαλεῖ γι' αὐτὴν τὴν ἐνέργειάν σας!

ΡΑΤΚΟΣ. Δὲν περιμένω συγκαλήσει μόνον ἀπὸ τὸν σύλλογον τῶν Ἀθηνῶν ἀλλὰ ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐτὸ θὰ φανῇ στὸ τέλος.

ΠΑΠΑΣ. Ὡραῖος τρόπος ἡ διοίκησις νὰ κτυπῇ εἰς μίαν ἐνέργειαν τοῦ συλλόγου εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἔσονται ἡ ἀνάγκη τῶν πράγματων.

Ἀκολουθῶς εἰσέρχεται εἰς τὸ ζήτημα τῆς συνεργασίας μὲ τὰς ἄλλας ὁργανώσεις. Ἡ ἀπόφασίς τῆς 16 συνελεύσεως, λέγει, ἦτο ὅτι ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ καὶ ὅριζε συνεργασίαν μὲ τὰς λοιπὰς δημοσουλλληλικὰς ὁργανώσεις. (Ἀναγνώσκωνται σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ περιανθὸν συνεδρίου ἐκ τῶν πρακτικῶν αὐτοῦ). Ἡ ἀπόφασίς ἦταν γὰρ συγκατηθῇ ἡ Π.Ε. ἀπὸ ἀντιπροσώπων τῶν ὁργανώσεων. Ἀφοῦ δὲν ἐπῆρσε τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ποδοπάτησε τὴν ἀποψὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ τῆς γενικῆς συνέλευσεως. Δικαιολογήθηκε μὲ τὸ ὅτι οἱ ἄλλες ὁργανώσεις δὲν ἔβλεπαν μὲ καλὸ μάτι τὴν ἐξίσωσιν τῶν μισθῶν ἐνῶ αὐτὸ δὲν εἶναι σωστὸ. Ἐμεῖς δὲν βγάζουμε κρίσεις ἀπὸ μεμονωμένα κρούσματα ἀλλὰ ἀπὸ τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῶν ὁργανώσεων, βλέπουμε δὲ ὅτι αὐταὶ δὲν μᾶς ἀντίστηκαν τὸ δικαίωμα τῆς διεκδικήσεως τῆς ἐξίσωσεως τῶν ἀποδοχῶν. Ἡ Π.Ε. ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων ὁργανώσεων ὥρισε στὸ γενικὸν ὑπόμνημά τῆς 500 δραχμῶν γενικὴν αὐξήσιν καὶ ἐπέτασεν τῶν 3)16. Ποῦ εἶδε ἡ διοίκησις τὴν πολεμικὴν τῶν ἄλλων ὁργανώσεων καὶ τῆς Πανυπαλληλικῆς; Ἐπιτροπῆς;

Ἄλλο σημεῖον γενικῆς σημασίας εἶναι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὅποιον ἀντιμετώπισε ἡ διοίκησις τὴν ἀντικολλητισμὸν. Ἀν ἐξακολούθησεν ἡ ὁργανώσις αὐτὸ τὸ καθήκον θὰ φθάσωμε στὴν διάλυσιν τῆς. Δὲν φανταζόμεθα νὰ πιστεύῃ κανεὶς ὅτι ἡ διοίκησις πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαίτησιν νὰ τὴν ἀκολουθῇ ἐντελῶς ἡ μᾶζα. Οἱ διδασκάλους ἀπὸ τῶν συνεδρίων καὶ δὲν πιστεύουν στὸ ἀλάθητον τῶν διοικήσεων καὶ νὰ τὰς ἀκολουθοῦν ἀνεξέλεγκτα

στὴν ἀπόφασιν των καὶ νὰ ἀναμελ-
νοῦν μόνον τὰς συνελθούσας γὰ νὰ
ἐκτελεστούν τὸν ἔλεγχον. Ὅταν μέ-
ρος τῶν δασκάλων δὴ τὸ στραβὸ
ὄραμα ποὺ ἀκολοῦθῃ ἡ διοίκησις
δοκροῦται νὰ τῆς δεῖξῃ τὸ σω-
στό. Αὐτὸ ἐγένετο τὴν περασμένην
χρονιά ἀπὸ 25 συλλόγους. Αὐτοὺς
τοὺς κατηγόρησε σὰν ὄργανα τῆς
Τρίτης Διεθνούς καὶ αὐτὸ γράφε-
ται σὲ ἐπιστομὴν ὄργανο τῆς ὁμο-
σπονδίας. (ἀναγινώσκει σχετικὰς
περικυκλῆς). Σύμφωνα μὲ τὰ γρα-
φόμενα αὐτὰ οἱ σύλλογοι ἐνδιαφέ-
ροντο γὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ κοινω-
νικοῦ καθεστώτος.

Ἐγένετο ἡ συνδιάσκεψις τῆς Θεο-
σσαλονίκης. Οἱ λοιποὶ σύλλογοι δὲν
ἐβόρουν τι ἐγένετο ἐκεῖ. Ἄν ἐγιναν
ἀσχημίες τίς καταδικάζουμε. Μετὰ
τὸ τέλος τῆς συνδιασκέψεως ὅμως
ὁ Πρόεδρος τῆς ὁμοσπονδίας χα-
ρακτηρίζει τοὺς ἀντιπροσώπους οἱ
ὅποιοι δὲν ἠκολούθησαν τρία-τέσ-
σαρα-πρόσωπα ὡς κομμουνιστῆς.
(ἀναγινώσκει σχετικὴν περιλήξιν
τοῦ «Διδ. Βήματος» εἰς τὴν ὁποίαν
ἀποκαλοῦνται οἱ ἀνωτέρω «σύν-
τροφους»).

Πολλοὶ οὐνεροὶ παρατηροῦν ὅτι
ἔχουν ἀναγνωσθῇ ἥδη ἀπὸ τὸν
κλάδον καὶ εἶναι περὶ τὸν νὰ ἀνα-
φύρονται.

ΠΑΠΑΣ. Λέγει ὅτι τὸ ζήτημα
εἶναι σοβαρὸν διότι τὴν στιγμήν
ποῦ ἡ διοίκησις ἀπεκάλυψε τοὺς ἀ-
νώτερους ὡς ὄργανα τῆς Τρίτης Διε-
θνούς, πρέπει νὰ δοθῇ ἡ πρότερος
ἀπάντησις. Ὁ πρόεδρος τῆς ὁμο-
σπονδίας ἀποκαλεῖ «συντρόφους»
τίς δασκάλας τῆς Ἀθήνας ποὺ πῆ-
γαν ἐνα ψήφισμα στὴν ὁμοσπονδία
καὶ οἱ ὅποιοι ὑβρίσθησαν καπηλι-
κῶτα ἐκ μέρους συναδέλφων.

ΡΑΪΚΟΣ. Τὰς ὕβρις ἡ διοί-
κησις.

ΠΑΠΑΣ. Ὅχι ἡ διοίκησις ἀλλὰ
μερικὸν ἄλλοι συνάδελφοι ποὺ βρέ-
θησαν στὰ γραφεῖα τῆς ὁμοσπον-
δίας.

Πάντοῦ ἔβλεπε «συντρόφους»
ἐνῷ ἔπρεπε νὰ βλέπῃ ἀνθρώπους
ἀντιπολιτευομένους σθεναρὰ μόνον
γὰ τὰ συμφέροντα τοῦ κλάδου. Ποῦ
στηρίζεται αὐτὴ ἡ μομφὴ ἐναντίον
25 συλλόγων, οἱ ὅποιοι ἀντιπροσω-
πεύουν χιλιάδες δασκάλους; Προ-
καλοῦμαι καὶ λέμε: ἔχετε στοιχεῖα
ποῦ νὰ στηρίζουν πραγματικὰ τὴν
μομφή σας; Παρουσιάζετε τὰ! Δὲν
ἔχετε; Σὰς παραδίδουμε στὴ κρίσι
τοῦ συνεδρίου! Αὐτὸ ὡς χαρακτη-
ριστὴν τὴν μομφή σας, ἡ ὁποία δὲν
στηρίζεται στὰ πράγματα. Ὁ Πρό-
εδρος μὰς πληροφορεῖ ὅτι μόνον τὴ
χρονιά αὐτὴ κατωρθώσαμε νὰ ἀπο-
κτήσωμε τὴν ἐκτίμησιν τῆς πολι-
τείας.

ΡΑΪΚΟΣ. Δὲν εἶπα ἐγὼ τέτοια
πράγματα.

ΠΑΠΑΣ. Αὐτὸ μπορούσε νὰ τὸ
πῇ σὲ ἀφελείας καὶ ὄχι σὲ τοὺς δασκά-
λους. Διότι ἔχει καλὰ πῶς μόνον
μιά φορά τὸ Ὑπουργεῖον διέκοψε
τίς σχέσεις μὲ τὴν ὁργάνωσιν, ὅταν
θέλησε νὰ τὴν διαλύσῃ. Πάντοτε
ἡ πολιτεία τὴν ὁργάνωσιν μὰς τὴν
ἐθεώρησε βοηθὸ σὺν ἔργῳ της. Δὲν
πρέπει νὰ λησμονοῦμε ὅτι ἄλλοτε
οἱ Ὑπουργοὶ δὲν νομοθετοῦσαν
πρὶν λαβόν τὴν γνώμην τῆς ὁμο-
σπονδίας. Ὡς πρὸς τὴ θέσι μὰς

μέσα στὴ κοινωνία λέγει ὅτι περιέ-
βαλε τὸν κλάδον μὰς μὲ στοργή.
Ἐδῶ φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ ὡς ἑλλη-
νική κοινωνία ὀλίγες ὁργανώσεις
οἱ ὅποιας ἀρχισαν νὰ ψάλλουν τὸ
τροπάριον τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἄν
αὐτὰς ἐννοῇ ὡς ἑλληνικὴν κοινωνία,
τοῦ τὴν χαρίζουμε... Ἄν ὅμως εἴ-
ναι ὁλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς λαός,
πραγματικὴ κοινωνία θὰ δοῦμε
ὅτι αὐτὴ πάντοτε ἔκρυπεν ἀγάπην
πρὸς ἡμᾶς, ἦταν μάλιστα μιὰ ἐπο-
χὴ ποῦ οἱ ἀνώτεροι διανοούμενοι
τῆς χώρας περιέμεναν μὲ ἀνυπομο-
νηρία τὸ «Διδακτικὸν Βῆμα» γὰ
νὰ δοῦν ἀπ' αὐτὸ λίγο φῶς στὴ
σκοτεινὴν ἐκείνην περίοδον τῆς δικτα-
τορίας. Ἄν ὁ κλάδος μὰς ἔχασε τί-
ποτε, τὸ ἔχασε φέτος μὲ τὴν στάσιν
τῆς ὁμοσπονδίας στὴν ἐκπαιδευτικὴν
πολιτικὴν. Πρὶν τελειώσω, ἐπιστῶ
τὴν προσοχὴν τοῦ συνεδρίου στὴν
συνοφαντικὴν πολεμικὴν ποὺ ἐκείνη
ἡ διοίκησις γὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν
ἐνῷ αὐτὴ δὲν κάνει τίποτε ἄλλο
παρὰ ἀγωνίζεσθαι τίμια γὰ τὰ συμ-
φέροντα τοῦ κλάδου μέσα σὺν πλαι-
σιον τοῦ σημερινοῦ κοινωνικοῦ κα-
θεστώτος καὶ τῶν νόμων τοῦ Κρά-
τους. Τελειώνοντας νομίζω ὅτι ὁ
σύλλογός του καταδικάζει τὰ πε-
πραγμένα τῆς διοικήσεως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐξω τὴν τιμὴν
νὰ ἀναγγεῖλω εἰς τὴν συνέλευσιν
ὅτι οἱ γεροῦσιασταὶ κ. κ. Ἰασωνί-
δης καὶ Μπέμπης ἀπὸ πολλῆς ὥρας
παρεκολουθοῦν μετ' ἐνδιαφέροντος
τὰς διεξαγομένας ἔδω συζητήσεις.
Θὰ παρακαλέσω τὴν συνέλευσιν νὰ
ἐκφράσῃ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας
τῆς πρὸς τοὺς κ. κ. γεροῦσιαστὰς
διὰ τὸ ἐνδιαφερόν τὸ ὁποῖον ἐπέ-
δειξαν ἐναντίον τοῦ κλάδου τῶν δη-
μοδιδασκάλων.

Ο κ. ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ λαμβάνων
τὴν ἀδειαν τοῦ Προέδρου ἀνέχε-
ται εἰς τὴν ἔδραν καὶ λέγει τὰ ἑξῆς.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἐπιθυμία μου ἦτο νὰ μὴ ἐπι-
σημανθῶ κατὰ τὴν ἀποφινὴν σας
συνέλευσιν τὴν ὁποίαν εἶχον τὴν
μεγάλην τιμὴν νὰ παρακολουθῶ.
Ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ κ. Πρόεδρος μὲ
ἐπεσήμανε αἰσθάνομαι ἥδη τὴν
ἐπιθυμίαν νὰ ἐκκοινωνήσω μὲ
ὑμᾶς. Σὰς προσφωνῶ συναδέλφους
ὄχι διότι ἡ ἡλικία δὲν μοῦ ἐπιτρέ-
πει νὰ ἐνθυμοῦμαι ὅτι τὴν στιγ-
μὴν αὐτὴν δὲν εὐρίσκομαι εἰς τὴν
αἰθούσαν τῆς Γερουσίας ἀλλὰ,
διότι ἡγήσα καὶ ἐγὼ ἐπὶ δυνάμει
διδασκαλὸς ἐν ἐννεογείᾳ. Εἶμαι ἀπὸ
φοῖτος τοῦ διδασκαλικοῦ τῆς Τρα-
ποζοντος, τοῦ σχολείου δηλαδὴ
ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἐπὶ τριακόσια
ἔτη ἐτροφοδότησεν τὸν ἑλθόντων
ἑλληνισμόν μὲ ἐκπαιδευτικούς λει-
τουργούς.

Ἐποφελούμαι πάσης ἐκπαιδευ-
τικῆς κινήσεως, παντός διδασκαλι-
κοῦ συνεδρίου, πάσης συναντήσεως
μὲ ἐκπαιδευτικούς, διὰ νὰ ἐνθυ-
μηθῶ τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο ἐπάγγελμα
τὸ ὁποῖον τόσον ἠγάπησα, Εὐχνο-
μῶν, λοιπόν, τὸν κύριον Πρόεδρον
τῆς συνέλευσεως διότι μὲ ἐπεσή-
μανε καὶ μοῦ ἔδωκε τὴν ἐνδεικρίαν
νὰ βροντοφωνήσω ὅτι τὸ ἔργον
σας εἶναι μέγα. Ἐάν τὸ κράτος δὲν
κατόρθωσεν εἰσεῖν νὰ συνεννοηθῇ
μαζί σας, δι' αὐτὸ δὲν πταίετε ὑ-

μεῖς. Τὸ κράτος πρέπει νὰ σὰς ἀ-
κούσῃ, νὰ ἐνστερνωθῇ τὰς ἀποφά-
σεις, νὰ βασίσῃ τὴν πολιτικὴν του
ἐπὶ τῶν ἀντιλήψεών σας. Ἀλλὰ καὶ
ὑμεῖς ἐάν δὲν ἀνταποκριθῆτε εἰς
τὰς προσδοκίας τῆς ἑλληνικῆς κοι-
νωνίας, τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας,
δυνατὸν νὰ προέλθουν ζημίαι με-
γαλύτεραι καὶ ἀπὸ τὴν μικρασιατι-
κὴν καταστροφὴν (χειροκροτήματα).

Ἐχετε μεγάλα δικαιώματα ἀλλὰ
καὶ μεγάλα καθήκοντα.
Ἡ κοινωνία σὰς παραδίδει τὴν
τιμὴν τῆς, ἡ οἰκογένεια τὴν ὑπαρ-
ξίν της καὶ σὰς ἐμπιστεύεται τὴν
φύλαξίν των. Καὶ σεῖς δὲν εἰσθε
οὔτε θεοὶ οὔτε θνητοί. Εἰσθε ἡμί-
θεοι. Πρέπει μὲ τὰ πενιχρὰ μέσα
μὲ τὰ ὁποῖα σὰς ὁμοῖβει τὸ κράτος
νὰ διατηρήσετε τὴν ψυχικὴν σας
ἡρεμίαν καὶ νὰ κατορθώσετε ὥστε
νὰ ἀφωσιωθῆτε εἰς τὴν μάρφωσιν
τοῦ παιδιοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ γλωσσικὸν ζήτημα,
εἶμαι ὀποχρεωμένος νὰ σὰς δηλώσω
ὅτι εἶμαι θισσώτης τῆς παλαιᾶς
σχολίης. Διότι ἀνεγρόφην ἔτσι, διότι
αἱ ἀντιλήψεις αὐταὶ ἐκράτουν εἰς
τὴν ἐποχὴν μου, δὲν ἔβρω διὰ τίνα
ἄλλο λόγον, προσεκκολλήθην εἰς τὰς
ἀντιλήψεις αὐτάς. Σήμερον ἔχω
προσσημοσθῇ εἰς τὴν νέαν, εἰς τὴν
πραγματικὴν κατάστασιν καὶ οὕτω
δὲν δύνασθε νὰ μὲ ὑπολογίσετε ὡς
πολέμιον τῶν προοδευτικῶν σας ἀν-
τιλήψεων. Ἀλλὰ δὲν δύνασθε νὰ
μὴ ὑπολογίζετε καὶ ἡμᾶς ἐφ' ὅσον
ζῶμεν καὶ ἀποτελούμεν εἰσὶ τὴν
μεγάλην πλειοψηφίαν. Μὴ μὰς πε-
ριφρονήτε. Ἡμεῖς ἔχομεν μόνον
τὴν ἀξίωσιν ἵνα ἡ νεάζουσα δια-
νόησις εἶναι ποτισμένη ἀπὸ τὰ ἐ-
ξῆς ἡμετέρας. Εἴμεθα ἀσυνέμμε-
νοι τὰ ἀνεγόμενα πάντα νεώτεροι-
σμός ἐς τὴν παλαιάν Ἑλλάδα,
ἀλλὰ ὅχι πρὸς Θεοῦ εἰς τὰ σύνορα
τῆς χώρας μὰς. Βλέπετε λοιπόν ὅτι
οὔτε ἐχθροὶ εἴμεθα οὔτε ἀντίπα-
λοι. Ἀντιθέτως συνθηκολογοῦμεν
ἅν καὶ διαφωνοῦμεν. Κάποιος σο-
φὸς καθηγητὴς εἶπεν ὅτι ἡ ζων-
τανὴ γλῶσσα ἐνός λαοῦ, πρέπει ἐ-
ξακτικῶς νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ
τὴν ἀφετηρίαν. Εἴμεθα σύμφωνοι.
Σὰς παρακαλοῦμεν ὅμως νὰ ἀνε-
χθῆτε καὶ τὴν ἰδικὴν μὰς νοστορο-
πία, ἡ ὁποία ἐκταῖ ἐν τὸν ὅλον
τῆς, ἐχαρκτηρίσθη μίαν ἐποχὴν καὶ
ἔγραψε μίαν ἱστορίαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζητήματά σας,
τὸς παντὶς εἰδὸς διεκδικεῖται σας
πλεονῶν, περὶ τὸν νὰ σὰς βεβαιώσω
ὅτι τόσον ἐγὼ, ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι
συνάδελφοι, χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ
κάνωμεν κανενὸς εἰδους πολιτικὴν,

θὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ νὰ τὰ ἐπιτύ-
χετε, καὶ ἀπὸ ὑποχρεώσιν πρὸς τὸν
ἐκπαιδευτικὸν κόσμον τῆς χώρας
μὰς, τοῦ ὁποίου τὴν γιγαντιαίαν
προσπάθειαν δὲν δύναμεθα νὰ πα-
ραγνωρίσωμεν, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἐξ
ἀταβισμού, διότι παλαιὸς ὑπῆρξα
συνάδελφος. Θὰ εἶμαι εἰς τὸ πλεον-
εῖν σας ὅταν ἀγωνίζεσθε διὰ τὰ ζη-
τήματα τοῦ κλάδου σας καὶ θὰ μὲ
εὐρετε ἐνθερμον ὑποστηρικτὴν καὶ
καλὸν φίλον ὅταν ἀγωνίζεσθε διὰ
τὴν ἐξύψωσιν τῆς ἑλληνικῆς παι-
δείας, τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, καὶ
τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας (παρατε-
ταμένα χειροκροτήματα).

Ἀνέρχεται ἀκολούθως εἰς τὸ βῆμα
ὁ γεροῦσιαστὴς κ. ΜΠΕΜΠΗΣ ὁ-
σὶς λέγει τὰ ἑξῆς :

Εἶμαι εὐτυχὴς διότι παρίσταμαι
εἰς τὴν ἀποφινὴν συνέλευσιν τοῦ
κλάδου σας καὶ αἰσθάνομαι τὴν ἀ-
νάγκην νὰ σὰς βεβαιώσω ὅτι ἐξαι-
ρετικῶς συμπαθῆς καὶ ἀγαπητὴ
μοῦ εἶναι ἡ τάξις σας, ἡ τάξις τῶν
ἡρώων οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀναλάβῃ τὴν
μέγα ἔργον τῆς μορφώσεως τῶν
ἑλληνοπαίδων. Καταγόμενος ἐξ Ἡ-
πείρου, τῆς ἑλληνικῆς δηλαδὴ αὐτῆς
περιφέρειας ἡ ὁποία τόσους μεγάλους
ἀνθρώπους καὶ ἐθνικούς εὐεργέ-
τας ἔδωκεν εἰς τὸν ἑλληνισμόν, αἰ-
σθάνομαι ὅπως ἰδιαίτερος τὰς χά-
ριτας τὰς ὁποίας κάθε κοινωνία
καὶ ἰδιαίτερος ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία
ὀφείλει εἰς τὸν ἐκπαιδευτικόν της
κόσμον. Εὐρέθην πάντοτε εἰς ἀμε-
σον ψυχικὴν ἐπαφὴν μετὰ τῶν σκα-
πανέντων τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων
καὶ πάντοτε ἠγωνίσθην παρὰ τὸ
πλεονεῖν τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου.
Ὡς πρὸς τὸ γλωσσικὸν ζήτημα.
Ἐγὼ μὲν ἐπιτρέφω ὁ συνάδελφος κ.
ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ νὰ διαφωνήσῃ κατὰ
τοῦ. Ἡ ψυχὴ μου ὑπῆρξε πάντοτε
δομένη εἰς τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν
καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἔθνους
καὶ τὴν δημοτικὴν πάντοτε ψηφίζω.
Τελειώνων ἀπευθύνω θερμότητα
συγχαρητήρια πρὸς τὴν συνέλευσιν
σας, αἱ ἀποφάσεις τῆς ὁποίας εἴ-
χωμαι νὰ εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὰς
ἀξιώσεις καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐλ-
ληνισμοῦ (χειροκροτήματα).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Παρακαλῶ τὴν
συνέλευσιν ἡ μᾶλλον γριμὴν ὅτι
διεγερμένον τὸ αἰσθητὴν ταύτης
εὐχαριστῶν τοὺς κ. κ. γεροῦσιαστὰς
δι' ὅσα εἶχον τὴν καλωσύνην νὰ
εἶπον ὑπὲρ τοῦ διδασκαλικοῦ κό-
σμου.

Ἀκολούθως ἡ συνεδρίασις λύε-
ται τὴν 10ην καὶ 15' νυκτερινὴν
διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 9ην πρωί-
νῃν τῆς ἐπομένης ἡμέρας Τρίτης.

ΗΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗ

(Τρίτη 31 Ἰουλίου ὥρα 9 π. μ.)

Ἀρχιμένης τῆς συνεδριάσεως
τὴν 9ην π. μ., ἀναγινώσκονται τὰ
πρακτικά, ἀκολούθως δὲ ὁ γραμμα-
τεὺς ἀναγινώσκει τὰ κάτωθι τηλε-
γραφήματα: 1) Τῆς Πανελληνίου
Ὁμοσπονδίας σιδηροδρομικῶν, ἡ ὁ-
ποία ἀπευθύνει χαιρετισμὸν πρὸς
τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν. 2) Τοῦ
διδασκαλικοῦ συλλόγου Ἰκαρίας
γνωρίζοντος ὅτι ἀσθενήσαντος τοῦ

ἀντιπροσώπου ἀποστέλλει ἕτερον
καὶ ὅτι ἐπιδοκιμάζει τὴν πολιτικὴν
τῆς Ὁμοσπονδίας. 3) Τοῦ διδασκα-
λικοῦ συνδέσμου Χίου εὐχόμενου αἱ
ἀποφάσεις τῆς συνέλευσεως νὰ ἀ-
ποδοῦν πρὸς τὸ καλὸν τοῦ κλάδου. 4) Τοῦ διδασκαλικοῦ συλλόγου Λα-
κωνικῆς, χαιρετίζοντος τὴν γενικὴν
συνέλευσιν καὶ εὐχόμενου εὐδωσῶν
ἐργασίαν. 5) Τῶν τριτοβαθμίων,

Πα-
να-
να-
να-

ΠΙΣ. Τ. - προσέβητον να κα-
την
σοφί-
α.

Αναρωτήσεως γνωρίζουσα, ότι
να αγωνιστή επί των οικίων αιτη-
μάτων του εκπαιδευτικού κόσμου.
7) Τού διδασκαλικού συλλόγου 'Α-
μαλίας, βεβαιώνοντες ότι: α. κ. Βε-
λόπουλος τυγχάνει τακτικόν μέλος
του συλλόγου, παραλείψεις εκ της
καταστάσεως εκ παραδρομής και
8) Τού μέλους του 'Εποπτικού συμ-
βουλίου κ. Λάσκαρη χαρακτηρίζοντες
την συνέλευσιν και ευχόμενον εὐδ-
ωσιν των εργασιών της.

Ο κ. ΠΑΠΑΣ δηλοῖ ότι κατὰ
την σημερινήν συνέλευσιν δὲν θά
λάβω μέρος εἰς τὰς συζητήσεις αὐ-
τῆς δὲ θά ὁμιλήσῃ ὁ ἀναπληρω-
ματικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Α' συλ-
λόγου Ἀθηνῶν κ. Παπανικολάου.

ΛΟΤΣΗΣ. (Αἰγιάλειος). Κύριε
Πρόεδρε πρὶν ἢ εἰσελθῶμεν εἰς τὴν
ἡμερησίαν διάταξιν, παρακαλῶ τὴν
συνέλευσιν ὅπως καταρτίσῃ ἐπιτρο-
πὴν ἥτις μεταβαλόνουσα εἰς τὸ πολι-
τικὸν γραφεῖον ζητήσῃ τὴν δημο-
σίευσιν τῶν προαγωγῶν 200 ειση-
γητῶν δι' ἃς ἐχορηγήθη πιστώσεις.
Ἐπὶ πλέον δὲ διαταχθῶσι οἱ ταμίαι
τοῦ κράτους καὶ πληρώσουν τὸ ἡ-
μιού της διαφοράς λόγω προαγωγῆς
καθὼς καὶ τὸ ὅμοιο λόγω ἱεραρχίας
καὶ διότι παρετηρήθη τὸ φαινόμενον
εἰς ἄλλας μὲν περιφέρειας νὰ δι-
δῶνται εἰς ἄλλας δὲ οἱ ταμίαι νὰ
ἀρνοῦνται τὴν χορήγησιν.

ΓΚΙΖΕΡΑΗΣ (Καρυστίας). Πα-
ρακαλεῖται τὸν Πρόεδρον νὰ ἀφῇ
μέριμνα ὑπὸ της συνελεύσεως ὅπως
ἀρθρὶ τὸ ἀδικήμα ἔπερ ἔγινε εἰς
συνάδελφους μερικῶν περιφερειῶν,
ὅπου εἶχον λάβει τὸ ἐπίδομα
παραμονῆς ἐν τῇ αὐτῇ βαθμῇ ἀπὸ
1 Μαρτίου, ἡμερομηνίας τοῦ ἐγγρά-
φου της χορηγίας τοῦ ἐπιδόματος
ὑπὸ τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου, ἐ-
κρατήθη τούτο πάλιν τὸν Ἀπρίλιον
κατόπιν διαταγῆς τοῦ κ. Ἐπιθεω-
ρητοῦ. Νομίζω δὲ ὅτι τούτο εἶναι
ἀδίκον, κατόπιν της ἐρμηνευτικῆς
ἐγκυκλίου τοῦ Ἱπουργείου τῶν Οι-
κονομικῶν, συνεπεία της ὁποίας οἱ
πλεῖστοι περιφέρειαι λαμβάνουν
τούτο ἀπὸ 1 Μαρτίου καὶ δι' ὁρά-
κης καὶ Μακεδονίας, τινὲς μάλιστα
καὶ ἐνωρίτερον ἀπὸ της 17 Φεβρουα-
ρίου ὡς π. χ. Πατρῶν, καίτοι,
μάλιστα ἔπρεπε τούτο νὰ χορηγηθῇ
ἀπὸ της ἐπομένης της συμπληρώ-
σεως της πενταετίας ὑπηρεσίας,
προκειμένου νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ πνεύ-
μα τοῦ νόμου.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Ἀπὸ τὴν
ἀρθρογραφίαν τοῦ «Διδ. Βήματος»
κατ' ἀρχὴν ἐδημιουργήθη ἡ ἐντύ-
πωσις ὅτι εἶχον δοθῇ πιστώσεις διὰ
τὴν χορήγησιν της διαφοράς τῶν
προαγωγῶν καὶ τῶν ἐπιδόματων
50 οἰο καὶ 50 οἰο. Κατόπιν ὅμως ἀ-
πεδείχθη ὅτι ταῦτα δὲν ἀπαρτήσαν
καὶ μέχρι σήμερον ἐκκρεμοῦν. Γι'
αὐτὸ προτείνω νὰ συσταθῇ ἐπιτρο-
πὴ ὅπως μεριμνήσῃ καὶ γιὰ τὰς ἄλ-
λας προαγωγὰς γιὰ τὸ δ καὶ 50 οἰο
καὶ νὰ συζητηθῶν ἀμέσως τὰ ὁκο-
νομικά. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲ αὐτὴ ἥτις
προτείνω νὰ συσταθῇ νὰ παρακληθῇ
νὰ μὲς φέρῃ συγκεκριμένας πλη-
ροφορίας τὰς ὁποίας νὰ ἔχωμεν ὅ-
πως κατὰ τὴν συζητήσιν τῶν ὁκο-
νομικῶν ζητημάτων.

Παπανικολάου δὲν ἀπαντᾷ.

ΔΑΓΚΑΗΣ (Ἰωαννίνων). Ἐπει-
δὴ πολλὰ τοιαύτης φύσεως ζητή-
ματα παρουσιάσθησαν καὶ ἐν τῇ
περιφερείᾳ μας, δι' αὐτὸ ἔκρινα κα-
λὸν ἅμα τῇ ἀφίξει μου, νὰ μεταβῶ
εἰς τὸ Ἱπουργεῖον Παιδείας καὶ νὰ
ζητήσω σχετικὰς πληροφορίες ἐπὶ
τῶν ζητημάτων τούτων. Καθὼς δὲ
μὲ πληροφόρησεν ἡ ἀρμοδία ὑπηρε-
σία τοῦ Ἱπουργείου, ἔχει ἐκδοθῇ
τελευταίως ἐγκύκλιος τοῦ Ἱπουρ-
γείου Παιδείας πρὸς τοὺς κατὰ τό-
πους Ἐπιθεωρητὰς διὰ τὴν ὁποίαν
οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ χορηγήσωσι
τὸ ἐπίδομα δ καὶ 50 οἰο εἰς τοὺς
λαβόντας τὸ σχετικὸν ἐγγράφον της
ἀποφάσεως τῶν Ἐποπτικῶν Συμ-
βουλίων, περὶ τοῦ εὐδίκαιου της ὑ-
πηρεσίας, πρὸ της κοινοποιήσεως
της σχετικῆς ἐγκυκλίου τοῦ Ἱ-
πουργείου διὰ της ὁποίας ἀπαγο-
ρεῖται ἡ χορήγησις τοῦ ἐπιδόμα-
τος της δημοσίευσος διατάσσοντο
οἱ Ἐπιθεωρητὰι νὰ μὴ κοινοποιῶ-
σιν τὰς πράξεις αὐτῶν εἰς τὴν ἐφη-
μερίδα της Κυβερνήσεως πρὸ της
δημοσίευσος εἰς τὴν ἐφημερίδα της
Κυβερνήσεως νὰ δύνανται νὰ λαμ-
βάνωσι οἱ δικαιούμενοι τὸ χορηγη-
θὲν ἀνωτέρω ἐπίδομα.

Σχετικῶς μὲ τὰς πιστώσεις διὰ
τὴν χορήγησιν τῶν ἀνωτέρω ἐπιδο-
μάτων διὰ τοὺς μὴ λαβόντας εἰσέτι
ἐπὶ ἐποπτικῶν συμβουλίων, ἐπλη-
ροφόρηθην ὅτι, καταρτίζονται πίνα-
κες περιλαμβανόντες τὰ ὀνόματα
τῶν προταθέντων, ἵνα λάβωσι τὸ ἀ-
νωτέρω ἐπίδομα. Οἱ πίνακες δὲ οὗ-
τοι ἅμα τῇ ὑπογραφῇ των δὲ ἀπο-
σταλῶσιν εἰς τοὺς οἰκείους Ἐπιθεω-
ρητὰς ἵνα συντάξουν τὰς σχετικὰς
πράξεις καὶ τὰς ἀποσταλῶσιν εἰς
τὴν ἐφημερίδα της κυβερνήσεως.

Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πα-
τρῶν). Συμφωνεῖ μὲ τὴν σύστασιν
ἐπιτροπῆς διὰ νὰ παρουσιασθῇ εἰς
τὸν κ. Ἱπουργὸν Παιδείας καὶ τὸν
κ. Πρόεδρον της Κυβερνήσεως, ἀλ-
λὰ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ λάβῃ αὐτὴ
τὴν ἐντολὴν της συνελεύσεως νὰ
εὐχαριστήσῃ καὶ ἐκφράσῃ τὴν εὐ-
γνωμοσύνην τοῦ κλάδου πρότερον
καὶ ταυτοχρόνως νὰ ζητήσῃ τὴν αἰ-
σίαν λύσιν τῶν κεφαλαιωδῶν ζητη-
μάτων τοῦ κλάδου.

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μαντι-
νείας). Λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ἐ-
πιδόματων εἶναι: τὸσον πολὺπλοκον
ὥστε δὲν ἔρει: κανεὶς τί πρέπει νὰ
πράξῃ. Ἐν συνεχείᾳ τονίζει ὅτι τὸ
Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Μαντινείας,
μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου συνήλ-
θεν καὶ ἀπεφάνθη διὰ τὰ ἐπιδόματα
δ καὶ 50 οἰο, καὶ ἀπέστειλε τὰς
προτάσεις εἰς τὸ Ἱπουργεῖον της
Παιδείας πρὸς ἔγκρισιν καὶ κοινο-
ποίησιν. Ἐν τῇ μεταξὺ ἐκνομοποιή-
θη ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Ἱπουργείου Οι-
κονομικῶν καὶ ἐκτοτε τὸ ζήτημα
τούτου ἐκκρεματῇ, καθυστερουμένων
εἰσὶ τῶν σχετικῶν κοινοποιήσεων.

ΡΑΪΚΟΣ. Μετεβλήθη ἡ ἡμερη-
σία διάταξις ἡ δὲ: Διότι, ἂν μετε-
βλήθῃ πρέπει νὰ ληφθῇ ἀπόφασις,
ἂν δὲ ἐξ ἀντιθέτου δὲν μετεβλήθῃ
δὲν πρέπει νὰ χρονισθῶμεν, μὲ
μὴν ἐρώτησιν.

Α. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ προ-
τείνει τὴν ὡς ἀνω ἐπιτρο-
πὴν τῇ ἐγκρίσει της συνελεύσεως
ἥτις ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν κ. κ. Καρ-
δάρα, Ἀποστολοπούλου, Δαγκλή,
Στάθης καὶ Παπαθεοδώρου.

Ἀκολουθῶς λαμβάνει τὸν λόγον
ὁ κ. Ἀναγνωστάκης (Σητείας) ὁ ὁ-
ποῖος λέγει τὰ ἑξῆς:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ. (Σητείας—
Κρήτης). Κύριοι Συνάδελφοι, ὁ Δ.
Σύλλογος Σητείας Κρήτης, τὸν
ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπρο-
σωπεύω, παρακολουθῶντας μετὰ
προσοχῆς τοὺς ὑπὲρ τῶν αἰτημά-
των μας ἀγῶνας της Διόκῆς Ὀμο-
σπονδίας, καὶ τοὺς ὁποίους ἐνίσχυσε
ἠθικῶς καὶ ὀλικῶς, δὲν δύναται
παρὰ νὰ ἐρολογήσῃ ὅτι ζυνῶς ἡ
Διοίκησις μας, ἐρρίσθη, διεξῶς καὶ
ὑπερανθρώπως ἐπιτυχόσα τὴν ἐξί-
σωσιν τῶν μισθῶν μεταξὺ τῶν ἄλλων
δημοσάβμων ὑπαλλήλων, τὰς προα-
γωγὰς κλπ. καὶ μὲ ἐξουσιοδότησε
νὰ προσφέρῃ εἰς ταύτην τὰς ἀπεί-
ρους εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμο-
σύνην τῶν μελῶν του.

Ἐχε: ὅμως νὰ καμῇ μίαν παρα-
τήρησιν ὅχι: ὡς πολεμικὴν, ἀλλὰ
μαλλὼν ὡς φιλικὴν σύστασιν: ὅτι
μερικὰ ζητήματα ἔμειναν ἄλυτα ἢ
δὲν ἐλύθησαν σύμφωνα μὲ τὰς ἀπο-
φάσεις καὶ τὸ συμφέρον τοῦ κλάδου.

Εἶναι δὲ ταῦτα τὰ ἑξῆς:

1) Εἶχε υποδείξει ὁ Σύλλογος
ἐπὶ τῆς 15ης Ἰουλίου τὴν Συνέλευσιν
νὰ ἀρθρὴ ἡ στασιμότης της προαγω-
γῆς τῶν δι' ἐξετάσεων ἀνεγνωσμένων
ἐρασιματῶν Ἀμυλων Κρήτης,
καὶ ἂν δὲν ἀπατώμαι ἀλήθειᾳ καὶ
σχετικῇ ἀπόφασις, χωρὶς μέχρι σή-
μερον νὰ ἀρθρῇ ἡ ἀδικία αὐτή.

Σέριτε κύριοι Συνάδελφοι, ὅτι ἡ
στασιμότης ἔχει ὀλέθρια ἀποτελέ-
σματα, διότι ἐπιφέρει τὸν μαρasmus
καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν. Ἡ τάξις αὐ-
τὴ ἀριθμεῖ πολὺ ὀλίγα μέλη καὶ ἔ-
χοντα ὑπηρεσίαν ἔτι τῶν 25 ἐτῶν.
Λογικὸν δὲ καὶ δίκαιον θεωρεῖ ὁ
Σύλλογός μας νὰ προάγωνται καὶ
οὗτοι: ἐφ' ὅσον ἔχουν εὐδίκαιον ὑ-
πηρεσίαν.

2) Τὸ ἐπίδομα 15 οἰο ἔπρεπε
νὰ ἐπενταθῇ καὶ ἐπὶ διδύλων της ὑ-
παίθρου χώρας διότι πολὺ ἐσφαλμέ-
νη εἶναι ἡ γνώμη ὅτι μόνον οἱ τῶν
μεγαλοπόλεων ἔχουν ἐξόδα, ἐνῶ
πολλοὶ καὶ μικροὶ ἔχουν περὶ: σ-
σότερα οἱ τῶν χωρίων, καὶ ὡς πα-
ράδειγμα σὺς γέρω τὸν αὐτὸν μου,
ὅστις ἔχω τὰ τρία μου παιδιὰ εἰς τὸ
Γυμνάσιον 60 χιλιομ. μακρὰν της ἑ-
δρας μου, καὶ μὴ ἀπορροφῶν ὀλο-
κλήρον σχεδὸν τὸν μισθόν μου εἰς
ἐμὲ δὲ μόνον ψυχία μένουσι νὰ
τραφῶ.

Ἐάν οἱ κ. κ. συνάδελφοι τῶν πό-
λεων διαφωνοῦν, δύναται νὰ ἀν-
ταλλάξωμεν τὰς θέσεις μας. Ἐπε-
δύλαττο δὲ νὰ μὴ δεχθῶν τούτο οἱ
κ. κ. συνάδελφοι καὶ ἀπὸ ἀλληλεγγ-
υῆς καὶ διὰ τὸ συμφέρον της Ὀρ-
γανώσεως.

3) Ἐπρεπε νὰ μὴ τροποποιηθῇ
ἡ ἐτροποποιηθῇ ὁ περὶ Διοικήσεως
της ἐκπαιδεύσεως νόμος, ὅστις ὑπο-
δουλοῦμεθα εἰς τὴν ἐκείνουτε συ-
ναλλαγὴν πράγμα ὅπερ μὲς ζημιώ-
νει πολὺ.

Καὶ τέλος ἔχω νὰ κάμω μίαν

προατήρησιν ἐπὶ της πληροφορίας
ὅτι καὶ κ. Ράϊκος κατὰ
δὲ

ναίτοιμον Νομισματικῶν
ταθὴ εἰς τὴν Βουλὴν δι' ἡμᾶς
ὁποῦ «Θά ἀπομακρύνωμαι ὑπο-
χρεωτικῶς της ὑπηρεσίας ὅσοι ἐκ-
τὸν μὴ πτυχιούχων συμπληρῶνουν
30ετίαν ὅχι μὴ πλήρη, ἀλλὰ μὲ ἀ-
νάλογον σύνταξιν.

Ξέρετε ὅτι οἱ μὴ πτυχιούχοι δι-
δάσκαλοι εἶναι τὸ 1/3 σχεδὸν τῶν
ὕπηρετούντων οἱ πλεῖστοι τῶν ὁ-
ποίων ἔχουν εὐδοκιμωτάτην ὑπηρε-
σίαν καὶ ἔχουν ὑπηρετήσῃ καὶ
κατὰ τὰ χρόνια της σκληρίας μας,
ἔχοντες ὑπηρεσίαν 25 ἐτῶν καὶ ἀνω.

Πολλοὶ τούτων ἔχουν καταστῇ
ἄχρηστοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ
ἄλλοι ἔχουν πολυμελὴ οἰκογένειαν
μὲ πλείους ὑποχρεώσεις.

Ἐάν λοιπὸν ψηφισθῇ ἡ υποχρεω-
τικὴ ἐξόδος τούτων, μὲ ἀνάλογον
σύνταξιν εἶναι ὅτι νὰ πετοῦνται εἰς
τοὺς δρόμους διότι ἐπειδὴ θά χά-
νουν τὰ 15/50 θά εἶναι ἀνεπαρκῆς
ἡ σύνταξις. Ἐχω λοιπὸν τὴν πε-
ποιθήσιν ὅτι ἡ συνέλευσις μας ἐμ-
πονεμένη μάλιστα ἀπὸ τὸν συναλ-
σθημα ὅχι μόνον της ἀλληλεγγύης
ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ ποτὶ
δὲν θά ἀφήσῃ νὰ ψηφισθῇ τὸ μέ-
τρον τούτο. Θά παρακαλέσω λοι-
πὸν τὴν Συνέλευσιν μεταξὺ τῶν
ἄλλων ἀποφάσεων νὰ λάβῃ καὶ
ταῦτα.

α'. Νὰ ἀρθῇ ἡ στασιμότης προα-
γωγῆς εἰς τοὺς δι' ἐξετάσεων ὀρι-
στικῶς Διδύλους Κρήτης.

β'. Νὰ ἐπενταθῇ εἰς ὅλους τοὺς
Διδύλους τὸ ἐπίδομα 15 οἰο.

γ'. Νὰ καταργηθῇ ὁ ὁρισμὸς
ψηφισθεὶς Νόμος περὶ Διοικήσεως
της ἐκπαιδεύσεως.

καὶ δ'. Νὰ ἐξέρχονται ὑποχρεω-
τικῶς της ὑπηρεσίας οἱ ἀνερῆς πτυ-
χίου Διδύλοι μόνον μὲ πλήρη σύν-
ταξιν, ἄλλως νὰ συμπληρῶνουν τὰ
35 ἐτη.

Τελευταῖον παρακαλῶ νὰ μὴ ἀνα-
ρῶνται ταῦτα ὡς πολεμικὴ κατὰ
της Διοικήσεως της Διόκῆς Ὀμο-
σπονδίας ἀλλ' ὡς σύστασις εἰς τὴν
διάρκην Διοικήσιν της, παρακα-
λουμένην νὰ ἐπιδώσῃ τὴν λύσιν
καὶ τούτων, μὲ τὴν ρητὴν δέλωσιν
ὅτι ἐγχορῶνται τὰ πεπραγμένα της
ὑπὸ τὸν κ. Ράϊκον Διοικήσεως.

ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ. Ἡ ἀπερχόμενη
Διοίκησις της Ὀμβρίας μὲ ἀρχετὰς
πομπὰς φράσεις καὶ ῥητορικὰ
σχήματα πρόσπαθῃ νὰ μὲς πείσῃ
διὰ τοῦ Προέδρου της πὺς πέτυχε
καὶ ἐγὼ δὲν ξέρω πὺς διεδικη-
σεως καὶ αἰτήματα τοῦ κλάδου.
Πὺς πέτυξε ἰδρύσεις σχολείων, πὺς
πέτυχε διορισμοὺς δασκάλων, πὺς
πέτυχε κατάρτησιν τοῦ Νόμου δι-
κιοτήσεως τῶν δασκάλων, ὁκο-
νομικὰς ἐνισχύσεις κτλ. κτλ. Ἐξέσσε
μόνο ἀθελά της, ἴσως καὶ σκόπιμα,
νὰ μὲς: πῇ εἴ ἔκαμε καὶ τί πέτυχε
γιὰ νὰ στραγγαλιστοῦν οἱ ἐλευθε-
ρίας τοῦ δασκαλικοῦ κόσμου, γιὰ
νὰ διωχτοῦν καὶ ἀπολυθοῦν συνά-
δελφοι γιὰ τὴν ὀργανωτικὴν τῆς
δράσῃ, γιὰ νὰ κατασκευασθῇ
ἄλλη μὴ πρὸς ὁ δασκαλικὸς κό-
σμος, πὺς μὲς σποδὸς κόποις του
παρακλίνει καὶ κρηματιστικὰ σπυ-
χεῖται.

Ἀκόμη ἔχασσε νὰ μὲς πῇ καὶ ἡ
καμὲ γιὰ τὴν ἐπαγναρὰ της. Ἐ-

θαρεύουσας στο δημοτικό σχολείο και τί γίνθηκε με την περίπτωση μεγάλη Έθνική Συνέλευση για την καθορισμό της γλώσσας του δημοτικού σχολείου. Ήχαμε να μας πει τι είχαμε για την οδοκατασκευή, την καταργήση της Αδοτοκλήσεως και Αποκέντρωσης του δασκαλικού κλάδου με την τροποποίηση του Νόμου περί Διοικήσεως της Παιδείας...

Μά και τί δεν ξέχατε: Κάθε τι που δεν έπιθυμεί να «ειννοηθεί» ο κ. Πρόεδρος και κάθε τι που είναι ζωτικώτατο και βασικώτατο για τη ζωή της Οργάνωσής μας και για τη ζωή της μελλοντικής έμμες πρό πάντων των νεωτέρων δασκάλων.

Η απερχόμενη διοίκηση χωρίς αμφιβολία πέτυχε κάτι: Έκρινε όμως το κάτι είναι διαφορετικό από ότι υπολογίζει και πιστεύει: ο κ. Πρόεδρος. Τό αν στη θητεία της αποδόθηκε ένα δικαίωμα στο δασκαλικό κλάδο με την Ισομορφία, που χρόνια τώρα βάραινε την ψυχή του, και αν δημοσιεύτηκαν οι καθυστερούμενες προαγωγές των δασκάλων, έφειλται: κάπου άλλο, και μόνο στη στάση και τη θέση σωφρονιστικής Διοικήσεως δεν έφειλται όπως πιστεύει ο κ. Πρόεδρος. Γιατί, σώφρονες Διοικήσεις πάντα έκλέγει ο Δασκαλικός κλάδος. Εδύτως δαν παραφρόνησαν ο κλάδος για να ψυφίση άφρονες Διοικήσεις.

Η έπιτυχία λοιπόν της Διοικήσεως είναι:

1) Άρνητική, γιατί με τη στάση της και τη γραμμή που χάραξε, έκαμεν θύλα της να γνοιαστούν και να σταθούν στο πόδι πολλοί μέχρι σήμερα αδιάφοροι δασκάλαι και να στείλουν αντιπροσώπους που να φτάσουν τον αριθμό 80, όπως έτόνισεν ο κ. Πρόεδρος, για να υπερασπιστούν τα δικαιά τους που τόσο καταπατήθηκαν και περιπρονήθηκαν απ' αυτόν.

2) Θετική καταστροφή γιατί χρησιμοποίησε σάν κατήγορος του τίμου και άγωνίζομένου δασκαλικού κόσμου για την Οργάνωσή μας για το λαϊκό σχολείο και για το ψωμί των παιδιών μας. Η στάση αυτή της Διοικήσεως στο ζήτημα αυτό πρό πάντες χαρακτηρίζεται από κάθε άνθρωπο συγχρονισμένον σάν έγκληματική και άποτρόπαιη και ή πρέπει βλουμε να μη άνεχουμε στο μέλλον να θέσουμε επί κεφαλής της Οργάνωσής μας έμια Διοίκηση, η άγωνίζεται πώς θα εξοντώσει τους συναδέλφους και πώς θα έπιτύχη την ψήφισαν δασκονίων νόμον για το στραγγαλισμό των έλευθέρων του κλάδου και της συνδικαλιστικής του δράσεως. Είμαι υποχρεωμένος να κάμω τη δήλωση πως αυτό θα το σκεφτόμε πολύ καλώς οι περισσότεροι από τους συναδέλφους του Συλλόγου μου στο μέλλον, για να απαλλάξουμε και την τυχόν έμμοια Διοίκηση από τον κόπο να ψάχνει να βρείται άριστοτερος για να τους παραδώσει στη λαίμαργή του.

Μά δεν είναι μόνο αυτά για τα οποία είναι άξια συζητήσεως η απερχόμενη Διοίκηση. Άγνόησε τη γραμμή που της διέγραψαν οι απόψεις του κλάδου και ακολουθήσε δική της πρωτότυπη πολιτική. Πε-

ριφρόνησε τη θέληση του κλάδου να συνεργαστεί με τις άλλες δημόσιες οργανώσεις

για τις των μεσο- δημοσίευση των προαγωγών, την καταργήση του Νόμου 5415. Περιφρόνησε τις κατά σειράν πολλές αποφάσεις του κλάδου για τη γλώσσα του Δημοτ. Σχολείου και άνακίνησε ζήτημα γλωσσικό για το οποίο έφτασε και την άπαιτούμενη κατασάδα από τον κ. Γεν. Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας, αντί να υπερασπιστεί, όπως είχε καθήκον και ήτοι ένοχός του κλάδου, τη διατήρηση της δημοτικής γλώσσας στο Δημοτ. Σχολείο γιατί μόνο μ' αυτή θα μορφωθεί η νέα γενεά και η μεγάλη μάζα του έλληνικού λαού.

Η Διοίκηση της Διεύθυνσης Όμοσπονδίας από την άρχη που άναλαβε τα καθήκοντά της, έδειξε την κακή πρόθεση να μεταβάλει δια της βίας την κατεύθυνση που είχε χαράξει: ο δασκαλικός κλάδος σε ώρισμένα ζητήματα. Άφησεν άδιαμαρτύρητα την ψήφισαν Νόμου που ούσιαστικά καταργεί την αποκέντρωση κι επαναφέρει την πολιτική συναλλαγή στον κλάδο. Άφησεν άδιαμαρτύρητα να βάλλεται ο θεσμός της Μικτοποίησης των σχολείων και να κατασκευασαντήται στη συνείδηση της Κοινωνίας.

Μά και ένα άλλο ζήτημα ζωτικό για τον κλάδο που δεν το χειρίστηκε όπως έπρεπε η απερχόμενη Διοίκηση είναι και το ζήτημα των άδελφιστών Έπιθεωρητών. Γιατί ώρισμένοι συνάδελφοι έχοντας τα προσόντα, υποβλήθηκαν σε τόσους κόπους και τόσες δαπάνες κι έδωσαν έξοδα σε δακτυλιόμο και μ' όλα ταύτα, δε διορίζονται αν και υπάρχουν κενές θέσεις, επομένως θα έπρεπε σ' αυτό το ζήτημα να λάβη άπόφαση σχετική η Γενική Συνέλευση.

Για όλα αυτά κατακρίνομε και καταδικάζομε την απερχόμενη Διοίκηση και μόνο σάν έλαφρυντικό της θέσης της άναγνωρίζει ο Σύλλογός μου τις οικονομικές έπιτυχίες του κλάδου, χωρίς να μου άποκλείει προσωπικά έμένα το δικαίωμα να πιστεύω πως οι έπιτυχίες αυτές δεν έφείλονται στη Διοίκηση της Διεύθυνσης Όμοσπονδίας.

Ακολουθώ έμπειρο ο κ. Μπαλ- λας (Τρικαλάιν) όταν λέγει: τα κατ'εξοχή!

Κ. ΜΠΑΛΛΑΣ (άντιπρόσωπος Τρικαλάιν) κ. σύνεδροι, μαζί με τον χαριτισμό που σας τέρω εκ μέρους των διδασκάλων της περιφέρειας Τρικαλάιν, μαζί με την ευχή των δασκάλων έκείνων που παρακολουθούν με άγωνία αλλά και με υπερηφάνεια τις έργασίες της συνελεύσεως ταύτης της οποίας σύνεδροι είμεθα μαζί με την ευχή λέγω για να βγει από δω κάτι το καινούργιο και το έξυπνότερο για τον κλάδο μας, έρχομαι κ' εγώ με τη σειρά μου, ως αντιπρόσωπος των συναδέλφων Τρικαλάιν, να πω τη γνώμη μου πάνω στα πεπραγμένα της διοικήσεως της Όμοσπονδίας.

Δεν ξέρω κύριοι σύνεδροι αν πρέπει κανείς να κρίνει συγκριτικά ή

άπολυτα. Δεν ξέρω δηλαδή, αν για να κρίνομε κάτι, που δεν είναι στην άλλα δύναμη, πρέπει να

βρούμε, ή να κρίνει κανείς το άπόλυτο, για να ναι άρθος και δίκαιος οι κρίσεις του.

Τούτο μόνο ξέρω: Για να ναι άρθος και δίκαιος οι κρίσεις πρέπει να λαμβάνη κανείς όπ' όψει του τό περιβάλλον και τις συνθήκες μέσα στις όποιες έκινήθησαν τα όπο κρίσιμ πρόσωπα. Θα είναι δηλαδή παραλογισμός και μεγίστη άδικία εις βάρος των κρίνομένων, αν δεν έχουμε σοβαρώς όπ' όψει την πραγματικότητα μέσα εις την όποια έκινήθησαν.

Απ' αυτή την άρχη ξεκινώντας είμαι υποχρεωμένος να κάμω μια σύντομη άνασκόπηση της καταστάσεως μέσα στην όποια έκινήθη η διοίκηση της Όμοσπονδίας μας και να μνημονώσω τα προβλήματα τα όποια είχε αυτή η αντιμετώπιση.

Έλλειψη έμπιστοσύνης εκ μέρους του έπισημου Κράτους για το σκοπό των οργανώσεων, άδυναμία του προϋπολογισμού του Κράτους, πνεύμα περισυλλογής μέσα στη γενική κρίση, δυστυχία στις λαϊκές τάξεις, άνεργία, άγωνία στις ψυχές όλων των ανθρώπων για την έξοδο απ' την παγκόσμια κρίση, και έλλειψη πραγματικής δυνάμεως οργανωτικής, είναι τα φαινόμενα της καταστάσεως, μέσα στην όποια έκινήθη η διοίκηση της Όμοσπονδίας. Άδησηση μισθών, προαγωγές έκκρεμες, κλεισμένα σχολεία, άδίστακτοι συνάδελφοι, προαγωγή ήλικας και όλικής του δασκάλου και του λαϊκού σχολείου, είναι τα προβλήματα που είχε η αντιμετώπιση της διοικήσεως.

Ας ίδουμε τώρα τί έπέτυχε η διοίκηση ακολουθώντας τη σειρά που ακολουθήσαμε στη λογοδοσία του κ. Πρόεδρος.

Α'. Στά Έκπαιδευτικά.

Χρόνια είχαν κλειστά 1500 περίπου σχολεία. Η διοίκηση άνάλογα με την κατάσταση και τη δύναμη που διέθετε κατώρθωσε να πάρη πίστωση για αυτά. Πλείστα σχολεία ήσαν ήμιτελή. Η διοίκηση με τη θέληση της Κυβερνήσεως κατώρθωσε να πάρη κι αυτό ά.τι έπρεπε.

Έπειτα κατωρθώθηκε να θεωρήση το Κράτος ως προβληματική Έκπαιδευτική την υπεργραμμική έξοδα σε 35, την έξοδα των διδασκόντων σε 15 ή 20, την έξοδα των μη πτυχιούχων σε 30 κλπ.

Τί άλλο έπρεπε να γίνει. Τί έλλειμα να πετύχη η διοίκηση μέσα στην κατάσταση που περιγράφουμε; Νομίζω τίποτα.

Καλώς λοιπόν έπραξε η διοίκηση επί του σημείου αυτού.

Τό ίδιο μπορούμε να πούμε και για τα οικονομικά που μέσα στο φόβο που είχαμε για περικοπή, πέτυχε την αύξηση, τις προαγωγές και την μισθολογική έξισωση, όπως και για τα οργανωτικά, που έλυσε λίγο τον πάγο της άδιαφορίας τόσων συναδέλφων και τόσων συλλόγων.

Και άπολύτως λοιπόν κρίνομενη διοίκηση, με βάση πάντα την πραγ-

ματικότητα, μέσα εις την όποια έκινήθη, και συγκριτικά ως προς την άπόδοση των άλλων έργων που άνηκαν στην άρχη της διοικήσεως.

Η άμερόληπτη λοιπόν κρίση δια να συντομεύω, έπειδή δεν μου επιτρέπει ο χρόνος, επιβάλλει στον καθένα να έγκρινη τα πεπραγμένα της διοικήσεως και να ευχηθεί να δουλέψη με την ίδια θέληση και την ίδια δύναμη κ' η διοίκηση που θα αναλάβη εις τό μέλλον.

Δεν μπορώ όμως κύριοι συνάδελφοι να μην έκφέρω τη γνώμη μου πάνω σε μερικές παρατηρήσεις συναδέλφων πριν άφίσω τη θέση αυτή.

Δεν άρρωσε λέει η λογοδοσία του προέδρου γιατί ήταν σύντομη, δεν είχε βάθος και δεν έθιγε όλα τα ζητήματα. Δεν ξέρω πώς σκέφτηκε ο κ. συνάδελφος ούτε πώς θέλει να γίνηται η λογοδοσία. Ξέρω μόνον ότι η λογοδοσία και βάθος είχε και έννοια και δεν άφηνε κανένα πρόβλημα άθεκτο.

Μήπως έπρεπε να κατεβή σε λεπτομέρειες που δε δικαιολογούνται πολλές φορές ούτε σ' αυτούς τους άμαθεϊς: "Η μήπως ήθελε να αναφέρει τις έներγκες μερικόν συναδέλφων που συνεχώς έμπνεαν μπροστά του ως έμπόδιο.

Έπειτα τί κατευθυντήριες γραμμές με τη λογοδοσία; Η λογοδοσία αναφέρεται πάντα στο παρελθόν εν ό ο κατευθυντήριες γραμμές έπρεπε να αναφέρονται στο μέλλον.

Έπειτα ο κύριος συνάδελφος δταν ήτο αυτός στη διοίκηση τί γραμμές είχε χαράξει;

Έπίσης δε συμφωνώ με την παρατήρηση του συναδέλφου ότι ο έμοσπονδία δεν ενδιαφέρθη δια τον νόμον 6040, που άφαιρεί μερικά δικαιώματα του Έκπαιδευτικού, ούτε και για το γλωσσικό ζήτημα.

Ξέρω καλώς ότι πόνεσε η διοίκηση, ότι άγωνίστηκε αλλά δε μπορούσε να αλλάξη τα πράγματα. Η πραγματικότητα ήταν σκληρή και ο πρόεδρος, έφ' όσον είχε μέλη σάν μερικούς συλλόγους, δε μπορούσε να κάμει επανάσταση!

Και για τα οικονομικά ο συνάδελφος Α'. Αθηνών δε βρίσκει ότι δουλέψη η Όμοσπονδία.

Περύγγο άλήθεια αυτό. Ο κύριος συνάδελφος κρίνοντας εδεργέτως τους κ. Τραπεζικούς, οικονομικούς και υπάλληλους γιατί αυτοί μαζί έδωσαν την αύξηση!!! Άναφέρει: μάλιστα ότι δεν έδόχθη ο πρόεδρος να λάβη μέρος στη συγκέντρωση Όμοσπονδίας.

Τίποτα κύριοι συνάδελφοι άναληθέστερο τούτου. Ίδρωσε η διοίκηση της Όμοσπονδίας, διεφώτισε, παρεκάλει, ήπειλησε, μεταχειρίστηκε ότι μπορούσε γιατί δυστυχώς οι άλλοι υπάλληλοι φρόντιζαν όπως πάντα να εύλογήσουν τα γένηαι.

Και τό έπίδομα το βρίσκει άδικο ο κ. Αντιπρόσωπος Α'. Αθηνών, γιατί θα άλληλοπαγωθώμε. Ποιός όμως έκαμε παράπονο μέχρι σήμερα; Κανένας βέβαια γιατί έχει κι αυτό κάποια βάση δικαίου.

Κατηγορήθηκε έπίσης κύριοι συνάδελφοι, η διοίκηση της Όμοσπονδίας διότι δεν έπρεξε σε κάποια διαταγή του Α'. Αθηνών. Έκαμε

λέει κάποια συγκέντρωση και δεν εδέχθη ο πρόεδρος της Όμοσπονδίας να παραστή αποτελεσμα δέ ήτο η αποτυχία της συγκέντρωσης. Πώς ο κύριος συνάδελφος πήρε αυτήν την πρωτοβουλία χωρίς πρώτα να συνηγορήσει με την δική του Όμοσπονδία και γιατί δεν έβησε τον έαυτό του και το σύλλογόν στή διάθεσιν της όμοσπονδίας δέν μές τό λέει. Μήπως έθεώρησε τόν πρόεδρον άνίκανον γιά σκέψη και θέλησε νά τόν υποκαταστήσῃ; "Ε τότε πρέπει νά τόν ευχαριστήσουμε νν είναι αλήθεια.

Επίσης κατηγορεί τή διοίκησιν γιατί δέν συνεργάσθη με τούς άλλους υπαλλήλους παρά τή ρητή έντολή της ΙΣΤ". Εξήγησάν μου οί όροι της έντολής γιά τή συνεργασία; Αυτό έπρεπε νά μή τό πη δ κ. συνάδελφος.

Επειτα κατηγορεί τή διοίκησιν δ κ. συνάδελφος γιατί δέν πρέπει νά θέλῃ νά άκούει οί σύλλογοι τά μπουλουκία αλλά γάν παληχάρια!!! Ποιά τά αποτελέσματα όμως της άπειθαρχίας και ποιά ή θέση του προέδρου όταν τέρνεται από τόν κάθε σύλλογον;

Κι' άκόμα ή διοίκησις κατηγορήθηκε γιατί άπεμάλεσε συντρόφους μερικους συνάδελφους;

Είναι τέτοιοι αυτοί; "Αν ναι καλά έκαμε. "Αν όμως όχι τότε τίς είναι βέβαιος δ κ. συνάδελφος ότι δέ έχει νά πάθῃ τίποτε.

Αποδεικνύεται λοιπόν κύριοι σύνοδοι ότι ή κατηγορία γιά τή διοίκησιν που έγινε "Εκ μέρους τού συνάδελφου δέν έχῃ καμιά αξία, και λέγομεν εἰς τόν κύριον συνάδελφον ότι θα εἶχε νά φεληθῇ πολύ περισσότερο τόν κλάδον ἂν έκαμε ἕνα έλεγχον ὅχι άπλως γιά τόν έλεγχον αλλά γιά νά υποδείξῃ κάτι τόν νέο.

Διότι λοιπόν κύριοι συνάδελφοι ἐκ μέρους τῶν οργανωμένων δασκάλων Τρικάλων ότι εγκρίνουν τά πεπραγμένα της διοικήσεως της Όμοσπονδίας.

Εἰς τό σημεῖον αὐτό γίνεται πεντάλεπτος διακοπή.

Ανέρχεται εἰς τό βήμα, κατόπιν, δ αντιπρόσωπος Ἀργινοῦ κ. Ἀλαφογιάνης δ όποιος λέγει τά εξής:

ΑΛΑΦΟΓΙΑΝΝΗΣ (Ἀργινίου) Κύριοι Σύνοδοι, επειδή ὁ Σύλλογός Ἀργινίου ὄχι μόνο θά ἐγκρίνῃ τά πεπραγμένα της Διοικήσεως, ἀλλ' ἔχει καί έντολή ἀπ' τή Συνέλευσίν μας νά ἐκφράσῃ τās ευχαριστίας του πρὸς τή σημερινή Διοίκησιν διὰ τούς κόπους, πού κατέβαλε διὰ τήν ἐπιλύσιν τῶν ζητημάτων μας, διὰ τόν καλόν χειρισμόν αὐτῶν καί πρὸ πάντων διὰ τή ἐπιτεύχοντάς ἀποτελέσματα, φυσικό προβάλλει τό ἐρώτημα «Ποῖος ὁ ἄρχος της ὀμιλίας μας, ἀφοῦ δέν πρόκειται νά ἀσκηθῇ έλεγχος καί ὁ Σύλλογός μου ἔχει δεδηλωμένην γνώμην!! Πράγματι, κ. Συν. δέν θά ὑπῆρχε λόγος νά λάβω κἀν τόν λόγον, ἔάν εἴς τās ἀγορεύσεις μερικῶν προλαλήσαντων ὑπῆρχε μικροτέρα, δόσις κάκοποι- σίας. Επεικείας ἔνευεν, κ. Συνάδ., μεταχειρίζομεθα τὸν ὅρον κάκοποι- σίας, διότι όταν βρισκόνται Συνά- δελφοι νά διακηρύττουν ἐπισήμως, ότι ἡ ἀπόδοσις τῶν 3/16 δέν ὀφεί- λεται ἐπ' τή Διοίκησιν της Όμοσπον-

δίας, ἀλλά στήν Κ.Π.Υ., ἡ ὁποία δέν καθυβώσε σχεδὸν τίποτε γιά τούς υπαλλήλους, πού εκπροσωποῦσε, ταιριάζει κάποιος ἄλλος χαρακτηρισμός, τὸν ὁποῖον ἀπό σεβασμό πρὸς τήν Συνέλευσιν ἀποφύγει νά ὀνομα- σῇ. Ἡ κακὸςιστὴ αὐτὴ πολεμικὴ ἀπ' ἑνὸς καί ἀπ' ἑτέρου ἡ ἀντιση- ψή, ὅτι πρέπει νά κριτικίζετο ἡ πολιτικὴ της Δ. ὄχι μόνον γιά νά ἐλέγχωνται τὰ τρωτά της, ἀλλὰ καί νά ἐφαίρονται αἱ ἐπιτυχίαι της, μὴ ἀναγκάζουν νά σῶν ἀπαρχολήσῃ μετ' ἐξαντλῶν ὀλιγομένων τὸ χρονικόν ὄριον, οὗτοινο δικαιώματι νά κἀνω χρῆσιν. Ἐάν κ. Συνάδ. ὑπῆρξε μία Διοίκ., πού δέν θά ἔπρεπε νά ἀκού- σῃ ὑβρεολόγια, ἀλλὰ μόνο εὐνομο- σύνῃς λόγια, αὐτὴ εἶναι ἡ σημερι- νή. — Εἶναι αλήθεια κ. Συνάδ., πὺς ἕνα μέρος τοῦ Κλάδου τὴν ἐνίσχυσε ἰδιαιτὰ καί ὀνικά, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης αλήθεια πὺς τὸ μεγαλύτερον κομ- μάτι τοῦ Κλάδου τίποτε δέν συνε- σέφερε στὸν ἄγων, γιατί εἶναι μα- κρὰ ἀπ' τὴν ὀργάνωσιν, εἶναι τέλος ἀλήθεια (καί αὐτὸ εἶναι τὸ χειρό- τερον) πὺς ἕνα ἄλλο κομμάτι τοῦ Κλάδου καί θετικὴ ἀντίδρασις ἐ- πρόβαλε. Εἶναι τὸ κομμάτι ἐκεῖνο, πὺς στήνωσε τὴ σημαία της ἀνταρ- σίας, καί τὸ ὅποιο εἶναι ὑπόδικον καί πρέπει νά λογοδοτήσῃ στὴ ση- μερινὴ Συνέλευσιν!!! (Ἀλλὰ ἀπά- νω στὸ ζήτημα αὐτὸ ἄμα ἐπιστῇ ὅρα θά εἶπω καί ἐγὼ τὴ γνώμην μου) Ἐρχομαι τώρα κ. Συν., στὸν έλεγχον. Γιά τὰ οικονομικά ἀπό σεβασμό πρὸς τὴν Συνέλευσιν δέν θά ἀναφέρω τίποτε. Χρειάζεται κυ- νισμός ἀφάνταστο, γιά νά υποστη- ριχθῇ πὺς δέν ἔχει νά ἐπιδείξῃ ἡ Διοίκ. μὴ θριαμβεύσιν, ἐπιτυχία. — Γιά τὰ ἑκπαιδευτικά ἔχω νά τονίσω, ὅτι κάθε καλόπιστος συνάδελφος θά παραδεχτῇ πὺς δέν ἦτο δυνατόν νά μεταδιδθῇ ἡ γνώμη της πολιτικῆς ἀπάνω στὸ γλωσσ. ζήτημα. Πάν- τως ὅμως καταλογίζω στὴ Διοίκησιν πὺς δέν πήρε τὴ θέση, πού ἔπρεπε νά πάρῃ ἀπάνω στὸ ζήτημα αὐτό. Τὴν δικαιολογῶ μόνον γιατί ἔσω- μέ μὴ ἀστοχὴ ἐπιμονή της, νά ἐρ- ριφικονδύνεαι καί τὸ οικονομικὸν της ζήτημα. Τὴν Κοινὴν γνώμην φρονῶ πὺς δέν μπορούσε νά τὴ χρησιμο- ποιήσῃ, γιατί, ἐκ πλάνης βέβαια, ἡ πλειοψηφία της δέν συμφωνεῖ μὲ μᾶς στὸ ζήτημα αὐτό. Ἐρχομαι τώρα στὸ ζήτημα της συνεργασίας μετ' (τούς ἄλλους υπαλλήλους) Τὴν Κ. Π. Υ.

Πρὶν ἀναπτύξω τὸ ζήτημα αὐτό, κ. Συν., νά μὴ ἐπιτρέψετε νά ἐκ- φράσω τὴ χαρὰ μου γιά τὴ μετα- στροφή πού παρουσιάστηκε στὴ νο- τροπία τῶν εκπροσώπων της ἀνω- νύμου παρατάξεως. Μήπως δέν τό πιστεύετε, κ. Συν.; Μὴν ἀμφιβά- λετε καθόλου! Νά! ἡ φράσις «Ὁ ἔργος. Κράτος», «Ὁ ἐκμεταλλ. Κράτος» ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὰ ἴδια χεῖλη, πού τόση ἔκπαιαν κατὰ- χρησιν τῶν φράσεων αὐτῶν μέσα στὴν αἴθουσα αὐτὴ, ἀντικαθίσταται μετ' αὐτὴ φράσις. «Ἡ σεβαστὴ Κυβέρ- νησις»!!! Ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἐκ- φράζω καί τὴν ἀπόρίαν μου, γιατί ὁ ἐκπαιδευτικὸς της ἀνώνυμος παρα- τάξις πρὸς ἐνστάσεις, ἐπειδὴ ὁ Πρ. Ὁμ. τὸς ἀπεμάλεσε συντρό- φους, οἱ κῆρυξο δημοσεύματ' του, ἀπὸ κροκοδείλια δάκρυα δ κ. ἀντι-

πρόσωπος μᾶς ἐτόνισε δέν πρέπει νά ἐπιρρίπτωμε μὴ τέτοια μοι- ρή δίχως ντροκυμένα. Ἀλλὰ ἐυ- γρημένως δὲ θυμῆται πὺς στήν ὅσα αἴθουσα κλῆται ἔκανε κατὰ- χρησιν τοῦ ὅρου «συντρόφος»: Δέν ξέρω ποιά ἔννοια ἀποδίδουν στὸν συνδεδειγμένον αὐτὸ ὅρο. Ἐκεῖνο, πὺς ξέρω εἶναι πὺς τὸν ὅρον αὐτόν τὸν ἄκουσα στήν αἴθουσα αὐτὴ γιά πρώτη φορὰ ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος μετ' ἐστὶν εὐκολία τὸν ἀπαρνήθηκε ὅθως, ὄχι βέβαια γιά πάντα, ἀλλὰ γιά ὅσον καιρὸ ἐπιβέβηκε ὁ ὑπέρτα- τος γ' αὐτοῦ νόμος της ταπεινότη- τος!!! Ἐπεθυμῶ καί ἕνα ἄλλο ἀνέκδοτ. κ. Συν. στὸ κ. Γενικὸ Γραφεῖο τῆς Όμοσ. χρονίως 1930-1931. Ὅτι (ὁρᾷ κατὰ στή Συνέλ. ἐκεῖνη, ἐτόνισεν ὅτι οἱ υπάλληλοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νά τοποθετή- τουν τὸν ἄγων τῶν μῆσιν πὺς ὀρι- σμένον Κανονικὸν γένος!!! Καί τώρα σχετικὰ μετ' τὴν Συνεργ. μετ' τὴ Κ.Π.Ε. Ἡ ἀπόφασις της 16 Γεν. Συνελεύ- σεως εἶναι σαφεστάτη. Ἐκτός τοῦ δὲ ἐπαφίσει στὴ κρίσιν της Διοι- κήσεως, ἀλλ' ἐπιπροσθέτως ὥρισεν ὅτι ἡ συνεργασία δέν ἔγινετο, θά ἔ- γινετο κανονικῶν τῶν ψήφων ἐπὶ τῇ θέσει τῶν μελῶν ἐκείνης ὀργάνωσεως, πρῶτον τὸ ὅποιο δέν ἐδέχετο ἡ Κ.Π.Υ. Μᾶς παρουσιάσεν δ κ. Παπὰς τὸ ἀντιστάθμιον ἡ ΚΠΕ. οὔτε πάλι, οὔτε ὄλγος, μόνο 1 δισε- κατομύριο δραχ. ζήτησε ἀπ' τὸ Κράτος!!! Ὁραδὴ ἐτήρησε καί αὐτὴ τὴ φορὰ τὴν ἴδια τὴ γνώμη της τακτικῇ τῇ ἀπὸ τὴν ἐπιλύσεως κα- νονικῶς ὑπαλλ. ζητήματος.

Ἀλλ' ἀσχετὰ μ' αὐτό, Σα; ἐρωτῶ, κ. Συν., καί ἰδιαίτερος τῶς φίλους της Κ.Π.Ε. γνωρίζετε πὺς εἶναι οἱ βέβαις τῶν ἡγητόρων της; Ὁ ἔ- νας ἐξ αὐτῶν πλειστάκις ἐδήλωσε ὅτι «οἱ ἄγωνες μᾶς πρέπει νά ἔχουν Κοινωνικὸν Περὲχόμενον» Δὲ χρει- ζεται περισσότερο. Πρέπει ὅμως νά τονίσω πὺς δ κ. εκπρόσωπος της ἀνώνυμου παρατάξεως εἶπε καί μὴ μεγάλῃ ἀλήθειᾳ! Ὅτι ἡ 17 Συνέ- λευσις θά εἶναι ἡ ἱστορικὴ Συ- νέλευσις τοῦ Κλάδου, τὸ ἀνώτατον δικαστήριόν του. Ναι, κ. τοῦς, πρέ- πει νά βεβαιώσῃ ὅτι ἡ 17 Συνέλ. θά μείνῃ ἡ ἱστορικὴ Συνέλευσις, καί ὅτι θά εἶναι τὸ ἀνώτ. ὀργανωτικὸ δι- καστήριον πὺς θά δικάσῃ καί θά κα- ταδικάζῃ ἐκεῖνους πὺς τῶσαν ὕπου- λα καί ἀνάνδρα ἐπιδουλεύομε τὴ ζωὴ της ὀργανώσεώς μας.

Ανέρχεται ἀκούσθως εἰς τὸ βήμα δ αντιπρόσωπος Πατρῶν κ. Ἀποστολόπουλος, ὁ ὅποιος λέγει τά εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥ- ΛΟΣ (ἀντιπρόσωπος Πατρῶν). Κύ- ριοι ἀντιπρόσωποι, σεβόμενος τὸν κανονικὸν εἰσέρχομαι ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ θέμα τῶν ἐλέγχων τῶν πε-πραγμένων ὑπὸ της Διοικήσεως ὀμιλῶν διὰ τοῦτο ἀπὸ χειρογράφου, ἀλλὰ καί διὰ νά παραδῶσιν ἀκριβῆ τὸν έλεγχόν μου πρὸς τούς έντο- λείς μου.

Ὁ Σύλλογος Πατρῶν, ὃν ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύω παρη- κολοθήτην μετ' ἐντεταμένης προ- σοχῆς τὰς προσπάθειαις καί ἐνερ- γείαις της Διοικήσεως πρὸς ἐπιλύ- σιν τῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου καί δέν παρίειψεν εὐκαιρίαν — κατὰ συ- νθήκειαν ἣν ἔχει πάντοτε — νά ἐνι-

σχύσῃ ταύτην διὰ παντός μέσου ἡθικῶς, ὡς εἶχε ἄλλως τε καθήκον, εἰς τὰς ἀκύνους προσπάθειαις της πρὸς ἐπιτυχὴ λύσιν αὐτῶν καί ὅθ' ἐπὶ τοῦ μισθολογικοῦ.

Ὁ λεπτομερὴς ἐτήσιος ἀπολογι- σμός ὁ τῶσαν πλούσιος εἰς ἀπόδοσιν τοῦ ὅλου ἔργου της Διοικήσεως, ὅστις ἐξετάθη, ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, παρὰ τὸν ἀξιότιμον κ. Προέδρου της Διδ. Όμοσπονδίας, ἡ ἐξαιρε- τικὴ ἐπιτυχία ἐπὶ τῶν περισσοτέ- ρων, καί ἡ ἡθικὴ ἀνύψωσις ἐν ταυτῷ καί ἡ οικονομικὴ ἀνακούφι- σις διὰ της ἀπονομῆς της δικαίας ἐξισώσεως ἐπὶ τοῦ μισθολογικοῦ πληρέστατα δικαιολογοῦν τὴν εὐμε- νιστάτην ἀντίληψιν τοῦ Συλλόγου Πατρῶν περὶ τοῦ συντελεσθέντος ἔργου της Διοικήσεως.

Δυστυχῶς ὅμως παρετηρήσαμεν μετὰ λύπης, ὅτι εὐρέθησαν Σύλλο- γοι, οἵτινες ὄχι μόνον δέν ἐδοθή- σαν καθ' ὑποχρέωσιν τὴν τακτικὴν τῆς Διοικήσεως ἀποτελοῦσαν ἐπι- ταγήν κατὰ τὸ γράμμα καί τὸ πνεῦμα της ΙΣΤ" Γεν. Συνελεύσεως, ἐξ ἧς προήρχετο, ἀλλὰ καί συνί- στων καί προσεκάλουν αὐτὴν εἰς συνεργασίαν πρὸς τούς ἄλλους υπαλ- λήλους εἰς συγμᾶς μάλιστα καθ' ὅς οὔτοι ἐκινεῖντο κατὰ της ἐπιψηφι- σεως τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ κανονι- σμοῦ τῶν μισθῶν δι' ἄλλους μὲν λόγους, ἀλλὰ κυρίως βᾶλλοντες ἐμ- μέσως κατὰ της ἐξισώσεως ἐπειδὴ ἐπίστευσαν καί πιστεύουσιν ὅτι ἡμεῖς οἱ τερμπήλῃδες, οἱ ἀμάρφωτοι καί ἀμφοτέρωθεν γενεαὶ διαπλάττοντες! (Ἐγραψαν οἱ Τριατατικοὶ εἰς τὴν «Ελευθερίαν» ἐφημ. Ἀρρίσσης καί ἄλλοι δημοστὶ ἐξεδήλουν ὅτι δέν εἰμεθα ἄξιοι τοιαύτης ἱκανοποιή- σεως, καί διότι ἐλαμβάνομεν τὴν μερίδα τῶν λέοντος χωρὶς νά ὑπολογίζωμεν, ὅτι ταύτην ἀπὸ πολ- λῶν ἐτῶν οὔτοι ἐλάμβανον καί ἐκά- λουν λέγω τὴν Όμοσπονδίαν νά ταχθῇ εἰς τὸ ἄρμα της Κ.Π.Ε. τὴν συγμῇν πού ἡ ἱστορία τοῦ ζήτημα- τος μαρτυρεῖ, ὅτι εἰς ὑπάλλ. συγ- κεντρώσεις παλαιότερας οὐδὲ εἰς τὸ χαρτὶ ἐπέτρεπον κατ' ἀρχάς τὴν ἀναγρᾶξιν της ἐπεκτασεως τῶν 3/16 καί εἰς τούς ἐκπαιδευτικούς καί ἀπεχώρουν αὐτῶν ἐπιδεικτικῶς καί ὅτι ἂν κατέπιν τὸ ἀνίγραφον ἴνα παραστήσωμεν μετ' αὐτῶν τὸν διδασκαλικὸν ὄγκον ἡμέσως τὸ ἐγκατέλιπον όταν ἤρχετο ὁ καιρὸς τῆς διανομῆς παρὰ τοῦ Κρατικοῦ Προβιολογισμοῦ ποσοδ' ἑνός, ὡς ἐγένετο κατὰ τὴν διανομὴν τῶς 80 ἑκατομ., ἐξ ἧς καταστάσεως ἐπιήλ- θεν ἡ στενωτέρα συνεργασία καί ἡ ζήλευσις ἐνέεικ ἐμψάνισις τῶν λει- τοουργῶν Μίσσης καί Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί ἡ στάσις τῶν τριῶν τελευταίων Διοικήσεων της Όμοσπονδίας μᾶς ἐναντι της τα- κτικῆς της Κ.Π.Ε.

Ἀλλ' οἰαδήποτε δικαιολογία θά ἦτο συγγνωστὴ ἂν δέν εἶχωμεν νεώτερα καί πρόσφατα τεκμήρια της σφαλερᾶς αὐτῶν δυστυχῶς νοο- τροπίας περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου μας καί της ἀποστολῆς μας ἐν τῇ Πολιτείᾳ εἰς συγμῇν καθ' ἣν εἶδε τὸ φῶς της δημοκρατικῆς ἀνακωνω- θέν αὐτῶν εἰς Ἀθηναϊκὸν τόπον της 29 Νοεμβρίου τοῦ 1933, παρα- μόνες δηλαδὴ της ἐπιψηφίσεως τοῦ μισθολογικοῦ ἐπὶ ὑπάλληλοι τῶν

άλλων κλάδων οὐδέποτε θά ἐπιτρέψουν τὴν ἐπέκτασιν τῶν 316 καὶ εἰς τοὺς Ἐκπαιδευτικούς καὶ τὴν περιουσίαν ἐκ τῶν ἄλλων κλάδων (Διδ. Βῆμα ἀρ. 453).

Ἄλλ' ἂν καὶ τούτῳ διαμψισθη-
τηθῇ, ὅπερ δὲν πιστεύω, διότι
ἐπρεπε ἀμέσως νὰ ἐπακολουθήσῃ
πανηγυρικὴ καὶ ἀμεσος διάψυσις
του, ἣν οὐδαμῶς εἶδομεν, ἂν λέγω
καὶ τούτῳ ἀμειψισθηθῇ καὶ ἡ ἀπλή
ἀναστροφή μετὰ τῶν ἄλλων ὑπαλ-
λήλων καὶ δὴ κατὰ τὰς πρό καὶ
μετὰ τῆς ἐπιψήφισεως τοῦ μισθολο-
γικοῦ ἡμέρας ἐπρεπε νὰ ἔχῃ πλέον
τοὺς πάντας μας πείσει ὅτι ἐβλε-
πον ὅλους μας δυσσώστους, διότι
ἐξερχόμεθα ἐκ τῆς μειονεκτικῆς θέ-
σεως καὶ τῆς ταπεινότητος διὰ τῆς
ἀνοστήσεως εἰς ἣν ἐπὶ τόσα εἴη εἰ-
μένα καθυλωμένοι καὶ ἀντικρίζομεν
πλέον μὲ ὑψηλὰ τὸ μέτωπον τὴν ἡθι-
κὴν ἡμῶν ἀποκατάστασιν καὶ τὴν
οἰκονομικὴν ἡμῶν ἀνακούφισιν, τού-
το καὶ ὁ κ. ἀντιπρόσωπος Σύρου μέ-
χρι τῆς στιγμῆς ταύτης διεπιστάμεν
εἰς ἰδίαν ἀντιλήψεως.

Καὶ κατόπιν ἔλουν τούτων τὰ
ὅποια δὲν εἶναι σφραγίστ' ἀντιλήψις
μερικῶν ὑπαλλήλων ὡς ἠθέλησε νὰ
παρουσιάσῃ ὁ κ. ἀντιπρόσωπος Δ'.
Ἀθηνῶν, ἐκαλεῖτο ἡ Διοίκησις
παρὰ διαφόρων Συλλόγων παρὰ
τὴν ὑπὸ τῆς 157 Γεν. Συνελεύ-
σεως ἐγκριθεῖσαν τακτικὴν ἐκαλεῖ-
το λέγω ἡ Δ. Ὁμοσπονδία ἡ μὴ-
τηρ πασῶν τῶν ὁργανώσεων νὰ
προσδῇ εἰς τὸ ἄρμα τῆς Κ.Π.Ε.,
παρ' ἣ δὲν ἀντεπροσωπεύεται ἡ δο-
λὴσις τῆς πλειοψηφίας τοῦ κλάδου
μας, ἀδιάρκον ἂν αὕτη ἦγε τούτῳ
διὰ τῆς τακτικῆς τῆς κατὰ κρη-
μῶν, ἐφ' ἣς ἀρκετὰ ὑπῆρξαν τὰ θύ-
ματα. Καὶ διερωτώμεν μὲ ποῖον δι-
καίωμα οἱ Σύλλογοι οὗτοι ἐν γνῶσει
ὅτι παρὰ βίον ῥητάς ἀποτάσεις
τοῦ κλάδου προδίδουν εἰς τοιαύτας
ἐνεργείας καὶ ψήφισματα ἐκλιόντες
αὐτοὺς εἰς χρεαίτας συνεπείας ἀπέ-
ναντι τοῦ κλάδου;

Ἀποστρέφω κ. ἀντιπρόσωποι: τὸν
νοῦν ἀπὸ τὰς ἀσχημίας ἐκείνας τῆς
θεσσαλονικῆς ἀποτελούσας ἐλλεί-
ψιν καὶ τῆς στοιχειωδὲς εὐ-
πρεπείας κοινῶν ἀνθρώπων δι' ἣς
εἰδικὸς εἰς ἄλληλ' ἡμέραν ἢ ἀχο-
ληθῶμεν καὶ σταματῶ εἰς τὸ ση-
μεῖον ἐκεῖνον καὶ εἰρήνησαν οἱ
Σύλλογοι οἷον καὶ μετὰ τὴν
θρησκευτικὴν ἐπιτυχίαν τῆς Διο-
κῆσεως συνέτασσον ψήφισματα ἀ-
ποδοκιμασίας ταυτοσημῆς εἰς ἑκα-
τὸν καὶ τόνον, ἥμισυ καὶ καὶ καὶ
καὶ αὐτοὺς.

Ἡ τοιαύτη τακτικὴ κατέπληξε
κ. ἀντιπρόσωποι: τὴν περιέργειαν
τῶν Πατρῶν διότι ἀνενέμενον
νὰ μεταβληθῇ ὅλα εἰς κοκλό-
δες τῆς Κατερίνης ν' ἀναγίγνωσκον
καὶ ν' ἀποδεχθῶσιν τὸ σφάλμα τῶν
ἐπανερχόντων σφοδρότεροι εἰς ἐκφρά-
σεις καὶ οἱ Σύλλογοι Λειτουργί-
ων Διημῶν. Ἐκπαιδευτικὸς Θεσ-
σαλονικῆς (463 Διδ. Βῆμα) ἀνῆλ-
θον τὰς συνεπείας τῆς παρασ-
σεως τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Κανονισ-
τικοῦ ἀποδοκιμαζόντες τὴν Διο-
κῆσιν μὲ ἐκφράσεις τεχνούσας νὰ
ἐξευέλκουν τὸ πρόσωπον τοῦ προ-
έδρου τῆς Διοκῆσεως, ἀδιάρκον-
τες διὰ τὰς ἐκ τούτου συνεπείας
καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Συλ-
λόγων ἐκείνων οἷον ἀντιλήπτο-

ρες τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν ὑποχρεώ-
σεων πρὸς τὸν κλάδον, ἐκ τῶν ἀπο-
φάσεων αὐτοῦ ἀπορροσούν, ὑπερῆ-
ψισαν τὰς ἀπόψεις τῆς Διοκῆσεως
καὶ αὐτὸν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς
Ὁμοσπονδίας ἐκ τῆς ἀχαρκτηρί-
στου ἐκείνης ἐπιθέσεως.

Δὲν ἀνενέμενον ἀπὸ τὸν Δ'. Σύλ-
λογον Ἀθηνῶν, ὅστις περικλείει
τόσα ἐκλεκτὰ στοιχεῖα πείρας καὶ
μαθήσεως νὰ τηρήσῃσιν ὅσταιν,
ἣν ἐτήρησαν ἄλλ' εἴχομεν ἀπ' αὐ-
τὸν τὴν ἀπαίτησιν καὶ δικαίαν ἐφ'
ὅσον εὐρίσκειτο εἰς τὴν πρωτεύουσιν
νὰ χρησιμοποίησιν τὴν ζωτικότητά
του ὁλόκληρον ὅχι εἰς τὴν ἐκδοσιν
παρεμφερῶν ψήφισμάτων ἀλλὰ παρὰ
τὸ πλεονόν τῆς Διοκῆσεως πιστὸν
στρατιώτην καὶ συμπαράστατον αὐ-
τῆς κινουμένης ὡς εἰς τὴν ἐκδοσιν
ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς κατευθυντη-
ρίου, ἣν εἶχεν χαράξει ἡ ἀπόφασις
τοῦ κλάδου διὰ τῆς 157 Γεν. Συ-
νελεύσεως τοῦ νὰ βοηθήσῃ αὐτὴν
εἰς τὸ ἔργον τῆς καὶ δὴ κατὰ τὴν
κρίσιμωτέραν στιγμὴν τῆς λύσεως
τοῦ μισθολογικοῦ.

Ἡ τοιαύτη κατάστασις μᾶς ἐμ-
βάλλει εἰς θαύματα οὐκ εἰς καὶ πρέ-
πει ἡ Συνέλευσις ἡμῶν ἀπὸ ὅσα
ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου θ' ἀκούσῃ
νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα καὶ λή-
ξῃ ἀποφάσεις.

Ἡ τοιαύτη κατάστασις κ. Συνέ-
δρι: ἐκινουμένη μέχρι τοῦ σημείου
ὅπου ἐκεῖ ποῦ ἡ μεγάλη πλειοψη-
φία τοῦ κλάδου ἡ διαδηλωθεῖσα διὰ
τηλῆμάτων καὶ ψηφισμάτων φλογε-
ρῶν τῶν Συλλόγων τὸν Κράτους
κατακλεισάντων τὰ γραφεῖα τῆς
Ὁμοσπονδίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν
αὐτῆς καὶ τοῦ Σοῦ Ἰπουργείου,
ἄλλοι νὰ ἐλπίζουν τελείαν ἀποτυχίαν
καὶ καταστροφήν μᾶς ἐμβάλλει τὴν
ὑποχρέωσιν θαυτοτέρου νὰ ἐξετάσω-
μεν τὴν κατάστασιν ἑκαστος ἡμῶν
πρὸς ἐξαγωγὴν θετικῶν συμπερα-
σμάτων.

Καὶ ἀντιπρόσωποι: ἀναγιγνώσκῃ
ὅτι ἀντικειμενικὸς ἐλεγχος καὶ ὑπερὰ
πολεμικὴ ἐξ ἀντικειμενικοῦ πνεύ-
ματος ἀποτελεῖ στοιχεῖον προδου-
τικῶν ἐποικοδομητικῶν τοῦ ὁργανω-
τικοῦ πνεύματος διὰ τὴν εὐτυχή
σταδιοδρομίαν τῶν ὁργανώσεων πλει-
στάκις καὶ τὰ μάλιστα ὑποδοθη-
τικὰ διὰ τὸ ἔργον τῶν Διοικήσεων.
Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου μέ-
χρι τοῦ ν' ἀρνούμεθα παντελῶς τί-
ποτε ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ μὲς Διο-
κῆσεως καὶ ν' ἀποσκημαζόμεν μάλ-
ιστα καὶ ὅν τρόπον εἶδομεν μίαν
Διοκῆσιν, ἣς καὶ μόνος ὁ θρησκός
τῆς ἐξισώσεως διὰ τὸν ὅσον τὸς
περιτρονητικὰ ὤφειλεν ὁ κ. ἀντι-
πρόεδρος Δ'. Ἀθηνῶν ὡς νὰ ἐπρό-
κειτο περὶ παρουνχίδος μὴ ἀναγί-
ρῃσιν τὴν διὰ ταύτης ἡθικὴν ἐξυ-
ψωσιν καὶ οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν
(αὐξήσις ἀπὸ 400 μέχρι 1000 σχε-
δὸν ορακῶν κατὰ θαυμάσιον δι' ἑκα-
στον ἐξ ἡμῶν) καὶ δὴ τὴν πρῶτην,
θὰ μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ φρονῇ ὁ ἀγα-
πητὸς συνάδελφος, ὅτι διὰ εἰρωνι-
κοῦ χρωματισμοῦ τῆς σχετικῆς ἐκ-
φράσεως ἐπερίφημα 3) 16) προβά-
λει τὸ συναίσθημα, ὅπερ ὁ κλάδος
ὁλόκληρος κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν
ἐδοκίμασεν ἐκ τῆς ἐπιτελεύσεως τῶν
καὶ τοῦ ὁποίου ἀγαθοῦ κατὰ κυμ-
κὸν τρόπον εἶβαν ἡ Κ.Π.Ε. θέλει
ν' ἀναλάβῃ τὴν παρτέτηκα καὶ ἰδι-
αιτέρως τοῦ, μὲ τοιαύτη λέγω

τακτικὴν δὲν ἐδοξάμεν οὐδὲν ἐξυψη-
ρεῖται τὴν ὁργανωτικὴν ἰδέαν. Δὲν
πρὸς δὲν ἐλαττωμένης εἰς τὴν ὁρ-
γάνωσιν, ὅπως ὁρθῶς ἐν τῷ Δ. Β. ὁ
κ. Παπᾶς μ' ἀρετὴν χάριν ζω-
γραφίῃς γράφον διὰ τὸ ἐξοβόλημα
τῆς ἀτμοσφαιρας οὐδὲ πιστοὺς ὁπα-
δοὺς τοῦ Βουδα οἷον νεκρῶνουν
τὰς ὁργανώσεις καὶ παρουσιάζωσι
φαινόμενα ἀποκαρδιωτικὰ καὶ ἤττον
κολακευτικὰ διὰ τοὺς ὁπαδοὺς τῶν,
ἀλλὰ τοιούτους Δελαιδάμηνδας καὶ
πιστοὺς Βουδίζοντας ὁπαδοὺς δὲν
εὐρίσκειτο εἰς τοὺς ἐπικροτοῦντας τὴν
τακτικὴν τῆς Διοκῆσεως, ἀλλ' εἰς
ἄλλων πεδίων καὶ διὰ τοῦτο λέγω
ὅτι τοιαύτη τακτικὴ δὲν ἀποτελεῖ
ἀμερόληπτον ἀντικρίσεις πρὸς
δυστικὴν ὁργανωτικῶς.

Δὲν θὰ θέλω τὸ γλωσσικόν ἐφ' ὃ
ὁμόφωνος σχεδὸν εἶναι ἡ γνώμη
τοῦ κλάδου διὰ τῶν ἐπανελημμέ-
νων ἀποφάσεων τοῦ ἐπιθυμῶν ν' ἀ-
κούσω παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Πρόε-
δρου τῆς Ὁμοσπονδίας τὰς ἐπ' αὐ-
τοῦ ἐνεργείας τοῦ καὶ θέλω νὰ πα-
σταύω, ὅτι θὰ δώσῃ τὰς δεούσας ἐν-
εργήσεις, ὥστε νὰ πεισθῇ ἡ Συνέ-
λευσις ὅτι οὐδεμία ὑποστολὴ τῆς
σημαίας ἐγένετο ἐπὶ τοῦ ζητήμα-
τος τούτου τῆς δημοτικῆς γλώσσης
τῶν ὁπῶν ὁ κλάδος ἐξακολουθεῖ
νὰ πιστεύῃ ὡς τὸ καλλίτερον μέσον
τῆς ἐπιτυχίας ἐργασίας τοῦ λαικοῦ
σχολείου. Δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται: ὅμως
χρονογραφικῶς καὶ ἐπιτροχάδην νὰ
παρεργαζόμεθα ἐνεργείας τῆς Διοκῆ-
σεως διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἰδρύ-
σεως καὶ προαγωγῆς τῶν σχολείων
καὶ συνεπὶς ὁρισμοῦς τῶν
φιλοτιμῶν νέων συναδέλφων ἐν τῇ
παιδείᾳ διοικητικῶν, διὰ τὴν
προαγωγήν τῶν ἀποσκημαζόντων καὶ
νὰ φανώμεν ν' ἀρτίστημεν καὶ
αὐτὴν τὴν ἐνεργείαν τῆς διὰ τὴν ἐ-
πιτυχίαν τῆς ἐξισώσεως.

Καὶ ἀνακεφαλαιώνων τὰ ἀνωτέ-
ρω τοῖνυς ὅτι ἡ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυ-
χία τῆς Διοκῆσεως καταδειχθεῖσα
ἀπὸ τὴν αὐξήσιν καὶ πύκνωσιν τῶν
Συλλογικῶν φιλᾶγγων τῆς Ὁμο-
σπονδίας, ἣς ἀποτέλεσμα ἡ σημε-
ρινὴ εἰς ὅγκον Συνέλευσις μας, ἡ
καταπληκτικὴ αὐξήσις συνόρων
πρὸς τε τὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ τὸ
Δ. Βῆμα καὶ τὸ ὁμῶς ὁμῶς ἐνδιαφέ-
ρον τῆς Κοινῆς γνώμης πάντων
σχεδὸν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔ-
θνους μας ἀποδεικνύουσιν περιτρά-
κις καὶ ἐπιπαραγγίζουσιν τὴν τοιαύ-
την ἐπιτυχίαν τῆς Διοκῆσεως καὶ
φέρουν εἰς ἐμὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ
συγχαρῶ, κατ' ἐντολήν τοῦ Συλλό-
γου Πατρῶν, τὴν ἀξιοτίμου κ. Πρόε-
δρον τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τοὺς μετ'
αὐτοῦ ἀξίους πάσης τιμῆς συνε-
ργάτας τοῦ διὰ τὰς συζίας, καὶ τοὺς
κόπους εἰς οὗς ὑπεβλήθη, εἰς τοὺς
ἀγῶνας τοῦ διὰ τὴν εὐμενὴ λύσιν
τῶν ζητημάτων μας καὶ ἀπευθύνω
πρὸς αὐτοὺς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπι-
ταγὴν τοῦ Συλλόγου μου γνωρίσαν-
τες ἀπὸ παλαιότερας ἐποχῆς εἰς τὸ
πρόσωπόν του τὸν νικητὴν πάντοτε
τῶν ἀγῶνων μετ' ἐμποδίων καὶ ὅτι
δὲν θὰ ἀρνήθῃ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ
ἐφ' ἣν φωνὴν τῆς μεγίστης πλειο-
ψηφίας τοῦ κλάδου, ἣν ταύτην τὴν
στιγμὴν διαδοθῆναι, ὡς ἀπαίτη-
σιν αὐτοῦ νὰ κρατήσῃ τὰς θέσεις
τοῦ καὶ διὰ τοῦ ἀγωνιστικοῦ πνεύ-
ματός του, καὶ θάρρους τοῦ νὰ ἐπι-
σφραγίσῃ τὸν ἔλκον ἔργον τοῦ ἐξα-

σφαλίζων διὰ τῆς εὐμενούς λύσεως
τῶν ἐπὶ θύρας ζητημάτων μας, ὅτι
αἱ εὐγενεῖς αὐτοῦ προσπάθειαι: κατὰ
τὴν διαρρυσάσαν ἠγέλαν τοῦ ἐπε-
τέλεσαν.

Εἰς τὸ σημεῖον τούτου ἀναγινώ-
σκειται ὑπὸ τοῦ προεδρίου ἡ κά-
τωθι πρότασις: «Οἱ ὑπογεγραμμένοι:
ἀντιπρόσωποι: ζητοῦμεν ἀπὸ τὸν κ.
Πρόεδρον τῆς συνελεύσεως ὅπως
παρακληθῇ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ὁ-
μοσπονδίας καὶ καταθέσῃ τὸ διδόνον
πράξιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου
προκειμένου νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἀν-
τιπροσώπους εἰς τὸν ἐλεγχον».

Τσαγογιάννης
Κονιδάκης
Καντῆς
Συγάλης

ΡΑΪΚΟΣ. Πρώτη φορά ὑποβάλ-
εται τοιαύτη πρότασις. Χωρὶς νὰ
μὴ ἐνδιαφέρῃ ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁ-
ποῖον οἱ ὑποβαλόντες τὴν πρότασιν
ζητοῦν τὴν κατάθεσιν τῶν πρακτι-
κῶν, νομίζω ὅτι: δὲν μπορῶ νὰ τὰ
δώσω χωρὶς ἀπόφασιν τῆς συνελεύ-
σεως. Ὡρισμένα στοιχεῖα ἀπὸ τὰ
πρακτικὰ τὰ ὅποια θὰ διηκολήθην
τοὺς ἀντιπροσώπους εἰς τὸν ἐλεγ-
χον, εἶμαι πρόθυμος νὰ θέσω εἰς
τὴν διάθεσίν των. Ἀς ἀναλάβῃ ἡ
συνέλευσις καὶ τότε εἶμαι πρόθυμος
νὰ τὰ παραδώσω εἰς τὸν κ. Πρόε-
δρον.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΙΛΟΣ. Ἐφ' ὃ-
σον ἐτηρηθῇ ἕως τώρα αὕτη ἡ τα-
κτικὴ νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει κα-
νείς λόγος νὰ ἀλλάξῃ. Στοιχεῖα ἐκ-
δοκῶ ἀπὸ τὰ πρακτικὰ, ὅπως πολλοὶ
ἄλλοι παρετήρησαν ὁ κ. Πρόεδρος
τῆς Ὁμοσπονδίας δύναται νὰ ζητήσῃ
ὅτι καὶ ἀνακρίσει καὶ ὅχι ὅπως καὶ
τὴν παρὰ ὅσον ὁλόκληρον τὸν ὅ-
βλου τῶν πρακτικῶν.

ΣΙΓΑΛΟΣ. Νὰ δώσω μίαν ἐξη-
γῶσιν ἐπὶ τοῦ σκοποῦ τῆς προτά-
σεως. Νομίζω ὅτι τὴν Ὁμοσπονδίαν
δὲν διοικεῖ μόνον ὁ Πρόεδρος ἀλλὰ
ὁλόκληρον τὸ διοικητικὸν συμβού-
λιον. Καὶ θέλομε νὰ δοῦμε κατὰ
πόσον τὰ ἄλλα μέλη τὸν συμβου-
λίῳ συνεφώνουν μὲ τὸν Πρόεδρον διὰ
νὰ καθορίσωμεν τίς εὐθύνες γὰρ τὸν
κάθε ἕνα χωριστὰ. Μέχρι σήμερα
τὰ ἄλλα μέλη τῆς διοκῆσεως φαί-
νεται ὅτι ἴσως ἐπαίξαν ἕνα ρόλον
δωδόν. Ἀλλωστε, τὸ διδόνον τῶν
πρακτικῶν ἀποτελεῖ νομίζω κτήμα
τῆς συνελεύσεως καὶ δὲν εἶναι σπου-
δαῖον πρᾶγμα νὰ ταῦτα εἰς τὴν διά-
θεσιν αὐτῆς προκειμένου νὰ διευκο-
λύνῃ τὸν ἐλεγχον ἐκ μέρους τῶν
ἀντιπροσώπων.

ΓΚΑΓΚΑΝΗΣ. Αὐτὸθὰ μπορούσε
νὰ γίνῃ μόνον τότε, ὅταν εἴχαμε
διαμαρτυρίες ἐκ μέρους ἄλλων με-
λῶν τοῦ συμβουλίου. Ἐφ' ὅσον δὲν
ἔχομε τέτοιον πρᾶγμα, νομίζω ὅτι
δὲν ἔχομε καὶ δικαίωμα νὰ ζητᾶμε
τὰ πρακτικὰ.

ΡΑΪΚΟΣ. Διαμαρτυροῦμαι ὡς
πρόεδρος τῆς διοκῆσεως τῆς Ὁμο-
σπονδίας κατὰ τῆς μορφῆς ἣ ὅποια
ἀπεδόθη εἰς τὰ τὰς ἄλλα μέλη
τοῦ συμβουλίου τὰ ὅποια ἀπεκλή-
θησαν «εὐδοκῶς πρόσωπα» καὶ ὁλῶ
ὅτι ἀποτελοῦν τίμα τῆς διδασκα-
λικῆς οἰκογενείας τέκνα καὶ στέ-
κονται πολλοὺ ὀφθαλμοὺς.

ΠΡΙΜΗΚΗΡΗΣ. Τὸ ζήτημα νο-
μίζω δὲν ἐνοπιοθετήθη καλῶς. Ἡ
πρότασις δὲν ὑπεβλήθη διὰ νὰ ἀπο-

δοθή σκοπίμως μομφή κατά των άλλων μελών διοικήσεως. Ο σκοπός της είναι να διευκρινισθῇ αντικειμενικότερα το σημείο τοῦ ἐλέγχου τοῦ ὁποῖον ἡ συνέλευσις ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ποῦ ἡ ἴδια ἐξέλεξε. Ποῦ εὐρίσκομεν τὴν μομφή; Τὸν ἀντίστοιχον ἐν ὑπάρχει κάποιαν μομφὴν εἰς ὅσον τὸ ζήτημα αὐτὴ στρέφεται κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς. Παρακαλῶ λοιπὸν νὰ ἀποφραγθῇ ἡ συνέλευσις ἐπὶ τῆς προτάσεως. Δὲν ζητᾶμε, ὅπως ἐλέγχθῃ, τὰ γραφεῖα τῆς δημοσπονδίας, ἀλλὰ ἀπλῶς τὸ ἐκτελεστικὸν τῶν πρακτικῶν τῆς διοικήσεως.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Ἄν ὑπῆρχε κάποια συμφωνία εἰς τὴ διοίκησιν, ἀπαραίτως αὐτὴ θὰ τὴν παρουσίαν οἱ ἴδιοι. Ἀλλὰ ἐγὼ νομίζω ὅτι κοινοβουλευτικὴ εὐθιμία ἐπιβάλλει εἰς τὴν διοίκησιν τῆς δημοσπονδίας νὰ δοθῇ τὸ ἐκτελεστικὸν τῶν πρακτικῶν, διὰ νὰ μὴ νομιμῇ εἰς κάποιον λάκκο ἢ ἐν ἡμέρᾳ.

ΑΛΑΦΟΓΙΑΝΝΗΣ. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς διοικήσεως ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ παράσχῃ πᾶσαν πληροφориαν καὶ κάθε στοιχείον ἐκ τῶν πρακτικῶν, συνεπῶς σκεπτικῶς.

ΡΑΪΚΟΣ. Τὸ ὅτι κάθε πρότασις τοῦ ἀντιπάλου κόσμου δὲν ὑποβάλλεται εἰς τυχαιότητα, ἐξέρουμ. Ἀλλὰ ἀκόμη εἰδικῶς γὰρ τὴν περίπτωση αὐτὴ ξέρω καὶ τὸ σκοπὸ. Πρὶντα περὶ δημοφιλίας ἠοροῦ καὶ τίποτε ἄλλο. Ἀπὸ τὴν παράδοσιν τοῦ ἀρχείου στήν ἐπιτροπὴν ποῦ θὰ κινήσῃ τὸν οικονομικὸν ἐλεγχον καὶ αὐτὸς ἀποφασιστικῶς νὰ εἰσάγῃ ἕνα τὸ ἀντιπάλου κόσμου, θὰ φανῇ ἡ συμφωνία ἢ διαφωνία. Καὶ ἰδοὺ τί κερδίζου. Ἄν πᾶσαν τὸν ἐλεγχον καὶ ἀποφασιστικῶς ποῦν, τότε τοῦ εἴπατε ὁ Ραΐκος ἐκείνους οἱ ἄλλοι.

ΣΙΓΑΛΟΣ. Δὲν τίθεται καλῶς τὸν ζήτημα....

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Πρόεδρος). Παρακαλῶ νὰ ἀναγραφῇ εἰς τὰ πρακτικά ὅτι ὁ κ. Σιγαλὸς ἀνακαλεῖται εἰς τὴν τάξιν.

ΡΑΪΚΟΣ. Καὶ ἐκ μέρους μου δὲν ἀκούω τί λέγει. Ἐλεγε λοιπὸν δὲν ἐάν ὁρῶν συμφωνία θὰ ποῦν νὰ τὰ «δωδὰ πρόσωπα» ἐάν ὁρῶν διαφωνία; ποῦ εἶναι ἡ συμφωνία ποῦ λέγατε; ἐάν πάλιν ἀρνηθῇ ἡ συνέλευσις νὰ τοῦς δώσῃ τὸν ἐλεγχον θὰ ποῦν ὅπως εἶπε καὶ ὁ κ. Παπανικολάου, ὅτι «ἐκείνι λάκκο ἔχει ἡ φάδρα» καὶ δὲν μᾶς δίνουν τὰ πρακτικά. Νὰ γιατί εἶπα ὅτι δὲν ἐπιδικῶνται παρὰ μόνον τὸν θόρυβον τὸν ὁποῖον ὁπωσδήποτε τὸν ἐπέτυχαν.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Πρόεδρος). Εἶναι ἡ ὥρα 12.25', εἶναι ἐγγεγραμμένοι νὰ ὁμιλήσουν 40 καὶ ἔχουν ἔως τώρα μίλησιν μόνον 8. Ἐν τῷ μεταξύ πρέπει σήμερον νὰ τελειώσωμε τὸν ἐλεγχον. Μετρήσεις τις ὥρες. Προτείνω λοιπὸν νὰ ἀποφραγθῇ ἡ συνέλευσις δι' ἀναστάσεως ἐάν καλῶς ἐπέθῃ ἡ πρότασις.

Ἡ συνέλευσις ἐρωτῶμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀποφασίζει ὅτι καλῶς ὑπεβλήθη ἡ πρότασις καὶ συνεκτιζομένου τοῦ ἐλέγχου ὁμιλεῖ ὁ κ. Τζιτζικὸς (Νέας Ὁρεστιάδος) ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Κύριοι Σύνεδροι! Μὰ ἐξαιρετικῶς

μου χαρὰν παρῴσμιζομαι διὰ πρῶτην φορὰν ἐνώπιον ὑμῶν ἐξ ὀνόματος ὁμάδος συναδέλφων οἵτινες οἰκοῦν εἰς τὸ ἀπόστατον σημεῖον τῆς ἑλληνικῆς. Θρακικῆς γῆς ὅπως διεμνηνύσαμε τὰ αἰσθητά των καὶ νὰ χαίρεται ἡμεῖς ἐξ ὀνόματος τούτων τὴν ἱζ'. γενικὴν συνέλευσιν τοῦ κλάδου μας. Ὡσαύτως ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως τῆς δημοσπονδίας ἐπὶ τὰ θέματα ποῦ ἀπασχολήσαν αὐτὴν καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ διαβεβαίωσαν 12μηνον χρονικὸν διάστημα, τὰ κεφάλαια δὲ ταῦτα καίτοι εἶναι γνωστὰ δὲν παραλείπω νὰ ἐπαναλάβω α) τὰ ἐκπαιδευτικὰ β) τὰ οικονομικὰ, γ) τὰ ὀργανωτικὰ, δ) τὴν θέσιν οἷαν ἔχει ὁ διδασκαλὸς μετὰ στήν Κοινωνίαν καὶ τὴν Πολιτείαν.

Εἰς ταῦτα κ. Σύνεδροι ἐπεὶ ἐγὼ τὴν γνώμην εἰς πολλοὶ κ. ἀντιπροσώποι ἀνέπτυξαν λεπτομερῶς ἐάν δὲ καὶ ἐγὼ ἠθέλω ἐπαναλάβω θὰ δυσχεραίνον τὴν ἐξέλιξιν τοῦ λόγου ἐπὶ τῶν σπουδαιότερων καὶ ζωτικωτέρων ζητημάτων τὰ ὅποια κατὰ τὴν γνώμην μου ἐπισταμένως, οὐσιαστικῶς νὰ ἐξετάσωμεν ἐντός τοῦ χρόνου τῶν 9 ἡμερῶν. Ἀναγκάζομαι ν' ἀπαντήσω χωρὶς ἱστοριογραφίας ἐπὶ τῶν ἀνω μνησθέντων θεμάτων.

Καὶ 1) διὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἡ Διοίκησις τῆς δημοσπονδίας ἐπράξε, εἰς τὴν δυνατόν κατ' αὐτήν. Ἐπιπολασσομένην νὰ παρατηρήσωμεν παρακατιόντες ἐπὶ τούτου.

β) διὰ τὰ οικονομικὰ ἄς δεχθῇ ἡ Διοίκησις τῆς δημοσπονδίας ὅτι μετὰ τοῦ Συλλόγου μὲν τοῦ κλάδου ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύω ταύτην τὴν στιγμήν ἀπὸ τοῦ δήμου τούτου θερμὰ συγχαρητήρια. Διότι χάρις εἰς τὰς ἐνέργειας τῆς καὶ τῆς νομιμοφρόνου πολιτικῆς τῆς ἐπιτυχόμεν τὴν ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάσεις ἡθικὴν καὶ ὀλικὴν ἐξυψώσιν ἐκπαιδεύσας οὕτω καὶ διὰ τὴν καλυτέραν αὐρίων. Μὲ μίαν παρατήρησιν ποῦ ἰδιαίτερός θ' ἀσφαλθῇ πᾶν σὺν θέμα παρακάτω.

γ) καὶ στὰ ὀργανωτικὰ ἀνάλογος ἦτο ἡ στάσις καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας διὰ τῶν περιρριπῶν κτλ. νὰ δώσῃ κάποια ἀλλήλῃ ζωὴν εἰς τὴν ὀργάνωσιν πρέπει δὲ νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι οὕτω πῶς πολιτευόμενοι κ. Σύνεδροι ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς νομιμότητος πολλὰ ἐν τῷ μέλλοντι δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν. Διότι κ. Σύνεδροι οἱ τρόποι καὶ ἡ τακτικὴ τῆς Διοικήσεως τῆς δημοσπονδίας εἰς πολλὰ σημεῖα ἔχον τὴν νίκην ἐν τῷ μετώπῳ τῶν διεκδικήσεων τῶν αἰτημάτων ἡμῶν. Ἐξίσωσιν μισθὸν μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων ὅπου μᾶς ἐδόθη ἡ ἠθικὴ ἱκανοποίησις διὰ τὸ ἀδικον ποῦ ἐπὶ τόσα ἔτη παρετηρεῖτο, προαγωγὰ κλπ. Εἰς τὸ μέλλον ἄς ἐργασθώμεν κ. Σύνεδροι ἀπὸ κοινού νὰ ἐπιτύχωμεν, εἰς τὴν παρέμειναν εἰς τὴν ἀποτυχίαν. Δι' αὐτὸ οὐδεὶς θὰ μᾶς ἐμποδίσῃ.

δ) Ἡ θέσις τοῦ διδασκάλου στήν Κοινωνίαν στήν πολιτείαν:

Ὅλοι γινώσκωμεν κ. Συνάδελφοι τὴν ἀποστολήν μας. Κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν ἡ ἀποστολή μας εἶναι ὁφθαλμὸς εἰς τὰς ἐκπαιδευτικὰς καὶ πολιτικὰς ἐνέργειας ἡμῶν. ἔχει ἐμπροσθέν τὰς τρυφεράς καὶ ἀθώας καρδίας

τῶν ἑλληνοπαίδων τῆς ἰνα παιδαγωγῆσιν ἀπ' ἀγαθῶ ταύτης διὰ νὰ χρησιμεύσῃ τοῦτους ὡς θερμούς υποστηρικτὰς καὶ ἀξίους πολίτας διὰ τὴν ἑλὴν ζωὴν τῆς.

Καὶ ἡ τυχὴ λοιπὸν τοῦ διδασκάλου θὰ εἶναι ταύτη, ἡ ἐκείνη, ἀναλόγως ποῦ θὰ μαρτυρήσῃ τὰ ἔργα του, αἱ ἐνέργειαι τοῦ καὶ γενικῶς ἡ στάσις του τὸσον πρὸς τὸ σχολεῖον ὅσον καὶ πρὸς τὸ ἀνῶτατον δικαστήριον τὴν Κοινὴν γνώμην. Ταῦτα θὰ ἐπικροτήσῃ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴς μας. Καὶ ἐπεὶ δὲ κ. Σύνεδροι νομίζω ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς δημοσπονδίας μᾶς ἐχειρίσθη, ὅσο τὸ δυνατόν καλῶτερα τὰ συμπεριφέροντα ὁλοκληρῶς τοῦ Κλάδου, διὰ τοῦτο διεμνηνύσω τὴν ἀπόφασιν ἐκείνων ποῦ μὲ ἐπέλεξαν νὰ τοὺς ἀντιπροσωπεύσω ἐγκρίνω τὰ πεπραγμένα τῆς διοικήσεως τῆς διδασκαλικῆς δημοσπονδίας. Κατὰ γενικὸν μέρος ἐκτελῶν οὕτω καὶ ἀτομικὴν γνώμην καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ καθηκόντος θ' ἔγαντι τοῦ Συλλόγου μου.

Ὁ κ. Ἀντιπρόσωπος Ὁρεστιάδος κ. Τζιτζικὸς ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως τῆς διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ἐκπαιδευτικὰ λέγει: τὰ ἑξῆς:

Κύριοι Σύνεδροι ὡς πρὸς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἡ Διοίκησις τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας δὲν ἔφερε καρπὸς ἀξίους καὶ συγκρατημένους εἰς τὸ γλωσσικὸν ἡθικὸν καὶ ἀποφασιστικῶς νὰ καθιερωθῇ ἡ καθαρεύουσα γλῶσσα εἰς τὴν ε' καὶ στ' ἐπιμέρους αὐτὴ μίαν πραγματικὴν σύγχυσιν καὶ ἐνα πραγματικὸν τραγῆλαφον ἀλλὰ ἐρωτᾶται: ἐάν ἐμερίμνα διὰ τοῦτο ἡ Διοίκησις τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας δὲν θὰ ἐρίνετο, εἰς τὴν δὲν τὸ γνωρίζωμεν. Πάντως ἔμωσ ἐπρεπε νὰ ἐνδιαφερθῇ νὰ μὴ κατακρίνεται διὰ τοῦτο. Ἀς ἐπιλέξωμεν ὁμῶς κ. Σύνεδροι ὅτι ἐκεῖνο ποῦ παρετίθεν ἡ νῦν ἀπερχομένη Διοίκησις νὰ εἰς τὴν ἡμέλυσαν καὶ νὰ τὸ θεραπεύσῃ.

Ἐπίσης καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κενῶν ἐπιθεωρητικῶν θέσεων δὲν εἶδομεν τίποτε μέχρι τοῦδε καὶ ἐνὶ ὑπάρχον θέσεις κενὰ καὶ ἐνὶ ὑπάρχον ἐπιθεωρητὰ πρὸς συμπλήρωσιν τούτων, δὲν συμπληροῦνται διατί; Ζητᾶ λοιπὸν καὶ ὁ σύλλογος τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω ἐπιθεωρητὴν διότι δὲν εἶχεν ἐπὶ ἐν ὁλοκληρῶν ἔτος. Τοῦτο κ. Σύνεδροι νὰ τὸ ἀπατήσωμεν ὅπως νὰ μὴ διαφανίζεταί ἡ κατάστασις αὐτὴ ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων τοῦ Κλάδου καὶ εἰδικὰ τοῦ διδασκάλου.

2) Ὡς πρὸς τὰ Οἰκονομικὰ, καὶ εἰς τὸ σημεῖον τῆς δικαίας ἀπονομῆς τοῦ ἐπιδομήματος δὲν ἐμερίμνησε ἡ Διοίκησις τῆς διδασκαλ. Ὁμοσπονδίας νὰ δοθῇ σὲ ὅλους τοὺς διδασκάλους. Χωρὶς καμμία διάκρισιν τῶν μερῶν εἰς ἃς ὑπερτεροῦσιν μάλιστα ἐπρεπε νὰ ἐνδιαφερθῶν οἱ ἀρμόδιοι, διὰ τοὺς διδασκάλους ἐκείνους ποῦ ζῶν μαρτυρικὴν ζωὴν εἰς παραμελημένους Ζώνας. Καὶ ἦτο ἀπαράιτητον νὰ δοθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς τὸ 15 ο/ο.

ΠΑΝΗΓΥΡΗΣ (Μεγαρόδος). «Βουλό, ποῦ φαίνεται, ἐδηγὸ δὲ θέλει». Δυνατὴ ἀλήθεια, ποῦ δὲ μπορεῖ νὰ φθέρῃ, οὔτε κἂν νὰ τὴν ἀλλοιώσῃ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου.

Ἐχομε μπροστὰ μας, κ. συνάδελφοι, τὴν ὡμὴν πραγματικότητα, μὴ ἐκκαθάρι κατὰστασι πραγμάτων. Καὶ τὰ πράγματα αὐτὰ μόνον τοὺς βοῶν, μόνον τοὺς φωνάζουν πρὸς ὅλες τὰς κατευθύνσεις καὶ πρὸς ὅλες τὰς πλευρὰς.

Ἐχομε μπροστὰ μας νὰ κρίνωμε τὸ ἔργο τῆς διοικήσεως, ποῦ ἀποχωρεῖ. Μακρὺ ἀπὸ κάθε προκατάληψιν ἄς ἀποδώσωμε, τὰ τοῦ Καίσαρος τῇ Κεῖσιν.

Δὲ ἡ ἐπεκταθὼς πολὺ, γιατί τὸ ἔργο τῆς διοικήσεως εἶναι σὲ ὅλους μας γνωστὸ. Ἡ ἐξίσωσις τῶν μισθῶν μὲ τοὺς ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους δὲν εἶναι ἔργον τύχης, ἀναγκητὸ συνέδεσθαι. Δὲν εἶναι καὶ ἔργον τῆς Κ. Π. Ε. ὅπως θέλει νὰ πιστεύῃ ὁ Ἐκπαιδευτικὸς δρόμος καὶ μερικοὶ συνάδελφοι. Ἡ Κ. Π. Ε. εἶναι ὁ συγκαταλεγμένος καὶ γι' αὐτὸ ὁ περισσότερο ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς τῶν συμφερόντων τοῦ κόσμου τῶν δημοδιδασκάλων. Τὸ λέγει αὐτὸ ὁλοκλήρως τὸ περίφημον ἀντισχέδιο. Τὸ ἀντισχέδιο ἐκεῖνο, ποῦ ἔχει ὡς πρῶτον αἵτημα 500δραχμὴν γενικὴ αὐξηση ὅλων τῶν ὑπαλλήλων μισθῶν καὶ ὕστερα ἀπ' αὐτὸ ἐπέκτασι τῶν 316 σ' ὅσους δὲν νὰ παίρνουν.

Εἶναι τὸ λιγώτερον πολὺ ἀφελὴς ἡ Κ. Π. Ε. ἂν πραγματικὰ πίστευε ὅτι μποροῦσε νὰ ἐξαπατηθῇ μὲ τὸ ἀντισχέδιο αὐτὸ ἕνας κόσμος διανοουμένων, ὅπως εἶναι ὁ κόσμος τῶν δημοδιδασκάλων.

Εἶναι ἀκόμη πολὺ ἀφελὴς, ἂν εἶχε γὰρ πίστιν τῆς ὅτι τὸ κονδύλι, ποῦ διετίθετο γὰρ τὴν αὐξηση τῶν ὑπαλλήλων ἀποδοχῶν μποροῦσε νὰ ἐπαρκέσῃ πρῶτα γὰρ τὴν 500δραχμὴν γενικὴ αὐξηση καὶ κατόπιν γὰρ τὴν ἐπέκτασι τῶν 316. Διότι σύμφωνα μὲ τὴν λογικὴν θὰ ἐπρεπε νὰ διατεθῇ ὁλοκλήρως ὁ προπολογισμὸς τοῦ Κράτους, γὰρ νὰ μὴ πρῶτον νὰ ἐπαρκέσῃ στὰ διαφρενικὰ αἰτήματα, ποῦ εἶχαν ἐπιταχθῇ σὲ τὸ περίφημον αὐτὸ ἀντισχέδιο.

Ἀς μὴ περιμένει λοιπὸν ἡ Κ. Π. Ε. νὰ τῆς δοθῇ ἀμέριστῃ ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ κλάδου μας γὰρ τὴν ἐξίσωσι τῶν μισθῶν. Ἀν σήμερον ἔχομε τὴν ἐξίσωσι, τὴν ὁφείλομε ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον σὲ δεξιὸν χειρισμὸ τοῦ ζητήματος ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως τῆς Δι. Κ. Ὁμοσπονδίας καὶ στὴ σὺμφωνία πολιτείας τῆς, ποῦ χάρις σ' αὐτὴν πῆρε κατὸ δημῶν τῇ θέσῃ, ποῦ ὠνευρεθῆκε ἀπὸ καταβολῆς κράτους μέσα στήν ὑπαλληλικὴ οἰκογένεια.

Ὅσο γὰρ τὰ ἐκπαιδευτικὰ, ποῦ εἶναι τὸ τριτὸν σημεῖον, γὰρ τὸ ὁποῖον μπορεῖ κανεὶς εὐκόλως νὰ προσάψῃ μομφὴ στὴ Διοίκησιν; Οἱ διορισμοὶ χιλίων (1000) καὶ πλέον δημοδιδασκάλων, ἡ ἱδρύσις ἡ ἡ προαγωγὴ ἑκατοντάδων σχολείων, οἱ πιστώσεις, ποῦ ἀνεγράφονταν στὸν Προπολογισμὸν γὰρ προαγωγὰς καὶ ἱδρύσεις σχολείων, ὁ καταρτισμὸς καὶ ὑποβολὴ ἀκόμη νομοσχέδιον μὲ τόσας ἐδεργαιτικὰς γὰρ τὸν κλάδον μας διατάξεις, εἶναι ὅλα φωνάζοντα

σημεία, πού ἀνήκουν στού ἐνεργη-
τικοῦ τῆς Διοικήσεως.

Τό μόνο σημεῖο, πού μειώνει τήν
ἐξίτα τοῦ ἔργου τῆς Διοικήσεως στού
κεφάλαιον τῶν ἐκπαιδευτικῶν, εἶναι:
ἡ ἐκ νέου ἐπαναφορά καί υλοθέτηση
ἐκ μέρους τῆς γλωσσικῆς πολι-
τείας, γιά τὸ ὅποιο εἶχε ἐκφέρει ἐπα-
νευλημένης τῆ γνώμη τοῦ δ Κλά-
δος. Ἀν ὁρίσθηκε ἡ διοίκηση μὴ προ-
σέσθαι σὲ μιά τέτοια γλωσσικὴ πολι-
τεία τῆς Στῆς Κυβερνήσεως, κα-
θῆκαν εἶχε σύμφωνα μὲ τὴν ἐπι-
ταγὴ τοῦ Κλάδου νὰ καταστήσῃ
γνωστὸ στὴν κοινὴ γνώμη μὲ ἀρ-
θρογραφία στοὺν καθημερινὸ τύπο
ὅτι ἡ γλώσσα εἶναι μέσο καί ὄχι
σκοπὸς γιά τὴ μόρφωση τοῦ παι-
διοῦ καί οὖν μόνον ἡ δημοτικὴ
γλώσσα ἐξυπηρετεῖ πραγματικὰ τὴ
δημοτικὴ ἑλπίδα.

Δὲ μπορούμε ἀκόμη νὰ ἐπιδοκι-
μάσωμε τὴ Διοίκηση γιά μερικὰς
ἀτυχεὺς φράσεις, πού εἶδαν τὸ φῶς
στὴς στήλες τοῦ Διδ. Βήματος, μὲ
τις ὁποῖες κίνδυνος ὑπῆρχε τὰ κα-
τηγορηθῶν μὲ βαρεῖα κατηγορεῖται
ὡς μὴ συνάδελφοι καί νὰ πέσουν
ἴσως θύματα ἀπὸ τῆς παρεξηγήσεως.
Αὐτὰ εἶναι, κ. συνάδελφοι, τὰ
μόνα τρωτά, πού ὁρίσκει ὁ Σύλλο-
γος Μεταρτίδης, πού ἔχω τὴν τιμὴν
νὰ ἐκπροσωπῶ, στού ἔργο τῆς Διοι-
κήσεως.

Παρά τὰ τρωτά ὅμως αὐτὰ ὁ
Σύλλογός μας ἀναγνωρίζει, ὅτι οἱ
ἐπιτυχίες, πού ἔχει στού ἐνεργητικὸ
τῆς ἡ Διοικήσεως, ἀποτελοῦν ὅλον
πραγματικὰ γινάσκετο καί γι' αὐτὸ
ἐγκρίνει τὰ πεπραγμένα καί δίδει
ψῆφον ὑπὲρ αὐτῶν.

ΘΕΟΔ. ΜΙΟΤΙΝΗΣ (Διευθύνων).
Κύριοι Σύνεδροι, κλεισμένοι καί
ἡμεῖς στού ὑπερῷο τοῦτο, ὅπως οἱ
πρώτοι διδάσκαλοι τῆς ἀνθρωπότη-
τας. Ἀπόστολοι, ἀς περιμένωμεν
τις πόρινες γλώσσες, οἱ ὁποῖες αἰώ-
ρηθεῖσαι ἐπικαθήσαν στίς κεφαλὰς
τοῦ καθένου, γιά νὰ ἐρποντογίνω-
μεν ὅλοι μὲ μιά φωνὴ πού θά ἀκού-
σῃ πέρα ὡς πέρα τὸ περίφημο
«εὐρηκα, εὐρηκα». Ἀναλογισθόμεν
τὴν ἐξόχνη, τίς ὁποῖες φέρομε καί
οἱ ὁποῖες πολλαπλασιάζονται ἀπὸ
τὴν κρισιμότητα τῶν περιστάσεων
καί τὴν σπουδαιότητα τῶν προβλη-
μάτων καί ἀς ἐπιδοθῶμεν στού ἔργο
μας μὲ ἀκλόνητη πίστη, θαθεῖα
σκέψη καί αὐστηρὴ λογικότητα,
μακρὰ ἀπὸ κάθε μικροπρέπεια,
ἐγωισμὸ καί περιτολογία. Ἀς
φροντισώμε, ὅπως οἱ σκέψεις μας
οἱ ὁρθεῖ, οἱ ὁποῖες θά ἐξαχθῶν διὰ
τῆς ἐπιστημονικῆς, θεωρητικῆς καί
πρακτικῆς ἐρευνῆς μὴ γείνουν στο-
λίδας τῶν πρακτικῶν, ἀλλὰ εἶναι
τοιαύτες, πού νὰ δύνανται νὰ μετα-
τραποῦν εἰς ἔργα ἐπιτελέει.

Ὅπως ὁ παπᾶς, πού μιλάει γιά
τὴ θρησκεία του, δὲν μπορεί νὰ
ἔχη καλὰ ἀποτελέσματα ἂν δὲν
στηρίζεται στού ἱερὸ Εὐαγγέλιο,
ὅπως ὁ δικαστὴς δὲν δύναται νὰ
δικάζῃ δίκαια καί εὐσυνείδητα ἂν
δὲν γνωρίζῃ λεπτομερῶς τὰ ἄρθρα
τῶν νόμων καί ὅπως γενικὰ κανέ-
νας ἐπαγγελματίας δὲν δύναται νὰ
συντελῇ γιά τὰ ζήτήματά του ἂν
δὲν στηρίζεται στὴν ἐπιστήμην τοῦ
κλάδου του, ἔτσι καί ἡμεῖς δὲν μι-
λάμε στού σοφάρ γιά τὰ προβλή-
ματά μας ἂν δὲν ἄλλοι, ὡς παι-
δαγωγοί, ὑπόψιν τὴν ἐπιστήμην μας,

τὴν ψυχολογία καί τὴν λογικὴ.

Ἡ ἐπιστήμη λοιπὸν ἡ δική μας
λέγει, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὃς οἱ
ἄνθρωποι εἶναι χαρκτηρῆς πού τοὺς
διακρίνει ἀκολουθεῖ σκέψαν τὴν λό-
γην καί πράττειν ἐκεῖνος πού τίς
ὁρθεῖ σκέψεις ἡ ἀποφάσεις δικές
τῶν ἡ ἄλλων μετατρέπονται καί μὲ
ἔργα τοιαῦτα. Καί ἐρωτᾶται ἡ Διο-
κίση τῆς Ὁμοσπονδίας εἶχε τέ-
τοιες ἀποφάσεις νὰ πραγματοποιή-
σῃ; ἦσαν δικές τῆς ἡ τίς ἐλαβε ἐ-
τοιμῆς μὲ ἐντολὴ νὰ τίς ἐφαρμόσῃ;
Εἶχε λάβει ἐντολὴν νὰ κινήσῃ μέσῃ
σὲ ὁρισμένον πλαίσιο γιά τὴν πραγ-
ματοποίησιν των καί ἔκαμε ἔτσι ἡ
ἐξ; Εἶναι ἀληθές ὅτι διόκληρος ὁ
διδασκαλικὸς κόσμος δὲν τοικιῶν
καί Γενικῶν Συνελεύσεων ἔδωκε
στὴν Διοκίση ἀποφάσεις ἑτοιμῆς καί
τῆς προκαθώρισε καί τὸ ὅρομ πού
θ' ἀκολουθῆσεν γιά τὴν ἐπιτυχία
των, ἀλλὰ εἶναι καί ζήτήματα, τὰ
ὅποια δὲν δύναται πάντοτε νὰ προ-
βλεφθῶν καί ἐπαρτεῖται στὴν πρω-
τοβουλία τῆς ἐκάστοτε Διοικήσεως.
Πότες ἦσαν οἱ ἀποφάσεις πού ἀνέ-
λαβε ἡ Διοκίση νὰ μεταβάλῃ σὲ
ἔργα; Τίς κατατάσσοντες αὐτῶν
τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζήτήματα, τὰ
οἰκονομικὰ καί τὰ ὀργανωτικὰ.
Προβάλλει τώρα τὸ ἐρώτημα. Ἐπε-
δίωξε νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὴς ἡ
ὁμοσπονδία μέσῃ στού πλαίσιο τῆς
ἐντολῆς; Τὸ κατῴρθωσεν καί πῶς;
Ἐάν δὲν τὸ κατῴρθωσεν γιατί;
Πότες τὴν ἐμπόδισε σὲ τοῦτο καί
διὰ τί;

Ὅσοδήποτε καί ἂν προσπάθησαν
μερικοὶ νὰ συσκοτίσουν τὴν ἀλήθεια
καί νὰ προκαλέσουν τὴν ὁλοκλή-
ρως τὰ πράγματα εἶναι τρανές ἀποδείξεις
ὁλοφάνεραι. Ὅπως ἕνα δένδρο γιά
νὰ κάρη καλοῦς ὁλοφάνεραι, ἀνθῇ
καί καρποὺς θέλει καλὴς ρίζας.
ἔτσι καί μιά ἰδέα νὰ ζωντανέψῃ
πρέπει νὰ ἔχη τίς ρίζας τῆς μέσῃ
στού λαοῦ. Πρέπει νὰ ἀποταλῇ μέ-
ρος τῆς ψυχῆς τῆς κοινωνίας· πρέ-
πει ν' ἀποδῇ ἐπιστακτικὴ ἀνάγκη
ὁλοκληρῶν τοῦ κόσμου.

Δὲν χρειάζεται νὰ στενοχωροῦ-
μεθα νὰ κρίνωμε τὰ πεπραγμένα
καί τὴ δράσιν τῆς ὁμοσπονδίας,
ἀφροῦ ὁ εὐγενικός ἑλληνικός λαὸς τὸ
ἔκαμε πρό κιόρῃ. Ὅσοι ἀμφιβά-
λουν ἀς περιέλθουν τὴν χώραν καί
θὰ ἴδουν ποῖαν γνώμην εἶχε ὁ λαὸς
γιά τὸ δάσκαλο πέρσι καί ποῖα
φέτος καθὼς καί ποῖα ἔχει γιά με-
ρικοὺς ἄλλους παλιόχλους.

Δὲν φοβούμεθα κανένα ἐπὶ τῶν
ἐκπαιδευτικῶν τῶν ὁμογενῶν τῆς ἡ-
μετέρας ἑλληνικῆς γῆς. Δὲν φοβοῦ-
μεθα κανένα ἐπὶ τῶν μὴ χριστι-
ανῶν τὰ μνημονεῖα χεῖρ τῆς χα-
ριστικῆς κοινωνίας. Οὐδὲν μὲς
τρομάζει ὁ βροντοῦχος ὑδράργυρος.
Οὐδὲν μὲς πικραίνειν οἱ δηλη-
τηριώδεις ἀναθυμιάσεις. Οὐδὲν μὲς
λέγει «θάνουν στ' αὐτὰ καί οἱ
κρυαὶς μερικοὶ γιατί ἔβρομε τὸ
ἀέριον βαρὺ καὶναι μεγάλο ὄρνυτο.

Καί ὡς ἀντιπρόσωπος καί ὡς
δάσκαλος ὁ μόνον ἐγκρίνω τὰ
πεπραγμένα, ὅχι μόνον ὑποβάλλω ἄ-
πειρες εὐχαριστίες σ' αὐτὴ τὴ Διο-
κίση, ὅχι μόνον λέγω συγχάρω
διότι τὴ Διοκίση, ἀλλὰ καί
εὐχόμεναι εὐχόμεναι νὰ εὐρὴ μνημῆς
γιά τὰ ἐκπαιδευτικὰ οἱ νέοι, εὐ-
χαριστηθῶν οἱ γονεῖς, ἀνακουρι-
σθῶν οἱ διδάσκαλοι καί προκάθη

τὸ ἔθνος μας. Ἑλλάδα, τοῦ ὁποῖου
τὴν ἱερὰν ἱστορίαν καλοῦμεθα νὰ
διαφυλάξωμε ὅσοι ἀσπίλον, ἀμύ-
λυντον καί ἀνδοξόν.

Μεθ' ὃ δ' ἀντιπρόσωπος Πεδιάδης
Κρήτης Κ. Πλαγιωτάκης λέγει τὰ
ἑξῆς:

Κύριοι Σύνεδροι, ὡς ἀντιπρόσω-
πος τῆς περιφέρειᾶς Πεδιάδης Κρή-
της ἐγκρίνω τὴν ἑλὴν διοκίσην τῆς
Ὁμοσπονδίας καί ἐκφράζω πρὸς
αὐτὴν τὰς ἀτομικὰς μου εὐχαρι-
στίας καί τὰς εὐχαριστίας τῶν συ-
ναδέλφων τῆς περιφέρειᾶς μου.

1) Διότι τὰ οἰκονομικὰ ζήτήματα
τοῦ κλάδου γιά τὰ ὅποια τόσος ἀ-
γῶνας εἶχε διεξαχθῇ, σχεδὸν τὰ
ἔλυσε παρ' ἑλᾶ τὰ ἀνυπέρβλητα
ἔμπροσθα πού συνήνησεν καί τοῦτο
χάρης στὴν λελογισμένην σωφροσύ-
νην τῆς καί στίς δραστήριες προ-
σπάσεις τῆς.

2) Διότι πέτυχε χιλιάδας τόσας
προαγωγὰς γιά τὰς ὁποίας ὁ κλά-
δος ἐπὶ δύο καί πλέον ἔτη ἀναγ-
νῶν περιμένεν νὰ ἴδῃ,

καί 3) Διότι πέτυχε τὴν ἴδου-
σιν πολλῶν σχολείων καί κατὰ συ-
νέπειαν καί τὸν διορισμὸν ἱσχυρί-
μων συναδέλφων.

Ὁργανωτικὰ. Διὰ τὰ ὀργανωτικὰ
ζήτήματα ἡ Διοκίση εἰδείξεν ἀξί-
εικονομῶν δράσιν διότι διὰ τῶν τακτι-
κῶν περιόδων τοῦ κ. Προέδρου
κλήθησαν αἱ φάλαγγες τῆς Διδ.
Ὁμοσπονδίας καί οἱ συνδρομηταί
τοῦ Διδ. Βήματος ἐπικύκλουν.

Δημοσιοπαλληλικὰ. Ἐπίσης
κατὰ τὴν προσωπικὴν μου γνώμην
καί τὴν γνώμην τῶν συναδέλφων
τῆς Περιφέρειᾶς μου ἡ Διοκίση
πολύ καλὰ ἐπαιξε τὸν ρόλον τῆς
καλῆς ἐνηγήσεως. ὅπως ἐνηγήσῃ
διὰ τὰ δημοσιοπαλληλικὰ.
Ἐπάρχουν ὅμως καί σημεῖα γιά
τὰ ὅποια δὲν ἡμικρῶν νὰ συμπε-
νήσῃ.

Καί πρῶτον εἶναι τὸ γλωσσικόν.
Ἡ Διοκίση ἐπρεπε μὲ κάθε τρό-
πον νὰ φροντίσῃ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ
δημοτικὸν σχολεῖον ἀπ' αὐτὴν τὴν
διγλωσσίαν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ὁ κ.
Πρόεδρος εἶπεν ὅτι τὸ ζήτημα
αὐτὸ εἶναι πολιτικὸν παῦς τῆς πε-
ριφέρειᾶς συζητήσῃ ὡς πρὸς αὐτό.

Δευτέρον σημεῖον, κύριοι, εἰς τὸ
ὅποτον δὲν συμπενοῖ εἶναι τὸ ἐπί-
δομα πάλαι τῶν ἰδού. Ἐπρεπε
κύριοι καί πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ καί
εἰς τοὺς συναδέλφους τῶν ἐπαγγε-
λῶν, εἰναι γελῶν καί ἐνέξον τὸ ἰδού.
Οἱ διδάσκαλοι αὐτοὶ ὑποφέρουν
ὅπως καί οἱ τῶν πάλαι ἴσως καί
περισσότερον διότι καί τὴν ἐνδυμα-
σίαν καί τὴν ὑπόδησιν καί πολλὰ
τρόφιμα ἀγοράζουσιν πολὺ ἀκριβέ-
τερα ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τῶν πάλαι-
ων. (Οἱ διδ.) αὐτοὶ μεμονωμένοι
καί μικρὰν τῶν κέντρων στεροῦν-
ται τῶν πάντων. Αὐτοὶ εἶναι οἱ
μάρτυρες, οἱ ἀληθινοί. Αὐτοὶ εἶναι
πρὸ ἔχουν ἰνὰ παλαίψουσιν μὲ τὴν
ἀμαθὴ κοινωνίαν καί μὲ τὰς προ-
λήψεις τοῦ κόσμου. Στῶς ἀληθινούς
αὐτοὺς μάρτυρας πού ὑπηρετοῦν σὲ
μονοτάξια σχολεῖα μὲ 80 καί 100
μαθητάς, οἱ αὐτοὺς [τοὺς μάρτυρας
κύριοι πού ζοῦν πάντα στίς ἀετοφω-
λίαι, ὅπως λίαν προσφῶς τὰς ὁνό-
μας ὁ κ. Παπᾶς τοῦ α' Ἀθηνῶν.
σ' αὐτοὺς λέγει ἡ δόξα ἐπὶ δόξα ἀπὸ
90—120 δραχ. Ἐνῶ οἱ συναδέλφου

Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καί Θεσσαλονί-
κης 500—600 δραχμάς.

Τὸ ἀδίκημα αὐτὸ κύριοι, ἀς τὸ
προσέξῃ καλῶς ἡ συνάλευσις καί
ἀς φροντίσῃ ἡ μέλλουσα διοκίση
νὰ τὸ ἀρῇ. Δὲν πρέπει νὰ γίνῃ τὸ
ταῦτο ἀλλὰ νὰ χωριθῶμεν εἰς
ἀστούς καί εἰς ἐπαγγελματίους καί σὰς
λέγω ὅτι ἂν δὲν ἀρθῇ θά χωρισθῶ-
μεν. Διότι κύριοι σὰς τὸ λέγω μὲ
ἀγνὴν καί ἀδολον γλώσσαν τοῦ
ἀπαργίτου ὅτι σὰς ζηλεύομεν, σὰς
φθονοῦμεν δὲν σὰς τὸ κρύβω. Διότι
σεῖς ζῆτε μέσῃ στοὺν μορφωμένον
κόσμον μέσῃ στὴν εὐμάρταν καί
σὲ τὰς ἀπολαύσεις. Ὅποιος ἀπὸ σὰς
δὲν τὸ πιστεύει ἀς ἀνταλλάξῃ τὴν
θέσιν του, ὅπως πολὺ ὀρθῶς εἶπεν
ὁ φίλος ἀντιπρόσωπος Σητείας.

3ον Ἀκόμη κύριοι, ἔχω νὰ προ-
σέξω ὅτι ἐγενε μιά μεγάλη ἀδι-
κία εἰς μίαν τῶν συναδέλφων, εἰς
τὴν τῶν τριτοβάθμιων μετακ-
ταυθέντων.

Ἡ τῶς αὐτὴ παρεγνωρίσθη καί
ἐτέθη εἰς τὸ περιθώριον. Ἐπάρχουν
διδάσκαλοι τοιοῦτοι μὲ 25ετή ὑπη-
ρεσίαν μὲ ζῆλον καί ἀνθουσιασμίον
καί ὅμως μένουσιν ἀκίνητοι εἰς τὸν
ζαθρόν τοῦ ἀκλόουθου. Ἡ συνέλευ-
σις ἀς ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀδικίαν
ταύτην καί ἀς κατατάξῃ τοὺς συ-
ναδέλφους αὐτοὺς εἰς τὴν ἐμπροπύ-
σαν θέσιν καί ἀς τοὺς ἀναγνωρίσῃ
ἡ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ καί νὰ
προσάγεται ὅπως καί οἱ λοιποὶ συ-
νάδελφοι.

4) Οὐχ ἦσαν κρίνων καί ζυγίζων
τὰ ὑπὲρ καί τὰ κατὰ ἔρκειν ὅτι ἡ
Διοκίση τῆς Ὁμοσπονδίας ἐπε-
τέλεσεν ὅλα μὲν καὶ διὰ τοῦτο ἐγ-
κρίνω τὰ πεπραγμένα καί τῆς ἐκ-
φράζω τὰς ἀτομικὰς μου εὐχαρι-
στίας ὡς καί τὰς εὐχαριστίας τῶν
συναδέλφων τῆς Περιφέρειᾶς Πεδιά-
δης.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Μεσοση-
νίας). Κύριοι Συνάδελφοι. Πολύ
σωτὰ μερικοὶ κύρ. κύρ. ἀντι-
πρόσωποι ὑπεστήριξαν, ὅτι ἡ πα-
ροῦσα Γεν. τοῦ κλάδου συνέλευσις
ἐνέχει μεγίστην σπουδαιότητα καί
πρέπει νὰ σημεῖται σημαντικὸν
σταθμὸν εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τῆς
ὀργανώσεώς μας. Τὴν σπουδαιότητα
ταύτην προσδίδει εἰς τὴν 17' Γενικ.
συνέλευσιν, κατὰ τὴν γνώμην μου,
ὅτι τόσον ἡ κρίσις ἡμῶν ἐπὶ τῶν
ἐπιτευχθέντων ὑπὸ τῆς κρίσεως
διοικήσεως ἀποτελεσμάτων ὅσον ὁ
τόπος, κατ' ἐν τὴν ἀποτελέσματα
ταῦτα ἐπετεύχθησαν. Ὅσον δηλαδὴ
ἡ τακτικὴ, τὴν ὁποίαν ἡγελοῦθη-
σεν ἡ διοκίση τῆς ὁμοσπονδίας
μὲς ἐν τῇ ἐπιβίῳ τῶν ἀπαιτή-
σεων τοῦ κλάδου.

Ἀλλ' ἀς ἴδωμεν ἐν ὀλίγοις τί ἐ-
πέτυχεν ἡ διοκίση τῆς ὁμοσπον-
δίας κατὰ τὴν διαρροῦσαν
θητείαν τῆς.

Ἐκπαιδευτικὰ.

Ὁμολογῶ κ. συνάδελφοι ὅτι ἡ
πρόωθησις τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας
πραγμάτων, κατὰ τὸ λήγον Ὁμο-
σπονδιακὸν ἔτος δὲν εἶναι τοιαύτη
ὅστε νὰ μὲ ἐνθουσιάζῃ. Ἀμφιβάνω
ὅμως ὅτι ὅταν τὰς οἰκονομικὰς συν-
θήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας διέρρευσεν
τὸ ἔτος τοῦτο, εὐρίσκω ὅτι τὸ ἀ-
νοιγμὰ 1014 νέων διδκῶν θέσεων
καί ὁ διορισμὸς ἱσχυρίμων ἀδικο-
στον συναδέλφων ἂν δὲν εἶναι πολὺ
δὲν εἶναι ὅμως καί ὀλίγον. Μία

ὅρα, ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ καθίστατο δύσπηξ ἡ μετ' αὐτῶν ἐπικοινωνία καὶ συνεργασία. Δὲν γνωρίζω ἂν εἶναι ἀληθὴς ἡ πληροφορία μου διὰ τὸ κ. Πρόεδρος ἀπεδοκιμάσθη εἰς μίαν συγγραμμὴν κρατικῆς. Δὲν εἶμαι κύριος Συνάδελφος ἐχθρὸς τῆς γενικῆς Πανπαλληνικῆς συνεργασίας. Εἶμαι ὅμως ἀντιθετὸς τῆς ὑπὸ τῆς Π. Ε. ἀκολουθουμένης τακτικῆς ἐν τῇ διεκδικήσει τῶν ὑπαλλήλων ἀτιμημάτων. Ὑπάρχει ἡ ὑπόνοια ὅτι οἱ ἄλλοι δημόσιοι ὑπαλλήλοι κατὰ μεγάλην πλειοψηφίαν δυσπιστοῦσι καὶ δὲν συμπαροῦσι τὸν διοριστικόν. Τὴν λαθὴν τῆς ὑπονομίας ταύτης μὰς ἔδωκε παλαιὰ ἀπόπειρα κοινῆς συνεργασίας ὅπως δὲν ὑπεστήριξαν τὸ αἰτημαῖός μας διὰ τὴν ἀπονομήν καὶ εἰς ἡμᾶς τῶν 3116. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο καταλογίζω εὐθύνην εἰς τοὺς φίλα φρονούντας πρὸς τὴν Π. Ε. συναδέλφους διότι δὲν ἐργάσθησαν διὰ τὴν ἀραίαν τῶν παρεξηγήσεων. Ὁ Σύλλογός μου ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ γενικοῦ καλοῦ καὶ εἰς τὴν κατὰ πᾶσιν τῆς διαίρεσεως τοῦ Κλάδου θὰ φέρῃ εὐχαρίστησιν τὴν συνεργασίαν μετὰ τῆς Κ. Π. Ε. ὑπὸ τοὺς ὁρους τοὺς ὁποίους ἔθεσεν ἡ Γ. Γ. Συνέλευσις τοῦ Κλάδου καὶ τότε μόνον.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητον διὰ ἐπὶ τῆς παρουσίας Διοικήσεως ὁ Κλάδος ἐξυφάνθη ὀλίγος καὶ ἥδικος καὶ ἀπέναντι τῆς Κοινωνίας γενικῶς καὶ ἀπέναντι τῶν ἄλλων Δ. Ὑπαλλήλων ἰδιαιτέρως. Εἶναι δὲ γεγονός ὡσαύτως ἀναμφισβήτητον διὰ μακρὰ συνεχῆς καὶ ἐπιμελῆς καὶ σφύρων ἐργασία τῆς Διοικήσεως ἡ γαγνὴ εἰς τὸ ἀποτελεῖσθαι τοῦτο. Καὶ τῆς ἀξίως ἡ ἐδγνωμοσύνη μας. Εἶναι ἀδικον, ἀποκαρδιωτικόν, νὰ μὴ τῆς ἀναγνωρίζωμεν τὴν ἐργασίαν τῆς ταύτης καὶ νὰ τῆς ποτίζωμεν τὸ δηλητήριον τῆς ἀγνωμοσύνης. Ὅθεν πολιτευόμενοι θὰ καταντήσωμεν νὰ μὴ ἔχωμεν ὑποψήφιους διὰ τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁργανώσεως διότι μακρὰ περὶ αὐτῆς ἔδωκεν ἀξίωσιν ὅτι εἰμὲθα ἀνοικονόμητοι. Δὲν μὰς εὐχαριστεῖ τίποτε· τοῦλάχιστον ἀπὸ τὴν ἐπικρίσιν τῶν πεπραγμένων τοιοῦτον συμπεράσμα ἐξάγεται. Καὶ ἔρωτῶ πῶς δὲ ὁλοκληρώσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Κλάδου ἡ Ἀντιπολιτεὺς ἐργουμένη εἰς τὴν Διοίκησιν; Ὅθι ἀκολουθῇ τὴν γραμμὴν τὴν ὁποῖαν ὑποστηρίζει καὶ θὰ μεταφέρῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Διδ. Βήματος τὰ ἐν τῷ Ἐκπαιδευτικῷ Δρόμῳ ἀναγραφόμενα; Καὶ θὰ φθάσῃ εἰς τὰ ἔσχατα, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῆς Κυβερνήσεως; Καὶ ποῖοι εἶναι ἐκείνοι ποὺ θὰ τὴν ἀκολουθήσουν εἰς τὴν λήψιν τῶν μέτρων ἐκείνων ὅτινα εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιφέρουν τὴν κατακραυγὴν ὁλοκληρῶν τῆς Κοινωνίας ἐναντίον μας; Καὶ δὲν μὰς ἐδίδωκε τίποτε ἡ τελευταία ἀπεργία τῶν Τριπακτικῶν ὁ ὁποῖος καὶ κρατοῦν εἰς χεῖρας τῶν τῶ κλειδί τῆς λειτουργίας τῶν κρατικῶν καὶ Κοινωνικῶν ὁργανῶν; Κύριοι ἀντιπολιτευόμενοι συνάδελφοι, ἀκούσατε τὴν φωνήν μου καὶ ἐστὶ μετριοπαθέστεροι. Ὅσοις κατακρίνει τὸν σκοπὸν τῆς ἀντιπολιτεὺσεως σας. Πηγάζει καὶ

αὐτὸς ἀπὸ ἐδγνήν ἑλαττήρια διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Κλάδου. Εἰσθε θερμαίμαι καὶ ζῶντοί ἀλλὰ καὶ τίμιοι καὶ ἰσοῦργοι, ἀληθινοὶ Ἕλληνες διδάσκαλοι. Αὐτὸ τὸ πιστεύω ἀπολύτως καὶ μαζί μου τὸ πιστεύουν οἱ οἱ συνάδελφοι καὶ τὸ διετύπωσαν εἰς τὸ σχετικὸν ψήφισμα τῆς Γ. Γ. Συνελεύσεως. Ὁ τόνος ὅμως τῆς ἐκάστοτε διαμαρτυρουμένης φωνῆς σας εἶναι παρεξηγήσιμος. Τὸν παρεξηγεῖ ἡ Κοινωνία, καὶ τὴν παρεξηγεῖ αὐτὴν δὲν εἶναι εὐκολόν ἡμεῖς νὰ τὴν διαλύσωμεν θὰ τὴν διαλύσῃ μόνος σας. Ἐξακολουθήσατε τὴν ἀντιπολιτευσίαν σας διότι αὕτη εἶναι πολυτίμος εἰς τὸν Κλάδον. Ἄλλὰ ἀντιπολιτεύουσι λογικῶν καὶ μεμετρημένην. Τὸ πρόγραμμά σας ἄς τὸ διακρίνῃ ἡ σύνεσις καὶ ἡ μετριοπάθεια.

Μὴ μεταχειρίζεσθε φράσεις βαρείας καὶ παρεξηγησίμου καὶ περὶ βαρείας εἰς τὴν Ὁργάνωσιν. Μὴ σχηματίζετε παρακλυσηρῆσεις καὶ μὴ φέρετε προσκλήματα εἰς τὸ ἐργὸν τῆς Διοικήσεως. Πειθαρχεῖτε καὶ βοηθεῖτε αὐτὴν εἰς τὸ ἐργὸν τῆς. Ἡ συνδρομὴ σας εἶναι πολυτίμος. Ἐχετε δὲ τὴν πεποιθίαν, ἀγαπητοὶ συνεργάται, διὰ τὸ Κλάδος μὰς θὰ χωρίσῃ πρὸς τὰ ἔμπροσθ μετὰ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ καὶ ἡ Κοινωνία θὰ μὰς ἀγαπήσῃ εἰς πραγματικὸς στυλοβάτας τῆς τῆς δὲ σύνολον τῶν Συναδελφῶν σας θὰ σας χειροκροτήσῃ.

Καταλήγων δηλὸ ἐπιστήμης διὰ τὸ Σύλλογός μου ἀπονέμει τὰς 20 ψήφους τοῦ ὧς στέφανον δάφνης εἰς τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὰ λοιπὰ ἀξιότιμα Μέλη τῆς Διοικήσεως ἀνθ' ὧν ὑπερ ἡμῶν ἐπράξαν.

Ι. ΚΟΤΙΝΗΣ (Ναυπακτίας). Μὴ μεγάλην προσοχὴν ἤκουσα Κοι. Συνεδροὶ τὴν ἐκθεσὶν τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἐπίσης μετὰ τῆς αὐτῆς προσοχῆς, καὶ μὲ συνείδησιν χωρὶς προκατάληψιν τοὺς ἐπικριτὰς αὐτῆς.

Εἶναι ἀληθὲς διὰ τὸ Σύλλογος Ναυπακτίας, τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύω, εἰς ὅσας Γενικὰς Συνελεύσεις ἔλαβε μέρος, ἀπ' ἧς ἰδρῦθῃ ἡ Ὁμοσπονδία, μοι ἔδωκε ὡρισμένας κατευθύνσεις, ἀπὸ τῆς ὧς καὶ εἰς ἐμὲ ἐν πολλοῖς τὸ δικαίωμα νὰ κρίνω ἐν σχηματικῶν πεποθῇ καὶ δὲν ἤλθον ἐδῶ μὲ ἔσπραγμένους διατάγας εἰς ὁποῖας μέλητα νὰ ἡγορῶν ἐνώπιον τοῦ Κοι. τῆς Προέδρου κατὰ τὴν ὥραν τῆς ψηφοφορίας.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας εἶν' ἀληθὲς εἰς τὴν ἐκθεσὶν τῶν πεπραγμένων δὲν ἡκολούθησε τῶν ἄλλων Διοικήσεων τὴν τακτικὴν, οὐδὲ ἀνέγραψε τὰς τυχόν ἀποτυχίας αἰτίνας εἶναι πολὺ φυσικὰ εἰς μίαν τόσο πολλοῦπολον καὶ σοβαρὰν διαχείρισιν, τῶσαν ἀλύτῳ ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἐπέβον ἐπὶ τὴν τῆς διδασκαλικῶν κόσμου.

Ἡ τύχη τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀγαθῆ, ἐπ' ὅσον κατώρθωσε μέσα στὸν περασμένον χρόνον νὰ λύσῃ, ἢ νὰ λυθῇ ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ ἐντιμοὶ ἐπικριτὰς τοῦ τόσα βασικὰ ζητήματα διὰ τοῦτο, μὲ τὸν στέφανον τοῦ Ὁριόμβου παρέταξεν εἰς τὰ πεπραγμένα εἰς πόσας νίκας ἐνίκησε, καὶ ἀπῆκε νὰ ἐνοηθῇ πῶς ἡ μελ-

λοντικὴ γραμμὴ τῆς Ὁμοσπονδίας θὰ εἶναι πάλιν ἡ Πολιτικὴ τοῦ Ὁριόμβου εἰς τὰ ἄλλα καὶ δίκαια αἰτήματα τοῦ Κλάδου.

Δὲν θὰ κάμω Κοι. καταχρησιν τῆς καλωσύνης σας μὲ τὸ νὰ ἐπαναλάβω τὰ ἴδια πράγματα τὸ ὁποῖα ἡ ἐκθεσὶς τῶν πεπραγμένων λεπτομερῶς ἀναγράφει.

Σέβομαι τὴν ὑπομονὴν σας καὶ διὰ τοῦτο μὲ συντομίαν θὰ ἐξετάσω τὰ ὑπὸ συζήτησιν θέματα.

Ιον Ἐκπαιδευτικὰ. Εἶναι πλέον γνωστὸν διὰ ἐκάστη κυβερνήσιν ἔχει καὶ τὴν Ἐκπαιδευτικὴν Πολιτικὴν τῆς, ἀπορροῦν δὲ νὰ εἴπω ποῖα εἶναι ἡ ὁρθότερα διότι δὲν εἶναι τῆς παρουσίας ὥρας. Εἶναι ἀληθὲς διὰ τὸ Κλάδος ἔλαβε μίαν ἀπόφασιν εἰς προηγουμένην Γεν. Συνέλευσιν, ποῖαν Ἐκπαιδευτικὴν Πολιτικὴν ἔπρεπε ν' ἀποκρίσῃς εἰς ἀκολουθήσῃ, ἡ ὁποῖα ἦτο ὁλοῦ ἀντιθετὸς μὲ τὴν Πολιτικὴν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως.

Ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εὐρίσκω μίαν ἀρετὴν εἰς τὴν Διοίκησιν, ἡ ὁποῖα συναισθανθεῖσα πόσα ζητήματα θὰ ἐχάνοντο ἂν ἦσκη πολεμικὴν κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν στιγμὴν καὶ ἦν θὰ ἐμοιράζοντο τόσα ἐκατομμύρια, φρονίμως κατ' ἐμὲ Κοι. Συνεδροὶ ἡκολούθησαν τὴν φωνὴν τοῦ Κλάδου ὁ ὁποῖος ἐφθεῖρετο ἡθικῶς καὶ ὁλικῶς, καὶ ἀπῆκε τὰ ἰδεολογικὰ θεράματα τὰ ὁποῖα, ὅσον καὶ ἂν φαίνονται εἰς τὴν θεωρίαν ὡς ἐμπνευστὶς ὥρατα, εἰς τὴν πράξιν θὰ ἔφεραν δυσάρεστα διὰ τὸν Κλάδον ἀποτελέσματα.

Ἐστρεψε ἐπιτηδεῖας τὸ πηδάλιον, ὡς καλὸς καπετάνιος καὶ ὅταν ὄντως, ἐπὶ πλοῦτον, τοῦ μέσῃ τρικυμῶν ἐφθασεν εἰς λιμένα ἀσφαλῆ καὶ ἐκέρδισε ὁ Κλάδος.

1) 1014 πιστώσεις διὰ διορισμοὺς συναδελφῶν.

2) 326 ἰδρύσεις σχολείων.

3) 600 ἐκέρδισε προαγωγὰς.

2ον) Οἰκονομικὰ. Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἡ Διοίκησις δύναται νὰ κολακεύεται διὰ ἐξυπηρέτησε σπουδαίως τὸν Κλάδον ἐπέτυχε δὲ τόσα ὥστε δικαίως νὰ ἐπισύρῃ τὴν ἐδγνωμοσύνην αὐτοῦ.

Ἡ ἐξίσωσις τῶν μισθῶν μὲ τοὺς λοιποὺς συναδέλφους κ.κ. ὑπαλλήλους, οἱ προαγωγαὶ τὰς ὁποίας ἐπέτυχεν καὶ τὸ ποσοστὸν εἰς τὴν αὐτὴν ἐξήμην δὲν εἶναι κύριοι σύνδεροι βασικὰ ζητήματα τοῦ Κλάδου διὰ ὁποῖα ἐλύθησαν.

Ἀμφιβάλλω ἂν ἡ συνεργασία μὲ τοὺς λοιποὺς κ.κ. ὑπαλλήλους εἰς τὴν περιστάσιν τοῦλάχιστον ἐκείνην θὰ ἔφερε τὸν Κλάδον εἰς τὸ εὐχάρι-

στον αὐτὸ σημεῖον νὰ κερδίσῃ τόσα ὅσα ἐκέρδισε.

Βεβαίως ἡ ἐξίσωσις δὲν εἶναι καθ' ἑλγὸν τὴν γραμμὴν, τὸ 15% οἱ λαμβάνουν μόνον ὀλίγοι συνάδελφοι, οἱ ἄλλοι, ἴδια τῶν χωρίων, ἀδικοῦνται μὲ τὸ ποσοστὸν τῶν 3%, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι μία λεπτομέρεια εἰς τὸ ὅλον οἰκονομικὸν ζήτημα, εἶναι λεπτομέρεια, ἡ ὁποῖα ἐνδιαφέρει μὲν τὸν Κλάδον δὲν ἀποτελεῖ ὅμως καὶ τὸ εἶναι, εἶναι παρονοχίς τοῦ ὅλου ζητήματος.

Ὁργανικὰ. Ἐδῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, σὺν παλαιῶς συνάδελφος νὰ βάλω ὀλίγον θαυότερα τὸ σκοπὸν καὶ δὲν θέλω νὰ παρεξηγηθῶ, οὐτε ἀπὸ τὴν μία πλευρὰ μῆτε ἀπὸ τὴν ἄλλην, ἂν ὁ πόνος πρὸς τὸ Λαϊκὸν Σχολεῖον μέσας εἰς τὸ ὅσον ἐξήσκα τὰ ὥρατα μου χρόνια μὲ φέρουν εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην νὰ βεβαιώσω ὅτι :

Εἰς ὅλον τὸν διδασκαλικὸν κόσμον κάμνει κατάπληξιν ἴδια ἡ προσωπικὴ ἀντίθεσις καὶ ἡ ἐξήγησις τῶν κυρίων συναδελφῶν τοῦ Ιου. Συλλόγου Ἀθηνῶν μὲ τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ διὰ τοῦ Προέδρου.

Ὁ καθόλου ἐντιμὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ιου. Συλλόγου Ἀθηνῶν παρενόηθη, διὰ ἐπειδὴ ἦτο ἀντιπολιτευσίς, καὶ ὅχι ἀντιδραστής, ὡς ἐβεβαίωσε, τοὺς κακομεταχειρίσθη, τοὺς καταγρόρησεν ὡς Κομμουνιστὰς, ὡς συντρόφους, ὡς ἐμῆξα τῆς Γ'. Διεθνὸς καὶ ἀρρωστημένους ψυχικῶς.

Εἶν' ἀληθὲς, διὰ ὑπάρχουν εἰς τὸν Κλάδον μὰς, εἰς τ' ἀνοικτὰ μέλητα, κομμουνιστὰς, συντρόφους καὶ συντρόφισσας :

Ἄν ὁ ἐντιμὸς Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας ἔχει ἐνδείξεις ἢ λόγους ἢ ἀποδείξεις νὰ τοὺς θεωρῇ συντρόφους καὶ συντρόφισσας, ἄς τὸ βεβαιώσῃ καθαρὰ καὶ ἑξάστερα τὴν ἑρὰ αὐτὴ στιγμὴ, καὶ ἄς τοὺς παραδώσῃ εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν τοῦ Κλάδου, τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἄν ὅμως ἐκ καλῆς πίστεως τοὺς παρεξηγήσῃ ἢ ἐκ πλάνης τότε ἀδικοῦνται τὸ ἐπιβάλλεται νὰ ζητήσῃ συγγνώμην, ν' ἀνακαλέσῃ τὴν φράσιν καὶ ἀποστείῃ ἀπὸ αὐτοὺς τὴν ἄξιμον αὐτὴν κατηγορίαν.

Διὰ τοῦτο τελειώνω μὲ τὰς ὁλίγους ταύτας λέξεις ἐπιφυλασσόμενος νὰ δευτερολογίσω μετὰ τὴν ἀπάντησιν τῆς Διοικήσεως, ἂν διὰ ταύτης γεννηθῇ ἐνδοκισμὸς εἰς τὸ σημεῖον ἀκριβῶς αὐτό, διότι εἰς ὅλα τ' ἄλλα ἐπικροτῶ καθ' ἑλγὸν τὴν γραμμὴν τὸν δρόμον ὃν ἡκολούθησεν ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἴδια ἐδωκίμους αὐτῆς Προέδρου.

(Ἀπολυματινὴ συνεδρίασις ὥρα 5 μ. μ.)

Ἐπαναλαμβάνομένης τῆς συνεδρίας τὴν ἡν ἀπολυματινὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Παπανικολάου, ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κ. Ἀγκλῆς ἔρωτᾷ ἂν ἡ συνέλευσις ἐπιθυμῇ νὰ μᾶθῃ τὰς ἐνεργείας ταύτης σχετικῶς μὲ τὴν ἀπόδοσιν τὸν 50% καὶ 50% Προσθῆ: διὰ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐπέτυχεν τοῦ σκοποῦ τῆς καὶ διὰ πρὸς νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐνεργείας τῆς.

Κατόπιν τούτου ἡ συνέλευσις ἀ-

ποφαίνεται διὰ κατ' ἄλλην συνεδρίασιν δέον νὰ ἐμυλῇσιν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς.

ΓΕΩΡΓΙΑΚΟΠΟΛΙΣ. Ἡ γενικὴ συνέλευσις πράγματι ἔχει ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἐν σέχει μὲ ἑλες εἰς προηγουμένους καὶ πρέπει νὰ ἀρθῇ εἰς τὸ ὅσον τῶν περιστάσεων καὶ διὰ τὴν ἀπορροῶν τῆς τῶσαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς διοικήσεως ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ὁψίστης σημασίας θεμάτων τῆς συνελεύσεως

ἀνυψωθεί εἰς τὴν συνειδήσιν τῆς κοινῆς καὶ τῆς πολιτείας καὶ σημειώσῃ σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἑργανωτικῆς μας ζωῆς, νὰ λάβῃ ἕλες ἐκείνας τὰς ἀποφάσεις ποὺ πρέπει, ὥστε νὰ κατορθώσῃ διὰ τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν ὑφίστην σημασίας θεμάτων νὰ δώσῃ τὴ θέσθ ποὺ ἀρμόζει στὸ σημερινὸ δημοδοϊσκαλο. Ἐπειτα ἀπὸ τὸ μικρὸ αὐτὸ πρόλογο εἰσέρχομαι στὸν ἔλεγχον καὶ ἰδίως στὴ κατεύθυνσι: ποὺ ἔδωκε Ἡ Πρόεδρος τῆς διοικήσεως κ. ΡΑΪ-ΚΟΣ. Καὶ ἀρχίζω ἀπ' τὸ σπουδαιότερο κεφάλαιον τοῦ οικονομικοῦ κατὰ τὸ ὅποιον ἔβαλον οἱ ἀντιπροσωπεῖς, οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἐξίσωσις ἐφέλκεται ὅχι εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἑργανωμένου κλάδου, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς πανυπαλλήλικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐκάκισαν τὴν διοίκησιν ποὺ δὲν συνειργάσθη, μετ' αὐτῆς. Ἡ γνῶμη τοῦ συλλόγου εἶναι: τελεῖς διόρθως. Πιστεύει ὁ σύλλογός μας ὅτι ἡ διοίκησις ἐχειροβήτῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ μὲ συνέσει καὶ πολιτικότητά σπανιωτάτην, ἀφοῦ κατώρθωσε διὰ τῆς διαφωτίσεως τῶν ἀρμοδίων νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀδικίας ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικούς καὶ νὰ βρῇ γὰρ τὸν κλάδον ἀπὸ τὴν μειονεκτικὴν θέσθ εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκατο. Πιστεύομε ἀπαράδαντος ἡμεῖς ὅτι στὶς προσπάθειας τῆς διοικήσεως καὶ μόνον ἐφέλκεται ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἀρσις τῆς εἰς βάρος μας ἀδικίας καὶ νομιζομεν ὅτι διὰ τὴν ὁρσίν τῆς αὐτῆς ἐπὶ τῶν ὁποίων αὐτὸ ἡμεῖς ὡς ὁμοσπονδίας μας εἶναι ἀξία ἐπαίνου, θαυμασμοῦ καὶ συγχαρητηρίων. Διημφισβήτησε ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ πρῶτου συλλόγου "Αθηνῶν μίαν παρατήρησιν τὴν ὅποιαν ἔκαμεν ἓνας ἀντιπρόσωπος ὅτι εἰς τὰς ἐπαρχίας οἱ ὑπάλληλοι: τῶν ἄλλων κλάδων ἔβλεπαν μὲ κακὸ μάτι τὸ ζήτημά μας αὐτὸ. Ἀλλὰ εἶναι γεγὸς ὅτι εὐρέθησαν πράγματα ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι μὰς εἶπαν ὅτι θὰ καταπολεμήσουν τὴν αὐξηση μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ τὴν πάρωμε καὶ ἡμεῖς, διὰ νὰ μὴ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀρσιν τῆς ἀδικίας διὰ τῆς ἐξισώσεως. Πῶς ἦτο δυνατόν νὰ συνεργασθῇ ἡ διοίκησις τῆς ὁμοσπονδίας μὲ τὴν πανυπαλλήλικήν ἐπιτροπὴν, ἡ ὅποια ἐζήτησεν γενικὴν βόθρραχμον αὐξήσιν χωρὶς προηγούμενως νὰ ζητῇ ἀποκατάστασιν δικαιοσύνης διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν:316; Ἀλλὰ ἡ διοίκησις τῆς ὁμοσπονδίας ἐπέτυχεν μὲ τὴν τακτικὴν τῆς νὰ πείσῃ τοὺς ἀρμοδίους ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ἀδικούνται καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐξίσωσιν. Ὅχι λοιπὸν δὲν εἶναι μόνον ἀξία μορφῆς διότι δὲν συνειργάσθη μὲ τὴν πανυπαλλήλικήν ἐπιτροπὴν ἀλλὰ εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων, εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ.

Εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἐκπαιδευ-
τικῶν, ἡ διοίκησις τῆς ὁμοσπονδίας
δὲ θά μᾶς εὖρη ἀπολύτως συμφέ-
ρους. Ἐπανειλημμέναι ἀποφάσεις
τοῦ κλάδου, διακηρύξαντι ἡ γλώσ-
σα τοῦ δημοτικῶν σχολείου πρέπει
νὰ εἶναι ἡ δημοτικὴ, ἐνθ' ἡ διοίκη-
σις δὲ ἀν' ἡμετέρας ἐστὶν ἡ εἰσαγωγὴ τῆς
καθαρευούσης εἰς τὰς δύο τελει-
τάτας ἔδειξε τὸν δημοτικὸν σχο-
λεῖον δὲν εἶδε τὴν ἀπαιτουμένην

δραστηριότητα διὰ τὰ ἀμυνθὴ ὑπὲρ
τῆς δημοτικῆς. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ
εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἕνα ἐλαφρύν-
τικόν. Ἀφροσύνη περισσότερον εἰς
τὸ οικονομικὸν ζήτημα καὶ ἐσκέφθη
ἰσως: Ἀφοῦ ἐπέτυχα ἐκεῖνον ὅς
κάνω μίαν ἀβάραν σ' αὐτό, ἐφ' ὅ-
σον ἀλλωστε γνωρίζω διὰ τὸν πρό-
κειται: νὰ τέρω κανένα ἀποτέλεσμα,
δίδω αὐτῇ εἶναι ἡ κυβερνητικὴ πο-
λιτική. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὁ σύλ-
λογός μου καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν
ἐκπαιδευτικῶν ἐγκρίνει τὴν πολι-
τείαν τῆς διοικήσεως. Διὰ τὸ ἐπι-
δομα πλεως, θὰ εἶχα ἐπίσῃ να
πρατηρήσω διὰ ἔφερος κάποιαν ἀ-
νίστησι καὶ ἐπὶ τῇ διέκτιθησαν δι'
αὐτοῦ οἱ διδάσκαλοι τῶν μικρῶν
χωριῶν. Ἀλλὰ δὲν σημαίνει αὐτὸ
ἐπὶ πρέπει νὰ καταδικάσωμεν τὴν
διοίκησιν. Ὁ δρόμος τῶν ἐπιδιωξέων
μας δὲν ἔκλεισε καὶ θὰ ἔλθῃ ἡ ἄλλη
διοίκησις: ἡ ὅποια θὰ συνεχίσῃ τὰς
προσπαθείας τῆς ἀπερχομένης καὶ
διὰ τοῦτο προτιμῶ ἀπὸ τώρα νὰ
ληφθῇ ἀπόφασις διὰ τὴν ἐκανοποίη-
σιν τῶν δασκάλων τῶν μικρῶν χω-
ριῶν, τῶν δασκάλων τῶν μονοταξιῶν
ποῦ ἔγουν 100 καὶ 150 μαθητὰς.

Εἰς τὸ ὀργανωτικὸν ζήτημα μᾶς
εἶπαν, οἱ κύριοι ἀντιδραστικοὶ ὅτι ἡ
ἀθρόα προσέλευσις ἀντιπροσώπων
τῶν συλλόγων, δὲν ὀφείλεται εἰς
τὰς προπαγάνδας τῆς Διοικήσεως,
ἀλλὰ εἰς τοὺς κινδύνους, τοὺς
ὑποίους διαβλέπουν οἱ διδασκαλοὶ
διὰ τὴν ὀργάνωσίν των. Ἡμεῖς καὶ
ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἔχομεν διά-
φορον ἐντελῶς γνώμην καὶ πιστεύο-
μεν ὅτι ἡ ἀντιδραστικὴ ἐκτίμησις
τῆς ὀργανωτικῆς μᾶς καταστάσεως,
ὀφείλεται εἰς τὴν ἄσκησιν δραστη-
ριότητος τῆς διοικήσεως καὶ ἰδιαί-
τέρως εἰς τὴν θερμουργὸν πρῶτην το-
κ. Πάγκου.

ΡΑ·Ι·ΚΟΣ. Όλοκλήρου τοῦ συμ-
βουλίου.

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Είναι ἀποτέλεσμα τῶν περιοδεῶν, τὰς ὁποίας ἐπαγείρουν οἱ πρόεδροι καὶ τῆς ὅλης δράσεως τῆς διακήρυξης. Ἄν ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ἀνοργάνωτοι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς διαφωνίας, αἱ ὁποιαὶ ἐκδηλώνονται εἰς συνελεύσεις. Ἐμφανίζονται πάντοτε τὰ τελευταία χρόνια μέσα σ' αὐτὲς οἱ ἀντιδραστικοί, οἱ ὁποῖοι εἶναι ζήτημα ἐάν πράγματι ἐκπροσωποῦν τὴν θέλησιν τῶν μελῶν τῶν συλλόγων, τοὺς ὁποίους ἀντιπροσωπεύουν. Ἡ τακτικὴ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν πρέπει νὰ καταδικασθῇ. Βέβαια, εἶναι ἀνυγῆς ἡ φράσις ποῦ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ «Διδ. Βήμα» «συντροφοὶ καὶ συντροφισσε». Ἀλλὰ ἔχω ὅπ' ὄψιν μου τὸν «Ριζοσπάστη» ποῦ γράφει ἕνας δάσκαλος σ' αὐτὸν καὶ μὲς ἀποκαλεῖ ὅλους φασίστες.

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Κατα-
λήγων κάμνω την δήλωσιν, ὅτι ἔχα-
ρητήν ἐντολήν τοῦ συλλόγου μου,
ἀλλὰ καὶ προσωπικὴν γνώμην σχε-
ματισμένην καὶ ὑπερφηφισμένην τὰ πε-
πραγμένα τῆς διοικήσεως καὶ νὰ
τὴν συγχωρῶ διὰ τὴν ὅλην ἐπιτυχὴ
διαχείρησιν τῶν ζητημάτων τοῦ
κλήρου.

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Κοζάνης).
Κόριθι 'Αντιπρόσωπα, "Επειδή γιά
πρώτη φορά παρευρίσκομαι εΙς
Γενικήν συνέλευσιν τοῦ κλάδου
καί ἐπειδή ἔπρεπε πρῶτον νά γνῶ

πρὸς πρόσωπα καὶ πράγματα
 ἵνα πρὸ ἀντικειμενικώτερα κρινῶ
 γιαντοὺς δὲν ἤξετησα ἀμέσως τὸ λόγο
 γιὰ νὰ κρίνω τὰ πραγμαμένα τῆς
 Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας μας.
 Καὶ ἴσως ἄλλος λόγος μὲ ἠνάγκασε
 πρὸς τοῦτο. Καὶ ὁ λόγος αὐτὸς εἶνε
 ὅτι ἤθελα νὰ ἀκούσω καὶ τὴν ἀν-
 τίπολιτευομένην τὴν Διοίκηση πα-
 ράταξιν ἵνα εἰς πρὸ θετικὰ κατα-
 λήξω συμπεράσματα καὶ προσφέρω
 τὴν ψήφον μου εὐσυνειδήτως, διότι
 ἐν λευκῇ μοῦ ἀνετίθη ἡ ἐντολὴ τῆς
 ἐγκρίσεως ἢ μὴ τῶν πεπραγμένων
 τῆς Διοικήσεως. Δὲν θὰ θελήσω τυ-
 φλᾶ νὰ ταχθῶ εἰς τὸ ἄρρη τῆς
 Διοικήσεως, ἀλλὰ θὰ ἐπαινέσω τὰ
 ἀξία ἐπαίνου καὶ θὰ ἐπικρίνω τὰ
 ἔξια ἐπικρίσεως. Ποτὲ ἕως δὲν θὰ
 θελήσω νὰ ἀρνηθῶ τὸς ἐπιτυχίας
 τῆς, διότι τοῦτο θὰ ἦτο παράβασις
 τοῦ στοιχειώδους δικαίου στὰν αὐτὰ
 τὰ πράγματα μὰς λέγουν τὸ ἐναν-
 τίον. Ὅσο θεινὸς χειριστὴς τοῦ λό-
 γου καὶ ἀν εἶμαι, ὅσῃν πολιτικότητα
 καὶ ἀν ἔχω δὲν θὰ μπορῶ νὰ
 διωξῶ ἀπὸ μπροστὰ μου τὴν ἐπιτυ-
 χίαν, διότι στέκονται ὁλόθρος, ἐνῶ
 τὰ λόγια φεύγουν ἀπὸ τὰ παράθυρα.

Καὶ πρῶτον εἰς τὰ ἐκπαιδευτικά
ἔχω καὶ ἐγὼ νὰ παρατηρήσω δι-
ὴ Διοκίῃσιν δὲν ἔδειξε τὸ ἀπαιτού-
μενον ἐνδιαφέρον ὡς πρὸς τὸ ζήτημα
τῆς γλώσσης, ἂν καὶ ρητὴς ἦτα-
ν ἀντολὴ τῶν προηγουμένων Συνο-
λεύσεων ὡς πρὸς τὸ ζήτημα αὐτό.
Ἐπίσης καὶ εἰς τὸ ζήτημα Νο-
μοσχ. Διοικήσεως τῆς Ἐκπαιδεύ-
σεως δὲν ἐνέστητε τὰς προτάσεις
τῆς ἂν καὶ ὁ Σύλλογός μας ἐστειλε
τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῇλῃμα διὰ τοῦ
ὁποίου ἐζητεῖ νὰ ἀντιδράσῃ αὐτοῦ
εἰς τὴν ψήφισιν. τῇ Νομοσχεδίου.

Ὁμολογῶ ὅτι πῆρα σχετική ἀπάν-
τηση ἦται μοῦ ἔλαβε ὅτι παρ' ὅλας
τὰς ἐννεργείας κατέστη ἀδύνατος ἡ
μὴ ψήφισαι μόνον δὲ κατορθώσῃ νὰ
ἐπέλθουν μερικὲς τροποποιήσεις εἰς
τὸ ζήτημα αὐτό. Ἐποῖς; θὰ ἤθελα
πρὶν τακτική τὴν Διοίκησης ἢ πρὸς
τὸ ζήτημα τῆς ἀλληλογραφίας, διότι
πολλὰκις ἀπάντησις ἤρχετο ὑστεραφῶς
ἀπὸ δύο μῆνας; καὶ ἠναγκάσθη
νὰ ἀπευθύνω κάπως δριμύτην ἐγγράφον
ὁπότε εἰς ἑκατον ἐγγράφον μου εἶχα
ἀπάντησιν αὐτοῦ τοῦτοῦ τοῦ προέ-
δρου τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας. Ἰσώρ-
αυτὸ νὰ προήρχετο ἀπὸ ἑλλειψῶν
προσωπικῶν. Πάντως, τὸ ἀναφέρει
διότι αὐτὴν τὴν ἐντολὴν ἔλαβον.
Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως εἰσερχόμενος
εἰς τὰ οικονομικὰ δὲν μπορῶ παρὰ
νὰ συγχωρῶ τὴν Δ. τῆς Ὁμοσπο-
νδίας γὰρ τὸν θρίαμβον, τὸν ὁποῖον
ἐσημείωσε ὡς πρὸς τὸ ζήτημα αὐτό.
Καὶ εἶνε πραγματικὸς θρίαμβος;
κύριε συνάδελφε, πρὸ τοῦ ὁποῦ
ὠχρεῖσθαι αὐτοὺς παρεξηγήσεις, ἡ
ἐπελθούσα πραγματικὴ ἰσομοθία
ἦτις ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον ἀνή-
κει εἰς τὰς ἐννεργείας τῆς. Ἦκουσα
φῆς τὸν δρᾶσθαι τὸν ἀντιπρ. τοῦ
Αἰου Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἀντιστρέ-
φοντας τὰ πράγματα, νὰ λέῃ ὅτι
ἀμφισβητῇ τοῦτο καὶ ὅτι τοῦτο ὁ-
φείλεται εἰς τὰς ἐννεργείας τῶν ἄλ-
λων ὑπαλλήλων. Μὰς εἶπε δὲ ἡ
λίστα ὅτι καὶ αἱ συνεργαζόμενα
ὀργανώσεις μεταξὺ τῶν αἰτημάτων
εἰς τὸ περίφθ. ἀνέσχ. εἶχον καὶ τὴν
ἀπέκτασιν τῶν 8|16 εἰς τοὺς ἐκπαι-
θευτικούς. Δὲν ἐπικινδύνει δυνά-
μις αὐτὰ τὰ ὅπλα μὲ τὰ ὁποῖα

αὐτοὺς καταπολέμησε τὴν Διοίκησιν·
αὐτὰ ταῦτα θὰ πάρωμε ἡμεῖς γὰ
νὰ καταπολεμήσωμεν αὐτοὺς. Μὰς
εἶπε ὅτι αἱ δημησιονοπαλληλικάαι ὀρ-
γανώσεις ὡς πρῶτον αἰτήματα εἶχον
500 δρ. αὐξήσιν γενικήν γὰ ὅλους
τοὺς ὑπαλλήλους καὶ δεύτερον τὴν
ἐπέκτασιν τῶν ἔργων 3]18. (Κύριοι
συνάδελφοι, εἰμεθα 60 χιλ. ὑπάλ-
ληλοι· ἂν πέραμεν ἀπὸ 500 δρ. θὰ
ἀπαίτεται ποσό). "Αν κύριοι πόθοι
οἱ ἄνθρωποι πραγματικά ἤθελαν
τὴν συνεργασίαν καὶ [ἀδολα, τὸ λέγω
δὲ αὐτὸ ἀπὸ προηγουμένην κακὴν
πειρὴν, διότι ἔταν πρό- ἐτων διεξ-
εξαγμεν κοινὸν ἀγῶνα διὰ τὴν αὖ-
ξῆσιν τῶν ἀποδοχῶν μας μερὶς ἱκα-
νοποιηθεῖσα μας ἐγκάτελλεψε καὶ
ἔτσι τότε χάσαμε τὴν αὐξήσιν ἡμεῖς
μόνον· οἱ διδάσκαλοι, ἂν ἤθελαν λέγει
τὴν συνεργασία, γιατί πρῶτα νὰ μὴ
τάξουν τὴν ἐπέκτασιν τῶν 3]18 ἀφοῦ
αὐτὸ ἦτο καὶ τὸ λογικὸν ὁρθεῖν καὶ
δικαίον καὶ ἔπειτα τὴν 500δρ. αὐξή-
σεις; Καὶ ποῖος μὰς ἐβεβαίωσε κύ-
ριοι ὅτι μετὰ τὴν 500 δρ. αὐξήσιν
θὰ μὰς ἐνίσχυοι ἀφοῦ τὸ παρελθὸν
μὰς διδάσκει· τὸ ἄναντιον; Καὶ πῶς
κύριοι ἦτο δυνατόν ἡμεῖς νὰ βασι-
σθώμεν εἰς ὑποσχέσεις ἀφοῦ εἰς
παράμοινας συνεργασίας ἀποκατα-
μεθα ἀγράμματοι καὶ καφενοῖδοι,
ἐργαζόμενοι μόνον 100 μέρες τὸ
χρόνον· ἐλάχιστη καὶ αὐτὸ ὅτι ἔτατες
γνώμες δὲν ἐξεπροσώπουον ὀργανω-
μένους, δυστυχῶς τὸ ἄναντιον συμ-
βαίνει. Τόση δὲ ἦτο ἡ ἀγανάκτησις
καὶ ἡ κακὴ ἐντύπωσις ἥτις ἀσχί-
ματισθὲν ἐκ τῆς στάσεως αὐτῆς
ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἡγέτες τῆς ἀντι-
πολιτεύσεως ἐπευσεαν πρῶτοι νὰ
λάβουν μέρος στὴ συγκέντρωση τοῦ
θὰ κάναμε.

Αὐτὰ κύριοι πού λέγει ἰδημοσεύ-
θησαν εἰς τὴν «Ἐλευθερία» Λα-
ρίσης παρὰ ὑπαλλήλου Κοζάνης γιὰ
τοὺς ἐκπαιδ. Κοζάνης καὶ γενικά
γιὰ ἑλλους καὶ τοῦτο τότε μάς ἠνέ-
γκασε νὰ συνέλθωμε ὅλοι οἱ ἐκπαιδ.,
Κοζάνης Μ. καὶ Δημ. καὶ νὰ ἀπο-
φασίσωμεν ὅπως γιγνη κοινὴ ἀπάν-
τησις ἦτις καὶ ἔγινε. Εἰς τὴν ἀπάν-
τησιν ἐκείνην τοὺς ἀπειδεκμάσι-
μοι ἦσαν πραγματικὰ ἀγράμμα-
τοι καὶ ποιοὶ ἀνάξιοι κατέχουν τὰς
οἰκας κατέχουν θέσεις. Ἐπὶ πλέον
δὲ μὲ συγχρητικὸν πένακα τὴν πε-
ρῶν τοὺς ἀπειδεκμάσιμον ἀποδο-
σίαν διαφορὰ τῶν ἀποδοχῶν. Ἐ-
δίκαμεν κύριοι ὅτι διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.
ἐπαίρνε 8.400 δρα. ἰσὼ γεν. Ἐπιθε-
ωρητὴς μὲ καθμὸ Διευθ. Α' ἐπαίρνε
6.500 δρα.

Φυσικά όπως ήτο επόμενον δὲν ἐτίμησαν νὰ ἀπαντήσουν διότι εἴχαμε ἑτοιμὴ καὶ πῶς καταλλήλως τέρα ἀπάντησιν. Ἐννοεῖται οὖν εἰς αὐτὸ πῆραν τὴν πρέπουσα ἀπάντησιν, ἀλλὰ μὴς ἔδωκαν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς προθέσεις των.

Πολύ ὁρᾷ ἡ Διοίκησις ἐτήρησεν
χωριστὴ πολιτικὴ καὶ οἱ κληροῦ
τῆς πολιτικῆς τὴν δικαιοσύνην. Εἰς
τὸ σημεῖον αὐτὸ ὅμως μπορεῖ νὰ
μοῦ πῇ κανεὶς: Πῶς κύριε πρὶν τοῦ
ἐκσυζητηθῆαι ἀπὸ ἡγουσας εἶ ἡ
διοίκησις δι' ἄρθρον τῆς ἡ δι' ἀνα-
κοινωθέντων εἰχται τὴν ἐξουσίαν
τῶν ἀναφρονούντων πρὸς τοὺς
ἀπὸ αὐτῶν συγκαταλέγτους καὶ
ἀνεπρόσωπος τοῦ Συλλόγου τοῦ
Εἰς τὸ σημεῖον αὐτοῦ ὁλοκλήρως
μὲ εὐρίσκεται σύμφωνα ἡ Διοίκησις.

Ἐξ ἰσού ὁμοῦ σύμφωνος δὲν μπο-
ροῦν νὰ βρεθῶνται καὶ μὴ τὴν ἀντιπολι-
τευτικὴν διαβάξιντες στὸν ἐκπα-
ιδευτικὸ ὁρμό βλέπω τὸ ἐξής: «Με-
ρὶς βασιλοφρόνων δημίων συνελ-
θούσιν κτλ.»

Μήπως κύριοι: καὶ αὐτὸ δὲν ἦτο
μὴ ἐξοντωτικὴ ἐκστρατεία ἐναν-
τίον συναδέλφων; Μήπως καὶ εἰς
αὐτὸ στήριζόμενον δὲν μπορούσε τὸ
Κράτος νὰ πᾶρῃ καὶ νὰ πε-
τάξῃ εἰς τοὺς ὁδόνους πτωχοὺς οί-
κογενειάρχας τιμῆς καὶ εὐσυνειδή-
τους ἐργάτας τοῦ λαοῦ σχολεῖται;

Εἰς κανένα ἐπὶ τοῦ σημείου αὐ-
τοῦ δὲν δίδω τὸ δικαίον.

Καὶ ἐξ ἄλλου εἰς τὸ ἀνακρινώμε-
της ἡ Συνδιάσκεψις συνιστοῦσα τὰ δι-
άφορα ὅργανα καὶ ὡς πρῶτον εἶχε
τὴν «Ἑλληνοφιλίαν» ὡς τὸ μόνον ὅρ-
γανον τὸ ὅποιον πραγματικὰ φροντι-
ζει τὰ συμφέροντα τοῦ ὑπαλλήλου
δεύτερον τὸν «Ἑκπ. Ὁρμό» καὶ τε-
λευταίον τὸ «Διδακτικὸν Βῆμα»,
αὐτὸ ἰσως ἐκ παραδρομῆς. Ἀν
αὐτὰ κύριοι: δὲν τὰ ἡσπάζετο ἡ
ἐντιμολογία; ἔπρεπε δὲ ἀνακρινώ-
μενος νὰ ἀποκρίνῃ ἐκείνους οἱ
ὅποιοι τὰ ἔγραψαν καὶ τότε πρῶτος
ἐγὼ θὰ καταψήφισα τὴν Διοίκησιν
εἰς τὸ σημεῖο αὐτὸ. Ἐκείνου ὅμως
ποῦ ἔχω νὰ παρατηρήσω εἰς τὸ ση-
μεῖο αὐτὸ εἶναι τὸ ἐπίδωκον, τὸ ὁ-
ποῖον δὲν ἔγινε καλῶς ἡ κατανομή,
καὶ τοῦτο ἔς φροντίδα νὰ διορθώσῃ
ἡ νέα Διοίκησις. Διότι ἂν ἤτοιοι
ὅλα νὰ τὰ διορθώσῃ μὴ Διοίκησις
μὰς φαίνεται τότε πῶς παύει ἡ ἐν-
νοια τῆς ἰσορροπίας. Ὁμῆδες.

Συγκεφαλαιώνοντας κύριοι: ἔχο-
μαι εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι καλῶς
ἐπιλοτεῖται ἡ Δ. τῆς Ὁμοσπονδίας
μας, ἐκτός ἐλαχίστων ἐκαιρέσεων,
ὅτι προσέφερε πραγματικὰ ὑπηρε-
σίας εἰς τὸν κλάδον καὶ διὰ τοῦτο
εἶναι ἀξία θερμότητων συγχαρη-
τηρίων.

Ἀφίνοντας τὸ βῆμα σίγησις ἐνός
ἐκαστοῦ τῶν μελῶν τῆς Δ. τὸ χεῖρ
ἐνδύμενος ὅπως καὶ τὸ νέον Δ. κ.
Συμβ. φανὴ πῶς ἀντάξας καὶ δηλῶ-
ναι θὰ ὑπερψηφίσω τὰ πεπραγμένα
τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας μας.

ΔΡΟΣΟΣ (Γρεβενῶν). Κύριοι
συνάδελφοι, Ἀκούσαμε μὲ προσοχὴν
τὴν ἐκδοσὴν τῶν πεπραγμένων τῆς
διοικητικῆς Διοικήσεως ἀπὸ τὸν κ.
Πρόεδρον τῆς Διδ/κῆς Ὁμοσπον-
δίας. Ἡ ἐκδοσις αὕτη ἡ τόση πο-
σότης σὲ φρασολογία καὶ ἡ τόση
γυνὴ σὲ περιχρόνισμα ὡς πολὺ
σωστὰ εἶπε ὁ κ. ἀντιπρόσωπος Δ.
Συλλόγου Ἀθηνῶν δὲν προσβάλλει
τίποτε ἀπὸ διὰ τὸ Διδ/κὸς κῆμος;
γνωρίζω γὰρ τὴν κρίσιν τῆς
τῆς Ὁμοσπονδίας; χρονίως καὶ
ἀποφεύγει συστηματικὰ τὰ μὴ μὴς
παρουσίαση διὰ τὸ κλάδου ἔχιστε.

Πάνω σ' αὐτὰ ὁ Διδ/κὸς Σύλ-
λογοι Γρεβενῶν ἔχει νὰ παρατη-
ρήσῃ τὰ ἑξῆς:

1) Ὅτι τίποτε ἡ Διδ/κῆ Ὁμο-
σπονδία δὲν προσέφερεν διὰ τὴν
ἐπιβίωσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ ζήτημα-
τος καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ
τὴν ἀρδύρονα τοῦ Δ. Βήματος.
Κατὰ τὸν περυσινὸν Αὐγουστον
ὁποῖς ἐπρόκειτο νὰ ἐλαττωθῶν οἱ
μισθοὶ κατὰ 4 1/2 οἱ ἡ Διοίκησις
τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας; ἦταν βεβαία
ὅτι θὰ γίνῃ ἡ περικοπὴ αὕτη καὶ
ἔλαγε σὲνα σημειώματ' αὐτῆς τοῦ Διδ.
Βήματος ἀπευθυνόμενὴ πρὸς τὸν

κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν
εἰστέ καὶ τοὺς δασκάλους κύριε
Ὑπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν; χα-
ρακτηριστικώτατον αὐτὸ κ. συνάδελ-
φοι διότι ὅλος παραδόξως ὑστερεῖ
ἀπὸ μὴ ἐβδομάδα καὶ ἀργότερα ποῦ
ἔντονα ἀφοῦ προσηγορευμένους ἐκιν-
τοποιήθηκαν ὅλες οἱ δημοσιονομικαί
ἀλλοίαι; ὁργανώσεις καὶ κατάρθω-
σαν μὲ τὴν συγκέντρωση τῶν «Ο-
λυμπίων», καὶ μὲ τὴν παρουσίαν
τῶν μισροστὰ στὸ Ὑπουργεῖο τῶν
Οἰκονομικῶν νὰ πείσουν τὴν Κυ-
βέρνησιν ὅτι πρέπει ὅχι νὰ περ-
ικόψῃ ἀλλὰ νὰ ἀυξήσῃ τοὺς μισθοὺς
τῶν ὑπαλλήλων.

Πέρασαν ἀρκετοὶ καιροὶ ἡ μά-
λον ἀρκετοὶ μῆνες ποῦ οἱ ὑποσχέ-
σεις ἔμεναν ὑποσχέσεις. Στὸ διά-
στημα αὐτὸ ὅλες οἱ δημοσιονομικαί
ἀλλοίαι ὁργανώσεις φροντίζουν νὰ
ἐπεκταθῶν τὰ 3/16 οἱ ὅλους τοὺς
ὑπαλλήλους, διότι τὰ 3/16 ἐκτός
τῶν δασκάλων δὲν τὰ ἔπρεσαν καὶ
ἄλλοι ὑπαλλήλοι, καὶ νὰ δοθῇ
5000 δραχμὸς αὐξήσῃ. Ἡ Διοίκησις
τῆς Διδασκαλ. Ὁμοσπονδίας τηρεῖ
ἡ ἴδια σιγὴν ἡ ἔξαποστέλλει μὲ τὸ
ὄργανον τοῦ κλάδου τὸ σῆμα «σιγὴ»
εἰς ὅλην τὴν Διδ. Ἑλλάδα ἡ ὅποια
δὲν ἐγνώριζε τὴν ἐξέλιξιν τοῦ μι-
σθολογικοῦ ζητήματος καὶ μὴ δι-
καιολογημένη ἀνησυχία ἔβλεπε τὴν
ἀδικαιολόγητη ἐκείνη σιγὴν.

Ἀλλὰ καὶ ὅπως ἔγινε ἡ αὐξήσις
τῶν ἀποδοχῶν μας κ. Συνάδελφοι;
δὲν ἔγινεν καθόλου δίκαια διότι ὁ
Ἑλλήν δημοδιδάσκαλος ἀδικεῖται
περισσότερον ἀπ' αὐτὴν καὶ νὰ
γινῇ: Ἐάν κἀνέμουν μὴ μικρὴ
σύγκριση τῶν αὐξήσεων τῶν δα-
σκάλων μὲ τὴν αὐξήσιν τῶν ἀνωτέ-
ρων ὑπαλλήλων βλέπομεν ὅτι ἐνθὺ
ἡ αὐξήσις τῶν ἀνωτέρων κατὰ μέ-
σον ὅρον εἶναι 2000 δραχ. ἡ αὐξήσις
τῶν κατωτέρων εἶναι 350 δραχ.
Ἐπὶ πλέον ὁ διδακτικὸς κόσμος
μὲ τὸ ἐπίδομα πώλεως, τὸ ὅποιον
πρέπει στήν οὐσία νὰ θεωρηθῇ αὐ-
ξήσις ἀδικεῖται πάρα πολὺ διότι
μόνο 1000—1500 συνάδελφοι παίρ-
νουν τὸ 15 καὶ τὸ 10 οἱ ἄλλοι
12,500 χιλιάδες παίρνουν μόνον τὸ
3 οἱ ἐπειδὴ ὑπηρετοῦν σὲ χωριά.
Σὲ κανένα ἄλλον κλάδον δὲν γίνε-
ται σὲ βεβηλὸν τέτοιον ἡ ἀδικία αὕτη
διότι ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι συγκεν-
τρωμένοι ἀντίθετα σὲ τὴν πόλιν καὶ
ἄλλοι στήν ἐπιπλέον χώρα.

Ποῦ λοιπὸν βλέπομεν τὴν πρὸ-
φητικὴν «ἡθικὴν ἐξίσωσιν» ἀφοῦ πα-
ρουσιάζονται κακῶς, πολὺ κακῶς
ἀνισότητες μισθολογ., μεταξὺ αὐτοῦ
τοῦπου τοῦ κλάδου πρῶτον ποῦ
δὲν συνέβαινε καὶ πρῶτα;

Κοι συνάδελφοι οἷτε ἐξίσωσις
πραγματικὴ ἔγινε οὔτε προαγωγῆς;
ὅπως θριαμβευτικὰ ἀνήγγελε ἡ Δι-
οίκησις ὅτι ἔως τώρα ἔγιναν καὶ εἰς
ἐπίμετρον πραγματοποιήθηκε ἡ
ψήφισις Νόμου ἀναστολῆς τῶν
προαγωγῶν ἐπὶ διετίαν ἀκόμη καὶ
ἡ ἐπὶ 10 οἱ ὀλιγώτερον πληρω-
μὴ τῶν νεοδιορισθέντων συναδέλ-
φων καὶ ψευδίζονται περικοπὴ διὰ
τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ταμείων μας;
ἀπὸ τὰ ὅποια ὅπως ἔξερετε περ-
ικόπησις ἡ ἐπιχορήγησις ἐκτὸς τῆς
Πρόνοιας; κατὰ τὰ ἐκτακτομάρια
χωρὶς νὰ βγάλουμε τοιμουδιά;

Πῶς λοιπὸν ἀφοῦ χάνει ὁ κλά-
δος ἀντὶ νὰ ὠφελῇ ἀπὸ τὴν ἐξέ-

λεξὴ ποῦ πῆραν τὰ οἰκονομικὰ ζη-
τήματα νὰ ὑπερψηφίσουμε τὴ δι-
οίκησιν στὸ ἐπίπεδον αὐτό.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ
ζητήματα κ. σύνεδροι φαντάσθηκε
ἡ Διοίκησις ὅτι θὰ μὰς τυφλώσῃ
μὲ μερικά νομοσχέδια τὰ ὅποια δὲν
ὑπεβλήθησαν στὴ Βουλὴ οὔτε ἐψη-
φίστηκαν ἀκόμη καὶ τὰ ὅποια συνε-
πῶς εἶναι ζήτημα ἂν θὰ πᾶνε καὶ
ἂν θὰ ψηφισθῶν; Ἀλλὰ καὶ ἂν
αὐτὸ πραγματοποιηθῇ εἶναι ἀσυγ-
χώρητες οἱ ἀβερσίες ποῦ ἔκανε στὸ
Γλωσσικὸ ζήτημα καὶ στὸ Νόμον
περὶ Διοικήσεως τῆς Ἑκπαιδεύσεως.
Ἄλλοιμον κ. συνάδελφοι ἂν θυ-
σιάζουμε κεφαλαιώδους σημασίας
ζητήματα αἰνὰ τὸ τῆς γλώσσας καὶ
τὸ τῆς σχετικῆς διοικήσεως. Ἀποκεν-
τρώσεως μας γὰρ νὰ κερδίσουμε ἓνα
ἄλλο ὁποιοδήποτε καὶ ἂν εἶναι
αὐτό. Ἀγῶνες σκληροὶ καὶ μακροί
χρόνοι καθιέρωσαν στὸ Δημοτ.
Σχολεῖο τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν.
Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας
οὔτε μία φωνὴ οὔτε μία διαμαρ-
τυρία.

Ψηφίζεται ὁ νόμος περὶ Διοικ.
τῆς Ἑκπαιδεύσεως καὶ μπαίνουν
ἐκεῖ τέτοιαι διατάξεις ποῦ συγκεν-
τρώνεται ὅλη ἡ ἐξουσία στὰ χεῖρα
τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ἑκπ. Συμ-
βουλίου, ἐτοὶ ποῦ πᾶει περίπατο ἡ
αὐτοδιοίκησις.

Μὰς εἶπεν ἀκόμη ὅτι διετέθη-
σαν 600 χιλ. πιστώσεις γὰρ ἀνοίγ-
μα καὶ ἰδρύσιν σχολείων. Κύριοι
συνάδελφοι τὸ γεγονός αὐτὸ πρέπει
νὰ τὸ προσέξουμε πολὺ, διότι κα-
θὼς ἔξορουμε κάθε χρόνον φεύγουν
ἀπὸ τὸν κλάδον 600—700 συνάδελ-
φοι. Ἀν λάβουμε ὅτι ὅσα μας τὸν
ἀριθμὸ τῶν κενῶν ἀπὸ ἐτῶν θέ-
σεων, ἂν λάβωμε ὅτι ὅσιν μας εἶναι
κλειστά σχολεῖα μένουσιν χρόνια χω-
ρὶς προαγωγὴν καὶ πολλὰ νέα ἔχουν
ἀνάγκην ἰδρύσεως λόγῳ τῆς αὐξή-
σεως τοῦ πληθυσμοῦ, θὰ ἴδωμε
ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν διατεθεισῶν
πιστώσεων εἶναι σταγὼν ἐν τῷ ὁ-
κεανῷ. Οὔτε κἂν βέβαια ἔπρεπε νὰ
ἀναγραφῇ ὡς ἐπιτυχία τοῦτο ση-
μαντικὴν διότι ἐτοὶ γεννιέται ἡ ἐν-
τύπωση ὅτι κατὰ μέρος ἔχει λυθῇ
ἓνα σπουδαιότατον ζήτημα τὸ ὁ-
ποῖον μένει οὐσιαστικῶς ἄλυτον ἐπὶ
μεγίστην ζημίαν καὶ ἡμῶν ποῦ ἐργα-
ζώμαστε καὶ τῶν παιδιῶν τοῦ λαοῦ
ἄλλα καὶ τινὸν χιλιάδων ἀδιορί-
στων συνδιδασκόντων.

Στὸ ὁργανωτικὸν μέρος ἡ ἀποχω-
ρῶσα διοίκησις ὅχι μόνον τίποτα
δὲν ἔκανε νὰ ὠφελῇ στήν οὐσία
τὴν ὁργάνωσιν, ἀλλὰ τὸ ἀντίθετον
οἱ ἐνέργειαι τῆς, δηλαδὴ ἀρροχαρα-
φίαι στὸ «Δ. Βῆμα» κ. λ. π. συνε-
τέλεσαν νὰ βάλῃ ἓνα μῖσος μεταξὺ
τῶν συναδέλφων καὶ τῶν Συλλόγων
πρᾶγμα τὸ ὅποιον φαίνεται καθαρὰ
ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Συλ-
λόγων μέσα στήν αἰθούσα αὕτη.

Τὶς περιόδους ὁ κ. Πρόεδρος; ἔ-
καμνε μόνον σὲ περιφέρειας ποῦ πῆ-
γαινε μὲ ἀνέση τὸ αὐτοκίνητό του
καὶ ὅχι στοὺς πραγματικὰ ἀναδιορ-
γανώτους συλλόγους. Τρανὸν παρό-
δειγμα οἱ σύλλογοι τῆς Δ. Μακε-
δονίας, Σαλατινῆς, Ἀναστασίας,
Καστοριάς, Γρεβενῶν οἱ ὅποιοι
πραγματικὰ εἶχον ἀνάγκην τινά-
σεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν

ἀντιπροσώπων καὶ τῶν χρημάτων
ποῦ ἀνέφερεν μόνον τὸ γεγονός ὅτι
ἀντιπροσώπευται ἐφέτος σύλλο-
γοι ποῦ κατέκριναν τὴν ταχικήν
του, ἀποδεικνύει πῶς ἡ ἀφύπνισις
τοῦ Κλάδου δὲν ἔγινε μὲ τὴν ἰδικήν
του δράσιν, ἀλλὰ μόνον διότι ὁ
δημοδιδάσκαλος ἄρχισε νὰ νοιώθῃ
τὴ θέσιν ποῦ βρίσκεται καὶ νὰ ζη-
τᾷ τὴν βελτίωσίν της.

Τὸ ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος εὖ νοοῦσε
μόνον τὴν χαλάρωσιν καὶ ἀποσύνησιν
τῆς ὁργάνωσιν καὶ ὅχι τὴν ἐνότητά
ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὸ ἐξῆς
γεγονός.

Ὅσοι σύλλογοι διαφωνοῦσαν
καὶ μερικοὶ ἀπ' ἐκείνους ποῦ δὲ
διαφωνοῦσαν οὔτε φωνῆς οὔτε ἀκρο-
άσεως ἐνύγχανον γὰρ κάθε ζήτημα
ποῦ ἐρωτοῦσαν.

Τὸ «Δ. Βῆμα» κατάντησε ὁρ-
γαγὸ τῶν φίλων τῆς Διοικήσεως
γὰρ νὰ ἐνσπεύρουν τὸν πανικὸν σὲ
τάξεις τῶν ἀντιφρονούντων πρὸς
αὐτὴν συναδέλφων. Ἐγὼ σὺν χέ-
ρι μου κ. ἀντιπρόσωποι ἀντίγρα-
φα τηλεγραφικῶν ἀναφορῶν καὶ
διαμαρτυριῶν τοῦ Συλλόγου μου
τὰ ὅποια οὔτε τὸ πῶς τῆς δημοσι-
ότητος εἶδαν, οὔτε ἀπαντήσεως ἐτύ-
χονεν. (Διαβάζονται ἀντίγραφα...)

Ἐκείνου τὸ σημεῖο ποῦ ἤθελα νὰ
θίξω τελειωτικὰ κ. ἀντιπρόσωποι
εἶναι τὸ ζήτημα τῆς συνδιασκέψεως
τῆς Θεσσαλονίκης. Θὰ ἄρῃνα μόν-
ον εἰς τοὺς κ. κ. ἀντιπροσώπους
Θεσσαλονίκης; νὰ ὁμιλήσουν ἐπ'
αὐτοῦ ὡς παρακολούθησαν τὴν
συνδιάσκεψιν ἂν δὲν μὲ ὑποχρῶμεν
νὰ πρᾶξω τοῦτο ἡ συμμετοχὴ τοῦ
Συλλόγου μας αὐτῆς.

Ἡ Συνδιάσκεψις συνήλθε σὲ
3 Ἰανουαρίον, ἐποχὴ ποῦ δὲν εἶχε
δοθεῖ καμμία λύσις τοῦ οἴκον. ζη-
τήματος. Ἐγινε κανονικώτατα
καὶ νομιμώτατα καὶ στηριγμένη
πάνω σὲ ἀπόφασιν τῆς 16ης Γεν.
Συνελεύσεως. Σαυτὴν παρευρέθηκε
καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Διδακτικῆς
Ὁμοσπονδίας ὁ ὅποιος καθὼς
φάνηκε πῆγε νὰ τορπιλλήσῃ τὴν
συνδιάσκεψιν καὶ νὰ καταδικάσῃ τοὺς
ὀλίγους ἀντάρτες κατ' αὐτὸν...
ποῦ ἔκαμαν τὸ ἐγκλημα νὰ συνέλ-
θουν καὶ νὰ πάρουν ἀποφάσεις γὰρ
τὰ ἐκκερμητὰ ζητήματά μας.

Οἱ ἐργασίαι ἄρχισαν καὶ ὁ κ.
Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας θέ-
λησε νὰ γίνῃ δικτατορικός τῆς
Συνδιασκέψεως διακόπτοντας ὁ-
ποῖον ὁμιλήτῃ ἤθελε ὁμιλῶντας
ἀπὸ τὰν αὐτὸς ἤθελε.

Καὶ ἡ ἀφορμὴ γὰρ νὰ τορπιλλι-
σθῇ ἡ Συνδιάσκεψις παρήχθη ἀπὸ
τὴν παρουσίαν τοῦ ἀντιπροσώπου
τῆς Τ. Π. Σ. Θ. ὁ ὅποιος ἔβλεπε
νὰ ὁμιλήσῃ.

Ὁ κ. Ράϊκος δὲν ἤθελε νὰ ὁμι-
λήσῃ, τὸ ἀντίθετον ὅμως ζητοῦσαν
οἱ περισσότεροι συνέδροι καὶ τὸ
ζήτημα τίθεται σὲ ψηφοφορίαν.

Οἱ συνέδροι ἀπεφάσισαν νὰ ὁ-
μιλήσῃ ὁ ἀντιπρόσωπος μὲ ψήφους
9 ἔναντι 4 καὶ ἀπ' ἐδῶ ἡ διάσπα-
σις. Ὁ κ. Ράϊκος κατὰ τὰ συνδικα-
λιστικὰ ἔθιμα μπόρῃσε νὰ ἀπο-
μακρυνθῇ προτοῦ δεχθῇ τὴν ψη-
φοφορίαν ἐφ' ὅσον ὁμοῦς ἐδέχθη
τὴν ψηφοφορίαν ἔπρεπε νὰ σεβασθῇ
τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειονότητος.

Ἐφυγαν μαζί του καὶ οἱ τέσσε-

ρες διαφωνήσαντες αντιπρόσωποι. Αυτό το γεγονός έδωκεν αφορμή αποδοκιμασίας του.

Η αποχώρηση δεν στάθηκε και η Συνδιάσκεψη συνέχισε τις εργασίες της και πήρε αποφάσεις.

Οι αντιπρόσωποι Λαγκαδά, Δράμας, Έδεσσας και Ξάνθης δεν επέστρεψαν και αυτοί, ενώ θα έπρεπε να μείνουν να μειοψηφίσουν.

Αρχίζει λοιπόν ο κ. Ράϊκος από τη στιγμή εκείνη να ενεργεί έναντι των συναδέλφων που παρέμειναν. Κίμνει μία παρασυναγωγή με τους φίλους του και προβαίνει εκ' ούς σε βιρωτάτες δηλώσεις (διαβάζοντας από τον Τραπεζ. Θεσσαλονίκης).

Πρέπει κ. συνάδελφοι να τηρήται δια παντός φραγμός εις την τακτικήν αυτήν των Διοικήσεων των τελευταίων έτών το να αποκαλούν κομμουνιστάς τους μη συμφωνούντας με την τακτική τους. Πρέπει να απαγορευθῇ ἡ ἀναγορεύσις τοῦ «Δ. Βήμα» ἄρθρων ἐπιθετικῶν ἐναντίον συναδέλφων καὶ συλλόγων ἀντιφρονούντων πρὸς τὴν τακτικὴν τῆς Διοικήσεως, ὅπως τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ ὁποῖον γὰρ πολὺ καιρὸ ἀπασχολοῦσε τὴν κυρίαν στήλην μετὰ τὴν ἐπίθεσιν αὐτῇ.

Εἶναι τερατώδες κ. συνάδελφοι ἀντὶ τὰ διαφωτίζοντα οἱ συνάδελφοι ἐπὶ τῶν ζητημάτων μας μετὰ τοῦ «Δ. Βήμα» νὰ παίρνουν μαθήματα μίσους καὶ ἐπιθέσεως μεταξὺ των.

Γιὰ δὲ αὐτὰ ποὺ ἀνέφερα καὶ γὰρ τὸ ποδοπέδημα τῶν ἀποφάσεων τῆς 18ῃς Γεν. Συνελεύσεως ἐκ μέρους τῆς Διοικ. τῆς Ὁμοσπονδίας εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ καταψηφίσω τὰ πεπραγμένα της.

Διαρκούσης τῆς τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Δρ. Σίου, ὁ Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως συνιστᾷ εἰς τὸν ρήτορα ἐπανηλεγμένως νὰ συνομειύσῃ τὴν ἀγορεύσιν του.

ΠΡΟΕΙΡΟΣ (πρὸς τὸν κ. Δρ. Σίου). Σὺς ἀφαιρᾷ τὸν λόγον, διότι ὑπερέβητε κατὰ πολὺ τὸ χρονικὸν ὄριον τῆς ὁμιλίας καὶ ἐπιπροσθέτως εἰσαθεῖς ἐκτός θέματος.

ΔΡΟΣΟΣ. Διαμαρτυροῦμαι ἐνώπιον τῶν ἐλεγκτῶν τοῦ κλάδου διότι κατηγορήθη καὶ ἐτιμωρήθη συνάδελφος τῆς περιφέρειας μου ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ συνδικακῇ Θεσσαλονίκῃς καὶ δὲν με ἀφῆνετε νὰ τὸν υπερασπισθῶ (δημιουργεῖται θόρυβος).

ΠΑΠΑΓΩΑΝΟΥ (Πρεβέζης). Κύριοι Συνάδελφοι. Ἡ Διοίκησις ποὺ ἐλέγγετα μᾶς παρουσίασε πρὸς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς δράσεώς της στὴ χρονιά ποὺ κρατοῦσε τὴ βαρεῖα εὐθύνη τῆς ἡγεσίας τῆς Ὁργανώσεώς μας.

Μᾶς παρουσίασε μέσα σὲ λίγες χαρακτηριστικὰς γραμμὰς τὰ ζητήματα ἐκείνα τοῦ κλάδου τῶν ὁποίων ἐπέτυχε τὴν λύσιν καὶ μᾶς ὑποσχέθηκε πῶς στὴ δευτερολογία της θὰ δικαιολογήσῃ τὰ σημεῖα ἐκείνα γὰρ τὰ ὁποῖα θὰ ἐλεγχθῇ πῶς ἀπέτυχε ἢ οὐκ ἐπὶ τὴν διεκρίσθη κατὰ τὸν ἔκπεσε. Τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ δικητικοῦ ἀπολογισμοῦ συνκεντρώνει κατὰ τὴν γνώμην μας περισσότερα κλονεκτικὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο στὸ ὁποῖο συνη-

θίσασκε. Θὰ ἠθέλομεν νὰ εἶχε κεντρομῆση ἀκόμα καὶ ὁ ἕνα ἄλλο σημῖον. Νὰ ἀφιερῶσιν καὶ ἕνα ἄλλο ξεχωριστὸ κεφάλαιον καὶ γὰρ τὴν κριτικὴν τῆς τακτικῆς καὶ τῆς δημιουργικῆς δράσεως τῶν περιφερειακῶν Συλλόγων. Κι' ἔτσι τότε ἡμεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι δὲ θὰ ἐρχόμαστε μόνον μετὰ τὴν ἰδιότητα τοῦ Εἰσαγγελέα ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀπολογητοῦ γὰρ τὶς ἴδιες μας εὐθύνες ὡς ἐκπροσώπων τῶν Συλλόγων καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ἔπρεπε κατὰ φυσικὸν λόγον νὰ ἐρχομεν ὡς ἀντιπρόσωποι οἱ πρόεδροι τῶν συλλόγων ποὺ αὐτοὶ ὑπευθύνως κατηύθυναν τὴν δράσιν τοῦ συλλόγου των ἀσχετῶς· ἀν συνεκέντρωσαν ἢ οὐκ τὰ χαρακτηριστικὰ προσόντα τῆς θεωρητικῆς, πλατυλογίας, καχυποψίας καὶ κακοπιστίας ἀκόμα μετὰ τὸ ὁποῖο λίγοι εὐτυχῶς θέλουν νὰ χαρακτηρίζονται.

Ἡ τακτικὴ ποὺ συνηθίζεται ἔως τώρα εἶναι καθὼς εἴφατε ἡ ἑξῆς:

Μαζεύνομαστε μὴ φερὰ τὸ χρόνον ὅλοι μαζί νὰ ἐξαντλήσωμεν τὸ «κατηγορῶ» καὶ «ἐπαινώ» τῆς Διοικήσεως φορτώνομε ἑκατὰ τὴν νέα πού βγίξουμε μετὰ τὴν βίαν πάσης φύσεως καὶ ἐξνοιαστοὶ ἐπιστρέφουμε σὲς περιφέρειάς μας, ἀναπανόμαστε καὶ φρεσκαρισμένοι ἐρχόμεστε γὰρ τὸ ἴδιον τροπάρι τὴν ἄλλην χρονιά. Ἐμεῖς κύριοι συνάδελφοι δὲν ἐννοοῦμε ἔτσι τὴν ἀποστολήν μας. Θέλομε μέσα στὴν ἱερὴ αὐτὴ πῆδουσα τοῦ Ἀρείου Πάγου τοῦ Κλάδου νὰ κατασκευάσωμεν δικαιοσύνην καὶ στεφάνια τῆς νίκης· ἡ τὰ σημεῖα τῆς καταδίκης καὶ στὰ δύο ἐπίσημα συμβαλλόμενα μέρη· στὴ Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ στὴ Διοίκησιν τῶν Συλλόγων. Σύμφωνα μετὰ τὴν ἀποψήν μας αὐτὴ θὰ πρέπει ἡ Διοίκησις ἡ νέα ποὺ θὰ βγῇ ἀπὸ μᾶς σὲ λίγες μέρες ἔδω μέσα ἀντὶ τῶν τυπικῶν χαριεστηρίων καὶ εὐχαριστηρίων φρασσεολογιῶν νὰ μᾶς εἴπῃ σὲ ἀσπληρο προειδοποιητικὸ τόνο· Κύριοι παραλαμβάνετε καὶ παραλαμβάνετε ἐπιστήμωσιν σήμερον αὐτὴ αὐτὴ τὴν κατάστασιν τῆς ὁργάνωσης· μετὰ τὸς μέλη καὶ μετὰ τὸς δυναμικότητα. Πηγαίνετε ἐργασθεῖτε καὶ νὰ ἐργασθῆτε μετὰ τὸ ἴδιον ἔργο καὶ κοινὸ σκοπὸ καὶ ζήλο καὶ δταν μετὰ τὸν καλὸ ἀνταγωνισμὸν τοῦ χρόνου θὰ βάλουμε κἀτω τοὺς λογιζασμούς μας τὶ ἐκάμαμε καὶ τί ἐκαμες. Ποιὰ κατάστασις παρουσιάζει ὁ συλλογὸς σου καὶ γιατί, πόσους δασκάλους· εἶχες στήν περιφέρειάν σου καὶ πόσα εἶναι μέλη τῆς ὁργανώσεως καὶ τί ἐκαμες γὰρ νὰ θεραπεύσῃς τὸ κακὸ αὐτό. Νομίζω πῶς ἂν ἔτσι ὁ καθένας μας ἔδω μέσα ἀντίκριξῃ καὶ ἐννοήσῃ τὴν θέσιν του, τότε ἀσφαλῶς δὲ θὰ εἶχε τόσο παραφουσκωμένον τὸ ἕνα μόνον μέρος τοῦ δισακτικοῦ τοῦ γνωστοῦ Αἰσωπικοῦ μύθου.

Καὶ τώρα δὲς ἔλθωμε στὸν ἐλεγχτῶν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως ἀκολουθώντας τὴν σειράν τῶν κεφαλαίων τοῦ δικητικοῦ τῆς ἀπολογισμοῦ.

1) Ἡ ἐπιτυχία τῆς Διοικήσεως ἐπὶ τὰ σημεῖα ποὺ θίγα στὸ κεφάλαιον τῶν ἐκπαιδευτικῶν διεκδικήσεων εἶναι ἀναμφισβήτητον. Πράγματι ἐπέτυχεν νὰ δοθῶν πτωσίαις γὰρ ἀνοίγματα σχολείων, διορισμοὺς ἀδιοριστῶν δασκάλων ποὺ δυστυχῶσαν, γὰρ σχολικὰ κτίρια καὶ γὰρ τὶς εὐεργετικὰς διατάξεις νέου νομοσχεδίου ποὺ ἀνέφερε. Βέβαια τὰ σημεῖα αὐτὰ ἔχουν καὶ ἐκπαιδευτικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμην μας οἱ καθαρῶς ἄς ποῦμε ἐκπαιδευτικὰς διεκδικήσεις τοῦ κλάδου εἶναι ἐκεῖνες ποὺ ἀναφέρονται λ. χ. στὴ Διοίκησιν γενικῆς τῆς Παιδείας κεφαλαίων ποὺ περιλαμβάνει ἕνα σωρὸ μερικωτέρων κλαδικῶν διεκδικήσεων, στὴ νομοθεσίαν περὶ διδασκαλῶν βιβλίων τῆς γλώσσης των, τὸ συγχρονισμὸν τοῦ νέου Δημοτικοῦ σχολείου μετὰ τὰ ἀνάλογα ἐπὶ φοιτήσεως καὶ μετὰ τὰ ἀνάλογα Πρόγραμμα, στὴ μόρφωσιν τοῦ διδασκαλικοῦ προσωπικοῦ, στὸ ζήτημα τῶν ἐπιθεωρητῶν κλπ. κλπ. γὰρ τὰ ὁποῖα ἔχει ἀγωνισθῇ ὁ κλάδος καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει νομοθετήσει τρόπον τινα διὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν προηγούμενων Γεν. Συνελεύσεων ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα τῆς Πολιτικῆς τῆς Διδ. τῆς Ὁμοσπονδίας γὰρ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σεμνύνεται καὶ νὰ καυχᾶται καὶ γὰρ τὸ ὁποῖον κάποια μέρα ἡ ἱστορία τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως σὲς σελίδες τῆς ἱστορίας τῶν ἀγώνων τῆς Ὁμοσπονδίας θὰ ἀφιερῶσιν τὸν ἀνάλογον χωρὸν σὲ πλῆτος καὶ σὲ βάθος.

Λέγομεν λοιπὸν ὅτι ἡ Διοίκησις ἐκπαιδευτικῶν διεκδικήσεων ἀστόχησε καὶ ἔτσι πέρασεν ἀπραγμάτιστα καὶ ἀβασάνιστα διατάξεις νέων ἐκπαιδευτικῶν νόμων ποὺ δὲν συμφωνοῦν μετὰ τὰς προγράμματα ἐκπαιδευτικὰς διεκδικήσεις τοῦ Κλάδου. Καὶ θὰ ἔπρεπε ἐξαιρετικῶς γὰρ τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ Διοίκησις νὰ κάμῃ λόγον στὸν ἀπολογισμὸν της καὶ νὰ μὴ ἀφήσῃ καὶ αὐτὸ στὴ δευτερολογία της. Θὰ ἀκούσωμε μετὰ προσοχὴν τὶς δικαιολογίας της. Ἐν τοσούτῳ δηλοῦμεν προκαταβολικὰ ὅτι θὰ τὴν δικαιολογήσωμεν καὶ ἡμεῖς, γὰρ πιστεύομεν ὅτι ἡ παράλειψις αὐτὴ ἡ τόση σοβαρὴ δὲν προσέχεται οὔτε ἀπὸ ἐλπίων πίστεως οὔτε ἀπὸ βολίας προαίρεσιν, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς περισπασμοὺς στὰ μεγάλα καὶ φλέγοντα ζητήματα τῶν ὁικονομικῶν διεκδικήσεων τοῦ κλάδου ποὺ τὴν ἀπεροφύσαν σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν χρονιά αὐτῇ. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἔτσι ἐριψοκιδύνει ἡ Διοίκησις καὶ θὰ ἦτο δύσκολον ἡ θέσις της σήμερον δὲν ἐπετύγχανε ὅσα ἐπέτυχεν στὰ ἄλλα κεφάλαια τῆς δράσεώς της.

2. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δράσιν τῆς Διοικήσεως στὸ οἰκονομικὸν μέρος, δεξιῶν νὰ ὁμολογήσω ἐξ ὀνόματος τοῦ Συλλόγου Πρεβέζης ὅτι ἐσημείωσε πραγματικὸν θρίαμβον καὶ ἐπέτυχεν τόσα ἀγῶνας συνεχῶς ἔκταν δὲν ἐπέτυχεν καὶ μάλιστα σὲ στιγμὴς τῆς δεινότερας οἰκονομικῆς κρίσεως.

Θὰ εἴμεθα κακότηστοι καὶ διαστροφῆς τῶν πραγμάτων ἂν δὲν ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ κλάδου στὸν κολυμβητικὸν μισθολογικὸν πρόβλημα ἀφαιλεται στὸ ἐργατικὸν τῆς Διδ. τῆς Ὁργάνω-

σεως. Δὲν εἴφαμε τί ῥόλο ἐπαῖαν τὰ πρόσωπα τῆς Διοικήσεως ποὺ τοὺς ἔτυχε ἡ τιμὴ νὰ δέχονται σήμερον ἐπαῖας δόξας τῆς θέσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ κλάδου γὰρ τὴν νίκη αὐτῇ. Ἐπίσης ἀδιαφοροῦμε γὰρ τὰ πρόσωπα, ἂν θέλετε, καὶ ἀπονέμομε τὴν τιμὴν αὐτὴν ἐξ ὁλοκλήρου στὴν ἀφροσύνην ἱστορικῆς Διδ. τῆς Ὁμοσπονδίας, στὸν Ἄγνωστον Στρατιώτη καὶ δάσκαλον τῆς ὁργανωτικῆς Ἰδέας.

Ἄλλα καὶ στὸ κεφάλαιον τῶν ὁργανωτικῶν βλέψεων ἡ Διοίκησις πράγματι παρουσιάζει ὁργανωτικὴν κατάστασιν ἀξιοεπὴς πρὸς ἀνώτερον βαθμὶν ἀπ' ὅτι τὴν παρέλαβε. Βέβαια, ἂν ἔλπει ἀπὸ τὴν μέσιν ἡ σκοτεινὴ κηλίδα ποὺ σημειώθηκε ἀπὸ τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Θεσσαλονίκης γὰρ τὰ αἰτία καὶ τὰ ἐπακόλουθα της γὰρ τὰ ὁποῖα ἐκφυλάσσομαι νὰ κρίνω ἀπὸ τοῦ δοθέντος κατὰ τὴν σχετικὴν συζήτησην στοιχεῖα, ἂν ἔλπει λέγω ἡ κηλίδα αὐτὴ τῆς ὁργανωτικῆς ζωῆς τῆς χρονιάς αὐτῆς, ἀσφαλῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως τότε καὶ στὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἡ Διοίκησις θὰ παρουσίαζε τὴν καλύτερην ὁργανωτικὴν εἰκόνα, ποὺ φιλοτεχνήθηκε μετὰ τοὺς ἰδρώτας καὶ τοὺς μόχθους ἐνδὸς ἀνωτέρου δημοδασκίου ἀνθρώπου, ποὺ περιόδευσεν τὴν περισσώτερον διδασκαλικὴν Ἑλλάδα, δάσκαλος σπέρτας τῆς ὁργανωτικῆς Ἰδέας. Γιὰ τὸ αἶμα τῆς ἐργασίας τῆς ὁργανωτικῆς νίκης ποὺ δταν γίνονται σκιδρῶν καὶ λαρόνων τὴν ὁργάνωσιν εἶναι ἐπιβεβλημένον μετὰ κάθε θυσία νὰ προλαμβάνονται ἢ δταν πᾶν γίνονται νὰ καταδικάζονται, νὰ θάβονται γρήγορα βαθειά—βαθεῖα καὶ νὰ λησμονοῦνται γὰρ πάντα.

Τέλος ἡ Διοίκησις δὲν παρέλειπε νὰ τονίσῃ ὅτι ἡ θέσις μας καὶ ὡς ἀτόμων καὶ ὡς ὁμάδων μέσα στὸ ἴδιον βαρόμετρο τῆς κοινωνίας καὶ καὶ πολιτείας ἔχει σημεῖωσιν στὴ χρονιά αὐτὴ ἄνοδος κατὰ πολλοὺς βαθμοὺς. Συμφωνοῦμεν στὴν αὐτοκρατικὴν αὐτῆς τῆς Διοικήσεως θέσιν μόνον νὰ ἐξάσωμε, ὅτι τὸ ἡθικὸν αὐτὸ βαρόμετρο πρέπει νὰ τὸ παρακολουθοῦμε συστηματικὰ στὴ διακυμάνσιν του καὶ νὰ φροντίζωμε μετὰ σκόπιμην κλατεῖα καὶ βαθειὰ δικητικὴν τῆς Κοινῆς Γνώμης νὰ σημεῖωσιν συνεχῇ ἄνοδος. Καὶ δὲν πρέπει νὰ παραβλέπωμε ὅτι ἡ βαθμολογία μετὰ τὴν ὁποῖαν μᾶς κρίνει ἀξίους ἡ Πολιτεία καὶ Κοινωνία ἐξαρτᾶται κατὰ κύριον λόγον ἀπὸ ἐμᾶς, ἀπὸ ὅλην μας, δηλαδὴ τὴν ἐμψύκωσιν σὲ κάθε μὴ ἐκδελήσασθαι καὶ ἀπὸ τὴν προδιάθεσιν καὶ καλλιέργειαν τῶν Λαϊκῶν Μαζῶν ποὺ τροφοδοτοῦν τὸ δημοτικὸν σχολεῖο στὸ ὁποῖον ἐργαζόμεθα. Ἄς χαράξωμε καὶ ἂν σημεῖωσιν τὴν ἐρχομένην χρονιά μὴ κακοφύγῃ ἐπισχολικὴ καὶ ἐξασχολικὴ δράσις συστηματικὴ μετὰ ἀλλήλην διαφύγῃ τῆς Κοινῆς Δημοσίας Γνώμης καὶ νὰ παρακολουθοῦμεν συστηματικὰ τὸ ἀνέβασμα μᾶς καὶ ὡς ἀτόμων καὶ ὡς συνόλου δλονέν καὶ σὲ ὁμηλότατα σχολικὰ πνευματικὰ, ἡθικὰ, οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ ἀνωτερότητα.

Καὶ δταν, κύριοι, καταστήσῃμε μετὰ τὸ πραγματικὸν ἀντίστροφον

και την αληθινή βαρύτητα της αποστολής μας όλων τὸν ἑλληνοκλῆτον τοῦ ὅποιον τὰ τέκνα διαμορφώσαμε πιστεύω ἀπόλυτα δι' τότε ἀσφαλτέστερα και σταθερότερα θὰ πείσονται και μέσα στην Πολιτείαν τὴ θέσιν ποῦ μᾶς ταιριάζει.

Προσεπάρησα ὁρακτοὶ κύριοι συνάδελφοι νὰ ἀποδώσω μὲ ἀντικειμενικὴ εὐθυκρισία τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι και τὰ τῷ Θεῷ τοῦ Θεοῦ. Μὲ ἥσυχν τὴ συνείδησιν δι' πιστὰ ἐξεπλήρωσα τὸ καθήκον καὶ τὴν ἐντολὴν τοῦ Συλλόγου Πρεβέτης ἐπιδοκίμαζω και ἐγκρίνω χωρὶς διαταγῶν τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως.

Γίνεται δεκάλεπτος διακοπή, μετὰ τὴν ὁποία ὁμιλεῖ ὁ κ. Ἀλεξιάδης (Ἐδέσσης).

ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ. Κύριοι ἀντιπρόσωποι, Ὅλοι ξέρομε πὸ ποῖα κατὰστασι εὐρισκόμεθα πρὸ τοῦ ὀργασμοῦ και σὲ ποῖα εὐρισκόμεθα σήμερον μὲ τὴν ὀργάνωσίν μας. Ὅτι πετύχαμε, το πετύχαμε μὲ τὴν ὀργάνωσίν μας, ἡ ὁποία κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν και ἠγωνίσθη καὶ διεξήγαγε σκληροὺς και τραχίς ἀγῶνας γιὰ νὰ ἐκφυγῇ τὸν τὸν διδάσκων ἡλικίαν και ὁλικῶς μέσα στην κοινωνία και στην Πολιτείαν, ὅσον και τὸ Λαϊκὸν σχολεῖν. Οἱ ἐκείνοιτε Διοικήσεις τὸσον τῶν περιφερειακῶν Συλλόγων μας, ὅσον και τῆς Ὀμοσπονδίας μας, δὲν ἐφείσθησαν κόπων και μόχθων γιὰ νὰ μᾶς ὀδηγήσουν και νὰ μᾶς ἐκφυγῶν εἰς τὴν ἐμπροσθεν θέσιν τὴν ὁποίαν προέβλεπον νὰ κατέχει ὁ διδάσκων μέσα στην Κοινωνίαν και στην Πολιτείαν.

Ἐχω ἀρκάσαντες τὴν πεποίθησιν δι' οὐκ ἀδόκιμον Διοικήσιν μέλεις τῆς σήμερον ἠγωνίσθησαν γιὰ νὰ προσθέσουν ἔστω και ἓνα λιθάρδι ἀπάνω στοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος τοῦ ὁποίου κίετται και τοῦ ὁποίου ἄλλοι προγενέστεροι ἡμῶν ἐβουλήθησαν συνάδελφοι ἔθεσαν τὰς σταθερὰς βάσεις, τὰς ἀσπίδας, τὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡμεῖς σήμερον συμπληρώσαμεν τὸ ἔργον ἐργον αὐτῶν και τὸ ὁποῖον διὰ ἐξοικονομήσασιν σταθερῶς και σθεναρῶς νὰ τὸ κτίσωμεν μέχρι τῆς τελείας ἀποπεράσεώς του.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι δι' οὐκ ἐκείνους Διοικήσεις τὸσον τῶν Συλλόγων ὅσον και τῆς Ὀμοσπονδίας προσπαθοῦσαν μὲ καθὲν τρόπον νὰ συμπληρώσουν τὸ ἔργον καὶ ὅχι νὰ τὸ καταστρέφουν ἐκ θεμελίων και ἀγωνίζονται κατὰ δύναντα και μέσα εἰς τὸ πλεῖστον τῶν κειμένων νόμων γιὰ νὰ τὸ πετύχουν τώρα ἄλλες ἐπέτυχον περισσότερα και ἄλλες ὀλιγώτερα. Τοῦτο βιβλίου δὲν εἶναι ἡ δικαιοδοσία ἀπόλυτο σ' αὐτὸς γιὰ νὰ λύσων ὅλα τὰ ζητήματα ἀμέσως. Ἀν ἦσαν στὸ χεῖρ τους φυσικὰ θὰ τὸ ἐκείνον ἀμέσως και εἴσι θὰ ἦσαν περὶ τὸ ν' ἀρχώμαστε ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς ἑλλάδος εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς και ἰδίως εἰς τὴν σημαντὴν ταύτην αἰθουσαν ὅπου σήμερον εὐρισκόμαστε.

Κύριοι, Ἐπειδὴ ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου μας ἴσως (ἐκπαιδ. οἰκονομικὰ κλπ.) δὲν λύονται ἀμέσως και ὡς εἶπε, γιὰτὸ πιστεύω μα-

ζεύομαστε ὅλοι, γιὰ νὰ ἀνταλλάξωμε τίς γνώμας μας και νὰ συζητήσωμε φαρδιά, πλατιά ὅλα τὰ ζητήματά μας μὲ ψυχραιμίαν, ἀλλὰ και μὲ θάρρος και ἐλπίαν, διότι ὅλοι ἀνέχομεν στὴν αὐτὴν μεγάλην οἰκονομίαν, ἣτις λέγεται Διδασκαλική. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ὁ καθὲς ἀντιπρόσωπος, ὁ ὁποῖος παρίσταται ἔδω ἔχει τὴν ἱερὰν ἀποχρέωσιν, ἀποῦ προηγουμένως αὐτὸς ὁ ἴδιος διαφωτιστὴ καταλλήλως ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου μας ὑπὸ τῆς παρουσίας 17 Γεν. Συνελεύσεως και ἀντήλησιν ἐξ αὐτῆς θετικὰ συμπεριφορὰν, δεῦν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν περιφέρειάν του, νὰ διαφωτίσῃ και καταλλήλως τοὺς συναδέλφους του και νὰ δώσῃ και τὰς καλύτερας κατευθύνσεις γιὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν τῆς ὁμίλειας μας. Ἐπομένως ὀφείλω νὰ τονίσω και πάλιν ὅτι ὅλα τὰ ζητήματα ῥέπει νὰ ἐξονυχίζονται γιὰ νὰ προσανατολιζόμεθα ἐπικριβῶς ἐπ' αὐτῶν γιὰ τὸ καλὸ αὐτῆς ταύτης τῆς Ὀργανώσεως μας—τοῦ λαϊκοῦ σχολεῖν, τῆς Πολιτείας ταύτης και τοῦ ἔθνους—ἀπὸ τοιαύτας ἀντιλήψεις δομώμενος κ. ἀντιπρόσωποι λέγω δι, δὲν ἤθελε ἔδω γιὰ νὰ κρεμάσωμε κανένα μέλος ἡ και ὁλοκλήρουν τὸ Διοικ. συμβούλιον τῆς Ὀμοσπονδίας μας παρὰ ἡλθαμε ν' ἀκούσωμε και νὰ ἐλέγξωμεν τὰ πεπραγμένα αὐτῆς. Καὶ ὅσα μὲν ἔχουν λυθῇ εὐνοϊκῶς δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ συγχωρήσωμεν τὸ ἀπερχόμενον Συμβούλιον τὸν κ. ἐπὶ τῆς Παιδείας ἐπ' αὐτῶν και τὴν Σεβαστὴν Κυβερνήτην ὡς καὶ πάντας ἐκείνους οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν εὐνοϊκὴν λύσιν αὐτῶν. Γιὰ ὅσα δὲ, δὲν ἐλύθησαν, καὶ μένοντες ἐκρημνῇ θὰ παρατηρήσωμεν βεβαίως, τὸ ἀπερχόμενον Συμβούλιον τῆς Διδ. τῆς Ὀμοσπονδίας ἀλλὰ και θὰ συστήσωμεν εἰς τὸ νέον τοιοῦτον, νὰ μᾶς τὸ ἔχῃ ὑπ' ἑξῆς και μόνον ἀναλάβῃ τὴν Διοικ. τῆς Ὀμοσπονδίας νὰ ἐπιτιμῇ τὴν ἡμερὴν αὐτῶν καὶ τὸ γνωρίζωμεν ἐκ τῶν προτέρων δι' οὗ μᾶς ἔχει πάντοτε παρὰ τὸ πλεῖστον τοῦ ὅχι μόνον ἡμᾶς, ἀλλὰ τὴν ὁλότητα τοῦ Διδ. κώμου.

Καὶ τώρα ἔρχομαι εἰς τὰ πεπραγμένα τοῦ Δ. Σ. τῆς Ὀμοσπονδίας. Εἶναι γνωστὸ πὸ ὅλους μας, ὅτι τὸ ἀπερχόμενον Λοιπὸν. Συμ. τῆς Α. Ὀμοσπ. διὰ τοῦ Πρ. ὄρου αὐτοῦ μᾶς ἐξέθετε τὰ πεπραγμένα αὐτῆς τὴν ὁμ. σὺν. χρονίῃ 1933—34 ποῦ εἶχε τὴ Α. τῆς Διδ. Ὀμοσπονδίας γιὰ τὴν διακρίσει 1) τὰ ἐκπαιδευτικὰ, 2) οἰκονομικὰ, 3) ὀργανωτικὰ και 1) ἡ θέσιν μας μὲν στὴν κοινωνία και στὴν Πολιτείαν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δὲν συμφωνῶ α) σὲ ἐκπαιδευτικὰ ἡτοὶ διὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς καθαρωνοῦσης εἰς τὰς δύο ἀνωτέρας τάξεις τοῦ σχολεῖν, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὰς ἀπόψεις τῶν Γεν. Συνελεύσεων τῆς Ὀμοσπονδίας περὶ δημοτικῆς 2) σὲ οἰκονομικὰ συγχάρω μὲν τὸ Δ. Σ. τῆς Διδ. τῆς Ὀμ. διὰ τὴν ἰσομοῖαν, ἐκράδω δὲ και τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ὡς και πρὸς τὴν Σην Κυβερνήτην—πλὴν ὁμῶς ἔχω νὰ παρατηρήσω τὰ ἑξῆς: 1) ὅπως κα-

τέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν γιὰ τὴν ἐξίσωσιν τῶν μισθῶν ἔπρεπε ἐκ παρρησίας νὰ καταβάλλῃ τὰς αὐτὰς προσπάθειας και γιὰ τὸ 15 οῦο νὰ ἐκτεταθῇ εἰς ὅλους τοὺς συναδέλφους και ὅχι μόνον στὴν Ἀθήνην και Πειραιᾶ και τὸ 10 οῦο στὴ Θεσ. ἰκὴν και μόνον 3 οῦο στοὺς συναδέλφους οἱ ὁποῖοι ζοῦν εἰς τὰ πλεον ἀπόκεντρα χωρία τῆς Πατρίδος μας και οἱ ὁποῖοι και αὐτοὶ εἶναι οἰκογ. νεύρα και ὡς ὑποφέρουν. 2) Ὅμοίως γιὰ τὴν ἄρσιν τοῦ Νόμου περὶ καθυστηρήσεως τῶν προαγωγῶν, 3) γιὰ τὴν χορήγησιν ὁλοκλήρου τῆς διανομῆς ἐπὶ τῆς προαγωγῆς, 4) γιὰ τὴν δικαιωτέραν διαβάθμισιν τῶν γυμνασιαστῶν, ὑποχολῶν, Νηπιαγωγῶν, τριτοβιθμίων μετεκπαιδευθέντων και μὴ, τὴν ἐξομοίωσιν τῶν μετεκ. εἰς τὰ μονοετῆ Γεωργικὰ φροντιστήρια μετὰ τῶν εἰς τὰ διετῆ ὡς και γιὰ τὴν χορήγησιν τοῦ σχετικοῦ ἐπιδόματος τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁ ὁποῖος Νόμος ἐγράφη σὲ ἑκατὶ μόνον.

Ἡ πρὸς τὰ ὑπόλοιπα συμφωνοῦμεν ὅχι ἀπόλυτα, διότι και οἱ συνάδελφοι τὸ κατάλαβαν καλὰ, πῶς χωρὶς κόπον και χωρὶς ὀργάνωσιν δὲν γίνεται τίποτε, και γιὰτὸ και αὐτοὶ κινῶνται δραστηρίως γιὰ τὴν συστηματικὴν τῶν ὀργάνωσιν εἰς τὴν συσπείρωσιν τῶν ὑπὸ τὴν σκέψιν τῆς Διδ. Ὀμοσπονδίας. Ἐπίσης και σὲ τὸ ζήτημα τῆς προαγωγῆς τῶν σχολείων. Ἐπρεπε νὰ στραφῇ πρὸς ὅσους ἡ προσοχὴ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Ὀμοσπονδίας γιὰ τὴν προαγωγὴν και συμπλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων εἰς τὰς Νέας Χώρας και συγχρηματικῶς εἰς τὰς παραμεθοριακὰς και οὐλοφύρους ἐκπαίδ. Περιφέρειας τοῦ Κράτους, ὅπου πρὶ βίλλεται περισσότερον παντὸς ἄλλου νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ τοῦ Κράτους.

Ἀνακεφαλαιώνοντας τ' ἀνωτέρω, ἔχω νὰ εἶπω ἀλλὰ και νὰ τονίσω καὶ τώρα εἰς τὴν νέαν Διοίκησιν τῆς Δ. Ὀμοσπονδίας ποῦ θὰ ἀναλάβῃ τὴν Διοίκησιν αὐτῆς, ὅταν ἐργασθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε και αἱ παιδαίες ληφθῆσιν ἀποφάσεις και αἱ ληφθῆσιν ὑπὸ τῆς παραύσεως 17 γενικῆς Συνελεύσεως γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα τὰ ἀπορῶντα τὸν κλάδον ἐπὶ ὅλης ἡ εὐνοϊκῆς λύσεως αὐτῶν. Ἐπ' αὐτῆς δὲν ἐργασθῶμεν ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ μὲ εὐλοκρίνειαν ἀπ' ἑτέρου και ἐπ' ἑτέρου ἡ ὁμοῖα και ἡ ἀλληλεγγύη μετ' ὅλων τοῦ Διδ. κόσμου, διότι ὅλοι ἀνέχομεν στὴν μεγάλην διδασκαλικὴν Οἰκονομίαν, τότε εἰσὶ βέβαιοι καὶ οἱ συνάδελφοι, ὅτι θὰ ὑπευκρίσσωμεν ὅλα τὰ ἐμπόδια και ὅλας αἱ ἀποφάσεις μας θὰ πέρουν σίχα και ὁπτα, ἐπ' ἀγαθῶ ἡμῶν αὐτῶν, τοῦ λαϊκοῦ σχολεῖν τῆς Κοινωνίας, τῆς Πολιτείας και τῆς ἀνθρωπότητος.

Κατερχόμενος τοῦ βήματος ἔχω ἐντὶ τῆς γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου Ἐδέσσης: Ἄλμα κία: νὰ ταχθῶ ἀνεπιφυλάκτως παρὰ τὸ πλεῖστον τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας.

Ε. ΚΟΝΙΑΡΗΣ (ἀντιπρόσωπος Φιλιατῶν). — Κύριοι ἀντιπρό-

σωποι. Ὁ Σύλλογος Φιλιατῶν, τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύω στὴ φετινῇ Γεν. Συνέλευσιν τοῦ κλάδου, προσπαθεῖ πάντα ν' ἀντικρῶται τὰ ζητήματα ἀπὸ πλεονεξίας ποῦ ἔχουν τὴν βάση τους πᾶν στὴν πραγματικότητα.

Μὲ τὴν βάση αὐτὴ κινεῖται γιὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων ποῦ κάθε φορὰ ἀποσχολοῦν τὸν κλάδον, και μὲ τὴν βάση πάλι αὐτὴ κρίνει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Διοικήσεως τῆς Ὀμοσπονδίας, ὅσην και τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν τῶν πᾶν στὰ ζητήματά μας, και γενικώτερα τ' ἀποτελέσματα τῆς τακτικῆς τῶν.

Μπορῶ νὰ τονίσω ἀνεπιφυλάκτως πῶς τῶχει ὁ Σύλλογος Φιλιατῶν σὰν παράδοση πιστεῖ νὰ μὴ ξεφεύγῃ ἀπὸ τὰ δεδομένα, ποῦ ἐμφανίζετ' ἡ πραγματικότητα κάθε φορὰ.

Ἐστὶν και στὴν παρούσα περίπτωσιν ὁ ἑλεγχὸς τοῦ και ἡ κρίσις τῶν πᾶν στὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως τῆς Ὀμοσπονδίας μας, θέλει νὰ πιστεῖται πῶς ὅχι μόνον ἀγγίζουμε τὰ πράγματα, ἀλλὰ και πᾶν σ' αὐτὰ βασίζονται. Ὅστε νάχει τὸ δικαίωμα πρὸ πέρα νὰ πιστεῖται πρὸ ἀλλόγητα δι' ἡ κρίσις τοῦ θάβει δίκαιη και ὁμολογητὴ. Ἐξετιζοντας κανέναν τὸ ὁμοσπονδιακὰ μας πράγματα κατὰ τὴν πειραμένη ὁμοσπονδιακὴ χρονίαν, ἔχω καὶ ἀδίστακτα εἰς τὰ παρακάτω κύριες γράμμες: 1) Οἰκονομικῆς, 2) Ἐκπαιδευτικῆς, 3) Ὀργανωτικῆς.

Πᾶν στὸ πρῶτο θὰ μοσοῖται ν' ἀναγνωρίσῃ κανεὶς, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὸ πῶς ἐπεταύχτηκε μὲ μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ τῆς Διοικήσεως τῆς Ὀμοσπονδίας. Τώρα ἡ Διοικὴσις τῆς Ὀμοσπονδίας θὰ μπορούσε νὰ πρὶ πῶς δὲν ῥέπει ν' ἀγνοεῖ κανέναν τὸ πῶς κερδήθηκε ἡ αἵτησις τῶν μισθῶν, γιὰτὸ θέλοντας νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν τακτικὴν ποῦ ἀκολουθῆσε καὶ στάλῃ ζητήματα, τῆς εἰναι ἓνα μοιαιδικὸν και πτυχμένο ἐπιχείρημα αὐτό. Τὸ πόσο ὁμῶς αὐτὸ στέκει, τὸ βρῆσκει κανεὶς ἂν κἀμ' ἓνα συνδυασμὸν ὅλων τῶν ζητημάτων ποῦ ἀπασχόλησαν τὸν κλάδον τὴν περιεμένη χρονίαν, μαζί και μὲ τὸ κέρδος ποῦ ἀποκομίστηκε γιὰ τὸν κλάδον σχετικῇ μ' αὐτὰ. Κίνωντας τὸ συνδυασμὸν αὐτὸ βρῆσκει ὅχι πλουσιότατον καὶ ἀπ' αὐτὰ τῆς Διοικήσεως πᾶν στὰ ἄλλα ζητήματά μας. Ἐστὶν ζυγίζοντας τὴν ἀποτυχίαν τῆς σὲ μισθὰ ἀπὸ τοῦτο, και τὴν ἐπιτυχίαν τῆς σὲ μισθολογικὸν καὶ τ' ἄλλα και κρίνοντας πῶς τὸ τελεπαισιό ἔχει κατὰ τὴν σημασίαν ἰδιαίτερη γιὰ τὴν ἐποχὴν μας τοῦ ὁλοκλήρου, ἡδύβουσε πῶς θάτανε ἡ κλῆσις τοῦ ζυγοῦ ἀπὸ τὴν μεριὰ τοῦ μισθολογικοῦ.

Ὡς πρὸς τὴς προαγωγὰς θὰ μοσοῖται νὰ πρὶ κρίνας πῶς ἡ Διοικὴσις τῆς Ὀμοσπονδίας δὲ δούλευε ὅσο ἔπρεπε, ἔχομεν τοῖα πολὺ σπουδαία δεδομένα γι' αὐτό:

1) Ὅτι ἀπὸ τὸν Ἰούλιον τοῦ περυσίου χρόνου μέχρι τὸ Μάη τοῦ φετινοῦ καὶ αὐτὸ ἐνέργεια δὲν κατέβηκε, τὸ σπυγὴ μάλιστα ποῦ στὴ 157 Γενικῇ Συνέλευσιν ὁ τότε ὁ πρὸς τῆς Παιδείας δῆλωσε κα-

του — Εφαγε κάτω από τή στέγη αυτή, ή εὐθύνη, πού φέρομε ἀνέναντι τῆς Ἱστορίας καί τῆς ζωῆς τῆς Ὁργάνωσής μας καί ἡ ὑποχρέωση πού ἔχουμε ἀπέναντι τῆς κοινωνίας ἀπό τήν ὁποία δέν παύομε νά ἀπαιτοῦμε ἀναγνώριση τῆς ποιότητος τοῦ ἔργου μας καί ἡθική ἐνίσχυση σ' αὐτό, μᾶς ἐπιβάλλουν τήν ἐπείραση ἡθική ὑποχρέωση νά κλίνωμεν ἀπόλυτα ἀντικειμενικά καί ἀμερόληπτα τήν πολιτεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποδίδοντας τὸ δικαίωμα τοῦτο πάλιν πάλιν καί ἀντίθετα χτυπώντας κάθε ἀδικία, πού ἐπιχειρήθηκε εἰς βάρος τῆς Διδλκικής Οἰκογενείας.

Ἐπειδὴ δέ, κ. ἀντιπρόσωποι, εἶναι ἡ πρώτη φορά, πού μπαίνομε στήν αἰθούσα αὐτή καί φυσικά δέν δεσμεύομαι ἀπὸ συμπάθειες σέ πρόσωπα ἢ ὁμάδες, πιστεύω δτι δέ μοῦ εἶναι πολὺ δύσκολο νά ξετάσω τὰ πράγματα ὑπὸ τὸ πρίσμα μᾶς ἀπόλυτης ἀντικειμενικότητας.

Λυποῦμαι μόνο, πού ἐπειδὴ σέβομαι τήν ἀπόφαση τῆς Γεν. Συνέλευσης ἀναγκάζομαι μὲ λίγα λόγια νά διατυπώσω τίς σκέψεις μου πᾶνω στὶς κύριες μόνο γραμμές τοῦ ἔργου τῆς ἀπερχομένης Διοικήσεως.

Παρηκολούθησα, κ. συνάδελφοι, ὅπως κ' ἐσεῖς τὴν δόξα τῆς Διοικήσεως κατὰ τήν περασμένη Ὀμοσπονδιακὴ χρονία καί ἀκούσα μὲ προσοχὴ τήν ἀπολογία τοῦ κ. Προέδρου. Καί νά πῶς τὴν ἔκρινα.

Ἀναγνωρίζω δτι σὺ πινάκιο τῶν οἰκονομ. διεκδικήσεων τοῦ Κλάδου ἡ Διοίκησις ἔσχε μιά σχετικὴ ἐπιτυχία καί λέγω σχετικὴ γιατί πιστεύω δτι ἡ καθιερωθεῖσα ἱσομισθία δέν ἔχει γὰρ τοὺς ἐκπαιδευτικούς τὴν ἔκταση τοῦ θριάμβου, πού θέλησε νά τῆς δόσῃ δ κ. Πρόεδρος στὴ χθεσινὴ τὴν ἀπολογία. Διότι, δυστυχῶς, θριάμβον δέν ἀποτελεῖ τὸ γεγονός δτι 10 χιλ. ἐκπαιδευτικοὶ παίρνουν ἓνα 300 ὡς ἐκδόμα καί οὕτε μπορεῖ νά θεωρηθῇ ἱσομισθία τὸ ἄλλο γεγονός δτι μεταξὺ κωιτωτέρων καί ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ὑπάρχει μιά τερῆστια μισθολογικὴ διαφορά.

Καί ἐνῶ δέν συμφωνοῦμε μὲ τὴν Διοίκησιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκταση τῆς ἐπιτυχίας σὺ οἰκονομικὸ πεδίο, διαφωνοῦμε ἐπίσης καί σὺ αὐτὰ τῆς ἐπιτυχίας, διότι δέν πιστεύομε, κ. συνάδελφοι, δτι ἡ ἀναγνώριση τοῦ δικίου τῶν ἐκπαιδευτικῶν δρεῖται ἀποκλειστικῶς στὴν ταχική, πού ἀκολουθεῖ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο. Θὰ ἀπομακρυνώτα, βέβαια, κανεὶς ἀπὸ τὴν ἀλήθεια, ἂν δέν ἀναγνώριζε τὴ συμβολὴ τοῦ Συμβουλίου στὴν ἐπιτυχία, μὰ ἐπίσης θὰ ἀπομακρυνώτα ἀπὸ τὴν ἀλήθεια ἂν δέν ἀναγνώριζε δτι ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἐκπαιδευτικῶν μέσα στὴν ὑπαλληλικὴ οἰκογένεια ἦταν καθήκον τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, διότι εἶναι γνωστὸν δτι αἱ ἐκάστοτε Κυβερνήσεις, διαχειρίζονται κοινῇ, περιουσίαν εἶναι ὑποχρεωμένοι νά διανέμουν τὰ ἀγαθὰ ταύτης σύμφωνα μὲ τοὺς κειμένους νόμους, τὴ λογικὴ καὶ τὴ δικαιοσύνη. Καί δέν μποροῦσι ἡ Σ. Κυβέρνησις ἐφ' ὅσον ἀποφασίσει νά λύσῃ τὸ ὑπαλληλικὸ νὰ μὴ ὀρη τὴν κατάφορη ἀδικία,

πού ἐπὶ μιά ὁλόκληρη δεκαετία ἐπείχε τὰ στήθη τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Τοῦτο, ἄλλως τε, πολὺ ὁρθῶς τὸ ἐτόνισε καί δ κ. Ὑπουργὸς κατὰ τὴ χθεσινὴ ὁμιλία του, δτι δηλ. ἡ Σ. Κυβέρνησις δέν ἔπραξε τίποτε ἄλλο ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτικῶν, παρὰ ἐξέπληρωσε μόνον ἓνα ἐπιταχτικὸ καθήκον τῆς.

Καί ἐνῶ, κ. ἀντιπρόσωποι, μὲ εὐχαρίστησιν μᾶς διαπιστώσαμε μιά σχετικὴ ἐπιτυχία στὰ οἰκονομικά, δέν μποροῦμε νά κάμωμε τὸ ἴδιο καί μὴ τὰ ἐκπαιδευτικά.

Ὁ κ. Πρόεδρος κατὰ τὴν ἀπολογία του ἀρκέστηκε σὺ σημείωσιν αὐτὸ νά μᾶς ἀναφέρῃ τί ἔπραξε ἡ Διοίκησις γιὰ τὸ ἀνοίγμα τῶν σχολείων καί τὸ διορισμὸ ὑπεραρκτῶν συναδέλφων. Ἀξία ἐπαινῶν γιὰ τὴν δόξα τῆς αὐτῆς.

Ἐνῶ ὅμως τόσον θριαμβευτικά ἀνέφερε τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνέργειων τῆς γιὰ τὸ ἀνοίγμα τῶν σχολείων τῆς, ἐφρόντισε ἐπιμελῶς νά ἀποφυγῇ τὸ σκόπελο τῆς ἐπαναφοράς τῆς καθιερωθείσας καί τὴν τροποποίηση τοῦ νόμου περὶ διοικήσεως τῆς παιδείας. Καί δικαίως τὸν ἀπέφυγε, γιατί πραγματικὰ ἦταν ἐπικίνδυνος! Γιατί πῶς θὰ μπορούσε νά δικαιολογήσῃ τὴν ἐγκατάλειψη τῶν ἀπόψεων τοῦ κλάδου, τὴν ἐγκανάλειψιν τοῦ Δημοτικισμοῦ, πού γιὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ἀγωνίστηκε χρόνια ὁ Κλάδος καί πού δέν ἔγινε Γεν. Συνέλευσις, πού νά μὴ διαδηλώσῃ τὴν πᾶσιν τῆς σ' αὐτόν; Καί πῶς θὰ μπορούσε νά δικαιολογήσῃ τὴν εὐθύνην γιὰ τὴν θλίβεσιν ἐντύπωσιν, πού δημιουργήθηκε ὅτι ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος στὴν πρώτη πνὴὴ ἀντίθετος ἀνέναντον. Ἐγκατέλειψε ἀναγκαστικὰς τίς ἐπάλξεις του καί ἔκλεισε τὸ στόμα γιὰ νά προσπορίσῃ ἴσως οἰκονομικὰ ὀφέλη; Νομίζω, κ. ἀντιπρόσωποι δτι σὺ σημείωσιν αὐτὸ ἡ Διοίκησις ἐσημείωσε ἀποτυχία, καί ἡ εὐθύνη τῆς εἶναι μεγάλη ἀπέναντι τοῦ Κλάδου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ Ὀργανωτικά, ἀναγνωρίζομεν κ. συνάδελφοι, ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας μὲ τίς περιοδίες τοῦ κ. Προέδρου, τὴν ἰδέαν τοῦ σπιτιοῦ τῆς Ὀμοσπονδίας καί τὴ σχετικὴ ἀρθρογραφία τοῦ Διηκού Βήματος κατέφερε καί τὴ δύναμιν τῆς Ὀμοσπονδίας νά ἀπείρῃ μὲ τὸ ζήτημα νεκρῶν Συλλόγων καί τὴν ἐγγρηγὴν περισώτερον μελῶν — καί πρὸς αὐτὸν συνδρομητῆς σὺ ἐπίσημο ὄργανόν μας νά προσελκύσῃ.

Ἐκεῖ, πού διαφωνοῦμε, κ. ἀντιπρόσωποι, μὲ τὴν Διοίκησιν εἶναι ἡ ταχική, πού ἀκολουθεῖ στὴν ἀντιμετώπισιν τῶν Συλλόγων, πού τὴν ἀντιπολιτεύτηκαν. Δέν θὰ πῶ τίποτε νέο, κύριοι, ἂν πῶς πῶ δτι ἡ ἀντιπολίτευσις σὺ κάθε ὀργάνωσις εἶναι ἀπαραίτητος ὁρος γιὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῆς καί τὴν ἐπιτυχὴ ἐκτέλεσιν τοῦ προορισμοῦ τῆς. Καί ἡ ἀντιπολίτευσις τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ὀμοσπονδίας, πιστεύω βαθεῖα ὅτι κινήθηκε ἀπὸ ἀπεριόριστο ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ ζητήματα τοῦ Κλάδου, ὅπως κινήθηκε καί ἡ ἴδια ἡ Διοίκησις.

Καί δέν εἶναι ἐπιτετραμμένον νά ἔρχεται ἡ ἴδια ἡ Διοίκησις τῆς Ὀ-

μοσπονδίας, ἡ Διοίκησις αὐτῇ, πού τάχτηκε φρουρὸς τῆς ὑπολήψεως καί τῆς τιμῆς τοῦ Κλάδου, νά ἔρχεται λέγω καί διὰ τοῦ ἐπισήμου ὁργάνου μας νά ἐκτοξεύῃ ἐναντίον μᾶς σημαντικῆς μερίδος συναδέλφων βαρεῖς χαρακτηρισμούς, πού μπορούσαν νά δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶναι πραγματικοί, ἀφοῦ βρίσκουν θέσιν σὺ ἐπίσημο ὄργανόν μας καί προέρχονται ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ στόμα τῆς Διοικήσεως.

Αὐτὲς εἶναι, κ. ἀντιπρόσωποι, οἱ κρίσεις μου πᾶνω στὶς κύριες γραμμές τοῦ ἔργου τῆς Διοικήσεως. Ἰσως τὰ ἴδια νά εἰπώθηκαν καί νά ἀκούσθων καὶ πάλιν, τοῦτο ὅμως εἶναι φυσικόν, ἐφ' ὅσον ὅλοι μας κρίνομεν τίς ἴδιες πράξεις, τῶν ἰδίων προσώπων.

Καί τώρα μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἔβαλα καὶ ἐγὼ ἓνα λιθαράκι γιὰ νά βγῇ μὴ δίκαιη κρίσις ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν πᾶνω στὴν πολιτεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατέρχομαι μὲ ἡσυχὴ τὴν συνείδησιν ἀπὸ τὸ Βῆμα.

ΑΒΡΟΝΙΔΑΚΗΣ (Ἡρακλείου).

Κύριοι ἀντιπρόσωποι, ὅλοι μας ἔχουμε ὁρισμένους ἐντολὰς ἀπὸ τοὺς συλλόγους μας, πᾶνω στὶς ὁποῖες θὰ βασίσουμε τὴν ταχική μας στὴ Γ. Σ. τούτη. Ἐχουμε ὅμως καί κάποια ἐλευθερία σὺ ἄλλα ζητήματα καί ἰδιαίτερος στὸν ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων. Μᾶς δόθηκε αὐτὴ ἡ ἐλευθερία, γιὰ νά μπορούμε νά κρίνομεν δίκαια, ἐξ ὅσον θὰ ἀκούσουμε, τὴν Διοίκησιν τῆς Ὀμοσπονδίας. Κι' αὐτὸ ἀπαιτοῦν οἱ περιστάσεις. Νά σταθούμε μακριὰ ἀπὸ πρόσωπα καί πράγματα. Γιὰ τὸ συμπέρασμα τῶν δασκάλων καὶ διδασκόντων καὶ διδασκόντων νά ἀποφύγουμε τοὺς προσωπικοὺς διαξίφισμους. Κάνω αὐτὴν τὴν παρατήρησιν, σὺ ἀντιπρόσωπος πού πρώτην φωνὴν παρευρίσκει σὺ Γεν. Συνέλευσιν τῆς Ὀμοσπονδίας γιὰ τὴν παρετήρησιν ἀμέσως ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν κάποιο χῆμα πού ἐυρίσκειται μεταξὺ μας. Ὅλοι εἴμαστε διδῆλοι ἐνός καί τοῦ αὐτοῦ κράτους, ὅλοι ὑπηρετοῦμε τὰ αὐτὰ ἰδανικά, ὅλοι ἀγωνίζομαστε γιὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Ὅμως ὅλοι δέν ἀποτελοῦμε ἓνα συμπαγὲς ὄγκο. Ἐχουμε χωριστὰ δὺν παρατέξεις, τὴν συμπόλιτευσιν καί τὴν ἀντιπολίτευσιν καί μοιραίως κάθε νέος ἀντιπρόσωπος προσκολλᾶται σὺ μιά παρατάξιν, σ' ὁποία νομίζει πῶς ἔχει περισσότερον δίκαιον. Δὲ λέω μ' αὐτὸ πῶς δέν πρέπει νά ὑπάρχει ἀντιπολίτευσις. Τούναντιον, νομίζω πῶς αὐτὴ θὰ μᾶς δώσει τὸ σωστὸ δρόμον, τὰ πραγματικὰ σφάλματα τῆς Διοικήσεως. Ἡ ἀντιπολίτευσις στέκει σὺ ὅψος τῆς, δταν κρίνει δίκαια τὰ πεπραγμένα τῆς κάθε Διοικήσεως. Βρίσκεται ὅμως μακριὰ ἀπὸ τοῦ νά ἐξυπηρετῇ τὸν κλάδον ὅταν κάνει ἀσκοπὴ πολιτικὴ γιὰ τοῦ φύλλον τὸ πῆδημα.

Σὺ ἀντιπρόσωπος τοῦ συλλόγου Ἡρακλείου ἔχω ἐντολὴν νά μὴν περιορίσω τὸν ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων μόνον στὴ Διοίκησιν τῆς Ὀμοσπονδίας, δὲ ἐπεκτείνω τούτον καί στὴν ἀντιπολίτευσιν, γιατί καί τῶν μὲν καί τῶν δὲ τὰ πεπρα-

γμένα μᾶς ἐνδιαφέρουν ἀφοῦ ἀποτελοῦν τὴν ἴδιαν ὁμοσπονδιακὴν χρονίαν.

Τί τάχα ἀποτελεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις; Τί τάχα ζητεῖ, τί τάχα ἐπιδιώκει; Μᾶς λέει «ἐντονα ἀγῶνα». Πρὸς ποῖον ὅμως; Πρὸς τὸ κράτος. Καί πολὺ σωστὰ γιατί ἐμεῖς δέν εἴμαστε Ἕλληνες καί δὲ μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ κατάντια τῆς κοινωνίας μας. Ἐμεῖς μόνον νά ζήσουμε. Ὁ ἄλλος κόσμος ἄς πεθύνῃ. Καί βέβαια αὐτὸ ζητεῖ ὅταν γιὰ τὸ κάθε τι φωνάζομε «ἐντονα ἀγῶνα». Δέν λογαριάζομε τὸν κοσμικὴν πῶν ὑποφέρει, πού ἀγωνίζεται καί μολεταῖ δέν κατορθώνει νά φέρῃ ἓνα ἐξοχώματο ψωμί. Ἐμεῖς τὰ θέλομε ὅλα δικά μας. Ὅλες τίς κοινωνικὰς ἀπολαύσεις, θέατρα, συναυλίες, χοροὺς, τσάγιον, ταξείδια ἀναψυχῆς κ. λ. π. Κι' ὅποτε λέμε πῶς ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὴν καλύτερησιν τῆς θέσεως τοῦ ἔργου, τοῦ ἀγρότη, τοῦ ἐπαγγελματία.

Δέν καταδικάζω βέβαια τὴν ἄποψιν τοῦ «ἐντονα ἀγῶνα». Ἀπεινῶν, τὴν θεωρῶ ἀπαραίτητη, δταν ὅμως ὑπάρξουν ὁρισμένους προϋποθέσεις. Πρώτα πρέπει νά διαφωνήσουμε τὴν κοινὴ γνώμην καί τὴν πολιτείαν καί δταν δοῦμε πῶς δέν ἔχει διάθεσιν ἡ πολιτεία νά μᾶς ἱκανοποιήσῃ τότε θὰ φτάσουμε σὺ ἐντονα ἀγῶνα. Ἐταί σὺ καλὰ καθοδόμενα δημονοῦμε ἀντιπάθειες. Μιά τέτοια προϋπόθεσις κατὰ τὴν παρελθούσαν χρονίαν δέν ὑπῆρχε γιὰ νά δικαιολογῆται ὁ ἐντονος ἀγῶνας, γιατί τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κυβερνοῦντος καίματος ἦταν ὁλοφάνερο.

Ἡ ἀντιπολίτευσις δέν λέω πῶς ἔχει ὅλο τὸ δικαίον, ὅπως λέω πῶς ἡ συμπόλιτευσις ἔχει ὅλο τὸ δικαίον. Πρέπει νά βρισκται ὅμως ἡ ἀντιπολίτευσις στὴν πραγματικότητα. Νά μὴ δημιουργεῖ θήματα ἐκεῖ πού δέν ὑπάρχει ἀνάγκη κ' ἵστρο νά κόπτεται.

Ἀντιπολίτευσις — ἀριστεροί. Αὐτὸ μὲ τὴν ἀλήθειαν τὸν χαρακτηρισμὸ δέν τὸν καταλαβαίνω. Ἀριστεροί. Πρέπει ὅλοι ἐμεῖς πού δέν ἀνέχομε οὕτε στοὺς ἀριστεροὺς μὰ οὕτε στοὺς δεξιούς, παρὰ στοὺς συλλόγους μας, νά ζητήσουμε νά μᾶς διδοῦν ἐξηγήσεις σαφεῖς. Νά μᾶς διαγορεύουν μὴ τακτικὴν ἐξαπαταμένην, γιατί τὰ πᾶσι ἀπὸ τίς ἐνέργειες τοὺς διαβλέπουμε κάποιο ἄλλο σκοπόν.

Ἡ ἀντιπολίτευσις φωνάζει: Συνεργασία μὲ τὴν Παν. Ὁ σύλλογός μου πιστεύει πῶς γιὰ μιά τέτοια συνεργασία πρέπει νά προϋπάρξουν ὁρισμένοι ὅροι, ἐκεῖνοι πού κοπᾶμε κίθε τόσο. Δηλ. μὲ αὐτὸ ὁ σύλλογός μου σὺ νά λήγῃ: Δέν μποροῦμε νά συνεργασθῶμε. Κι' ἔχει δίκην. Γιατί τί θέλομε νά ζήσομε συνεργασία μὲ τὴν ἀξιώσιμον Παν. τί σχέση ἔχει ὁ ὅλος μ' αὐτήν; Τί τῆς ὀφείλει; Δυστυχῶς γι' αὐτὴν ἡ ἱστορία εἶναι ἀμελείκτη. Τὸ παρελθόν μᾶς διδάσκει πολλὰ. Καί τὸ παρὸν περισσότερα. Εἶναι ὁ δάσκαλος ἱκανὸς μὲ τὴν νομιμοφροσύνην του νά λύσῃ τὰ ζητήματά του.

Δέν ἀποκλείω βέβαια τὴν συνεργασίαν μας μὲ τὴν Παν. καί δέν

κατηγορώ τὸ θεσμό. Κατηγορῶ τὰ πρόσωπα πού τῃ διοικούν. Εὐχῆς ἔργον θύταν ἂν ἐξευρίσκετο βάση συνεννοήσεως γιὰ συνεργασία. Μὰ ἐφ' ὅσον ἔχουν τὴν ἀπαίτηση ὁ ὄγκος τῶν 14 χιλ. δ' ὧν νὰ ὑπακούη καὶ νὰ διευθύνεται ἀπὸ τοὺς ἄλλων ὑπαλλήλων; πού ἡ ἀντιπαθεὶα τοῦ; γιὰ τὸ δ' ὅλο εἶναι ὀλοφάνερον δὲ θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ ἐξευρεθῇ ἕδραρος συνεννοήσεως. Πρῶτα πρέπει νὰ παραμεριστοῦν τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα κάθε κλάδου κ' ὅστερα νὰ βαδίσουμε γιὰ τὸ γενικὸ κ' ὅλων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ὡς τόσο ἡμῶς εἶναι διαγυμνασμένοι ἢ κατεύθυνση ἡμῶς τῶν νέων: Ν' ἡμιουργήσουμε μιὰ καλλιτέρεση αὐτοῦ γιὰ τὸ ἔθνος; μὴς ἀκολουθῶντας ἕνα πρόγραμμα καθαρῆς ἐκπαιδευτικῆς—κοινωνικῆς; χροιάς; ν' ὄχι ὀικονομικῆς—ἀτομικῆς; χροιάς; Καὶ ἡ προσπίπτει μὴς ἐπομένως πρέπει νὰ περιστρέφεται γύρω ἀπ' αὐτὰ: Νὰ πείσουμε τὸν ἄνθρωπον μὴς παρῶν ἀφειδῶς τὰ μέσα ἐκείνα πού θὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ ἡμιουργήσουμε μιὰ νέα γενεὰ ἀπαλαγμένη ἀπὸ τὴν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴ σκλαβιά, μιὰ γενεὰ αὐτοτελὴ καὶ ἱκανὴν νὰ ὁδηγηθῇ μόνῃ της σὲ ἀνώτερες σφαίρας. Καὶ ἡ γενεὰ αὐτὴ θὰ ἡμιουργηθῇ ὅταν μᾶς δώσῃ τὸ κράτος τὰ ἡθικὰ καὶ ὀλικά μέσα. Ὅταν ἱκανοποιήσῃ τὰ αἰτήματά μας κυρίως τὰ ἐκπαιδευτικά. Νὰ καὶ σὲ τὴ διαφέρουμε ἀπὸ τὴν Παν. ἡμῶς ἀγωνίζομαστε γιὰ τὸ καλὸ τῆς κοινωνίας, αὐτὴ γιὰ τὸ καλὸ τὸ δικό τους, τὸ ἀτομικὸ τους.

Ἀς ἀναλάβουμε γι' αὐτὰ τὰ αἰτήματα μᾶς «ἐκ τῶν ὁρίων». Καταλείβει δὲ θὰ μᾶς παραστήσῃ, γιὰ τὸ ἀγῶνα μας θὰ γίνεταί, ὄχι γιὰ τὴν ἡμιουργία θυμάτων, ἀλλὰ γιὰ τὴν καλλιτέρευσή της κοινωνικῆς ζωῆς.

Δυστυχῶς μὲ τὴν ὥς τώρα τακτικὴν μᾶς δώσαμε ἀφορμὴν σὲ κακοθελητὲς τοῦ κλάδου νὰ μᾶς προσάγῃ μιὰ βαρεὴ κατηγορία τὴν κατηγορίαν «ἐπὶ κομμουνισμῷ» ἀποστρέφω τὸ πρόσωπό μου ἀπὸ μιὰ τέτοια ἀδικήν κατηγορία καὶ κατηγορῶ τὸν Πρόεδρον τῆς Ὁμοσπονδίας πού κ' αὐτὸς μὲ τὴ σειρά του ἤρθε νὰ κολήσῃ στὴν πλῆθιν συνειδητῶν δ' ὧν, ἐπειδὴ μόνον καὶ μόνον εἶναι ἀντίπαλοί τους, τὴν βαρεὴν ἔβρη «κομμουνιστῆ». Αὐτὸ δείχνει τὸν τρόπον πού κ. Πρόεδρον τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τὸν περασμένων συμβουλίων, γιὰ τὸν ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων τους. Καὶ γιὰ νὰ μειώσῃ τὴν ἐντύπωσιν μερικῶν ἀποτυχῶν του, βρίζει νέους οὐνα δέλους. Ἡ ἐκμετάλλευσή αὐτῆς πρέπει νὰ σταματήσῃ μὲ κάθε τρόπο. Δὲν ἔλαται πῶς, καθέναν; πού δὲ συμφωνεῖ μὲ τὸν σῶν, εἶναι καὶ κομμουνιστῆς. Πού βλέπετε ἐσεῖς τὸν φόβον τῆς κοινωνικῆς ἀνατροπῆς, γιὰ τὴν κομμουνισμῷ αὐτὸ θὰ πῇ. Δὲν μπορεί νὰ πιστέψῃ πῶς νέοι συνάδελφοι θὰ ἀνῆκουν στὴν ἰδεολογία αὐτῆς τῆς ἀπαισιώτερης σκλαβιάς καὶ τῆς ἐλευνότερης κοινωνικῆς ἀποσυνθέσεως, στὴν ἰδεολογία τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐκτός ἂν ἔχετε ἀπὸ τὴν τὰς ἀποδείξεις. Προσα-

γάγετέ τας καὶ ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι θὰ τοὺς ἐξαγγέλλουμε, ἂν ἐπίσημον σῶμα, τὴν κατηγορίαν ἐπὶ κομμουνισμῷ καὶ θὰ κλέσουμε τοὺς συναδέλφους ὀλοκλήρου τοῦ κράτους νὰ τοὺς καταδικάσῃ στὴ στυγερὴν τοῖς. Μὰ μὲ ὑποψίες κύριοι νομίζω πῶς δὲν στέκει νὰ κατηγοροῦμεν συνειδητοὺς συναδέλφους.

Μετὰ τὴ βαρεὴ αὐτὴ κατηγορία κατὰ τῆς Δ. τῆς Ὁμοσπονδίας ἔρχομαι σὲ μιὰ ἄλλην ἐξ ἴσου βαρεὴν κατηγορίαν.

Κατηγορῶ τὸ Συμβ. τῆς Ὁμοσπ. γιὰ τὴν παραγνώριση ἀποφάσεως Γ. Συνελ. καὶ ἀκολουθῆσε δικὴ του πολιτικὴ. Πολιτικὴ Προσωπική. Αὐτὸ καμμιὰ φορὰ ἐπιτρέπεται. Ὅταν ὅμως ὑπάρχουν λόγοι σπουδαῖοι συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἄλλαγῆς. Λόγοι κανέναν δὲν συνέτρεχε κατὰ τὴν παρελθούσαν Ὁμοσπ. χρονίαν. Ἡ κυβερνήσις τοῦ τόπου ἦταν ἡ αὐτὴ καὶ τὸ ἐκπ. πρόγραμμα τῆς; γνωστό. Ἐπομένως ἡ Δ. τῆς Ὁμοσπ. ἔκρινε νὰ ἀναλογισθῇ τίς εὐθύνες πού ἀνελάμβανε κ' ἂν ἔβλεπε πῶς δὲν μπορούσε νὰ ἀντεπεξέλθῃ στίς δυσκολίας πού θὰ τῆς παρουσιαζόταν νὰ μὴ δεχθῇ τὸ ἀξίωμα πού τῆς δόθηκε. Κι' οἱ δυσκολίες αὐτῆς ἦταν ἡ ἐπαναφορά τῆς καθαραιότητος καὶ ἡ τροποποίησις τοῦ Ν. περὶ Διοικ. τῆς ἐκπαίδ. Γι' αὐτὰ ἀντὶ τῆς Ὁμ. νὰ ἀγωνισθῇ μὲ τὸ πρῶτον πυροβολισμὸν κατέθεσε τὰ ὅπλα καὶ ἀποδέχθη τὸν περιορισμὸν τῆς Ὁμοσπ. Δὲ θέλω νὰ ἐπεκταθῶ πλεονέκτημα καὶ νὰ ἀναπτύξω τὴν βασικὴν καὶ ζωτικὴν σημασίαν πού ἔχουν αὐτὰ γιὰ τὸν κλάδον, γιὰ τὸν ὅλον ὅλον ἀπὸ τὴν ἀντιπαθεὶαν ἐπ' αὐτῶν ἀνυψώθησαν. Στὰ ἐκπ. ζητήματα περιλαμβάνονται ἀνδρα καὶ οἱ διορισμοί, οἱ προαγωγὲς σχολείων καὶ οἱ ἰδρύσεις νέων, δι' αὐτὰ ἡ Δ. τῆς Ὁμοσπ. δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καυχῆται. Εἶνε καθιερωμένον κάθε χρόνο νὰ δίδεται πίστωση γιὰ μερικὲς ἐκατοντάδες διορισμῶν, προαγωγῶν σχολείων καὶ ἰδρύσεων. Αὐτὸ δὲ μπορεί νὰ τὸ κατοχυρῆτομεν στὴ σελίδα τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς Δ. τῆς Ὁμοσπ. Μὰ δὲν μπορούμε καὶ νὰ τὴν κατηγορήσουμε. Προσέπιθῃσε μὲ ἀποῦδ ὅρηκε κλειστὴς τῆς πόρτης τοῦ ὑπουργ. Παιδείας, ἡ κατάστασις ὡς πρὸς αὐτὰ μένει ἡ αὐτὴ, ἀποῦ τὸ ζήτημα δὲ λύθηκε οἱκικά. Οὐδὲ παθητικὸν οὐδὲ ἐνεργητικὸν λαοκὸν θὰ καταλογίσουμε στὴ Δ. τῆς Ὁμοσπ. Γιὰ τὰ ἄλλα πού μᾶς ἀνέφερε δ κ. Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας οἶον ἐτοιμο νομοσχέδιον ἔχω νὰ σᾶς πῶ μόνον τοῦτο: Ἐπρεπε νὰ σεβασθῇ τοὺς συναδέλφους ἀντιπροσώπους καὶ νὰ μὴ ἐξαγγέλλῃ πράγματα ἀπίστα.

Ἀπ' ἐδῶ κ' ἐμπρὸς τὰ κρίματα δὲ μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἐξακολουθήσουμε τίς κατηγορίας. Τὸ δικαίον βολά. Καὶ τὸ δικαίον εἶναι μὲ τὸ μέτρο; τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας. Κερδίσουμε μὲ τὴν ψήφονα πολιτικὴ τῆς Ὁμοσπονδίας τὴν ἰσομισθία, τὴν σχετικὴν ἰσομισθίαν. γιὰ τὴν ἔκτα βέβαια δὲν εἶναι ἀδύνατον. Καὶ μὲ τὴν νέα λύση τοῦ μισθοδοτικοῦ ἔγινε

ἐκπύρεσις καὶ ἐδόθησαν προνόμια. Μὰ ἐκεῖνο πού παρατηρεῖται ὡς τώρα μετὰ τῶν δασκάλων καὶ τῶν ἄλλων συναδέλφων ἔλειψε. Καὶ παρατηρεῖται ἕνα; συνάδελφος ἄλλου κλάδου μὲ βαθμὸν ἀκολουθῶν νὰ παίρνει 2500—3000 δραχμ. καὶ ἕνας ἀκόλουθος δασκαλὸς 1737 δρ. Τώρα ἡ διαφορά ἐλαττώθηκε κ' ἂν ὑφίσταται προέχεται ἀπὸ ἀμοιβῆς γιὰ ὑπηρεσία πρόσθετη πού προσφέρεται ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοὺς κ' ἐπομένως δικαιούται κάποιας διαφορᾶς. Ἄν σ' αὐτὸ προσθέσουμε καὶ τίς προαγωγὰς ἔχουμε ἔκτυπον τὴν εἰκόνα τῶν συντελεσθέντων ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας κ' ὄχι τῆς Πανυπελλήλικῆς στὸ κεφάλαιον τῶν ὀικονομικῶν μας διεκδικήσεων.

Ἀκόμη σὶ ἐνεργητικὸν τῆς ἡ Ὁμοσπονδία ἔχει 1) τὸ ἀποτέλεσμα τῶν περιοδεῶν τῆς. Καὶ 2) ἀποτέλεσμα αὐτὸ εἶναι ὀλοφάνερον. Πέρου στὴν Γενικὴ Συνέλευσιν εἴχαμε 52 ἀντιπροσώπους, ἐφέτος ἔχομε 76. Πού ὀφείλεται αὐτό. Πού ἄλλου παρὰ στὴ Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας μὲ τὴν συχνὴ ἐπικοινωνία τῆς διὰ τοῦ προέδρου τῆς, μὲ τοὺς συλλόγους;

2) τὴν ἰδέαν τοῦ σπιτιοῦ. Γι' αὐτὴν ἰδιαίτερος εἶναι ἀξία θερμῶν συγκατηρητῶν ἡ Ὁμοσπονδία. Μὲ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ σπιτιοῦ ἀποκοτῶμε καὶ κάποια ἐξωριστὴ δντότητα μέσα στίς δημοσιονομικὰς ὀργανώσεις. Παίρνουμε τὴν ἀπόφασιν καὶ ὀλικά καὶ ἡθικά.

Ἀπ' ὅσα εἶπα βγαίνει τὸ στατιστικὸν συμπέρασμα τοῦτο. Ἀναγίγνωμι 7000 ἐνεργητικὸν στὴ Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ 3000 παθητικόν. Ἐπομένως μὲ τίς ἐπιφυλάξεις τοῦ 3000, εἶμαι ὀλοφάνερον, ἐκτελῶν τὴν ἐντολήν τοῦ συλλόγου, στὸν ὅλον καὶ μόνον ἀνῆκον, νὰ ἐγκρίνω τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας.

ΜΑΥΡΙΔΗΣ (Χανίων). Κύριοι Σύνεδροι ἐκτιμῶντας τὸν πολὺτιμον χρόνον, περιορίζομαι νὰ ἐκθέσω τὰς ἀποφάσεις τοῦ συλλόγου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς διοικήσεως δι' ὀλλῶν καὶ νὰ εἰπῶ τὰ ἑξῆς: Ὁ σύλλογος Χανίων ἐγκρίνει τὰ πεπραγμένα τῆς διοικήσεως μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ γενετικικοῦ ζητήματος καὶ τῆς μετὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων συνεργασίας. (Διὰ τὸ σαφές καὶ λακωνικὸν τοῦ λόγου τοῦ κ. Μαυριδοῦ ἡ συνέλευσις χειροκροτεῖ καὶ συνιστᾷ ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ὁποῖοι εἶναι σύντομοι).

ΤΣΙΡΚΑΣ (Ἐνωσις λειτουργῶν Δημ. Ἐκπαίδ. Θεσ/νίκης). Πρῶτον ἀρχίζω τὸν ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως; τῆς Διοικητικῆς ὀμοσπονδίας θὰ παρτηκλέσω τοὺς συναδέλφους ἀντιπροσώπους νὰ μὴ μὲ διακόπτον καὶ ἂν σὲ κατὰ θέλουν νὰ μὲ ἀνακρούσων νὰ κρατήσουν σημειώσεις καὶ νὰ μιλήσουν στὸ τέλος. Δηλώνω πῶς μὲ κανένα τρόπο δὲ δέχομαι τὴ διακοπή.

Ἐπειδὴ τὸ χρονικὸν ὄριο τῆς ὀμιλίας εἶναι μικρὸν ἀρχίζω σύντομον τὸν ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων τῆς ἀπορροφῆσεως διοικήσεως τῆς Διοικητικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἀρχίζω στὸ ὀικονομικόν. Ἐδῶ θὰ

ἐξωφύσω δύο τακτικὰς τῆς Κ. Π. Ε. καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Διοικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ θὰ κάμω παραλήψεις τῶν δύο τακτικῶν ὡς πρὸς τὴν διεκδικήσιν τῶν ὀικονομικῶν αἰτημάτων. Ὅλοι ἐνθυμούμεθα ὅτι μὴς εἶχε ἀναλάβει ἡ σημερινὴ ἀποχωροῦσα Διοίκησις καὶ κατὰ τὸν Αὐγούστου ἀκριβῶς ἐξέσπασε ἀπειλητικὰ ὁ κίνδυνος; μὲ τὴν περιοκπὴν κατὰ 41)200 τῶν μισθῶν τῶν Δ. Υ. Στὴν ἐπίθεσιν αὐτὴν κατὰ τῆς ὑπαρξῆς μας ὅλοι οἱ Δ. Υ. ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Κ. Π. Ε. κινητοποιοῦνται κεραινοβόλα γιὰ νὰ ἀποτρέψουν διμονάγια τὴν περιοκπὴ ὀλλὰ καὶ ἀβέστη νὰ ζητήσουν, ἐφ' ὅσον τότε μονομερῶς γίνονταν γιὰ τοὺς στρατιωτικοὺς. Ἀκολουθοῦν συνελεύσεις, συγκεντρώσεις δ' ὧν τῶν Δ. Υ. καὶ ἡ μεγαλειώδης συγκέντρωσις τῆς 29ης Αὐγούστου στὴν ὀποία, χαρτηρυστικὸν κ' αὐτό, ἡ Διοίκησις τῆς Δ. Ο. ἀπηγόρευσε στοὺς δασκάλους νὰ λάβουν μέρος. Πιὸς ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κινητοποιήσεως αὐτῆς; Ἦταν ν' ἀποτραπῇ ὁ κίνδυνος τῆς περιοκπῆς τῶν μισθῶν μας καὶ νὰ μεταταχθῇ τὸ πεδῖον τοῦ ἀγῶνα τῶν Δ. Υ. Ἀπὸ τὴν ἀμυνα γιὰ συγκράτησιν τῶν κεκτημένων στὴν ἐπίθεσιν γιὰ αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν. Καὶ ἐνῶ εἶναι οἱ ἄλλοι δημόσιοι ὀκλήλοι ἀντιμετωποῦν τὴν περιοκπὴ καὶ περιοκπῶν, ἡ Διοίκησις τῆς Δ. Ο. Ὁμοσπονδίας οὐτε κἀν κινήθηκα.

Ἄν κυττάξουμε στὸ Διδακαλὸν Βῆμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ εἰδικὰ τὸ Διδακ. Βῆμα τῆς 20 Αὐγούστου καὶ τίς σημειώσεις (Διαβάζοντας τὸ Διδ. Βῆμα) θὰ δοῦμε ἡ Διοίκησις νὰ ἀπορῇ. πῶς εἶναι δυνατόν δ κ. Ὑπουργὸς τῶν ὀικονομικῶν νὰ περιοκπῇ τὸ μισθὸ τῶν δασκάλων τῶν 1700 δραχμ. καὶ ἀγνοεῖ φαίνεται ἡ Διοίκησις ὅτι ὅταν ἔγινε ἡ περιοκπὴ τῶν μισθῶν μας κατὰ 60% ὄχι μονάχα δμισθὸς τῶν δασκάλων, τῶν 1700 δραχμῶν περιοκπῇ ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐπιστάτριας τῶν 800 δραχμῶν καὶ τοῦ κλητήρος τῶν 500 δραχμῶν. Νά, συνάδελφοι, ἡ διαφορά τῆς τακτικῆς τῆς διοικήσεως τῆς Δ. Ο. καὶ τῆς Κ. Π. Ε. Ἡ μὲν πρῶτῃ μὲ τὴν τακτικὴν ἀπεκρίμασε τοὺς δασκάλους καὶ δὲ ζήτη ἐπίταξιν, ἡ ἄλλη κινητοποίησε τοὺς ὑπαλλήλους καὶ κερδίζει στὸν ἀγῶνα τῆς. Τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ἐμφανίζεται γιὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καινοῦργια ἀπειλή. Ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ μείωσις τῶν τόκων τῶν ὀικονομικῶν δανείων, ἀπὸ τὴ μείωσιν αὐτῆς θὰ ἐζημιωνάταν τὰ ταμεῖα μας Μετοχικὸν καὶ Προνοίας ὀικητῶν.

Γιὰ τὴν, ὅπως σᾶς εἶναι γνωστὸν, τὰ χρήματα τῶν ταμείων μας αὐτῶν εἶναι ἐπενδεδυμένα μὲ χρῶμα τῶν δωρετικῶν δανείων καὶ ἀπὸ τὴ μείωσιν ἡ ζημία γιὰ τὰ ταμεῖα μας θὰ ἦταν ἀσμετρή. Ἀρκεῖ νὰ σᾶς ἀναφῶ ὅτι ἀπ' τὴ πρῶτῃ μείωσιν πού ἔγινε τῶν κρατικῶν χρεωγράφων ζημιώθηκε μονάχα τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων 12.600.000 δραχμ.

Εἶναι κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ πρῶτου ἀποδοκῆται ἔχοντι γιὰ μᾶς τὰ δασκαλίστικα μᾶς; κρεμῖα. Ἐπὶ τὴν

χρήματά μας που κόβονται απ' τους αναμικτούς μισθούς μας για να τα έχουμε αποκομίζοντες των γερατιών μας, είνε ή μοναδική μας έλπίδα όταν πιά θα εμμεθα σωματικά έρρεϊκία. Τί έκαμε ή Διοίκηση στή παρίσταση αυτή; Τίποτε, με σχεδόν τίποτε, ούτε λέξη δέν έβγαλε στο Διδασκαλικό Βήμα για τόν κίνδυνο αυτό των ταμείων μας. Ένθ' αντιθέτως ή Κ. Π. Ε. και οι άλλες συνεργαζόμενες δημοσιονομικές οργανώσεις άμέσως δι' έγκυκλιών και ανακοινωθέντων, τονίζουν εις τούς επαλλήλους τήν ανάγκην νά άντιτάξουν τή δύναμή τους και νά περιφρονήσουν όπωσδήποτε τα ταμεία. Έτσι άπεσπρήθη και ο κίνδυνος αυτός, με τήν κινητοποίηση των Δ. Υ.

Αρχίζει έπειτα ένας άγώνας για τήν αύξηση των αποδοχών των Δ. Υ. και μετά τή συγκέντρωση της 15 Σβόλου μπροστά στο 'Υπουργείο των Οικονομικών ή Κυβέρνηση υπόσχεται τή βελτίωση των αποδοχών των Δ. Υ. Τί άποδεικνύει αυτό; Ότι οι άλλοι Δ. Υ. για τίς αύξήσεις κινητοποιούνται και πέρνουν έστω και υποσχέσεις ή Διοίκηση της Δ.Ο. Ελεγε ότι ή θα μού δοθής το δικαίον ή θα πέσω ήθικά νεκρή. Και όταν αϊ υποσχέσεις με τόν άγώνα των Δ. Υ. έγιναν πραγματικότητα εμφανίζεται ή Διοίκηση από το «Διδασκαλικό Βήμα» και πανηγυρίζει νίκης άλλων και ενόργειες που από άλλους κατεβλήθησαν. (Διακόπτεται από τόν κ. Πρόεδρον τής Συνελεύσεως γιατί πέρασαν τα 15 λεπτά). Συνεχίζων, λέγει, και άν ή Διοίκηση στο οικονομικό δέν έκαμε τίποτε, το εκπαιδευτικό τδ χαντάκωσε χωρίς ταιμουντίδ.

Ποιά ήταν ή σιόση της; Όταν ψηφίζονταν ο Νόμος περί διοικήσεως της έκπαιδεύσεως; Ποία ήταν ή θέση της στή γλώσσα; Στή συνδιάσκεψη ή κ. Πρόεδρος τής Διδασκαλικής Όμοσπονδίας για τή γλώσσα είνε τα εξής:

— Για τδ ζήτημα της γλώσσας με πρόλαβε ο κ. 'Υπουργός και μού είνε ότι ζήτημα γλώσσας δέν θάλω νά μού θίξητε γιατί είνε ζήτημα κυβερνητικής πολιτικής και άγώ τδ άφησα για νά έπαιτύω τδ οικονομικόν διά τής; εις άποπον άπαγωγής.

(Προκειμένου νά ομιλήσει για τή συνδιάσκεψη διακόπτεται και δημιουργείται θόρυβος).

Χ. ΠΑΓΩΝΗΣ (Έλασσώνος). Κύριοι συνάδελφοι, με συντομία θά πω και για τή γνώμη μου πίσω στή λογοδοσία τής διοικήσεως της Όμοσπονδίας μας και,

1) Στο κεφάλαιο των εκπαιδευτικών ζητημάτων. Σε προηγούμενες συνελεύσεις του ίδιου σώματος όπως και εις όλα τα συνέδρια του κλάδου είχε ληφθή ή γνωστή απόφαση «ή γλώσσα τού δημοτικού σχολείου νά είνε ή δημοτική». Η Διοίκηση της Όμοσπονδίας ήταν άποχωρημένη νά υποστηρίξει με δλν τη; τή δύναμη τήν μη κατάκτηση της άποφάσεως αυτής, της καθ' όλα έξυπηρετικής του λαϊκού σχολείου, όποτε νά μην έχουμε σήμερα τήν εισαγωγή της καθαρου-

σύσης στις 2 άνωτέρως τάξεις, στις τρεις τάξεις και σ' όλο τδ δημοτικό μεθαύριο.

Τήν υποστήριξη αυτή ήχι μόνον δέν έκαμε με και πλαστογράφηση εις άποφάσεις της Γενικής; Συνομοσπονδίας παραπέμποντας τδ ζήτημα πδ έπιτροπή που νά άπαρτίσθαι από έθνικούς άνδρας.

2) 'Υπήρχε ο θεσμός της Γεωργικής μετεκπαιδεύσεως των δασκάλων, θεσμός; ο οποίος είχε βέβαια κερδιθεί με άγώνας τού κλάδου. Αυτός οδαιοιστικά κατηργήθη ή Διοίκηση τί ένήργησε και στο σημείο αυτό; δέν βλέπω νά είνε εκείνο που έπρεπε νά γίνει.

3) Έψηφίσθη ο νόμος 6040 περί διοικήσεως της έκπαιδεύσεως και ο κ. Πρόεδρος της Όμοσπονδίας τόν εύρίσκει σέ μερικά μόνον σημεία τρωτόν, τα όποια δέν είνε και ούσιώδη άλλα αϊ διατάξεις τού νόμου τούτου που 1) αϊ άποφάσεις τού Έποπτικού Συμβουλίου υπόκεινται εις τήν κρίσιν τού εκπαιδευτικού, 2) ο 'Υπουργός της Παιδείας; έχει τδ δικαίωμα νά τροποποιεί τόν πίνακα των μεταθετών εις Αθήνας, Πειραιά κ. λ. δέν είνε ούσιώδης; με τίς διατάξεις αυτές μειώνεται ή δικαιοδοσία τού έποπτικού συμβουλίου για νά μην πω καταργείται τούτο και μάλλον σέ στιγμές που ο κόσμος ο δασκαλικός διειρενείται τή συμμετοχή του σ' αυτό με αλγετούς του άντιπροσώπων. Καταδικάζω λοιπόν τήν τακτική και τή στάση της διοικήσεως πάνω στο κεφάλαιο των έκπαιδευτικών ζητημάτων.

Καταδικάζω επίσης τή λογοδοσία ως πρός τήν διαχείριση των οικονομικών ατετημάτων μας.

Μάς διήγγειλε ο κ. Πρόεδρος; της διδασκαλικής ομοσπονδίας ότι έπαιχε τις προαγωγής μας οι δ-ποτες άκόμα είνε χάνοντες και θά είνε επί 2 έπισης χρόνια; άν έμεις δέν άνεμεταπίσουμε τδ ζήτημα έπειδή υπόκεινται στις διατάξεις τού νόμου 5415 και τού σχετικού διατάγματος της 12 'Ιανουαρίου 1934 με τίς έορμηνευτικές του ποικιλίες.

Έπίσης μής διήγγειλε ο κ. Πρόεδρος; ότι κατηργήσθη και υποβάλλεται εις τδ 'Υπουργείον νομοσχέδιο στο όποιο υπάχονταν διατάξεις ενόργειες για τίς συντάξεις μας και θεωρείται τούτο έκ μέρους τού κ. Προέδρου έπιτυχία, τή στιγμή που άκόμα υποβάλλεται και δέν έχουμε άν θά ψηφισθεί, θά άπορριφθεί ή ψηφισθεί και μετά στήν άτέλειστη σειρά του για δημοσίευσή στήν 'Εφημερίδα της Κυβερνήσεως όπως και άλλα.

Άκόμα και αυτή ή αύξηση των μισθών μας δέν άπείχεται στις ενόργειες τού κ. Προέδρου της διδασκαλικής ομοσπονδίας άλλα στή δράση των άλλων δημοσιονομικών κλάδων οργανώσεων τήν άπο- ή άρση άνέπτυξαν από τδ ίδιο βήμα άλλου μπροστά από μένα ομιλήται.

Άλλ' άς δοθμε ο άδής; αυτές και για τίς όποιες τόσος φόβος γίνεται, είνε πράγματι αδή;εις ή παροικία τού μισθού μας; Είνε αλήθεια πώς τήν 1η Δεκεμβρίου τού περασμένου έτους έγώ πληρω-

θηκα από τδ δημόσιο ταμείο αύξηση, έστω για τδ βαθμό μου 500 δραχ., άλλα φεύγοντας απ' τδ ταμείο πήγα στο φούρνο νά πληρώσω. Βλέπω λοιπόν στα λογιστικά του βιβλίου και στή μερίδα της χρεώσεως 200 δραχ. που έγραφαν για τόν άλλο μήνα, γράφουν 400; σιόν κρεοπώλη τα ιδ σ, στο μακαλή χειρότερα.

Πολεμάω από τότε νά κάμω έσα και τα δυο σκέλη τού προϋπολογισμού μου, άλλα αυτά όσο πάνε, τόσο και πιά άνισα γίνονται.

Μά και βέβαια, πώς άλλως μπορούσε νά γίνει; Άφού ή αύξηση που πήρα ή που πέρνουμε, είνε μόνο 500 δραχ. δηλ. τδ τέταρτο τού μισθού μου άν παράλληλα ή άξία τού μισθού μου όλοκλήρη στήν αγορά κατέβηκε στο τρίτο άν όχι στο τέταρτο; Έπειτα για τίς ίσομοιθία μιλά; Για τδ ότι έγώ σά δάσκαλος στο χωριό πέρνω 600—700 δραχμές πιά λίγες απ' τούς πολυπληθείς υπαλλήλους Αθηνών, Πειραιώς, Θεσσαλονίκης.

Αυτή λοιπόν είνε ή αύξηση τού μισθού μας και με τήν έκτεθείσα παραπάνω τακτική της διαχείρισης και τα οικονομικά ζητήματα ή άποτυχούσα Διοίκηση της Όμοσπονδίας, τακτική τήν όποιαν και κατακρίνω.

Άλλά μήπως και τα λοιπά ζητήματα τδ τόσον ζωτικά διεχειρίσθη διαφορετικά ή Διοίκησης; Όχι.

Θεωρώ δέ περιτόν νά κουράσω τή συνέλευση λέγοντας έκ δευτέρου τα όσα έκ' αυτών λέχθησαν, μέσα σ' αυτή τήν αίθουσα και τελειώνω τās κρίσεις μου έδώ. Έργονος δέ έστ' όψει και τήν έντολήν τήν όποιαν μ' έφοδίασε ο Σύλλογος Έλασσώνος καταδικάζω καθ' όλα τα σημεία τα πεπραγμένα της Διοικήσεως.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΙΓΑΛΟΣ (άντι-πρόεδρος Λακδιαίμονος (Σάρτης). Κύριοι σύνεδροι, έζητήσαμεν διά προτάσεως; ύποβληθείσης; σήμερα τήν πρωίαν όπως κατατεθή τδ βιβλίον πράξεων τού Δ. Συμβουλίου προκειμένου νά άσκήσωμε τόν έλεγχον των πεπραγμένων της Διοικήσεως και καταμετρήσωμε τίς εόδους. Δυστυχώς ή συνέλευσις διά τής άτοράσεώς της επί της προτάσεως έστέρησε έαυτήν τού δικαιώματος νά ζητεί τήν κατάθεση έγγραφων άπαδείξεων. Άρκοίμας εις τήν ήλωσην τού Προέδρου, ότι πάντατε και εις όλη τήν ζήτηματα όλα τα μέλη τού Συμβουλίου ήταν σύμφωνα.

Είνε αλήθεια κ. Σύνεδροι και δέν μπορούμε νά ήρησθαμε όυσμένες άρετές τού κ. Προέδρου κατά τήν ένύκνηση των καθήκόντων του. Δέν μπορούμε νά άρνηθούμε άραστορηότα και ζήλο για τήν έπίλυση των ζητημάτων τού κλάδου, άλλα δέν μπορούμε νά μη έπιρρίνωμε και ώρισμένα σφάλματα τούτου, σφάλματα, τα όποια ο Σύλλογος Σάρτης δέν είνε δυνατόν νά τού τα συγχωρήσει.

Όπως γνωρίζουμε, κύριε, ή Διοίκησης τής Όμοσπονδίας είνε ή έκπροσώπησης τού κλάδου. Είνε ο προέχων νους, ο όποιος κατευδνει τās ενεργείας τού κλάδου

στις διάφορες επιδιώξεις του.

Τδ Διοικητικό Συμβούλιο και ο Πρόεδρος καλείται νά πάρει τήν θέση του πάνω στα ζητήματα τών επιδιώξεων τού κλάδου και νά καθορίσει τόν τρόπον της επίλύσεως τούτων.

Τή θέση β βαια τή πέρνει σύμφωνα με τίς άποφάσεις των Γεν. Συνελεύσεων τού κλάδου. Ένίοτε όμως έπειδή οι Συνελεύσεις δέν είνε δυνατόν νά καθορίσουν λεπτομερείας και νά προδίδουν ώρισμένα παρουσιασθηόμενα γεγονότα, άφήνουν τόν καθορισμόν τούτων στο συμβούλιο και στον κ. Πρόεδρο, τδ όποιον άφού καθορίσει τήν τηρητέα στάση του καταγράφει εις τα πρακτικά και λογοδοτεί στή Συνέλευση.

Τέτοια ζητήματα δέν προέιδε και ή ΙΣΤ' Γενική Συνέλευση και άρβήσαν στή κρίση τού Διοικητικού Συμβουλίου και τού κ. Προέδρου.

Ο κλάδος μας, κύριοι, άποτελείται από 14 χιλ. άτομα έκ των όποιων 5 χιλ. και πλέον, είνε οργανωμένα μέλη, ένσυνειδήτως παρ' ακολουθούντα τήν έπίλυση των επιδιώξεων τού κλάδου. Έκ των 5 χιλ. αυτών μελών, θά υπάρχουν και μέλη και δέν είνε δυνατόν άλλως νά συμβεί, όότι τότε, άλλοι-μουν εις τās οργανώσεις έκείνας, θά υπάρχουν και μέλη τα όποια θά έχουν άλλωθεν γνώμην, καλή τή ή τίποτε πάντοτε, επί της θέσεως; των ζητημάτων και τού τρόπου της επίλύσεως τούτων, άλλωθεν έκείνης τής τού προέδρου τής Όμοσπονδίας.

Τούτο συνέβη και επί της προέδρείας τού κ. Ραϊκού. Μεγάλη μέρος τού κλάδου διεφώισε πάνω στις ενόργειες τού κ. προέδρου για τήν έπίλυση ώρισμένων ζητημάτων. Τούτο ήτο άπόλυτον δικαίωμα των, όπως ήτο άπόλυτον δικαίωμα και τού κ. Προέδρου νά μη ακολουθήσει τās υπόδείξεις ταύτας άν όσφ είχε τήν πεποίθηση ότι ή άπόλυτη πλειοψηφία τού κλάδου ήσπαζετο τή γραμμή του.

Τότε άρχισαν οι διαφωνίες των μελών εκείνων, τα όποια ήσκησαν άσπληγάν κρατική επί των προτιμώμενων υπό τού κ. προέδρου. Και ήτο άναγκαία και είνε άπαραίτητη ή κρατική των πράξεων τής Διοικήσεως εις τα οργανωμένα κοινοβουλευτικά σωματεία αυτή φανερώνη τή ζωή των οργανώσεων αυτών κ. ά δίδεται ή εύκαιρία νά σχηματισθή όρθή κατευθυντήρια γραμμή πίσω στις επιδιώξεις.

Από τδ σημείο τούτο άρχίζει τδ μεγάλο σφάλμα τού κ. προέδρου, διό τδ όποιον δέν μπορούμε νά μη τόν ελέγξωμε δομύματα, διότι διεκδύνευσαν τα θεμέλια τής οργανώσεώς μας και άπειλήθη ή διάλυσις της σφάλμα μεγάλο, σφάλμα βιολικό, σφάλμα τδ όποιον καθώς είνε δέν θά τού το συγχωρήσει ο σύλλογος των δημοδιδασκάλων Λακδιαίμονος, τόν όποιον έκπροσώπω.

Ο κ. πρόεδρος έδεώρησε τήν δομεία κρατική των πράξεών του και τήν άποδοκιμασίαν του από ώρισμένους συλλόγους ως στρεφού-

μένην προσωπικά κατά του κ. Ράϊκου και ουχί έναντίον του προέδρου τῆς Ὀμοσπονδίας γιὰ τὴ θέσιν τῶν ζητημάτων πού πῆρε καὶ γιὰ τὴ τακτικὴ του.

Ἀντὶ δ κ. πρόεδρος νὰ σταθῇ ὑψηλά, ἐφοβήθη τὸ κριτικόν, κατεπτόθη, καὶ σπασμωδικὰ καὶ νευρικὰ κατέφυγε στὰ δάκρυα, ὅλα ἔντιμα καὶ δυνάτα, τὰ ὅποια τοῦ παρέδωκε ὁ κλάδος, τὰ ὅποια δυστυχῶς τὰ ἐχρησιμοποίησε πολὺ κακὰ καὶ κατὰ τέτοιον τρόπον, ὥστε καὶ αὐτὸς καὶ ἡ ἀξία τῆς Ὀμοσπονδίας ἐμειώθη καὶ ὀλόκληρος ὁ κλάδος ἠπειλήθη ἀπὸ ἐκκρήνη.

Ἀρτίζει τὸ Βῆμα, καὶ ἀντὶ τὰ ἀντιπροσωπία ἡμέρα καὶ ἀντικαμινικά, ἀντὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴ θέσιν του καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὸ ἀστήρικτον τῶν διωχυρισμῶν τῶν διαφωνούντων, ἄρχισε νὰ κατέχευται σὲ βροσιές καὶ ἀπειλὰς καὶ τὸ σπουδαιότερον νὰ ἐπιρρίπτῃ μνημεῖον ἀληθείας, συνεινῶν τῶν ὁποίων προεκλήθησαν διώξεις διοικητικὰς κατὰ τῶν διαφωνούντων.

Στὸ σημεῖο τοῦτο δὲν μπορῶ νὰ γνωρίζω, ἀν οἱ ἐπιρριπτόμενες βροχεῖς κατηγορίαι κατὰ τῶν διαφωνούντων ἀπέρουν ἀπὸ καλῆς πίστεως τοῦ προέδρου ἢ ἦσαν ἀπὸ σκοποῦ συκοφαντικῆς πάντως δὲν μπορῶ νὰ τοῦ ἀρνῶμαι τὸ bona fide.

Ἦρχισε λοιπὸν, λέγω δ κ. πρόεδρος νὰ ὑβρίζῃ μεγάλη μερίδα τῶν διδασκάλων καὶ πνευματικῶν ἀρχόντων, σὲ μύρια ἀρχὸν μὲ μεγάλας ἐπικεφαλίδες. Διεκίνησε δὲ εἶναι σπηλαιόφιμα μέλη τοῦ κλάδου τὰ ὅποια ὁλωσθήποτε πρέπει νὰ κοροῦν. Δὲν ἐπεκτείνονται περισσό-τερον.

Καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης πολεμικῆς ὑπῆρξαν τρομακτικά. Ἦρχισε μεγάλη μερίδα τῆς κοινωνίας καὶ κάποια μερίδα τοῦ κλάδου νὰ πιστεύῃ, ἀφ' οὗ ἄλλωστε ἐπιστοκοποιεῖτο ἐπισήμως, δτι ὁ Ἑλληνας δημῶν, σκεπτεται καὶ ἐπιδιώκει ἀνατρεπτικὸν σκοποῦς κατὰ τῆς κρατοῦσης καταστάσεως, δτι ὁ Ἑλληνας, δημῶν εἶναι συνωμότης. Καὶ τῆς γνώμης καὶ τῆς βαρείας αὐτῆς κατηγορίας ἐπηκολούθησαν διώξεις ἐντίμων καὶ μαχητικῶν μελῶν τοῦ κλάδου, τὰ ὅποια ἐστάθησαν τίμια στὶς ἀγωνιστικὰς μας ἐπάλξεις, καὶ τὰ ὅποια ἤδη πεύονται.

Μὲ τὴ πολεμικὴ αὐτὴ τοῦ προέδρου ἠπειλήθη ἀκόμη καὶ διεκινδύνευσε ἡ ἐνότης τοῦ Κλάδου. Αὐτὸ κ. συνέδρου, εἶναι τὸ κυριώτερον καὶ βασικώτερον σφάλμα τοῦ Προέδρου καὶ τῆς Διοικήσεως τὸ ὅποτον δὲν θὰ τὸ συγχωρήσωμεν.

Δὲν θὰ ἀσκήσωμεν καὶ τόσον αὐστηρὸν ἔλεγχον διὰ τὴν ἀπώλειαν ὀριζόμενων ζητημάτων τοῦ κλάδου, ὅπως τῆς ἀποκεντρώσεως, τῆς συνθέσεως τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων πού ἐξοκολοῦσθε νὰ κηδεμονευόμεθα ἀκόμη ἀπὸ καθηγητὰς καὶ δικαστὰς.

Ἐχω νὰ κατακρίνω ἀκόμη ὅχι τόσο γιὰ τὴ τακτικὴ πού ἠκολούθησε στὴν ἐκτίλξη τοῦ οικονομικοῦ μας ζητήματος, ὅσα γὰρ φροντίαν νὰ καταμερῶναι τὸ ποσὸν τῆς ἐπιτυχίας πού ἀνήκει εἰς αὐτόν,

διότι πολλοὶ ἄλλοι κ. συνέδρου τὸ ἀνέπτυξαν καὶ ἀκόμη ὁ σφαστός μας κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας στὴ πεφωτισμένη του ὁμιλία ἐπακριβῶς καθώρισε πού ὀφείλεται αὕτη.

Ἐχω νὰ τὸν κατακρίνω μόνον, διότι ποδοπάτησε τὴν ἀπόφασιν τῆς 127 Γενικῆς Συνελεύσεως ὡς πρὸς τὴν συνεργασία μὲ τὰς ἄλλας δημοσιονομικὰς ὁργανώσεις, καὶ δὲν δικαιολόγησε τοῦτο.

Ἀκόμη καὶ διότι οὐδεμίαν ἐνέργειαν ἔκαμε καὶ καμμίαν θέσιν δὲν πῆρε πάνω στὸ γλωσσικὸν ζήτημα ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς τόσους ἀγῶνες καὶ τόσας ἀποφάσεις τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων.

Διὰ ταῦτα κ. ἄν καὶ καθὼς στὴ ἀρχὴ τοῦ λόγου μου εἶπα δὲν ἀρνοῦμε μερικὰς ἀρετὰς, σὶν κ. πρόεδρο κατακρίνω τὴν στάσιν τοῦ κ. προέδρου σὲ ὁρισμένα ζητήματα καὶ ἴδω καταγράφω τοῦτον.

ΚΑΘΟΓΙΑΝΝΗΣ (Καβάλλας). Κύριοι ἀντιπρόσωποι... Ἀνέρχομαι καὶ ἐγὼ στὸ Βῆμα αὐτὸ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Σύνλογου Καβάλλας μὲ ἐντολὴν ἰσως διὰ πρώτην φοράν νὰ ἐγκρίνω τὰ πεπραγμένα τῆς ἀποχωρήσεως Διοικήσεως, λέγω δὲ διὰ πρώτην φοράν διότι δυστυχῶς τὸν Σύνλογον Καβάλλας διηύθυνε στὴν πραγματικότητά μιν ὁ μὲν Δασκάλων, μετρημένων στὰ δάκτυλα (ὅπως συμβαίνει σὲ ὅλας τὰς περιφέρειας πού ὑπερχίζουν αὐτοί), μιν ὁ μὲν λέγω ἡ ὁποία ἀφου ἐξεδήλωσε τὸ πρῶτον μὲν ἐπέσπε ἀπὸ τὸν τὸν ὁργανωτικὸν κόσμον τῆς Καβάλλας στὴν κοινὴ περιφρόνησίν του. Ἰδίων μοῖραν φανταζομαίει δὲ ἔχουν καὶ οἱ πρωτοστατοῦντες σὲ κάθε τέτοια κίνησις.

Ἐπειτα ἀπὸ ὅσα ἐλέχθησαν ἀπὸ τοῦ συναδελφικοῦ πού μίλησαν ἐμπρὸς ἀπὸ μένα, νομίζω πῶς ἔχουν διεχθῆ ὅλα τὰ σημεῖα καὶ ὁρματῇ ἐξ ἐκείνου τῆς συνέλευσεως. Γι' αὐτὸ δὲν θὰ ἐπεκταθῶ πολὺ ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου διότι ὅπως πᾶμε θὰ φάμε ὅλες τὶς ἡμέρας στὸν ἔλεγχον καὶ θὰ ἀφῆσθωμεν τὰ πλεον ἱστορικά ζητήματά μας στὴ μέλλουσα Διοίκησιν.

Εἶμαι ὅμως ὑποχρεωμένος νὰ τόνισω δτι τὰ ὅσα ἐγίναν τὴν λήξιν ὁμοσπονδιακὴν χρονίαν εἶναι ἀποτελέσματα τῆς χρηστῆς τακτικῆς τῆς Διοικήσεως καὶ οὐχὶ τῆς Κ.Π.Ε. ὑπὲρ ἧς ὑπεραμύνθησαν τινὲς τῶν ἀντιπροσώπων, τῆς ὁποίας ἡ ἀντίδρασις ἐξεδηλώθη μὲ τὸ περίφημον ἐκεῖνο ἀντιστάθμιν πού ζήτησεν φούρνους μὲ καρβέλια μὲ ἀπώτερον σκοπὸν νὰ μὴν ψηφισθῇ τὸ Νημοσχέδιον πού ἔθετε στὴν θέσιν πού πραγματικῶς τοῦ ἀνῆκε τὸν μέχρις τότε πρηγχανισμὸν τοῦ διδασκαλικῶν κόσμου. Ἄλλως τε πῶς εἶναι δυνατόν νὰ τὸ πετύχῃ αὐτὴ, ἡ ὁποία γιὰ τὰ μέλη τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκπαιδευτικῶν ὁργανώσεων, οὐδὲν κατώρθωσε. Κατηγοροῦν τὴν Διοίκησιν διότι δὲν συνεργάσθη μὲ τὴν Κ.Π.Ε. μὴπως ἐφαρμόζοντο οἱ μὲν ὁργανώσεις πού ἐκπαιδευτοὺς τόσα μέλη, μπόρουσε νὰ δοθῇ στὸ ὅμα τῆς Κ.Π.Ε., χωρὶς νὰ ἐκπληρωθῶν οἱ ἀπαιτήτοις ὁροι συνεργασίας πού τῆς ἀνέθετε ἡ 10η Γενικὴ Συνέλευσις; Ἠκατήθησαν ὅσον ἀφορᾷ

τὸν θρίαμβον στὰ ὁργανωτικά τῆς Διοικήσεως μαρτυρεῖ ἡ ἰδία ἀποφάσεις τῶν τόσον ἀντιπροσώπων εἰς τὴν συνέλευσίν μας. Ὁφείλει ὅμως νὰ ἐκπληρῶν τὴν τακτικὴν τῆς Διοικήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης γιὰ τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ κινήθῃ ἐντατικώτερα, ἀσχετῶς τοῦ ἀν ἐξέθη πολιτικὸν ζήτημα καὶ ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἀποτύγχανε τότε. Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ ὅμως νὰ ἐκφράσω τὸ παράπονον μου διότι ἡ πολιτεία ὡς πρὸς τὸ ζήτημα καὶ ἀσφαλῶς ἦγνόν τὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον. Θὰ ἦτο εὐχὴς ἔργον ἡ ἐκπαιδεύσις νὰ μὴ γίνεταί ἀντικείμενον πειραματισμοῦ ἐκείτης Κυβερνήσεως.

Τὰ ζητήματα ἐκεῖνα, γιὰ τὰ ὅποια ἤθελον ἀσχοληθῇ λιγάκι πεπερασμένοι εἶναι τὰ ὅσα εἰς βάρος τοῦ κ. Προέδρου ἐξετίθησαν γιὰ νὰ δικαιολογηθῇ ὁ κ. ἀντιπρόσωπος τοῦ συνλόγου Ἀθηνῶν, ἐπειδὴ ὅμως σ' αὐτὰ ἀπῆλθον πολὺ ὥρα καὶ δ κ. ἀντιπρόσωπος Τρικυλῶν, μὲ τὸν ὅποιον συμφωνῶ ἀπολύτως καὶ γιὰ νὰ μὴν ἐπαναλαμβάνω τὰ ἴδια θὰ περιορισθῶ νὰ ἀπαντήσω σὲ ἐκεῖνο πού εἶπε ὁ ἴδιος ἀντιπρόσωπος ὅτι δηλ. ἡ Διοίκησις θολώνει τὰ νεφὰ καὶ κρύπτεται πίσω ἀπὸ τὸ δάκτυλό τῆς; γιὰ νὰ πετύχῃ δὲν εἶμαι ἐφ' ἐναντίον δ κ. ἀντιπρόσωπος, γιὰ νὰ ἀποδείξω δτι αὐτοὶ κρύπτονται πίσω ἀπὸ τὸ δάκτυλό τους καὶ θολοῦν καὶ νὰ νερῶ. Θὰ παρακαλέσω ὅμως τὴν συνέλευσιν νὰ δώσῃ λίγο προσοχὴ σ' αὐτὰ πού θὰ εἰπῶ, τὰ ὅποια εἶναι βγαλμένα ἀπὸ τὴν μικρὰν μου πείραν, διότι ὡς προερχόμενον καὶ ἐγὼ ἀπὸ ἑνὸς Σύνλογου, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε ἦτο πρωτοπόρος στὸ ὑπαλληλικὸ κίνημα, θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ εἰπῶ δτι ἐγνώρισα λίγο πολὺ, πράγματα καὶ πράγματα.

Κύριοι συνάδελφοι, ὑπάρχουν δυστυχῶς συνάδελφοι οἱ ὁποῖοι ἀπὸ σκοποῦ θέλουν νὰ τίθενται πάντοτε ἀντικρὺς ἀντίθετοι πρὸς τὸ κράτος καὶ ὅχι μόνον αὐτὸ ἀλλὰ καὶ καλλιεργοῦν τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐχθρότητα κατὰ τοῦ κράτους, γιὰ νὰ παρασκευάσουν διήθεν αὐτοκαλούμενα συνθηδὰ στοιχεῖα. Γιὰ νὰ πετύχουν ὅμως, αὐτὰ πού θέλουν, καὶ ὅπως λένε εἶναι αἱ διεκδικήσεις μας, πράγμα γιὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἀμφιβάλω, δὲν διστάζω νὰ μεταχειρισθῶμεν μέγα πού μεταχειρίζονται μόνον ἀναρχικὰ στοιχεῖα καὶ ὅχι ἐκπαιδευτικοὶ ἀντάξιοι τοῦ προορισμοῦ τῶν. Ζητοῦν νῦν ἀλλὰ τὴν τῶν τάξεων, κινητοποίηση τῶν μαζῶν, κοινωνικοὺς ἀγῶνας, ὑποκινῶν ἀπεργίας καπιταλιστῶν, μυληγάτων κλπ., στέλλουν ἀνώνυμους προκηρῶντες κτλ. μὲ τὰ ὅποια μέσα ὅχι μόνον βιάζονται τὰ συμπεριφέροντά μας, διότι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀναγκάζουν τὸ κράτος νὰ μεταχειρισθῇ φασιστικὰ μέτρα, ἀλλὰ ἀφῆρουν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην νὰ σχηματίσῃ ἰδέα δτι ὅπως στὰ σχολὰ τοῦ διδασκαλικῶν κόσμου κρύπτονται ἐχθρὸντες ὁμοσπονδιστὲς καὶ θεμιὰ τοῦ.

Ἰδοὺ κ. ἀντιπρόσωπε δτι αὐτοὶ μόνον τῶν ἠνάγκασαν τὴν κοινὴν γνώμην νὰ σχηματίσῃ αὐτὴν τὴν

ἰδέαν καὶ ὅχι δ κ. Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας μὲ τὴν ἀρρογογραφίαν του στὸ διδασκαλικὸ Βῆμα. Μία τέτοια ἰδέα εἶχε σχηματισθῇ συνάδελφοι καὶ εἰς ἄλλην τὴν κοινὴν γνώμην γιὰ μᾶς πού ὁργανοῦμε στὴν Καβάλλα, εἰς σημεῖον πού νὰ μὴ γόμωμε νὰ εἰποῦμε δτι ὑπηρετοῦμε στὴν Καβάλλα, διότι ἡμέσως; μᾶς κολούσαν τὴν ρετινὴν. Ἰδοὺ κ. ἀντιπρόσωποι ποῖοι θολώνουν τὰ νεφὰ καὶ διαστρεβλῶνουν τὰς συνειδήσεις μας.

Ὅσον ἀφορᾷ γιὰ τὰς ἀνωνύμους προκηρῶντας πού διέφυγε νὰ σὰς εἰπῶ τὸ ἐξῆς:

Σὲ μιὰ συνέλευσιν μας ἀποφασίσαιμε ἕνεκα τῶν τοικῶν συνθηκῶν τῆς Καβάλλας, ἡ ὁποία ἀνυποτάχως ἐδηλητηριάσθη λίγο ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ Βορρᾶ, νὰ διομίσωμεν τὸν Σύνλογόν μας Ἐθνικόν. Ἀμέσως τότε οἱ κ. αὐτοὶ πρὸς τὸν ἢ ὁ ἐξεμάνθησαν ὡσάν νὰ μὴν ἦσαν ἔθνικοι Δῖοι καὶ ἐξέσπασαν εἰς ἀνωνύμους προκηρῶντες, οἱ δὲ ὅπως μαζί μὲ τὶς ἄλλας βροχεῖς πού μᾶς ἐλουζαν καὶ οἱ ὁποῖες ἀπομόρφουν σ' αὐτοὺς, ζήτησαν καὶ τὴν κατάργησιν τῆς λέξεως ἔθνικος, διότι ὡς ἰαχυρίζοντο ἡ λέξις αὐτὴ φέρει τὸν Φασισμόν κτλ. Ἄν εἶναι δυνατόν ποτε αὐτοῖ. Παραδόξως πληροφροῦμαι δτι τέτοιαις προκηρῶντες ἐστὶν καὶ σὲ πολλὰς ἄλλας περιφέρειαι πού ἐκρημνίσθησαν τὰ φρούρια τους καὶ ἄλλες λεπτομέρειες ἤθελα νὰ εἰπῶ, ἀλλὰ περὶ τούτων τὴν συνέλευσιν διακόπτεται. Ἰδοὺ πῶς ἐργάζονται αὐτοὶ πού θέλουν νὰ μᾶς παραστήσουν ἰδῶ μέσα τὴν ἀδῶα περιστορὰ καὶ νὰ ἐπιρίψουν τὰς εὐθύναις ὅλας εἰς τὸν κ. Πρόεδρον.

Ἐν τέλει θεωρῶ ὑποχρεωσέν μου νὰ ἐκφράσω τὰς ἀπειροὺς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ τοῦς ἐκλεκτοὺς συνεργάτας του, γιὰ τοὺς κόπους πού κατέβαλαν γιὰ νὰ ἀνυψώσουν τὸν Δασκαλὸν καὶ τὸ Σχολεῖον, τοὺς ὁποῖους κόπους δὲν θέλουν νὰ ἀναγνωρίσουν τινὲς εἰς ἀπὸ σκοπὸν εἶπε διότι εἶναι πλασμένοι τέτοιοι πού πάντοτε νὰ κατηγοροῦν καὶ νὰ ἐγκρίνω τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως παρακαλεῖ τοὺς κ. κ. συνέδρους ὅπως συντομεύσουν τὰς ἀγορεύσεις των ἵνα δυνηθῇ ἡ συνέλευσις καὶ ψηφίσῃ ἐπὶ τῶν πεπραγμένων. τῆς διοικήσεως δίδοντας οὕτω τὴν ἐν κοινῇ εἰς τὰς εἰσηγητικὰς ἐπιτροπὰς; νὰ συνεδριάσουν καὶ νὰ εισηγηθῶν τὰ διάφορα θέματα.

Ἀκολουθῶν, λύεται ἡ συνεδρίασις τῆν 10, 15' νυκτερινὴν καὶ τὴν 11 νυκτερινὴν. Λόγω ὅμως ἐπὶ ἀσχολήσεως τῆς αἰθούσης; οἱ κ. κ. συνέδρου ἐκπαιδευτὲς τὴν 11ην νυκτερινὴν ἠναγκάσθησαν νὰ ἀναχωρήσουν, διὰ νὰ ἐκπαιδευθῶν τὴν 8-15' πρωινήν τῆς ἐπομένης. Ἀμέρας Τετάρτης.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΗΜΕΡΑ

(Τετάρτη 1 Αυγούστου ὥρα 8 1/2 π. μ.)

"Αρχεται ἡ συνεδρίασις τὴν 8,1/2 π. μ. Ὁ προεδρεύων ἀντιπρόσωπος κ. Καρδάρης παρακαλεῖ τὸν ὅσον τῶν κ. κ. συνέδρων νομίζουν ὅτι δὲν ἔχουν νὰ προσθέσουν νεώτερα σχετικῶς μετὰ τὰ ὅσα οἱ προλαλήσαντες συνέδριοι τῶν ἀνέφερον ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς διοικήσεως, νὰ παραιτηθῶν τοῦ λόγου. Δίδων δὲ τὸ παράδειγμα — προσθέτει — παραιτεῖται καὶ ὁ ὕμνος.

Ι. ΒΑΡΙΑΔΑΚΗΣ (Λήμνου). Ὁ Σύλλογος Λήμνου ποῦ τὸν ἀντιπροσώπευε, θὰ ἐκπονήσῃ τὴν Διοίκησιν τῆς Ὀμοσπονδίας στὰ ἑξῆς σημεία:

1) Ταχτική τῆς ἐργασίας τῆς 2) Συνδιάσκεψιν Θεσ/νίκης, 3) Συνοργασία μετὰ τοὺς ἄλλους ὑπάλληλους, 4) Οἰκονομικὰ διεκδικήσεις καὶ 5) Ἐπαγγελματικά.

Καὶ ἄ' ὡς πρὸς τὴ ταχτικὴ τῆς ἐργασίας τῆς. Ὁ κλάδος ὡς δύναμις, τῆς εἶναι πρῶτον ἀνίστοχος, οὐδόλως λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τῆς τῆς δύναμις ποῦ προσέρχεται ἀπὸ τὴν δύναμιν γι' αὐτὸ καὶ ἀδιαφορεῖ γιὰ δραστηριοποίησιν, κινητοποίησιν. Χτυπᾷ στὴ βάση τῆς ἀρχῆς τοῦ συνδικαλισμοῦ μετὰ τὴν ταχτικὴ τῆς αὐτῆς. Ὁ ἀπορροῦς καλλίστα δ. κ. Ράϊκος νὰ ἔλεγε στὴν ὁρκωμένη: «διαλύσου δὲν σὲ χορεύσεις», ἐγὼ μετὰ τὴν προσωπικὴ μου τέχνη θὰ φέρω τὴ νεκρανάστασιν σου κλίθε. Δὲν χορεύεται κινεμένη ἀγωνία. Ἡ προσωπικὴ μου μυστηριώδης θὰ ταχτοποιήσει ἑλάν. Ἐτοίμοι λοιπὸν κἀμόνοιος θὰ ἀπεσβῇ τὸν κίνδυνον τῆς ἀρχῆς τῆς μονιμότητος καὶ τῆς περικυφίας 4,1/200. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἡ ταχτικὴ τοῦ ἡλικιῶτος μαρμαροῦ καὶ δ' ἀγωνίας ἀγῶνις, τὸν κλάσιν τῶν Γραφείων τῆς Ὀμοσπονδίας θὰ ἀπεσβῇ ὅλους αὐτοὺς τοὺς κινδύνους.

Κατόπιν παρουσιάζει τὴν νέαν μισθοδοσίαν ὡς τετελεσμένον γεγονός, πρὶν ἀκόμη καὶ αὐτὴ ἡ Κνωβόρσις τὸν κλάσιν κερθεῖ καὶ ἔτσι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο καταρτίζονται τὰ στοιμῶσι τὶς ἐξεγερμένους φωνὰς ἑξῆς ὡς.

Ἐπειὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι κατεβόλουν σὲ ἀπρῆγαν γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν προγραμματικὴν ἐξέλιξιν ἢ μὴ περικυφίαν κεκτημένων.

Σὲ πολλὰ σημεία, γιὰ νὰ μὴν πῶ σὲ ὅλα, ἀντικαθιστῇ σὲς γοημίας μετὰ τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπως εἶναι ἡ ἐγκυβέρνησις τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προγράμματος τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ τὸν ὁρισμὸν τοῦ τοιαύτου τοῦ Ὑπουργείου, ἢ σὲ πολλὰ ἀντικαθιστῇ τὸ πιασπ. Τὸ ὕψος τοῦ ἐπὶ βόσκοντος ἀντιπροσώπου τοῦ κατὰ κλάσον, διαφανιστὴ θαυμάσιος, τὸν κ. Ράϊκο, τὸν ἐξορισθῇ νὰ καλῇ συλλόγους διδοχικῶς καὶ τὸν ἐξουσιοδοτῇ νὰ ἀνακοινῇ εἰς τοὺς διδασκάλους ὅτι τοιαύτη ἀποσπαστὰ τυγχάνει τῆς ἐγκρίσεως τοῦ.

Ἡ ὁρελάμα τῆς καλῆς διαθεσεως τῶν ἰσχυρῶν διαφαίνεται παντοῦ. Ὁ κ. Τουργοβασιλῆς λέγει σπιννοῦσιν μετὰ τὸν κ. Προβυποπύργον γιὰ τὶς προαγωγὰς ἀπὸ τὴν περασμένη συνέλευσιν θέλοντας νὰ

παρουσιασθῇ καὶ νὰ δημοκοπήσῃ. Ἡ Διοίκησις ἐπαπαύεται καὶ ἔχει ἀπόλυτον πεποιθήσιν ὅτι ὁ νέος ὁποῦντος μόλις μάθει τὴν ἱστορίαν τοῦ ζητήματος θὰ ζητήσῃ τὴν ταχεῖα δημοσίευσιν τῶν προαγωγῶν καὶ ἔτσι φθάνομε αἰσίως στὸν Ἀπρίλιον γιὰ νὰ δημοσιευθῶν 105 προαγωγὰς εισηγητῶν καὶ αὐτὸ τοῦ νῆπτου ἰδιαίτερος χάρις εἰς τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τοῦ τμηματοῦ.

Εἰς τὴν παλινωδίαν τῶν 3)16 τὴν δόξιν ἀκολουθῇ. Παρακολουθῶντες τὸ ζήτημα σὺν παρηγορητικῇ καὶ τὸ γοητεῖ τῆς Ὀμοσπονδίας ἐχρησιμοποιοῦται σὺν σταθμῶν ἀπορρίπτου γιὰ νὰ μὴ μετὰδίδει μόλις τὶς διαθέσεις τῶν ἀπορρίπτου. Πότε γιὰ διεκδικήσιν 3)16 ἔλεγε, πότε γιὰ ἐνσωματώσιν, πότε γὰ νὰ παρηγορηθῇ γιὰ τὴν 3)16 γιὰ τὴν γίνε ἐξέλιξιν καὶ ἐπανερχεῖται πάλιν καὶ λέγει ὅτι ζητεῖ ἀκριβῆς τὰ 3)16. Πῶς εἶναι μία διεκδικήσιν καθορισμένη, ποῦ προβάλλεται σὺν ἀπαίτησιν ἀκαίτητη καὶ διεκδικεῖται ὁμοθυμαδόν; Περιμέναν νὰ δοῦν τί θὰ μᾶς δώσουν, εἰ ἔχουν καλῶσιν νὰ ἐλεῇσιν γιὰ νὰ μὴ τὸ ἀνακοινώσιν καὶ ὅχι νὰ ζητήσιν καὶ νὰ ἀντιπροβάλῃ ἀπαίτησεις. Ἐν γένει δύνανται νὰ συνοψίσιν κανεῖς ὅτι ἐξέλεσε σὲ δουλικότητα καὶ τὶς περὶ αὐτῆς διεκδικήσεις.

Β. Συνδιάσκεψιν Θεσ/νίκης. Οἱ Σύμβουλοι Βραβίου Ἑλλάδος ἀκολουθῶντες τὶς ἀποφάσεις τῆς 127. Συνεδριάζουσιν ἐμπρὸς τῇ σὲ βραδύτητα τῆς κατὰστάσεως ἀπαφίσαν τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Θεσσαλονίκης. Τὴν ἱστορικὴν δόξιν γινώσκοντες δὲ αὐτὸ καὶ τὸ ἀποφύγῃ, μόνον ὁρισμένα σημεία τῆς θέσεως τῆς Ὀμοσπονδίας θὰ ἐκπονήσῃ.

Στὸ ὑπ' ἀριθ. 458 Δ.Β. γράφει ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἄλλους σκοποὺς ἐπιδιωκόμενης συγκεντρώσεως ἀπὸ τὴν τὸν συμπεριφέρειν: 1) Διότι συνδριάζουσιν, λέγει, εἰς γραφεῖα ΤΤΤ, 2) διότι εἶχαν καλῶσι τὴν Τοπικὴν Πανυπαλλήλων ἢ Ἐπιτροπὴν 3) Διότι εἶχαν ὁμοθυμαδόν οἱ συνέδριοι γιὰ τὴν ἀνικοίνωσιν τοῦ κ. Ράϊκου σκεπτικῇ μετὰ τὴν μισθοδοσίαν, 4) διότι ὁμοθυμαδόν ἀντιπροσώπων τῆς Πανυπαλλήλικης, 5) διότι κίπτοις; Ἄ-πειδὴ τέλος πέντων δὲν συμφωνοῦσιν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι μετὰ τοῦ ἐπεδιδωκὸν λέγει ἄλλοις τοῖς σκοποῖς.

Στὴ συνδιάσκεψιν ἤθελε σῶσαι καὶ καλῇ νὰ ἐπιβίβῃ τὴν ἀπόψιν τοῦ σὲ ὅλους καὶ ἐπειδὴ ἡ συνδιάσκεψιν ἤθελε νὰ κρατήσῃ τὴν αὐτοελεῖα τῆς ἀποχωρήσεως καὶ γιὰ νὰ δεῖξῃ τὴν πινυμὴν τοῦ ζῆτα τὴν β'. μερὰ πληρεξούσια καὶ ἐπειδὴ οἱ συνέδριοι ἐκμύνην νὰ μετῇ χωρὶς νὰ ὁρῇ τὸ πνεῦμα τῆς συνδιάσκεψιν ἐσπᾷ σὲ πικροχόλους ἀφορισμοὺς καὶ προκλητικὰς ἀπειλὰς.

Προκαλεῖ ἔτσι τὴν ὁδὸν τῶν συναδέλφων, γιὰ τὴν σὲ διανοήματα τοὺς λέγει κρύβουν βίβλας.

Διαβλέπει εἰς τὴν Συνδ. ταύτην ἀνατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος. Ἐκπληττεται δ' ἀναγνώστης

διὰ τὸ πρῶτον καὶ προσπαθεῖ νὰ ἴδῃ τὴν ἐντολήν τῶν συνέδρων, διαβάσας αὐτὴν ταύτην τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνδ. ἀπὸ τὸ Δ. Β., ἀλλ' ὅμως; μένει καὶ πάλιν μετὰ τὴν ἐντολήν διὰ πρὸςκαίται καὶ πάλιν περὶ συνήθους διὰ τὸν κ. προεδρὸν τρόπον δυσφημίσεως ἀντιπάλου, ἐβόλου καὶ εὐχρήστου.

Υ. Συνεργασία. Ἐπὶ τῇ 127. συνέλ. τῆς ἔδωκε τὴν ἐντολὴν νὰ συνεργασθῇ μετὰ τοὺς ἄλλους ὑπάλληλους ἡ διοίκησις συστηματικῶς ἀντίδρασε. Στὴν περὶ αὐτὴν συνέλευσιν τοῦ κλάδου αὐτοῦ οὗτος ὁ πρῶτος τῆς Ὀμοσπονδίας ἐπαρτοστῆσις γιὰ διαγραφὴν καὶ μετὰ τοὺς συλλόγους μὴ πεπαιδευμένους σὲ συλλόγους ἢ συλλόγους σὲν ὁμοσπονδία. Ἐνῷ αὐτὸς ἔδειξεν ὅτι δὲν πεπαιδευτὶ σὲ ἐντολῇ; ποῦ πῆγε ἀπὸ τὸν κλάσον ὁ μὴ πεπαιδευτὶς ἢ ὁμοθυμαδόν γιὰ πεπαιδευτὶ καὶ ἐξοκολοῦται.

(450) Εἰς συλλόγους ποῦ βλέπουν αὐτὴν τὴν παρὰβυσσιν αὐτὴν τὴν δόξιν ἐντολῆς τῆς 127. συνελεύσεως ἀπενεῖται δὲν ἐνοχλεῖται μετὰ τοὺς ἑξῆς συνεργασίας, ἀλλὰ ἐπὶ πλέον συνιστᾷ εἰς τοὺς ἐνοχλοῦντας; νὰ συστήσιν στοὺς ἄλλους ὑπάλληλους νὰ μὴ ἀναμειγνύονται μετὰ τὴν Διδασκαλικήν, αὐτὰ δὲ ὅταν οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι διὰ τῶν ἐπισήμων ἀνακοινωθέντων τῶν, συγκεντρώσεως τῶν ζητούντων τὴν γενικὴν ὑπαλληλικὴν βελτίωσιν δὲν ἐφαρμόζει ὅμως καὶ διὰ τὸν διωτόν τοῦ αὐτὴν τὴν ἀρχὴν ποῦ θέτει γιὰ τοὺς ἄλλους, τῆς μὴ ἀναμειγνύεσθαι εἰς τὸ οἰκογενειακόν, ὅταν κατεβόλουν οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι σὲ ἀπεργίαν, τὴν καταδικάζει καὶ προτρέπει τὸν διδασκάλον νὰ γίνῃ ἀπερροσπαστὴς.

Γιὰ νὰ φανῇ ὅμως ὅτι ἐκτελεῖ τὴν ἐντολὴν τῆς 127. Συνελεύσεως γιὰ συνεργασία δεικνύει διαθέσεις καὶ προσφέρεται γιὰ συνεργασίαν μετὰ τοὺς ἀνωτάτους ὑπάλληλους καὶ φωνικὰ ἐπειδὴ αὐτοὶ θὰ ζητοῦσαν τὴν μερίδα τοῦ λέοντος εὐκόλως βρισκόμενοι πρὸς τὸ πάτημα ὅτι οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι δὲν μᾶς λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν καλὰ ἐκείνους καὶ δὲν τοὺς συναναστραφῇκαμε.

Ἐχόντες ἡ Διοίκησις σκοπὸν νὰ μεγαλώσῃ τὴν χρίσιν ποῦ ἀνίστη μετὰ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς ὁργανώσεως καὶ διηγετιβλῶνται σατικῇ τὰ ἀνακοινωθέντα τῶν. Προσπαθεῖ τοὺς ὑπάλληλους ὡς μὴ θέλοντας νὰ μᾶς δοῦν τὰ 3)16, ἐνῷ ἐκείνοι σὲ καίθε τοῦ ἐπίσημης προνοήσεως, σὲ καίθε ἀνακοινωθέν ἀπενεῖται τῶν ποσῶσιν τὴν ἐπέκτασιν τῶν 3)16. Ἢ ἐνέργει τῆς Πανυπαλλήλικης γιὰ βελτίωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποδοχῶν θεωρεῖται ἀντίδρασις στὴν αὐξήσιν. Ἐφ' ὅσον ἐβλεπαν οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι ὅτι μετὰ τὸ νομοσχέδιο ἀφροῦντο πολλὰ κεκτημένα, ἐκρεπε κατὰ τὴν Διοίκησιν νὰ κρατήσουν τὴν ἴδια μεσοσύν. ἀνοχῇ τῆς καὶ νὰ μὴ ἀντιδρῶσιν καὶ ἐπειδὴ ἡ ὁμοσπονδία ἐβγινε ὁπωσδήποτε μπαλωμένη μ' ὁσοδότησε καὶ νὰ μᾶς ἔδιναν, γιὰ τὴν εἰσματοσὴν στὴν κατὰ τὴν μισθολογικὴν θέσιν, ἐκρεπε οἱ ὑπάλληλοι κατὰ τὴν γνώ-

μῇ τῆς νὰ ἀνεχθῶν τσεκουρώματα καὶ νὰ μὴ ἀντιταχθῶν στὴν ψήφισιν τέτοιου νομοσχεδίου.

Ἐτοίμα αὐτὴ ἡ ὑπεράσπισιν τοῦ ψωμοῦ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, ἡ πάλιν γιὰ βελτίωσιν τοῦ νομοσχεδίου χαρακτηρίζεται συνοφαντικὰ γιὰ ἀντίδρασιν τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων γιὰ τὴν βελτίωσιν τῶν δασκαλικῶν μισθῶν. Ἐνῷ ἐκείνοι φωνάζουν γιὰ μίαν βελτίωσιν θετικὴν γενικὴν ἡ Διοίκησις φωνάζει γιὰ μίαν βελτίωσιν μερικὴν καὶ ἐγωιστικὴν.

Στὸ ὑπ' ἀριθ. 457 φύλλον Διδ. Βήματος γράφει: Θὰ εἴμεθα κακοὶ ἐκπαιδευτικοὶ τοῦ κλάδου ἐάν ἀπορροῦνται ἐπιτυχόμενοι εἰς διαστραμμένους τυχρὸν διανοίας νὰ ἐξοκολοῦσιν ὑπὸ ἄλλων τὸν ὕμνον τῆς πάλιν ποτὲ Πανυπαλλήλικης. Ἐπιτροπὴς καὶ νὰ ζητοῦν ἐν συνεχείᾳ συνεργασία μετὰ αὐτὴν.

Καὶ τώρα ἐρωτῶμεν. Ἐφ' ὅσον ἡ ταχτικὴ τοῦ ἀγῶνος σὲς, κυρία Διοίκησις, εἶναι κατὰ τὴν γνώμην σὲς ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη, γιὰ τὴν προσκαλεῖ σὲ συνεργασίαν τοὺς ἄλλους ὑπάλληλους ἔστω καὶ ἀργά. Ἄν νομίζεις ὅτι ἡ ἀπομόνωσις καὶ ἡ ἐξοκολοῦσιν διὰ τοῦ ἴδιου τρόπου τοῦ ἀγῶνος σου εἶναι ἀρετὴ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, διατὶ κατὰφεύγεις εἰς τὸν μὴ ἐπιθυμητόν τρόπον διὰ τῆς συνεργασίας; Ἀλλὰ ἐξάπαντος δὲν θὰ ἤθελες τὴν συνεργασίαν, διότι οἱ ὅροι ποῦ προέτεινε; ἦσαν τέτοιον ὥστε νὰ μὴ τὴν ἐπιδιώκεις οὐσιαστικῶς. Καὶ ἔτσι μετὰ διπλωματικὰ ἀρετὴν κοροῖδους ὅλους τοὺς ἀντιστοιχῶντας μαζί σου, λέγοντας ὅτι προσεπά-θησαν νὰ συνεργασθῇς τόσον, ποῦ ἔγινε ἐξέλιξις, ἀλλὰ δὲν θέλουν οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι.

Διατὶ ἐζητήσατε τὴν συνεργασίαν τόσον ἀργά; Ἐφοβήσατε λέγεται τοὺς ἄλλους ὑπάλληλους νὰ μὴ μᾶς γελᾶσουν; Ἄρα γε οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι ἐβρίσκοντο σὲ αὐτὸ ἐπὶ πεδόν κατακτήσεων; Ὁχι, ἡ ἀνομοιομορφία κατακτήσεων ἐξακριβήσῃ καὶ χαρακτηρίζεται ἀκόμη τοῦς ὑπάλληλους κλάδους παρὰ τὴν διατυπωμένην τελευταίως ἐξέλιξιν.

Ἀλλ' ὅμως γιὰ κείνους αὐτὴ ἡ διαφορά ἀπολαύων δὲν ἐλημβάνετο ὑπ' ὄψιν καὶ δὲν τοὺς ἐμπόδιζε νὰ μὴ συνεργασθῶν. Ὁ καταστατικὸς χάρτης; ἦτο πονήχῃ θέμα κοινῶν δημοσιονομικῶν ἐνδιαφερόντων; Ἄλλ' ὅμως ἐξέπαντος δὲν θὰ ἤθελε τὴν συνεργασίαν. Ζητεῖτε συνεργασίαν καὶ προβάτε τὴν κριτικὴν τῶν ποσῶσιν σὲς ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὴν θέσιν. Ἐάν λείπει ὅμως αὐτὴ ἡ κριτικὴ τὴν συνεργασίαν εἶναι αὐτὴ; Ποιὸ ἄλλο ἐνσῶν καλὶς τερα τὴν συνεργασίαν παρὰ ὁ ἀμοιβαῖος ἐλεγχοῦς; Μονάχα ἡ ἀλλοτρίη ταμπέλας; Ἐάν νομίζετε ὅτι ἡ ἀπομόνωσιν τοῦ κλάδου ἦταν ἡ ἐνδεδειγμένη, οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι αὐτὸ τὸ θεωροῦν πλῆγμα τοὺς καὶ ἔχουν δικαίωμα νὰ τοῦ ποῦν γιὰ τὴν σπάζειν τὸν ὑπαλληλικὸν μέτωπον; Τὴν Διδασκαλικὴν Ὀμοσπονδίαν ποῦ τὴν ἀπομόνωσε, εἶχε διακόψει κάποιον ἱστορικὸν δεσμόν τῆς καὶ γι' αὐτὸ μὲ ἐνόχην συνέλῃσιν φοβόσονται τὴν κριτικὴν τῶν ὑπαλλήλων.

Ἀγωνίζονται διὰ κοινὸν σκοπὸν ἴσως περισσότερον, ἴσως ζωηρότερον ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς γέροντας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἔχω νὰ εἰπῶ διὸ δὲν εἶναι σωστὸ νὰ μαλλώνουμε τόσο πολὺ τὰ παιδιὰ μας, διότι αὐτὰ θὰ φέρουν εἰς πέος τὸ ἔργον ποὺ ἀνέλαβε ἡ Διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία. Νὰ τὰ συμβουλευόμεναι νὰ τὰ νουθετοῦμε, ἀλλὰ νὰ μὴ τὰ ἐξαγορεύονουμε, γιὰτί τότε θὰ τὰ κάνουμε νὰ χάσουν τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν γονέων τῶν, καὶ πλέον κάθε δεσμός μεταξύ παιδιῶν καὶ γονέων θὰ διακοπῇ.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας ἔκρινε καλὸν νὰ μὴ ἀναφέρῃ στὴ λογοδοσίαν του τὰ ἄλλα βασικὰ ζητήματα τοῦ κλάδου, τὰ ὁποῖα διεχειρίσθη. Ὅταν ἤλθε εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ προσκλήθη νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῶν βασικῶν ζητημάτων μᾶς εἶχε πῇ ὅτι θὰ λογοδοτήσῃ στὴν 12^{ην} Γενικὴ Συνέλευση, ἀλλὰ δὲν τὴν ἀκούσαν νὰ λογοδοτή. Εἰμαι ὑποχρεωμένος ὅχι νὰ ἐπικρίνω, διότι δὲν ἔχω πῶς διεχειρίσθη τὰ ζητήματα ποὺ δὲν ἀνέφερε, ἀλλὰ νὰ ἀνακρινάμε τὴ θέληση τοῦ συλλόγου μας νὰ ἀκουσθῇ ἀπὸ τοῦ βήματος; τοῦτου μίαν γοῖα διμαρτυρία γιὰ τὴν κατάργησιν τῆς δημοτικῆς γλώσσας ἀπὸ τὸ δημοτικὸν σχολεῖο.

Γιὰ τὰ οργανωτικὰ ζητήματα ἔχουν εἰπωθῇ ἀρκετὰ, ὥστε νὰ βγῇ τὸ συμπέρασμα—καὶ μὴ λυπῇ μου τὸ ἀναφέρειν τοῦτο—ὅτι ἡ Ὀμοσπονδία, δὲν ἐτήρησε καλὴν τακτικὴν σὲ τὸ ζήτημα τῆς συνεργασίας μετὰ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους. Δὲν τὴν κατακρίνω διότι δὲν συνειργάσθη μετὰ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους ὁργανισμοὺς. Ἀλλὰ γιὰτί κατέβηκε τὸν ἀγῶνα τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ποὺ ἠγωνίζοντο γιὰ τὸ ὑπαλληλικὸν ζήτημα. Δὲν τοιμῶ νὰ ἐκφράσω μωμφῆς ἐναντίον τῶν ὑπαλλήλων, γιὰτί κοινοὶ ἀγῶνες μᾶς συνδέουν. Δὲν ἐπιτρέπεται λοιπόν, νὰ ὀνομάζουμε μετὰ τὸν ὄνομα, μετὰ τὸ ὁποῖα ἡ διοικητικὴ τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας ὠνόμασε τοὺς ἀγωνιζομένους συναδέλφους. Ἦκουσα ὅτι ἡ Πανυπαλληλικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐκπροσωπεῖ τίποτα. Ἐπειδὴ ἀκούω ὅτι τὰ μέλη ποὺ τὴν ἀποτελοῦν ἀντιπροσωπεύουν ὑπαλληλικὰς ὁργανώσεις, θὰ ἤθελα νὰ μάθω ἂν πράγματι ἐκπροσωπῇ ὑπαλληλικὰς ὁργανώσεις. Θὰ ἀκούα εὐχαρίστως τὸν κ. Πρόεδρο δευτερολογεῖν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου. Θὰ ἤθελα νὰ διαφωτισθῶ. Ἐκπροσωπεῖ ἢ ὅχι...

ΡΑΪΚΟΣ. Γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ, θὰ ὁμιλήσω ἀργότερα. Θὰ εἰπῶ γιὰτί δὲν συνεργασθῆκαμε μετὰ τὴν Πανυπαλληλικὴν Ἐπιτροπὴν. Ἀλλὰ μᾶλλον ἔχετε κανένα εἰδικὸν ἔρωτημα;

ΔΑΓΚΑΗΣ. Λοιπόν, ἐρωτῶ ἐκπροσωπεῖ τίποτα;

ΡΑΪΚΟΣ. Ἐκπροσωπεῖ ἢ ὅχι; ἔκρινε ὅτι δὲν ἀποτελοῦν ἀντιπροσωπεύοντες ὁργανώσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν διαμαρτυροῦνται διὰ τὴν ἀντιπροσωπεύειν τῶν, Κατὰ τεκμήριον λοιπόν κατὰ ἐκπροσωπεῖ.

Συνεχίζων ὁ κ. Δαγκάλης λέγει, ὅτι ἐκδικαζομένη τὸ ὀλιγομικρὸν μέρος τῆς λογοδοσίας καὶ ἀποδοκίμαζε τὸ ἐκπαιδευτικόν. Λέγει ἀκόμη ὅτι διὰ τὰς προαγωγὰς δὲν ἔγινε τίποτα καὶ ὅτι ἂν καὶ παρηλθοῦν τὸς καιρὸς δὲν κοινοποιεῖνται αἱ καταστάσεις διὰ τὰ ἐπιδόματα. Ἐπ' αὐτοῦ ἀποφασίζονται μόνον ἡ κοινοποιήσεις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου ἀλλὰ καὶ κοινοποιήσεις πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτὰς. οἱ ὅποιοι θὰ κοινοποιήσουν τὰς προτάσεις τῶν καὶ θὰ τὰς σταλλοῦν πρὸς δημοσίευσιν.

ΣΤΕΦ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ (Πρωτοβάνου). Κύριοι συνάδελφοι, χαίρειν τὴν συνέλευσιν. Δὲν θὰ σὰς κοιμῶμαι γιὰτί βλέπω πῶς ἀρκετὰ εἰπωθήκαμε καὶ πλατεῖα διαφωτιστικὴ ἡ συνέλευσίς μας μετὰ τὴν πολιτείαν καὶ τὴς ἐπιτυχίας ἢ τῆς ἀποτυχίας τῆς Διοικήσεως μᾶς, ποὺ εἶχε τὴν τιμὴ νὰ διευθύνῃ τὴς τύχης τοῦ κλάδου μᾶς τὴν χρονίαν αὐτὴν ποὺ μᾶς πέρασε. Θάπρεπε ὁ καθένας μᾶς εἶδῃ ποὺ φέρει τὴν θέσιν νὰ μιλήσῃ, νὰ περιορισθῇ ἐν ἑξοχῇ ἀπαρίθμηση τῶν γεγονότων, χωρὶς σχήματα λόγου καὶ ρητορικῆς ἐκφράσεις.

Ὁ σύλλογός μου μοῦ ἔδωσε ἐντολὴν νὰ ἐγκρίνω τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως γιὰ ὅσα ἐπέτυχε στὴ χρονίαν αὐτὴν καὶ ὅπως τὰ ἐπέτυχε σύμφωνα, βέβαια, μετὰ τὴν ἐντολὴν ποὺ εἶχε παρμένη ἀπὸ τῆς 16^{ης} Γενικῆς μας Συνέλευσης, σὲ ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα ἡ Διοίκησίς μας δὲν κατόρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο ἔπρεπε. Ἀφῆκε ἀδιαμαρτυρητὸν τὸ ζήτημα τῆς γλώσσας καὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου περὶ Διαταγμάτων τῆς ἐκπαιδεύσεως. Κακῶς. Στὰ οἰκονομικὰ στάθμια πολὺ τύχηρ ἡ Διοίκησίς μας κατέβηκε ἐπὶ τὸ ὅτι οὐκ ἔχοντες τὴν ἐξουσίαν, τὴν μισθολογικὴν ἐξίσωσιν. Θάπρεπε ὁ καθένας καὶ εἶδῃ νὰ διαμαρτυρηθῇ γιὰ ἕνα ζωτικὸν ζήτημα, τὸ ζήτημα τοῦ μεθοριακοῦ ἐπιδόματος, τοῦ ὁποῖο εἶναι πολὺ σοβαρὸ καὶ πολὺ χτυπάει τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τῶν ἀτυχῶν ἐκπαιδευτῶν συναδέλφων ποὺ βρίσκονται στὰ ἀπόμερα ἐκεῖνα χωρία, πᾶσι σὲ σύνορα τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδας, μακριὰ ἀπὸ κάθε ζωῆ.

Στὰ ὁργανωτικὰ μᾶς ζητήματα ἡ Διοίκησις πρὸς ἐνὶ ἱκανοποιημένην γιὰτί κατόρθωσε μέσα σὲ διάστημα 8 μηνῶν νὰ περιοδύσῃ τοὺς περισσότερους συλλόγους καὶ ἔχουμε κίτλα, πόσο συντελεστικὸν τὴν ὁργάνωσιν εἶναι ἡ παρουσία ἀντιπροσώπων τῆς Διοικήσεως στοὺς Συλλόγους οἱ ὅποιοι ἔτσι πέραν μεγάλην ζωτικότητα.

Ὁ Σύλλογός μου εἰδικὰ σὲ σήμερον αὐτὸ μοῦ ἔδωσε ἐντολὴν νὰ συγχρῶ τὴν Διοίκησιν γιὰτί ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ ὑπάρχει καὶ ζῇ ἡ ὁργάνωσίς μας πρῶτον φορὰ καὶ τὸν 2^{ον}, ἔφετος; εἶδε στοὺς κόλπους τοῦ τὸν ἐκπαιδευτὸν τοῦ γιὰ νὰ συζητῇ τὰ φερόμενα ζητήματά του. Δὲν μπορῶ ν' ἀφήσω ἀπαρηγόρητο τὸ σήμερον αὐτὸ τῆς ὁργανωτικῆς μᾶς ζωῆς γιὰτί ἐνοίωκα μέσα μου πῶς οἱ Σύλλογοι ἱκανοποιεῖνται ἥθικα καὶ ὁργανοῦνται ἱκανοποιητικῶς βλέποντας στὴ συνέλευσιν τοῦς καὶ τὴν Διοίκησιν τῆς Ὀμοσπονδίας τῶν. Τὰ ἀποτελέσματα εἶνε φανερά:

Ἐκεῖνο τὸ σήμερον ποὺ ὁ Σύλλογός μου κατέκρινε τὴν χρονίαν αὐτὴν εἶναι ἡ ἀδιοργανωσία τοῦ «Διδασκαλικοῦ Βήματος» ποὺ ἦταν βέβαια, ὑπερβολικὰ ἀδυστοχὰ γιὰ τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοπούς καὶ γιὰ τὴν διαμαρτυρίαν τῶν διδασκαλιστῶν Ἀθηνῶν, ποὺ πολὺ ἀστοχα κατὰ τὴν γνώμην μᾶς ὁ κ. Πρόεδρος τὴν ὀνόμασε «ἀδύτωτο δημαγωγία», ἂν δὲν ἀπαῶμαι.

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, δὲν θέλω νὰ ἐκπεταθῶ σὲ λεπτομέρειας ἀπὸ τὴν ἐπίσημην αὐτὴν θέσιν ποὺ λέγει ὅτι ἐν ὥσπερ, πῶς; εὐκόλως εἶναι νὰ ἐλέγχῃ κανένας, ἀλλὰ πολὺ δύσκολα νὰ διοικήσῃ καὶ τὴν κοινὴν παροιμίαν πῶς; «ἔξω ἀπ' τὸ χορὸ πολλὰ τραγουδία λένε».

Γι' αὐτὸ ζυγίζοντες τὰ πράγματα μετὰ τὴν πλάστιγγαν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀντικειμενικότητος, ὁ Σύλλογός μου ἐγκρίνει τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως.

ΝΙΚ. ΒΟΥΡΟΣ (Σιατίστης). Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι. Συνήθισα νὰ ἐξετάζω καὶ κρίνω τὰ πράγματα πάντοτε ἀντικειμενικὰ, ἀμερόληπτα καὶ ἀνεπηρέαστα καὶ νὰ ἐκθέτω μετὰ λίγα λόγια, μπαίνοντας ἀμέσως στὴν οὐσίαν τοῦ, γιὰτί τὰ πολλὰ λόγια καὶ μετὰ τὸ ὥραιοτερον ἀκόμη σχήμα τὸ λόγον, τὴν περισσότερον φορὴν εἶναι περιτολογία ἀντιγῆ καὶ ἀσυμβίβαστη πρὸς μορφωμένον καὶ μελίσταδιόκαλον.

Ἡ ἀπορρομένη Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας μᾶς ἀναμφίβολα κατέβηκεν περὶ τῆς ἐπιτυχίας καὶ νίκης στὴν ἱσομισθία. Ἡ ἱσομισθία γιὰ μᾶς, ὅπως; εἶχαν κατανήσῃ τὰ πράγματα, ἦσαν ὄνειρο καὶ ἐλάχεια πρᾶγματικότης. Φεύγει ἀφῆκοντες ἐκ τῆς θαυμαστῆς καὶ παραδειγματικῆς. Θὰ ἄφηνε ὅμως καὶ θαυμαστὴν ἐποχὴν ἂν ἐπετύγχανε τὸ χρηρηθῆν ἐπίδομα νὰ εἶναι γενικὸ καὶ οὐκ κλιμακωτὸ γιὰτί ἔτσι ὅπως δίδεται τὰρὰ δικαίω κατάφορα τὸν διδάσκαλον ποὺς ἐπὶ τὴν πλεῖστον διηγετῇ στὰ χωρία καὶ κωμοπόλεις.

Ἡ μὴ συνεργασία τῆς μετὰ τὴν Πανυπαλληλικῆς ἐπιτροπῆς ἦταν ἐνδεδικνυμένη γιὰτί πάντα οἱ ἄλλοι ὑπαλλήλοι ζητοῦσαν νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὴν μεγάλην μᾶς μάζαν γιὰ διπλῶς; τοῦ; Εὐθὺς ὡς ἐβλέπαν νὰ καρποῦνται αὐτοὶ ὠφέλην ὅχι μόνον μᾶς; πειρατοῦσαν ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐπικυπτον.

Ἡ δόσις τῆς γιὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς Ὀμοσπονδίας εἶναι ἀξιόλογη. Στὸ ζήτημα τῆς γλώσσας ἔχω νὰ τονίσω ὅτι ἔπρεπε νὰ διαμνηστευθῇ γιὰτί τὴν εἰσαγωγὴν στὶς ἀνώτερες τάξεις τοῦ δημοτικοῦ μόνον τῆς; καθαιρεμένης. Ἀφῆκοντες ἀδιομαρτυρητὴν τὴν εἰσαγωγὴν παραβίασε καὶ ἀδιαφόρησε πρὸς; ἀποφάσεις γενικῶν συνελεύσεων, ποὺ θὰ μείνουν ἱστορικαί, παρθελάς γιὰ τὸ ζήτημα τῆς γλώσσας. Ἄλλο πρᾶγμα ἂν οἱ ἐργασίαι τῆς θὰ ἐφροναν ἢ ὅχι ἀποτελέσματα ἔχοντες, ὅτι τὸ κάθε κῆρυξ ἔχει καὶ ἴδιαν ἐκπαιδευτικὴν πολιτικὴν; οὕτως δὲ κατὰ διάνοιαν ἐκφραζόμεναι ὅτι ἔπρεπε νὰ φθάσῃ στὰ ἀπὸ γὰρ νὰ ἐπιβληθῇ. Ἀνάγκη ἐκπαιδευτικὸν μὲν σὲ τὸν ἑαυτοῦ δὲν ἐκτρέφεται. Θὰ εἶχε ὅμως νὰ ἐκιδεῖται εὐκείνη καὶ σὲ

βασμὸς πρὸς τὴς παρθελάς ἀποφάσεις γιὰ τὴ γλῶσσα ἔστω καὶ μετὰ ἀπὸ διμαρτυρίαν ἂν ἔκαμνε.

Μετὰ συντοκτικὴν θλίψιν παρητήρησα μετὰ ἀκατανόητον γιὰ μένα πολεμικὴν καὶ σὲ κάθε συνάδελφον ποὺ εἶχε καὶ ἔχει ἄλλας γνώμης γιὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων μᾶς. Ἐννοεῖται, σὲ μερικὸς ἀπ' αὐτοὺς ἀποδίδω ἀνεύμα ἀντιλογίας καὶ τρόπον διαφημίσεως τοῦ ὀνόματός των στὸν κλάδον μᾶς καὶ τὴν κοινωνίαν. Μέτρον δὲ ἂν ὅχι ἐλάττωσιν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν πρόδοσιν καὶ ἐνημέρωσιν μᾶς καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ σχολείου. Γιὰ μένα καὶ γιὰ ὅλους μᾶς πιστεύω, κομμουνιστῆς διδασκαλὸς δὲν ὑπάρχει. Ἄν ἐκάρχη οἱ κείμενοι νόμοι μποροῦν νὰ τὸν βάλουν στὴ θέσιν τοῦ καὶ νὰ τὸν μάθουν νὰ μὴ γίνετα ἐπιστοχὸς καὶ νὰ μὴ δηλητηριοῖται ἐπιπόλαια καὶ ἀβυσσίνια τὰς τρυφεράς ὑπαρξίς, ποὺ μᾶς ἐμπιστεύεται ἡ πολιτεία, μετὰ καὶνὰ δαιμόνια. Πιστεύω ἀκούσαντες ὅτι ὅλοι μᾶς ἐμμένοντες σταθερὰ στὰ πάτρια ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ βίαια αὐτῶν γαλουχοῦμε καὶ μαρτυροῦμε τὴν νεολαίαν τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ στήριγμα τῆς αὐθιγῆς καὶ πάντοτε δοξασιμένης Πατρίδος μᾶς.

Παρ' ὅλα τὰ παραπάνω δηλώσας ὅτι ὁ Σύλλογός μου ἐγκρίνει τὴν πολιτείαν τῆς ἀπορρομένης Διοικήσεως; ἔχοντας τὴν γνώμην ὅτι ἔτσι ποὺ ἐπολιτεύθη, ἀφῆκοντες κατὰ μέρος; τὸ γλωσσικὸν ζήτημα καὶ πολεμῶντας σκληρὰ τοὺς ἀντιτιθεμένους πρὸς αὐτὴν συναδέλφους, ἔκαμνε μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὰ γνωστὰ οἰκονομικὰ ὠφέλη. Τελειώνοντας συγχρῶμαι ἐκκαθάρως τὴν Διοίκησιν καὶ εὐχομαι ὅπως ἡ πολιτεία τῆς; καταστή; ὁ γνηθῆς φάρος ποὺ θὰ καθοδηγῇ καὶ φωτίζει τὴν μέλλουσαν Διοίκησιν στὴν ὑποστήριξιν τῶν ζητημάτων μᾶς.

II. ΚΑΤΣΑΡΕΑΣ (Γιαννιτσοῦ). Πρῶτα πρῶτα δηλώνων εὐκρινῶς πῶς δὲν ἔχω τί θὰ πῇ ἀριστοτὴ καὶ διὰ πλεονὰ γιὰτί ὁ Σύλλογός μου βρέθηκε νῆαι μόνολογός καὶ νὰ ἔξω μόνον τὴν πλεονὰ τῆς διδασκαλικῆς τῆς γνῆρας καὶ ἀδύστη ἴδω, τοῦ ἐβουλεύθητου καὶ πιστοῦ στὰ ἰδανικά τοῦ κλάδου μᾶς; διδασκαλῶν.

Ἀμερόληπτα ἡδέτελα θὰ προσπαθῶ νὰ ἐξετάσω τὰ ἀποτελέσματα τῶν προσπαθειῶν τῆς διοικήσεως; τῆς Ὀμοσπονδίας [πάνω πτὰ ζητήματά μᾶς;] καὶ ὅσα ἡθῆλα βρῇ πῶς πῆσαν τὸν καλὸν τοῦς δρόμους; ἀπὸ τῆς ἐνέργειας τῆς Ὀμοσπονδίας μᾶς θὰ τὰ παραλείψω μετὰ τὴν ὁλῶτη πῶς ὁ Σύλλογός μου ἀναγνωρίζει κάποια προσπάθεια, ἂν, ὅχι καὶ μεγάλη, πᾶντα ὅμως προσπαθεῖα ποὺ νὰ ἔχη, κάποια ἔστω καὶ μικρὴ ὅσα ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως; τῆς Ὀμοσπονδίας μᾶς καθὼς βέβαια θὰ τὴν καταλογίσω σὲ ἐνεργητικὴν. Δὲν θὰ θελήσῃ ὅμως νὰ λωρήσῃ ἡμᾶς στὰ στίφανα στὸν δῆ. Κον Πρόεδρον τῆς Διοικήσεως τῆς; Ὀμοσπονδίας, καθὼς καὶ πολὺ θὰ σπεφθῇ ἂν εἶναι ἄλλος τοῦ ἀντιδίνου στεφάνου ποὺ μερικοὶ τὸν δώσαν γιὰ ἀμοιβὴ τῶν προσπαθειῶν του.

Κοι αντιπρόσωποι έπειδή και γὰ είμαι αντιπρόσωποι: κάποιον Συλλόγου κακοτυχημένου για τη φετινή χρονιά, του Συλλόγου Γιαννιτσών που μαζί με κάμποσους άλλους έλαβε μέρος στη περίπτωση εκείνη Συνδιάσκεψη της Θεολογικής με το σκοπό να παρηγορήσουν τον πόνο τους: κάποιον έντονώτερο, πάνω στα διάφορα ζητήματά μας που κείνες τις ημέρες έπρόκειτο να λυθούν και έπειδή πολλά δημοσιεύθηκαν στο έπληρο όργανο του κλάδου μας: έναντίον του, γιατί εκείνα που έπείλησαν προς βελούσπισή του στο ίδιο έλσσημα όργανό μας δεν είδαν φως μένει βέβαια η έντιμωση πώς και πραγματικά ο Σύλλογός μου είναι ένας από τους Συλλόγους που κατεπρόδωσαν τα ιδανικά του κλάδου μας, άφου έτσι χαρακτηρίστηκαν εκείνοι οι Σύλλογοι που δεν κρεμάστηκαν πίσω απ' το όνομα της τροπικού Διοικήσεως. Γιαννι έχω υποχρέωση να υπερασμινώμαι κατά της κατηγορίας εκείνης και να αποδείξω, πώς ο Σύλλογός μου, ποτέ δεν σκόπευε να λειδορομίσση απ' τον ίδιο δρόμο που η Συνέλευσή του και οι νόμοι της Πολιτείας χροάζαν.

Και για να μη πολυλογώ μπεινω στην έκθεση των πεπραγμένων της Διοικήσεως της Όμοσπονδίας μας που ο Κος Πρόεδρος μας ανέπτυξε με τον πιο πομπώδεστον τρόπον, γιατί βέβαια κάτι τέτοιοι τρώουν πολλές φορές έχουν την επιδοσή τους πάνω στους ακροατές τους, φαντάζομαι όμως, πώς: παύση τη περίπτωση, δεν έφερε τί τόσο εύχάριστα αποτελέσματα που ίσως φανταζόταν ο κ. Πρόεδρος να φέρει.

Και πρώτα πρώτα συμφωνώ με κάποιον αντιπρόσωπο ως προς τον τρόπον της έκθεσεως και έχω την γνώμη πώς η Διοίκηση είχε υποχρέωση να αναφέρει φαρδιά πλατιά τον τρόπο που ακολούθησε πάνω στα διάφορα ζητήματά μας και όλες τις λεπτομέρειες που μαντέξαι καθόρθως να επιφέρει την τρομακτικήν νίκην σε όλα τα ζητήματά μας, σύμφωνα βέβαια με τη γνώμη της. Πουθενά δεν άπαιτούσαν μεγάλα τρέβρησε έμπρός και με ταχύτητα δραστηριότητας υπερπήδησε τα προπετάσματα ή προχώματα που μέρους στο διάβη της το όρητικό συνάντησε. Έτσι δι' μας παρήκτισε τη δράση της, ο Πρόεδρος της Όμοσπονδίας μας.

Ο Σύλλογός μας όμως έχει τη γνώμη πώς η δράση της Διοικήσεως της Όμοσπονδίας περιορίστηκε αποκλειστικά σε κείνα τα ζητήματα, που δεν άπαιτούσαν μεγάλους κόπους και σκληρούς αγώνες. Και συγκεκριμένα. Στα εκπαιδευτικά, μαζί με τις άλλες έπιτυχίες της: μας παρουσίασε ως μεγάλες έπιτυχίες της και εκείνες που πρόκειται να ψηφισθούν από την Σην Κυβέρνηση τον καινούργιο πλάνο όμοσπονδιακό χρόνο, αλλά έπειδή κι αυτές είναι αποτελέσματα των υπερανθρώπων ενεργειών της τις συμπεριέλαβε κι αυτές στο ένεργητικό της.

Είπα κάμποσες τέτοιες και μέσα σ αυτές διαλαμβάνεται και η απο-

χρηστική έξοδος των διδασκάλων μετά 35 χρόνια ύπηρεσίας, καθώς και η διάγνώριση των νεοσυσταθέντων Δήμων και Κοινοτήτων των Αθηνών Πειραιώς και Θεσσαλονίκης: ως συνέχεια πόλεως και έτσι σύμφωνα με τη γνώμη της: θα έμυκτηρηθούν κάμποσοι δασκάλοι μετατιθέμενοι στις νεογόμενες θέσεις. Μά και γιαυτό ο Σύλλογός μου έχει τη γνώμη πώς ώφέλεια γενική ούδενια έχουμε, έκτος βέβαια αν δεν εξεισάζουμε το ζήτημα στη βαθύτερή του σημασία και εξησούμε άμέσως.

Ας παραδεχθούμε πώς μέσα σε λίγα χρόνια θύχουν κατεβή στη Νότια η και Αιολική πλευρά της χώρας: μας όλοι οι σημερινοί δασκάλοι που ύπηρετούν στη μεριά το 1912 έλευθέρωθαιαν Πατρίδα μας, σκεφθήκαμε όμως ποία κατάσταση θα δημιουργήσουμε στις περιφέρειες εκείνες με τα κενά που θα παρουσιασθούν. Πώς: θα τα συμπληρώσουμε, άφου και σήμερα ακόμη σε όλες τις περιφέρειες εκείνες υπάρχουν κλειστά σχολεία κάμποσα, υπάρχουν σχολεία με 80 100, 120 μαθητές με ένα δασκάλο. Μή νομίσετε κ. αντιπρόσωποι πώς η κατάσταση η εκπαιδευτική, η κοινωνική, η εθνική μά και η θρησκευτική ακόμη είναι ίδια με την κατάσταση της που το 1912 έλευθέρωθαιαν Ελλάδα: μας. Όχι, όχι, όχι: διάφορες προπαγάνδες εξαγώνται συστηματικά για να μας μεταβάλουν την δροδόση θρησκείας μας και σ'ας διαβεβαιώ με τον έπιστοιότερο τρόπο, πώς: μέσα στο χωριό μου έχω 130 ολόγονες δροδότες, 35 διαμαρτυρούμενες, 7 Σαρβαθιακών και ίσως υπάρχουν και άλλες τις οποίες ακόμη δεν καταγράψαμε να ανακαλύψω. Τώρα για την εθνική κατάσταση νομίζω πώς δεν πρέπει να λεχθή τίποτε έδω γιατί αν λεχθή μπορεί νάχη μεγάλες συνέπειες: και για να μην αφήσω και το ζήτημα αυτό σκοτεινό, πρέπει να δώσω κάποια εξήγηση: δηλαδή όταν λέγω εθνική κατάσταση δεν ένωθ' τους συντρόφους ή και συντρόφισσες που για πρώτη άκουσα έδω μέσα και που ίμεια, δηλαδή το Σύλλογό μου δεν τον τρομάζουν, αλλά ένωθ' άλλους κινδύνους που πάντα περιτριγυρίζουν γύρω γύρω στις περιφέρειες εκείνες και περιμένουν την κατάλληλη στιγμή για να κινηθούν την άμμοδιψία τους: καθώς πολλές φορές τάχουν μέχρι τότε δείξει. Οι περιφέρειες εκείνες λοιπόν έχουν ανάγκη από έπαλληλους και έξαιρετικά από δασκάλους άνταξίους της αποστολής: τον, έχουν ανάγκη από έμψυχο υλικό μεγίστης μαχητικής αξίας, για να μωρέσουν να παλαίψουν με τα τρομερά έμμόδια που καθημερινά ξεφυτρώνουν μπροστά τους.

Γι' αυτό λοιπόν το λόγο, δεν θεωρούμε για έπιτυχία μεγάλη την ψήφιση του νομοσχεδίου, το όποιον η Διοίκηση το θεωρεί ως μέγα κατόρθωμα και υποδεικνύομεν, αν θέλουμε να λέμε πώς στα άληθινά φροντίζουμε για την πρόοδο και ασφάλεια της Πατρίδας μας και όχι για το άτομικό συμφέ-

ρον μερικών δεκάδων ή και εκατοντάδων δασκάλων στη μέλλουσα Διοίκηση να προσπαθήση να πείση την Σην Κυβέρνηση ώστε να θεωρή τις θέσεις εκείνες των νέων χωρών ως θέσεις προνομιακές και να φροντίη να τις κατέχουν πάντα δασκάλοι διαλεχτοί με άκραιο την συνέλθειαν επί: άποστολές των όχι βέβαια να διάγουν όπως σήμερα διάγουν γιατί η σημερινή ζωή τους είναι ζωή άποστολική και ούτε την κότα τους μά ούτε και την πίτα τους έχουν, γιατί και το κάποτε άκουστήκη μέσα στη βουλή από στόμα κάποιου Κου αντιπρόσωπου της Πολιτείας. Κι' έχομαι τώρα στο σπουδαιότερο ζήτημα που έπρεπε να άσασχολήση τη Διοίκηση της όμοσπονδίας: μας σοβαρά σοβαρά, στο ζήτημα της διγλωσσίας στο σχολείο μας.

Τι έκανε πάνω σ' αυτό. Μερικοί αντιπρόσωποι θέλησαν κάπως να την δικαιολογήσουν, όχι βέβαια στα σοβαρά αλλά έπειδή άκουσαν και άτελήθησαν κι' αυτοί οι έδωι την σοβαρότητα που έδωσαν στο ζήτημα αυτό εκείνοι οι αντιπρόσωποι που κατηγορήσαν την όμοσπονδία για την πρωτοφανή άδιαφορίαν της, και πολύ σωστά κάποιος αντιπρόσωπος της απέδωκε την κατηγορία πώς: ίσως δεν έμνείται διότι έλα η ίδια η Διοίκηση από τα ιδανικά που γρούβει μέσα της η Δημοτική γλώσσα, δεν έβούρω αν είναι σωστό αυτό, γιατί αν είναι, τότε τοις άλλοις μόνον μας ήταν κάθε Διοίκηση ενεργεί στα γενικά ζητήματά μας σύμφωνα με τις δικές της άντιλήψεις.

Ο Σύλλογός μου έχω, τη γνώμη πώς το τελευταίο μήνυό έπρεπε να το παίζουμε τότε που παρουσιάστηκε το ζήτημα της γλώσσας και αν δεν κατορθώναμε τίποτα έπρεπε η Διοίκηση τις όμοσπονδίας να πείση με την ιδέα πώς: πράγμα μά μεγίστη θυσία στο διδασκαλικό κόσμο. Δεν πρέπει Κι' αντιπρόσωποι να πληρώνη το Δημοτικό σχολείο κάθε τόσο τα σπαμένα πάνω στις αντίθετες εκπαιδευτικές ιδέες των δύο πολιτικών παρατάξεων της χώρας μας και δι' φτιάει η μά να το γκρεμίζει η άλλη, χωρίς καν να ρωτά κι' αυτούς που έχουν την πιο σοβαρή γνώμη πάνω στο ζήτημα της γλώσσας: του Δημοτικού σχολείου.

Κίριοι αντιπρόσωποι έχω το ζήτημα αυτό το πρώτο για το σοβαρότερο των όλων μας. Χρονικά 15 παλέψαμε να το ξεκαθαρίσουμε από το μέρδεμα που τοίχαν κείνη κάμποσοι έπιτήδευτοι, δηλαδή πώς και με δημοκρατικές είναι και κομμουνιστικές: και σήμερα που κατορθώσαμε να το ξελομικάρουμε το χάνουμε χωρίς και να διαμαρτυρηθούμε—χωρίς καν να έπαναστατήσουμε ψυχικά το βάνα στη μά μεριά της ζυγαριάς και στην άλλη βάνα το τετρακόσφι ή και πεντακόσφι που πήραμε και το βρίσκω πολύ βαρύτερο. Πώς λοιπόν Κύριοι αντιπρόσωποι σεις που έχετε κοιτάσει από πολύ από μας τους κάποιους νέους, το συγχωράτε έτσι δα χωρίς να αιδάναστε μά μεγάλη τύψη στη συνέλθεισή σας. Σε κάνα

δυό χρόνια αν άλλαξη η πολιτική θάχουμε άλλα και πάλι σε άλλα τόσα τα ίδια, άφου τώρα δεν μωρέσαμε να το κρατήσουμε που με τόσους κόπους και με τόσες θυσίες τάχουμε άποχήσει.

Άλλο ζήτημα που διέφυγε της Διοικήσεως: είναι η τρομερή κατάπτωση που στη χρονιά αυτή έπαθε ο κλάδος μας μπρός στα μάτια της Κοινωνίας. Κατηγορηθήκαμε με τις τοις βαριές κατηγορίες από όλες τις κοινωνικές οργανώσεις που προτύτερα τις είχαμε όλες: στη συμμαχία μας, που τις είχαμε βοηθούς στο θεόριτο μά και έπίπονο έργο μας. Και τώρα σ αυτά και μόνον αν προσθέσωμε και την έπιτυχία του κ. Προέδρου της Όμοσπονδίας που έδωσε στην Συνδιάσκεψη της Θεολογικής που γιαντή θύμωσας με πλατύτερα στη κατάλληλη στιγμή. Δεν μπορούμε παρά να εύχρησθωμε να μη έφρεθη άλλη Διοίκηση στην τόσο εύχρηστη θέση και να μην μωρούμε να έγκρίνομεν οι γενικές γραμμές τη δράση της.

Ο κ. ΠΟΥΡΓΑΛΗΣ έχει την γνώμη ότι ο έλεγχος και η λογοδοσία πρέπει να γίνεται συντόμως. Ακολούθως λέγει ότι η διοίκηση, δεν έχειρίσθη ως έπρεπε το ζήτημα του έπιδόματος πόλεως το όποιον είναι εις βίρους του κλάδου και δεν έκινητοποίησε αυτόν καταλήλως. Το έπίδομα γενικώς, άποτελει άδικίαν διά των δύο δασκάλους, η πλειονότης των όποιων εύρίσκει εις άπομακρυνόμενα χωριά. Έπίσης, λέγει, ότι η άδικία αυτή δεν θα παρηγορηθεί αν το έπίδομα έδίδετο σε τών κείνους πόνος τα άνω και όχι αντίθετως. Όταν το ζήτημα εύρίσκει εις την άκμήν του, κατά κυβερνητικούς δηλώσεις, θα ίκανοποιούνη κατά πρώτον οι καλύτεροι υπάλληλοι, πράγμα το όποιον δεν έγινε. Τότε το Διδασκαλικόν Βήμα, αντί να άσολλήται με το ζήτημα των κομμουνιστών, με το όποιον δημιουργούνται και θύματα, έπρεπε να άσολλήθη με τας οικονομικές διεκδικήσεις και να προδιάθεση εύμειως την κοινήν γνώμην ύπερ των άπόψεων του κλάδου.

Προσπάθεια έπίσης έπρεπε να καταβλήθη προς κτήγησην του νόμου 5313. Ο Σύλλογός μου—λέγει—συνία σ συνεισέταιν με τας λοιπές οργανώσεις. Έγκρίνει την λογοδοσίαν, διότι κατά την διαρρύσασαν όμοσπονδιακήν περίδον έπειεύθη η έπίστασις των 316, έγένετο η μικρά έστον αύξησις, αί προπαγάναι, έμψυχή ήθικώς ο κλάδος κτλ. Η Διοίκησης έμψυχή και από οργανωτικής άπόψως. Ο σύλλογός μου σιθιμίζοντας τα ύπερ και τα κατά εύρεν ότι η πλάστιγγη κλίνει προς το μέρος της Διοικήσεως και γι' αυτό και έγκρίνει τα πεπραγμένα της.

Ο κ. Ράϊκος ζητεί να όμιλήσουν ώριμένοι από τας δύο άλλας πλευράς, της έγκρινούσης δηλαδή και της καταδικάζουσας τα πεπραγμένα, καθύσον λόγω του άριθμού των έγγεγραμμένων όμιλητών δα παραταθούν έπί πολύ αί έργασίαι του συνεδρίου. Αυτό δα να γίνει,

εἶν δέχονται, οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ παρατηροῦν τοῦ λόγου.

ΣΧΙΖΑΣ (Γορτυνίας). Δηλοῖ ὅτι παρατείνεται καὶ ἐγκρίνει τὰ πεπραγμένα.

ΓΚΙΖΕΛΗΣ (Καρυστίας). «Ἀξιότιμοι Κύριοι Συνάδελφοι, ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν διδασκάλων Καρυστίας χαιρετῶ ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν ἀπαντᾷ τοὺς δημοδιδασκάλους τῆς «Ελλάδος ἐκκλησίων τὴν ἐντολὴν ἣτις μοι ἀνιέσθῃ.

1) Ἐκφράζω τὴν ἀπαιτὸν δριμυτομένην ἐνθυμωσύνην τοῦ συλλόγου μου πρὸς τὴν Στὴν Κυβέρνησιν ἣτις προέβη εἰς τὴν χειρονομίαν τῆς ἡθικῆς καὶ τῆς ἐθικῆς ἐξισώσεως τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ κλάδου πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπαλλήλους, δι' ἣς ἐγένετο εἰς τὸν κλάδον τοιαύτη τόνωσις, οἷα καὶ ἐν τῷ τοῦ ἀειμνήστου Πετρίδου, ὅτε προσέφρουγον εἰς τὸν κλάδον καὶ τελειοφοίτοι τοῦ Πανεπιστημίου, 2) χωρὶς νὰ χρονολογῶ γενικῶς, οὐδεὶς νὰ συγκαρῶ ὁλοψύχως τὸ ὑπὸ τὸν κ. Ραῖκον Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας μας, διότι ὡς τὰ ἀποτελέσματα μαρτυροῦν κατὰ τὸ λήξαν ὁμοσπονδιακὸν ἔτος εἰργάσθη δραστηριῶς διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ κλάδου παντοῦ καὶ πάντοτε δι' ἐπιχειρημάτων λογικῶν, ἀναπτύξαν τὰ δικαιῶτά του, νὰ εὐχηθῶ δὲ ἵνα κάθε διάδοχος Διοικήτης ἐπιτύχῃ, ὅτι ὑπολείπεται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς δικαίας ἀποκαταστάσεως τοῦ κλάδου καὶ 3) δεῖλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι πρὸς τοῦτο συνετέλεσε καὶ ἡ ὑπαρξὴ Ὁμοσπονδίας, ἥς ἡ ὁργάνωσις δριμύλται εἰς τὸν προτοπόρον καὶ σφόδρα τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην κ. Ἀντών. Καραγιάννη, πρὸς ὃν ὁ κλάδος δεῖται νὰ ἐκφράξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του.

Ἐχω δὲ πεποιθῆσθαι ὅτι ἡ ἐργασία τοῦ δημοδιδασκάλου ἐσωσολικὴ καὶ ἡ ἐξωσολικὴ θέλει ἀποβῇ κατὰ πολὺ δραστηριώτερα μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ταύτην πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κράτους, καὶ δι' ἣς τῇ Κυβερνήσει θὰ θελήσῃ νὰ ἀρῇ ἐκπαιδευτικὴς τινὰς μικροδικίας προσηγορευόμενας εἰς τινὰς δημοδιδασκαλίας ὁρισμένων περιπτώσεων, αἵτινες θέλουσι συζητηθῇ κατὰ τὴν παρούσαν συνέλευσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ οἰκογένεια ἢ κοινωνία ἔχει ἐμπιστευθῇ εἰς τὸν δημοδιδασκαλὸν τὸ πολυτιμώτερόν του, δηλ. τὸ παιδί τῆς, παρακολουθεῖ τοῦτον καὶ εἰς τὰς συνέλεύσεις του.

Τοῦτου ἕνεκα, καλὸν θὰ ἦτο, ὅπως κάθε συναδελφικὸν κατὰ τὰς συζητήσεις τῶν διαφορῶν θεμάτων ἐκφράξῃ τὴν γνώμην του μὲ ἡρεμίαν, χωρὶς προκαλήσεις, ἀντεγκλήσεις καὶ διαιρητικισμούς, ἀπὸ ἀτομικὴν ἐμπάθειαν ἢ μικροφιλοδοξίαν.

Κατόπιν δὲ ἡρέμου συζητήσεως τῶν διαφορῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας ἐπιτάξεως, ἔχω πεποιθῆσθαι ὅτι, τὸ ἐξαχθησόμενον πόρισμα κατόπιν ἐξετάσεως καὶ ἐγκρίσεως ταύτου ὑπὸ τῆς Στῆς Κυβερνήσεως θέλει γίνῃ ὑπὸ ταύτης νόμος τοῦ κράτους, χάριν συμπληρωματικῆς καὶ τελικῆς ἐπεξεργασίας τῆς Στῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν φά-

ρον τῆς Ἑλλάδος; δημοδιδασκαλικὸν κλάδον.

Θ. ΜΕΤΑΞΑΣ Γουμένιστος; (Γιαννιτσῶν). Κύριοι Ἀντιπρόσωποι, ἀπὸ τὰ βορείότερα σύνορα τῆς Πατρίδος μας πρὸς τὴν Σερβίαν, ἀπὸ τὸ διαμέρισμα ἐκεῖνον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὁ πρωτοεισερχόμενος ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην θὰ πρωτοαντιμετωπῇ τὰ κατ' ἡμᾶς, διότι ἀπὸ ἐκεῖ διέρχεται ἡ πὸ κεντρικὴ ἀρτηρία τῶν συγκοινωνιῶν μας, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου Γουμένιστος; τῆς περιφέρειας Γιαννιτσῶν, τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύω κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς παρουσίας; Συνελεύσεως καὶ τοῦ ὁποίου φραγὲς καὶ διερμηνεὺς τυγχάνω τῶν ἀντιλήψεών του, παρουσιάζομαι ἐνώπιόν σας; πῶς ἀντιπροσωπεύετε τοὺς ἀγίπτους συναδέλφους πάσης ἑλληνικῆς περιφέρειας; καὶ ἀπευθύνω πρὸς Ὑμᾶς τὸν πλέον ἐγκύριον χειριστὸν καὶ τὴν θερμότερην εὐχὴν διὰ τὴν εὐδωσίαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεώς μας.

Κύριοι Συνεδροί, τὴν στιγμήν ταύτην παρουσιάζομαι ἐνώπιόν σας; διὰ νὰ ἐκφέρω καὶ ἐγὼ τὰς κρίσεις μου καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συλλόγου μου σχετικῶς μὲ τὰ πεπραγμένα τῆς ἀπερχομένης Διοικήσεως; τῆς Ὁμοσπονδίας μας, εἰς τὴν ἥποιαν ὁ κλάδος; κατὰ τὴν 127^η Γεν. Συνέλευσίν μας; ἐμπιστεύθηκε νὰ διεκτινῇ τὰς τύχας καὶ νὰ προαγάγῃ τὰ συμφέροντά του, τὸσον τὰ ἡθικά, ὅσον καὶ τὰ ὁικονομικά.

Ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου καὶ διερμηνεύων τὴν γνώμην τῆς δόξης τῶν συναδελφῶν μου θὰ σὰς ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις μας ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως; κατὰ τὸ ὁμοσπονδιακὸν ἔτος 1933—1934 συνομῶνται, γιὰ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς προληψίσαντας ἐξέθεσαν αὐτὰς διεκδικήματα.

Κατ' ἀρχὴν δηλώνω, ὅτι ὁ Σύλλογός μου, παρ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν του δὲν κατώρθωσε νὰ ἀντιπροσωπεύῃ εἰς τὴν 127^η Συνέλευσιν καὶ δὲν γνωρίζῃ ἐπικριτικῶς πῶς ἐτελέσθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς.

Διὰ ταῦτα, κατέβαλον ὅλην τὴν προσοχὴν μου νὰ παρακολουθήσω καὶ τὰς μικροτέρας λεπτομερείας τῶν προληψισμάτων εἰς ὑπερ, εἰς κατὰ, ὅσον ἀφορᾷ τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τῆς τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας μας, ὡς καὶ ἀτάσας τὰς λοιπὰς συζητήσεις.

Καὶ ὡς πρὸς τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας μας εἶμαι ἀπλύτῳ σύμφωνος; καὶ συμμορφούμενος; μὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ Συλλόγου μου ἐγκρίνω αὐτὰ καὶ ἐκφράζω πρὸς τὴν ἀπερχομένη Διοίκησιν ὑπὸ τὸν ἀκούστῳ καὶ ἀκατάβλητον κ. Ραῖκον, τὰ πλέον ἐγκάρδια συγκατατίθηκα, διότι ἀπεδείχθη ἀξία τῆς ἀποστολῆς τῆς καὶ δι' αὐτὸ τῆς ἀξίει πᾶς ἑταίρος καὶ πᾶσα εὐγνωμοσύνη ἐκ μέρους; τοῦ Κλάδου μας, δι' ὅσα ἐπροσπάθησε, ἐγήγρησεν καὶ ἐπέτυχεν ὑπὲρ ἡμῶν. Πρὸς τοῦτους ὁ Σύλλογός μου, εὐγνωμονεῖ καὶ τὴν παρούσαν Κυβέρνησιν διὰ τὸ ἐπιτελεθὲν ἐμπροσθέντος ἀνδιαφρόντος ὑπὲρ τῆς ἑκπαίδευσως τοῦ λαοῦ καὶ πάσης ἐν-

γένει δημοσίας ὑπηρεσίας. Ἀπευθύνω δὲ πρὸς τοὺς κ. κ. Συνεδρούς; θερμοτάτην εὐχὴν διαως ἐκτελεσθῶσιν εἰς τὸ ὄφελος, εἰς ὃ καὶ οἱ συνάδελφοι τῆς 127^{ης} καὶ ἀναδείξωσιν Διοικήσιν διὰ τὴν νέαν περίοδον ἀναδείας τῆς ἀπερχομένης, ἀν' οὗλ' ἀνωτέραν, διότι ὁ ἀγὼν δὲν ἐταλίσσων εἰσέτι καὶ οὐτε πρόκειται γρήγορα νὰ τελειώσῃ!!

Γ. ΣΤΑΘΗΣ (Ἐνώσεως Δημοδιδασκάλων Κυθήρων). «Ἡ Ἐνωσις δημοτῶν Κυθήρων» πρώτην φοράν ἀντιπροσωπευομένη εἰς τὰς Γενικάς Συνελεύσεις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας μὲ ἐξουσιοδότησιν νὰ δηλώσω ἀπὸ τῆς ἐπιστήμου ταύτης θέσεως, ὅτι ἐγκρίνει καθ' ὅλην τὴν γοημίην τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ συγχίρει αὐτήν, δι' ὅσα ὑπερ τοῦ κλάδου ἐπέτυχεν κατὰ τὸ βορρὴν διάστημα τῆς ἡμετέρας τῆς. Ταυτοχρόνως δὲ δηλοῖ, ὅτι εὐγνωμονεῖ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους διὰ τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον, ὅπερ ὑπερ τοῦ διδασκαλικοῦ κλάδου ἐπέτυχεν, διὰ τῆς ἀπονομῆς εἰς αὐτὸν δικαιοσύνης μὲ τὴν ἐξίσωσιν τῶν μισθῶν τῶν δημοτῶν ἐπαλλήλων, διότι φρονεῖ, ὅτι πραγματικῶς τοιαύτη ἐξίσωσις ἐπὶ ἤλθεν. Οὕτω δὲ ἐπεξῆς ὁ διδασκαλικὸς κόσμος θέλει ἀκολουθεῖ τὰς τύχας; τῶν δημοτῶν ἐπαλλήλων ἐξ ἴσου κατὰ τὰ ἐκδοτὰ ὑποβαλλόμενα νομοθετήματα ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν Κυβερνήσεων τῆς Χώρας.

ΣΙΝΑΝΗΣ (Ὀλύμπας). Κύριοι Ἀντιπρόσωποι, ὅπως εἶναι φανερό, ἔχομε μοιρασθῇ σὲ δύο παρτάξεις, ἀδιέφορο γιὰ τὸ ὄνομα πού θέλει νὰ πάρῃ ἡ κάθε μία, πού καὶ οἱ δύο θέλουσιν ν' ἀκολουθοῦν, διέφορο ὁδόν, μ' ἀποβλέποντες ἐν τῷ σκοπῷ.

Ἐφ' ὅσον καὶ οἱ δύο, ποθοῦν καὶ ἐπιδιώκουν νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐξίσωσιν τοῦ Δασκάλου, τὴ βελτίωσιν τοῦ λαϊκοῦ σχολείου, τὴν καλυτέρευσιν τῆς ζωῆς τῶν ἡτόμων καὶ τῆς Κοινωνίας γενικῶς, μὲ τὰ νόμιμα μέσα πού δύνανται νὰ διαθέσουν, εἶναι καὶ οἱ δύο ἀξίως συμπάθεις; καὶ ἐκτίμησις. Ἀνμερικὸν περὶ ἀντιπρόσωπον γιὰ τὴν διοίκησιν αὐτῇ, ὅς μου ἐπιτραπῇ νὰ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅπως κάθε ἀντιπολίτευσις εἶναι ἀπὸ τὴν ἰσχυροτάτην Ὁργανισμοῦ πού θέλουσιν νὰ ἐργάζωνται κοινοβουλευτικῶς, γιὰ κρατῇ τὴν Κυβερνώσα μερίδα στὴ θέσιν τῆς; προσοχῆς καὶ τὴν ἀναγκάζει νὰ βολέσκει σὲ διαρκεῖ ἐργήγορη, ἀνδὲ θέλει νὰ πῶσιν στὴν κοινὴν περὶ φρόνησιν.

Κάθε μία ἀπὸ τὰς δύο παρατάξεις; ἔχουν τὸ ἔργον τῆς Διοικήσεως ἀνάλογα μὲ τὰ μέτρα τῆς νομοτομίας; τῆς ἥ μὲν μὲ θυμάρματα καὶ παῖναι, ἡ δὲ μὲ ἐξάψιμο καὶ πανταχόθεν. Ἐχω τὴν γνώμην ὅτι οὐτὲ στὴν μὴ ἀνέκει ἡ Ἐξέλιξις, οὐτὲ στὴν ἄλλη τὸ πᾶρ τὸ ἐξώτερον. Καὶ οἱ δύο βαλίζον γιὰ ἓνα σκοπὸν καὶ σὺν εἶναι γνωστὸ πῶς ὁ σκοπὸς; ἀφίεται δὲ μὲσα, ἀφίεται καὶ ἐγὼ καὶ τίς δύο, ἔφ' ὅσον δουλεύουν εὐλαχῶς, ἡμῶν καὶ μὲσὰ στὸ πλάσιον τῆς κοινωμοφροσύνης.

Δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ τραβήξω μακριὰ τὸ λόγο δὲν εἶμαι κἀν ὁρὸς χειρὸς τοῦ. Ἀλλὰς τὰ τόσον τὰ ὑπερ, ὅσον καὶ τὰ κατὰ τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας ψιφίλησαν σὲ τόσους ἥχους; πού δὲ χροιάζεται καὶ ὁ δικός μου ἐκτός πιά καὶ ἐφρονεῖτο γιὰ κίποα ἐπιδείξῃ.

Ἐρχομαι ἀπ' ἐθελίας στὸ προκείμενο. Ἐχω ρητορτικὴ ἐντολή ἀπὸ τῆς Γενικῆς Συνέλευσιν τοῦ Διδασκαλικοῦ συλλόγου Ὀλυμπίας πού ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύω στὴ Συνέλευσίν μας αὐτῇ, νὰ ἐγκρίνω τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως ἀπὸλυτα καὶ νὰ τὴν συγχώρῳ, ὅσῳ καὶ ἂν ἐσχημίστα τὴν ἀντίληψιν ὅτι ὑπάρχει σὲ σφάλματα καὶ ὡς τέτοια βρίζω τὸν ἀπρεπο χωματηρισμὸν μεγάλης μερίδος συναδελφῶν, τὴ σκληρὴ φρασολογία σὲ μερικὰ ἄρθρα τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος; καὶ τὴν ἀβριὰ στὸ γλωσσικὸ ζήτημα.

Ἀλλὰ καὶ τὸ λανθάνειν ἀνθρώπων.

ΚΑΒΒΑΔΑΣ (Λευκάδος). Κύριοι Συνάδελφοι, Ὁ Σύλλογος; τῶν δημοδιδασκάλων Ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας Λευκάδος, τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω ἐν τῇ σαινῇ ταύτῃ Συνέλευσιν, ἐξήτασεν ἐπιστομῶν καὶ ἐξωνόχων λεπτομερῶς; τὴν πολιτικὴν τῆς ἀπερχομένης Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας; καὶ συνεπέσανεν ὅτι;

Α'. Ὡς πρὸς τὰ ὁικονομικὰ ἀνήκει στὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας; κάθε ἑταίρος καὶ κάθε εὐγνωμοσύνη τοῦ Κλάδου, διότι μὲς ἡ παδὸς ἰσομισθία, καὶ προαγωγή εἰς βαθμὸν καὶ εἰς μισθὸν ὡς θὰ ἀναφέρω.

Β'. Ὡς πρὸς τὰ ἑκπαιδευτικὰ, κατωρθώσαν ἐπίσης τὴν ἰδρυσιν καὶ προαγωγήν πολλῶν σχολείων, καθὼς καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἡμιτελῶν σχολείων, ἔχον ὁποροῦσιν κ. Συνεδροί ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ τοῦτου βήματος νὰ δηλώσω ὅτι ἔχω ἐπίσημον δῆλωσιν μέρους τῆς Στῆς Κυβερνήσεως ὅτι τὰ σχολεῖα τὰ ἡμιτελῆ Λευκάδος θὰ ἀποπερατωθῶσιν πάντα.

Ὡς πρὸς τὸ γλωσσικὸν δὲν ἀπέτυχεν ἡ Διοικήσις τῆς Ὁμοσπονδίας, ἀλλὰ ἐλάττειν εἰς κέντρον καὶ αἱ πηγαὶ χαίνουσιν εἰσέτι. Μὴ λησμονήσῃτε κ. Συνάδελφοι ὅτι κατὰ τὸ 1920 ὅτε τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ἦλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν, κατήργησεν τὴν ὑπὸ τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως καθιερωθεῖσαν δημοτικὴν γλῶσσιν καὶ ἐπέβαλεν τὴν ὑπερκαθαρεύουσιν. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1926—1927 ἐπὶ Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ὅτε τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας; διηύθυνεν ὁ κ. Θ. Νικολοῦδης πάλιν ἐπαβλήθη ἡ καθαρῶς παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς τότε Διοικήσεως; μὲς; ὅσοι ἐπὶ τῆς ἐξέλιξεως; παρὰ τῆς ἀναμνηθῆς πρὸς στιγμήν τῶν πυρίων ἐκείνων λόγων τοῦ βουλευτοῦ Γεωργίου, ποῖον δὲ ὑπῆρξεν τὸ ἀποτέλεσμα; ἡ πολὺμηνος ἀπόλυσις τοῦ τότε Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας ἀγαπῶτο φίλου κ. Ρουσσῆ, τοῦτε σὺν δὲ συνέβη καὶ πᾶς θὰ

ποιαδήποτε συμφέροντα για τον κλάδο άποψη αδιαφορώντας από πιά πλευρά διευτιώθη. Αντιθέτως δέν θά συμφωνήσω με κάθε άλλη άποψη που νομίζω πως έχει προσωποκτικό χαρακτήρα.

Ο έλεγχος κύριοι αντιπρόσωποι είναι το καλύτερο όλο της αντι πολιτεύσεως γιατί γι' αυτό έχουμε υποχρέωση να τον σεβαστούμε πολύ δέ περισσότερο όταν αιάγεται σε κάποια άνωτερότητα. Άλλά όσодήποτε έρός και άν είναι όσοδήποτε ωφέλιμος και άν είναι για τον κλάδο και γι' αυτήν άκόμη τη Διοίκηση που την προλαμβάνει από άποψεις, δέν είναι καθόλου εχθρός όταν δέν ακολουθεί αντι κειμενική γραμμή.

Πολλοί αντιπρόσωποι και ίδια ο του Α. Αθηνών διεισφύσαν τη Συνέλευση σε πολλά σημεία και του, ευχαριστούμε γι' αυτό. Μολαταύτα όμως οι αντιπρόσωποι αυτοί έκαναν άνωληγισμό του έλέγχου γιατί όπως γινε τουλάχιστον καταλαβα και όπως έτόνισαν πολλοί αντιπρόσωποι πρωτίστει ο έλεγχος του, είχε προσωπικό χαρακτήρα. Αποδείξτε τουτοι είναι ότι ύπεστήριξαν ότι τίποτε τό σωστό δέν έκανε ή Διοίκηση στη λήσασα όμοσπονδιακή χρονιά. Δικαιώμα όμως όλοτο. Δικαιώμα, όμως και του οιδασκαλικού κόσμου είναι να κρίνει τα πράγματα χωρίς καμμία προκατάληψη και να επιδοκιμασθ τις πολλές επιτυχίες της Διοική; σως της Όμοσπονδίας. Δέν είναι σωστό οεν είναι ήθικο και τιμίο σε δύσκαλο και μάστιγα σε αντί πρόσωπο. Σολλογουν να παραγνω ριστή και να αποκρύπτει τα πλεονεκτήματα και τις επιτυχίες των αντιπάλων του. Παίρνω ένα σημείο από τό κατηγορητήριο μερικών αντιπροσώπων. Υποστηρίζουν κυνικωτάτα ότι ή θλική μελωδία του διδασκάλου είναι έργον της Κεντρικής Πανυπαλλήλικής Έπιτροπής και για να προχωρήσω πιο πέρα ή Διοίκησης όχι μόνον δέν έπρεπε τίποτα στο ζήτημα αυτό άλλα και έξημίωσε πολύ τόν διδασκαλον.

Κρίνοντας με αυστηρή αντικειμενικήτητα την έδοχη τους αυτή ύλοποιήζω κι' έγω ότι και ή Κ.Π.Ε. συνετέλεσε κατά πολύ στην αύξηση ή μάλλον την έξισωση των ύπαλληλικών μισθών και σιό τελενταία νομοσχόδιο περί άνασκόλης των προαγωγών. Δέν ήμπορώ όμως να πιστέψω πως οι άλλες οημυσιοπαλληλικές όργανώσεις ένδιεφέρθησαν για τα 3/16 του διδασκαλου—γιατί τό έπιδόμα πόλεως είναι γενικό—από αυτή του την όργάνωση. Αυτό είναι άκατανόητο παρά πολύ και μαγικέρ τον καθόπιστο έλεγχω των αντιπροσώπων αυτών σιό οικονομικό τουλάχιστο ζήτημα που άποτελεί την μεγαλύτερον επιτυχία της άποχωρούσης Διοικήσεως.

Και ήδη εισέρχομαι εις τόν έλεγχον των πεπραγμένων. Κατανέμοντας τούτον εις κεφάλαια άρχίζω από τα εκπαιδευτικά. Αλλά σιά εκπαιδευτικά ή Διοίκησης έχει να παρουσιάσει στο ένεργητικό της τας πιστώσεις που πήρε για τούς

διορισμούς των διδασκάλων, για την ίδρυση και προαγωγή σχολείων— μολονότι την περιφέρειά μου καμμία προαγωγή σχολείων δέν έγινε—και τις πιστώσεις που πρόκειται να παρθούν για τις ίδρύσεις, προαγωγές σχολείων και για την άνέγερση ή άποπεράτωση διδακτηρίων.

Στό παθητικό της άνήκει ο άπο κλεισμός της Δημοτικής γλώσσας από την Ε' και ΣΤ'. Έδώ έχω μια και έγω με τη σειρά μου να ύποστηρίξω πως ή Διοίκησης δέν έτήρησε καλή τακτική γιατί είναι άναντίρρητο γεγονός ότι ή Δημοτική γλώσσα έγινε κείμενα πλέον του Λαϊκού Σχολείου.

Έπίσης στο παθητικό της άνήκει ο ψηφισμός νομός περί Διοικήσεως εκπαιδεύσεως που διώχνει την υπολείτρωση. Στο ζήτημα τούτο θεωρώ περίστο να επέκτασω γιατί τό ύποστήριξαν άναυσιελώτιστα άλλοι αντιπρόσωποι. Έπίσης εις την κατηγοριαν αυτή της Διοικήσεως ανήκει και τό ότι δέν κατορθώη να ακυρωθή ο νόμος 5120 που δέν άναγνωρίζει την ύπηρεσιαν των ύπηρετούντων εις τας Ν. χωρας ύπαλλήλων εις διπλούν δια την σύνταξιν παρ' οι ο νόμος ούτος είναι άφ' έαυτού άκυρος κατά την γωνιουοτήτιον του Έλεγκτικού Συνεδρίου. Σύμφωνα με τον νόμο αυτό τό Συν ύπουργείον της Παιδείας άναγνωρίζει μόνα τρία εις διπλούν ενδ' όσων έλληνοφύση ήν τα άλλα ύπουργεία και ειδικά τό της Γεωργίας άναγνωρίζη δια πράξεως των πάντα τα έτη των Ν. χωρων εις διπλούν παρ' τον νόμον 5120.

Το ζήτημα τούτο έχει μεγάλην σημασίαν δια τους ύπηρετούντας ή ύπηρετούντας μικρά των οικισμών εις τας νέας χωρας συναδέλφους και πρέπει να τό προσέξη ή μέλλουσα Διοίκησης της Όμοσπονδίας.

Στά οικονομικά όμολογουμένως ή Διοίκησης συγκεντρώνει τις πιο μεγάλες επιτυχίες γιατί έξυφώθη ήθικα και θλικά ο δημοδιδάσκαλος στο αυτό έπίπεδο με τούς λοιπούς δημοσίους ύπαλλήλους. Δέν συμφωνώ όμως με την άνισότητα του ποσού των αύξήσεων ή όποια έβρισκε δυστυχώς τούς κατωτέρους ύπαλλήλους από τούς όποιους οι περισσότεροι είναι ο διημοδιδάσκαλος. Στο ζήτημα τούτο δέν έπρεπε ή Διοίκησης να άνεχθή να περιορισθή τό έπιδόμα πόλεως για ειρωνεία τούλαχιστον όπως έγω τό καταλαβαίνω μόλις 3 ο/ο στα χωριά.

Η άδικία στο ζήτημα τούτο γίνεται μεγαλύτερη γιατί στο μικρό αυτό ποσοστό άνηκει εις τούς συναδέλφους των Μονοτάτων σχολείων.

Είναι γνωστός οι συνθήκες συνάδελφοι που έδρουνται οι διδασκάλοι του Μονοταξίου Σχολείων έν συγκρίσει με τούς διδασκάλους των άλλων σχολείων. Έγγραφα κοινώδη, πολυδαίδαλος—γιατί οι πολλοί έργάζονται με 100 περίπου παιδιά—συνάμα σε κατανική άπομύνηση χωρίς να παραλείψω τα λίτα μέσα διατροφής του στο χω

ριό τα όποια πάντοτε άκριβοπληρώνει γιατί ές μεταχειρισθή την έκφραση των χωρίων εν δάσκαλος άπαιρει μισθόν. Όφείλω να μεταφέρω στην αίθουσα αυτή τον πόνο των συναδέλφων των μονοταξίων, και να διαπιστώσω ότι καμμία Διοίκησης μέχρι τό τώρα δέν έδωσε προσοχή στη μεγαλύτερη φθορά που ύφίστανται οι συνάδελφοι ούτοι έφιστώ γιαιδι την προσοχήν της μελλούσης Διοικήσεως στο ζήτημα τούτο. Ο διδασκαλος του Μονοταξίου πρέπει να ίκανοποιήη γιατί έργάζεται υπό δυσμενιστάτους όρους, κυρίως όταν εργάζεται μακριά της πατρίδος του, όπως συμβαίνει με τούς έντολεις μου της Εάνθης που όλοι σχεδόν έκτις έλαχίστων είναι ξένοι ζώντες εν μέσω ξένων.

Όσον άφορά τη στάση της Διοικήσεως στο Δημοσιοπαλληλικό δέν έχω να πώ τίποτα γιατί τεταία έντολη πήρε από τη 121". Γενική Συνέλευση. Μολαταύτα και ο Σουλγυος Ξανθή; ποθεί την συνεργασίαν, άλλα οικείαν και τιμιαν οιά τον Έλληνα δημοδιδάσκαλον που να του έξασφαλίζη ότι θά δικαιωθή και αυτός όπως άρμόζει στην κοινή προσπάθεια μετά των άλλων όργανώσεων γιατί την καλύτερευσή της υέσιώς του.

Είναι αλήθεια ότι στη στάση της ατή ή Διοίκησης της Όμοσπονδίας ύπστη πολυμικρή από τούς αντιπολιτευόμενους συλλόγους ή Συναδέλφους. Είναι φυσικόν ότι έπρεπε να άμυνθή όπως και ήμυνθη. Εν τη άμυνη της όμως μετέφερε την διαμάχην από τις στήλας του Διδ. Εήμητος σε προσωπική έκδίκηση με ύπισμένους και γενικά σε έπίπεδο που δέν ήρμοζε να κατέλθη ή Διοίκησης. Είναι βέβαιον ότι ή αντιπολίτευσις δέν ενήργησεν άντικειμενικά, αλλά ως συστηματική αντίδρομσις. Πάντως όμως όσοδήποτε κακοπιστία και άν ενήργει έπρεπε να ρίξη την κακοπιστίαν της αυτή ή Διοίκηση στη συνάδελφον της δόκιμης του Κλάδου και αυτός ήτο εις θέσιν να κρίνη όπως και έκρινε βεβαίως και δικαίως την τακτική της Διοικήσεως.

Και ήδη με έντελώς έλαφράν την συνείδησίν μου Κύριοι αντιπρόσωποι εγκαταλείποντας τό βήμα τούτο, έγκρινον τα πεπραγμένα της Διοικήσεως στη λήσασα Όμοσπονδιακή χρονιά.

ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ (Ζακύνθου) Κύριοι αντιπρόσωποι. Τό ψυχικό σέλιον τό άλυγιστό χρέος ή άνωτερότητα της σκέψης ο αυτοσεβασμός να πιά άρεση να είναι έκείνα που θά χαρακτηρίζουν τις ενεργείες της κάθε τόσο Διοικήσεως της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας. Έρχεται τώρα φυσικά και αβίαστα τό έρώτημα. Η σημερινή διοίκηση της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας έργάζεσθ παρα παρα άκολουθώντας αυτές τις άρες; ή ενεργούσε σπασμωδικά χωρίς πολιτική κατεύθυνση; από πρώτα έξέτερα καθόρισμένη; ή άταξία άταξία. Κατέφαγε όπου είχε άναρχία ή Διοίκηση της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας να δουλέψη έτσι, ποδ να άπο

δείξη τόσο στη κοινωνία όσο και στο έπίσημο κέντρος πως όπροδεδεικτό; διόκαλο; δέν είναι άνακαταλόγητος του κλάδου τον άπορουσιάζουν άθεός κομμουνιστή με μιά λέξη άνατορία άλλα ο πιο συνειδητός έργάτης της κοινωνίας που θυσιάζει φυγή και σπώμα για την έξεπηρέτηση της κοινωνίας και για τη δημιουργία ενός ήθικο πολιτικού; Σιά έρωτήματα αυτά θα άπαντήσω καθώρα και κατ' εύθεία. Για να δοθή όμως ή άπάντηση είναι να δούμε χωρία τα διάφορα ζητήματα που είχε μπροστά της ή Διοίκησης της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας τη χρονιά αυτή. Όλοι τα έβρισκεν έκπαιδευτικά οικονομικά όργανωτικά. Πώς άντιμετώπισε ή Διοίκησης της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας τό ζήτημα εκπαιδευτικά; ά σεβόστης πρώτα τις άποφάσεις των γενικών συνελεύσεων στο ζήτημα της γλώσσας που κατηγορηματικά είχε έκφραση τη γνώμη του ο κλάδος ύλερ της δημοτικής.

Δέν άντίκρισε με ψυχικό σθένος τό ζήτημα παρά άντιθέτα έπιόλαυε ίσως και σκόπιμα για δαύτη, πρότεινε τη περιφημη συγκροτηση έπιτροπής έξ' έπιστημόνων. Δέν έδείξε άνωτερότητα σκέψης στο κεφάλαιο του νομού περί Διοικήσεως της εκπαιδεύσεως που χροנית τώρα ο κλάδος άποχρησεί τό άυτημο του με τό θέμα της άποκιντρώσεως. Τό δεύτερο ζήτημα Οικονομικά. Έδώ σωματικά ή Διοίκησης της Όμοσπονδίας και πέρφανα κομμάτι. Κυλιέται θάπαν τη στιγμή που το ζήτημα έπαιρνει τό δρόμο για τη λύση του χωρίς να χάνη καιρό σε άσκητη άδύοροφια να άροποσώσας τό ζήτημα αυτό τό τόσο ζωικό για το κλάδο να περνει τό δρόμο που τό ταίμαζε και να μη γοντούσε μισθολογικές άνισότητες μέσα στο κλάδο. Πήραμε τα 3/16 πολύ καλά. Πρέπει όμως να έπικροτήσουμε τη σημερινή διοίκηση που σκόπης τόσος δβουλή στη διαφορά του ποσοστού πόλης και χωριού; Η πρέπει να της ζητήσουμε τό λόγο γιατί ένας τόσος ανήλικος δασκάλων που ύλητρετον στην ύπαιθρο χώρα άμήμορε τη πίκρα αυτής της άνισότητος.

Όλότελα ξεκάφρωτη ή γνώμη κάποιου κ. συναδέλφου πως κανονίστηκε τό ζήτημα σύμφωνα με τό τιμάρημο πόλης, χωριού. Πώς άφου τόσο έπίδειξη κατάρτης ή Διοίκησης της Όμοσπονδίας ναρθεί σε τέτοια επαφή με τη κοινωνία και τό κράτος όπως άποστηρίξει καμμία άλλη διοίκηση; πως λέει δέ κατωθώσε να λύση τόσα άλλα ζωτικά κλαδικά ζητήματα που δέν έβρισκαν τό δύσκολον των άποφάσεων του ύπουργείου των Οικονομικών όπως για τόσα θέλεις να άποστηρίξει ή Διοίκησης; ή ένα άλλο; Άφου τό άπαιτή της όργάνωσης άπαιτήσεως κατ' ό.κ. Πρώτος της Διδικής Όμοσπονδίας δέν είναι οι οικονομικές δεικνύσεις της ή τόση ή διοίκησης τόσος στον άπολογισμό της όσο και οι άλλες κ. συναδέλφους άποστηρίχτες της στον έλεγχό της στήματόν και μαρτυμένοι όπο

πρόνοια με την επέκταση των 8)16 Γ. Σταματούν εδώ λέγω διότι γιατί και πάντα το πιστεύουν πως το άπαν της επιτυχίας μιάς διοικήσεως είναι τα οικονομικά, που αν το αντίθετο πιστεύουν πολύ λυπούμαστε αλλά γιατί δεν έχουν υπόψη άλλο να παρουσιάσουν στον αρθρομνητικό πίνακα της νομιζόμενης ημερησίως επιτυχίας παρά για τα 3)16 για τα οποία όμως άρκετά μίλησα πάρα πάνω.

Τρίτο κεφάλαιο που η διοίκηση θα πρέπει καλά να προσέξει και με διοικητικό τάντε να χειριστεί ήταν τα οργανωτικά. Μακριά απόρροια και συνεπώς από συμπάθειες και αντιπάθειες ο σύλλογός μου και περισσότερο προσωπική έγω που για πρώτη φορά παρακολουθώ Γεν. συνέλευση μπορεί ολόκληρο αντικειμενικά να κρίνω τα πράγματα. Από τη δημοσιογραφία του Λιδ. Βήματος πάνω στα οργανωτικά ζητήματα καθώς έλσης και από τη παρακολούθηση ω; τώρα των εργασιών της 17ης γεν. συνελεύσεως που από μέρα σε μέρα, από ώρα σε ώρα και από στιγμή σε στιγμή ξεγυμνώνεται μπροστά μας η πραγματικότητα του οργανωτικού ζητήματος ανεπιφύλακτα επαναλαμβάνω πως η Διοίκηση δε χειρίστηκε με λεπτότητα και με διοικητικό τάντε το σπουδαίο όσο και ζωτικό για την προκοπή του κλάδου ζήτημα η αρθρογραφία στο Διδικό Βήμα κατά της αντιπλευτήσεως της Διοικήσεως δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ένα σύνθημα για την διάλυση της οργάνωσης. Για τους συλλόγους καθώς και τα άτομα ο κλάδος έχει το λόγο, ο κλάδος έχει τα ολοκληρωματικά δικαιώματα. Δεν έχει το δικαίωμα η Διδασκαλική Όμοσπονδία για να πετύχει το δικό της σκοπό να εκθέτει έτσι πρόωρα και άβιαστα μεγάλο αριθμό δυσκόλων. Την οργάνωση που ού θέα π.ά. λατρεύουμε και τόσους άγαντες για δαύτην έχουμε κάμει δε μπορεί η Διοίκηση να την καταβάζει τόσο χαμηλά και με τέτοια όπλα να την πολεμήσει. Κι' έχομαι να απαντήσω στο ερώτημα που οίς ελξα άφήσει. Κατάφερε όπως είχε υποχρέωση να δουλέψει έτσι η διοίκηση που να άποδείξει τόσο στην κοινωνία όσο και στο έθνος πως ο προοδευτικός δάσκαλος δεν είναι όπως καλοθελητές του κλάδου τον παρουσιάζουν άθεο και κομμουνιστή με μιά λέξη ανατροπή αλλά ο πιο εύσυνεδητος εργαίτης; που κοπιεί ψυχή και σωμα για τη κοινωνία, γ.ά. την δημιουργία του ήθικου πολιτισμού;

Με μεγάλη πίκρα στη ψυχή, αλλά τα ίδια τα πράγματα με άνυγκίζουν το αντίθετο να δηλολογήσω. Η Διοίκηση δηλαδή όχι μόνο δεν εργάστηκε όπου είχε υποχρέωση, αλλά αντίθετα συνέμειχε με τους καλοθελητές του κλάδου για την εξόντωση κάθε προοδευτικού στοιχείου της δασκαλικής οικογένειας. Και τελειώνοντας άπευδύνωμε οε ούς τους νέους αντιπροσώπους που τόσον έπείνα αντιπροσώπευε τους Συλλόγους; σας στη 17 Γενική Συνέλευση. Σε μās νέοι αντιπροσώποι πέπτε το φορ-

τίο της οργάνωσης. Εκατέδωκε ως τη στενή αιτιμή στη θέση σας και με ψυχικό σθένος άντικησσε τα διάφορα ζητήματα. Δείχτε με τη στάση σας πως δεν σόε τρομίζουν ούτε τα κουνούλια, ούτε ο σκόπιμος θόρυβος. Ζυγίσστε τη μεγάλη ευθύνη που έχομε απέναντι της οργάνωσης και δώστε την οε χρέια γρά που να μπορούν να την άνωσουν στο έπιπεδο εκείνο που χρόνια τώρα όνειρεύεται ο κλάδος.

ΗΛ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Παρνασσός). Κύριοι Σύμβουλοι, έχων την τιμήν να αντιπροσωπεύω εν λευκώ τον Σύλλογόν μου Παρνασσίδος «Δελφούς» άπευθύνω προς ύμās και δε ύμων προς όλους τους συναδέλφους των συλλόγων σας έχκαρδιστον χειριετισμόν και κατεύδωστιν των εργασιών της 17ης Συνελεύσεως μας. Δυστυχώς κύριοι δεν δύναται τις να παρίδη και το αίσθημα της λύπης, της θλίψεως; που του πλημυροί την καρδιά ο τρόπος της διεξαγωγής του έλέγχου των πεπραγμένων της Διοικήσεως τον τρόπον τουτο λέγω δύναμθα να διορθώσωμεν ήμεεις και να εύρωμε τον ένδεξιμένον. Από τους παρόντας έξαρτάται. Τι άπαιτείται; Όλίγη θέληση, τίποτε άλλο. Όλιγάριθμοι νεαροί μαχητάι, έπικριτάι, ζωηροί περισσότερο από ότι πρέπει, ακολουθήσατε τον δρόμον της μετροπαθείας και μόν επιχειρείτε δια δεινής σφριστείας να μεταβάλετε άπορ εις μάλλον και τανακάλιν. Η πραγματικότητα είναι σκληρά, οι αριθμοί ακόμη σκληρότεροι. Ούδεις δύναται να άρνηθώ ότι η οργάνωσας μας δια της Διοικήσεως της έφέτης κατέλαβε τον μετρικόν κύμβον των συγκοινωνιών, τον βασικόν σταθμόν, έξ ου μελλοντικά θα εξορμήσθ η αναδιοργανωμένη τιμία τάλας προς έπιδυσιν και των υπολειπομένων διεκδικήσεων του κλάδου και του λαϊκού σχολείου. Μόνον κακόπιστας συζητητής δύναται να άρνηθώ τουτο. Έχω την γνώμην κ. Σύμβουλοι, ότι αί λεπτομερείαι άτυχία; δεν δύνανται να χαρακτηρισθών ως καταλαϊσθή και σημερινά ζητήματα ως το ψλωστικόν, το όποτον δυστυχώς έχει λάβη τον χαρακτήρα καθαρής αρματικής άπορρήσεως εν τη χώρā. Η ά έπρεπεν η άντιπολιτευσις ίερν πράττουσα καλήν να μη κατατρέχεται εις τα σημεία ταύτα.

Όφείλομεν κύριοι άπαντες να ήμολογήσωμεν ότι έπληθεν η πρό πολλών έτών δια τόσον κόπων και άγώνων έπιδοωχθεσία ήθικη άνώψωσις και άποκατάστασις. Ηδη δύναμθα υπερηφάνως να συγκταλεγωμθα μεταξυ των μελών της ύπαλληλικής οικογενείας, και μη άποτελουντες πλέον την μέχρι τουδε ταπεινωμένην έκείνην μάζαν, αλλά εν μέλος ισάξιον και ισάτιμον του ύπαλληλικού κόσμου.

Άναψάμεν εκ της ταπεινωτικής έκείνης θέσεως, εις την όποιαν εύρισκόμθα εις το μέσον του συνανδελφικού ύπαλληλικού κόσμου. Ηδη καταλεγόμθα μεταξυ των μελών της ύπαλληλικής οικογενείας. Η ήθικη άποκατάστασις του κλάδου έπληθε και είναι άνάγκη να πανη-

γυρισθώ το ευχάριστον τουτο σηματικόν γεγονός.

Έγκρινω τα πεπραγμένα της Διοικήσεως, συγχάίρω ταύτην δια την πολιτείαν της και εύχομαι την επανεκλογήν της όπως σημειώση λαμπράς επιτυχίας στη λύση των υπολειπομένων διεκδικήσεων του κλάδου και του λαϊκού σχολείου.

Ζητείται όπως κηρυχθώ περαιωμένη η συζήτησις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Αγγέλει την παρουσίαν του άρχηγού του άγροτικού δημοκρατικού κόμματος κ. Μυλωνά.

Γ'ΑΒΑΛΑΣ (Θήρας). Κύριοι Σύμβουλοι, προκαταβολικώς σας δηλώνω ότι θα άπέφυγα να σας κυρώσω άπολογούμενος επί του έλέγχου των πεπραγμένων του όμοσπονδιακού έτους 33-34 έφόσον θέλω μου θα ήμην άποχερμένος να επαναλάβω τα όσα προαλήσαντες συνάδελφοι τόσον δεξιώς έχειρίσθησαν, άφου άλλωστε δεν ήλθαμε εδώ δια να έπιδείξωμε ρητορικήν δεινότητα και εύστοφίαν σοφιστών.

Θά άπέφυγα επαναλαμβάνω να θέω ζητήματα, τα όποια εξητάσθησαν ύφ' όλας των τάς πλευράς αν δεν είχαν ουμει ήριμέναι έξαιρετικά γεγονότα, τα όποια πρέπει να έξεφθίσιν και αν δεν είχαν ρητήν έντολήν της συνελεύσεως του συλλόγου, τον όποτον άντιπροσωπεύω όπως έκφρασω και από του έπισήμου τουτο βήματος - όπως έκφράσαμεν τουτο και δια του δημοσιογραφικού μας όργάνου εν καιρώ - τάς εύχαριστίας των συναδέλφων μελών του συλλόγου Θήρας προς την Σεβαστήν Κυβέρνησιν και προς την Διοίκησιν της Όμοσπονδίας μας. Χρόνια τώρα ο διδάσκαλος ύπέφερε ύλικώς περισσότερον όμως από την κατάφερον άδικίαν της άνισομεθείας. Ηθικώς εύρίσκει εν μειονεκτική θέσει έναντι των άλλων συναδέλφων ύπαλληλων.

Άντοτε άνεγνωρίζετο το δικαίον μας, κατ' επανάληψιν μάς έξεφράσθησαν λόγοι συμπονοίας. Ηθις όμως και η ώρα της έμπράκτου άναγνωρίσεως του δικαίου μας. Τοτο άφείλομεν τόσον εις την καλήν προαίρεσιν της Κυβερνήσεως, η όποια έλκρινά ένδοτερήν δια την άρειν της άδικίας, όσον και εις τον καλόν χειρισμόν του ζητήματος ύπ ότης διοικήσεως της Όμοσπονδίας, εις την διαφύλαξιν και άδόκον πραρακούλησιν.

Εκλήθησαν λοιπόν ύλοι οι διδάσκαλοι να άποκαύσουν τους ήλικους καρπούς ευγενών προσπαθειών και να χαρούν ύλοι μαζί δια την έπικλήσθαι ισότητά δια της ίσομεθείας.

Περισσότερον της ύλικής η ήθικη νίκη του κλάδου ήτο μεγίστη.

Εις την ώραίαν αυτήν πανθαίσιαν έπρεπε την πρώτην θέσιν να καθέξη η δημοκράτος Διοίκησις της Όμοσπονδίας μας. Βάσκανος μάτρα και οι έξ επανγγέλυτος άνδραστοικοί και παραποιούμενοι έπρεπε να δημουργήσουν πράγματα εις την Όμοσπονδία μας όπως πάντοτε. Η άνταρσία της Θεσσαλονίκης, τα κτηρύματα τα επαναστατικά, τα άτυχή άνακονομίνετα, όλα αυτά έπικραναν την ψυχήν κάθε τιμίου και εύσυνεδήτου διδάσκάλου, αλλά και κάθε άμερολήπτου κριτού.

Θλίβομαι δε είσάτι περισσότερον

όταν άναλογίζωμαι και προσπαθώ να διεοδύσω εις τους μυήους και καταχθόνιους σκοπούς των τουτότων άνταρσιών άκόμη δε όταν βλέπω την κατάντια μας, η όποια πρέπει να μάς άνησυχή.

Έπειδή αί καλαι πράξεις πρέπει να βραβεύονται, ίνα ούτοι έπιβραβεύεται το δικαίον, να μου έπιτραπή να έκφράσω τάς εύχαριστίας των μελών του συλλόγου Θήρας προς την Σεβαστήν Κυβέρνησιν και τα θερμά συγχρητήρια προς τε τον πρόεδρον και τα λοιπά μέλη του Διοικ. Συμβουλίου του όμοσπονδιακού έτους 1933-34.

Άκόμη δε να μου έπιτραπή να έκφράσω προς μέν τον πρόεδρον της Όμοσπονδίας κ. Ράϊκον την παράκλησίν μου όπως δεχθώ και τάξη των έκουτο του στρατιώτη της όργανώσεως μας προς πλήρη έπίτευξιν και έπιτυχίαν εύγενών έπιδοώσεων δια του δεξιού χειρισμού τουτοιν ύπ' αύτου, προς δε την Γεν. Συνέλευσιν την προεσταιν όπως έκλεγή έπιτροπή και διαβιβάσθ τάς δικαιολογημέναις εύχαριστίας του κλάδου προς την Σεβαστήν Κυβέρνησιν. Ύπουργόν παιδείας και Ύπουργόν Οικονομικών, Γεν. Γραμματέα και Τμηματάρχην Δημοτικής Εκπαιδεύσεως Ύπουργείον Παιδείας.

Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ (Πειραιάς). Κύριοι συνάδελφοι το ζήτημα του έλέγχου της Διοικήσεως της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας άνεπύχθη από τους προαλήσαντες διεκδικήσεις από όλας του τάς πλευράς και από όλας τάς παρατάξεις. Αν ός, σας άποκαλύπτω λοιπόν παρά δε έλαχίστον.

Ο σύλλογος των δημοδιδασκάλων Πειραιώς παρακολουθήτας εκ του σύνεγγυς τάς ενεργείας της Διοικήσεως έμφορως εν έξ άμέσως άντιλήψεως την πεποθήσιν ότι χάρις εις την δραστηρίαν ενεργείαν και την σώφρονα πορείαν, ην ήκολούθησεν έτόσον δραστήριος πρόεδρος μετά του έκλεκτου συμβούλου του, έπετύχομεν την ευνόκωτάτην έπίλυσιν των ζητημάτων του κλάδου μας. Διό μάς άνέθεσαν όπως όχ: μόνον έχομεν την τα πεπραγμένα, αλλά και να εύχαριστήσωμεν και να συγχρηώμεν την Διοίκησιν.

Ο Σύλλογος Πειραιώς διεπίστωσε τα έξής:

1. Ός προς τα οικονομικά. Η γενόμενη αύξησις του μισθού μας ύπερέβη πάλιν προσδοκίαν, άκόμη και των μελλόν άισοδόξων. Ζηλώφθως είδον την αύξησιν του μισθού ήμών ταύτην πάλιν αί έλλαί ύπαλληλικαί οργάνωσεις. Μά και ήμεις άκόμη εύρωμε την αύξησιν ταύτην, την άλλως τε δικαίαν και έπιβεβλημένην ως ύπερβολικώς δυσανάλογον προς την οικονομικήν άντοχήν του Κρατικού Προϋπολογισμού και έπρόβλεμθα μήπως έπαληθεύθ το ύπ ότων άλλων ύπαλληλικών οργάνωσεων λεγόμενον: «ός σας περιόκη η αύξησης αύτη» δεν άντέχε: ο Προϋπολογισμός εις μέγαν τόσον μεγάλην έπίδουρυσιν.

Η αύξησης αύτη άφειλεται κατ' πρώτον και κύριον λόγον εις το στοιργιώτατον ύπέρ του κλάδου μας ένδιαφέρον της Κυβερνήσεως, αλλά και εις την σώφρονα και λε-

λογισμένην πορίαν της Διοικήσεως μας ώστε τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον της Κυβερνήσεως - νὰ ἀποκρυσταλλωθῇ εἰς τὰ τόσον εὐεργετικά δι' ἡμᾶς νομοθετήματά της.

Αισθάνομαι λοιπὸν ἐπιτακτικὴν τὴν υποχρέωσιν νὰ διατρανώσω ἐν τῇ Συνελεύσει ταύτῃ, ἐκκληρῶν ἐντολὴν τοῦ Συλλόγου μου τὴν βαρυτάτην εὐγνωμοσύνην τοῦ Δημοδιδασκαλικοῦ κόσμου πρὸς τὴν σε βαστῇ Κυβέρνησιν ἥτις μὲς ἀνέφωσεν εἰς τὸ ἥθικόν καὶ ὀλίγον ἐκείνο ἐπίπεδον, τὸ ἐμπρέπον εἰς τοὺς ἀναμορφωτάς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, εἰς τοὺς συντελεστάς τοῦ ἑθνικοῦ μεταλλεῖου. Μετὰ θλίψεως καὶ πικρίας ἤκουσα νὰ λέγουν ἐν ταύτῃ συνάδελφοί τινες δι' ἡ ἀξίως αὐτῇ εἶναι ἀνάξια λόγου. Πιστεύω δι' τοῦτο ὀφείλεται εἰς μίαν κακῶς ἐννοουμένην πολεμικὴν κατὰ τῆς Διοικήσεως. Ἄλλως τούτο ἀποτελεῖ ἐγκληματικὴν ἀχαριστίαν θεωροῦσαν τὰ ὅρια τῆς ἥθικῃς πιωρώσεως, ἀφοῦ δι' μόνον δὲν ἀναγνωρίζουν τὸ γενόμενον μέγα καλόν, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ νὰ τὸ φέσουν, ἐνῷ ἤδη καρποῦνται τοῦτο. Καὶ 2) νὰ ἐκτρέψω εἰς τὴν Διοίκησιν τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ.

2. **Ὡς πρὸς τὸ Γλωσσικόν.** Ἀριστὰ ἐπράξεν ἡ Διοίκισις καὶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀκολουθήσασα ἦν ἡκολούθησεν ὁδόν. Ἐκαστὴ Κυβέρνησις ἔχει καὶ ἰδίαν γλωσσικὴν πολιτικὴν, πρὸς τὴν ὅποια δὲν ἦτο λογικόν, δὲν ἦτο ὁρθόν νὰ ἀντιστρατεύσῃ τῇ Διοικήσει. Ἄλλως τὸ διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπάρχουν πολλὰ ἐκμοδιότητες καὶ δι' μόνον ὁ δημοδιδασκαλικὸς κλάδος. Ἐπὶ τῇ ἐκπαίδευσει, ὅσοις θὰ ἀποφανθῇ διὰ δημοφιλοσημίας, ποῖα πρέπει νὰ εἶναι ἡ γλωσσικὴ μορφή μετὰ τὴν ὅποιαν θὰ ἐκπαιδευθῶν τὰ τέκνα του, ἡ Κυβέρνησις. Ἀποφύγω τὴν περαιτέρω ἐπ' αὐτοῦ ἀνάπτυξιν τῶν γνωμῶν μου.

3. **Ὡς πρὸς τὰ ὀργανωτικά.** Διαιτυπῶντες θερμὴν εὐχὴν ὅπως ἐπέλθῃ συμφιλίωσις καὶ ἐπαφὴ μεταξὺ συμπολιτευσέως καὶ ἀντιπολιτευσέως τοῦ κλάδου ὥστε νὰ ἀμβλυθῇ ἡ ὀξύτης καὶ ἐντασις τῶν σχέσεων τούτων. Θέλω νὰ πιστέψω δι' κομμουνιστὰς δημοδιδασκαλούς δι' ὑπάρχουν, ἀλλ' ἀντιπολιτευοὺς ἐπιβεβλημένην. Τὸ ἀντίπαλον δόγμα. Ἐάν ὑπάρχουν πρέπει τὸ Κράτος νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν τιμίαν εὐκογνέαν τοῦ Κλάδου μας καὶ νὰ τοὺς ἀποστείλῃ ὅπου τὸ ἔδαφος εἶναι προσηγορώτερον πρὸς ἀνάπτυξιν τοιοῦτων ἰδεῶν. Οἱ τυχόν ἀκολουθοῦντες παρακεκινδυνεύμας παρεκκλίσεις παρακαλοῦνται νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς οὐτοπίας καὶ νὰ ἐπανεέλθουν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἑλληνοκρατῶν μας παραδόσεων καὶ τῶν χριστιανικῶν μας ἀρχῶν, ἀναλογιζόμενοι δι' χάρις εἰς τὰς ἥθικὰς δυνάμεις τῆς πατρίδος μας ἀνεβείχθη ἡ μικροτάτη εἰς ἔδαφος καὶ πληθυσμὸν Ἑλλάδος ὅλη κατὰ τὸν μακρὸν περιπεριωμένη αὐτῇ δὸν εἰς ταραστῆαν Ἑλλάδα ἰδεῖν. Ἀναμνησκόμενοι δι' χάρις εἰς τὰς ἥθικὰς δυνάμεις καὶ τὸ ἀφθόγυνον χυτὸν αἷμα τῶν προγόνων καὶ ἀδελφῶν μας εὐρίσκονται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ λέγουν εὐθε-

ρῶς «σύντροφος» καὶ δι' «Πολλὰ τὰ ἔτη σου, ἐφάνθη μου πασὰ». Ὡς πρόεδρος τῶν δημοδιδασκαλῶν Πειραιῶς ἀπήλειψα τὰς λέξεις διαδίσκος, ἀριστέρος καὶ ἐπὶ ἡλθε συνδιαλλαγή.

Περαιῶν τὸν λόγον μου ἐγκρίνω καὶ συγκαίρω, διότι πιστεύω δι' ἡ Διοικήσεως τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας ἀφῆκε μίαν ζωντανὴν γραμμὴν τῆς διαδόσεως τῆς ἥτις θὰ χρησιμεύσῃ ὡς λαμπρὸν παράδειγμα εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας διοικήσεις πρὸς μίμησιν.

KANTAS (Ἀντιπρόεδρος Σερρών). Κύριοι συνάδελφοι, Παίρνοντας τὸ λόγον νὰ μιλήσω πᾶν ὅσον τὴν λογοδοσίαν τῆς διοικήσεως, πρὸς ἀπέρχεται θὰ φροντίσω νὰ εἶμαι ὅσο τὸ δυνατό συντομικτέρας καὶ ἀντικειμενικῶς στίς κρίσεις μου. Θὰ φροντίσω νὰ μὴ ἐπαναλάβω τὰ ἴδια πρὸς εἶναι καὶ οἱ προηγούμενοι κ. κ. συνάδελφοι ἀλλὰ νὰ σὰς ἐκθέσω τὰ πράγματα ὅπως θὰ τὰ βλέπω ἐνὰς μερόληπτος κρίσεως πρὸς παρακολούθησιν τῆς δράσεως τῆς διοικήσεως στὴν τελευταία δημοσπονδιακὴ χρονιά πρὸς κρῖναι. Θὰ φροντίσω κ. κ. Συνέδριον νὰ ἀκολουθήσῃ σὺν ἐλεγχῷ τῇ σειρά πρὸς ἀκολουθήσῃ καὶ ὁ κ. πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας στὴν λογοδοσίαν του. Καὶ μπαίνοντας ἀπὸ κύριον μέρος τῆς κρίσεως μου ἔχω νὰ πῶ τὰ ἑξῆς:

Α' Στὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς λογοδοσίας τῆς ἡ ἀπερχομένης Διοικήσεως, ἡ Διοίκισις ἐκτέλεσεν ἐπιτυχῶς. Ἀλλὰ ποῖος εἶναι αὐτός;

Διορίσθησαν εἰπὲν ἡ Διοίκισις 1000 συνάδελφοι, προήχθησαν καὶ ἐπὶ τῇ ἐκπαίδευσει. Πρῶτον πρῶτον κ. κ. συνάδελφοι νὰ μὲς ἐπιτραπῇ νὰ ἀμφισβητήσωμεν τοὺς ἀριθμούς τῆς διοικήσεως, γὰρ ἔνως κρίνουμε ἀπὸ τὴν περιφέρεια πρὸς ἀντιπροσωπεύει καὶ τῆς ὅποιαν ὁ ἐκπαιδευτικὸς ἀνάγκης εἶναι μεγάλας, στὰ δάχτυλα μετροῦνται οἱ διορισμοὶ καὶ καμιά ἰδρυσις ἢ προαγωγὴ μου φαίνεται δι' δὲν ἔγινε. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἔγιναν μερικοὶ διορισμοὶ ἢ ἰδρύσεις ἢ προαγωγὰς σχολείων γνωρίζετε δι' αὐτὸ κάθε χρόνον γίνεται. Δὲ θέλω νὰ προσθέσω, δι' ἡμπορεῖ σὺν δαπὰ νὰ πιστέψῃ ἡ Διοίκισις δι' ἐπιτυχία σὺν ἔργῳ τῆς εἶναι νομοσχεδία πρὸς οὐδὲ καὶ ἀκούστηκαν.

Ἐνῷ ὅμως καμιά πραγματικὴ ἐπιτυχία δὲν μπόρεσε νὰ παρουσιάσῃ ἡ Διοίκισις στὴ χρονιά πρὸς μὲς πέρασε σὺν Ἑκπαιδευτικὰ σημεῖωσις πρωτοφανεῖς ἀποτυχίαι σὺν ζήτημα τῆς γλώσσας, στὴ τροποποίησιν τοῦ Νόμου περὶ διοικήσεως τῆς Παιδείας μὲ τὴ ψήφισιν δημοσίων διατάξεων καὶ σὺν ἄλλῃ Ἑκπαιδευτικὰ ζήτήματα γὰρ, δι' μόνον καινούργια ζήτήματα δὲν πρόσβαλε γὰρ λύσιν ὅπως τῆς εἶχε ὁρίσῃ ἡ ΙΣΤ'. Γενικὴ Συνέλευσις ἀλλὰ ζήτήματα πρὸς γὰρ τὴ λύσιν τῶν χρόνιᾳ τῶρα ἀγωνίστηκε. ὁ κλάδος ἀφῆκε νὰ χαθῶν χωρὶς μὴ διαμαρτυρία. Αὐτὰ γὰρ τὸ Ἑκπαιδευτικὸ μέρος.

Β'. Στὴν Οἰκονομικὴν διακτικὴν τοῦ κλάδου ἡ Διοίκισις λοχυρῶσται δι' πέντε ἀπώλεια καὶ γὰρ αὐτὸ ἐξήχθη καὶ συγχαρητέον ἀπὸ πολλοὺς συνάδελφους. Θὰ μὲς

ἐπιτρέψετε κ. κ. συνάδελφοι νὰ μὴ συμφωνήσω ὅτι μὲ τὴ γνώμην τῆς διοικήσεως, πῶς ἔλυσε διὰ τὰ οἰκονομικὰ ζήτήματα, ὅτι μὲ πολλοὺς ἀπ' τοὺς προαληθάναντες συνάδελφους. Καὶ πρῶτα πρῶτα κύριοι κανόνες δι' μὲς παρουσίας πρὸς εἶναι οἱ μεγάλες ἐπιτυχίαι σὺν οἰκονομικὸν ζήτημα ὅτε τὴν ἱστορίαν τῆς λύσεως τοῦ κατὰ χρονολογικὴν σειράν ἀμερόληπτα καὶ ἀντικειμενικά.

Γνωρίζετε κ. κ. συνάδελφοι δι' τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα γὰρ μὲς τοὺς ἐκπαιδευτικούς παρουσιάστηκε ἐπ' τὴν ἐποχὴν τῆς δικτατορίας τοῦ Παγκάλου καὶ συνεχίστηκε μὲ τὴν διαδοχὴ τῶν 180 ἐκατομμυρίων. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὀνόμαζεν ἡ ΣΔΥΕ τῆς ὁποίας γραμματεὺς ἦτο Ἑκπαιδευτικὸς ὁ κ. Γεωργακόπουλος. Οὐδεμία τὸς καταβλήθη προσπάθεια νὰ δοθῶν στοὺς Ἑκπαιδευτικούς τὰ περίφημα 3116. Ὡς δὲν φαίνεται οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι πρὸς δὲν πῆραν τὰ 3116 ἀφοῦ τότε πρὸς ἦσαν εὐκαίρια δὲν τὸς κατορθώσαμε.

Ἐκτοτε τὸ ζήτημα παρέμεινε ἄλυτον καὶ οἱ δι' προηγούμενες διοικήσεις τῆς Ὀμοσπονδίας δὲν κατόρθωσαν τίποτε. Τὸ ζήτημα ἐκινῶντο δὲν γὰρ πρῶτη φορὰ ἀντιμετωπίστηκε δεύτερη - περικυβερνήσει περὶ τὸ φθινόπωρον. Καὶ κατόρθωσαν τότε οἱ δημοῖοι ὑπάλληλοι νὰ μετατοπίσουν τὴν περικυβερνήσει ἀπὸ τῆς ἀποφασίστηκε στὴν ἀρχὴ τῆς ἀδείας. Ἀρχισαν ἀπὸ τῆς ἀποφασίστηκε ἀπὸ τῆς διοικήσεως δὲν πῆρε καμιά συγκεκριμένη θέσιν. Καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν ὅποιον ἐκείνην πρὸς τὴν ἀποφασίστηκε τὸν 3116 καὶ κατόρθωσαν πρὸς τὸν 3116 νὰ γένῃ τῆς ἀδείας 500 δραχμῆς διαβαθμίσεις κ.π. γὰρ τῆς ὅποιες δὲν θὰ χρειαζόντο δι' ἀπομακρύνοντο πρὸς τὸν 3116 καὶ ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι δημοσίουπάλληλοι ἐργαζόμενοι μὲ τὴν Κ.Π.Ε. ἀφῆσαν μὲ τὸν

αί προαγωγές μας χρονιάς. 'Αλλά ως ίδουμε και γι' αὐτὸς πού ἔγιναν περὶ τίνος πρόκειται. Ἐρετὴ δὲ μὲ Νόμο πού ψηφίστηκε ἀπ' τὴ Βουλῆς οἱ προαγωγὲς ἀναστέλλονται ἀκόμα ἐπὶ μία διετία καὶ μάλιστα διχ' ὅταν πρῶτα ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς προτάσεως. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ὁυβὴλ-λητοὶ κατ' ὀρθὴν νὰ ἀποριφθῇ τὸ Νομοσχέδιο ἀπὸ τὴν Γερουσία, ἀλλὰ ὁ κ. ὑπουργὸς ἐδήλωσε ὅτι μετὰ δι-μνην θὰ ἱσχύσῃ. Τὶ ἔκαμε σὸ ζή-τημα αὐτὸ γι' αὐτὴν τὴν διοίκησιν. 'Απόλυτὴ ἀδράνεια καὶ ἐγγληματικὴ τακτικὴ μὴ πορεῖ νὰ χαρακτηριστεῖ ἡ μὴ συ-νεργασία τῆς μετ' ἄλλες δημο-σιούπαλληλικὲς ὁργανώσεις. 'Αλλὰ μήπως καὶ τὸ δόξῃ γιὰ τὸ ὅποιο ζῆτετ' ἐπὶ στέφανο γι' αὐτὴν διοίκησιν ἔχομε τίποτα συγκεκριμένο; ἀλλήλουςυ-κρούμενες ἐγκύκλιες πού δείχνουν ὅτι σὸ τέλος δὲ θὰ δοθῇ κι' αὐτό. Γιὰ νὰ μὴν ἐπεκτείνωμε λοιπὸν κύ-ριοι μπορῶ νὰ σὰς πῶ ὅτι εἶναι ὑ-περβολικὸ ἡ διοίκησιν νὰ ζῆτῃ ἀπὸ τὴ συνέλευσιν δάφνης γιὰ ζητήματα πού οὐτε καὶ πρὶν ἔλυσσε αὐτὴ καὶ θὰ εἶναι κακὸν προηγούμενον γιὰ τίς με-τέπειτα διοικήσεις νὰ ζῆτοῦν νὰ ἐπισημαίνοντο ἀπ' τοὺς ἀγῶνες τῶν ἄλλων.

Τελειώνοντας κύριοι σύνεδροι θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε δυὸ λόγια γιὰ τὰ ἄλλα ζητήματα.

Γ'. Ἡ διοίκησις στίς ἐπιτυχίες τῆς σὸ ὁργανωτικὸ ζήτημα ἀναφέ-ρει μὲ πέναντα διὰ αὐτὴν ἡμετέ-ραν τῆς ὁμοσπονδίας χάρις στίς ἐ-νέργειες τῆς. 'Αν σὸν πέναντα ἀ-νέφερε καὶ ἄλλες προηγούμενες ὁ-μοσπονδιακὲς χρονιὲς θὰ φαίνονταν καθαρά ὅτι μόνον ἐλάττωσιν παρα-τηρεῖται στίς τελευταῖες χρονιὰς καὶ μόνον ὅσον μετ' αὐτὸν προηγο-ύμενες χρονιὰς παρατηρεῖται μικρὴ ἀφῆσιν καὶ αὐτὴ ὀφείλεται διχ' στίς περιπτώσεις τοῦ κ. Προέδρου ἀλλὰ στίς αὐξήσεις πού πῆραν οἱ συνά-δελφοι καὶ πίστεψαν στήν ἀνάγκη νὰ ῥποῦν στήν ὁργάνωσιν.

Δ'. Ἡ Διοίκησις κοντὰ στίς ἄλλες ἐπιτυχίες πού παρουσίασε μὰς εἶπε πως ἡ θέσις μας μέσα στήν Κοινο-νία ἐνισχυθῆκε καὶ βελτιώθηκε· ἐγὼ κύριοι ἂν ὁ χρόνος μοῦ ἐπέτρεπε θὰ σὰς παρουσίαζα ἀπένε ἀποδείξεις ὅτι μὲ τὴν τακτικὴν τῆς διοικήσεως νὰ κατηγορεῖ ἐπὶ κομμουνισμῷ ὁ-λους τοὺς συναδέλφους πού δὲ συμ-φωνοῦσαν μὲ τὴν τακτικὴν τῆς δὲν ἔκαμε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ προ-καλέσῃ διώξεις ἐναντίον συναδέλ-φων καὶ νὰ σήμερῇ τὴν ἐντύ-πωσιν πῶς δοῖ δὲ συμφωνῶν μαζὶ τῆς εἶναι κομμουνιστὲς. Καὶ τοῦτο γιὰτὶ δὲν μπόρεσε οὕτε μπορεῖ νὰ ἀντικρύσῃ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν μὲ συμφωνούντων μ' αὐτὴν.

Αὐτὸ τὸ τροπικὸ δυστυχὲς κύριοι μεταφέρθηκε καὶ στήν αἰθουσα ἀπὸ μερικῶν ἀντιπροσώπων οἱ ὅποιοι μὴ μπορῶντας νὰ ἀντικρύσουν τὰ ἐπιχειρήματα ἐκείνων πού ἐλεγξαν τὴν διοίκησιν ἀρχισαν νὰ ρίχνουν μομφὰς γιὰ κομμουνισμὸ γιὰ νὰ προκαλέσουν διώξεις καὶ νὰ δημιο-ουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν πού ἀνέ-φερα παραπάνω.

Σεχωριστὰ γιὰ τὸ σὺλλογον πού ἀντιπροσωπεύω ἔχω νὰ πῶ ὅτι μετὰ τὴν δημοκρατικὴν ἐκλογὴν Σερρών κατὰ τὴν ὁποία ἐξελέγη δημοάρχος κομμουνιστὴς ἀκολούθησαν δηλώ-

σεις τοῦ κ. Νομάρχου Σερρών ὁ ὁ-ποῖος καὶ στοὺς δασκάλους ὁρῆκε αἰτίες τῆς ἐκλογῆς. 'Αντὶ λοιπὸν ἡ διοίκησις νὰ διαμαρτυρηθῇ γιὰ τὴν ἀποδιδόμενη κατηγορίαν ἔγραψε τὸν ἀριθμὸν ἐκεῖνο στὸ Δ. Βῆμα καὶ δη-λώσεις τοῦ Νομάρχου Σερρών καὶ ἕνα ἄλλο ἀκόμα, στὰ ὅποια ἐρί-σκοντας ἀφορμὴ ἀπ' τίς παραπάνω δηλώσεις ἐκατηγόρησε τοὺς δασκά-λους Σερρών κι' αὐτὴ γιὰ κομμουνι-σμὸ καὶ τοῦτο γιὰτὶ ὁ σὺλλογος δὲν ἐπεδοκίμασε τὴν τακτικὴν τῆς.

Γιὰ ὅλους τοὺς παραπάνω λόγους δηλῶ ὅτι ἔχω ρητὴ ἐντολὴ ἀπὸ τὴ Γενικὴ Συνέλευσιν τοῦ σὺλλογου μου νὰ καταδιώξω τὴν λογοδοσίαν τῆς διοικήσεως.

Πρὶν περατώσει τὴν ἀγόρευσίν του ὁ κ. Καντὰς τοῦ ἀφηρέθη ὁ λόγος ἕνεκα παρελεύσεως τοῦ τε-θέντος χρονικοῦ ὁρίου. Κατόπιν τοῦτοῦ δ κ. Καντὰς κατέθεσε εἰς τὰ πρακτικὰ δλόκληρον τὸν λόγον του ὡς ἀνωτέρω.

ΚΑΡΑΧΑΧΙΟΣ (Ἀργολίδος).

Κύριοι συνάδελφοι, ὁ Σὺλλογος 'Αρ-γολίδος, ἕνας ἀπὸ τοὺς πρωτοπόρους τῆς ὁργανώσεως τῆς διδασκαλικῆς 'Ομοσπονδίας ὕστερα ἀπὸ μίαν νε-κροφάνεια τριῶν ἐτῶν ἐμφανίζεται καὶ πάλι σήμερα δι' ἐμοῦ 'Εμφα-νίζεται γιὰ νὰ παρηγορήσῃ καὶ δι-αλύσῃ ἀπὸ τὸν κύριον τοῦ Α' σὺλ-λόγου 'Αθηνῶν ἀντιπροσώπων τὸν φόβον ὅτι ἡ διδασκαλικὴ ὁμοσπον-δία θὰ διαλυθῇ ἀπὸ τὴν πολιτείαν καὶ στάσιν ἐναντι τῶν ἄλλων ὑπαλ-λῶν τῶν τῶν ἀπαρασπαστῶν ἀντι-κτικῶν Συμβουλίου, γιὰ νὰ μὴ εἶπω τοῦ κ. Προέδρου τῆς διδασκαλικῆς 'Ομοσπονδίας ἀπὸ φόβον μήπως εἶται ὑποβιβάζων τὴν ἀξίαν τῶν λοι-πῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ὁποίων παρ' ὀλίγον νὰ ἐγίνετο μεγαλύτερος ἀπ' ὅτι ἔγινε θύρουος ὅσον καὶ τοῦ μελλοντικὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοιούτου, ἂν ἐξακολουθήσῃ τὴν αὐτὴν πολι-τικὴν.

Ἐμφανίζεται ὁ σὺλλογος 'Αρ-γολίδος γιὰ νὰ ὁμολογήσῃ καὶ δια-πρανώσῃ ὅτι ἡ πολιτεία τοῦ Διοι-κτικῶν Συμβουλίου τὸν ἔφερε πάλι ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης μὲ δύ-ναμιν, ἂν μὲ συμπάθετε 120 μελῶν καὶ πλέον. Ὁ Σὺλλογος δὲν φοβᾶται λοιπὸν ἀπὸ τὴν πολιτείαν αὐτὴν τὴν διάλυσιν, ἀλλὰ καί ἄλλο, διὰ τὸ ὅποιο ἐγὼ μὲ ἀντιπροσώπων τοῦ λόγου τοῦ δι' εἰμι· ἐλάχιος τοῦ δέμας δὲν φοβοῦμαι, φοβεῖται δη-λαδὴ μήπως στὴν 18ην Γενικὴν Συνέλευσιν κανεὶς ἀντιπρόσωπος μεγαλόσωμος πάθει ἀπὸ ἀσφυξίας, λόγῳ τῆς συγκνετρώσεως ἀσφαλῶς περισσοτέρων ἀντιπροσώπων. 'Αν λοιπὸν πρόκειται ἡ πολιτεία τῆς διοικήσεως νὰ γίνῃ πρόξενος κακοῦ θὰ παρακαλέσω τὴν μέλλουσαν δι-οίκησιν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πολι-τείαν τοῦ ἀπερχομένου συμβουλίου καὶ ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ τε-τιμημένου κυρίου τοῦ Α' σὺλλογου 'Αθηνῶν ἀντιπροσώπου προταθεῖσαν.

Θὰ παρακαλέσω, γιὰ νὰ μὴ πικραθῇ ὁ περισσώτερος ἡμῶν πονῶν τὴν ὁ-μοσπονδίαν κ. ἀντιπρόσωπος νὰ μὴ ἐναντιώσῃ ὁ μέλλων πρόεδρος περὶ-δεῖας γιὰτὶ αὐτὲς στοχάζονται καὶ διαλύουν τὴν ὁργάνωσιν, ἀλλὰ νὰ κοιμηθῇ ἐφ' ὅσον θὰ ἐργάζονται οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι, οἱ κηδόμενοι γιὰ νὰ μὴ ἰδοῦμε τὰ θαύματα πού εἶδαμε καὶ τὰ ὅποια τὸν πειράζουν φαίνε-ται, θαύματα λέγω ὡς ἦσαν ἡ ἀνά-στασις τῶν νεκρῶν σὺλλογῶν καὶ ἡ ἀναζωογόνησις αὐτῶν πού ἦσαν στὴ ζωῇ. Ὁ σὺλλογος 'Αργολίδος διὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ τοῦ 24 'Ιουλίου, διὰ τῆς ὁποίας μετ' ἐν-δριστε ἀντιπροσώπων ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀνεπιφυλάκτως ἐγκρίνω τὴν πολι-τείαν τῆς, καὶ συγχάρῳ ταύτην, διότι ἐταῖ ἀπέδειξε τοὺς ἄλλους κηδεμόνας μας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν μποροῦν νὰ ξεκολλήσουν μερι-κοὶ ἄλλοι, ἐπὶ δὲν ἔχομεν ἀνάγκη κηδεμονίας καὶ ἐπὶ μόνοι μας, χωρὶς νὰ κατερχώμεθα στὰ περὶ ὁργάνω-ση, μποροῦμε ν' ἀγωνιζώμεθα καὶ νὰ ἐπιτυχάνωμε τὴν εὐμενὴ τῶν αἰτημάτων μας ἐπιλυσιν πρὸς μετρί-στην βέβαια λύπην μερικῶν συνα-δένων.

ΧΡΙΣΤ. ΜΠΙΤΣΙΚΑΣ (ἀντιπρό-σωπος Τριφυλίας). Κύριοι 'Αντιπρό-σωποι. Μέσα εἰς τὸν μεγάλον ὁρ-υθὸν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, μέσα εἰς τὴν μεγάλην δίνην τῆς ἐξελί-ξεως τῶν ἀτόμων, μέσα εἰς τὴν ἀλ-λολογιστικὴν τῶν ἀλληλοσυγκρουμέ-νων μαζῶν τῆς ἀνθρωπότητος ἄλ-λοτε πρὸς τὴν μίαν διεύθυνσιν καὶ ἄλλοτε πρὸς τὴν ἄλλην, μία μόνον τάσις ἀναφαίνεται, ὡς ἂν κόκκινη λαμπάδα, ἡ τάσις, τὸ πῶς οἱ ἀν-θρώποι θὰ ζήσουν καὶ ὅπως θὰ ἐκ-τελέσουν τὸν ὅλον σκοπὸν τῆς ζωῆς. Τὸ γεγονός τοῦτο εἶναι μεγάλῃ σημασίαν ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ μιᾶς χώρας. Ὅσον ὁ πληθυσμὸς μιᾶς χώρας εἶναι πυκνός, ὅσον ὁ τόπος, εἰς τὸν ὅποιον κατοικεῖ ἕνα ἄτομον εἶναι στενότερος, ὅσον τὸ ἄτομον τοῦτο αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη τῆς συνεργασίας τῶν ἄλλων ἀτόμων. 'Ἐνεκεν λοιπὸν τῶν αἰτίων τούτων καὶ ἕνεκεν καὶ ἄλλων ἀκρόμῃ, ἰσχύ-θησαν οἱ διάφοροι ὁργανισμοὶ οἱ δη-μόσιοι καὶ οἱ ἰδιωτικοί.

Ἐπάνω εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτὴν, κύριοι ἀντιπρόσωποι, ὁρῶντες καὶ ἡ ἰδική μας 'Ομοσπονδία καὶ ἡ ὁποία πάντοτε ἐπολιτεύθη ἐντὸς τοῦ πλῆ-θους τῆς νομιμότητος. Δὲν ἔχομεν λοι-πὸν δυνατόν καὶ ἡ σημερινὴ διό-κτις νὰ πράξῃ ἄλλως, παρὰ ν' ἀ-κολουθήσῃ τὸν κεχαρμένον ὁρ-μὸν τῆς. Διὰ τὴν οἰκονομικὴν τῶν αἰτημάτων μας καὶ διὰ τὴν ἐν γένει πολιτείαν τῶν περὶ τῶν τῆς δὲν ἔχῃ σὰς ἀπαρχολήσῃ, διὰτὶ πολὺ καλὰ, πολὺ ὁμορπᾶ, πολὺ θαυμά-καὶ πλατεῖα, τὴν ἀνέπτυξαν, οἱ κύ-ριοι ἀντιπρόσωποι τῶν ἄλλων πε-ριφερειῶν καὶ τῶν δύο παρατάξεων τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολι-τεύσεως, ὥστε περὶ τὸν θεωρῶ νὰ ἀνταρστήσῃ τὰ ἴδια. Κάθε εἰλι-κρινὴς συζητήσις, κάθε εἰλικρινὴς κριτικὴ δὲν ἔμπορεῖ, παρὰ ν' ἀνα-γνωρίσῃ τὸ ἔργον τῆς, ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν νίκην τῆς, ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν θρίαμβόν τῆς καὶ νὰ ἀναφωνή-σῃ ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς 'Ομο-σπονδίας παρὰ τὴν σωματικὴν νε-οικότητά του πολὺ ὥρατα, πολὺ ὁρθά, πολὺ συνετὰ καὶ ἐπιτήδεια

διεχειρίσθη τὰ ζητήματα τοῦ κλά-δου μας ἐν τῇ συνόλῳ των.

'Απὸ τῆς πεποιθήσεως τῆς ἰδι-κῆς μου ἀντιλήψεως ὁρμώμενος καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολήν τοῦ 'σὺλ-λόγου μου, τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τι-μὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω, δηλῶ ἀπὸ τοῦ δήματου τούτου ὅτι θὰ ὑπερ-ψηφίσω τὰ πεπραγμένα. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ δὲ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς 'Ο-μοσπονδίας νὰ τὸν εὐχαριστήσω διὰ τὰ ὅσα ἔκαμεν ὑπὲρ τοῦ κλάδου μας καὶ νὰ τοῦ προσφέρω ἕνα φί-λημα ἀπὸ τὴν παραθαλασσίαν Τρι-φυλίαν, φίλημα ἀγνόν, φίλημα κα-θαρὸν, φίλημα συναδελφικόν καὶ διχ' τοῦ 'Ιουδα, σὺν ἄλλων.

Χ. ΦΑΣΣΟΣ. (Καλαβρύτων) 'Α-γαπητοὶ κύριοι συνάδελφοι, σεβόμε-νος τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως περὶ τοῦδε τοῦ πολιτεύματος γρόνου, δὲν θὰ μακρηγορήσω διὰ ζητήματα γνωστὰ ἄλλως τοῖς πᾶσι.

Διὰ πρῶτην ἡδὴ φοράν παριστά-μενος ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ σὺλλό-γου Καλαβρύτων παρακολουθῶ μετὰ πάσης προσοχῆς τὴν ἐξέλιξιν τῶν συζητήσεων. 'Ηκούσα τῶν μὲν, ἐπι-δοκίμαζόντων τὴν δρασιν τῆς ἐπὶ διοικήσεως τῆς ὁμοσπονδίας μας, τῶν δὲ ἐπικρινάντων ταύτην.

Κύριοι ἀντιπρόσωποι, δὲν πρέπει νὰ ἀρνηθῶμεν τὰς μεγάλας προ-σπαθείας τῆς νέας διοικήσεως διὰ τὴν ἐπιλυσιν τῶν ἐπιμέλων ζητη-μάτων μας.

Τὸ ἔργον τῆς ἐξήραν ἄλλοι προ-καλήσαντες συνάδελφοι, μεθ' ὧν συμφωνῶ.

Εἰμὶ δὲ βέβαιος, ὅτι καὶ διὰ τὰ μὴ ἐπιλυθέντα τοιαῦτα θὰ ἐπράξῃ πᾶν τὸ δυνατόν καὶ τῶν ὁποίων δὲς ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει τῆς διοικήσεως.

Δὲν εἶναι παραδεκτὸν τὸ ὅτι λέγῃ, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῶν ζητη-μάτων μας δὲν ἀνῆκεν εἰς τὴν δρα-στηρίαν ἐνέργειαν τῆς διοικήσεως, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν καλωσύ-νην τῆς σεβαστῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ σεβαστὸς κύριος ὑπουργὸς μας ἐδροντοφώνησεν ἀπὸ τοῦ δήματος τούτου, ὅτι τὰς τυχόν ἀποτάσεις τῆς συνελεύσεως θὰ λάβῃ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν του καὶ εὐμενῶς θὰ ἐξε-τάσῃ.

'Αρα ἡ ἐνέργεια τῆς διοικήσεως ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ διὰ τὴν λύσιν τῶν ἐκ-στῶς ζητημάτων μας.

Ἐκείνῳ πού πρόχει: σήμερον εἶναι: νὰ ἐπιπαραστήρῃ γαλήνη συζη-τήσεων καὶ συναδελφικὴ ἀγάπην πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ τῆς παρούσης συνελεύσεως. Θρίξμος τῆς λαϊκῆς ἐκπαίδευστος καὶ ἐξύ-ψωσις τοῦ διδασκάλου εἰς ἀνώτερὰ ἐπίπεδα.

Ἀς ἀρθώμεν πάντες εἰς τὸ ὕψος τῆς μεγάλης ἀποστολῆς μας.

Ἡ ἀντιπολιτεύσις δὲ λειτουργεῖ καὶ ἂς κινήτῃ πάντοτε ἐντὸς τοῦ πλαιτίου τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμπερόντος τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ μεγάλου σκοποῦ τῆς.

Ἐχομεν νὰ ἐπιλύσωμεν πολλὰ καὶ σοβαρὰ ζητήματα καὶ νὰ λάβω-μεν ἀποφάσεις περὶ τούτων.

Ἐπίσης ἔχομεν πλείστας προτά-σεις τῶν σὺλλογῶν μας καὶ πρέπει νὰ συζητήσωμεν καὶ ταύτας, ἵνα οὕτως φανώμεν συνεπεῖς πρὸς τὴν ἐντολήν ἐκείνων.

Χωρῆσωμεν λοιπὸν ἐπὶ τὸ ἔργον.

ὡς ἐμπρέπει εἰς Ἑλληνας δημοδιδασκάλους, δηλῶ δι' ἐγκρίσεως τὴν πολιτικὴν τῆς νέας διοικήσεως.

Γ. ΞΕΝΟΣ. (Δράμας) Κύριοι Σύμβουλοι. Δὲ θέλω νὰ ἀπασχολήσω καθόλου τὴν Γενικὴν μας Συνέλευσιν μετ' τῆς κριτικῆς ποῦ θέλω νὰ περᾶς τὰ ζητήματα, ποῦ χειρίσθηκα τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας μας, γιατί μόνον τοὺς αὐτὰ φωνάζουν, ἀντὶ τῶν ὁσίων τοῦ κ. Ἀντιπροσώπου, ἀκούγοντα νὰ κρίνουν τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως, καθαρῶς ἀντικειμενικὰ καὶ ὄχι ἀτομικὰ, ὅπως δυστυχῶς συμβαίνει ἐν τῇ παρούσῃ Συνέλευσιν, ἀπὸ τῆς μερίδας ἐκείνῃ τῶν συναδέλφων, οἱ ὅποιοι ἐδῶ καὶ χρόνιαν πολλὰ, κακίζον συστηματικὰ τὴν ταχικὴν ποῦ ἀκολουθεῖ ἡ Ὁμοσπονδία, καὶ προσπαθοῦν μὲ κάθε μέσον, νὰ πάρουν μὲ τὸ μέρος τοὺς ἀφελεῖς συναδέλφους, οἱ ὅποιοι πολλὰ φορὲς ἔχουν ῥητὴ ἐντολὴ ἀπὸ τὸ Σύλλογόν τοῦ νὰ ὑπερεπιζητοῦν τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως. Ὡς νομίζετε νὰ τοὺς πάρουν ἀποσιωπῶντες πάντοτε τὴν ἀλήθειαν καὶ προσπαθοῦντες νὰ τοὺς ξεγελάσουν μὲ διάφορα ρητορικά σχήματα καὶ μὲ διάφορες κωμικὰς κινήσεις, σὰν φευτοπολιτικάντηδες. Καὶ μὲ τὸ μέσο αὐτὸ φαντάζονται πῶς κἀν κερδίζουν, βιών στὴν πραγματικότητά, καταστρέφουν τὴν ἐνότητά τῶν ἀφελῶν αὐτῶν συναδέλφων.

Γιαυτὸ καὶ βλέπουμε μὲ μεγάλη μας λύπη, ὅστερ' ἀπὸ κάθε Συνέλευσιν, οἱ ἀφελεῖς αὐτοὶ συναδέλφους νὰ ἀνακαλοῦνται στὴ τάξιν καὶ νὰ νὰ ἀποκηρύσσονται γὰρ τὴν πορροτικὴν στάσιν τοῦ ἑαυτοῦ.

Τέτοιον πρᾶγμα συνέβη σὲ πολλοὺς ἀντιπροσώπους στὴ Συνδιάσκεψιν τῆς Θεσσαλονίκης, γὰρ τὴν ποῦ καὶ καυχήθηκαν πῶς ἔχουν τὴν πλειοψηφίαν.

Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὑπάρχουν στιγμὲς κατὰ τίς ὁποῖες ἐξανίσταται ἡ συνείδησις τοῦ ἀνθρώπου, δεῦν ἀκούσιν νὰ διαστρέφεται ἡ ἀλήθειαν ἀπὸ συναδέλφους οἱ ὅποιοι πολλὸν καλὰ μποροῦν νὰ τὴν νοιώσουν δεῦν θέλουν, ἀλλὰ συστηματικὰ τὴν διαστρεβλῶνουν ἀγωνιστοῦ, σὲ μὲ τοῦλάχιστον, γὰρ ποῦ σκοπὸ.

Δὺν τέτοιες στιγμὲς παρουσιάστηκαν καὶ σὲ μένα. Μία στὴ Συνδιάσκεψιν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ μία στὴν ἱερὴ αὐτὴ αἴθουσαν.

Καὶ στὴ Θεσσαλονικὴ μὲν, ἐξανεστὴ ἡ συνείδησίς μου, δι' ἀνακρίσεως ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας, ζητοῦσε νὰ περιμείνουν οἱ συναδέλφους, ἐπὶ δέκα μέρες, γιατί κατὰ τὸ δόστημά αὐτὸ θὰ ψηφίζονταν τὸ Νομοσχέδιον τῆς ἀδείξεως τῶν ἀποδοχῶν μας, κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅπως μὲς ἐτόνιζε ὁ κ. Πρόεδρος, τῶν κ. κ. Γκουργὺν Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν. Τὶ ἔγινε τότε φαντάζεσθε. Οἱ δύο σπουδαῖοι αὐτοὶ συναδέλφους μὴ θέλοντες νὰ δώσουν καμμίαν σημασίαν στὶς διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Προέδρου, ὑπὸ τὴν ἀρχιμαστορίαν τῶν συναδέλφων Τσίρκα, Βασιτῆ, Γαλάνη καὶ λοιπῶν, ἐφώνησαν ὡς ἐν χορῷ, ἡμεῖς λεπτὰ θέλωμε καὶ ὄχι λόγια.

Ἐ τότε ποῦ δὲν ἀπατήθηκα. Ἀποτεινόμενος σὲ πρόσωπον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας, τοῦ ἔκαμα δριμύτατες παρατηρήσεις,

ὅπως πολὺ καλὰ θὰ θυμᾶται ὁ κ. Πρόεδρος, λέγοντας τὸν κ. Ράικον.

Μάλιστα κύριε Πρόεδρε, ἔχουν δικαίον οἱ συναδέλφους νὰ φωνάζουν, τὸ σφάλμα εἶναι σὲ σὰς. Ἐπρεπε, ἀν εἶχατε τὴ δύναμιν νὰ πετυχαίνατε τὴν ἀναβολὴν τῆς συγκαλήσεως τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ 10 μέρες καὶ νὰ ἐρχόσαστε τότε καὶ νὰ μὲς φέροντε, ἀπὸ μὲν τὸ Ἰπουργεῖο τῆς Παιδείας τὸ Νομοσχέδιον τῆς ἀδείξεως τῶν μισθῶν, ἀπὸ δὲ τὸν κ. Ἰπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὄχι λόγια πειὰ, ἀλλὰ μὴ βαλίσσα γεμάτη ἀπὸ χιλιάρικα, γὰρ νὰ βουλώσετε τὰ στόματα τῶν κακοποιῶν αὐτῶν συναδέλφων. Ἀλλὰ σὰς ρωτῶ κύριε Συνάδελφε, ἀν κ' αὐτὸ γινόνταν θάμεναν εὐχαριστημένους οἱ καλοὶ μας συναδέλφους ἀπὸ τῶν ἐνέργειες τῆς Ὁμοσπονδίας πᾶν σὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ; Βέβαια ὄχι! καὶ τὸ ὄχι αὐτὸ τῶς ῥα μόνος μου ἀπ' τὴν στιγμὴν π' ἀκούσα τοὺς γνωστούς μας συναδέλφους νὰ μὲς λέν χωρὶς καμμίαν συστολήν, πῶς ὅτι πετύχαμε, τὸ πετύχαμε ἀπ' τίς ἐνέργειες τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων.

Εἶναι ἡ στιγμὴ ἀκριβῶς ποῦ ἐξανεστὴ ἡ συνείδησίς μου γὰρ δευτέρην φορὰ, γιατί κατ' αὐτὴ ἀποδείχτηκε πειὰ καθαρὰ καθαρὰ ἡ κακοποιότητάς τους. Καὶ ἐτοὶ βλέπουμε πῶς οἱ τοὺς, ἕνας ἕνας μὲ τὴν σιρὰ τοῦ, πᾶν ἀπ' τὸ βῆμα τοῦτο νὰ κατακρίνουν τὸν τεχνικὸ τρόπο, τὸν ὁποῖο χειρίσθηκα καὶ πέτυχε πολλὰ ἀπ' τὰ ζητήματά μας ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας. Εἶναι γνωστὸς

γιαυτὸ καὶ δὲν τίς ἀπαριθμῶ, ἐπιφυλάσσομαι μόνον ἅ' ἀκούσω κ' ἐγὼ τίς ἐνέργειες τῆς Ὁμοσπονδίας γὰρ τὸ γλωσσικόν, γὰρ τὰ ἀσκήματα, καὶ γὰρ τὸ νομοθετικὸν ἀποκρίσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἐνέργειες οἱ ὁποῖες θὰ καταβλήθηκαν ἐξέπαινον, ἀλλὰ θὰ βρῆκαν ἀσφαλῶς μεγάλην ἀντίδρασιν.

Στὸ οἰκονομικὸ μέρος, τὴν ἐπιτυχίαν, ποῦ ἀμφισβέλλουν οἱ ἄλλοι, τὴν θυλακίσουν σὲ τέλος ἐκάστου μηνὸς γὰρ τὴν καλλιτέρευση τῆς ζωῆς μας.

Ὅσο δὲν γιαυτὸ ποῦ ἱσχυρίζονται πολλοὶ πονηροὶ συναδέλφους, δι' ἡλαθὴ ἀκρίβειαν τὰ εἶδη καὶ ἐτοὶ δὲν ἔχομε περισσεύματα, ἢ καὶ δὲ φθάνει γὰρ τὴν διατροφή μας, ἐγὼ προβάλω τὸ ἐρώτημα στοὺς κυρίους αὐτούς.

Ἄν δὲν πετυχαίναμε τὴν ἀδείξιν τοῦ μισθοῦ μας, ὅστερ' ἀπὸ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν εἰδῶν ποῦ ἱσχυρίζονται, πῶς θὰ τὰ καταφέρνημα; Ὅσο γὰρ τὸ ἐπίδομα πόλεως δηλώνω ὑπεβύθονα, πῶς δεῦν τὸ ἐάνοιξαι στὴ συνδιάσκεψιν τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ συναδέλφους τῆς ἀντιδράσεως, ἀρνήθησαν τὴν ἐξέτασιν σ' ὅλους μας ἢ τὴν μετατροπὴν τοῦ σὲ οἰκονομικὸν ὅπως ἡμεῖς ὑποστηρίζαμε, γιατί αὐτοὶ λέγει μένουν στὴν πόλιν καὶ ἔχουν περισσότερα ἐξόδα καὶ γιαυτὸ πρέπει νὰ πέρουν καὶ περισσότερο ἐπίδομα.

Ἄπ' τὴν στάσιν τοὺς αὐτὴ δὲν μποροῦσα μὲ στελεῶμε σχετικὰ τηλεγράφημα στὴν Ση Κυβέρνησιν τὸ ὁποῖο θὰ ὑποστήριζε ὅπως μὲς ὑποσχίθη ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας.

Τώρα δὲς βλέπομε πῶς κόπτονται

γὰρ τὴν ἐξέτασιν γιατί ἀραγε; ἀπλοῦστα γὰρ νὰ φαίνονται τάχα πῶς ἐνδιαφέρονται γὰρ τοὺς συναδέλφους ποῦ ὑπηρετοῦμε τὰ χωριά.

Γὰρ τὰ οργανωτικὰ ἐκφράζω τὴν ἐδὴ καὶ οἱ μέλλουσες διοικήσεις νὰ κατέβαλιν τίς αὐτὲς προσπάθειες γὰρ τὴν ολοκλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς οργανώσεώς μας.

Γὰρ τὰ δημοσιονομικὰ εἶματα ἀπλῶς σύμφωνα μὲ τὴν διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ὁ συνάδελφος Λέσβου τόνισε πῶς ἤθελε νὰ μάθῃ τίς ἐνέργειες τῆς Διοικήσεως πᾶν σὲ τὸ ζήτημα τῶν ἀδιορίστων ἐπιθεωρητῶν, γὰρ τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ἐγὼ θὰ ἤθελα νὰ μάθω τί πραγματικὰ γίνεται, γιατί οἱ περισσότερες κενὲς περιφέρειες εἶναι τῆς Μακεδονίας καὶ ἔξω πολλὰ καλὰ, τί στοιχίζει σὲ μὴν τέτοια περιφέρεια ἡ ἐλλείψιν ἐπιθεωρητοῦ, γιατί κ' ἡμεῖς τὸ ἴδιο εἶχαμε πάθει ἐπὶ ἐνάμην ἔτος περίπου στὴν περιφέρεια Δράμας.

Ἄπ' τὴν κριτικὴν ποῦ ἔκανε ὁ συνάδελφος ἀντιπρόσωπος Θεσσαλονίκης κ. Τσίρκα, ἐντύπωσιν μὲ ἔκαμε ἡ ἐπανάληψιν τῶν λέξεων ἀγῶνες, μάζα, κινητοποίησης δυνάμεων, ἐπίθεσις κλπ.

Σὰς διαβεβαίωσα εὐκρινῶς κ. Συνάδελφε πῶς τὴν στιγμὴ ἐκείνη νόμισα ποῦ δριμύτως, σὲ Μακεδονικὴ ἢ Μικρασιατικὴ Μέτωπον, δὲν μεταγερρίζοντα καὶ ἐγὼ τίς ἴδιες λέξεις, εἰς ἔργα δὲς, εἶχα τὸ ἀτόχημα στὴν πραγματοποίησιν τῆς λέξεως ἐπιθεωρητῶν τοῦμαστωρ.

Ἐ μὲν ἐπιτρέψω λοιπὸν ὁ κ. συνάδελφος νὰ τὸν συμβουλευθῶ, οἱ λέξεις θὰ μένουν μόνον λέξεις καὶ νὰ μὴ τίς μετατρέψῃ ποτὲ σὲ ἔργα, γιατί οἱ ἐργασίαι αὐτὰ τὰ χρόνια εἶναι ποῦ ἀρᾶς καὶ ὁκράγει κίνδυνος νὰ τραυματισθῇ ἠθικὰ καὶ ὁλικῶς χωρὶς νὰ περιμένῃ καμμίαν γιαντρίαν.

Τελειώνοντας, δηλώνω στὴν Συνέλευσιν πῶς ἐκτελῶντας ἐντολὴν τοῦ Συλλόγου Δράμας καὶ τῆς συνειδήσεώς μου, θὰ ὑπερψηφίσω τὰ πεπραγμένα τῆς ἀπερχομένης Διοικήσεως τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας ἀρχόμενος συνάμα ὅπως καὶ οἱ νέες Διοικήσεις φροντίζουν νὰ πετύχουν περισσότερα γὰρ τὸ καλὸ τὸ δικὸν μας καὶ γὰρ τὸ καλὸ τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς μας Κοινωνίας.

ΓΚΙΩΝ (Τήνου) Κύριοι Σύμβουλοι. Ὁ διδασκαλικὸς σύλλογος Τήνου τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω εἰς τὴν παρούσαν Συνέλευσιν μὲ ἀφῆκεν ἐλεύθερον νὰ κρίνω τὰ πεπραγμένα τῆς διοικήσεως τῆς διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας κατὰ τὴν λήξαν ὁμοσπονδιακὴν χρονίαν ἀφρὸ ἀκούσω καὶ παρακολουθῶντας τὰς διεξαχθεῖσας συζητήσεις.

Ἐκ τῶν μέχρι τῆς ὥρας ταύτης διεξαχθεῖσας συζητήσεων, καὶ ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Προέδρου καὶ τῶν λοιπῶν κ. κ. συνέδρων διέπιστωσα καὶ πιστεύω ἀκράδαντος δι' ἡ Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας μας κατὰ τὴν παρελθούσαν ὁμοσπονδιακὴν χρονίαν καλῶς διεχειρίσθη ἀπαντᾶ τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου μας κατεβαλόντα ὑπερανθρώπους προσπάθειας διὰ τὴν γενικὴν ἀνάψωσιν αὐτοῦ.

Ἐάν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας μας ἀπεδόθη ὅσο τιμὴν κ. κ. συνέδρων μοιρᾶται διὰ διὰ διεχειρίσθη καλῶς τὸ γλωσσικόν ζήτημα φρονῶ δι' αὐτὴ εἶναι ὀφείλει καθὼν ἐὰν ἐπέμενε εἰς τὸ γλωσσικόν δὲν ἦτο τοῦτο πρὸς ζημιὰν ἀνεπανόρθωτον τῶν ἄλλων ζητημάτων τοῦ κλάδου.

Κατόπιν τῆς γνώμης τὴν ὁποῖαν ἐμφορῶσα δηλῶ δι' ὁ σύλλογος Τήνου ἐγκρίνει καθ' ὅλα τὴν γραμμὴν τὰ πεπραγμένα τῆς διοικήσεως.

Κ. ΚΑΠΕΝΕΚΑΣ. (Ἀντιπρόσωπος Σάμου). Εἶναι ἀλήθεια, δι' χάρις ἀπ' ἐνὸς μὲν στὴ φιλοπαλλήλικήν πολιτικὴν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως καὶ μάλιστα σὲ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον ποῦ εἰδείξε γὰρ τὸν κλάδον μας αὐτὴν, ἀπ' ἑτέρου δὲ χάρις στὴ συντηρητικότητά πρὸ παντός, ἀλλὰ καὶ τὴν τιμιότητά μὲ τὴν ὁποῖα διεχειρίστηκε ἡ σημερινὴ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας μας τὰ διάφορα ζητήματά μας, ὁ κλάδος μας κατάρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν δικαίαν ἀναγνώρισιν τῆς ἀμφισβητούμενης ἀξίας τοῦ καὶ καμμίαν ἄλλη Διοίκησιν ὡς τώρα δὲν ἀπέδωσε τόσα θετικὰ ὠφέλη στὸν κλάδον μας ὅσα ἡ φετινὴ Διοίκησις.

Ἐνὸς ὅμως τόση πολιτικὴ ἐπέδειξε στὴ διαχείρισιν τῶν ζητημάτων ποῦ τῆς παρουσιάσθηκα, σὲ γλωσσικὸν ζήτημα κράτησε διωτικῶς μὴ στάσιν ὅλους διόλου ἀδικαιολόγητον, ἀφρὸ οὔτε μὴν ἀπλή καὶ γὰρ τὸν τύπον ἔστω διαμαρτυρία δὲν διετύπωσε γὰρ τὴν κατάρτησιν τῆς Δημοτικῆς ἀπὸ τίς διὰ τελευταίας τάξεις τῶν σχολείων μας, ἀν καὶ ἐγνώριζε πολλὰ καλὰ, δι' ἡ γλώσσα αὐτὴ δὲν ἔπαυσε ποτὲ νὰ ἀποτελῇ ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα βανκὰ τοῦ ὁργανωμένου κλάδου, ἀπ' ὅσον πιστεύει αὐτός, πῶς μόνον μὲ τὴν γλώσσαν αὐτὴ εἶναι δυνατόν νὰ ἀργασθῇ τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον καὶ νὰ μορφωθῇ ἡ μεγάλη μάζα τοῦ λαοῦ μας.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ σύλλογος, τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω ἐγκρίνει μὲν τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τῆς σημερινῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν ὡς πρὸς τὸ γλωσσικόν.

Κ. ΚΡΑΔΙΟΣ (Κομοτινῆς). Κύριοι Συνάδελφοι, Ἐκτελῶντας ῥητὴν ἐντολήν τοῦ συλλόγου μου νὰ ἀσκήσω ἀμερόληπτον καὶ ἀντικειμενικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς ἀποχωρούσης Διοικήσεως, ἔχω νὰ εἰπῶ τὰ ἑξῆς ἐν συντόμῳ.

Ἄς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ τόνισω δι' ἐν ὑβρον ἱκανοποιητικὴν καὶ φετινὴν τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. προέδρου ὡς τὴν ἐπερίμενα καὶ ὅπως ἐπρεπε νὰ εἶναι αὐτὴ, καθὼς καὶ τοὺς λόγους διὰ τῶν ὁποῖων ἐδικαιολόγησε τὴν βραχύτητα καὶ τὸ συγκαταλημμένον αὐτῆς δι' ὑβρον ἀρκετοῦς.

Ἐπειδὴ δὲ παρὰ τῶν προσηλωμένων συναδέλφων ἐβίβησαν ἐπαρκῶς τὰ σημεῖα τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως, δὲν θὰ ἐκπαυλάσω ταῦτα ἵνα μὴ χρονοτριβήσῃ, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ παραλείψω νὰ θέσω καὶ ἐγὼ τὰ οὐσιώδη τοῦ ἐν ταῖς γενικαῖς γραμμαῖς τῶν. Ἐν δὲ μὲς ἔδρη συμφώνησιν ἡ ἀποχωρούσα Διοίκησις διὰ τὴν τακτικὴν τὴν ὁποῖαν ἐτήρησεν.

τά εκπαιδευτικά μας ζητήματα και μάλιστα εις τὸ γλωσσικόν, τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν καὶ ἡμεῖς τὸ σπουδαιότερον ἀπόκλιμα σειρας συγκληρῶν ἀγώνων τοῦ κλάδου. Ἐπίσης τοὺς νόμους περὶ Διοικήσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ δοκιμότητος ἑκατομμύριον νεοδιοριζομένων συναδελφῶν οἵτινες δοκιμάζουν πραγματικὴν ἀγωνίαν καὶ ἀγανάκτησιν τοὺς εὐρίσκουμεν ὅχι ἐνδεξιμῶν καὶ καταλογίζομεν εὐθύνας εἰς τὴν Διοίκησιν διὰ τὴν θέσιν τὴν ὅποیان ἔλαβεν πρὸ καὶ μετὰ τὴν ψήφισιν ταύτην.

Ἀλλὰ θὰ θίξω καὶ ἕνα σπουδαῖας σημασίας εἰσέτι σημεῖον. Δὲν ἐφρόντισαν ἡ ἀπερχομένη Διοίκησις, ὥστε οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν γεννηθέντων διορισμῶν νὰ δοθῶν εἰς τὰς περιφερείας τῶν νέων χωρῶν καὶ διὰ τῶν παραμεθωρίων ὥστε νὰ μὴ παρατηρητῇ τὸ λυπηρὸν καὶ ἐγκληματικὸν γεγονός ἀπέναντι τοῦ λαοῦ τῶν χωρῶν τούτων, τὸ νὰ μένουν ἀρκετὰ σχολεῖα κλειστά ἢ πλημμελῶς λειτουργοῦντα τὴν στήμην κατὰ τὴν ὅποیان οἱ γείτονες λαοὶ ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν πᾶν τὸ ἐλεῖον ἐν ταῖς περιφερείαις ταύταις. Τὸ χειρότερον δὲ εἶναι ὅτι οἱ μόνον δὲν εἶναι ἀνοικτὰ τὰ σχολεῖα, ἀλλὰ καὶ ἡ διοίκησις τῆς δημοτικῆς ἐν πολλὰς γενοικιαῖς περιφερείαις τῆς Κομοτινῆς, εἶναι ἀέφαλος. Χρόνια δολόγηρα ἔχουν νὰ ἀνταγκάζουν οἱ συνάδελφοι τῶν παραμεθωρίων τοὺς ἐμφυχωτάς καὶ καθοδηγητάς τοῦ ἔργου τῶν, τοὺς ἐπιθεωρητάς.

Καὶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εἶδμεν ἐνδιαφέρον τὸ ὅποιν ἤρμοζε εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ὀμοσπονδίας μας. Ἀλλὰ μήπως ἐφρόντισαν νὰ τὸνῶσιν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν συναδελφῶν τῶν περιφερειῶν τούτων οἵτινες εἶναι ἐθνικοὶ μάρτυρες, ξεκαθαρίζοντας ἡ περὶ τῶν τοὺς ἀρμόδιους κύκλους τοῦ Ὑπουργείου μας διὰ πρῆπει νὰ ἀναγνωρίζονται ὅλα τὰ ἔτη ὑπηρεσίας τῶν ὑπηρετούντων ἐν ταῖς νέαις χώραις ἐκπαιδευτικῶν μας εἰς τὸ διπλόσιν, ὡς γίνεται διὰ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους καὶ συγκεκριμένα εἰς τοὺς τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας! Δὲν εἶδμεν δυστυχῶς κανεὶ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ δίκαιον τοῦτο καὶ ἐλέγχοντες τὴν ἀποχωροῦσαν Διοίκησιν, διατυπώνομεν συγχρόνως ἀπαίτησιν ὅπως ἐνδιαφερθῇ δι' αὐτὸ ἡ νέα τοιαύτη.

Δοκιμάζουν πραγματικὸν πόνον οἱ συνάδελφοι τῆς περιφέρειας μου ὥστε ἐν πολλοῖς τὴν πλημμελίαν ταύτην ἐκπαιδευτικὴν κατὰστασιν καὶ διαλαλοῦν εἰς τὸ Πανελλήνιον συνέδριόν μας διὰ, προκειμένου περὶ ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων καὶ τῶν συμπερὸντων τοῦ λαοῦ μας σχολεῖοι, ἡ ἐκάστοτε Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας μας νὰ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ τὰ παρακολουθῇ ἀγρύπνως καὶ νὰ τὰ προτάσῃ παντὸς ἄλλου ζητήματος καὶ πάσης ἄλλης διεκδικήσεως διὰ νὰ εἰμεθα ἐν τάξει καὶ ἀπέναντι τοῦ λαοῦ μας, ἀλλὰ καὶ τοῦ λαοῦ μας, τοῦ ὁποῖου τὴν ἐκτίμησιν ἀπολαμβάνομεν ἀκεραίαν.

Συνεχίζω διερχομένης τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν συναδελφῶν μου πρὸς τὴν Σὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς Παιδείας ἐξοχωτάτους Ὑ-

πουργοὺς διὰ τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπέδειξαν πρὸς ἐκπαυτοὺς τῶν δικαίων, ἀλλὰ καταπονημένων μέχρι τῆς χθὲς οἰκονομικῶν μας διεκδικήσεων ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε πατρικὸν καὶ τὸ ὁποῖον ἐκαλλιέργηθη καὶ διὰ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς τακτικῆς τῆς ἀποχωροῦσας Διοικήσεως, τὴν ὁποῖαν συγκαίρομεν καὶ ἐγκρίνομεν τὴν τακτικὴν τῆς εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, χωρὶς νὰ παραλείψωμεν νὰ εἰπομεν ὅτι περιμέναμε γενικὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐκ 15 ὁρίσματος πόλεως, διότι ἐπὶ τοῖς λόγοις σοδαροὶ ἐπιβάλλουν τὴν γενικὴν τοῦ ἐπέκτασιν καὶ εἰς τὰ χωρία. Ἐπὶ τῆς περιμέναμε κανονικῆς προαγωγῆς καὶ διαφώτισιν τῆς Πολιτείας ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως μας διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ παραμεθωρίου ἐπιδόματος καὶ τὴν ἀδξῆσιν αὐτοῦ ἐάν ἦτο δυνατόν, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν συναδελφῶν ἐκείνων οἵτινες ἀκρίτως καὶ μάρτυρες, ὡς ἔρθωσιν τοὺς ἐξαρεκτικῶν σεαυτοὺς γέροντας συνάδελφους, καὶ διὰ νὰ καλεσθῇ προθυμία ὥστε νὰ ὑπηρετοῦν ἐν ταῖς περιφερείαις αὐταῖς καὶ οἱ ἀριστοὶ τῶν συναδελφῶν, ὡς τὸ ἐπιβάλλουν σοδαροὶ καὶ σπουδαῖοι λόγοι ἀπορέοντες ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν πραγμάτων καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν παντὸς εἰδους ἐκτροπῶν (προπαγανδῶν ἀντιθηρητικῶν καὶ ἀντεθνικῶν).

Δὲν θὰ ἐκστομήσω τὸ κατηγοροῦν ὅτι τὸ ἐπαινῶ διὰ τὴν ἀποχωροῦσαν Διοίκησιν διότι τὴν καὶ ἀποδίδωμι κατηγορίας ἡ ἐπαίνους;

Μήπως καὶ κατὰ τὰ προηγουμένα ἔτη δὲν ἐδόθησαν ἔπαινοι καὶ κατηγορίαι; Ἐξελιγθὼν ὁμοῦ ἡ ὑποθέσις τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἐργάτου αὐτοῦ τοῦτο εἶναι καὶ οἱ καὶ οἱ! Καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας δὲν ἐπετεύχθη ἴσως τὸ ἀπέλυστον, ἀλλὰ ἐπετεύχθη καὶ ἐξελιγθῇ ἡ θέσις τοῦ ἐργάτου τῶν σχολείων, πρᾶγμα ὅπου μᾶς πείθει ὅτι καὶ ἀνὰ πύργῳ ἡ ἀποχωροῦσα Διοίκησις μας, εἰς ὠριμότητα ζητήματα, ἀπέτυχε ἐν τῇ εὐγενεῖ προσπαθείᾳ τῆς διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ διπλοῦ σκοποῦ τῆς. Ἐβλεψεν ἐν πολλοῖς ἡ ἀπερχομένη Διοίκησις μὴ τὴν ἀδιαφορίαν τῆς, καὶ τὴν ὑποχωρητικὴν τὴν ὅποιν ἐδείξεν ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐκ τῆς ζητήματων μας, ἀλλὰ κυρίως μὲ τὸ πάθος καὶ τὴν πολεμικὴν τὴν ὅποιν ἤσκησε κατὰ εὐαρίθμωσιν συναδελφῶν οἵτινες τὴν ἀπαραχώρησαν καὶ τῆς ἀπέσπασαν περισσότερον ἢ πρὸς ἐπρεπε, τὴν προσοχὴν τῆς.

Θέγοντας καὶ τὸ τελευταῖον σημεῖον τὰ ὅργανωτικά, θὰ συγκαρπὸν τῇ Διοίκησιν διότι οἱ καρποὶ τῶν κόπων τῆς εἶναι ἐμπρὸς μας καὶ θὰ χειροκροτήσῃ τὸ σύστημα τῶν περιοδεύων τῆς. Ἀλλὰ δὲ μὴ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω ὅτι, ἀν καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι παρετηρήθη σημαντικὴ ἀδξῆσις καὶ τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου μου, εἰς τοῦτο δὲν συνετέλεσαν ἡ διοίκησις, ἀλλὰ ἐγένετο ἀπὸ ἐν διαφέρον τῶν συναδελφῶν ὅπως ἐνισχύσουν τὴν φωνὴν τοῦ δικαίου τῶν ζητημάτων μας καὶ πυνκώσουν τὰς τάξεις τῶν ὁργανωμένων συναδελφῶν. Ἐβλεψεν ἡ ἀποχωροῦσα Διοίκησις διὰ τῆς ἀσέτου ἀρθρογραφίας τῆς τοῦ Διδακταλικοῦ μας Βή-

ματος καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν παλαιῶν συνδρομητῶν τοῦ Βήματος διεκοψαν σκέριν μὴ τὸν ἄλλοτε ἀγαπητότατον καὶ ἀχώριστον φίλον τῆς ἐρημίας τῶν, γιατί δὲ βρισκουν τίποτε τὸ ὠφέλιμον εἰς αὐτὸ ὡς εὐρισκουν πρῶν, τίποτε τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ ἐπαγγελματικὸν καὶ συχαίνονται διαδίδοντας τὴν γεμάτην πάθος ἀρθρογραφίαν τοῦ, τὴν χωρματισμένην μὲ λέξεις καὶ φράσεις αἰνιτικές θὰ ἀνέκουν ἀσφαλῶς σὰ ἄλλα περιοδικὰ καὶ οἱ διὰ διδασκαλικῶς μας Βήμα. Ἀς τεθῇ φραγμὸς διὰ τὸ μέλλον ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο, διότι πιστεύω με εἶναι μικρὸν ἀποσυνθέσεως τῆς ὁργανώσεως μας τὸ παρατηρηθὲν φαινόμενον καὶ ὅλον κατασκευαστικῆς τῶν ἐνθουσιῶν ἐκείνων συναδελφῶν οἵτινες πάντοτε διελάλησαν τὰ δίκαια τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου καὶ ἔγιναν θύματα εἰς πολλὰς περιστάσεις διὰ νὰ φέρουν ὡς ἀποτέλεσμα τοῦς καρποὺς τῆς φεικτικῆς χρονίας τοῦς ὁλοῦς τῶν πλουσιῶς ἔδρεψεν ἡ ἀποχωροῦσα Διοίκησις. Ἀς χρησιμεύῃ τὸ Διδακταλικὸν μας Βήμα γὰρ διὰ διδασκῆναι καὶ συζητῆσαι ἐπιστημονικῶν γνώμων καὶ θεμάτων, διότι οἱ συνάδελφοί μου δηλώνουν κατηγορηματικὰ ὅτι ἐστὶ τὸ θέλουν. Ἐχουν τὴν ἀξίωσιν νὰ βλέπουν καὶ νὰ παρακολουθοῦν τὸ κάθε ζήτημά μας μὲ διαυγῆ φανὸ καὶ οἱ θολωμένοι ἀπὸ τὰ προσωπικὰ πάθη τῆς ἐκάστοτε Διοικήσεως, διότι εἰμεθα ὅλοι διδασκαλοὶ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους καὶ ἐργαζόμεθα διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Θὰ χαρακτηρῶν ὡς ἀληθινὴν ἐμπνευστὴν τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ καὶ Προέδρου διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς Ὀμοσπονδίας μας, τὴν χειροκροτοῦμεν καὶ δηλώνομεν ὅτι οἱ περισσότεροι τῶν συναδελφῶν μου, θὰ καταβάλλουν τὴν πρὸς τοῦτο ἐκατομυριάκιον συνδρομὴν τῶν.

Ἄλλο ἕνα σημεῖον θὰ θίξω. Τὴν ἀπαιτοῦν τὴν ὅποιν ἔχομεν νὰ βλέπομεν νὰ δεκνύη ἡ ἐκάστοτε Διοίκησις ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προτάσεων τῶν Συλλόγων, διότι θεωροῦμεν ἐνταυτῇ εἰρηνεῖαν τὸ νὰ διατυπώνωμεν πάντοτε τὰς αὐτὰς προτάσεις χωρὶς νὰ καταβάλλεται σοδαρὰ προσπάθεια ὑπὸ τῆς Διοικήσεως διὰ πραγματοποιήσιν. Ἐχομεν ἐπίσης ἀπαιτήσιν, αἱ ἀποφάσεις τῶν Γενικῶν μας Συνελεύσεων, νὰ ἐκτελῶνται σχολαστικῶς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐτήρησεν ἐκρίτως ἡ ἀποχωροῦσα διοίκησις.

Ἦδη τελειώνων λέγω διὰ ψηφίζω ὑπὲρ τῆς τακτικῆς τὴν ὅποιν ἐπέδειξεν ἡ ἀποχωροῦσα Διοίκησις εἰς ὅλα τὰ ζητήματά μας μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν ὡς πρὸς τὰ ἐκπαιδευτικά.

ΚΑΡΑΣΤΕΡΓΙΟΥ (Δαγκάδα). Συνάδελφοι ἀντιπροσώποι, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν διδασκάλων τῆς περιφέρειας Λαγκαδᾶς τοὺς ὁλοῦς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω κατὰ τὴν παρῶσαν 17ην Γενικὴν τὸν Κλάδου Συνέλευσιν, ὁστερα ἀπὸ μακρὰν συζήτησιν, πῆρε τίς ἀκόλουθες ἀποφάσεις. Πρῶς τίς παρούσας σχέτες, χωρὶς πλατεῖα δικαιολογήσῃ, γιατί ἀγαπῶ τὰ λίγα καὶ χτυπητὰ, γιατί δὲν θέλω νὰ κἀμὲν κατάχρησιν τῆς καλοσύνης μας, ὥστε νὰ μ' ἀκούτε πολλὰ ὅρα

γὰ νὰ διαφωτισθῇ τάχα, σὰν νὰ μὴν εἶναι γνωστὰ σ' ὅλους μας τὰ γεγονότα καὶ οἱ καταστάσεις τὰ ὁποῖα ἐλέγχουμε. Ὅμως εἶμαι ἔτοιμος νὰ δώσω κάθε ἐξηγήσῃ ὅταν κινεῖται μὲ προκατάληψιν. Ὅριστε λοιπὸν αἱ ἀποφάσεις μας. Ἡ διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας γενικὰ ἐσημείωσε ἐπιτυχίαν 1) εἰς τὰ οἰκονομικά τοῦ Κλάδου ζητήματα, 2) εἰς τὰ ὁργανωτικά καὶ 3) εἰς τὰ ἐκπαιδευτικά. Ὅμως δὲν ἐπρεπε τὴ βαρύτητα τῆς ἐξ ἴσου καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐπικελευσῆς τοῦ ἐπιδόματος πόλεως ὁμοιομῶρως εἰς ὅλους τοὺς διδασκάλους. Δὲν ἐνήργησε ὅπως ἐπρεπε ὅταν ἡ δημοτικὴ γλῶσσα κατηγορεῖται ἀπὸ τὰς ἀνωτέρας τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ.

Τὴν μὴ ψήφισιν τοῦ νόμου ποῦ ἐπὶ διετίαν περιρρεῖ τις προαγωγὰς ἐντονώτερον ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ Κλάδου νὰ λυθῶν μέσα σὲ μὴ ὁμοσπονδιακὴ χρονιά καὶ ἐπειδὴ εἶναι προτιμώτερον κάθε διοικήσεως νὰ ἐπιδώκῃ τὴν ἐπιλυσιν ἔστω καὶ ἐλγύνῃ ἐκ τῶν ἀτημάτων μας, παρὰ νὰ ἐπιζητῇ τὴν ἐπιτυχίαν ὅλων καὶ νὰ μὴ ἐπιτυγχάνῃ σὲ κανένα. Διὰ ταῦτα ὁ σύλλογος δημοδιδασκάλων Λαγκαδᾶ ἐγκρίνει τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως τῆς Διδακταλικῆς Ὀμοσπονδίας κατὰ τὴν περασμένην χρονιά, εὐχόμενος ἡ δράσις τῆς ἡ τῶν καλῇ διὰ τὸν κλάδον ὅπως ἔρη μνηστὰς καὶ εἰς τὸ μέλλον.

ΤΟΕΚΑΣ (Παραμυθιάς). Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, εἰν' ἀλήθεια πῶς πολλοὶ συνάδελφοι ὡς τὴν φάλαγγα —καθένας ἐκ τῶν τοῦ ἐξάφαινον— τῆς Ὀμοσπονδίας μας, τὴν χειροκροτοῦμεν καὶ δηλώνομεν ὅτι οἱ περισσότεροι τῶν συναδελφῶν μου, θὰ καταβάλλουν τὴν πρὸς τοῦτο ἐκατομυριάκιον συνδρομὴν τῶν.

Θάθελα τώρα κι' ἐγὼ ἐκτελώντας ἐντολὴν τοῦ Συλλόγου Παραμυθιάς ποῦ ἀντιπροσωπεύω, νὰ πῶ λίγα λόγια κρίνοντας ὅσο μπορὸν ἀντικειμενικώτερα τὴν τακτικὴν τῆς Διοικήσεως στὴ διεκδικήσιν τῶν συμπερὸντων τοῦ κλάδου.

Ὅπως καὶ ἄλλοι συνάδελφοι τόνισαν, ὁ καὶ Προέδρος στὴ λογοδοσίαν τοῦ, ἀν μὴν νὰ λεχθῇ τέτοια, μᾶς εἶπε ὅτι ἡ τακτικὴ τοῦ ἦταν ἡ συμπεριφορά καὶ ἐπὶ μόνον αὐτῇ χρωστάμε κάθε ἐπιτυχία, ἐκπαιδευτικὴ, οἰκονομικὴ, ὁργανωτικὴ καὶ ἐπιτυχία ἡθικὴ ἐξέφωσις τοῦ Κλάδου μέσα στὴν κοινωνία.

Καὶ ἐπεὶ ἀνέβας ὁμοῦ ποῦ παρακολουθῇ ἔστω καὶ ἀπὸ μακρὰν τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἴρῃ ὅτι τίποτε σχεδὸν ἀπ' ὅσα ἐσχυρίσθηκε ὁ καὶ Προέδρος, δὲν εἶναι ἰδικὴ τοῦ ἐπιτυχίου. Καὶ ἐξηγοῦμαι, ὡς πρὸς τὰ ἐκπαιδευτικά ζητήματα ζωῆς καὶ πολλοὶ ἄλλοι συνάδελφοι εἶπαν, οἱ μόνον δὲν ἔκανε τίποτε, ἀλλὰ καὶ ζήμωσε τὸν κλάδον, πρὸ πάντων μὲ τὸν νόμον περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς καθαρῶς ὡς σὲ τὸν Δημοτικὸν Σχολεῖον. Δὲ μένω σὲ πρῶτον —καίτοι κι' αὐτὸ ἔμεινε ἀδιαμαρτύρητον ἀπὸ ἀπὸ τὴν ἀπερχομένη διοίκησιν θὰ σταθῇ ὁμοῦ λίγο σὲ Β', ὁ καὶ Προέδρος ἦταν ὁ τυχερός, τὸ σκαλο-

πᾶντι μπορεί νὰ πῇ κανέναν γιὰ τὴν εισαγωγὴν τῆς καθαρεύουσας στὸ σχολεῖο. Ὅχι· μόνο δὲ λογάρισε τὴ γνώμη τῶν συναδέλφων κατηχηγμένων ὑπὲρ τῆς Δημοτικῆς, ὅπως φάνηκε καὶ ἀπὸ τοὺς κυρίους ἀντιπροσώπους τῆς 17ης Γενικῆς Συνέλευσης, μὰ σὺν εἴδῃ ὅτι ἀγανάχτησαν οἱ συναδέλφοι ἀρροιστημένοι καὶ γεροὶ ἡθικοὶ καὶ ἀνῆλθοι, συντροφοὶ καὶ διεισπραμένοι (γιατὶ ἔτσι τοὺς ἐξωρίσε) ἄρχισε τότε μὲ ἔρπνη γιὰ τὴν γλῶσσαν καὶ ζήτησε νὰ κανονισθῇ τὸ ζήτημα ἀπὸ μὴ ἐπιτροπῆς. Μὰ σὺν εἴδῃ πάλι ὅτι αὐτὸ ἔκαμε κακὴ ἐντύπωση, στὸ ὑπουργεῖο, γιὰ τὴν πρὸς τὸν καὶ δημοσίους ἕνα γράμμα στὴν «Αὐτοκρατορία», νομίζω, καὶ λέει ὅτι καθόλου δὲ θὰ καταπιανόταν τέτοιον ζήτημα, ἀν ἔχεν πῶς κανονισθῇ με νόμο.

Ἐρχονται ὅστερα εἰς ἐπιτροπὴς στὴς οικονομικὰς διαδικασίας. Κι ἡ ταχτική τῆς δημοσπονδίας δὲν ἐπέτυχε, ἦταν μὴ ταχτική—ἴδια βέβαια μὲ τίς προηγουμένους τῶν προηγουμένων διοικήσεων—πολὺ γλαυρή, ταχτικὴ παρακλήσεων καὶ ὑπομνήσεων, πού ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ μὲς πουν καὶ διακονήσαντες μετὰ στή βουλῇ (Κουπαρδοῦς), ταχτικὴ πού κράτησε μὴ μὰς δασκάλων (14000) μακριὰ ἀπ' τὸν ἀγῶνα τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, ταχτικὴ πού τίποτα δὲν ἔλυσεν ἀπ' τὰ ζητήματά μας. Τότε πῶς δόθηκαν αἱ ἀυξήσεις; μὴπως γι' ἀμοιβὴν τῆς σὴν ὁφειλόμενης τῆς Διοικήσεως; μὴ ἡ ταχτικὴ αὐτὴ ἀκολουθεῖται ἀπὸ τὸ 1928. Τότε γιατί δὲν δινόταν γρηγορώτερα; Μήπως ὁ κ. Ράϊκος, ὅπως εἶπαν καὶ 2—3 ἐκ τῶν κυρίων ἀντιπροσώπων, ἔκανε προσωπικῶς πολιτικὴν; μὰ δὲν ἤξαιραν οἱ κύριοι ἀρμόδιοι πῶς οἱ ὑπάλληλοι καὶ εἰδικότερα οἱ δασκάλοι πεννοῦν; γιατί τότε στήν ἀρχὴ τῆς σταδιοδρομίας τοῦ τοῦ Κράτος σκεπτότανε γιὰ περικοπὴ 4 1/2 οἰο (Αὐγούστου 1933).

Καὶ θὰ τὴν ἔκανε ἀν τὴν ὥρα πού ἡ Διοίκησις ἔχοντας λύση (!) τὰ ἐκπαίδ. ζητήματα ἀναπαύονταν πάνω στὴς δάφνες τῶν ὑποθημένων ἐπιτυχῶν τῆς (ἀν λέει) οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι δὲν ἔκαναν (κατὰ Σίβριο) τὴ Μεγαλειώδη ἐκείνη συγκέντρωση τῶν Ὀλομπίων. Ὅχι· μόνο αὐτοὶ ἀν πάρῃ καὶ καὶ ἐξουσίαν τὸ Δ. Βῆμα θὰ δῇ ὅτι ὁ κ. Ράϊκος δὲν εἶχε καμμιὰ ἐπίσημη βεβαίωση καὶ ὅτι ἔλεγε στὸ ἕνα φύλλο, τὸ ἀναιρούσε στὸ ἄλλο, ἀν ὅχι· στὸ ἴδιο. Καὶ τῆς αὐτῆς γιὰ νὰ ποικιμίσει τοὺς συναδέλφους καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν κυβερνήσιν στήν αἰώνια ἀρχὴ τῆς τοῦ διαίρει καὶ βασίλευε, μπόρεσάν τὴν ἀνάγκη νὰ δώσῃ ὅτι ἔδωκε. Στὸ Διδ. Βῆμα τῆς 24/9/33 (σημειώματα) γράφει: «ὡς μετρηθῶν αἱ εὐθύναι· καμμιὰ δικαιολογία δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ τοῦ παραστήσῃ τὴν ὑπομονὴν (τοῦ δασκάλου ἐννοεῖται), οἱ πόδες τοῦ δὲν ἀντέχουν πιά· καὶ στὸ ἴδιο πάλι λέγει ὑπομονή. Εἰδοποιούμεν ὅτι τὰ ζητήματα τῶν δασκάλων μῆχαν σὸν καλὸ δρόμο· τὸ ἕνα ἀναίρει τὸ ἄλλο. Τὸ Νῆριο σὺν εἴδῃ ὅτι τὸ κράτος δὲ σκεπτότανε νὰ δώσῃ τίποτε στοὺς δασκάλους τὰ χάνει. Στέλνει γράμμα τοῦ κ. ὑπουργοῦ μὲ κάποιον σημαίνοντα

πράγοντα (τοῦτο μὲ ἐπιφύλαξιν) Φ. Δεδούση (Δ.Β. 5/11/33) καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ μετρήσῃ καὶ πιστεῖται ὅσα ἐκείνος τοῦ εἶπε καὶ ἔτσι ὁ κλάδος κρεμάστηκε στή δύναμιν ἐνὸς προσώπου. Αὐτὸ πάλι ἀναίρει τὰ παραπάνω, ὅτι τὰ αἰτήματα μῆχαν σὸν καλὸ δρόμο. Στὸ Διδ. Βῆμα τῆς 17/12/33 γράφει ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκεπτόμενη νὰ δώσῃ 1/16 καὶ ἡ δημοσπονδία ἀρνείται τοῦτο, ρίχνει ὅλες τίς ἀπατηλὰς ἐλπίδας καὶ ἀναίρει ὅλα ὅσα διακηρύττει ἡ Διοίκησις. Ἐνῶ στὸ Διδ. Βῆμα τῆς 24/3/33 γράφει ὅτι τὰ ζητήματα κλπ. μῆχαν σὸν καλὸ δρόμο στὸ φύλλο τῆς 26/11/33 (σημ.) γράφει πῶς ἀπὸ τότε πού ἐπὶ ὠθήσαν αὐτὰ τὰ λόγια (ἐξίσωση—προαγωγὴ) μὲχρι σήμερον λίγες ἡμέρες λείπουν γιὰ νὰ συμπληρωθῶν ὁ ἐλκυστήρ «ἡμεῖς» στί: 21-1-34. Δὲ θέλουμε νὰ φαντασθῶμε ὅτι δὲ θὰ γίνον οἱ προαγωγές, στὸ τῆς 11-3-34 ὅτι ὑπέβαλε ὑπόμνημα γιὰ τίς προαγωγές· καὶ στὸ τῆς 15/4/34 ὅτι οἱ προαγωγές εἶναι ζήτημα ἡμερῶν, καὶ ὅμως οἱ προαγωγές δὲν ἔγιναν ἀκόμη. Ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὰ δημοσιεύμένα· πού ἀλλήλοσπαράζονται ὁ Ράϊκος ἀναίρει τὸ Ράϊκο χιλίες φορές καὶ βγαίνει τοῦτο· ὅτι ἡ Διοίκησις γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν Κυβέρνησιν προσαποδοῦσε νὰ κομίσῃ τὸν δασκάλους καὶ νὰ τοὺς κρατήσῃ μακριὰ ἀπὸ κάθε ἀγῶνα, γελώντας τοὺς μόνο μὲ ὑποσχέσεις.

Σκεπτόμενοι, εἴτε ὅς ταχτικὴν ὑποσχέσεων ὑπομνήσεων πού εἶναι καὶ ὅλας, εἴτε ὡς ταχτικὴ προσωπικὴ ἀν τὴν πάρουσιν, τίποτα δὲ χρωστήμε σ' αὐτῇ. Μένουν λοιπὸν τὰ φιλεκαίδητικὰ καὶ φιλοπαλληλικὰ αἰσθήματα τῆς Κυβερνήσεως. Μὰ οἱ διώξεις νομίζω εἶναι ἡ καλύτερη ἀπόδειξις καὶ ἐκδήλωσις τῶν αἰσθημάτων τῆς. Ἀλλὰ ὁ κ. Ράϊκος θὰ πῇ ὅτι ἐκεῖνοι ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῶν γιατί ἀνῆλθον στήν κατατρεγμένη ἐκείνη παράταξι τῶν ὑπαλλήλων πού ἀγωνίζονται πραγματικὰ γιὰ τὰ ὑπαλληλικά συμφέροντα πού προτιμοῦν ἀντὶ νὰ γίνον δολοφόνους τοῦ ἐαυτοῦ τοὺς καὶ τῶν παιδιῶν τοὺς ν' ἀγωνιστοῦν ἀντίκρια γιὰ τὸ ψωμὶ τοὺς καὶ πού ἡ συνείδησίς τοὺς τοὺς διατάζει νὰ ζητῶν τὸ δικαίωμα τοὺς καὶ ὅχι νὰ κινδυνεύουν σὺν ἀνὰπνοι ἡ τεμπέληδες; ἡ μὴπως ὁ κ. Ράϊκος συμπεριφέρει τὰ αἰσθήματα τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὴν ἀρσὴ τῆς μονιμότητος πού ἀπειλήσῃ τὸ 1932; ἡ μὴπως ἀπὸ τὸ διώξιμο κάποιου προέδρου τὸ 32 ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο, ἡ ἀπὸ τὴν μελετηθεῖσα περικοπὴ τοῦ 4 1/2 οἰο πού σκεπτόταν νὰ κόψῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀναγκάστηκε νὰ μὴ τὸ κόψῃ μετὰ τὴν μεγαλειώδη δῶρο ἀπεργία τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων; Πῶς χαρακτηρίζει τίς δηλώσεις τοῦ κ. Λορέδρου πού εἶπε: λῶστε τὸ ὑπαλληλικὸ ζήτημα γιὰ νὰ μὴ τὸ λύσουν οἱ ὑπάλληλοι στοὺς δρόμους; καὶ ποιοὶ ὑπάλληλοι ἦσαν αὐτοὶ; Ἐπομένως τίς ψίχουλα πού πήραμε τὰ χρωστήμε στοὺς ἀγῶνες τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων· τὸ ὅτι δὲν ἀντιδρῶν οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι τὸ ὁμολόγησε ὁ ἴδιος ὁ πρόεδρος στήν περιόδεσιν τοῦ. Κάπου εἶπε πῶς δὲν πήγε μὲ τὴν Κ.Π.Ε. γιατί αὐτὴ γύρευε πολλὰ καὶ τὸ κράτος δὲν εἶχε νὰ δώσῃ

τόσα, καὶ ἀν θέμεινε δὲ θάδινε δακάρ. Μ' αὐτὸ προδίδεται καὶ στὸ ὅτι ἡ ταχτικὴ τοῦ εἶναι ἡ ἴδια μὲ τοῦ Κράτους γιατί δὲν εἶναι τόσο ἀφελὴς νὰ πιστεῖται ὅτι τὸ Κράτος ὅτι ἔδωκε τὸ ἔδωκε ἀπὸ φιλοφρονίας καὶ ὅχι ἀπὸ ἀνάγκη. Τὸν δέφουσε καὶ ὁ Τσουκαλάς μὲ τὰ δημοσιεύματά τοῦ στήν ἐφημερίδα τῶν Τ.Τ.Τ. πού γράφει ὅτι ἡ Κ.Π.Ε. καὶ οἱ ὁργανώσεις τῆς ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴν ἐπέχτασιν τῶν 3/16 στοὺς ἐκπαιδευτικούς καὶ τοῦτο ἦταν ἡ καταστροφὴ γιὰ τὸν κλάδο τοὺς (Τ.Τ.Τ.). Καὶ οἱ δύο ἐπιδιώκουν τὸν ἴδιον σκοπὸν νὰ σπείρουν τὴν διχόνοια ἀνάμεσα στοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὁ κλάδος πρὸς τοὺς ἄλλους ἄλλου κλάδου, νὰ προκαλοῦν τὸ μίσος μὲ τὸν ὑπαλληλικὸν ἀγῶνα γιὰ νὰ μπορῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξαρμύξῃ τὸ πρόγραμμά τῆς καὶ ὅς εἶναι καὶ εἰς ἕκτος τῶν ὑπαλλήλων.

Ὅσο γιὰ τὴν ἐξίσωση, τὴν μισθὸν δὲ χρειάζονται πολλά. Καθὼς τὴ βλέπει τὴ ἐξίσωση μπορεῖ νὰ εἶναι· οἱ ἐκπαιδευτικοὶ δὲν πήραν τὰ 3/16 ἀλλὰ μόλις 2/16 ὅστε γιὰ μισθολογικὴ ἐξίσωση ἔγινε, ἀν σκεπθῇ κανεὶς τὸ ἐπιδόμα πόλεων 3 οἰο, 6 οἰο, 10 οἰο, 15 οἰο κτλ.

9000 δημοδιδάκται οἱ ἐπὶ 14.000 περίπου ὑπηρετοῦν σὲ μικρὰ χωρία καὶ παίρνουν 3 οἰο, 3.000 δημῶλοι παίρνουν 6 οἰο, 500 δημῶλοι 10 οἰο καὶ 800 15 οἰο. Ἐνῶ δηλ. 12 χιλ. δημοδιδάκται παίρνουν ἐπιδόμα 8—10 οἰο καὶ 9/10 τὸν κλάδου, 20.000 ἄλλοι ὑπάλληλοι ἀπὸ 45 χιλ. ὑπηρετοῦντες σὲ μεγάλα κέντρα παίρνουν 10—15 οἰο. Κατὰ Ράϊκον αὐτὸ εἶναι ἐξίσωση.

Ὅσο γιὰ τὴν τελευταία νίκη τῶν προαγωγῶν, ἀπὸ δική μου πείρα θὰ σὰς πῶ ἕνα παράδειγμα καὶ θὰ δῇτε πῶς πολλοὶ συναδέλφοι ὅτι ἀν προαχθῶν σὲ 10 χρόνια καὶ ἀν προαχθῶν καὶ τότε, (ἔξω συνάδελφο χωριανό μου πού διωρίστηκε τὸ 1926—27 ὑπηρετήσε ἕνα χρόνον πῆγε στρατιώτης, ἀπολύθηκε. Κατάρθωσε νὰ ἐπανεέλθῃ τὸ 1930—31, ἀναγνώρισε ὅλα τὰ χρόνια καὶ ἔχει μάλλα λόγια ὑπηρεσία 8 ἐτῶν. Προήχθηκε τὸ Μάη πού μὰς πέρασε· ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὸ νόμο 5415 θὰ πάρῃ τὴν διαφορά ὁλόκληρη ὅστερα ἀπὸ 2 χρόνια ἦτοι ὅστερα ἀπὸ δεκαετὴ συνολικὴ ὑπηρεσία). Γιατὶ πρέπει νὰ ξέρωμε προαγωγὴ γιὰ τὸ δάσκαλο δὲν νοεῖται νὰ πάρῃ τὸν παραπάνω βαθμὸ, γιὰ ἡθικὴ ἀμοιβὴ ἡ γιατί θὰ ἀναλάβῃ μὴ ἀνώτερη διοικητικὴ θέση. Ὁ Δάσκαλος θὰ εἶναι πάντα δάσκαλος, ἔρα προαγωγὴς χωρὶς μισθὸ—ταπουνόφουσας καὶ ἐπομένως ἐπιτυχίς τῆς Διοικήσεως—τὸ ἴδιο. Δὲ θὰ σταματήσω σὲ ἄλλα ἀντικλαδικὰ νομοσχέδια πού ψηφίστηκαν ἡ διαβίβουν πρὸς τὰ κατ'—ἄλλωστε καὶ ἡ ὥρα δὲ μὲν τὸ ἐπιτρέπει, ἀλλὰ θὰ κακίσω τὴν ταχτικὴ τῆς διοικήσεως κατὰ τὴν συγφῆ Θεογνώκῃ καὶ ἡ ὅποια συνδιάσκεψις ὑπῆρχε ἀφορμὴ νὰ μὲς παρουσιάσῃ τὸν ζ. Πρόεδρο τῆς δημοσπονδίας ποὺς πραγματικὰ ἦταν. Δὲ θέλω νὰ πῶ περισσότερα, καὶ ἀρκεῖ νὰ ἀραδιάσω τὰ κομμητικὰ πού ἀράδιασε γιὰ τοὺς ἀντιπολιτευόμενους τοῦ δ. κ. Ράϊκος (κομμουνιστὰς συντρόφοι, ἀρρωστημένοι, κόσμος καννίβαλοι,

ἀτυχοῦς Δ)λοι, ἀνάγωγοι κτλ.) γιὰ νὰ δῇτε ὅτι τί θέση ἔβαλε τὸ δάσκαλο καὶ ἀνάμεσα στοὺς συναδέλφους τοῦ καὶ μέσα στήν κοινωνία πού ζῇ. Ἐδῶ φαίνεται καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς Διοικήσεως στήν ἡθικὴ ἐξουσίαν τοῦ.

Δὲν παραλείπω νὰ ἐκφράσω τὸ παράπονον τῶν διδασκάλων Παραμυθιάς γιὰ τὴν ἀδικίαν ἐγκατάλειψιν τοῦ κ. Προέδρου κατὰ τὴν περιόδον τοῦ. Ὄφειλε ὁ κ. Πρόεδρος—μὰ πού ὁ σὺλλογός μας μόλις ζωογονήθηκε εἶχε ὑποχρέωση λέω νὰρθῇ ἀν πραγματικὰ ποιοῦσε γιὰ τὸν κλάδον.

Πολλά, μπορούσε νὰ ὀρῇ ἀκόμα κανεὶς τρωτὰ τῆς ἀπερχόμενης Διοικήσεως, ἀλλὰ οἱ καιροὶ κοίμενοι πού λέγον καὶ οἱ παποῦδες μας καὶ ἐτοι: ταλειώνοντες λέγω ὅτι δὲν ἐγκρίνω τὴν ταχτικὴ τῆς δημοσπονδίας καὶ ὅτι τὴν καταψηφίσω.

ΕΥΣΤ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Ἀναπληρωματικὸς ἀντιπρόσωπος Αἰγυπτίας). Μὲ συγκίνηση καὶ μὲ ἀνεκφραστή χαρὰ χαιρετίζω τοὺς ἀγαπητοὺς ἀντιπροσώπους, εἰς τοὺς ὁποῖους συνάμα τοὺς φέρω καὶ τοὺς τρυφεροὺς χαιρετισμούς τοῦ Συλλόγου Αἰγυπτίας τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω.

Τὴν χρῆσιν τοῦ λόγου ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὁ δημιουργὸς Θεὸς δὲ νὰ φανερώμεν εἰς ἀλλήλους τὰς σκέψεις μας. Καὶ ἐὰν μὲν ὁ λόγος μας εὖρη δαθείν γαλήνην καὶ ἡσυχίαν, τότε ὁ λόγος φθάσει ἀσφαλῶς εἰς τὰ αὐτιά τῶν ἀκούστων, ὅπως τὸ πλοῖον καταπλεῖ εἰς τοὺς λιμένας τοὺς ἡσύχους καὶ γαλήνιους, ἐὰν ὅμως δημιουργηθῇ θόρυβος, ὅπως ἡ τρικυμία εἰς τὴν θάλασσαν τότε ὁ λόγος ἀναζητῇ διαλυόμενος εἰς τὸν ἀέρα· εὐποδεχόμην λοιπὸν τὸν λόγον μὲ σιωπὴν καὶ ἡσυχίαν καὶ ἴσως νὰ σὰς μεταδώσῃ χρῆσις καὶ ὠφέλιμα διότι τῆς ἀληθείας ὁ λόγος δύσκολα ἀποκτάται, εὐκόλα δὲ διαφεύγει τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀκροατῶν πού δὲν προσέχουν.

Χρόνια τώρα κ. ἀντιπρόσωποι οἱ ὁμίλεις τῶν παθῶν εἰς τίς γενικὰς Συνελεύσεις σκοτιζοῦν τὸν ὁρίζοντα, μὰ στή φετινὴ Συνέλευση, ἔπρεπε νὰ λάβῃ ὁ ἥλιος τῆς ἀληθείας νὰ διασκορπισθῶν τὰ σύννεφα καὶ φωτισθῶν ἀπὸ τὸν ἥλιον αὐτὸν νὰ βαδίσωμεν εἰς τὸν δρόμον τῆς προόδου καὶ εἰς τὸν δρόμον τῆς νίκης. Ἐπρεπε λέγω νὰ ἀναταραχθῇ τὸ ὕδωρ, καὶ ὅτι οἱ τυφλοὶ νὰ ἐπανακτήσωμεν φῶς, μὰ φῶς πραγματικὸ νὰ χυθῇ μέσα στὴς καρδίαις μας. Μὴ λησμονήτε ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἐπάλλαινε ἐπὶ μίαν δεκαετίαν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ μὰ στὸ τέλος εὐρέθηκε πληγωμένο, συντετριμένο, δούπιστο γιὰ τὰ ἰσπανικά του γιατί ὑπῆρχε ἡ διχνομία. Ἐτοί καὶ ἡμεῖς οἱ κύριοι ἀντιπρόσωποι ἐρχόμενοι εἰς τὰς ἐκάστοτε καλουμένας γενικὰς συνελεύσεις δὲν κἀνωμε τίποτα ἄλλο παρὰ πῶς νὰ κορπάζωμεν τὰ προσωπικά μας πάθη. Καὶ δὲν παρήλθαν ὀλίγοι ἀντιπρόσωποι πού εἶχον τὸ θάρρος καὶ τὸ θράος ἀκόμη νὰ μὴ κἀμουν τίποτα ἄλλο παρὰ ὑπερλόγιον ἐναντίον τῆς Διοικήσεως. Μὰ γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ κ. ἀντιπρόσωποι, ἐὰν εἰς τὴν διαρκέσαν δημοσπον-

διακνή χρονιάν δὲν ἔχομε ἐπαινετὴν ὅσα λόγια γιὰ τὴν Διοίκησην, ἀρφαλὸς δὲν θὰ τὴν ἐπαινετήσωμεν ποτέ.

Ναί γιατί αὐτὴ ἡ Διοίκηση ἠργάσθη νὰ ἀνοίξῃ σχολεῖα, νὰ ἐπισώσῃ τοὺς μισθοὺς μας νὰ πάρῃ προαγωγὰς νὰ πάρῃ πιστώσεις καὶ τόσα ἄλλα ποὺ ἐπέτυχε ὁ κλάδος. ἀντὶ γιὰ ὅλα αὐτὰ οἱ κ. ἀντιπρόσωποι νὰ πλέξουν στέφανα καὶ νὰ στεφανώσουν τὴν Διοίκησιν μὲ τὸν ἀμάρτανον τῆς νίκης στέφανον τουναντίον ἀσχοιοῦνται εἰς τὸ ὕβρεσι λόγιον. Μὰ ἡμεῖς δὲν σὰς ἀκούομεν θὰ ἀγωνισθῶμεν εἰς τὸ πλεῖον τῆς Ὁργανώσεώς μας καὶ ἡ πλειοψηφία θὰ ἐπαναφέρῃ καὶ πάλιν τὸν κ. Ράικον ὡς πρόεδρον τῆς δημοσπονδίας διότι εἶναι ὁ μόνος ποὺ θὰ ὀδηγήσῃ τὸν κλάδον εἰς ἀσφαλὴ λιμένα, ἵνα μὴν τὸν κτυποῦν πλάι τὰ μαῦρα κύματα τῆς θαλάσσης. Εἶναι γνωστοὶ οἱ ἄγῳνες τῆς Διοικήσεως ποὺ κανεῖς συνεδηγέας συνάδελφοι δὲν μπορῇ νὰ ἀμφισβητῇ καὶ εἶναι πραγματικοὶ ἄγῳνες ποὺ ἠργάσθη ἡ Διοίκηση ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε. Ἡμεῖς παρέχομεν τὴν διαβεβαίωσιν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅτι ἐάν θέλῃ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ κλάδου νὰ πειθαρχήσῃ καὶ νὰ παύσῃ τὴν διχονοία ποὺ καταστρέφει τὰ πάντα. Ἄλλως δὲν μπορούμεν παρὰ νὰ μὴν τοὺς περιφρονήσωμε καὶ νὰ τοὺς παραδώσωμε στὴν κρίσιν τοῦ κλάδου. Ἐγκρίνομεν ἀπολύτως τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου μας μὲ τὴν ἐσχῆν ὅπως ἐπανελέγη καὶ πάλιν ὁ κ. Ράικος διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ βῆμα καὶ δύσκολον ἔργον του. (Ὁ κ. Ράικος ὑπῆρξε παλαιὸς παλαίμαχος καὶ ζεῖται νὰ μάχεται γιὰ τὰ συμφέροντα τοῦ κλάδου ἀπὸ κάθε ἄλλον καλλιτέρα. Μὴν ἀποθαρρύνετε κ. Ράικε ἀπὸ τοὺς ὀλίγους συκοφάντας τραβήχτε τὸ δρόμο σας θαραλέα καὶ ἡμεῖς θὰ παρακολουθήσωμε πάντοτε τοὺς εὐγενεῖς ἀγῳνας σας καὶ θὰ εἴμεθα ἱστοιοὶ νὰ σὰς ἐνισχύσωμεν. Ἀγέες ἡμέρες ἀκμάει μὰς ἀπομένουν κ. Ράικε ποὺ οἱ κ. ἀντιπρόσωποι θὰ σὰ τιμήσουν διὰ τῆς ψήφου των.

Πάντως κύριοι Σύμβουλοι αἰσθάνομαι ξεχωριστὴ λύπη γιατί δοκιμάζω καὶ πραγματικὴ στενοχώρια εἰς τὸν ἑαυτὸν μου διότι εὐρέθησαν ἀντιπρόσωποι νὰ κατηγορήσουν τὴν διοίκησιν ἐπειτα ἀπὸ τῆς τόσας περὶ αὐτῆς νίκης καὶ τὰς ὑπερβουλευτικὰς μάχας ποὺ ἔδωκε εἰς τὸν κλάδον. Ὁμολογῶ, ὅτι εἰμὶ ἐν ἀχάριστοι πλέον καὶ προσπαθῶμε νὰ διαστρεβλώσωμε τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν ἀλλὰ ὅσον καὶ νὰ διαστρεβλώσωμε τὴν ἀλήθειαν τὰ πράγματα μιλοῦν μόνον τοὺς.

ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Λακεδαιμόνιος Β')
Κύριοι ἀντιπρόσωποι Παρηκολούθησα μετὰ προσοχῆς τοὺς διατρίβους ὁμιλητὰς ἐπὶ τοῦ ἐλλείγρου τῶν πεπραγμένων τῆς ἀπερχομένης διοικήσεως ἵνα σχηματίσω κρίσιν δικαίαν καὶ ἀμερόληπτον καὶ ὅπως φανὼν ἀντίθετος τῆς ἀποστολῆς μου εἰς τὸν Σύλλογον Λακεδαιμόνιος Β' ὅστις ἐν λευκῷ μοῦ ἀνέθεσεν νὰ χειριστῶ τὰ διάφορα θέματα τῆς 12'. Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ὁμοσπονδίας μας.

Θὰ ἀδικοῦσα μεγάλως τὴν συνε-

δήσιν μου ἐν ἔδῳ φήρον καταδικαστικὴν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως διότι εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ ἀπερχομένη Διοίκηση ἐργάστηκεν ἀόκνη καὶ ἐπέτυχεν τόσα ὅσα καμμεῖ διοίκηση. Γιατὸ ὅς ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου Λακεδαιμόνιος Β' ὅπως ἐν λευκῷ μοῦ ἔχει ἀναθεῖται τὸν χειρισμὸν τῶν ζητημάτων ψηφίζω τὰ πεπραγμένα τῆς διοικήσεως μὲ μίαν παρατήρησιν ὡς πρὸς τὸ γλωσσικὸν σὺ ὅποιον εἰδείξεν ὑποχώρησιν.

Α. ΛΥΜΠΕΡΗΣ (Λακεδαιμ.)
Α' Οἰκονομικὰ. Ἐγκρίνει τὴν πολιτείαν τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας εἰς τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν, ἂν καὶ πιστεύει ὅτι δὲν ἐπρόκειτο ὥστε ἡ κατανομή τοῦ ἐπιδόματος πώλεως 15 ο/ο νὰ γίνῃ κατὰ δικαιότερον τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἀδικοῦνται οἱ δημοδιδάσκαλοι ἐξ ὧν 10 χιλιάδες περίπου λαμβάνουν τὸ 3 ο/ο ὡς ὑπερτονύτες εἰς χωρία—Β' Ἐκπαιδευτικὰ—Δὲν ἐγκρίνει τὴν δράσιν τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας διότι δὲν διαμετρετῆθη διὰ τὴν κατάρτησιν τῆς Δημοτικῆς Γλώσσης καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Καθαρρευούσης εἰς τὴν Στ' τάξιν τοῦ Δημ. σχολείου Γ' Ὁργανωτικὰ. Ἐπιδιοκίμει τὴν στέλνιν τὴν ὅποιαν ἐτήρησε ἡ Διοίκησης τῆς Ὁμοσπονδίας ἐναντὶ τῆς Κ.Π.Ε.

ΠΡΙΜΥΚΗΡΗΣ (Κονίτης). Κύριοι ἀντιπρόσωποι. Εἶναι γνωστὸν ὅτι, ἡ κριτικὴ καὶ ὁ ἐλεγχος τῶν ἀντιπροσώπων γύρω ἀπὸ τὴν πολιτείαν καὶ τὰς πράξεις τῶν ἐκαστοῦ Διοικητικῶν Συμβουλίων τῆς Ὁμοσπονδίας δὲν ἀποδίδει οὐτε σὺν νὰ δοξάζῃ τὰς πράξεις καὶ οὐτε ἐπὶ τῇ τῶσιν μὲ δάφνης οὐτε σὺν νὰ τὰ θέλῃ καὶ νὰ τὰ μείωσιν.

Κυρίως ἔχει τὸν ὕψηλόν σκοπὸν νὰ ἀποτυπώσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς ὁργανωτικῆς μας ζωῆς καὶ νὰ δώσῃ τὴν πεῖρα καὶ τὰ διδάγματα γιὰ τὸ μέλλον.

Φυσικὸ εἶναι κάθε δράση νὰ παραυξήσῃ τις ἐπιτυχίας καὶ τις ἀποτυχίας τῆς ὥστε πολλὰκις νὰ προκαλοῦνται καὶ ἀνάλογοι ἐπιδοκιμασίαι καὶ ἐπικρίσεις.

Ὅτι κυρίως πρέπει νὰ ἐξετάζεται κατὰ τὸν ἐλεγχον εἶναι αἱ γενικαὶ συνθήκαι μέσα σὺς ὁποῖες κινεῖται καὶ ὁρᾷ μία διοίκησις.

Αἱ συνθήκαι αὗται κατὰ τὴν τελευταίαν δημοσπονδικὴν χρονὴν ὑπῆρξαν ὅπως θὰ ἐξηγήσωμε κατωτέρω τόσον εὐνοϊκὰς ὥστε ἡ παρούσα συνέλευσις θὰ ἔπρεπε νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἐλιγότερον δυνατὴ ἀντιπολίτευσιν ἢ καὶ νὰ μὴ παρουσιάσῃ καμμιὰ ἀντιπολίτευσιν. Τὸ ὅτι ὅμως καὶ στὴ συνέλευσιν αὐτὴ ὑπάρχει μία μεγάλη μερίδα συλλόγων οἱ ὅποιοι παρ' ὅλες τὰς οἰκονομικὰς ἐπιτυχίας τῆς περασμένης χρονικῆς δὲν μένουν ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τῆς δράσεως τῆς ἀπερχομένης Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας, ἀποδεικνύει ὅτι ἔγιναν σφάλματα πολλὰ ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ γίνοντο καὶ τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἐκτεθοῦν καὶ νὰ ἐπικριθοῦν χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνῃ ἐλλείψιν καλῆς πίστεως ἐκ μέρους τῶν ἐπικριτῶν.

Ὅτε μπορεῖ νὰ σταθῇ ἡ μομφὴ τὴν ὅποιαν ἐπιρρίπτουν μερικοὶ Σύ-

μβουλοι εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἀντιπολίτευσως ὅτι ἐνεργοῦν ἀπὸ συστήματος ἀντίδρασιν καὶ κακὸν στον πολεμικὴν.

Διότι οἱ Σύμβουλοι αὗτοι ὁμιλοῦν ἐξ ὀνόματος χιλιάδων ἐντολῶν τῶν ὁργανωμένων διδασκάλων τῶν ὁποίων διερχομένων ῥητὰς ἐντολὰς καὶ ἀπόψεως ληφθείσας εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις.

Γιαυτάς ἐντολὰς καὶ ἀπόψεις Κύριοι Σύμβουλοι διερχομένων καὶ ἐγὼ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου Κονίτης τοῦ ὁποίου ἐκθέτω κατωτέρω τὰς ἀπόψεις.

Καὶ α) Εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκπαιδευτικῆς δράσεως, ὁ Σύλλογός μας φρονεῖ ὅτι ἡ ἀποχωροῦσα Διοίκησης ἐγκατέλειπε ἐξ ὀλοκλήρου τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζήτηματα τοῦ κλάδου τὰ ὅποια ἐτάχθη νὰ βελτιώσῃ καὶ νὰ φρουρήσῃ ἀλώθετα, ὡς ἔργον παρακαταθήκην, ὅπως εἶναι τὸ Γλωσσικὸ ἡ Αὐτοδιδασκαλία, ἡ ἀποκέντρωσις κλπ.

Εἰς τὴν λογοδοσίαν τῶν πεπραγμένων τῆς ἡ Διοικήσεως περιέργη δὲν θίγει καθόλου τὸ ὅτι ἐξαιρετικὰ ἐφέτος παρουσιάστηκαν ζήτηματα ἐκπαιδευτικῆς φύσεως πολλὰ καὶ σοφάρη.

Ἵσως διότι δὲν τὰ ἀντιμετώπισε ὡς ἔπρεπε καὶ σύμφωνα μὲ τὰς ῥητὰς ἐντολὰς ποὺ πάρθηκαν σὺς προγενέστερες Συνελεύσεις τοῦ κλάδου.

Ἵσως διότι τὰ ἐθεώρησε ἐπουσιώδη καὶ δευτερευούσης σημασίας.

Ἵσως καὶ δι' ἄλλων τινὰ αἰτίαν. Πάντως δὲν θέλω ποτὲ νὰ πιστεύσω ὅτι διέχοντο ἐκφυλισμοὺς καὶ ἀπισθίμως κατηγγέλλθη ὑπὸ ἄλλων ἀντιπροσώπων ἐπὶ τοῦ σημείου ὅσον ἐκθέτα ὅλα τὰ ἐκπαιδευτικὰ φύσεως ζήτηματα τοῦ κλάδου καὶ ἐθυσιάσθησαν πάντα ταῦτα διὰ νὰ κερδηθοῦν Οἰκονομικῆς φύσεως ἀνταλλάγματα.

Ὅμως πάλιν εἶναι δικαιοσύνη, σοφὰρ ἐκεῖνο ποὺ ἠκούσθη ἀπὸ ἀντιπροσώπων νινὰς πῶς ἡ δημοσπονδία δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνταγῇ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ ὅτι ἡ κυβερνήσεως ἐκ ἐξήρμους ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἐπωσθησάτο τὸ πρόγραμμά της.

Διότι τότε Κύριοι Σύμβουλοι κατ' ἀνάλογον καὶ ἄλλων σημείων καὶ δι' ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιπέδου θὰ ἠμυρῶντο νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ κυβερνήτης ἐτήρησε τὸ πρόγραμμά της καὶ δὲν ὤρμησε σὲ τίποτε ἢ προσπάθεια τῆς ἀπερχομένης Διοικήσεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι ἔκρηξις ἡ εὐθύνη τῆς δημοσπονδίας εἰς τὰ ζήτηματα αὗτα καὶ δὲν εἶναι ἄρκετον ὅτι μὰς ἐπαρουσίασε εἰς τὴν ἐκθεσὶν της.

Λέγει ἡ Διοίκησης ὅτι ἔγιναν 1014 διορισμοὶ νέων συναδέλφων στὴ χρονίαν αὐτήν.

Ἀμφισβητοῦμε τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἀριθμοῦ χωρὶς ποσῶς νὰ ἀμφισβητοῦμε τὴν καλὴν πίστην τοῦ κ. Προέδρου τῆς δημοσπονδίας.

Ἐκτὸς ἐάν πρόκειται περὶ πιστώσεων ποὺ ἐδόθησαν καὶ δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ διορισμοῦ.

Ἰδοὺ δὲ γιὰ τὸ.

Μὲ 1014 πιστώσεις θὰ ἔπρεπε

εἰς ἐκάστην ἀπὸ τὰς 75 ἐκπαιδευτικὰς περιφέρειας νὰ διορισθοῦν 13—14 περίπου συνάδελφοι.

Εἰς τὴν περιφέρειάν μας ὅμως δὲν ἐδιωρίσθησαν παρὰ μόνον τρεῖς.

Εἰς πλείστας δὲ ἄλλας δὲν ἐδιωρίσθη οὐδεὶς. Θὰ πρέπει λοιπὸν νὰ ὑπάρχουν περιφέρειαι εἰς τὰς ὁποίας νὰ διορισθῶν δεκάδες ὅλαι συναδέλφους πράγμα ποὺ οἱ ἀντιπρόσωποι εἶναι εἰς θέσιν ἴσως νὰ μὰς τὸ πῶν.

Ἐκτὸς τούτου ἡ ἴδρυσιν καὶ προαγωγὴ τῶν σχολείων δὲν γνωρίζομεν ἐάν ἔγιναν πραγματικὰ διότι εἰς τὴν περιφέρειάν μας τοὺς ἀγχοῖς καίτοι ὑπῆρχον πρὸς τοῦτο πολλὰ σχολεῖα οὐδεμία ἴδρυσιν ἢ προαγωγὴ ἔγινε. Καὶ ἐάν ὅμως ἔγιναν ὅπως λέγει ἡ Διοίκησης εἶναι εἰκονικαὶ ἀφοῦ δὲν ἔγιναν τυγχόντες καὶ οἱ διορισμοὶ διδακτικῶν προσωπικῶν. Ὅποτε ἡ ἀξία των εἶναι μόνον διὰ νὰ χρησιμοποιοῦντο ἀπὸ τὴν Διοίκησιν πρὸς ἐμψύκωσιν ἐνεργητικοῦ εἰς τὰς κατὰ ἑαυτὸν τὴν ἐκπαιδευτικὴν εἰς τὸ ὅποιον δὲν τὸ κατ' ἐξοχὴν ζήτημα τῆς γλώσσης δὲν βγάξῃ τοιμοῦδιὰ ἡ διοικήσεως.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ Κυβερνήσεως τῆς τελευταίας περιόδου εἰδείξεν ἐν τῇ ἀπογνώστῳ μεγαλύτερον ἐνδοιασμένον διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Δαικτοῦ Σχολείου καὶ μάλιστα διὰ τὴν χορήγησιν περισσότερων πιστώσεων διὰ προαγωγὰς σχολείων καὶ διορισμοῦ διδασκάλων.

Μένει ὅμως στρατιὰ ὀλοκλήρος ἀδιορίστων διδασκάλων διὰ τοὺς ὁποίας ἔχω ρητὴν ἐντολήν νὰ παρακαλέσω τὴν Συνελευσὶν ἐκαστοῦ νὰ ἐνδιαφερθῇ. Καὶ θὰ πρέπει νὰ ἐπαινεθῇ καὶ ἐπικριθῇ ὁ λὴν τὴν καλὴν διαθέσιν τῆς Κυβερνήσεως ἡ διδασκαλικὴ δημοσπονδία. Ἀλλὰ καὶ ἔνα ζήτημα τὸ ὅποιον ἀνάγεται εἰς τὴν αὐτὴν σφαίραν δὲν ἀπηγορεύεται καθόλου τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας ὥπως ἐπεβάλλετο καὶ ἔπρεπε.

Τὸ ζήτημα τῆς πληρωσεως τῶν κενῶν ἐπιθεωρητικῶν θέσεων. Εἶνε ἐν τῇ τραγικῇ Κοι Σύμβουλοι ἡ κατάσταση εἰς τὰς περιφέρειας ποὺ δὲν ἔχουν ἐπιθεωρητὴν.

Ἰδιαίτερος δὲ εἰς τὴν περιφέρειάν μας τὴν περιφέρειαν Κονίτης ἡ κατάσταση εἶναι τόσον ἐκρυθμὴς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ὥστε ὅλος ὁ ἐκπαιδευτικὸς ἀλλὰ καὶ ὁ λοιπὸς κόσμος ἀρχίσει σιδηρῶς νὰ ἀνταγῇ καὶ νὰ διαρωτῇ ἂν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξυκολογηθῇ χωρὶς σοφὰρ ἐπικρίσιν μία τοιαύτη κατάσταση.

Ἀπὸ τὸ 1929 Κύριοι Ἀντιπρόσωποι ἡ περιφέρειά μας μένει ἀκέφαλος. Ἐπανεληγμένα μακροσκελῆ καὶ ἔντονα ὑπομνήματα καὶ ἐκκλησίαις ὑπεβλήθησαν, τόσον εἰς τὸν Ὑπουργεῖον ὅσον καὶ εἰς τὴν δημοσπονδία χωρὶς ὅμως ἀποτελέσματα δυστυχῶς.

Ὁ Σύλλογός μας ἔχει μέλιστα καὶ εἰδικὰ παράπονα ἐναντίον τοῦ κ. Προέδρου τῆς δημοσπονδίας, ὁ ὁποῖος ἀνέλθῃ τῆς ἱδρις κατὰ τὴν περιόρισιν τῶν τῶν ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκατο ἡ περιφέρεια καὶ παρακλήθη ὅπως ἰδιαίτερος ἀπὸ τὴν ἐκτακτὴν ἐκείνην Συνέλευσιν τοῦ Μαῖου νὰ ἐνδιαφερθῇ

νά σταλή επιθεωρητής και ανέλαβε υπεύθυνον προς τούτο χωρίς ούδεμίαν θετικήν ενέργειαν μέχρι σήμερον.

Ενεκα τής εκρήμου ταύτης καταστάσεως ή οποία παρατηρείται εις την περιφέρειάν μας, έχω έπ' αλήθειαν ειδικήν νά παρακαλέσω την Συνέλευσιν νά ενδιαφερθή νά σταλάιν επιθεωρητά εις τας παραμεθόριους περιφέρειας και επι καλούμαι την ένισχυσιν και των δημοτικών περιφερειών προτείνων να άνατεθή εις τό προεδρείον τής Συνελεύσεως ή θέουσα ένέργεια πάντοτε με την συγκατάθεσιν ολοκληρώσιν τής Συνελεύσεως.

Οικονομικά. Καί ηδη εισέρχεται κύριοι αντιπρόσωποι εις το δεύτερον κεφάλαιον του άπολογισμού τής Διοικήσεως τό κεφάλαιον των οικονομικών διεκδικήσεων.

Η Διοίκησις δια του άπολογισμού τής, τό κεφάλαιον αυτό με, τό παρουσιάζει άρκετά πλούσιον εις καρπούς. Ο Σύλλογος Κονίντης φρονεί κύριοι αντιπρόσωποι ότι εμπειρικά τωμένως και άτικεμενικώς και τό κεφάλαιον αυτό πρέπει νά έρευνηθή. Γιατί μόνο έτσι είναι δυνατόν νά αποδοθούν τά του εισαρκούς τώ Καισαρικαί τά του Θεού τώ Θεώ.

Πρέπει δηλαδή και εδώ να έρευνησώμε ποιον παράγοντα συνετέλεσαν ώστε νά λυθ.ον ευνόικως, ευνόικως πολλά από τά οικονομικής φύσεως ζητήματά μας. Και ακόμη υπό ποίας συνθήκας εύρέθη ή αποχώρουσα Διοίκησις. Συνθήκας υπό-τάς οποίας δεν μπορεί νά λησθή και νά υποστηρίχην οσοδήποτε εις εύρεσθ.σαν και άλλαι προγενέστεραι Διοικήσεις. Και νά κύριοι αντιπρόσωποι καιά την γνώμην μου αί συνθήκαι.

α) Παρατηρήθη δια πολλούς και διαφόρους λόγους... μία κάπως άπαισθητή και άρκετά μεγάλη τελείωσι των οικονομικών τής χώρας γενικά, άποτέλεσμα τής οποίας ήτο ή ένίσχυσις του κρατικού προϋπολογισμού ώστε νά δύναται νά γίνη λόγος ακινούνως περί βελτιώσεως των υπαλληλικών αποδοχών.

β) Ανακινήθηκε κατά τρόπον άρκετά έντονον τό μυθολογικόν ζήτημα των Στρατιωτικών ύπο του κ. Κονδύλη και κατά φυσικήν συνέπειαν και τό των λοιπών υπαλλήλων.

γ) Έλαβε χώραν μία δικαία και έντονος κινητοποίηση των δημοσιονομικών δυνάμεων προς επίτευξιν τής βελτιώσεως των υπαλληλικών αποδοχών.

δ) Έλαβε σάρκα και όστά μία ειλικρινής διαθεσις τής Κυβερνήσεως περί βελτιώσεως των υπαλληλικών αποδοχών δι' ολονδήποτε λόγον θέλανε.

ε) Παρατηρήθη ένν άρκετά έξεπαικτόν ενδιαφέρον εκ μέρους των αξιωματικών κ. κ. ύπουργών τής Παιδείας περί άποκατάστασεως ίσομισθίας του υπαλληλικού κόσμου, πράγμα δια τό όποιον ολοκληρώσ. ο κλάδος θά τους εύγνωμναί.

στ) Πρέπει εις αυτά νά προστεθή και ή από πολλών έτών καλ λειτουργία εις την κοινήν γνώμην άντιληψις, ότι άδικείται ο εκπαιδευτικός κόσμος και, ότι, είναι άξιος καλλίτερας τύχης, έκαμε άριμον τήν ίδεαν τής ίσομισθίας και οι άγώνες

των τελευταίων δημοσπονδικών έτών μαζή βέβαια με την προσπάθειαν και την άθρογραφίαν τής κρινομένης Διοικήσεως έβωσαν σήμερον τούς καρπούς των, ώστε νά έχωμεν τον πλούσιον άμνητόν τον ό.π.ον δεν δυνάμεθα άφελως νά αποδώσωμεν εις τας προσωπικάς μας γενικάς ίκανότητας του άραπητού Προέδρου τής δημοσπονδίας.

Όλα τά άνωτέρω αν λάβετε ύπ' όψει σας κύριοι αντιπρόσωποι θά έχετε όλας τας συνθήκας υπό τας όποίας εύρέθη ή Διοίκησις τής δημοσπονδίας και υπό την ώθησιν των όποιων έλύθησαν έν μέσσει οικονομικής φύσεως ζητήματά μας.

Εάν τώρα τας συνθήκας αυτές τας εξεμεταλλεύθην καλώς και άριτω, ή κρινομένη Διοίκησις, δεν έρω έδωκε τι επί του προκειμένου προϋπολογισμού Σύλλογος σας και ύμεις.

Ο Σύλλογος Κονίντης, τον όποιον αντιπροσωπεύω παρ' ελη την καλή θέλησιν που κατέβαλε και τή διονυχιστική έρευνά των όποιων έκαμε δεν κατόρθωσε νά πεισθή άπολύτως ότι άρκούντως εξεμεταλλεύθη και κατά συνέπειαν έλυσε τό ζήτημα αυτό όπως έως θά μπορούσα ή Διοίκησις τής δημοσπονδίας.

Και νά γιατί.

Ο Διδοκαλικός κόσμος Κονίντης έξκολουθεί εκ των πραγμάτων νά πιστεύη ότι ή διατυμπανίζομένη μισθολογική έξεσσις έξεταζομένη στην εύλία τής, δεν είναι ίσομισθία πραγματική. Τό κακό αυτό είναι δημ. αόρηγμα κύριοι Συνάδελφοι τής οιά του νόμου περί όπαλληλικών αποδοχών καθιέρωσε τον κλιμακωτό έπιδόματος (15, 10, 6 και 3 τοίς έκατό).

Ενεκα του έπιδόματος τούτου και των μικρών διαθμών των διδοσκάλων τής ύπαίθρου ή αύξησις εις την μεγάλην πλειονότητα καμιναιενά μετάξ. 30) — 45) όραχ. και δεν πρέπει νά λαμβάνωμεν ύπ' όψιν τούς έαυτούς μας οι όποιοι κατέχομεν άνωτέρας διαθμούς και έλάττομεν αύξήσεις πολλών εκατοντά δράχμων.

Αν εις αυτές κύριοι Συνάδελφοι και την περικοπήν του παραμεθόριου από 1—4—1935 θά εύρεθώμεν πρό τής λυπηράς έκπληξσεως νά διαπιστώσωμεν ότι ή βρυλική αύξησις δια τούς συναδέλφους αύτούς άνέρχεται εις τό ποσόν των 100—150 δραχμών έν μουλω.

Δέν νομίζω λοιπόν ότι έπραξε ή Διοίκησις π.ν. ότι ή δύναται και ότι αίσχυρίζεται τής επέτρεπον. Διότι ή δύναται και έπραξε να προσέξωμεν ρικας λεπτομερείας και νά τις έκθέσθ. άγκαιρώς εις τούς εαυτούς, την Κυβέρνησιν και τον ίδιο τον κλάδο ώστε νά προληφθούν αι άδικαίαι του είδους αύτού.

Άλλά και αν λαβώμεν ύπ' όψιν μας τά έκατομύρια που παρουσιάζει στην έκθέσθ. τής ή Διοικήσις θά παρατηρήσωμεν τά εξής. Επ. 460 έκκατομύριων τά όποια έχορηγήθησαν δια την αύξησιν τά 15) διατείνονται δια τούς εκπαιδευτικούς ήτοι όλιγώτερον του 1)3 του όλου ποσού. Ενώ οι εκπαιδευτικοί όπάλ. 1)4 χιλ. ό.π.μ. 4 χιλ. καθ. 2 χιλ. ύπηρ. προσ. άποτέλουσιν πλέον του 1)3 του όλου άριθμού. Όποτε όχι μόνο την μερίδα του λέοντος

δέν έλαβον οι εκπαιδευτικοί όπως κατά κόρον έντονώθη έν τή έκθέσει αλλά ούτε τό άνάλογον ποσοστόν, τό όποιον έδικαιούνα.

Γιά όλα αυτά κύριοι Συνάδελφοι ο Σύλλογος Κονίντης έχει τας έπιφυλάξεις του, δικαιολογημένως φανίζομαι για τό αν εξ ολοκλήρου ή κρινομένη Διοίκησις έκαμε ότι μπορούσε νά κάμη ή όχι τής έπεβόλ. λενο νά κάμη, εις τό κεφάλαιον αυτό.

Όργανωτικά. Ο Σύλλογος Κονίντης άναγνωρίζει τας θυσίας και τούς κόπους που όπέστη ο κ. Πρόεδρος δια νά έπιτύχ. όσα δια των περιόδων έπέτυχε και τον έπαινεi έπ' αύτ. Διερρωτάται όμως και ζήτη νά μήν διατεί δέν περιώδευσαν και άλλα μέλη του Συμβ. υλίου και διατεί άκμα ή κ. Πρόεδρος περιόδους πολλάς εις στιγμάς κρίσεως, όπως ο ήν περίπτωσι των προαγωγών. Και παρατηρήθη τε φαινόμενον νά μήν ύπάρχουν ούτε οι άρ.θ. μ.ν. των υπό προαγωγήν διδοσκάλων έννακ. του όποιου, παρ' ατήν διαθεσιν τής Κυβερνήσεως νά έκτελέσθ. όλας τας προαγωγάς κατέβ. κάσθησαν εις στασιμότητα τις οίδη δια πόσον χρονικόν διάστημα 70) και πλέον συνάδελφοι.

Αν έξετάσθ. τώρα κανείς τούς άριθμούς τής έκθέσεως εις τό κεφάλαιον όργανωτικών δέν δύναται νά μένη καθ' όλον ίκανοποιημένος από τό ποσοστόν τής αύξήσεως των συνδρομητών του Διδ. Βήματος και των μελών τής δημοσπονδίας.

Διότι ταύτα δέν είναι άνάλογα προς τούς κόπους και τας εύμενεστάτας οικονομικάς συνθήκας υπό τας όποίας εύρέθη ο κλάδος.

Ενν οσοθ. αίστιον τής τόσον μικράς πυκνώσεως των τάξεων τής οργάνωσεως μας είναι και ή συμπεριφορά τής μητρος δημοσπονδίας και όη του προέδρου τής προς τά περισσότερον ζωνηρά μέλη της των όποιων έν τούτοις την ζωνηρότητα και μαχητικότητα εξεμεταλλεύθη ή Διδοκαλική δημοσπονδία δια νά κερδίση τά ζητήματά μας όπως έκμεταλλεύονται τον ένθουσιασμόν των ζωνηρών εις την μάχην οι στρατηγοί δια νά καταλαμάνουν τά όχυρά του άντιπάλου.

Διά τούτο ο Σύλλογος Κονίντης δέν εύρίσκει καμιναν δικαιολογίαν ύπ.ρ. του Δ. Σ. τής δημοσπονδίας δια την τακτικήν την όποιαν έτήρησ. απέναντι των Συλλόγων που την άντιπολιτεύτηκαν έστω και αν γίνη παραδεκτή ή άπ.ψ.ς τής διοικήσεως ότι έψαλλον εις τας άπόψεις των.

Παρότερα επί του σημείου αύτου όμίλησαν άλλοι συνάδελφοι και δέν νομίζω ότι πρέπει νά επεκαθ.μ.

Προσέτις μονάχα τό ότι είναι μέγας ο κίνδυνος δια την οργάνωσιν μας διαν οι επί κεφαλής αύτ. καταρχονται στο χαμηλό επίπεδο νά κατ.συσκοπνχτούν και νά καταδύωσιν κατά τρόπον τόσον άνάριστο όλας τας όπ' αύτούς οργάνωσεις ή τούς συναδέλφους οι όποιοι διαφωνούν μ.π.ς τους, και οι όποιοι έως πολλάς φορές δια των έντόνων και απελευστικών κρυφών περι άπνομής δικαίου υποδοχθ.σθ.ν όπως έπ.ρ. μας άρκετά την έπίλυσιν των ζητημάτων μας.

Θελομεν νά μας διασφύσθ. ή άπερχομένη Διοίκησις εάν ή τακτική

τής δημοσπονδίας έναντι αυτών καθορίζεται δι' δημοφώνων αποφάσεων όλων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου τής Όμοσπονδίας και ά κόμη εάν ή σχετική προς τό ζήτημα αύτό άθρογραφία όπεβάλλετο εις την κρίσιν του Συμβουλίου και υψοθετατο ύπ' αύτου ή διαζήγ. ο.π.εύθ.ν. και δια λογαριασμόν του Προέδρου.

Αυτάς τας παρατηρήσεις έχει νά κάμη ο Σύλλογος επί των πεπραγμένων τής άπερχομένης Διοικήσεως. Παρατηρήσεις καθ' ός κατά την άπορ. κατάληκτον άντιληψίν του παρ' τάς τ.σ.ον ευνόικας περιστάσεις που παρουσιάζθησαν—παρ' την ώρίμανσιν των ζητημάτων μας—παρ' τας άγώνας τούς κόπους και την προσπάθειαν τής Διοικήσεως ίσημετώθησαν και άρ.α.ματα και άστοχία, τοιαύτα ώστε νά μή δύναται νά έγκρίνη τά πεπραγμένα.

ΣΥΝΤΑΞ (Γορτυνίας). Είπωθή. καν τόσα πολλά έπάνω στα πεπραγμένα τής άπερχομένης Διοικήσεως ώστε σεσόμενος τον πολύτιμον χρόνο και για νά μήν δυσχεράνω τις άργασίες, με πολλά λόγια, τής συνελεύσεως άρκούμαι στο νά δηλώσω ότι ο Σύλλογος Γορτυνίας τον όποιον αντιπροσωπεύω έγκρίνει καθ' όλον την γραμμήν τά πεπραγμένα τής Διοικήσεως και την τακτικήν που άκολουθήσ. Α.ν παρατηρήθησαν άποτυχίες τινές νομίζω πως οι έπιτυχίες τής είναι τόσο μεγάλες που νά τις σκιάζουσιν.

Ανακινώσεται είτα ή κάτωθ. πρότασις:

Κατόπιν τής όμιλ.ς τόσων έγκρίτων συνάδελφων επί του έλέγχου των πεπραγμένων, θεωρούμεν την συζήτησιν πλέον ή εξονυχιστικήν και διαφωτιστικήν και κατά συνέπειαν λήξασαν και άναρ.άν πλέον και σημαντικά έπιζητήμα εις τον σκοπόν της 17ης Γενικής Συνελεύσεως ως καταναλίσκουσαν πολ.ύτιμον χρόνον. Σταθόπουλος, Γκιών, Βελλόπουλος κλπ.

Επίσης κατετάθη και δεύτερα πρότασις ή οποία γίνεται δεκτή από τής συνελεύσεως: «Οι κάτωθι ύπογεγραμμένοι αντιπρόσωποι, ίνα άντιπολιτεύων τον τερματισμόν του έλέγχου, προτείνουν όπως περιορισθ. ο άριθμός των όμιλητών εις δύο της αντιπολιτεύσεως και δύο της άντιπολιτεύσεως. Οι άντιπρόσωποι: Α. Χαρογιάννης, Ε. Παπαδόπουλος, Α. Καραστεργίου, Α. Γαδ.α.δ., Λότσης.

Κατόπιν τούτου όρίζονται ως όμιληταί εκ της μ.π.ς παρατάξεως οι κ. κ. Λότσης και Παπακωνσταντίνου και εκ της άλλης ή δημοφώνος Μπακάκης και ο κ. Σιζώνης. Όμιλει πρώτ. ή δημοφώνος ΜΙΑΜΠΑΔΑΚΗ ή οποία λέγει τά εξής:

Η δημοσπονδική χρονιά, που πέρασε κ. συνάδελφοι, ήταν έξαιρετική κρίσιμη για τ.ζ.η.μ.α.τά μας. Η όζύτητα που πήρα την τελευταία περίοδο ή οικονομική κρίσις και στον τόπο μας ώθησε τή Κυβέρνηση φέτος νά έπιβ.ώσθ. τήν πράγματι.ποίηση οικονομικών με τή φορολογία του μισθού των δημοσίων υπαλλήλων. Και στον εκπαιδευτικόν τομέα ή Κυβέρνησις φάνηκε άποφασισμένη νά υψ.ή. ώρισμένως κατατήσεις μας (δημοτική γλώσσα κλπ.) Τό καθή-

κον της διοίκησης μέσα στις συγκεκριμένες αυτές συνθήκες ήταν άνασυντάσσουσα τὰς δυνάμεις της διδασκαλικής δημοσπονδίας να τις ρίξει μέσα στον θύλο του λοιπού οργανωμένου δημοσιοπαλληλικού κόσμου, γὰρ νὰ ἀντιμετωπίσει ἡ ὑπαλληλικὴ μάζα συμπαγῆς, μονολιθικὴ ἀκατανίκητη, στὴν ἐνωσὴ της τὸν κίνδυνον τῆς ἀφαίρεσως τῶν κεκτημένων της καὶ νὰ διεκδικήσῃ τὰ βασικότερα δικαιώματά της ἀξίως τῶν ἀποδοχῶν της σύμφωνα με τὴ στοιχειώδεις ἀνάγκας τῆς ζωῆς. Ἄν κ. συνάδελφοι ἡ διοίκησις τοῦ κ. Ράϊκου ἐργάσθηκε ὅπως ὀφείλει γὰρ νὰ ἐξυπνήσῃ τὴν ἔχῃ τὰ συμπεριφέροντα τῶν δασκάλων καὶ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, αὐτὸ μόνο τὰ ἴδια τὰ πράγματα μποροῦν νὰ τὸ ἀποδείξουν μετὰ τὴν ἀμελιχτὴν πειστικότητά των. Ἀρκεῖ νὰ τὰ νὰ ζήτῃσιν αὐτὰ τὰ ἴδια.

Καὶ πρῶτα στὰ οικονομικὰ γεγονότα ζητήματα μας καὶ στὴν λύσιν ποὺ δόθηκε σαυτὰ φέτος ποῖα εἶναι ἡ ἀλήθεια; Προώθησε στὴ λύσιν αὐτὴ ἡ διοίκησις τῆς διδασκαλικῆς δημοσπονδίας πραγματικὰ ἢ ὄχι; Μπορεῖ νὰ δώσουν τὴ θετικὴ καὶ ἀδιαμφισβήτητη ἀπάντησιν στὸ ἐρώτημα αὐτὸ μόνο αὐτὴ ἡ πραγματικότητα. Αὐτὰ τὰ πραγματικὰ γεγονότα.

Μέσα στὸν περασμένον Αὐγουστο συζητήσαντες ὅπως ξέρουμε ὅλη ἡ φορολογία τῶν μισθῶν μας κατὰ 4 1/2 ο. Στις 28 Αὐγούστου καὶ σὲ 15 τοῦ Σεπτεμβρίου οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι τῆς Ἀθήνας κατὰ ἀπ' τὸ σύνθημα τῶν συνεργαζομένων οργανώσεων τῶν καὶ τῆς Κ. Π. Ε. ἐπικρατοῦσαν δύο πρωτοφανεῖς σὲ μαζικότητα συγκεντρώσεις ὅπως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ξέρουμε. Σ' αὐτὲς ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος διακήρυξαν πὺς εἶναι ἀποφασισμένοι ὅχι μόνον νὰ μὴ γίνῃ καμμιά περικοπὴ μὲ ἀντίθετα νὰ διεκδικήσουν αὐξήσιν μισθῶν σύμφωνα με τὴς ἀνάγκας των.

Στις 24 Σεπτεμβρίου, 2 ἡμέρες ὕστερα ἀπ' τὴ συγκέντρωσιν τῶν ὑπαλλήλων ἐξῆς ἀπ' τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐδήλωσε «εἰμαι ὑποχρεωμένος νὰ λύσω τὸ ὑπαλληλικὸν ζήτημα σὴ βουλή γὰρ νὰ μὴ λυθῇ στὸς ὅρους». Λόγος γὰρ περικοπὴ μισθοῦ δὲν γίνεται ἄλλος. Ἀντίθετα συζητεῖται τώρα γὰρ αὐξήσιν τῶν ὑπαλληλικῶν μισθῶν.

Τὴν ἔκαμε αὐτὴ τὴ περίοδον ἡ διοίκησις τῆς διδασκαλικῆς δημοσπονδίας. Ὅλοι τὸ ξέρουμε. Προσπαθεῖ νὰ κρύψῃ τὸν κίνδυνον τῆς περικοπῆς ἀπ' τοὺς δασκάλους δὲ μιλᾷ: γι' αὐτὰ παρὰ γὰρ μὴ εἶδη ἀνακρίβη. Κίοντες οἱ λοιποὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι κινητοποιοῦνται γιὰ τὸ ζήτημά μας αὐτὸ ἡ διοίκησις ἐμπόδισε τοὺς διδασκάλους νὰ βοηθήσουν ἀνὰ κοινὸ ἀγωνίᾳ γὰρ τὴ κοινὴ ὑπόθεσιν.

Ἐρχεται κατόπιν ἡ περίοδος τῶν κυβερνητικῶν υποσχέσεων γὰρ τὴν αὐξήσιν τῶν ὑπαλληλικῶν ἀποδοχῶν ἀπ' τὸ Σεπτέμβριον τοῦ 33 ὡς τὸ Γενάρη τοῦ 34. Ὅλες οἱ δημοσιο-παλληλικαὶ ὁργανώσεις καὶ ἡ Κ. Π. Ε. κρατοῦν σὲ ἐπιφυλακὴ τὴ δημοσιοπαλληλικὴ μάζα ἑτοιμὴ νὰ κινηθῇ τὸν εἰς ἀγῶνα γὰρ τὰ δικαιώματά μας. Καλοῦν συγκεντρώσεις συνέλευσεις δημοσίων ὑπαλλήλων.

Στὸ τέλος ἡ ὁργάνωσις τῶν Τ.Τ.Τ. κατεβάσει σὲ ἀπεργίαν τοὺς Τ.Τ.Τ. συναδέλφους. Διόκονται δὲ ἐπικεφαλῆς στελέχη τῆς δημοσιοπαλληλικῆς μάζας, ἀπολύονται, διέχονται, ἀλλὰ δίνεται ἀπὸ μικρὴ αὐξήσιν τοὺς κατώτερους ὑπαλλήλους.

Ὁ κ. Ράϊκος τί ἔκανε ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ξέρουμε ὅλοι. Ἐρχινε διάφορα ἀλληλοσυγκρούμενα καὶ ἀλληλοαναιρούμενα σύνθηματα πότε ζηταί τὰ 3)16 πότε ἐπιδόματα πότε 1)16 κλπ. κλπ. καὶ γράφει ἀναρτήματα ὑπομνήματα γὰρ διαστά. Ἐμποδίζει τοὺς δασκάλους νὰ λάβουν μέρος σὲ κοινὰς προσπάθειες καὶ ἀγωνίζεται μετὰ κάθε μέσον τὸς κρατῆσιν σὲ ἀδράνεια. Ἐπιτίθεται ἐναντίον τῶν δασκάλων ποὺ κινῶνται γὰρ τὰ ζητήματά μας καὶ καταπολεμεῖ μέλα του τὰ μέσα τὸν ἀγῶνα τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων.

Αὐτὰ εἶναι τὰ πραγματικὰ γεγονότα κ. Συνάδελφοι ἡ Κ. Π. Ε. ὡς καὶ αἱ ἄλλες Δημοσιοπαλληλικαὶ ὁργανώσεις ἀγωνίζονται πραγματικὰ γὰρ τὰ οικονομικὰ αἰτήματα τῆς ὑπαλληλικῆς μάζας. Ἡ Διοίκησις τῆς διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας κυττάει ἀπροκάλυπτα τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τῆς ὑπαλληλικῆς καὶ κάνει οὐ τίς ἦταν δυνατόν γὰρ νὰ βοηθήσῃ ἀπὸψεῖς σὲ δόρος μας. Ὅμως δὲν διατάζει καθόλου ὁ κ. Ράϊκος νὰ ἐμφανίξῃ, οὐ κατὰκτῃς ὁ ὁργανωμένος ὑπαλληλικὸς κόσμος μετὰ ἀγῶνας καὶ θυσιὰς σάν δικὴ τοῦ Νίκης [Δὲ διατάζει ὁ κ. Ράϊκος νὰ πῇ πὺς ἡ Κυβέρνησις ἔδωσε τίς αὐξήσεις στοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους γιὰτὶ συγκινήθηκε ἀπὸ τίς ἐπικλήσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς διδασκαλικῆς δημοσπονδίας ἀπὸ τὴν σάφονα ἐντὸς εἰσαγωγικῶν τακτικῶν του].

Τὸν διαφεύδουν τὰ πράγματα τὰ ἴδια ποὺ μιλῶν μετὰ τὴν γλώσσα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ποὺ δηλώνει πὺς ἦταν ὑποχρεωμένος ἀπ' αὐτὴ τὴ κίνησιν τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ οικονομικὰ ζητήματά των.

Γιὰ τίς προαγωγὰς: Δύο χρονία κρατοῦνται παρὰ κάθε νόμον ἀνεκτέλεστες οἱ προαγωγὰς μας. Φέτος μὰς δόθηκαν οἱ 1600. Μὰ ἐννοεῖται μόνον σὲ χαρτί. Στὴ πραγματικότητά δὲ δόθηκε οὐτὲ μὴ πεντάρξιν γὰρ προαγωγὴ κανενὸς δασκάλου. Ἐνὸ δὲ κοινοποιοῦνται οἱ προαγωγὰς μας αὐτὲς νὰ ἐκτελεσθῶν μετὰ 2 χρόνια κατατίθεται τὴν ἴδιαν ἡμέραν νὰ νομοσχεδίσῃ σὴ βουλή ποὺ προβλέπει νὰ ἀναστολῇ τὸν προαγωγῶν, φορολογία μισθοῦ, γὰρ συστάσεις κλπ. Διὰ δὲ ἐνὸς τῆς δυνάμεως στὰ χαρτὰ ὑπομένουν αὐτὲς προαγωγὰς μας παράλληλα νομοθετεῖται ἡ ἐκ νέου γὰρ πολλὰ χρόνια ἀναστολὴ των.

Πὺς ἀντιμετώπισε τὸ σοβαρῶτα αὐτὸ γὰρ τὸν κλάδον ζήτημα ἡ Διοίκησις; Εἶναι γνωστὸ. Ἐμφανίστηκε φάλλοντες παλαιὰς ἀτελειώτους γὰρ τὴν κατάκτησιν τῶν προαγωγῶν. Δὲ διατάζει νὰ ἐξαγγεῖλῃ καὶ ψευδεῖς εἰδήσεις στὸ διδασκαλικὸν Κόσμον: πὺς οἱ προαγωγὰς κεκοιμήθηκαν ὅλες καὶ δὲν ἀναφέρει καθόλου πὺς δὲν πρόκειται νὰ γίνουσι σὲ μισθὸ. Γιὰ νὰ κρατῇ τοὺς δασκάλους μακριὰ ἀπ' τὴν κίνησιν γὰρ τὴν ἀπώ-

ριφή τοῦ Νόμου γὰρ νὰ βοηθήσῃ στὸ μέτρο δέδια τῶν δυνάμεων τῆς τῶν κ. Ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν στὴ φήμισιν τοῦ νομοσχεδίου του. Ὡστόσο οἱ ἄλλες Δημοσιοπαλληλικαὶ ὁργανώσεις ἐκίνησαν πάλι τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους πᾶνον στὸν σοβαρὸ αὐτὸ ζήτημά μας καὶ πῆ-τυχαν τὴν ἀπορρίψιν τοῦ ἀπτῆ Γερουσίας. Ἀπὸ τὴν παρακάτω στάση δὲ ἐξαρτήθη ἂν θὰ γίνῃ ἡ ὄχι νόμος μετὰ τοὺς δύο μῆνας.

Κύριοι Συνάδελφοι, τί ἀποδείχνει ἡ ἀδιάσειστη λογικὴ τῶν γεγονότων; Πῆραμε οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι τῆς χώρας μας φέτος τὴ μικρὴ αὐτὴ αὐξήσιν τῶν ἀποδοχῶν μας, γιὰτὶ ὁ κ. Ράϊκος τῆς διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας ἦταν σῶφρων καὶ ἡ Κυβέρνησις γὰρ ἀνταμιδοῦ τῆς σωφροσύνης του αὐξήσε τοὺς ὑπαλλήλους κοὺς μισθοὺς; Ἡ οἱ ἀγῶνες τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κατὰκτῃσαν τὴν αὐξήσιν αὐτὴν, τὴν ὅποیان πῆραμε καὶ μετὰ ποὺ ἡ ἐπίσημη ἐκπροσώπησίν μας ὄχι μόνον δὲν πῆρε μέρος στὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ τὸν πολέμησε μ' ὅλα ὅσα μέσα διέθετε;

Ἡ κοινὴ λογικὴ δίνει τὴν ἀπάντησιν.

Γιὰ τὴν περίφημην ἐξίσωσιν ποὺ πῆραμε ἡ Διοίκησις δὲν νομίζω κ. Συνάδελφοι, πὺς χρειάζεται καμμιά ἐπιχειρηματολογία γὰρ νὰ ἀποδείχῃ πόσο ἀδύνατον εἶναι ἡ δια-τυμπαζομένη αὐτὴ ἐπιτυχία τῆς Διοικήσεως. Γιὰ ποῖα ἐξίσωσιν μιλά ἡ Διοίκησις; Ὑπῆρχε μὴ μισθολογικὴ ἀνίσωσις πρὶν τὸν τελευταῖον νόμον μεταξὺ διαφόρων ὑπαλληλικῶν Κλάδων ἢ μισθολογικὴ ἀνίσωσις; Ὁ μισθολογικὸς Κλάδος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὑφίσταται τὸ ἴδιον ἂν ὄχι περισσότερο ἀλλάξε μόνον μορφήν σοβαρὴ καὶ ἐξωφθαλμν. Τὸ ἐπίδομα 15 ο. τοῦ ποσὸν πέρνουν τὰ 9)10 τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τὸ 1)10 τῶν δασκάλων. Ἀφῶν τὴν τεραστίαν μισθολογικὴ ἀνίσωσις ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται μετὰ τὸν ἀντικεινὸν καὶ μὰς τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων. Πὺς ἐμφανίζουμε θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχει στὴν οὐσία τίποτα;

Στις ἐκπαιδευτικὰς διεκδικήσεις μας. Αὐτὲς ἡ Διοίκησις τῆς διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας τίς διαχειρίστηκε μονάχῃ της, εἶναι ἀποκλειστικὰ ἢ μόνῃ ὑπεύθυνῃ, γι' αὐτὰ καὶ ἀκριβῶς ἐδῶ θῆκαμε ὑποχρεωμένοι νὰ προσέξωμε ἂν θέλωμε νὰ ξεκαθαρίσωμε τὰ πραγματικὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς τῆς Διοικήσεως.

Βασικὰς, θεμελιώδους σημασίας κατακτήσεις μας ὁ κ. Ράϊκος τίς ἀγνόησε, τίς πλαστογράφησε, τίς ἐγκατέλειψε δίχως καμμιά προσπάθεια νὰ τις ὑπερασπίσῃ. Ἡ ἱστορία τοῦ δημοτικοῦ σχολείου θὰ ἀποδώσῃ στὸν κ. Ράϊκο τὸ χαρακτηρισμὸ ποὺ κατάκτῃσε μετὰ τὴν στάσιν του αὐτὴ ποὺ ἀπορεύει νὰ τοῦ ἀποδώσῃ ἐγὼ τώρα.

Στις διωξίς καὶ στὸ ὁργανωτικὸ. Δασκάλους ζωντανοὺ καὶ θανατοῦ ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ ἀποκαθηθῶν μετὰ τίς προσπάθειες τοῦ κ. Ράϊκου δασκάλους ἀπορρασιμένους νὰ παλέψουν γὰρ τὰ ζητήματά μας δὲν μποροῦσε νὰ λείψουν ἀπὸ τὸν δασκαλικὸν Κλάδον. Αὐτοὶ παρικο-

λοῦθον ἀγρυπνοὶ γὰρ τὰ ζητήματά μας καὶ ἀγωνίζονται γὰρ τὴ λύσιν τους. Ὁ κ. Ράϊκος κηρύσσει τὸν πεδὺ λυσώδικο πόλεμον ἐναντίον τους. Ἀπὸ κανέναν ἄλλον δὲν ἀκούσαν οἱ δασκάλους ὅπως τόσες βαριεὶς ποὺ τοὺς ἀπευθύνει, ὁ Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας μας. Παλεύει ὅλο τὸ χρόνον νὰ προετοιμάσῃ τὴ διαγραφὴ τους ἀπὸ τὴ διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία. Δὲ διατάζει καθόλου νὰ τοὺς καταγγεῖλῃ ἐπὶ κοινοῦ κινήσιν γὰρ νὰ ζητᾷ τὴν ἀπόλυσίν τους τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ πτυχίου των κλπ., γὰρ νὰ ἀπαλλάγῃ ἀπὸ τοὺς δασκάλους ποὺ τὸν ἐνοχλοῦν, ποὺ ἀγωνίζονται πραγματικὰ γὰρ τὰ ζητήματά τοῦ Κλάδου. Γιὰ νὰ σπᾷσιν τὴν ἐνότητά τῆς ὁργανώσεως γὰρ νὰ μεταβάλῃ τὴν ὁμοσπονδία μας σὲ ὁργανωσὴν ρομπὸν δίχως γνῶμην.

Στις σχέσεις του μετὰ τοὺς Δημ. ὑπαλλήλους. — Διάσπαρσις τῶν ὑπαλληλικῶν δυνάμεων μόνον οἱ ἐχθροὶ τοῦ ὑπαλληλικοῦ κόσμου τὴν εἰσάγουνται. Ὁ κ. Ράϊκος ἀγωνίστηκε ἀπεγνωσμένον νὰ κρατήσῃ τὴ Διοίκησιν μακριὰ ἀπ' τοὺς ἄλλους Δημ. ὑπαλλήλους νὰ στρέφῃ τὴ μάζα τῶν δασκάλων ἐναντίον τῶν συναδέλφων Δημοσίων ὑπαλλήλων.

Γιὰ τὸ «Διδ. Βῆμα» Τὸ ἔργον τῶν συμπεριόντων τοῦ Δημο-διδασκαλικοῦ Κλάδου θέτει ἐξυπνητικὰ σκοποὺς ἐντελὲς ἀντιθέτους. Τὸ Διδ. Βῆμα ἔργον τῶν ἀπόψεων τῆς Διοικήσεως ἀγωνίζονταν νὰ ἐμ-ποδίσῃ τοὺς Δημ. ὑπαλλήλους νὰ κινήθων. Προσπάθησε ἀριστοτεχνικὰ νὰ στρέφῃ τὴ μὴ μερὰ τῶν δασκάλων ἐναντίον αὐτῶν τῶν ὑπαλλήλων. Μετὰ ἰδιαίτερην ἐσπερὰ τὰ κυρὰ τὸν ἐναντία στὴν Κ.Π.Ε. ποὺ δὲν εἶναι παρὰ ὁ συν-δεδεικὸς κρῖκος ποὺ ἐσφυρηλάτησαν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι τῆς χώρας μας γὰρ νὰ συνδέσῃ καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴ κίνησιν τους.

Τὸ περιεχόμενον δὲν εἶναι μόνον φτωχὸ καὶ ἀνίκανον νὰ ἀνυψώσῃ ὅπως ὀφείλει τὸ μορφωτικὸ ἐπίπεδον τῆς μάζας τῶν δασκάλων στερεῖται μὴς στοιχειώδους σοφίας ἀντιμετωπι-σῆς τῶν πραγμάτων ἢ ἀρθρογραφία του θυμίζει ἐπιφυλλίδας ρωμαντι-κῆς ἀποχρῆς. Οἱ 14 χιλ. Λαοκάλους καὶ μποροῦν νὰ γίνουσι ὅλοι συνδρομηταὶ στὸ ἔργον τοῦ Κλά-δου. Ἀλλὰ γὰρ νὰ γίνῃ αὐτὸ πρὸν-πόθετα ἀπαιτεῖται: νὰ ἀλλάξῃ τὴ περιεχόμενον καὶ μορφή. Νὰ γίνῃ ἔργον πραγματικὸ τῶν συμπεριόντων τῶν δασκάλων.

Κύριοι Συνάδελφοι αὐτὴ ἦταν σὲ γενικὰς γραμμὰς ἡ πολιτικὴ τῆς Διοικήσεως. Προσπάθησε νὰ κρύψῃ ἀπ' τοὺς δασκάλους τοὺς κινδύνους ποὺ διέτρεχαν τὰ οικονομικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ μας ζητήματα, ἐμπόδισε μετὰ κάθε τρόπον τοὺς δασκάλους νὰ κινήθων γι' αὐτὰ—ἀσχολούμενη ἡ ἴδια νὰ συντάσσῃ ὑπομνήματα καὶ παρακλήσεις. Πολέμησε μετὰ κάθε τρόπον τοὺς δασκάλους καὶ τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους ποὺ ἀγωνίζονται γι' αὐτὰ. Ἀποτέλεσμα: στὸν ἐκπαιδευτικὸν τομέα ποὺ ἦταν μόνον δικὴ τῆς ὑπόθεσιν νὰ χάσωμε δίχως καμμιά ὑπεράσπισιν τὰ ζητήματά μας. Στὰ οικονομικὰ ἂν δὲν πάλευναν οἱ ἄλλες

ποιήσουμε παράκαιρα, ίσως άργότερα ή δύναμεις αυτή, που θα καταστή άναγκαία ή χρησιμοποίησης της, να μη έχη την άπαιτούμένη έμφάνιση, άπό μέ την παράκαιρη συγκέντρωση θα έχη χάσει μέρος το κύρος της. Άλλά μέ την πρόσκληση έπρόκειτο να παρασυρθούμε να νέε «Όλύμπια» ή «Άλάμπρα», διά να δημιουργη- θούν σκηνές, να μειωθεί το κύρος της δημοσπονδίας. Ο Ράϊκος βλέπο- τας ότι τoιαύτα αποτελούμετα θα είχε μία τέτοια συγκέντρωση και έχοντας πεποιθήσει στο έθρομο που ακολουθούσε είπε: δεν δέχο- μαι. Γι' αυτό ήλέγχθη. Και ύπoστή- ριξε άκόμα ο κ. άντιπρόσωπος κεί- που μου έκαμε κατάληξη ύπoστή- ριξε άποψη, ή όποια άν έπικράτη θα διέλυε την δημοσπονδία. Δηλαδή είπε ότι καθένas; σύλλογος, δεν εί- ναι υποκρωμένος να πεταρχή, ή: την διοίκηση της δημοσπονδίας. Άν αυτό ή άποψη έφαρμαγή, καταλύ- εται ή όργάνωση. Και προχωρώντας έλεγε ότι άλλοτε ή π. ατεία το σύμ- τέλματος άνέμενε το «διδ. βήμα» μέ άνυπομονησία κ.λ.π. Έγώ έξυμνι- μόνα ότι σήμερα το «βήμα» έχει περισσότερους άπό κάθε άλλη φορά συνδρομητές. Ταύτα ή; άπάντησε εις τα λεπτομερειακά σημεία του έλέγ- χου το κ. Παπά. Έρχομαι εις τόν κ. Σπυριδάκη, ο όποιος μέ αύστη- ρότητα γλώσσης ού την τυχούσαν έρώτησε τί έκαμε ή διοίκηση στο ζήτημα τής γλώσσης! Στο οικονομι- κόν, είπε πως ό,τι έγινε, όφειλεται στος άλλους υπαλλήλους, οι όι 80 άνεμπόδιστοι ή-θαν έδοχ έχι για τόν Ράϊκο και άπό την πολιτική που ήχησε στο όργανωτικό σημείο, έ- λλά για να λάθουν μέτρα προς φρού- ρησιν τής δημοσπονδίας, ή όποια έξ- αίτίας του Ράϊκου κινδυνεύει. Και τελειώνοντας έκαμε την γνωστή άποστροφήν προς την Συνέλευση και είπε πως πρέπει να βρούμε τιμίας χείρας εις τας όποιας να παραδώσωμε την νέα διοίκηση. Είς το σημειον αυτό ο κ. Ράϊκος άναγινώσκει αποφάσεις του συλλόγου Ρεθύμνης, περί άποδοκιμασίας τής διασκεψέως Θεσσαλονίκης κ.λ.π. άν- τιθέτως προς την άγόρευσιν του άν- τιπροσώπου.

ΑΛΑΦΟΓΙΑΝΝΗΣ. Θά τον κα-
ταγγέλουμε στο σύλλογό του.

ΡΑ-Ι-ΚΟΣ. Συνεχίζει την ανάγνωση των αποφάσεων του συλλόγου Ρεθύμνης καθώς και συγχαρητήρια τηλεγραφήματα αυτού προς την διοίκηση δια την στάση της στο οικονομικό ζήτημα κλπ.

ΠΟΛΛΟΙ. Αἰσχος! Νὰ φύγῃ ἐπὶ
ἐξω! ἄλλοι ἀντιπρόσωποι διαμαρτύ-
ρονται καὶ λέγουν ὅτι διὰ τὴν σάτυ-
τον τοῦ θὰ δώσῃ λόγον εἰς τὴν συνέλευ-
σιν τοῦ συλλόγου τοῦ. Δημιουργεῖται
θόρυβος εἰς τὰ σημεῖον αὐτό.

ΑΥΤΗΣ. Δὲν ἔχει θέση ἐδῶ ἀ-
φοῦ πλαστογραφεῖ τὰς ἀποφάσεις
τῆς συνελεύσεώς του.

ΠΑΤΚΟΣ Ἄρσιν λοιπὸν πολλὰ
σωστὰ τίμια χέρια ζητεῖ ὁ κ. ἀντι-
πρόσωπος γιὰ νὰ διαχειρίζονται τὰ
ζητήματα τοῦ κλιδοῦ ἀπευθυνόμεθα
καὶ ἐγὼ τώρα πρὸς τὸ σύλλογον Ρεθύμ-
μνης, πρὸς τὸν ὁποῖον ποιοῦμι ἐκ-
κλησιν: Νὰ φροντίσῃ εἰς τὸ ἐξῆς οἱ
διαφορετικώτερα χέρια νὰ ἀπιστεῖ-
ται τὰς ἀποφάσεις του καὶ τὴν ἀν-
τιπροσωπικότητα του καὶ ὅχι αἱ χέρια

τὰ ὁποῖα θὰ τοῦ πλαστογράφου τις
 θελήσει. Καὶ ἔρχομαι εἰς τὸν φίλον
 ἀ-τιπρόσωπον κ. Παπαδόπουλον, ὁ
 ὁποῖος ἤλκε·ξε φιλικὰ τὴν διοίκησιν
 εἰς τὸ ζήτημα τῆς μὴ ἀποδόσεως
 τοῦ βαθμ. ὁ τιμηματάρχου δ'. Δέχο-
 μαι τὸν ἑλγυγόν του καὶ ἀπαντῶ·
 Ἐκκρεμαί ἀνώπουν τῆς ἐπὶ τῆς δια-
 δικημάτων ἐπιτροπῆς, ὑπόμνημα τῆς
 δημοσπονδίας, τὸ ὁποῖον ἐπανελημ-
 μένους ἀνεπιτύχθη πρὸς αὐτήν. Ἡ ἐ-
 πιτροπὴ ἦτο πάντοτε ἀπηγχολημένη
 καὶ τὸ νομοσχεῖδιον περὶ συντάξεως
 καὶ δὲν ἡγχολήθη ἀκόμη μὲ τὸ προ-
 κείμενον ζήτημα, ὁπότε θὰ ἦδουν
 εἰς θέσιν νὰ σά· πῶς οὐ τοῦ πῆρα ἦ
 τὸ ἔλαττα. Τὸ ζήτημα τῶν ἀξιορρίτων
 ἐπιθεωρητῶν, τὸ ὁποῖον ἠλεγξεν
 ὁ κ. Γκαγκάνης, τὸ ἀντικρου-
 ῶς ἔπρεπε· ἀνὰ τὸ ἀντικρου-
 ῶς περισσώτερον τόνον θὰ ἔχομεν μάλ-
 λον ζητήμα. Ἀς περὶ τὸ κ. Γκαγκ-
 ἀνῆς, εἰ ποτε δὲν τὸ ἐγκαιρίσθη
 τὸ ζήτημα καὶ δικίμαζα πάντοτε
 ἄνωγαν δι' αὐτό. Ἐφροσύμη μὴ
 τοῖον προχωρήσεις περὶσσότερο,
 τοὺς κάμω κακῶ. Ἄν νομίζουν ἔτσι
 οἱ δηλαδὴ τὸ ἡμέλιτα; μὲ κα-
 ταδικάσουν. Ἐγὼ εἶχον τὴν συνεί-
 δησιν μου ἡσυχον καὶ τὴν πεποι-
 θησιν οἱ τοὺς ὠφέλησιν. Προχω-
 ρῶν ὁ δημηγῆς εἶπε, οἱ ἡλθα σὲ ἐ-
 πικοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλή-
 λους καὶ ἀποδοκιμαστικά ἀπ' αὐ-
 τοὺς, εἶπε δὲ οἱ δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπά-
 γω σὲ συνεδριά τους. Τὸ σὺ ἔβριον
 τῶν οἰκονομικῶν, μὲ παρῶσα θέ-
 σιν τιμητικὴν δετὰν παρηκολούθουν
 εἰς συνεδριάσεις τους καὶ αὐτὸ πρὸς
 τιμὴν του. Μετὰ τὸν χαρτερισμόν μου,
 ὁ πρόεδρος αὐτοῦ ἠλεγξε τὴν πολιτε-
 κήν μου ὡς τὴν ἐγὼ νὰ ἦμουν διορίστας
 ἀπάναντι τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλ-
 λήλων. Αὐτὸ θυμαί ἀνάγεται εἰς
 τὴν ἀντίληψιν ἐκείστου δετὰν ἀφο-
 ρῶν τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν
 καὶ τοὺς σκοποὺς τῶν συνεδρίων
 καὶ τὴν ὀργανωτικὴν ἀναταρφήν.
 Καὶ προχωρῶντας βρισκω στὴ σει-
 ρὰ τὸν ἐλεγκτῶν τὸν κ. Παπαῶ
 ἀνουν, ὁ ὁποῖος μὲ ρωτᾷ γιὰ τὸν
 νόμον 6040. Αὐτὸς ἐψηφίσθη δετὰν
 ἐξημουργήθη τὸ οἰκονομικὸ καὶ ἀ-
 μ.β. ἐπιτρέψῃ νὰ τοῦ ἀπαντήσω τό-
 τε, δετὰν θὰ δημύλωσ' αὐτὸ ἀπάνω.

Ὡς γὰρ τὸν κ. ἀντιπρόσωπο Φ. Λια-
 τῶν, ὁ ὁποῖος μὲ κατηγοροῦσε διὰ διεν-
 ειχὰ ἀνεργήσῃ τίποτα γὰρ τίς προα-
 γωγῆς ἀπὸ τὸν Δούγοστο ἕως τὸν
 Μάϊο, λέγει διὰ παρουσιάστηκα στὸν
 πρόεδρο τῆς κυβερνήσεως· πρὸ τῆς
 περιόδου μου τῆς ἡμετέρας, ὁ ὁ-
 ποιῶν εἶχε δώσῃ τὴν διαβεβαίω-
 σις διὰ θὰ πέραναι τὸ ζήτημα, εἶχε
 γράψῃ δὲ σχετικῶς καὶ στὸ «Διῶ-
 Βήματα» προτὶ γίνουσι αὐτοὺς προαγωγάς.
 Περαιτέρω αὐτοὺς κ. ἀντιπρόσωπος
 μὲ κατηγορεῖ διὰ μὲ τὰ πύρι-α ἄρθρα
 τοῦ «Βήματος» δέξοντο τις ἀντιθέ-
 σεις. Εἰς αὐτὰ ἀληθεύει διὰ δέχονται οἱ
 ἀντιθέσεις, ἵς περιορίζουμε ἑμμεν· οὐ
 λίγου· μ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ αὐτὴ
 νομῶμε τὸν ἀριθμὸν τὸν ἐπιβουλή τῆς ὁμο-
 σπουδίας. Ἐνὼ δὲ ἀφήσουμε ἀεὶ ἐλευθεροῦ-
 σι τὸ στάδιο στὶς κακεῖνες ἐπιθέσεις
 τῶν ὀριζήσεων κύκλων καὶ κρατοῦν
 χάντα τὴν πρωτοβουλία, τότε θὰ
 εἶσιν αὐτοὺς καὶ καίνοσι πῶς ἔχουμε
 «Ἐὰν δὲν ἤσκαιτο αὐτὴ ἡ πολυ-
 μιχία, τότε ἡ πρωτοβουλία θὰ ἔμενε
 εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῶν διαφόρων...
 ἀλλ' οὐδὲν· καὶ ἡ τυχὴ τῆς ὁμοσπονδίας
 θὰ ἐπαίχτο στὸν κοδόν. Τὸν φίλο μα-

κ. ἀντιπρόσωπο Μεγαλοπώλεως, ὁ
ὁποῖος εἰρωνικὰ λέγει· ὅτι ἡ λύσις
τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος ὀφείλται
στοὺς ἀγῶνας μας, θὰ τὸν ἀπήρουμε
μὲ τὴν εὐχὴ νὰ κατορθώσῃ καὶ ὁ
ἴδιος νὰ φθάσῃ τοὺς μισοὺς ἀγῶ-
νας τοὺς ὁποίους ἄλλοι τινες ἔ-
χουν κάμῃ τόσοσιν σὲ ἀπώτερο πα-
ρελθὼν ἔσον καὶ τὸ φετινὸ χρόνον.
Ἀτυχῶς ἡ πρόβλεψίς μας δὲν εἶνε
εὐνοϊκὴ. Ἄς εὐχηθούμε νὰ μᾶς δια-
φύσῃ καὶ γρήγορα νὰ ἴδωμεν τὸν
κλάδον νὰ ἀσχολῆται μὲ τοὺς ἀγῶνας
τοῦ φίλου κ. ἀντιπροσώπου Μεγαλο-
πώλεως. Καὶ οἱ προαγωγὰς λέγει ἐγι-
ναν μὲ τὴν ἐξομνήσει τῶν ἄλλων
ὁπαλλήλων στὴ Βουλὴ κ.λ.π. καὶ
ἐκεῖ ὀφείλονται στοὺς ὑπόλοιπους ὁ-
παλλήλους· Ἐκετοῦ τοῦ ὅτι δὲν μᾶς
βρίσκει συμπληθεῖς ἡ πολιτικὴ τῶν
ἐξομνήσεων, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἔ-
κκολουθῶμεν. ὁμως εἰς μάθην, ὅτι ἡ
μάστιρα μᾶς ἐπιγίλλεται δὲ ἐλευσίον φαί-
νόμενον νὰ ἴδωμεν πλῆτομα. συμπλε-
κόμενος μὲ ὁπαλλήλους καὶ δια-
πληκτιζομένους καὶ τὴν κοινωνίαν ἐ-
λευσιολογοῦσαν τὴν ὁπαλληλικὴν κα-
τένεια, δηλοῦμεν δὲ ἐπὶ τέτοια ἐξομ-
νήσῃ ποτὲ δὲν θὰ ἐκάνεμα.

Πρὸς ταῦτα ὁμως, θὰ ἀνθεῶσω τὴν ἀπολογία τῶν ἔργων τῆς Κ.Π.Ε. μὲ τις ἐξορμητικὴς τῆς, συγκεντρωτικῆς, ἀπεργίας κλπ. ὅπως ἡ Ἰδία τῆ Κ.Π.Ε. τὴν παρουσιάζει. Ἀπὸ τὴν πολιτικὴ αὐτὴ ἀπεκόμισε πλὴν τῶν ἀτυχῶν θιμάτων, τὰ ὁποῖα ὀργάνη δ' ὑπελλ-
ληλικὸς κόσμος καὶ πρὸς τὰ ὅποια ἀσφῶσκει· τὴ συμπαθεία μου κατὰ ἐξῆς.

Είς το σημειών αυτό αναγινώσκει
 άνακαινωθέν της Κ.Π.Ε. από την έ-
 φημ. «Άθηναϊκά Νέα», εις το ό-
 ποιόν ή άπειροπλή όμολογεί 3η ή
 ραπεινή χρονιά μόνον θύματα έδη-
 μουργήσα χωρίς κανένα κέρδος και
 ότι συνεχίζονται αί τιμωρίες, διώ-
 ξεις, άπολύσεις κ.λ.π. των υπαλλή-
 λων). Αυτός είναι ό άπολογισμός ά-
 πό τας έξορμήσεις και την έν γένει
 πολιτείαν της Π.Ε.

Ἐπεὶ ἀπὸ αὐτὰ μᾶς λέγει ὁ κ.
ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν παραγωγὴν μα-
κρὰς πηγῶν αἱ φίλοι συνάδελφοι τῆς
Κ.Π.Ε. Στὴν ἐκτιμῆσίν σας κ. σύν-
δρε ἀφήνω τὸ ζήτημα. Ἀνθρώποι
οἱ ὅποιοι ὁμολογοῦν διὰ ἡσχασιν ὅλα
τὰ δικὰ τους ζητήματα, κέρδισαν
τὸ δικὰ μας!!

Τοῦ φίλου κ. ἀντιπροσώπου Ἡ-
ρακλείου ὁ ὁποῖος κάμνει ὑπολογ-
σμοὺς πάνω σὲ ἔργον τῆς διοικήσε-
ως, βγάζει διὰ τὰ 70 0,0 εἶναι ὑπὲρ
καὶ τὰ 30 0)0 κατὰ τῆς διοικήσεως
σέβρασι τὴν γνώμη καὶ αὐτοῦ κα-
τὰ συλλόγου του.

Ἄς παρακολουθήσῃ τὴ δευτερο-
λογία μου καὶ ἂν ᾖ ὅτι ἔχω δι-
καίωμα, τότε ἂς προσθέσῃ εἰς αὐτὸ κα-
τὰ ὑπόλογισμα 30 0/0, ἄλλως ἂς ἐνώσῃ
καὶ αὐτὸ τὸ ποσοστὸ, τὴν 70 0/0 εἰς
τὸ 30 0/0.

Και προχωρώ κ. σύνεδροι και στί-
σερα συναντών τον έλεγχο του κ.
άντιπροέδρου Θεσσαλονίκης. Έν-
λεστ. Δημοτ. Έκπαιδευσιω: Ό άν-
τιπρόεδρος Θεσσαλονίκης κ Τσίρ-
κας καταλαμβάνει κ. αντιπρόεδρ.
δεξιά το βήμα έκτερεψε ιεταυτικύ το
μάτι στών κ. Πρόεδρο της Συνελεύ-
σεως και πριν άρχισή τον έλεγχο έ-
ζήτησε νά τόν προστατήσση κατά τη
διμιλία του. Σημείον, ότι ένοιασε μέσο
του δει νοιάθει κάθε ένοχη συνεί-
δηση όταν αντιπρόζυ το δικαστή τη

και τρέμοντας με τη σκέψη ότι πιθανόν ν' αντικρύσει αντίποινα για το έγκλημά ζητεί προστασία.

Ἐπειτα ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν
κ. Τσίρπαν δ κ. Ράικος λέγει: Ἄλλ'
ἔξω καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀνδρὶ ἀνδρὶ ἀνδρὶ
μὴ προμαίσεις θὰ εὖρος φιλόξενον
στέγην, κοσμίαν αἰθουσαν, εὐπρε-
πεῖς συνδέρους καὶ μόνον κριτὰς ἐν
στηροῖς θ' ἀντικρουσῇ (χειροκρο-
τήματα).

Σά: ἡρώτης, κ. σύνεθροι, ὁ φίλος κ. Τσίρκας θύαν οἱ ἄλλοι ὀπαλλήλοι ἔκαναν τις ἐξορμήσεις στή Βουλῇ καὶ στὰ Ἱπποδρόμια ποῦ ἦτο ἡ διῆ. Ὅμοσπονδία: Ὑοῦ ἀπαντῶ. Ἡγωνίζετο χωρὶς νὰ ἐξουτελιζέται. Ἀπέδειξε καὶ τὰ ἀποτελέσματα καὶ τῶν ἀνταθῶν καὶ τῶν ἐκείθεν. Ἀλλ' ὁ κ. Τσίρκας θέλει νὰ ἀπαντήσει τὸν ἄλτρου τὴν ἐξορμήσεων εἰς τὰς ὁποίας δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ λαβδαίνου μέρος καὶ ἄλλος φιλοπαλλήλικος κόσμος: τί νὰ τοῦ κάμωμεν ὁμῶς ποῦ δὲν ἡμποροῦμε νὰ τοῦ ἱκανοποιήσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν. Καὶ ἐκατηγόρησε, καὶ ἐκατηγόρησε καὶ συνολικὰ εἶπε ὅτι ὅχι μόνον τίποτε δὲν ὠφελήσαμε τὸν κλάδο, ἀλλ' ἀντιθέτως τοῦ κατεπροβώσαμε τὰ συμφάροντα.

ΑΙ, φίλοι μου όταν έχει κανείς τέτοιους έχθρους, ομολογώ ότι όταν χρειάζεται φίλους.

Στέν κ. αντιπρόσωπο Σπάρτης, ὁ
ὁποῖος ἐκτός τῶν ἄλλων ἐπιλογα-
καὶ γιὰ διώξεις, εἶπὼν ὅτι προκα-
βήματα, τὴν ἀρθρωσίν τοῦ «Διδ-
αύτου» λέγει: «Ἄν δὲν ὑπῆρχε
αὐτὸ τὸ ἔντυπο, κ. αντιπρόσωπε
ποῦ λέγεται... Δρόμοι, ἀσφαλῶς δὲν
θὰ ἐβρίσκεισθε εἰς τὴν δυσάρεστη-
σάν τοις ἀντιπρόσωποις τὴν διοίκησιν».

Κατά τα άλλα δεν βλέπω ελαγχαλάει
σε άλλες λεπτομέρειες για να απαν-
τήσω. Είς τον κ. Γούναρη μόνον, έ-
ποιος είχε πώς έπρεπε να προσέξω
αυτό το μεθοριακό επίβημα, λέγω ότι
αυτό αν πρόκειται να καταργηθεί
καταργηθεί του χρόνου. Έχουμε
λοιπόν καιρό να το προστατεύσου-
με. Καλ' γι' αυτό έπρεπε να ε-
σθάζομαι από τώρα: Άλλη διοίκηση
θα έβρισκεται τότε, αν δεν κλείσει
ήδη ουσιοπονηία, για να το περιφρουρήσει

Εἴτι· δὲν ἔχω ἄλλες λεπτομέρειες
στις ὁποῖες νὰ ἀπαντήσω καὶ πρὸς
χωρὶς τὴν μεγάλην γραμμὴν, καθὼς
μία τὴν ὅπουλον εἶναι γινώμη μεγάλων
ὁμάδων ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ζήτημα
τῆς γλώσσης ποῦ εἶναι παιδιδασκα-
λικὸς ἔλεγχος καὶ ποῦ θὰ ἀπαντήσω
πρὸς σύσσωμον τῆν διδασκαλικὴν
οἰκονομίαν τελευταία.

Ἦ ποστὴρὶζήθηκε κ. ἀντιπροσώπων
παρὰ ἀντιπροσώπων μέσα εἰς τὴν
αἰθούσαν αὐτὴν καὶ ὑπὸ τὸ ἄφρον
φῶς τοῦ ἡλίου οἱ ἐπρελὲς καὶ συνει
γαθούμε μετ' τὴν ἰαυτοκαλληλικήν
Ἐπιτροπὴν καὶ ἀκόμα τὸ πλεονεχ
διδαντοποεῖ καὶ κατὰ παρ' ὅλον τοῦτο
δὲ διηλ. δὲ, συναεργάσθημεν, ὅμως
αὐτοὶ ἤγω ἰσχυρὰν ὁπὲρ τῆς ἐκτου
χίας τῶν ζητημάτων μας καὶ εἰς
αὐτοὺς ὁφείλεται καθ' ὅλην τὴν
γραμμὴν αὐτήν. Θὰ ἐπαθούμεν νὰ κη
ρύξω τοὺς τοιαυτοὺς ὁποστηρίζοντες
ἐκτὸς κόσμου καὶ νὰ μὴ ἀπαντήσω
εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν ἀναθεώρη
νουν κατὰ τῆς λογικῆς τοῦ «λέδους»
Ὅμως ἐπειδὴ καλῶς γνωρίζω τὴν
ποιότητα τῶν ἀνέφεδν τους καὶ ὅτι
αἰσούν οἱ δὲν εἰχαμε τί νὰ ἀπαν

διά να αποδειχθῇ ὅτι ὁ διδασκαλικὸς κόσμος δὲν ἔννοει νὰ παραιτηθῇ τῶν γνώμων του ὅτι ἡ δημοτικὴ γλῶσσα εἶνε ἐκείνη ἣ ὅποια πρέπει νὰ ὀνηρετῇ τὸ δημοτ. σχολεῖον καὶ μεταξὺ αὐτῶν εὐρίσκειται καὶ ὁ ὁμιλητής, ὁ ὁποῖος παίρνει θέσιν ἐλεγκτοῦ τῆς Διοικήσεως, μὲ τὴν διαφοράν ὅτι παραδέχεται ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι τῆς κατηγορίας αὐτῆς ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἄλλως καὶ

δ'. Εἰς ἐκείνους εἰ ὅποιοι ἀπὸ συστήματος καὶ ἀνεξέλεγκτος ἐλέγχου γιὰ τὴν αὐτὴν ἀρεσκείαν.

Τοὺς πρώτους συγκαίρει, τοὺς δευτέρους ἀπαντᾷ.

Γλῶσσα. Κύριοι ἀντιπρόσωποι, εἶνε τὸ σπουδαιότερον ἀπὸ τὰ πολιτικά φρονήματα, τὰ ὅποια προσελάθησε νὰ ὁχυρώσῃ ὁ ἀντίπαλος κόσμος καὶ εἰς τὴν ὁχυρώσειν τοῦ δημοτ. κατέδρασε τὴν προσπάθειάν νὰ ἐξαντλήσῃ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς ὁχυρωτικῆς ἐπιστήμης, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴ διεξαγωγὴν τῆς μάχης δολόκληρον τὸν ἐκ τῆς ἰδέας τοῦ πατριωτισμοῦ ἀπορροῦντα ἀνδρισμὸν τοῦ.

Καὶ εἶπε: "Επιδώσατε τὰ ἱερά: ἐπιδώσατε τὰ ὅσιν. "Εγκαταλείψατε τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν γιὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ὁποίας χρειάζονταν μακρὸν χρόνον σκληροὶ ἀγῶνες τοῦ κλάδου. Δεχόμεθα τὴν μάχην γιὰ νὰ ἀποδείξουμε ὅτι ἀντὶ φρουρίου ἁθύρμα παρειακούσαν καὶ διὰ μάταια ἤλπιζαν στὴν ἀντοχήν τοῦ.

Κύριοι ἀντιπρόσωποι, Παρ' ὅλον τὸ ὅτι τὸν τελευταῖον τοῦτο καιρὸν ἡ λέξις "Προδοτικὴ" στὸ στόμα τῶν ἰδίων ἀδῶν ἀνθρώπων ἔγινε συνήθεια καὶ ἐπομένως καμμίαν δὲν πρέπει νὰ τῆς ἀποδίδεται σημασία γιὰ τὴν ἀπλὴν ἔχασε τὸ χρομὰ τῆς ἀπὸ τὴν τριβὴν ἄλλ' ἔχασε καὶ τὴν ἐννοίαν τῆς καὶ τὸ ἄκρμα ἀσιειότερον ἄρχισε νὰ παίρνῃ καὶ τὴν ἀντίθετον ἐρμηνείαν, ὅπως δὲν θὰ ἀγνοήσουμε τὴν παλαιότερην ἐννοίαν ποὺ εἶχε πρὶν πέσει ἡ ἀκρόνυ στὸ στόμα τῶν ἀνθρώπων οὐτῶν καὶ μεταβληθῇ ἡ σημασία τῆς.

Καὶ ἐρωτᾷμε. Σὲ ποῖο σημεῖο εἶνε ἡ προδοσία; Μήπως στὸ σημεῖο ποὺ σὲ κάποια συνέντευξιν ποὺ δόσαμε στὸν "Αθηναϊκὸ τύπον" καὶ τὴν ὁποία μεταφράσαμε σ' ὅτι ἀριθ. 463 Δ. Β. τῆς 11 Φεβρουαρίου ἐ. ε. ἐλέγχαμε σχετικὰ μὲ τὴν γλῶσσαν τῶν βιβλίων. "Δὲν θὰ ἀσχοληθῶ ἐνταῦθα νὰ κρίνω περὶ τοῦ ποῖα ἀντιλήψιν γιὰ τὴν γλῶσσαν τῶν βιβλίων τοῦ Δημοτ. σχολείου εἶνε ἡ ὀρθότερα, παρ' ὅλον τὸ ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ οἰωνώσῃ τὸ ὅτι οἱ Ἕλληνες δημοδιδασκαλοὶ διὰ τῆς μεθόδου πλειονότητος αὐτῶν εἶνε ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς.

"Ἡ μὴπως ἐταν ἐγράψαμε στὸ ὅτι ἀριθ. 461 Δ. Β. εἰς τὸν κύριον ἀρθρον αὐτοῦ σὲ γράμμα ποὺ δημοσιεύσαμε στὸν κ. ὑπουργὸ τῆς Παιδείας μὲ τὸν τίτλον «Μετρήσατε τὰς εὐθύνας» εἰς τὸν ὅλον ἐγράψαμε προκειμένου περὶ βιβλίων τοῦ Δημοτ. σχολείου. "Εἰς τὴν γνώμην μας ἐκείνην ἐμμένοντες καὶ θὰ ἐμμένοντες, ἐφ' ὅσον ὅμως κρίνεις τῆς Πολιτείας θὰ εἶνε τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου καὶ οὐχὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ διὰ τὴν ὁποίαν δὲν θὰ παύσωμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι καταλληλότερα εἶνε ἡ ῥέουσα καὶ ἀπηλλαγμένη χυδασιῶν καὶ ἰδιωτι-

σμών δημοτικῆς! "Ἀλλὰ τί μᾶς λέγουν οἱ κατήγοροι;

Μᾶς ἐτόνισαν δι' ὅλον τῶν εἰδῶν καὶ κλιμάκων τῆς φωνῆς ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀγωνισθοῦμε τὸν ὑπὲρ ὅλων ἡ γλῶσσαν γιὰ τὴν παραμονὴν τῆς γλῶσσας στὸ δημοτικὸν σχολεῖον γιὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς χρειάζονταν μακροὶ ἀγῶνες τοῦ κλάδου.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εἶμαι ὑποχρεωμένος πρὶν δώσω τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἀγωνισθῆκα τὸν ὑπὲρ ὅλων ἄγωνα, νὰ κάμω μὲ ταχὺ τὸ βήμα μὴ ἱστορικὴ ἀνασκόπηση τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος.

"Ἀπὸ τὴν ἔρευναν αὐτὴν θὰ προκύψῃ ὅτι ἡ Δημοτικὴ γλῶσσα πᾶσι τῶν 17 χρόνων ποὺ ὑπῆρξε ἡ γλῶσσα τῶν βιβλίων τοῦ Δημοτ. σχολείου καὶ ποὺ ὁ "Ἕλλην δημοδιδασκαλικὸς παρεδίδηκεν εἶνε ἡ ἀρίστη, γὰρ τὸς τροφίμους αὐτοῦ. "Ἐξαιρέση ἀποτελεῖ ἕνα μικρὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1920 μέχρι 1922, κατὰ τὸ ὅτι ὅν διὰ στήμα ἡ κοινὴ ἡμετέραν καὶ ἐπεκράτησαν ἀφ' ὧν καὶ "Νὰ καὶ ὅν" καὶ ἡνιόθουν τὰ βιβλία τῆς δημοτικῆς γλῶσσας.

"Ἡ φωνὴ αὐτὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ "Ἕλλην δημοδιδασκαλικὸς εἶς τὴν μερίστην του πλειονότητα ἐκλεῖσε πάντοτε τὰ ὅσα εἶνε ἀρκετὰ νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ἡ δημοτικὴ γλῶσσα καὶ μὲν εἶχεν ἐπιβληθῇ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου δὲν εἶχε ὅμως γίνῃ τὸ ἴδιον καὶ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ διδασκλή τοῦ Πολιτείας, γιὰ τὴν ἕνα πολὺ μεγάλον κομμάτι τοῦ Πολιτ. κοῦ κόσμου αὐτῆς εἶχε ἀποφανθῇ ἀντιθέτως, ὅταν πῆρεν στὰ χεῖρα του τὴν ἡγεσίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Χώρας. "Ἐφ' ὅσον δὲ μετὰ τὴν ἀπαρτίαν τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ κόσμου ἐκ τῆς διευθύνσεως τῶν κοινῶν μέχρη τοῦ πρότερου χρόνου δὲν εἶχε προσηγγισθῇ ὁ μόνον δῆλωσις μεταστροφῆς: γνώμης, ἀλλ' οὐδ' ἀπλὴ ἐνδεῖς ὑπῆρχε περὶ τούτου, ἐπόμενον ἦτο καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ φανῇ παράδοξον—εἰς ὅσους τοῦλάχιστον ἐξακολουθεῖ ἡ λογικὴ νὰ παρέχῃ τὰς ὁδηγίας τῆς—ἡ ἀπομάκρυνσις τῆς δημοτικῆς ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ δημοτ. σχολείου, ὅταν ἐκλήθη ἀπὸ τὸν λαὸν νὰ κυβερνήσῃ τὴν Χώραν.

Αὐτὴ εἶνε ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια. "Ἐάν ἡ δημοτικὴ γλῶσσα ἔζηνε μὲτα στὸ Δημοτικὸν σχολεῖον εἰς πολλὰ χρόνια, δὲν σημαίνει ὅτι εἶχε ἐξασφαλίσαι τὴν παντασθενήν παραμονήν, ἐφ' ὅσον ὅλος ὁ πολιτικὸς κόσμος δὲν τὴν ἐθεώρει ὡς τὴν ἐνδοξαίμενην. Καὶ τῶρα ἂς παρακολουθήσωμεν ἐν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων.

"Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Κυβερνητικοῦ προγράμματος τῆς ἀντικατεστάσεως 3ηλ. τῆς 3ημ. κ. γλῶσσας ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ δημοτ. σχολείου συμπίπτει νὰ λαμβάνεται εὐθὺς ὡς παραλαμβάνομεν τὴν διοικήσιν τῆς Ὁργανώσεως τὸν π. Αὐγουστον, ἀλλὰ τὴν ἴδιαν ἐποχὴν καὶ ἀκριβῶς σύγχρονον ἐπανεκτίθεται καὶ τὸ δημοσιολογικὸν κῶσμον τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος.

"Ἡ Διοίκησις τότε καὶ μὲ τὴν πρώτην αὐτῆς παρουσίαν στὸν ὅπου γὰρ τῆς Παιδείας εἶπε ποῖα εἶνε ἡ θέλησις τοῦ κλάδου εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς γλῶσσας. Μὲ δὲ τότε Ὑπουργὸς ἀξίως. κ. Τσιρκοβιτς εἰς τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν ἔκαμε στὴ δικήν μου τὴν προφώνησιν ἑξῆς καὶ χε-

ρις περιστροφῆς ἀδήλωσε ὅτι εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ὑπάρχει καθωρισμένον Κυβερνητικὸν Πρόγραμμα καὶ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ καμμίαν δύναμιν δὲ εἶνε ἰκανὴ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ.

Καὶ γὰρ νὰ δλοκλήρῃσῃ στὰ μέτρα μας τὸ θεμὸν τῆς ἀποφάσεως: τοῦ γιὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς γλῶσσας τῶν βιβλίων, εἶπε ὑστερὰ ἀπὸ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ λόγια: "ἐν θέλει κ. Πρόεδρε νὰ μὴν εὐρετε καμμίαν ἡμέραν καὶ σὲς κλειστὴν τὴν θύραν τοῦ Ὑπουργείου μὴ ἐξανμιλήσετε γιὰ τὸ ζήτημα γλῶσσας".

"Ἐστὶ εἶχαν τὰ πράγματα καὶ ἡ Διοίκησις ἐκκλῆτο νὰ σκεπθῇ τὸ ὅπως ποῦ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ.

"Ὁ κλάδος μὲ τίς ἀποφάσεις του εἶχε εἶπει τίς γνώμης του.

"Ὁ τότε Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κατηχηματικὰ μὲν πρὸς τὰς εἰπε τίς ἰδέας του. Μὰ αὐτὲς ἀτυχῶς ἦσαν ἐνδεῖς ἀντιθέσεις.

Καὶ ἐπὶ τὴν ἀσφαλὴ αὐτὴν στιγμήν ὑστερὰ ἀπὸ μακρὰ σκέψιν ἀπεφασίσαμε τὴν ὑποβολὴν τοῦ ἀπὸ 21-8-33 ὅτι ἀριθ. 177 ὑπομνήματος τὸ ὅπολον ὑπεβλήθη εἰς ὅλας τὰς Κυβερνητικὰ καὶ πολιτικὰ ἀρμοδιότητας καὶ τὸ ὅπολον ὑπεδείκνυε τὸ τεράστιον κακὸν τοῦ ὁποίου γίνεται πρόξενος: ἡ συχνὴ ἀλλαγὴ τῆς γλῶσσας καὶ μὲ τὸ ὅπολον ἐπίσης ζήτοῦσε τὴν συμφωνίαν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ὡς τε νὰ παύσῃ ὁ ζήτημα τῆς γλῶσσας τῶν βιβλίων τοῦ Δημοτ. Σχολείου νὰ ἀποτελῇ ἀντικείμενον διαφόρων πολιτικῶν προγραμμάτων, ἐφ' ὅσον μάλιστα διαφόροι ἦσαν αἱ ἀντιλήψεις τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

"Ἀλλ' ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Α' συλλόγου "Αθηνῶν κ. Παπᾶς μᾶς ὑποδείκνυει τί ἔπρεπε νὰ κάμωμεν. Μᾶς λέγει ὅτι ἔπρεπε νὰ καλέσωμεν συγκέντρωσιν τῶν διακλάων γὰρ νὰ κινήσωμεν τὴν κοινὴν γνώμην ὑπὲρ τοῦ ζητήματος.

Ληθμονεῖ ὅμως ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ Ἀστικὰ ὀργανώσεις ἐκινῶντο μὲ τηλῆματα, ὑπομνήματα καὶ μὲ παρουσιάσεις στοὺς ἀρμοδίους καὶ ἐζήτησαν τὴν καθαρύσεσιν. "Ἡμεῖς οὐκ ὠκνηροὶ λοιπὸν ὁ κ. Παπᾶς ἤθελε γιὰ αὐτὸ εἶπε τὸ γνώριμον τῆς πάλης: ἀναμνημοσύνη. Γὰρ εἰς τὸ εἶπε τὸ ἐπακλόουτο τῆς συγκέντρωσε δὲν τὸν ἐνδιαφέρει.

Μὲ τὴν τυχὸν ἀποδοχὴν τῆς ὅτι δευχρήσεως ὅφ' ἡμῶν λύσεως ἐπιστεῖσθαι ὅτι θὰ ἐλύετο κατὰ τὸν πῶς ὀριστικὸν τρόπον τὸ ζήτημα.

Καὶ νὰ μὴ ἀνεγνωρίσῃ ἀπὸ ὅλους ἀνεξαιρέτως ἡ ὀρθότης τῶν παρατηρήσεών μας ἐπὶ δηλ. ἡ συχνὴ ἀλλαγὴ φέρει τὴν καταστροφὴν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, πλὴν τὸ ζήτημα παρέμεινε καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῆς γλῶσσας τῶν βιβλίων δὲν ἐπρόκειτο νὰ βραδύνῃ.

Τότε ἐκτελέθηκα νὰ καταβάλω καὶ τὴν τελευταίαν προσπάθειαν μὴ τυχὸν περισώσῃ τὸ ζήτημα. Καὶ ἡ προσπάθεια ἦτο νὰ κάμω ἐκκλήσιν σ' ὅλον τὸν Κυβερνητικὸν Πολιτικὸν κόσμον καὶ νὰ ζητήσω ὅπως πρὶν λυθῇ διὰ τοῦ γνωστοῦ τρόπου τὸ ζήτημα παραπεμφθῇ σὲ μὴ ἐπιτροπὴν στὴν ὁποία νὰ ἀντιπροσωπευθῇ καὶ ὁ διδασκαλικὸς κόσμος καὶ αὐτὴ νὰ ἀποφασίσῃ γιὰ τὸ εἶδος τῆς γλῶσσας. Μὲ τὴν πρότασίν μου αὐτὴν πιστεύω πῶς τὸ ζήτημα ἀσφαλῶς θὰ ἐκερ-

ρίζετο. "Ατυχῶς παρ' ὅλον τὸ ὅτι στὴν ἀρχὴ ἐφάνη ὅτι ἡ γνώμη μου αὐτὴ ἦτο συμπαθὴς, ὅμως ἐπολεμήθη ἀργότερα καὶ ἀτυχῶς δὲν ἐγένετο δεκτὴ.

Εἶχε πᾶσι πείθῃ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὴν ὀρεξίαν τῆς μορφῆς τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τοῦ δημοσιολογικοῦ κόσμου.

"Ἐπρόκειτο νὰ ἐκλέξουμε τὸν ἀγῶνα μὲτα σὲν ὅπολον θὰ ἐρρίχναμε τὰς ὀργανωτικὰς μας δυνάμεις, ἐν αὐτῶς θὰ ἦτο ὁ ἀγὼν τῆς διατηρήσεως: τῆς γλῶσσας ἡ ὁ τοιοῦτος τῆς λύσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος.

"Ἐκ τῆς ἀρεῖας τὴν ὁποίαν μὲ τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον σὲ πολλῶν συνεδριάσεις ἐκείμην ὅλων τῶν πλευρῶν τοῦ ζητήματος: μὴ πάντα ἀνεπηδᾶ καὶ ἐπεκράτει σκέψιν. Καὶ αὐτὴ ἦτο, ὅτι αἱ δυνάμεις μας πρέπει νὰ συγκεντρωθῶν ὅλας σὲ τὸ πᾶν τῶν οἰκονομικῶν διεκδικήσεων.

Διότι, ἐάν τοποθετήσωμεν αὐτὰς εἰς τὸ πεδίον τῆς διατηρήσεως: τῆς γλῶσσας, ἐν ὧ καὶ μὴ οὐδὲ ἐλαχίστην ἀκρίβειαν πῶς ἐπιτυχίας ἔχομεν, ἐφ' ὅ τοῦτο ἀποτελεῖ Κυβερνητικὸν πρόγραμμα, ὅμως ἐν συνείκει τῆς ἀποτυχίας μας ἐκείνην ἀπώλῃς θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ ἡ ἀποτυχία σὲ πεδίο τῶν οἰκονομικῶν διεκδικήσεων, ἀφοῦ ἔστερα εἶχε εἰπωθῇ ἀπὸ τὸν τότε ὁπουργὸ ἀξ. κ. Τσιρκοβιτς ὅτι "ἐν θέλει κ. Πρόεδρε, νὰ μὴν εὐρετε καμμίαν ἡμέραν καὶ σὲς κλειστὴν τὴν θύραν τοῦ Ὑπουργείου μὴ ἐξανμιλήσετε γιὰ τὸ ζήτημα γλῶσσας".

Καὶ τότε ποῖον θὰ ἦτο τὸ κέρδος; "Ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα ἤρχοντο εἶδετα ὁ κατήγορος...

ΠΑΠΑΣ. Ὑπομνήματα ἡ σκέψιν αὐτῆς.

ΠΑΤΚΟΣ. Διότι συλλογισμὸς εἰς ἰδικὰς σας. Καὶ γὰρ πότῃ μᾶς ὑποδείκνυον σήμερον ὅτι ἔπρεπε νὰ καλέσωμεν συγκεντρώσεις ἐδῶ στὴν "Αθῆνα, γὰρ νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς αὐτὰς ἡ γνωστὴ κοινὴ γνώμη νὰ φωνάξῃ ἐκείνους ὁ χαφίς ὁ Ράικος; καὶ νὰ τεθῇ ἀντίκρουσις πρὸς τὴν τῶν ἀστικῶν ὀργανώσεων δεξιολογίαν.

"Ἐστὶ ἡμεῖς εὐρέθημεν μὲ τὴν ἀπόρριψιν νὰ κρατήσωμεν τὸ μέτωπον τῶν οἰκονομικῶν διεκδικήσεων καὶ δὲν μετανοοῦμεν διὰ τοῦτο. "Ἡ γλῶσσα σὲ ὑπόθεσιν τὴν περιπεταίνῃ τῆς δὲν σημαίνει ὅμως ὅτι ἡ πείρα καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῆς ζημίας ποὺ γίνεται μὲ τὴν συχνὴ ἀλλαγὴ τῆς δὲν θὰ χρησιμεύσῃ ὡς τε ταχὺ τεχνάματα νὰ ἀσκοληθῇ ὁ πολιτικὸς κόσμος γιὰ τὴν ὀριστικὴν τακτοποίησιν τοῦ κεφαλαιώδους τοῦτο ζητήματος τῆς μορφώσεως τῶν Ἑλληνολογίων, ὅπως δὲ διδασκαλικὸς κόσμος θὰ ἐκδηλώσῃ τὴν θέλησιν του ποὺ θὰ εἶνε τῆς μακρᾶς του πείρας ἡ μελέτη.

Τελειώων κύριοι. "Ἀλλὰ πρὶν ἀφῇ, σὺ τὸ βήμα ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθω γιὰ κάποια στιγμήν σὲ καίνο ποὺ πρὸ ὀλίγου εἶπα ὅτι: οἱ σημερινοὶ κατήγοροι τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα ἤρχοντο: δηλαδὴ τὴν ἀπόλειαν μᾶζι μὲ τὸ ζήτημα τῆς γλῶσσας καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ. Καὶ ἐπανερχομαι, κ. σύνεδροι, γιὰ νὰ σᾶς παραδῶ τὰ μέτρα καὶ μ' αὐτὰ βοήθησιν τὴν σκέψιν ὅτι: σὲ περισσώτερα στοιχεῖα νὰ κρινετὶ τὸ θεμὸν τῆς καλοπείρας τῶν κατηγόρων μας Ὑπῆρξε ἐποχὴ καὶ ἀντιπρόσωποι καὶ ἡ ἐποχὴ αὐτὴ εἶνε

ή έπ'αρχή της ΙΔ'. Γενική συνελό-
σεως, τας συζητήσεις της οποίας,
προκειμένου να πάρουμε την οριστι-
κή θέση μεταξύ γλώσσας και οίκο-
νομικών, συνιβουλεύοντων άρκετά, και
κατά την οποίαν έποχον κρίνοντας
μεταξύ κάποιας άπειρίας που είχε
ή τότε διοίκηση σε κάποιον σημείο
του γλωσσικού ζητήματος και της ά-
πειρίας που είχε σε όμοιο οίκο-
νομικής φύσεως ένας εκ των σπουδαι-
οτέρων έπιτελών της αντίπαλου πα-
ράταξης: άν όχι ά σπουδαιότε-
ρος, ο κ. Μπαρμπαγέωργος...

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Αθήνας). 'Ο
κ. Μπαρμπαγέωργος ήτο αντίπρό-
σωπος στη 16η συνέλευση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ανακαλεί τον άνω-
τέρω εις την τάξιν, διότι διακόπτε-
τον όμιλητήν.

ΑΔΑΦΟΓΙΑΝΝΗΣ 'Η διακοπή
γίνονται για να μειωθεί ή εκ της ό-
μιλίας του κ. Ράικου έντυπωση.

ΡΑΓΚΟΣ (συνεχίζων).

'Ο κ. Μπαρμπαγέωργος άρχηγός
και αντίπρόσωπος της Δεξιάς στη
συνέλευση έκείνη αντίπρόσωπος, λέ-
γω, του έφ'ετος: καταδραστήρας
φρουρίου, όμιλώντας επί των πε-
πραγμένων από του βήματος και
έλέγχοντας με όλην την αυστηρό-
τητα την άποτυχίαν της διοική-
σεως της έποχής: έκείνης στο οίκο-
νομικό, αυτό τα χαρακτηριστικά και
αξία της προσοχής σας έ'πε. Τά έ-
παναλαμβάνω: «Όταν έφυγα κ.
αντιπρόσωπος από τό σπίτι μου για
νά έλθω στη συνέλευση έβω στην

Αθήνα, έρώτησα τά παιδιά μου και
τούς είπα: Παιδιά τί θέλετε να σά;
φέρω από την Αθήνα; ψωμί και
παπούτσια ή ό'χιτες και περιποιημέ-
νες; Και τά παιδιά μου με μια φω-
νή έφώναξαν. Ψωμί και παπούτσια
πάντα, ψωμί και παπούτσια. Και
στο σημείο τούτο του λόγου τοι
κατεχειροκροτήθη και από άλλους
μύον, αλλά περισσότερο από τούς
φίλους της παρατάξεώς του, μεταξύ
των οποίων άσφαλώς θά υπήρχαν
και άρκετοι εκ των σήμερον άντι-
θετα σκεπτομένων και όμιλησάντων.
Τό γεγονός αυτό μόνον σάς παρου-
σιάζω για να κρίνετε τό βαθμό της
καλοπιστίας του αντίπαλου κόμμου
και να άπορραγήτε άν ήμετες έπο-
ρώσαμεν τά έσρα και τά δ'ερα, ή ή
παράταξη έκείνη δέν έχει εις την
ψυχην της ούτε έσρα ούτε δ'ερα.
(Χαίρεται μεν χειροκροτήματα).

Έταλείωσα Κύριοι. Μ'εί με τό
δ'ερα τούτο, έγκαταλείπω και τό έρ-
γον μας σ'ήν εύσυνέζητη έκεί
μηνή σας.

Παραβίω, τού; κατηγορούς μας
εις την κρίσιν σας.

Παραβίω τέλος την τύχη της με-
γάλης Όμοσπονδίας μας στα χέρια
σας για να την έναποθέτετε στους
ώμους έκείνων τούς οποίους σεις θά
δρ'ητε και οι όποιοι θά σάς έγγυον-
ται: ότι παραλαμβάνοντες: ταύτην
δέν θά την μεταβάλουν εις στέκτην
άλλά θά την κρατήσουν λευκήν, και
θά τη δημιουργήσουν όπως της
πρέπει Μεγάλην.

Σας την παραβίωμεν μεγάλην και
προσέχετε την τύχην της μη τυχόν
πάθει τό πάθημα του βασιλέως Αήρ
ό όποιος άπολέσας τό βασιλείον του
και μ'εί με αυτό και τον νουν έβλεπε
την σκιά του και έρωτοόσε έγω
είμαι ό βασιλεύς Αήρ: και το άπ'ήν-

των. όχι, δέν είσαι. ού ό βασιλεύς
άλλά ή σκιά του.

Κατά όμοιο τρόπο μην έλθε-
σιγμή και π'αύ ή Διδ. Όμοσπον-
δία: Έγώ είμαι ή Διδασκαλική Ό-
μοσπονδία: και θά άπαντοδν όχι
δέν είσαι ού, αλλά ή σκιά της. (Πα-
ρατατάμενα χειροκροτήματα).

Μετά τό πέρας της δευτερολο-
γίας ο Πρόεδρος άναγινώσκει πρό-
τασιν του Προεδρείου περί έγκρι-
σεως της λογοδοσίας. Έπίσης: ά-
ναγινώσκει και δευτέραν, καταδι-
κάζουσαν τά πεπραγμένα της διοι-
κήσεως.

ΛΟΤΣΗΣ. Τας προτάσεις συνή-
θως επί των πεπραγμένων συντάσ-
σει και καταθέτει τό Προεδρείον.
Κατά συνέπειαν ή δευτέρα πρότα-
σις κινώσ και άντικανονικώς κινε-
τέγη και ό; εκ τούτου πρέπει να
άποσυρθ'η.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Θά τεθ'η εις ψη-
φοφορίαν ή πρώτη.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. 'Ο κανο-
νισμός και τό καταστατικό λένουν
ότι έχουν δικαίωμα οι αντιπρόσω-
ποι να υποβάλλουν προτάσεις.
'Αλλά και από τό μέχρι τούδε πα-
ραδειγμένα αυτό έξάγεται.

ΛΟΤΣΗΣ. Κινώσ έγένετο μέ-
χρι τούδε.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. 'Οχι μό-
νον δύο αλλά και τρίτη ήμπορούσε
να υποβληθ'η. Έφ' όσον ή ψηφο-
φορία γίνεται μυστική οι αντιπρό-
σωποι θά γράφουν έκείνη που θέ-
χονται.

'Ο Πρόεδρος άνακαλεί τον κ.
Τζώνην διότι χειρονομεί. Έν μέσσω
θ'ορ'υβ'η ό κ. Πιπινολίου έξί-
κολοιθ'η να όμιλή χωρίς να γίνε-
ται άκουστικός.

'Ο κ. Πρόεδρος τον καλεί να
καθήσ και τέλος τον άνακαλεί εις
την τάξιν.

ΚΑΡΔΑΡΑΣ. Κατά την γνώ-
μην του Προεδρείου ήμπορούσαν
να υποβληθ'ουν και άλλαι προτά-
σεις, αλλά προηγείται ή του Προε-
δρείου, διότι νατεθ'η και πρώτη.
Μ'τά την άτόφασιν επ' αυτής: θά
έξορ'ηθ'η ή τύχη της δευτέρας.

ΕΥΘΥΜΙΑΝΗΣ. Διαμαρτυρέ-
ται διότι δέν του δίδεται ό λόγος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. 'Επί του ίδιου
ζητήματος δέν δίδω τον λόγον, έ-
κτό: δέν έχ'τε να προσθέσετε τίς.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Δέν θεω-
ρώμε άπ'αίτητο να γίνη δευτέρα
ψηφοφορία επί της άλλης προτά-
σεως...

Η περαιτέρω όμιλία του δέν ά-
κούεται λόγω του θ'ορ'υβ'ου. Προ-
κειμένου εις τό σημείο τούτο
να όμιλήσ'η ό κ. Σαζόνης λέγει
ότι ή χειρισθ'η τάσην ώραν έ'ωρη
και ό κ. Λίτσης. Δέχεται όμως να
προκηθ'η άν παρατηθ'η και ό κ.
Πιπινολίου. Ο κ. Πιπινολίου
συμφωνεί ούτως δέ
παραιτούνται άμφότεροι τοι λόγοι.

Έκλέγεται έπορευτική έκτροπή
εκ των κ. κ. Αλαφογιάννη, Δρό-
σου, και Κοτίνη. Γίνεται δεκάε-
πτος δικολή προκειμένου να άκο-
λουθήσ'η ψηφοφορία επί της λογο-
δοσίας.

Έπαναλαβαίνοντες της συνε-
δρίασεως διεξάγεται ψηφοφορία.
'Αποτέλεσμα: ψηφίζ'ουν εκ των
78 οι 76 σύλλογοι. Σύνολον ψη-

φών 417. Έξ αυτών 311 υπέρ της
προτάσεως του προεδρείου και 106
κατά.

'Η πρότασις του προεδρείου ή
όποια έτέθη εις ψηφοφορίαν έχει
ώ; έξής:

'Η ΙΖ'. Γενική Συνέλευσις της
Διδασκαλικής Όμοσπονδίας μετά
διεξοδικών και λεπτομερή έλεγχον
επί των πεπραγμένων της Διοική-
σεως της Διδασκαλικής Όμοσπον-
δίας, έγκρίνει τά πεπραγμένα αυ-
τής, έκφράζει την ικανοποίησιν του
κόδ'η δι' την έπιτυχή διαχειρί-
σιν των ζητημάτων του και είσέρ-
χεται εις την ήμερησίαν διάταξιν.

Τό Προεδρείον
**Ν. Παπανικολάου, Κ. Καρδάρης, Κ.
Μπέλλας, Τάσος Παπαϊωάννου.**

'Η πρότασις άφ' έτέρου δι' της
όποίας καταδικάζεται ή λογοδοσία
έχει ως έξής:

'Η ΙΖ' Γενική Συνέλευσις της
Διδασκαλικής Όμοσπονδίας άφ'ου
άκουσ'η την λογοδοσίαν και τον έ-

λεγχον άποφασίζει: Δέν έγκρίνει
τά πεπραγμένα της Διοικήσεως. 1)
Γιατί δέν συνιργάσθηκε με τούς
άλλους δημοσίους ύπαλλήλους κ'
έναντι αΐτια να μην όλοκληρωθ'ουν
τά γενικά και κλαδικά αΐτήματα (έ-
πέκταση του 15 ο) έκτέλεση προ-
αγωγών σε μισθό κλπ.) 2) Γιατί
έγκατέλειπε βασικά προγραμματι-
κές εκπαιδευτικές άρχες: του κλάδου
(Δημοτική γλώσσα, άποκέντρωσις,
κατάργηση γεωργικής μετεκπαίδευ-
σεως κλπ. 3) Γιατί προκάλεσε διώ-
ξεις εκπαιδευτικών και ζήτησε να
περιορισθ'ουν τά συνδικαλιστικά
δικαιώματα των Δημοσίων Ύπαλ-
λήλων. Οι προτείνοντες: Κατάς
(Σερρών), Τσίρκας (Θεσσαλονίκη),
Ευθυμιάδης (Εβρουσία), Παγώ-
νης (Ελασσόνα), Βιριαδάκης (Αή-
νιον), Τζώνης (Θεσσαλονίκη).

Μετά τό πέρας της ψηφοφορίας
λείεται ή συνεδρίασις δι' την 8ην
πρωινήν της επομένης ήμέρας Πέμ-
της.

ΠΕΜΠΤΗ ΗΜΕΡΑ

(Πέμπτη 2 Αυγούστου ώρα 9 π. μ.)

'Αρχομένης της συνεδρίασεως την
9 πρωινήν υπό την προεδρίαν του
αντιπροέδρου κ. ΚΑΡΔΑΡΑ άνα-
γινώσκονται τά κάτωθι τηλεγρα-
φήματα:

Ιον Διδασκάλων Διδυμοτείχου
διά του όποιου ζητείται ότως ή
συνέλευσις μεριμνήσ'η και δοθ'η πα-
ράτασις δι' την υποβολήν των δι-
κασιολογητών προτάσεων των της
πρωτοπρωσίας εις τούς έξορισθέν-
τας και διωχθέντας, δημοδιδασκά-
λους. 2ον Τηλεγράφημα έκτροπής
διδασκάλων Αθήνών εκ των λα-
βόντων μέρος εις: τον διαγωνισμόν
πρός μετεκπαίδευσιν. Δι' τούτου οι
διδασκαλικοί χειρίζουν τό συνέ-
δριον και παρακαλούν ότως ή συ-
νέλευσις έκφράσ'η την ευχήν δι' την
διεκλιτικήν των άριθμού των με-
τεκπαιδευμένων. Τά τηλεγραφή-
ματα ταύτα παραδίδονται εις την
επί των προτίσεων έκτροπήν να
τά συμπεριλάβ'η εις τας προτάσεις.
3ον Φυμαίών δημοδιδασκάλων εκ
Πορταριάς εύχόμενοι εύθύσιν των
έργιστιν της συλλέξεως και πα-
ρα αλούντων όπως αυτή μεριμνήσ'η
δι' την παντοειδήν προπαγωγήν
των εν ύψηλ'η παιδείαν διδ-
σκάτων. 4ον Τού διδ'ω και ούσι-
λόγου Φιλιππών, εύχόμενοι υΐδ'ω-
σιν των έργιστιν. 5ον Τού διδ'ω
σκαλικού συλλόγου Φθιώτιδος, ά-
πειθόντων έγκρίσεις για ρεταμην
πρός την συνέλευσιν. 6ον Τού κ.
ΠΑΓΚΟΥΤΣΟΥ εκ μέρους: του
άγροτικού κόμματος χειρίζοντες
την συνέλευσιν και εύχόμενοι όπως
τά πορίσματα των συζητήσεων άπο-
β'ουν έπ' αγαθ'ω του λα'ου. 7ον Τού
σκαλικού Κατερίνης: έκφράζοντες
την έμπιστοσύνην του πρός την
διοίκησιν. Αναγινώσκονται επί
σης: 1ον Αΐτησις δημοδιδασκάλων
περί αΐξήσεως του άριθμού των εν
τ'ω Πανεπιστημ'ω μετεκπαιδευόμε-
νων. 2ον Τού συλλόγου δημοδιδ-
σκάτων Νιγρίτης, ζητούτος όπως
ή συνέλευσις άναγνωρίσ'η αυτών.
3ον Μαθητικής έκτροπής των Α-

θηνών και 4ον Έγγραφον της
όμοσπονδίας οικονομικών ύπαλλή-
λων της Ελλάδος, χειριζοίσης
τό συνέδριον και εύχόμενης όπως
τά πορίσματά του είναι σύμφωνα
με τούς πόθους του δημοσιούπαλ-
ληλικού κόσμου.

'Ο κ. ΡΑΓΚΟΣ άνερχόμενος κα-
τόπιν εις τό βήμα λέγει τά έξής:

Χίτες τό β'ό'δ'η οι συγγενισ-
θέντες εις Αθήνας εκπρόσωποι του
διδασκαλικού κόμμου και άγαθητοι
συνέδ'ροι, άφ'ου, επί ήμέρας ημε-
ρήσαν με την συζήτησιν επί των
πεπραγμένων της διοικήσεως της
διδασκαλικής όμοσπονδίας, έξέφε-
ρουν επ' αυτών την κρίσιν των. Τό
άποτέλεσμα υπήρξεν ότι 311 ψήφ-
ρισαν υπέρ της έγκρίσεως της συ-
νέλευσεως της διοικήσεως και 106
έναντίον αυτής. Τόσον πρός τούς
πρώτους, όσον και πρός τούς δευτέ-
ρους, τούς αγαπητούς συναδέλφους,
έκφράζω την θερμήν εύγνωμοσύ-
νην της διοικήσεως δι' την κρίσιν
την οποίαν έξέφερον.

Εις τό σημείο τούτο προσέρ-
χεται ο προεδρείον της κυβερνή-
σεως και Ύπουργός των Σχ'ετιω-
τικών κ. Γ. Κωνδύλης συνοδευόμε-
νος υπό του υπ'απιστού του και του
αΐματού έκπαιδευτικού συμβούλου
κ. Λιούμπε. Οι αντιπρόσωποι έγεί-
ρονται των θέσεων των ένω οι πα-
ριστάμενοι χειροκροτούν ζωηρώς.

'Ο Πρόεδρος του συνεδρίου κ.
Παπανικολάου προσφωνών τον κ.
Κωνδύλην λέγει τά έξής:

Κύριε Πρόεδρε,
'Η ΙΖ' Γενική Συνέλευσις των
όργανωμένων Ελλήνων δημοδιδ-
σκάτων θεωρεί υποχρέωσιν της να
έκφράσ'η δι' έμού ως εκπροσώπου
της την έξαιρετικήν χαράν της δι'
την ύψηλήν τιμήν που της κάνετε
να έπισκεφθ'ητε την αίθυσαν ταύ-
την, εις την οποίαν λαμβάνει χώ-
ριν ή έτησία τελετή των έργασι-
ών της.

Με ιδιαίτερα συγκίνηση από αΐ-
σθημα πραγματικής εύγνωμοσύνης

νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας γιὰ νὰ ἔχω μίαν σιφή καὶ συγκεκριμένη ἀπάντησιν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου καὶ ἰδιαίτερος τῶν οικονομικῶν τὴν δρομὴν νὰ ἐξαγγείλω εἰς τὴν συνδιάσκεψιν. Εἶδον πρόφραγμα τὸν κ. Ὑπουργὸν καὶ τοῦ εἶπα: κύριε Ὑπουργέ φιλόγω ἀλόφω γιὰ τὴ Θεσσαλονικὴ καὶ θὰ ἤθελα νὰ γνωρίζω τί νὰ πῶ εἰς τὴν συγκαλουμένην ἐκεῖ συνδιάσκεψιν κυρίες: ἐπὶ τοῦ οικονομικοῦ ζητήματος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς μοῦ ἀπήντησε: (Συνενοχοῦνται πολὺ αὐτὴ τὴ στιγμή, κ. Πρόεδρε, ποὺ δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ πῶ δώσω μίαν ἀπεύθυναν ἀπάντησιν εἰς τὸ εὐλόγο καὶ πολὺ δικαιολογημένο ἐρώτημα σας. Ἀλλ' ἂς ἴδωμε πῶς θὰ τακτοποιηθῇ τὸ ζήτημα). Ἐν τῷ μεταξύ δ' κ. Ὑπουργὸς πῆρε στὸ τηλέφωνο τὸν κ. Λοβιόδο δ' οὕτως τοῦ εἶπε ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἐν ἰδίῳ θὰ παρακαλέτῃ τὸν Ὑπουργὸν κ. Χέλμη νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ τὴν 5 ἀπογευματινὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖο του μὲ ὅλα τὰ σχετικὰ στοιχεία. Κατόπιν αὐτοῦ δ' κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας: μὲ παρακάλεσε νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ καὶ ἐγὼ ἐκ νέου τὸ ἀδύνατον στίς 5 γιὰ νὰ μὴ δώσω τίς πληροφορίες ποὺ μοῦ ἐχρησίμευον. Πράγματι στίς 5 τὸ ἀπόγευμα μαζί μὲ τὸ γενικὸ γραμματεῖα τῆς δημοσπονδίας καὶ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν γενικὸν γραμματεῖα τῆς δημοσπονδίας Μέσης Ἑκπαίδευσης ἐναποθέσαμε στὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας ὅπου σὲ λίγο ἦρθε καὶ ὁ Ὑπουργὸς κ. Χέλμης. Ἐν τῷ μεταξύ δὲν μοῦ ἔμεναν παρὰ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας γιὰ νὰ προλάβω τὸ τραῖνο τῆς Θεσσαλονίκης.

Τότε δ' κ. Μακρόπουλος: εἶπε στὸν κ. Χέλμη ὅτι φεύγω γιὰ Θεσσαλονικὴ καὶ ὅτι εὐλόγως ζητῶ νὰ μὴδ' ἓν πρόβλεψιν νὰ ἀνακοινώσω στὴ συνδιάσκεψιν γιὰ τὸ οικονομικὸ ζήτημα ἡρώτησιν δὲ σχετικῶς τὸν κ. ΧΕΛΜΗΝ δ' οὕτως: τὸν ἀντήτησε ὅτι ἀπεκρίνονται τὰ 3)16, διὰ τὰς μὲν τοποθετῆται ἡ ἐξέσπις καὶ ὅτι ἀκόμη καὶ οἱ διδασκαλικοὶ θὰ πείθουν ὅτις ἄλλες αὐτῆς πᾶν καὶ οἱ αὐτοὶ δημοῖσι υπάλληλοι. Ἐγὼ τότε ῥωτήσα: θὰ τὸ ἀνακοινώσω αὐτὸ ὡς σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως διευκρινίζον καὶ νὰ μεταβληθῇ ἡ ὡς ἀπόφασις καὶ νόμον πλέον μὴ εἶναι δεχόμενον οὐδεμίαν ἀμφισβήτησιν καὶ αὐτὴ τροποποιήσιν; καὶ τότε καὶ οἱ δύο Ὑπουργοὶ μοῦ ἀπήντησαν ὅτι νὰ ἀνακοινώσω τὸ πρόβλεψιν ὡς νόμον ἐπισήμως ἐκ μέρους των. Μὲ χαρὰ ἔφυγα γιὰτὶ ἐμὴναι πρῶτος ἐγὼ τὴν χαρὰν ὡς συνον ἐξήτην καὶ γιὰτὶ θὰ ἐγνώμην κομιστῆς τῆς χαρμολύνου αὐτῆς πληροφορίας εἰς τὴν συνδιάσκεψιν. Πῆρι τὸ τραῖνο γιὰ τὴ Θεσσαλονικὴ ὅπου καὶ ἐφθίσα στίς 10 τὸ πρωτ. Ἡ συνδιάσκεψις θὰ ἄρξῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ΤΤΤ εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐφθίσα, ζητῶντας: πληροφορίας στὸ δρόμο σὲ ποῖο σημεῖο βρῶσται. Ἡ αἴθουσα ἡ ὁποία ἦτο ἀρκετὰ μεγάλη, ἦν κενή πολλοὶ δὲ ἦσαν ὁδοιποροὶ θὰ ἀγνοῶσαν τὸν τόπον τῆς ὑποδείξεως μου.

Φωναί: νὰ τὰ πῆτε! νὰ τὰ πῆτε! ΡΑΪΚΟΣ Εἶμαι ὁ Πρόεδρος

τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων καὶ στρέφω τὸν νοῦν μου μὲ εὐλάβειαν πρὸς ὅλους τοὺς δημοδιδασκάλους καὶ δὲν μπορῶ νὰ εἰπῶ αὐτὰ τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα λεγόμενα θὰ ἐξημίωναν ὁλόκληρον τὸν κλάδον, ἐν ᾧ τὴν εὐθύνην φέρουν μόνον οἱ ὀλίγοι ἐκτροχιασθέντες. Ὅταν μῆκα στὴν αἴθουσα, ὅπως μῆκα πῆρα ἕνα καθίσμα καὶ καθίσμα στὸ προσεδρεύει. Δὲν εἶχα βεβῆαι τὴν ἀξίωσιν νὰ μὲ προσφωνήσουν. Ἀπευθύνονται ὅμως: εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ συνδικαλιστικοῦ κόσμου τῆς χώρας: οἱ ὁποῖοι, γιὰ νὰ ἔρχονται ἐδοῖ, ἔχουν ἐπίγειον μερικῶν δικαιοσυνῶν ποὺ τοὺς ἐπιδύσαν οἱ ἀγροικοὶ νόμοι. Μία ἀπ' αὐτῶν εἶναι καὶ τὸ ὅτι ἐπρεπε νὰ πῶν ἕνα «καλῶς ἦλθετε» στὸν Πρόεδρο τῆς δημοσπονδίας. Ἐν τούτοις, οὐτε αὐτὸ δὲν τὸ εἶπαν. Κάθησαν λοιπόν, καὶ ἐπερίμενα νὰ μοῦ δώσουν τὸν λόγο γιὰ νὰ τοὺς πῶ σὲ ποῖο σημεῖο βρίσκονται τὰ ζητήματά μας. Ἀντιῆμος νὰ μοῦ δώσουν τὸ λόγο γιὰ νὰ τοὺς δώσω μὴ εἰκόνα τῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκοντο τὰ ζητήματά των καὶ ὕστερα νὰ κάνουν ἐπ' αὐτῶν ἐλεγχὸν ζήτησε τὸν λόγον καὶ μίλησε ὁ συνιδρυκὸς κ. Βασατζῆς. Νόμισα πῶς: θὰ χαιρετίσῃ τὴν δημοσπονδία, ἀλλὰ ἀπατήθηκα. Τὸ βῆμα ἐχρησιμοποίησε γιὰ νὰ ἀνοήτῃ μίαν βίαιαν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς διοικήσεως τῆς δημοσπονδίας καὶ νὰ πῇ γενικῶς πράγματα γιὰ τὰ ὁποῖα καὶ ὁ ἴσος θὰ μετανοήσῃ.

ΒΑΣΑΤΖΗΣ: Δὲν μετανοῶ κ. Πρόεδρε.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Πρόεδρος): Στίς λοιπὸν εἰς: Ση ὑπῆλθε λίγο νὰ σᾶς γνωρίσωμε. (Ἡ συνέλευσις ἐγείρεται ὁρμήν διὰ νὰ εἴη τὸν κ. Βασατζῆν τὸν ὁποῖον καὶ ἀποδοκιμάζει ἐπὶ πολλὴν ὥραν. Πολλοὶ ἀντιπρόσωποι φωνάζουν «ἀντί νὰ χρονοφῇς ἀπὸ ντροπὴ ἦλθε καὶ ἐδῶ».

ΡΑΪΚΟΣ Τελεώσε ὅπως τελεώσε ὁ Βασατζῆς καὶ ἐξήτησε δεύτερος τὸν λόγο τοῦ ὁποῖου τὸ ὅμα ἤγνων. Ἀλλὰ τότε δὲν κρατήθηκε πλέον καὶ σηώθηκα καὶ εἶπα στὸν Πρόεδρο τῆς συνδιάσκεψης: Κύριε Πρόεδρε, εἶμαι ὁλοχρωμένο: γοῶν νὰ θάλω, νὰ σᾶς δώσω μαθήματα νὰ σᾶς πῶ δὲν θὰ ἔπραξε νὰ δώσω σὲ κανένα ἄλλον τὸν λόγον, προκτὶ τὸν δώσω σὲ μὲ διὰ νὰ σᾶς ἐκθίσω εἰς τοῖον σημεῖον εὐρ σκονταί τὰ αἰτήματά μας ἡ συνιδρυκὴς ὕστερα ἔχουσα ὅτι ὅψιν τῆς τῆς ἀνακοινώσεως μου καὶ γινῶν τὴν ὁμίλιαν μὴ νὰ κινή τὸν ἔλεγχον. Ὁ Πρόεδρος: μοῦ ἔδωσε πρῶτα τὸς τὸν λόγο καὶ ὁμίλησα, ἀρῶν δὲ ἐχαίρεται τοὺς συνιδρυκῶν Μακεδονίας: Ὁρμήν, προέβηκα στὸ οικονομικὸ ζήτημα καὶ συγκεκριμένως στὸ ἡμεῖο τῆς ἀπαντήσεως τὴν ὁποίαν εἶχα ἐπ' αὐτοῦ ἐκ μέρους τῶν δύο Ὑπουργῶν. Ἐως ἐκείνη τὴ στιγμή οἱ ἀκούονται κρατοῦσαν σὲ χεῖλιν τοῦ ὁμιλητοῦ. Ὅταν εἶπα ὅτι οὐκ ἀνακοινώσω ἐξ ὀνόματος τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας: ὅτι τὸ ζήτημα μας ἀλλοθὶ σύμφωνον μὲ τὰς ἀποφάσεις: τὸ ἵ ἐπικολούθησε δὲν περικρατῆται. Ἄλλοι χαλοῦσαν τὸν κό-

σμο ἀπὸ χειροκροτήματα καὶ ἄλλοι οἱ περὶ τὸν Βασατζῆν—Τοῖσιν ὁρμήν ἐφάναζεν καὶ ἐσφίριζαν ἀποδοκιμαζόντες καὶ ἄλλοι κτυποῦσαν τὰ πόδια τους: στὸ πάτωμα εἰς τρέπον ὥστε ἡ αἴθουσα εἶχε γεμίσει ἀπὸ σκόνην. Γιὰ νὰ μείωσιν τὴν ἐντύπωσιν ἀπὸ τὴν ἀναγγελία τῆς ἐπιτυχῆς λύσεως τοῦ οικονομικοῦ ζήτηματος: μετεχειρίσθησαν καθὲ μέσο ποῦ παραλείπον τὸ πῶ. Ὁ Βασατζῆς εἶχε ἀντιβῆ ἐπ' αὐτὸ ὅτι ἕνα καθίσμα φωνάζοντες «ἐμῆματα, ψέματα». Τότε καὶ ἐγὼ τοὺς ἀπήντησα ὅτι ἂν εἶναι ψέματα αὐτὰ δὲν ἀφορᾷ ἐμὲ ἀλλὰ τοὺς δύο Ὑπουργούς: οἱ ὁποῖοι μοῦ τὰ ἐβεβαίωσαν ἀπευθύνοντας καὶ ἐπιστήμης: καὶ μὲ ἐξουσιοδότησαν νὰ τὰ ἀναγγείλω. Καὶ ἡ ἀπάντησις εἰς αὐτὰ ἦτο ὅτι θέλω νὰ τοὺς παραδώσω εἰς τὴν ἀτυνομία.

Ἐν τῷ μεταξύ εἰς τὸ ἴδιο δρομὸν ὅπου ἐσφίριζεν ὁ ἔλεγχος τῆς διοικήσεως τῆς δημοσπονδίας. Μίλησαν δι' ἑαυτοὺς καὶ στὸ τέλος ζήτησε τὸν λόγο ἕνας δημοῖσις υπάλληλος γιὰ τὸν ὁποῖον μοῦ εἶπαν ὅτι θὰ χαιρετίσῃ τὴν συνδιάσκεψιν ἐκ μέρους τῆς πανευρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς. Τὸς ἀπήντησα ὅτι δὲν πῆγα ἐκεῖ διὰ νὰ παριστῶ εἰς πινυκταλῶν ἀντιῆμον ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀκούσω ῥαυκίλους καὶ νὰ μὲ ἀκούσουν διακάτω. Ἐπικολούθησαν νέες διαιρέσεις καὶ κινήσεις φωνῆς ὅπου τὸ ζήτημα ἦλθε σὲ ψηφιοφῶν καὶ πῶθηκε ἀπόφασιν: νὰ ὁμιλήτῃ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς πανευρωπαϊκῆς: ὅχι ἄλλως νὰ χαιρετίσῃ. Ἀλλὰ καὶ ὁμοῖα καὶ ἐπὶ τῆς Διδασκαλικῆς δημοσπονδίας. Τότε νόμισα καὶ ἐγὼ ὁλοχρωσθῆναι, κρατοῦντες ὑψηλὰ τὴ σημαία τῆς δημοσπονδίας νὰ ἀποχωρήσω καὶ ἀναχωρήσα, μαζί μου δὲ ἀπεχώρησαν καὶ μερικὸι ἄλλοι φίλοι ἀντιπρόσωποι. Τὴν ἄλλη ἡμέρα οἱ ἀποχωρήσαντες ἀντιπρόσωποι δὲν πῆγαν στὴ συνέδριον. Ἐγὼ πῆγα καὶ πρὶν μὲλτα ἐν ἑαυτοῖς ἡ συνεδρίασις ζήτησα πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς συνδιάσκεψης: νὰ μοῦ δώσῃ τὰ ὁνόματα τῶν ἀντιπροσώπων, νὰς ἀποφασίσῃ τῶν συλλόγων καὶ τὰ πληρεξούσια, γιὰτὶ νόμιμος εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς δημοσπονδίας εἰς ὑποχρέωσιν νὰ κἀνῃ ἕνα ἐλεγχὸν ἐπ' αὐτὴν μίλιστα τὰ πρῶτα αὐτὰ θὰ ἐδοῖσιν ἐπὶ τὸν εἰς τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα». Ὁ Πρόεδρος ἀντὶ ἄλλης ἀπάντησεως σηκώθηκε καὶ μοῦ εἶπε πῶς ἦλθα νὰ βάλω σπινυριές, πῶς καὶ ποῖος ἄλλος μοῦ τὰ εἶπε αὐτὰ καὶ γιὰτὶ δὲν τοῦ τὰ ἐξήτησα αὐτὰ χθές. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ δὲ τὰς λίγας φωνῆς καὶ τὴν αὐτὴν μουσικὴν ἡ πρόταξις μου ἀπερρίφθη καὶ κατόπιν αὐτοῦ ἔφυγα γιὰτὶ δὲν εἶχα μὲ ποῖους εἶχα νὰ κἀνω πῶς ὀνομαζόντου καὶ ἵ ἐξεπροσώπων. Τὴν ἄλλη ἡμέρα μὲ ἐκάλεσαν εἰς μίαν διδασκαλικὴν συγκέντρωσιν εἰς τὴν ὁποίαν πῆγα καὶ ὁμίλησα ἐῶπιον ἀπερρίφθη πενήντηκοντα δασκάλων καὶ ἐστὶ ἐτελεώσα τὴν ἀποστολήν μου στὴ Θεσσαλονικὴ ἀρῶν ἔσται ἐπιστολὴ εἰς τὸν Πρόεδρο τῆς συνδιάσκεψης: εἰς τὴν ὁποίαν τὸν παρακαλῶ νὰ μοῦ παρασῇ τὰ στοιχεία ποὺ τοῦ ἐξήτησα. Ἀλλ' ἔκτο-

τε ἐξακολούθω ἀκόμη νὰ περιμένω τὴν ἀπάντησιν.

ΞΕΝΟΣ. Ἀναγινώσκει τὴν πρόσκλησιν τῆς διδασκαλικῆς συγκεντρώσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἐκλήθη καὶ παρῆστι δ' κ. Ραῖκος.

ΡΑΪΚΟΣ. Αὐτὸ εἶναι ἡ ἐκθεσις τῶν γεγονότων τῆς Θεσσαλονικῆς διὰ τὰ ὁποῖα ἐκφράζω τὴν λύπην μου καὶ ὡς Ἑλλήν δάσκαλος καὶ ὡς Πρόεδρος τῆς δημοσπονδίας καὶ εὐχόμεν νὰ μὴ ἀντικρύσῃ παρόμοιαι σιτιγῆς ἡ ὀργάνωσις εἰς τὰ πρόσωπα δὲ τῶν δλιγῶν αὐτῶν ὀργανωσάντων νὰ τερατισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνευ ἀναιροφῆς καὶ ὀργανωτικῶν ἐνδιαφερόντος διδασκάλων. Οἱ συνάδελφοι αὐτοὶ δὲν σκεπθῆκαν καλὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη καὶ ἀνομιδία γι' αὐτοὺς εἶναι νὰ κρίνῃ ἡ συνέλευσις.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Ἀθηνῶν). Νὰ μᾶς πῇ δ' κ. Πρόεδρος τί προτείνει συγκεκριμένως.

ΡΑΪΚΟΣ. Ἐπειδὴ προκαλοῦμαι θὰ σᾶς πῶ. Ἡ διδασκαλικὴ δημοσπονδία ἀπεκλήθη ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς ἐκείσεως λειτουργίας δημοτικῆς ἐκπαίδευσεως Θεσσαλονικῆς ῥάκος. (ἀσθῆσις). Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν αὐτῶν καὶ ὅσους προηγουμένως ἀνέπτυξα προαίτω τὴν διαγραφὴν.

Μετὰ τὸν κ. Ραῖκον λαμβάνει τὸν λόγον δ' κ. Τοῖσιν (ἀντιπρόσωπος Θεσσαλονικῆς) δ' οὕτως λέγει ἐν ἀρχῇ ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀρμοδιώτερος: νὰ διαφωτίσῃ τὴν συνέλευσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος διότι εἶναι Πρόεδρος τῆς ἐκείσεως καὶ περικολούθησε ἐκ τοῦ συνέγγους τῆς ἐκείσεως τὴν ἀντιπρόσωπον. Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκλήσεως τῆς, συνεχίζει, ἀνέλαβαν οἱ σύλλογοι Καβάλλας, Ἐδεσσης, Γρεβενῶν καὶ ἄλλοι οἱ δὲ σύλλογοι Θεσσαλονικῆς: προσεχώρησαν κατόπιν εἰς τὴν κίνησιν καὶ ἀνέλαβαν τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν τῆς συνδιασκέψεως ἡ ὁποία προεκλήθη, ἀπὸ τὴν ἀποτελεσμάτων τῶν ζητημάτων μας καὶ κυρίως διὰ νὰ ἀναζωογονήσῃ καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀδιοργάνωσιν τῶν συλλόγων Μακεδονίας — Ὁρμήν. Ἀναφέρει ἐν συνεχείᾳ τὰ θέματα τῆς συνδιάσκεψης, προσθέτωνται παρῆστιν εἰς αὐτὴν 12 ἀντιπρόσωποι τὴν πρῶτην ἡμέραν καὶ 13 τὴν ἐπομένην. Ἀπεντῶν εἰς τὸν κ. Ραῖκον ὅτι οἱ σύλλογοι Καβάλλας ὅταν ἐκκοινοποιήσῃ τὴν ἐγκύκλιον εἰς τοὺς συλλόγους, ἔγραψε σ' αὐτοῦ: ὅτι τὴν ἴδια αὐτὴ ἐγκύκλιον τὴν εἶχε στείλει καὶ στὴν Διδασκαλικὴν δημοσπονδίαν.

Ὅταν, συνεχίζει, ἔπειτα ὁ Σύλλογός μας ἔκαμε νέαν ἐγκύκλιον τὴν ἔστειλε σὲ ὅλες τῆς ὀργανώσεως καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ στὴ διδασκαλικὴν δημοσπονδίαν. Ἀλλ' ὁ κ. Πρόεδρος λέγει ὅτι καὶ αὐτὴ τὴ δική μας ἐγκύκλιον δὲν τὴν ἔλαβε. Ἐκτὸς ὅμως αὐτοῦ δέκα ἡμέρες πρὸ τῆς συνδιασκέψεως ἐκάμαμε καὶ τηλεγραφικὴν πρόσκλησιν στὴν Ὁμοσπονδία, ὅταν δὲ ἦρθε δ' κ. Ραῖκος εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ἀπέκρυψε αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα καὶ εἶπε ὅτι δὲν ἔλαβε καμμίαν ἐπίσημον πρόσκλησιν καὶ ὅτι ἦρθε ἀπὸ ἑνα φεύγ-βολὰν εἰς τοὺς δασκάλους Θεσσαλονικῆς ποὺ ἔπεσε στὰ χεῖρά του. Στίς 28

τοῦ Δεκεμβρίου λάβαμε καὶ τὴν λεγομένην τῆς δημοποιδίας πού σ' ἀδιάβασε ὁ κ. Ράϊκος; ἀλλ' εἴχαμε στείλει τὴν τηλεγραφικὴν πρόσκλησιν εἰς τὴν δημοποιδίαν. Ὅταν ἄρχισε ἡ συνδιάσκεψις ἦρθε ὁ κ. Ράϊκος μ' ἐμὲ μὲ μερικὴν δασκάλου τοῦ ῥιζίου συλλόγου.

ΡΑΪΚΟΣ. Στις 27 στείλαμε ἐμεῖς τὸν τηλεγράφημά μας σὺν 27 τὸν στείλατε καὶ σεις. Ἐγὼ ἔχω τὴν γνώμη ὅτι πῆρατε τὸ δικό μας τηλεγράφημα καὶ ὕστερον στείλατε τὸ δικό σας.

ΤΣΙΡΚΑΣ. Αὐτὴ τὴ λεπτομέρεια τὴν ἀνέφερα διότι μὴς ἀπεδόθη ὅτι σκοπὸς δὲν καλέσαμε τὴν διοίκησιν τῆς δημοποιδίας καὶ γὰρ νὰ ἀντιπρόσωπον τὸν κ. Ράϊκον. Ὅταν λοιπὸν ὁ κ. Ράϊκος ἦλθε εἰς τὴν συνδιάσκεψιν πρώτη τὸν ἀνέλεον ἦσαν νὰ ζητήσῃ νὰ βροῦν ἐξω οἱ μὴ ἀντιπρόσωποι καὶ νὰ μὴ ἐτιδοκιμάζον ἢ ἀποδοκιμάζον. Ἀρχισε δηλαδὴ νὰ μᾶς κίνησιν συζητήσεις ἐνὼ εἶχε ὑποχρέωσιν νὰ μᾶς πῇ σὲ ποῖο σημεῖον εὐρίσκοντο τὰ ζητήματά μας. Ἐπειτ' ἔλαβε τὸν λόγον ὁ συνιδρυτὴς Βασίλης ὁ ὁποῖος ἀπέδειξε ὅτι ἡ διοίκησις τῆς δημοποιδίας, δὲν ἐξερίσθη ὥστε ἔπρεπε τὰ ζητήματα τοῦ κλ. ὅτι καὶ αὐτὰ τόσο ἐγκατελείφθησαν ὥστε κατήντησαν εἰς τὴν δημοποιδίαν ὅπως. Ἐπικολοῦσθη θύμβος ἄλλ' ἡ ἡσυχία ἀπεκατεστάθη καὶ ἐδόθη ὁ λόγος. εἰς τὸν κ. Ράϊκον ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν λύπην του διότι ἡ συνδιάσκεψις δὲν ἐχαίρεισεν τὴν διοίκησιν τῆς δημοποιδίας, πῶς μὴ πού προέβλεπον παρόλεψε ὁ Πρόεδρος αὐτῆς ἀλλὰ π. ὅν δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ ἀναφέρῃ ὁ κ. Ράϊκος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνακοίνωσιν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ οικονομικοῦ ζητήματος λέγει ὅτι τὰ παρήτασε ὁ κ. Ράϊκος ὑπερβολικὰ καὶ προέκλεισαν ἔνα ψευδισμόν πού ἦσαν διανοητοῦντες γιὰ τὸ νομοσχέδιο ἡ ἂν τόσος σκοτεινὸς ὥστε ἐνὼ μᾶς ἐδίδο ἀντίθεσιν νὰ φαίνεται πῶς θὰ δημιουργήσῃ καινούργιες περι-

ΡΑΪΚΟΣ. Ἐγὼ δὲν σὰς παρουσίασι νομοσχέδιο. Σὰς παρουσίασα γυνὴ α.

ΤΣΙΡΚΑΣ. Τὸ ἀπόγευμα ἦλθε ἀντιπρόσωπος τῆς πανυπαλλήλικης ἐπιτροπῆς ὁ ὁποῖος ζήτησε νὰ μὴ λήσῃ. Τὸ ζήτημα ἐτέθη εἰς ψηφοφύριαν καὶ ἡ συνδιάσκεψις διὰ ψήφων 8 κατὰ 4 ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς πανυπαλλήλικης ἀλλὰ τοῦτο προέκλεισε τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κ. Ράϊκου καὶ μὰζι μ' αὐτὸν τὸν ἀντιπροσώπων τὸν συλλόγον Λαγκαδάς, Ἐδέσσης, Σάμης καὶ Δράμας. Τὴν ἄλλη ἡμέρα οἱ ἀποχωρήσαντες ἀντιπρόσωποι δὲν ἦλθαν. Ἦλθε μόνον ὁ κ. Ράϊκος ὁ ὁποῖος ζήτησε ὑπεύθυνον δηλώσιν ποῖοι ἀντιπρόσωποι ἔχουν πληρεξούσια ἀπὸ τὰ διοικητικὰ συμβούλια καὶ ποῖοι ἀπὸ τὰς συνελεύσεις τῶν Συλλόγων.

Ο Πρόεδρος τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ ἀπήντησε ὅτι ἐγίνε μία ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία προέβη εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν πληρεξουσίων, ἀλλ' ὁ κ. Ράϊκος ἐθαύρησε καλὴν νὰ ἀποχωρήσῃ καὶ πάλιν καὶ νὰ στείλῃ ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο του, ζητώντας τὰ ἴδια αὐτὰ στοιχεῖα. Τὸ ζήτημα

ἀνεκινήθη εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν καὶ ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ ἀπάντησις μετὰ τὰ ζητηθέντα στοιχεῖα διὰ τὸ ξενοδοχεῖο πού ἐμεῖς ὁ κ. Πρόεδρος ἀλλὰ εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας. Ἐγὼ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ὁ μόνος λόγος, πού ἠνάγκασε τὸν κ. Ράϊκον νὰ ἀποχωρήσῃ ἦταν τὸ ὅτι ἐπετράθη νὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Πανυπαλλήλικης ἐπιτροπῆς. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Τσίρκας ἀναφέρειται εἰς τὴν ἐπικολοῦσθησαν τῆς συνδιασκέψεως σηκέντρωσιν τὴν ὁποῖαν χαρακτηρίζει ὡς παρασυναγωγὴν καὶ κακίαν τὴν στάσιν τοῦ κ. Ράϊκου ὁ ὁποῖος παρέστη εἰς αὐτήν.

ΛΟΤΣΗΣ. Πόσοι ἦσαν στὴ συγκέντρωσιν αὐτῇ;

ΤΣΙΡΚΑΣ. 30.

Ο κ. Τσίρκας ἐν συνεχείᾳ κατηγόρει τὸν κ. Ράϊκον ὅτι ζήτησε νὰ διωχθῇ οἱ πρωτοστατήσαντες εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς συνδιασκέψεως, ἀναφέρων συγκεκριμένως ὅτι ἔκαμε διάβημα σχετικὸν καὶ εἰς τὸν ἐπιθεωρητήν.

ΡΑΪΚΟΣ. Τὸ ἄφιν αὐτὸ εἰς τὴν κρίσιν τῆς συνελεύσεως.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διακόπεται ἡ συνελεύσις ἐπὶ πέντε λεπτά. Ἐπανλαμβάνομένης τῆς συνελεύσεως ὁ κ. Παναγιώτου (Ἀθηνῶν) ζητεῖ ὅπως μὴ περιορισθῇ τὸ χρονικὸν ὅριον συζητήσεως πρακτικῶν πρὸς ζήτημα τοῦ σοβάρου ὑπὸ τὸ ὄνομα, καὶ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐνδὸς ὁμοσπονδίας.

ΚΑΡΑΣΤΕΡΓΙΟΥ. (Λαγκαδάς). Καὶ ὁ σύλλογός μου ἐκλήθη εἰς τὴν συνδιάσκεψιν Θεσσαλονίκης. Στὴν πρόσκλησιν ἐλέγετο ὅτι ἦν νὰ λάβω μέρους στὴν συνδιάσκεψιν ἀντιπρόσωποι ἀπὸ τὰς συνελεύσεις καὶ συγκαταστάσεις διδασκάλων. Αὐτὸ τὸ τελευταῖον ἔχει σημασία διότι δύναται νὰ καταλάβῃ τις ὅτι ἡ συνδιάσκεψις δὲν ἦτο εἰς τὸ σπουδαῖον. Μὲ μεγάλη μὴν λύπην ἀντίκρινα τὴν ἀσχημὴν τὴν συνδιάσκεψιν. Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον αὐτό. Ἐνδυνάμει καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόστασις τῆς ὁργανώσεώς μας; Ἡ ἀτιμωφία ἡ ὅτι τότε ἡλεκρισμένη καὶ ἂν ἐπικρατοῦσε τὸ σύνθημα τῆς ἀποχωρήσεως τῶν συλλόγων Μακεδονίας καὶ Θράκης ἀπὸ τὴν δημοποιδίαν καὶ τῆς προσηγορίας τῶν εἰς τὴν Π. Ε., θὰ βάζαμε τὸ μαχαίρι πλεόν στὴν καρδίαν τῆς ὁργανώσεώς μας.

Εἰς ἀντιπρόσωπος: δὲν εἰπώθηκε τίποτε τέτοιον.

ΚΑΡΑΣΤΕΡΓΙΟΥ. (Λαγκαδάς). Δὲν εἶσαν ἀνίγκη νὰ εἰπωθῇ, αὐτὸ τὸ καταλαβαίνομε. Ἡ συνδιάσκεψις δὲν εἶχε σκοπὸ νὰ ἀνοήξῃ τὸ λαίκον τοῦ Ράϊκου, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἂν ἐγίνετο πάλιν ἐκτετατὸν ἡ δημοποιδία καὶ θὰ ἐδόθη τὸ περὶ αὐτὴν Π. Ε. Ἀπὸ ὧν σμμένων λόγους σηκώθηκε ἡ φωνὴ τοῦ πόνου πρὸς τὴν ὁργανώσιν καὶ τῆς λύπης γιὰ τὴν ἀσχημὴν, ὅπως κ.λ.π. Ἀνιφάνει ὅτι εἰς ἀντιπρόσωπος τῶν δ. σ. κ. ἀπὸ τοῦ ἐλαίρου καὶ εἰς τὸ συνέδριον ἀνεμίσθη καὶ εἰς τὰ ἔσωτικά της δημοποιδίας. Ἡ γενόμενη ταυτοχρόνως μὲ τὴν συνδιάσκεψιν διδασκαλικὴ συγκέντρωσις ἀνεκούφισεν κάπως τοὺς ἀντιπρόσωπους. Ζητεῖ ὅπως δικαιο-

θουν οἱ τέσσαρες σύλλογοι οἱ ὁποῖοι μετέσχον τῆς συνδιασκέψεως καὶ οἱ ὁποῖοι χάριν τοῦ γοήτρου καὶ τῆς ὑποστάσεως τῆς ὁργανώσεως ἀπεχώρησαν, νὰ στιγματισθοῦν καὶ οἱ λοιποὶ μετασχόντες τῆς συνδιασκέψεως.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀναγινώσκειται πρότασις τοῦ προεδρίου περὶ συνέσεως τῆς συνελεύσεως ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ κεκλεισμένων τῶν ἠνθρώπων.

ΣΑΞΩΝΗΣ. Ζητεῖ νὰ μᾶθῃ διατὶ ὑπεβάλλεται τοιαύτη πρότασις ἀπὸ τοῦ ζήτημα θὰ εἶναι ὅς λέγει ὑποτίθεται σοβαρόν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν ἔπρεπε νὰ διαμαρτυρῶνται ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μᾶς ἠνάγκασαν νὰ ὑποβάλωμεν τὴν πρότασιν. Ἡ θυσία τῶν ἡ ὁποῖα ὑπεβαίνει καὶ ὅσον φέρει πρὸς τὴν ψυχολογικὴν κατεστάνει ὥστε νὰ μὴ εἶναι οὔτε τῆς γλώσσης οὔτε τοῦ ἑαυτοῦ τῶν κύριων. Γι' αὐτὸ τὸ Πρόεδρο ἐπιμένει στὴν πρότασιν του καὶ τὴν θέτει εἰς ψηφοφύριαν.

Διομαρτυρία, διὰ τὴν λέξιν θρασυτής ἐκ μένους τινῶν.

ΔΑΓΚΛΗΣ. Οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποῖους ἐπιβάλλεται ἡ συζητήσις κεκλεισμένων τῶν θυρῶν δὲν ἡμπαρτὸν νὰ θεωρηθῇ σοβαροί, δὲν συμφέρει δὲ νομίζω διὰ τὰς ἔργασίας τῆς συνελεύσεως ἡ ψήφισις τῆς. Ὁ καθὲς εἶναι υπεύθυνος διὰ τὴν γνώμην του. Δὲν εἶναι δυνατόν οἱ ἀντιπρόσωποι νὰ τίθενται ὑπὸ περιορισμὸν καὶ τὴν προστασίαν τῆς στενότητος; τῆς αἰτιολογίας καὶ νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ ἀκούωνται καὶ ἔξω τῆς συνελεύσεως. Νομίζω ὅτι τὸ ἀκροατήριον εἶναι ἐκεῖνον τὸ ὁποῖον θὰ ἐξαγάγησιν τὸν διηγήσαντα νὰ εἶναι πλεόν μετρημένοι εἰς τοὺς λόγους τῶν καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὸν καλύτερον ῥότον τῆς συζητήσεως. Ἐγὼ λοιπὸν τὴν γνώμην εἰς τὴν πρότασιν πρέπει νὰ ἀπὸφωθῇ.

ΛΟΤΣΗΣ. Ἐχει τὴν γνώμην ὅτι κακὸς ὑπεβλήθη ἡ πρότασις εἰς τὸ μέσον τῆς συζητήσεως. Ἡ πρότασις ἔπρεπε νὰ ὑπεβλήθῃ πρὸ ἢ μετὰ τὴν συζήτησιν. Ζητεῖ ὅπως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος γίνῃ ἐνδοτικὴ διότι ὁ καθὲς ἔχει καὶ τὴν ἐνδοτικὴν τὴν λόγον του.

ΡΑΪΚΟΣ. Καὶ χωρὶς τὴν ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως, ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ ἐκνεύσῃ τὴν αἴθουσαν, ἐπ' ὅσον ἐκ τῆς προόδου τῆς συζητήσεως θεωρήσῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐκκένωσιν τῆς αἴθουσας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐπειδὴ οἱ σύνεδροι ἀσέως; παρατάξιν; ἐμφορῶνται ἀπὸ διαθέσεις μὴ συμφώνους πρὸς τὴν πρότασιν τὴν ἀποσφρά.

ΞΕΝΟΣ. Εἶχα τὸ ἀτύχημα νὰ ἐκλεγθῇ ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τῶν δ. σ. κ. Δράμας ἀντιπρόσωπος γιὰ τὴν συνδιάσκεψιν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ δὲν ἡμπαρτοῦσα νὰ παρῇ τὴν δοθείσαν ἐντολήν καὶ πῆγα φανταζόμενος ὅτι θὰ βρισκόμουν σὲ νόμῃ συνδιάσκεψιν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ὑπῆρχαν πρῆτοι καὶ ἀντιπρόσωποι καὶ ὅχι μόνον ἀντιπροσώπων ἐκτετατῶν. Ἀπὸ τὸ σημεῖον τοῦ κ. Τσίρκας ἐξέρχεται ὅτι μὲ πληρεξούσια συνελεύσεως ἦσαν ἀντιπρόσωποι οἱ ἀπο-

χωρήσαντες καὶ δύο ἄλλοι μόνον. Αἱ ἀπόψεις τοῦ συλλόγου μου ἦσαν ἐκεῖναι οἱ ὁποῖαι ἀνεγνώσθησαν παρὰ τοῦ κ. Τσίρκας καὶ θὰ ὑπεστηρίζα αὐτὰς ἂν δὲν διέβλεπα νὰ κατέχῃ τὴν συνδιάσκεψιν πνεῦμα δημοκρατίας.

Μερικοὶ ἀντιπρόσωποι. Πῶς τὸ βγάξω αὐτό;

ΞΕΝΟΣ. Αὐτὸ τὸ βγάξω ἀπὸ τὴν ὕπαλληλίκην καὶ ἀπὸ τοῦ ὅτι τὸ Τσίρκας μοῦ εἶπε πῶς μετὰ τὴν εὐκαιρίαν ὑπάρχει σκοπὸς νὰ ἀφαιρέσωμεν τὴν Διοίκησιν τῆς δημοποιδίας καὶ νὰ υπαγάγωμε αὐτήν εἰς τὸ ἔργον τῆς Πανυπαλλήλικης ἐπιτροπῆς καὶ μὲ τ' αὐτίμου ἀκουσὰ ἀπὸ ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἐνδομίσαν ὅτι θὰ ἦμουν μὲ τὸ μέρος τῶν πῶς εἰς τὴν δημοποιδίαν ἀνέχονταν τυπικὰ μὲ σκοπὸν νὰ πάρουν τὴν διοίκησιν τῆς καὶ μόνον.

ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ. Αὐτὰ δὲν εἰπώθησαν ἐπισήμως.

ΞΕΝΟΣ. Ἀναγινώσκει πρακτικὰ τῆς συνδιασκέψεως ἀπὸ τοῦ «Διδασκαλικὸν Βῆμα» διὰ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ συνδιάσκεψις αὐτὴ ἀνεγνώριζε μόνον τὴν Πανυπαλλήλικην ἐπιτροπὴν.

Εἰς ἀντιπρόσωπος. Τὰ πρακτικὰ εἶναι τοῦ «Διδασκαλικὸν Βῆμα».

ΡΑΪΚΟΣ. Τὰ εἰς τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα» πρακτικὰ εἶναι πιστὸν ἀντιγράφον τῶν πρακτικῶν τῶν ἐφημερίδων Θ-σ. ἰνίκης, διότι δὲν μᾶς ἀπεστάλησαν ἐπισήμα πρὸς δημοσίευσιν.

ΞΕΝΟΣ. Ἀναφέρει ὅτι μετὰ ἀπὸ μιαν προκαταρκτικὴν σύσκεψιν τῶν ἀντιπροσώπων ἀρχισαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Τ.Τ.Τ. αἱ ἐργασίαι τῆς συνδιασκέψεως. (Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀναγινώσκει πρακτικὰ τῶν ἐν τῇ συνδιασκέψει συζητήσεων). Εἰς ἐν σχετικὸν σημείον αὐτῶν ἀναφέρει ὅτι ἐνὸς ὁ Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας κ. Ράϊκος ἔμεινε στὴν αἴθουσαν τῆς διασκέψεως ἡκούσθη ἔνας ψίθυρος εἰς βάρος του, οἱ δὲ συνάδελφοι, λέγει οἱ ὁποῖοι ἐκνεύσαν τὴν παρασυναγωγὴν ἀρχισαν νὰ ποδοκροτοῦν καὶ νὰ μοιρολογεῖον.

ΣΙΓΑΛΟΣ. Οἱ ἀντιπρόσωποι προεβίβον εἰς τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς ἢ οἱ ἀκροαταί; οἱ ἀντιπρόσωποι ἴσασθε ὀλίγοι.

ΞΕΝΟΣ (συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν). Ἐγὼ δ' ἴδιος εἶχα κατηγορήσει τὸν κ. Ράϊκον διότι ἂν κατωρθώσῃ νὰ ἀναβάλῃ τὴν συνδιάσκεψιν Θεσσαλονίκης μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τῶν μισθῶν, τοῦ εἰπα δὲ καλὰ σὰς κάμουν τώρα. Φθάνουν εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀποχωρήσεως ἀντιπροσώπων, λέγει ὅτι τὸ σύνθημα τὸ ἔδωκε ὁ ἴδιος.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν διδασκάλων ἐγγωρίσθη μὲ τὸν Πρόεδρο τῆς Μέσης Ἰωννίδην ὁ ὁποῖος μοῦ εἶπε πῶς καλὰ καὶ δώσαμε τὸ σύνθημα τῆς ἀποχωρήσεως διότι ὁ πάλῃλος ὁ ὁποῖος ὠρίσθη ἐκ μέρους τῆς πανυπαλλήλικης ἐπιτροπῆς διὰ τὴν συνδιάσκεψιν ἔλαβ' μέρος καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν τῶν συγκέντρωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν τοῦ ἀφηρέθη ὁ λόγος ἐπειδὴ ἀπὸ ἐπανελημμένως ἔλαβε κατὰ τὴν λόγον ἀρχισε τέλος νὰ

ζη τοῦς μὴ ἀκολουθοῦντας τὴν Ε'. Ὁ ἀνωτέρω ἀντιπρόσωπος καταβαίνοντας ἀπὸ τὸ Βῆμα συγκυβερνέσας τῆς Μέσης ἐκδόσεως κατὰ τοιοῦτον τρόπον νὰ ἔλγῃ διὰ τῶν αὐτῶν τοῦ, ὅς ἐκπαιδευτικὸς κῆμος δὲν πᾶσι ἀξίσεις. Κατόπιν οὖν ἐ δ κ. Ζίνο· τὴν ἀνάγνωσιν πρακτικῶν. Τὴν ὥρα ποὺ ἀπορῶσα καποιοὶ ὑπάλληλοι ἀντὶς εἰς τὴν κοπιήν ναυπαλκίην ἐπιτροπὴν ἔλκον διὰ τοιοῦτο σκοπὸν ἐργαζομένη 120 ν ἡμέρας τὸν χρόνον καὶ ζῇ ἰσώσεως μισθῶν. Ἐπειδὴ δ' αἱρεῖται παροῦσας τὸ πλῆθος μου τῆς συνδιασκέψεως σαλονίκης λέγω, ὅτι ἐάν δ' οὐκ ἔμεινεν ἐνέκριναι τὴν εἰς τὴν στάθμον δὲν θὰ με ἐπαυγασίαν πανηγυρικῶς διὰ τὴν συνέτην μας.

Ἄ ποί α φωνή. Γιατί δὲ λυδίητες; ΕΝΟΣ. Στὴ συνδιάσκεψιν ἀρτίῃς τότε Προέδρου τοῦ Ἑλίου Συμβουλίου μας καὶ διέτασσα διὰ δὲν εἶχε σταλῇ ἀπὸ διοικήσιν μας πυδολογίας; τὴν δημοσπονδίαν ζητεῖ δὲ ἐπ' αὐτὴν καὶ τὴν μαρτυροῦν τοῦ κ. ἰωάννου. Δηλοῦν ὅτι οἱ σύλλογοι σαλονίκης δὲν ἐξήγησαν τὴν πούσαν πρὸς τὴν δημοσπονδίαν καὶ ἀντιπροσώπων ἀκολουθοῦν τὴν Π. Ε. Ἀναγιγνώσκεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡ κάτωθι πρότασις.

Πρότασις

Ἡ ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι ὑπάρχοντες: Στὸν πίνακα τῶν ἀμέσων αἰτησῶν τοῦ κλάδου (προαγωγῶν ἐνομιμίας κλπ.) γὰρ τὰ ὅποια ἐνομιμίας ὡς ἀρμόζοντες ἐπιτροπὴν ἐξεργάσῃ, νὰ συμπεριληφθῇ καὶ ζήτημα τῆς πληρώσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν κενῶν γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐνέχει σπουδαίαν ἐκδοτικὴν καὶ Ἑθνικὴν σημασίαν διδομένου μάλιστα διὰ σχεδὸν αἱ κεφαλὴς ἐφορῶνται τὰς παραμεθουρίας ἐπαρχίας.

Οἱ προτείνοντες:

Ἀλεξάνδρος
Σερικὸς
Γούργης
Προμηθεύς
Τζούρας
Ζίνο
Κ. Μπαλλας
Γνωμῶν
Μεταξὺς Θ.
Παναγιώπουλος
Κοντομυρῆς
Κ. Τζιζίκος
Γ. Παπαδόπουλος
Π. Κατωρίδης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ἀναγίγνωσται ὁ ἀντὶς ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἐξέλιξιν τῶν Κυριακῶν εἶναι ὑπερβολικὸς καὶ εἶναι πρόθυμος νὰ ζητήσῃ μὴ ἀντικρουσάμενος τῆς ἐκδόσεως τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου, προτείνει δὲ ὅπως συζητηθῇ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἀνωτέρω ἐν προτάσει ζήτημα.

Κ. ΜΠΑΛΛΑΣ (ἀντιπρόσωπος ἰκκῶν). Κύριοι σύνεδροι, δὲν λω νὰ πιστέψω, ἡ μάλλον δὲν ἔλα νὰ πιστέψω, ὅς μέσα στὴν ἡμετέραν διδασκαλικὴν οἰκονομίαν, μέσα

στὴν οἰκονομία αὐτὴ ποὺ τόσος ἀνιστοῦνται γὰρ νὰ δεῖξῃ τὸ ἥθικόν της ἀνάστημα, στὴν οἰκονομία ποὺ μοναδικὸ σκοπὸν ἔχει νὰ σκορπῇ φῶς πρὸς ὅλες τὰς μερίδας, ὑπαρχοῦν συνάδελφοι οἱ ὁποῖοι μετὰ τοὺς τῶν ὁλοῦ προσπαθοῦν νὰ μειώσουν τὴν ἀξία καὶ νὰ καταρρακώσιν τὴν ἐννοία καὶ τὸ ἥθικόν ἀνίστημα τῆς διδασκαλικῆς μας δημοσπονδίας.

Δὲν πιστεύω, καὶ δὲν ἐλπίζω νὰ τὸ πιστεύῃ καί τις, διότι ὅλοι πρέπει νὰ φυλάγουμε τὸ ἀποκορύφωμα αὐτοῦ τῆς ὀργανωτικῆς μας ζωῆς, ὅπως εἶναι ἡ διδασκαλικὴ δημοσπονδία, ὡς κόρη τοῦ ὁφθαλμοῦ μας, ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ γεγονότα τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπως αὐτὰ ἐξετέθησαν στὴν αἴθουσαν αὐτῆς ἀπ' τὸν κ. Προέδρου τῆς δημοσπονδίας, τὸν κατηγοροῦμεν οὐκ ὀλίγον Θεσσαλονίκης καὶ ἀπ' τοῦς ἄλλους κ. κ. συνέδρου, μετὰ ἐπεισαν ὅπως περὶ τὴν καὶ τὸν κάθε ἀμερόληπτο κορίτη, ὅτι δυστυχῶς ὑπάρχουν πέντα οἱ ἀπὸ τοῦ φίλου τῆς διδασκαλικῆς δημοσπονδίας καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ ἐπίσης ὑποστηρικτῆς τῆς ὀργανωτικῆς μας ζωῆς.

Κύριοι συνάδελφοι, μετὰ τίς γεμίτες φῶς καὶ δόξα τῆς ἐκδόσεως τῆς ἱστορικῆς μας αἰτίης ὀργανώσεως, ὕστερα ἀπὸ πολλοὺς ἀγῶνες καὶ ἀτέλειαιτες προσπάθειαι, δεῖξαμε σὶν κῆμον, ὅτι μᾶς ὁρίζει κάθε σφαῖρα, κάθε τιμὴ, κάθε προσοχή!

Ὁ κῆμος πιστεύει στὴν ἀξίαν μας καὶ ἡ κοινωνία ἐν ἑνὶ ἱκανοποιεῖ τὰς αἰτιάματάς μας.

Καὶ ἀκριβῶς, κύριοι, σὶν σημεῖον αὐτὸ ποὺ κάπως ἀρτίζετο ἡ κοινωνία νὰ μᾶς ὑπολογίξῃ, παρουσιάζονται μερικοὶ ἀνάνοι, ὅπως καπαριεῖται εἶπαι, φίλοι τῆς ὀργανωτικῆς μας ζωῆς νὰ διακηρύττουν κατὰ τὸ ἀντίθετον ὅτι πιστεύει ἡ κοινωνία. Νὰ διακηρύττουν μετὰ ἕρῃα μίλιαντα, ὅτι ἐκεῖνο ποὺ ἡ κοινωνία σβέτει, ἡ διδασκαλικὴ δηλαδὴ δημοσπονδία, δὲν εἶναι τίποτε, δὲν ἔχει καμμιὰ θέση, καμμιὰ ἀξία.

Πιστεύοντες διὰ ἐξυπηρετοῦν τὴν ὀργανωτικὴν ἰδέαν, πιστεύοντες διὰ ἐξυπηρετοῦν τὰ ζητήματά μας καὶ συνεδηγοῦνται τὴν διδασκαλικὴν μάζαν, φωνάζουν:

Ἡ ὀμοσπονδία χιανέται!! Ἡ δημοσπονδία χιανέται!! τὰ ζητήματά μας, ὁ νόμιμος αὐτῆς ἀντιπρόσωπος, ὁ πρόεδρος τῆς δηλαδὴ, καταρτίσας τὴν διδασκαλικὴν δύναμιν!!!

Κατὰ ὀργάνωσιν, κύριοι συνάδελφοι, κάθε ὁμάδα καὶ ἡ μικρότερη ἀκόμη, προοδεῖ μόνον ὅταν παρουσιάζεται ἡνωμένη καὶ πειθαρχοῦν, ὅταν κινῇ τὰς δυνάμεις τῆς πρὸς μίαν κατεστῆσιν καὶ ὅταν σβέττει τὸν ἐαυτὸν τῆς.

Οἱ συνάδελφοι Θεσσαλονίκης ἔκαμαν τὴν συνδιάσκεψιν, ὅπως λέγε, γὰρ νὰ ἀντιπροσώπων τὴν δημοσπονδία, νὰ προστατεύουν τὰ ζητήματά μας, νὰ συνεδηγοῦνται τὴν ἐκείνη ἀδελφότητα, νὰ ἐπιβλέπουν τὴν διδασκαλικὴν οἰκονομίαν σὶν κοινωνία καὶ στὴν πολιτεία.

Ἐλάτε νὰ σναφτοῦμε μαζί: 1ον Μετὰ τὴν συνδιάσκεψιν ποὺ ἔκαμαν

ἀναχωροῦντες τὴν δημοσπονδία καὶ τὴν ἐξήμωσαν;

Νὰ τί λένε τὰ πράγματα, καθὼς ἀκούσατε. Γὰρ νὰ τονωθῇ τὸ ἥθικόν τῶν συνάδελφων Μακεδονίας—Θράκης ὅποτε θὰ ἀντιπροσώπων τὴν δημοσπονδία, οἱ κύριοι κατηγοροῦμεν ἔλεγαν μετὰ ὅσα ἔλαμαν: Ἡ διδασκαλικὴ δημοσπονδία δὲν ἀξίζει τίποτε: ἡ διδασκαλικὴ δημοσπονδία εἶναι ἀνίκανη, μὴ ἔχετε συνάδελφοι δάσκαλοι ἐμπιστοσύνη σ' αὐτὴν, μὴ τὴν ἀκούτε, ἀκούσατε μόνον τὴν Κ. Π. Ε. ἡ ὁποία καὶ ἀξία εἶναι καὶ ἔχει τὴν κόμην!!!

Καταλιβεῖται τώρα, κύριοι συνάδελφοι, πῶς ἀναχωροῦνται ἡ δημοσπονδία. Οἱ συνάδελφοι ἂν εἶχαν λίγη ἐμπιστοσύνη σ' αὐτὴν τὴν χιανέται καὶ ἀποσβένονται τεταῖως.

Ἐτοίμην ἐπιτυχάνουν οἱ κύριοι αὐτοὶ τὰ ἀντίθετα. Νεκρώνουν τὴν δημοσπονδία καὶ ὑποβιβάζουν τὴν ἀξίαν τῆς καὶ τὴν δύναμίν της.

2ον Λένε πῶς μετὰ τὴν συνδιάσκεψιν ἔλασαν σκοπὸν νὰ προστατεύουν ἡ μάλλον προστάτευαν τὰ συμφέροντα τὰ διδασκαλικά καὶ γενικά τῆς ἐπαγγελματικῆς.

Μ' αἱ ἰδοῦμαι κ' ἐδῶ τί πέτυχαν: Β βίαιος ὅχι διότι τὰ συμφέροντα ἐνὸς κλάδου δὲν προστατεύονται μετὰ τίς ἀσχημίες τοῦ ἐξ-εταλίσαν καὶ ἐξελίχθη ἀπὸ κάθε συνέληψη. Πῶς θὰ προστατεύονταν τὰ συμφέροντα διὰ δὲ χιανέται στὴν κοινωνία διὰ δὲν ἐξήγησε μὴ δεκάκι, ὅτι μετὰ τὸν ἐπίσημον ἀντιπρόσωπον τοῦ κλάδου καὶ παρουσιάζονται σὶν μέντα τῆς κοινωνίας διὰ ἡμεῖς ἂν κ' ἐμμεῖς 14 χιλ. δὲν ἐξήγησαν δὲν ἐχρῶνται νὰ ἐλάττωμα; μᾶς σῶζουν οἱ ἐξοί, οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι;

Ἐτοίμην καὶ αὐτὸ ἐπέτυχαν οἱ κατηγοροῦμενοι. Λένε πῶς ἡθελάν νὰ συνεδηγοῦνται τοὺς συνάδελφους, τοὺς ἀδελφούς δηλαδὴ. Μὰ τὴν ἀλήθειαν ἐδῶ εἶναι ποὺ δὲν ἔξῃρεν τί ἔκαμαν. Οἱ δάσκαλοι τοῦ Κιότου οἱ ὀργανωμένοι ἔλασαν γὰρ ἀντιπροσώπων τοὺς τὸν πρόεδρον τῆς δημοσπονδίας, πιστεύειν σὶν ἰδιότητα τοῦ προέδρου καὶ τὸν κινηλοποιοῦσαν γὰρ νὰ δῇ ἡ πολιτεία καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὅτι ἔχουμε καὶ καὶ δύναμιν.

Ἐχρῶνται οἱ κύριοι αὐτοὶ ποὺ θιγόντων νὰ κίμουν συνεδηγοῦν τοὺς συνάδελφους καὶ προσπαθοῦν μετὰ τὴν ἀνίκαρ πρὸς τὴν νὰ τὸν κορυφαίον!!! Πῶς νὰ συνεδηγοῦνται τοὺς ἄλλους; Πῶς θὰ τοὺς κάμουν νὰ πιστέψουν στὴν

ἀξίαν καὶ στὴν ἰδέαν τῆς ὀργανώσεως; Κ' ἐδῶ ἀντίθετα ἀποτελέσματα ἐφαρμόζον.

4ον Κινητοποιήθηκαν, ἔκαμαν δηλαδὴ τὴν συνδιάσκεψιν γὰρ νὰ ἐπιβληθῇ στὴν κοινωνία καὶ νὰ ἐπιτύχουν τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων.

Ἀλλὰ ἀφ' οὗ μετὰ τὴν ἀκοῆν καὶ ἀρρεπὴ συμπεριφορὰ τοὺς δὲν ἐσεβάσθησαν τὸν ἐαυτοῦ τοὺς πῶς ἡθελάν ἡ καὶ πῶς θέλουν νὰ τοὺς σεβάσθῃ καὶ νὰ τοὺς ἀναγνωρίσῃ ἡ κοινωνία;

Συνάδελφοι,

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς Συνδιασκέψεως Θεσ/νίκης ἐπὶ ἡμεῖς διέδοξα. Οὐδένα σκοπὸν ἡ συνδιάσκεψιν αὐτὴ ἐπέτυχε. Ἀτυχὴς ὑπῆρξε ἡ ἀπόφασις τῆς 12Τ' συνελεύσεως.

Μετὰ μὲν συνάδελφον ποὺ δὲν πονοῦν γὰρ τὸν κλάδον συνεχῶς πῶς μετὰ τὰ μόνιμά τοὺς γραφεῖα, πῶς μετὰ τὴν συνδιασκέψιν τοὺς ἀντιστατεύονται τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ συμφέροντα τῆς ὀμοσπονδίας.

Τί σημαίνει τὸ ζευτέλιμα τοῦ κ. Προέδρου τῆς δημοσπονδίας; Δὲν σημαίνει ἔβρην ἐναντίον ὅλων τῶν συνάδελφων ἐκείνων ποὺ ἀντιπροσώπωντο ὑπὸ τοῦ προέδρου; Δὲν σημαίνει κορυφαίον τῆς δημοσπονδίας;

Δὲν δύναμαι κύριοι συνάδελφοι πορὰ νὰ διαμαρτυρηθῶ ἐξ' ὀνόματος τῶν ὀργανωμένων καὶ συνεδηγῶν συνάδελφων τῆς περιφέρειας Τρικκαλῶν διὰ τὴν γενικὴν στάσιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς συνδιασκέψεως Θεσ/νίκης ἀπέναντι τοῦ κ. Προέδρου τῆς ὀμοσπονδίας μας.

Πῶς ἐξυπηρετεῖται ὁ σκοπὸς τῆς ὀμοσπονδίας; ὅτι ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι τὴν κορυφαίον; Ποῦ εἶναι ἡ πειθαρχία τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ δεικνύμε; ποὺ εἶναι ὁ αὐτοσεβασμὸς ὅπως νὰ ζητοῦμε σεβασμὸν ἀπὸ ἄλλους;

Συνάδελφοι, Ἡ ταχτικὴ τῶν κατηγορουμένων συλλογῶν ἰδία τοῦ συλλόγου Ἐνωσὶς Λειτουργῶν Θεσσαλονίκης εἶναι ἐγνηματικὴ. Ἐπρόδωσε τοὺς σκοποὺς τῆς ὀργανώσεώς μας, ἀντιστοιχεύθη καὶ κατεστῆσε τὴν ἐννοίαν τῆς ὀργανώσεώς μας καὶ ὁ συλλογὸς μου καταδικάζων τὴν συνδιάσκεψιν Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὴν κατεργασίαν τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν δραστηρίαν διαγραφὴν τοῦ συλλόγου Ἐνωσὶς Λειτουργῶν δημ. Ἐκπαίδευσης Θεσ/νίκης.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ διακόπτεται τοιοῦτον τοὺς ἄλλους; Πῶς θὰ τοὺς κάμουν νὰ πιστέψουν στὴν

ΕΚΤΗ ΗΜΕΡΑ

(Παρασκευὴ 3 Αὐγούστου ὥρα 8.30 π. μ.)

Τὴν 8 καὶ 30' πρωινήν, ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως, ὁ κ. Ἀποστολόπουλος (Πατρῶν) συνιστᾷ ὁπως συσταθῇ ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία νὰ μεταβῇ καὶ νὰ π. ρικιλέσῃ τὸν κ. Ἰωαννοῦ τῆς Παιδείας ὅπως παραστή εἰς τὴν στέγαν ὑπὸ τῶν κ. κ. συνεδρῶν τοῦ μηχανοῦ τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Ἡ πρότασις γίνεται δεκτὴ καὶ συγιστᾷται ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπων Πατρῶν, Καλαβρύτων, Καρυστίας,

Τήνου καὶ Ἀργιῶν, ἡ ὁποία μεταβίβει διὰ τὴν συνάντησιν τὸν κ. Ἰωαννοῦ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Παρακαλῶ ἡ συνέλευσις νὰ ἀκούσῃ τὸν κ. Ἀργυροῦ τοῦ συνάδελφον καθηγητὴν τῆς μουσικῆς ὁ ἐκείνος ἐπιθυμεῖ νὰ δηλώσῃ ἐπὶ τῇ β βλίον του.

Ὁ κ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, χαιρετίζων τὴν συνέλευσιν ἀναπτύσσει τὴν σημασίαν τῆς μουσικῆς μορφώσεως τῶν μαθητῶν καὶ παρακαλεῖ ὅπως

θέσιν νὰ χαράξουν τὸν δρόμον πρὸς διεκδικήσιν τῶν ἀξιώσεων τῶν καὶ τῶν συμπεριόντων τῶν. Δὲν ἔχουν δ' ἀνάγκην προπαγάνδας καὶ διανομῆς προκηρῦξεων ἐκ μέσων ἄλλων ὁργανώσεων.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Πρόεδρος). Δὲν γνωρίζω κατ' ἀρχὴν τὸ περιεχόμενον τῶν ἐν λόγῳ προκηρῦξεων, ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ ἐγνώριζον θὰ συνέχισαν τὸ ὄργανον τῆς τάξεως τὸ ὁποῖον ἐνέργησε τοιοῦτο τρόπον, διότι ἂν μὲν αὐταὶ ἦσαν ἀγαθῶς περιεχόμενοι, τότε ἔπρεπε νὰ δοθοῦν εἰς τὸ προεδρεῖον πρὸς διανομὴν, ἂν δὲ ἐξ ἀντιθέτου τὸ περιεχόμενον τῶν ἡστὶ ἐπαναστατικόν, τότε ἐπαναλαμβάνω καλῶς ἐνέργησε, τὸ ὄργανον τῆς τάξεως.

ΤΖΩΝΗΣ (Θεσσαλονίκη). Πολοὶ τῶν κ.κ. συνέδρων κατὰ τὴν ὁμιλίαν τῶν, περὶ τῆς συνδιασκέψεως Θεσσαλονίκης, ἀφῆκαν νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι πρέπει νὰ διηγηθῇ εἰς τῶν συλλόγων Θεσσαλονίκης καὶ προσκλήσιν νὰ ἐμφανίσουν τὸν τρίτον διασπαστικὸν σύλλογον.

Ἀλλὰ ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἐναντίωμαι κατωτέρω. Ἡδὴ θὰ ἀναφερθῇ εἰς τὰ τῆς διασκέψεως τῆς Θεσ/νίκης. Ἀρκετὰ ἱστορικά ἔχει ἀναλυθῇ τὸ ζήτημα τῆς συνδιασκέψεως καὶ γὰρ αὐτὸ μόνον ἀπορίεμους ἐξηγήσεις καὶ διασφαρίσεις θὰ δώσω, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν γνώμην μου παρελήφθησαν. Καὶ πρῶτον δ κ. Πρόεδρος τῆς δημοσπονδίας κ. Ραΐκος δεῖν ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην δὲν εἰδοποίησε κανένα ἐκ τῶν συλλόγων, ἀλλὰ τὰ μέλη τοῦ τρίτου διασπαστικοῦ συλλόγου εἶχον εἰδοποιηθῇ ἐπ' αὐτοῦ.

ΡΑΪΚΟΣ. Καταθέτω τηλεγραφήματα τὰ ὁποῖα ἀπέστειλα εἰς τοὺς ἐν λόγῳ συλλόγους ὑστερα ἀπὸ ἐξωδίκους πληροφορίας τὰς ὁποίας εἶχα διὰ τὴν ἐν λόγῳ συνδιασκέψιν. Ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων αὐτῶν, καταφαίνεται ὅτι ἐξήγησα ἀπὸ τοὺς ἐν λόγῳ συλλόγους πληροφορίας (ἴδε τηλεγραφήματα) δημιουργεῖται ὁρθοῦς καὶ διαλογικὴ συζήτηση μετὰ τοῦ κ. Ραΐκου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου Ζακύνθου δ κ. Βλασοπούλου ἐκ τὸν ὁποῖον δ κ. Ραΐκος λέγει: «Ἄρξας νὰ μιλῶσιν ὅσοι ἦσαν ἐκεῖ».

ΛΟΥΤΣΗΣ (Αἰγυπία). Ἐξητήθη ἡ ἐγκρίσις τῆς διοικήσεως, καὶ ἡ δὲ; ἔχομεν παραβασίαν τῆς ἀποφάσεως τῆς 16 γενικῆς συνελεύσεως διὰ τῆς ὁποίας τινίζεται ῥητῶς ὅτι χρειάζεται ἔγκρισις τῆς διοικήσεως καὶ ἡ δὲ;

ΤΖΩΝΗΣ (Θεσσαλονίκη). Ἰ-ταν ἔφθασε δ κ. Ραΐκος στὸν τόπον τῆς συνδιασκέψεως, καλῶς εἰπαν εἰς τὴν ὁμιλίαν του δὲν τοῦ ἐγένετο καμία ὑποδοχή. Τοῦτο ὅμως εἶναι ἀναληθές διότι ὅλοι τὸν ἐξαίρεσαν διὰ χειραψίας μετὰ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι δὲν τὸν προσεφώνησαν. Ἐν συνεχείᾳ, δ κ. Τζωνὴς ἀναφέρει ὅτι διὰ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ συζήτης τῶν θεμάτων κατὰ τὴν συνδιασκέψιν, δ κ. Ραΐκος ἤξισεν ἐν συννενοήσει μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων νὰ ἐκνευθῇ ἢ αἰθουσα ἀπὸ τὸ ἀρροστήριον.

ΡΑΪΚΟΣ. Εἶπα ὅτι πρέπει νὰ φύγουν ὅσοι δὲν εἶναι δύσκαλοι. Σὰς παρακαλῶ μὴ πλαστογραφεῖτε τὰ γεγονότα.

ΤΖΩΝΗΣ (Θεσσαλονίκη). Ὁ κ. Ραΐκος ἀπέδωκε μορφήν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν μὴ δῆθεν δοθεῖσαν ἐμπρόκεινσαν θέσιν ἐκ τῶν παρισταμένων ἐκεῖ δημοσιογράφων τῆς Θεσσαλονίκης. Καὶ τοῦτο τὸ ἔπραξε διὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν συμπέσειαν τῶν ἐν λόγῳ δημοσιογράφων. Ἐγὼ δὲ ὑποχρῶμαι νὰ τινίσω ὅτι οὐ μόνον ἡ ἐπιτροπὴ ἐμερίμνησεν διὰ τὴν ἀριστην τοποθέτησιν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν δημοσιογράφων, ἀλλὰ καὶ οὗτοι πᾶσι χάρισαν τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς περικοπὰς τῶν ὁποίων ἐτυχον ἐκ μέρους τῆς. Ἀναφερόμενος εἰς τὴν περιπτώσιν τῆς ἐν τῇ συνδιασκέψει ἀφῆξας τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς τοπικῆς πανευπαλλήλικης ἐπιτροπῆς, τινίζει ὅτι δ κ. Ραΐκος ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἄλλων ἀντιπροσώπων ἐξέσωσε ἀπὸ τὴν συνέλευσιν ὅπως μὴ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἀντιπρόσωπον νὰ ὁμιλήσῃ. Ἐπειδὴ ὅμως προέκυψε διαφωνία μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ προσκλήθη ζήτημα ψηφοφορίας, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἦτο νὰ δοθῇ ἡ ἀδεία εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς τοπικῆς πανευπαλλήλικης ἐπιτροπῆς νὰ παραμεινῇ ἐν τῇ συνδιασκέψει, δ κ. Ραΐκος μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων ἀπεχώρησαν ταύτης.

ΞΕΝΟΣ (Δράμας). Ἡ ψηφισθεῖσα πρότασις περὶ παραμονῆς τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς τοπικῆς πανευπαλλήλικης ἐπιτροπῆς ἦτο νὰ χωριεῖται τὴν συνδιασκέψιν ἢ νὰ ὁμιλήσῃ;

ΤΖΩΝΗΣ (συνεχίζων). Ἡ συνδιασκέψις ἐγένετο εἰς τὴν Λέσχη τῶν Τ.Τ.Τ. διότι ἦτο καὶ ἡ καταλληλοτέρα αἰθουσα ἀφ' ἑξῆς καὶ διότι ἀφ' ἐτέρου ἡ ζητήματα τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἀνωτέρου Πρωθυπουργίου δὲν ἐδόθη τὰ δὲ δικαστήρια, λόγῳ τοῦ καιροῦ ἦσαν ἀκατάλληλα γιὰ τὴν συνέλευσιν.

Ἐν συνεχείᾳ, λέγει, ἂν δ κ. Πρόεδρος τῆς δημοσπονδίας διέβλεπε ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς συνδιασκέψεως θὰ ἦσαν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐπρόκειτο μὴ καθετὸν νὰ διαλύσῃ τὴν συνέλευσιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀποτέλεσμα ἐφαίνοντο ἀντίθετα μετὰ τὰς προσδοκίας του, βρῆκε δικαιολογίας καὶ ἀπεχώρησε ἀπὸ τῆς συνδιασκέψεως. Αἱ μὴ μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ λέγει ὅτι ἡ συνδιασκέψις τῆς Θεσσαλονίκης ἀπέτυχε. Δὲν συμφωνῶ μετὰ τὸν κ. Πρόεδρον, τινίζει, ὅπως δὲν συμφωνῶ καὶ μετὰ τοὺς ἄλλους ὁμιλητὰς ποὺ κατεφρόνισαν κατὰ τῆς συνδιασκέψεως. Ἡ συνδιασκέψις τῆς Θεσσαλονίκης ἦταν μὴ ἀπὸ τὴν πρὸ ἐπιτυχίαν καὶ τέτοιες συνδιασκέψεις πρέπει νὰ τίς υἰοθετήσῃ ὁ κλάδος. Εἶτα λέγει ὅτι οἱ διωγμοὶ εἰς ὁποῖες προκλήσε δ κ. Πρόεδρος κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων ταύτων, ἀποτελέσονται ὑπὲρ τῶν ἀντιπροσώπων καὶ κατ' αὐτοῦ.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐγγραφῆς τοῦ τρίτου διασπαστικοῦ συλλόγου Θεσσαλονίκης... (ὁ ὁρῶντος, κωδωνοκρουσά κλπ.).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πατρῶν). Δὲν ἔχομε ζήτημα ἐγγραφῆς τοῦ τρίτου συλλόγου Θεσσαλονίκης.

ΤΖΩΝΗΣ (Θεσσαλονίκη). Ὁ ἄρχισεν ἀπὸ μίαν πανδιδασκαλική

συνκέντρωσιν ἥτις ἐγένετο ἐκεῖ καὶ ἔκαστος δεκτὴν τὴν κάτωθι πρότασιν:

Οἱ κάτωθι συνυπογεγραμμένοι δημοδιδασκαλὶ Θεσσαλονίκης καὶ περιφερείας, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν κατάντησιν εἰς τὴν περιήλθον ἡ δριγάνωσις μας τὰ τελευταῖα ἔτη, ἔνεκα τῶν γνωστῶν ἐκ ὅλων λόγων καὶ ἀδιαλογίζομενοι τὸ συμφέρον καὶ μόνον τῆς ὁργανώσεως ποῦ εἶναι καὶ τῶν δασκάλων συμφέρον, χωρὶς νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν ἂν θὰ δυσωο-σηθοῦν εὐάριθμοι τινὲς συνάδελφοι προτείνομεν:

Α') Νὰ ἀποφασισθῇ ὅπως ἴπαντες οἱ συνάδελφοι οἱ παρεννοσκόμοι εἰς τὴν συνέλευσιν, ἐφ' ὅσον φρονοῦν διὰ ὑποστήριξιν τὴν ὁργάνωσιν, ὑπογράψουν κοινὴν δήλωσιν δι' ἧς οἱ μὲν δυνάμει τῆς ὁδοῦ Κ. Παλαιολόγου ὑπηρετοῦντες νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν «Ἐνωσιν Δημοδιδασκάλων Θεσσαλονίκης», οἱ δὲ ὑπηρετοῦντες ἀνατολικά τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὴν «Ἐνωσιν Λειτουργῶν Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως». Κυλὸν εἶναι, εἰς ὅσους εἶναι εὐκόλῳ νὰ δώσουν καὶ τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς.

Β') Νὰ ἐκλεγῇν δύο προσωρινὲς ἐπιτροπὲς—μὴ ἐκ τριῶν συνιδέλφων δυνάμει τῆς ὁδοῦ Κ. Παλαιολόγου ὑπηρετούντων καὶ ἄλλοι ἐκ τριῶν ἀνατολικά ἐργαζομένων—ἵνα τροποποιήσιν ἐν ὅδῳ τοῦ μὴνός τὰ καταστατικά ὡς ἀνωτέρω καὶ ἐνεργήσουν ἀρχαιότητας.

Εἰς τὰς τροποποιήσεις τῶν καταστατικῶν πρέπει νὰ περιληφθῇ διὰ τῆς, κατ' ἣν θὰ ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ μεταπήδησις ἐκ τοῦ ἑνὸς συλλόγου εἰς τὸν ἄλλον οὐδὲν ἄλλοτε συνιδέλφον, «ἐφ' ὅσον» δὲν ὑπηρετεῖ εἰς τὴν ἀκτίνα τοῦ συλλόγου ὅπου θὰ θέλῃται νὰ μεταγραφῇ.

Ἐν Θεσσαλονίκη 8 10-1933

Οἱ προτείνοντες

Καλονῆς Β.

Τσουκαλῆς Χ.

Κατσηγιαννάκης Π.

Κατσηθανασίου Δ.

Σύμφωνα λοιπὸν μετὰ τὴν πρότασιν αὐτὴν ἐγένιν ἐπιτροπὴ πρὸς ἀντιπροσώπων τῶν δύο συλλόγων Θεσσαλονίκης καὶ ἐπεγρόφη δῆλωση, διὰ τῆς ὁποίας 102 ἀντιπρόσωποι δηλοῖν ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὁργανώσεως τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ συμφέρον ὁλοκλήρου τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου θὰ εἶναι μέλη τῆς «Ἐνώσεως τῶν Δημοδιδασκάλων καὶ Λειτουργῶν Θεσσαλονίκης» καὶ ὅτι θὰ παρακολουθοῦν μετ' ἐνδιαφέροντος τ' ἀπασχολοῦντα ταῦτα ζητήματα ποῦ μέλουν αὐτοῦ ἐγγυαται, πᾶς δὲν θέλει περιελεῖται τοῦ λοιποῦ ἡ ὁργάνωσις εἰς τὴν κατάντησιν εἰς ἣν εὐρίσκειτο πρὸ ὀλίγων ἐβδομηδον.

Ἡ δῆλωσις φέρει ἡμερομηνίαν 10 Ὀκτωβρίου 1933. Σύμφωνα λοιπὸν μετὰ τὰς ἀνω δηλώσεις φράσσεται καθαρά ὅτι οἱ ἐμφανιζόμενοι ὡς μέλη τοῦ τρίτου συλλόγου Θεσσαλονίκης ἦσαν σύμφωνα μετὰ τὴν ἀνωτέρω πρότασιν. Ἀπορῶ ὅμως καὶ διερωτῶμαι διατὶ προέβρισαν κατόπιν εἰς τὴν ὑδρυσιν τοῦ τρίτου

διασπαστικοῦ συλλόγου Θεσσαλονίκης. Πιστεύω ὅτι...

Πρόεδρος ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Αὐτὰ ἐλέχθησαν καὶ παροικῶν προχωρεῖτε εἰς ἄλλα σημεῖα, ἂν βέβαια ἔχετε νεώτερα νὰ προσθέτετε.

ΤΖΩΝΗΣ (συνεχίζων). Τώρα τί πρέπει νὰ γίνῃ; Νὰ διηγηθῇ ὁ σύλλογος λειτουργῶν Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Θεσσαλονίκης καὶ ἂντ' αὐτοῦ νὰ ἐγγραφῇ ὁ «Τρίτος Διασπαστικὸς Σύλλογος Θεσσαλονίκης»; Δὲν νομίζετε ὅτι τὸ μέτρον αὐτὸ θὰ φέρῃ διάσπασιν τῆς ὁργανώσεως, πρῶτον τὸ ὁποῖον ὀλοίμας φροντίζομεν νὰ ἀποφύγωμεν καὶ δὲν φρονεῖτε ὅτι ἡ διαγραφὴ αὐτῆς θὰ γίνῃ ἀφορμὴ νὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ τοὺς συλλόγους αὐτὸν καὶ νὰ εἰρεθῶμεν οὕτως εἰς τὴν λυπηρὰν θέσιν τῆς ἰδρυσεως νέας δημοσπονδίας; καὶ ἂν αὐτὸ τὸ πρῶτον γίνῃ δὲν ἀναλογισθεῖτε τίς εὐθύνες ποῦ ὑπέχετε ἐναντίον τοῦ κλάδου. Γι' αὐτὸς εἰς ἰδρυσεως ὅπως ἀναγοισθῇ τὰς εὐθύνες καὶ μὴ ἐπιτρέψῃτε τοιαύτην ἐγκληματικὴν πράξιν ἥτις στρέφεται ἐναντίον τῆς ὁλήτης τοῦ κλάδου. Ἀλλὰ νὰ ἀποφασίσετε ὅπως ὁ τρίτος διασπαστικὸς σύλλογος σιβασθῇ τὴν ἐνότητά καὶ προχωρήσῃ εἰς τοὺς δύο ὑφισταμένους συλλόγους.

ΑΛΑΦΟΓΙΑΝΝΗΣ (Ἀργεῖου). Κύριε συνάδελφοι, δὲν ὑπάρχει καμία ἀμφιβολία πᾶς ὁ Σύλλογος λειτουργῶν δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως Θεσσαλονίκης, ὥπως τὴν σημαίνει τῆς ἀνταρσίας, δὲν ὑπάρχει καμία ἀμφιβολία ὅτι εἶναι ἀποσπαστικὸς, ὅτι αὐτὸς, παρεσκυάσας τὴν συνδιασκέψιν ἡ κατέστησε τὴν ἰσχυρίαν τῆς Θεσσαλονίκης, δὲν ὑπάρχει τίλος καμιά ἀμφιβολία ὅτι ὁ Σύλλογος αὐτὸς ἀντέδρασαν εἰς τὸ ἔργον τῆς διοικήσεως. Ἡ ἐντίδρασις εἶναι πλέον ἢ καταφανής, διότι, κ. συνάδελφοι, ἐάν παρὲς τὸν οἱ Σύλλογοι ἀπὸ τὴν ἀντιδραστικὴν ἐνέργειαν τοῦ Συλλόγου τούτου καὶ ὑπεστήριζαν τὴν Κ.Π.Ε. ὁ Κλάδος θὰ θρηνοῦσε σήμερον ἀποτυχίας καὶ μόνον ἀποτυχίας. Ἐπαύσαντο τὸ ζήτημα αὐτὸ (δηλαδὴ ἀντιδράσεις) εἶναι κατηγορηματικὸ, κατηγορηματικώτατο τὸ καταστατικὸν τῆς δημοσπονδίας, τὸ ὁποῖον ὁρῶν ἐπὶ ἄρθρον 11 § α' καὶ γ' «Σύλλογος ὥστις ἀντιδρᾷ στὸ ἔργον τῆς διοικήσεως, διαγράφεται τῇ: διανομῇ τῆς». Βλέπετε, κ. συνάδελφοι, τὸ καταστατικὸν γιὰ νὰ ἐξαιριεῖται τὴν πειθαρχίαν καὶ συνεπῶς γιὰ νὰ καταχωρήσῃ τὴ ζωὴ τῆς ὁργανώσεως, ἐπὶ ὅλοι βαρεῖται κορώματα. Καὶ ἡ 17η Συνέλευσις τοῦ ὁργανωμένου Κλάδου δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐφαρμόσῃ κατὰ τὸν αὐτοεξέτερον τρόπο τὸ καταστατικὸν τῆς Ὀμοσπονδίας. ἐπιβίλλουσα τὰς βαρύνσεις τῶν κορώσεων. Αὐτὸ εἶναι ἀναπόφευκτο, κ. συνάδελφοι, γιὰτι ἀπὸ ὅσα ἀκούσαμε γιὰ τὴν ἀσχημία τῆς Θεσσαλονίκης, βγαίνει αὐτόματο το συμπέρασμα ὅτι Σύλλογος: Λειτουργῶν Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Θεσσαλονίκης, ἀποτελεῖ κορώματα, ποῦ πρέπει νὰ ἀποκοπῇ, γιὰ νὰ ἀποφύγωμε τὴν δηλητηρίαση ὁλοκλήρου τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς διδασκαλικῆς δημοσπονδίας.

Δὲν ἐπιτρέπεται κανένας διαταγ-
μός. Διότι, ἐάν κύριοι συνάδελφοι,
στὴν περίπτωσιν αὐτὴν δὲν ὑπάρχει
λόγος ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθροῦ 11
τοῦ καταστατικοῦ, δὲν ξαίρω, μὰ
τὸν Θεόν, ποία εἶναι ἡ περ πτωσίς
ἐκείνη πού θά μπορούσε νὰ ἔχῃ ἐ-
φαρμογὴ τὸ ἀρθρον αὐτὸ τοῦ κα-
ταστατικοῦ. Ἐχομε μὲν κλασικὴν
περίπτωσιν, πού ἐπιβιβάζεται νὰ ἐ-
φαρμοσθῇ τὸ καταστατικόν.

Κύριοι συνάδελφοι, μὲ τὸ χέρι
στὴν καρδιά καὶ χωρίς διαταγὰ νὰ
πράξετε τὸ καθήκον σας. Καὶ τὸ
καθῆκον σας ἐπὶ τοῦ προκειμένου
διαγράφεται σαφές. Εἶναι ἐκεῖνο,
πού ἐπιβίβλη ἡ κατοχύρωσις τῆς
οργανώσεώς μας, διὰ τὴν ὁποίαν
κατεβλήθησαν ἄνθρωποι δεκτικότη-
των καὶ τὴν ὁποίαν ὁ Σύλλογος
τῶν Λειτουργῶν Δημοτικῆς Ἐκ-
παιδεύσεως Θεσσαλονίκης ἠθέλησε
νὰ τὴν ἐκμηδενίσῃ καὶ νὰ τὴν
προσέσῃ στὸ ἔμμη τῆς Κ. Π. Ε.

Καὶ τελευτῶν, κύριοι συνάδελφοι,
ἔχω νὰ τινίσω τοῦτο: Ἐάν μερι-
κοὶ συνάδελφοι φρονοῦν, πῶς δὲν
πρέπει νὰ ἐξωθήσωμεν τὰ πράγματα
φθάνοντες στὴν διαγραφὴ τοῦ 1ου
Συλλόγου Θεσσαλονίκης, τοὺς βεβαίω
πῶς μόνο μὲ μὴ ριζικὴ ἀπόφασιν
τῆς Συνελεύσεως θὰ μποῦν τὰ
πράγματα στὴ θέσιν τους.

Ἐάν δεχθούμε τὴν ἀντίθετη
γνώμη, νὰ εἰσθε βέβαιοι, κύριοι
συνάδελφοι, ὅτι ἡ ἀντίρροσιν θά
γεννήσῃ τοιαῦτα πράγματα στὴ
προσεχὴ Διοίκησιν, ὥστε ἰσχυρῶς
δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ προχωρήσῃ οὔτε
βῆμα στὴν ἐκίλευση τῶν ζητημά-
των μας.

Ἡ 17ῃ Γενικῇ Συνέλευσιν ἐπι-
βάλλουσα τὰς βαρεῖας κυρώσεις
τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Καταστατικοῦ
τῆς ὁμοσπονδίας θὰ δεῖξῃ, ὅτι κα-
νεὶς δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ διξῇ τὴν
διδασκαλικὴν ὁργάνωσιν.

Ὁ κ. Πρόεδρος προτείνει ὡς
ὁμιλήσῃ ὁ κ. ΔΑΓΚΛΗΣ καὶ αὐ-
τός, διὰ νὰ μὴ ὁμιλήσουν ὅλοι οἱ
συνέδριοι καὶ ἡ συνέλευσις νὰ δυ-
νηθῇ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰς ἐργα-
σίας της. Πολλοὶ τῶν συνέδρων
φρονᾶζον ὅτι δὲν παραιτοῦνται τοῦ
λόγου, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἀποδέχον-
ται τὴν πρόασιν τοῦ κ. ΠΑΠΑ-
ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

ΚΟΜΟΤΙΝΗΣ. Ἡθελοῦ νὰ κάνω
τὴν ἐξῆς γενικὴν παρατήρησιν γιὰ
τὴν ἀκουσθῇ καὶ ἀπὸ τοὺς συναδέλ-
φους: ὁλοκλήρως τῆς χώρας: ἀπὸ
τὴν ἑν γένει διεξαγωγὴν τῶν ἐργα-
σιῶν, ἀντιλαμβανόμενοι ὅτι μερικοὶ
τῶν κ. κ. συνέδρων δὲν κρίνοντες ἀν-
τικειμενικῶς τὰ ζητήματα ἀλλὰ ἐ-
πηρεάζονται ἀπὸ προσωπικὰς συμ-
πάθειες. Αὐτὸ οἱ κ. κ. συνάδελφοι
νὰ τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους καὶ νὰ
στέλουν τοὺς πλέον ἀντικειμενικοὺς
κρίνοντας: τὰ ζητήματά μας; καὶ εἰ
δυνατὸν ὅχι τῶς αὐτοὺς κατ' ἔτος
ἀντιπροσώπους. Δημιουργεῖται (παν-
δαμόνιον. Ὁ Πρόεδρος κρούει τὸν
κώδωνα οἱ συνέδριοι ὁρτοῖσι χειρο-
νομοῦν καὶ ζητοῦν νὰ ἀνακληθῶν
ὅσα ἐλέχθησαν).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Κύριε Συνεδρε,
ὑβρίζετε τὴν συνέλευσιν.

ΚΟΜΟΤΙΝΗΣ. Ἀνακαλῶ κύριε
Πρόεδρε.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. (Πρόεδρος)
Συνεστὰ εἰς τοὺς κ. κ. ἀντιπροσώ-
πους ὅπως μὴ παρατηρεῖται τὸ φαι-

νόμενον αὐτό. Διότι ἂν συμβαίη
οἱ κ. κ. συνέδριοι νὰ ὑβρίζουν καὶ
κατόπιν νὰ ἀνακλήσιν, τότε ἡ συ-
νέλευσις θὰ πικρυνθῇ οἰκτρὴν
φαινόμενον. Ἐν συνεχείᾳ ἐρωτᾷ
τὴν συνέλευσιν ἂν συμφωνῇ νὰ ὁ-
μιλήσῃ ὡς καὶ προηγουμένως: εἰπε
ἀνὰ εἰς ἐκ τῶν δύο μεριῶν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πα-
τρῶν). Κύριοι, συνέδριοι, δὲν θὰ ἀ-
πασχοληθῶ μὲ τὰς ἀρχικὰς μὲ τὰς
ὁποίας προηγουμένως συνάδελφοι
ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης διεπίστω-
σαν, ἀλλὰ εἰς τὸ κατὰ πόσον ἐμορ-
φώσανεν γνώμην περὶ τῆς ἀνάγκης
τῆς διαγραφῆς τῆς «Ἐνώσεως Λει-
τουργῶν Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως
Θεσσαλονίκης». Διότι ἂν εἰς παλαι-
οτέρῃν ἐποχὴν ἡ συνέλευσις ὑφῆρθε
εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διαγράψῃ τοὺς
συνάδελφους: Ἡλείας καὶ Φιδιώτιδος,
ὡς ἀπὸ τῆς ἀπειθοῦς ἀντιθέσεως διὰ τῆς
ἀπ' εὐθείας ὑποβολῆς: εἰς τὸ ὕ-
παινον ἐνός: ὑποκινήματα, προ-
βάλλει ἀπ' ἐαυτοῦ τὸ ἐρώτημα πρὸς
ἡμᾶς ἂν καὶ κατὰ πόσον εἶναι ἀ-
ναγκαῖα διὰ τὸ συμφέρον τῆς ὁ-
ργανώσεως ἡ διαγραφὴ τῆς ἄνω ἐνώ-
σεως. Καὶ στυματῶς εἰς τὴν ἀπόφα-
σιν τῆς 16ης γενικῆς συνελεύσεως
δι' ἧς ἐπετράπη ἡ συγκρότησις συν-
διακρίσεως: ὑπὸ τὴν ἀταξίαν
προϋπῶν τῆς συγκαταθέσεως
τῆς διοικήσεως. Ἐχομεν, λοιπόν,
δητὴν παράρτασιν ἐφ' ὅσον διεπι-
στῶθη ὅτι οὔτε καὶ νυν προσεκλήθη ἡ
διοίκησις τῆς ὁμοσπό δ' ας εἰς τὴν
συνδιάσκεψιν Θεσσαλονίκης. Ἐν ἡ
«Ἐνωσις Λειτουργῶν Δημοτικῆς
Ἐκπαιδεύσεως» ἐνόμιζε ὅτι ἡ διοί-
κησις παρέκλινε τῆς τακτικῆς ἢ
εἶχε χάραξιν ἡ ἀπόφασιν τῆς 16ης
γενικῆς συνελεύσεως, εὗρεκε τὰ ὁ-
πλὰ ἐντὸς τοῦ καταστατικοῦ.

Συνεπῶς, διὰ τὸ εἶχε δυνάμει
δὲν προσέφυγεν νομίμως εἴτε διὰ
τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐποπτικοῦ
συμβουλίου, εἴτε διὰ τοιαύτης τῆς
γενικῆς συνελεύσεως;

Εἶναι λοιπόν φανερόν ὅτι αἱ
ἐνέργειαι αἷς τὰς ὁποίας προσέβη
ἡ ὡς ἄνω ἐνωσις ὑπενόησαν τὴν
ὑπάρξιν τῆς ὁργανώσεως. Τὸ ψή-
φισμα αὐτῆς καταχωρῶμενον ἐν τῷ
ὑπ' ἀριθ. 463 «Διδασκαλικῷ Βή-
ματι» ἐγκρίνει πλήρως τὴν στάσιν
τῶν ἀντιπροσώπων ἐν τῇ διασκε-
ψει Θεσσαλονίκης, καὶ στυματίζει
κατάπευστον διαγωγὴν Προέδρου
Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας, καλεῖ
παραχαρῖκην τῆς ἀληθείας αὐτὸν
καὶ τέλος στρέφει τὸ βλέμμα μετὰ
περιφρονήσεως ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς
ἐχθροὺς τῆς ὁργανώσεως τοὺς ἀπο-
τελεσάντας τὸν κλοιὸν καὶ τὸ χό-
ρον τοῦ Προέδρου καὶ ζητεῖ οὕ-
τε λίγο οὕτε πολὺ, τὴν διάλυσιν τῆς
ὁργανώσεως καὶ τὴν ὑπαγωγὴν συλ-
λόγων εἰς τὸ ἄρμα τῆς Κ.Ε. στυ-
ματίζει τοὺς ἐπὶ συνειδήσεως ἀπο-
χωρήσαντας συνάδελφους. Ἐν κύ-
ριοι συνέδριοι, τὸ τοιοῦτον εὖμακε
εὐμενὴ ἀκήχησιν εἰς τὸν δημοδιδ-
σκαλικὸν κλάδον τῆς Ἑλλάδος, φαν-
τάζεσθε τὰς συνεπείας ἃς θὰ εἴ-
χεν διὰ τὴν ὑπόστασιν τῆς ὁργανώ-
σεως καὶ διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ
κλάδου, εἰς ἐποχὴν πού ζωτικόντα
αὐτοῦ ζητήματα καὶ διὰ τὸ οἰ-
κονομικὸν εὐρίσκοντο πρὸς λύσιν
ὑπ' ὄψιν τῆς πολιτείας. Συνεπῶς,
σαφέστατα ἀπεδείχθη ἐκ τούτων ἡ
παράβασις τοῦ καταστατικοῦ ἐξ ἧς

ἀπαράιτητος παρίσταται ἡ σκληρὴ
ἀνίκησις τῆς διαγραφῆς τῆς ἄνω
ἐνώσεως. Τελευτῶν προσθέτει ὅτι
ποῖος τῶν κ. κ. συναδέλφων ἐφ'
ὅσον τηρεῖται τοιαύτη τακτικὴ εἴ-
ναι δυνατὸν νὰ ἀναλάβῃ τὸς εὐθύ-
νας τῆς διοικήσεως; (γίνεται διαλο-
γικὴ συζητήσις μετὰ τὸν Ἀποστολο-
πούλου καὶ Σιζώνη καὶ δημοου-
ρεῖται ὁ ὁροῦς.).

ΦΑΣΣΟΣ (Κυλιβρύτων). Ἀγα-
πητὰ κ. Συνάδελφοι, Ἀφορμὴν
λαμβάνων ἐκ τῶν καταπληκτικῶν
ἐκπεσθῶν Θεσπίνης, οὐκ ἔστιν τὰ
ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἀνάλογα ἐ-
κείνων, μίαν ἔχον νὰ ἀπευθύνω ἐπι-
ρίκην πρὸς ἅπαντας, ὡς αἱ
χθόνιαι εἰς τὸ ἴσος τῆς μεγάλης
ἀποστολῆς μὲ καὶ τῶν διδασκα-
λῶν καὶ τῶν ἐκπαιδευτῶν τούτων
ἐν τῇ Συνέλευσιν ταύτῃ καὶ χωρί-
σθαι μετὰ πίστην: ἡμεῖς ἐπὶ τὸ
βαρὺ ἔργον. τὸ ὁποῖον προσβίβει
ἐκείνων μας, ἵνα οὐκ ἐκπαιδευόμε-
ναι εἰς τὰ συμπεράσματα ἐκείνα,
αἵτινα θὰ συντελέσασιν εἰς ἐκίλυ-
σιν τῶν πικρὰν ζητημάτων ἐπ'
ἀγῶνι τοῦ Λαϊκοῦ σχολείου καὶ
τῶν λειτουργῶν αὐτοῦ.

Ἀς κρατῶμεν πάντοτε ὀρθῶς
τὸ γόητρον τῆς Ὁμοσπονδίας μας;
καὶ ἃς μὴ εὐρίσκειται κανεὶς ἐξ ἡμῶν
πού νὰ διανοηθῇ ὑποσχήποτε νὰ
καταρρίψῃ τοῦτο.

Ἡ ἐξάσπετος ἀντιπολιτευσίς, ἀ-
πραιήτως ἄλλως τε τυγχάνουσα,
πρὸς καλλιτέραν πάντοτε συζητή-
σιν, ἃς κινεῖται ἐντὸς τοῦ πλαισίου
τὸν καλῶς ἐγνωσμένου συμφέρον
τοῦ: τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Τὴν δὲ ἐκείστοτε Διοίκησιν τῆς
ὁμοσπονδίας μας αἱ μὴ θίγουμεν
καθ' ὅν τρόπον τὰ Συλλογικὰ γε-
γονότα Θεσπίνης περιτράνω ἀπέ-
δειξαν, διότι οὕτω θίγεται ὁλόκλη-
ρος ὁ μεγάλος κλάδος μας, τοῦθ'
ἔπειτα ἡμεῖς τιμητικὸν εἶνε.

Εἰς εἶνε ὁ σκοπὸς μας, μίαν ἡ
ἀποστολὴν μας, ἐν θὰ εἶνε τὸ σύν-
θημά μας.

Θυμίζω τοῦ Λαϊκοῦ σχολείου.
Κάτω ἡ διαίρεσις, αἱ φωναὶ καὶ
ἀντεγκλήσεις.

Τὸ εὖχομαι ἀπὸ καρδίας!

ΜΠΑΜΠΑΔΑΚΗ. Κύριοι Συ-
νάδελφοι, Μετρητὰ στὴ 17ῃ Γεν-
ικῇ Συνέλευσιν ἔφερε ὁ κ. Πρόε-
δρος τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας τὸ σο-
βαρώτερον θέμα πού πρόκειται νὰ
μᾶς ἀπασχολήσῃ, τὸ σοβαρώτερον
γενικὸν ζήτημα, πού μπορεῖ νὰ πα-
ροχέσῃ μὴ Ὁργάνωσιν. Τὸ ζή-
τημα διαγραφῆς ἐνός Διδασκαλι-
κοῦ Συλλόγου ἀπὸ τῆς δύναμιν τῆς
Διδ. Ὁμοσπονδίας. Κανέναν σύν-
δρον δὲ διαφεύγει ποὺ σημαία
ἔχει ἡ ἀπόφασίς μας ἐπὶ ζήτημα
τέτοιον βαρύνον, γιὰ τὴν ἰδίαν τῇ
ζωῇ, γιὰ τὴν ἰδίαν τὴν ὑπόστασιν
τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας. Εἴμα-
στε ὑποχρεωμένοι ν' ἀναλογισθῶμεν
εἰς βαρύνοντες: εὐθύνες μας ἀπέ-
ναντι τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας,
ἀπέναντι τοῦ Διδασκαλικοῦ Κλάδου
ὁλόκληρον τοῦ ὁποῖον ἑνὰ ἀπ' τὰ
σοβαρώτερα κεφάλαια τῆς ὑπόθε-
σεως τὸν ἔχομε στὰ χεῖρά μας αὐτὴ
τῇ στιγμῇ. Εἴμαστε ὑποχρεωμένοι
νὰ σηκώσουμε πολὺ πρὶν πάρωμε
οἰαδήποτε ἀπόφασιν.

Μάλιστα κ. Συνέδριοι. Πρέπει νὰ
διαγράφεται καθεὶ Σύλλογος πού
ἀντιστρατεύεται στὸ ἔργο τῆς Δι-

δασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας: στίς κα-
ταστατικὰς διατάξεις της, σὲ ἀπο-
φάσεις Συνελεύσεών της. Πολὸν
στὰ ἀσφαλῶς ὁ Κλάδος κατοχύ-
ρωσε τὴν Ὁργάνωσίν του μὲ τὸ ἀρ-
θρον 11 τοῦ καταστατικοῦ πού
προβλέποντας τὴν περίπτωσιν αὐτὴν
δίνει σὲ αὐτὸν τοῦ: Ἀντιπροσώπους
τὸ ἀνώτατον αὐτοῦ δικαίωμα καὶ
καθῆκον νὰ πετάξῃ ἀπ' εἰς γραμ-
μὰς σας τὸ μέλος πού ἀντιδρᾷ στὴ
ὑπόθεσιν της.

Καὶ τώρα νὰρθοῦμε στὸ ζήτημα
πού ἔχομε μπροστὰ μας αὐτὴ τὴ
στιγμὴ. Ὁ κ. Πρόεδρος προτείνει
τὴν διαγραφὴν τῆς «Ἐνώσεως Θεσ-
πίνης». Καθῆκον μὲς εἶναι νὰ
ἐπιμεινῃμε ἰδιαίτερα πᾶν στοὺς
λόγους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁπο-
ν ὁ κ. Πρόεδρος ζητεῖ τὴν διαγραφὴν.
Σὲ περίπτωσιν πού ὁ Σύλλογος
Θεσσαλονίκης πα ἔβη καταστατικὰς
διατάξεις, ἀπ' ὧς εἶναι ἡ Συνε-
λεύσεως εἶναι χρεὸς μὲς νὰ τὸν
διαγράψωμε χωρίς κοινὰ ἐπιφυ-
λάξῃ μὲ τὴν συνείδησιν πούχει πῶς
ἐπιτελοῦμε τὸ καθῆκον μας. Ἀλλὰ
ἐμμένω σὲ τοῦτο: ὅταν καὶ μόνο
ἔπαινε συνέβη ὅτι προβλέπει τὸ κα-
ταστατικόν.

Πιό-ξιν ἰδιαίτερα καὶ τὸν κ.
Πρόδρον καὶ τοὺς κ. συνάδελφους
πού μίλησαν ὑπὲρ τῆς διαγραφῆς.
Καὶ προσεπαθήσα ὅσο μπορούσα
νὰ ξεκαθαρίσω τοὺς λόγους, τὸ σο-
βαρὸν καὶ βαρὺ ἔγκλημα τοῦ Συλλό-
γου αὐτοῦ πού μὲς ἐπιβάλλει νὰ
κοιμῶμε ἑνὰ μέλος ἀπὸ σώμα τῆς
Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας, νὰ
περιέχομε ὁλόκληρον συναδελφικὸ
κόσμον ἀπὸ τῆς γραμμῆς μας. Τὰ
ἐγκλήματα τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλ-
λόγου τὰ ξεκαθαρίσα αὐτὰ.

1) Γιὰ τὴν Συνδιάσκεψιν Θεσα-
λονίκης δὲν ζήτησαν τὴν ἐγκρίσιν
τοῦ κ. Προέδρου ὁ Σύλλογος Θεσ-
πίνης πού καλοῦσε τὴ συν-
διάσκεψιν.

2) Αὐτὴ δὲν κάλεσε ἐγκαιρὰ τὸν
κ. Πρόδρον ὅπως ὤφειλε καὶ τὸν
κάλεσε 6—7 ἡμέρας μόνο πρὸ τῆς
συνδιάσκεψιν.

3) Γιατί δὲν κάλεσε ἐγκαιρὰ τὸν
κ. Πρόδρον ὅπως ὤφειλε καὶ τὸν
κάλεσε 6—7 ἡμέρας μόνο πρὸ τῆς
συνδιάσκεψιν.

4) Γιατί δὲν ὁ κ. Πρόεδρος κά-
λεσε βιβάμεν πολλοὶ συνάδελφοι
πού τὸν ἀποδοκίμασαν.

5) Γιατί ἀρῆκαν νὰ μιλήσῃ στὴ
Συνδιάσκεψιν ἀντιπρόσωπος τῆς
Κ. Π. Ε.

6) Γενικὰ γιατί ἐνῶ εἶναι μειο-
ψηφία ἀντιπολιτεύεται εἰς ἀπόψεις
τῆς Διοικήσεως τῆς Διδασκαλικῆς
Ὁμοσπονδίας: τῆς πού εἶναι τῆς
πλειοψηφίας.

Θὰ σταματήσω κ. Συνέδριοι καθε-
ἑνὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ σημεῖα ἀκριβῶς
γιὰ νὰ προσπαθῶ νὰ βρῶ σαφὲς
ὅτι τυχόν κρύβεται πού ἐπιβάλλει
τὴ λείψιν μέτρον ἐναντίον τοῦ συλ-
λόγου.

Ὁ Συνδεσμός Θεσσαλονίκης σάν
ὁργανωτικὴ τῆς Συνδιάσκεψιν: δὲν
ζήτησε τὴν ἐγκρίσιν τοῦ κ. Προέ-
δρου τῆς Διδασκαλικῆς συνομο-
σπονδίας ὡστόσο δὲν τὸν κάλεσαν
στὴ 17 τοῦ Δεκέμβρου ὁ κ. Πρόεδρος
μᾶς: εἰμὲς μόνοι: τὸν καὶ δὲν τὸν
πιστεύω νὰ τὸ ἀρνεῖται τώρα πῶς δ-
πάντησε στὸν Σύλλογον «ἔρχομαι». Καὶ
πῶς ἀρα ἐνέκρινε τὴν Συνδιά-

σκηφ. "Αν δὲν τὴ ἐνέκρινε ὡφελὲς καὶ ποντήριον ἀπαγορεύονται. τὸν. Καὶ ἂν ὁ Σύλλογος ἐπέμεινε καὶ ἐγίνετο ἡ Συνδιάσκεψις τότε καὶ μόνον θὰ μπορούσε" νὰ συγκλήσῃ τὸ σὺλλογον γιὰτι ἔκαμε τὴ συνδιάσκεψιν χωρὶς τὴ ἔγκρισιν τοῦ κ. Προέδρου. Συμφωνῶ πῶς ἔλεγε νὰ δοθῇ ὁ λόγος στὸν κ. Πρόεδρο ἀπὸ ἡρθε στὴν αἴθουσα" μὰ ὑπεύθυνον γὰρ τὴ περὶ αὐτὴν δὲν μπορεῖ νὰ νῆαι ὁ Σύλλογος δὲν μπορεῖ νὰ νῆαι κανεὶς ἄλλος. Ἐξω ἀπὸ τὸ Προεδρεῖο τῆς συνδιασκέψεως. "Ας υποθέσουμε κ. Συνάδελφοι πῶς οἱ ἀποδοκιμασίες ποὺ ἔκαμαν οἱ συνέδριοι Θεσσαλονίκης στὶς ἀνακρινώσεις τοῦ κ. Προέδρου δὲν ἦσαν οἱ ἐπιτροπόμενες ἀκόμη σὰ κείνες τὶς ἀγωνιώδεις μέρες ποὺ ζοῦσαν τότε οἱ Δασκάλαι, ποὺ οἱ ὑποσχέσεις τῶν ἀρμοδίων δίνονται καὶ πέρνονται τὴν ἴδια ἡμέρα, ποὺ οἱ δασκάλαι δὲν μπορούσαμε νὰ πιστέψουμε σὰ καίνα καὶ σὰ τίποτα. "Ὅμως μπορούμε νὰ ζητοῦμε διαγραφὴ ἐνὸς Συλλόγου γιὰτι στὴ συνδιάσκεψιν ποὺ κάλεσε οἱ συνάδελφοι ἀπεδοκίμασαν τὸν κ. Πρόεδρο τὴ τακτικὴ ποὺ ἀκολουθοῦσε τὴ πολιτικὴ τοῦ γενικά:

Ζητεῖ οἱ κ. Πρόεδρος τὴ διαγραφὴ τοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης γιὰτι ἐπέτρεψε ἡ Συνδιάσκεψιν νὰ μιλήσῃ ἀντιπροσώπων τῆς ΚΠΕ. Μὰ σὰ κανένα Συνέδριον δικό μας; δὲν παρέλειψαν νὰ ῥοθύν καὶ νὰ μᾶς μιλήσῃ συνάδελφός μας τὸν ἄλλον Κλάδον δὲν παραλείπει καὶ ὁ Πρόεδρος μας νὰ πηγαίνει καὶ μιλήσῃ σὲ Συνέδριον, τοῦ. "Ἐπειδὴ ἡ πλειοψηφία τῆς Συνδιασκέψεως ἤθελε νὰ κούσῃ τὶς ἀπόψεις τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Κ. Π. Ε. μπορεῖ νὰ δικαιολογηθῇ τοῦτο πρὸς αὐτὴν διαγραφῇ; τοῦ ὁργανωτοῦ τῆς συντάξ. Συλλόγου.

"Ἐρχομαι σὲ οὐσιώδες σημεῖο ὁνόματι τοῦ ὁποῖου οἱ κ. Πρόεδρος ζητεῖ τὴ διαγραφὴ τοῦ Συλλόγου. Στὸ δὲν ἀντιπολιτεύεται τὴ Διοίκισιν τῆς πλειοψηφίας τοῦ Κλάδου ἐνὸς εἶναι μειοψηφία μέσα σ' αὐτόν.

Κύριοι Συνάδελφοι. "Υπάρχει ὁργανωμένο σὺνολο ἀτόμων ποὺ ἀκολουθεῖ οὐλοῦντο δρόμο χωρὶς νὰ γεννηθοῦν 1, 2, καὶ περισσοτέρους τόσους ἀντιπολιτευομένους. Καὶ ποῖος ἄλλος εἶναι ὁ ῥόλος τῆς ἀντιπολιτεύσεως σὰ καθεὶ Ὀργάνωσιν ἢ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς μέσα σὲ πλάσιον τῆς Ὀργάνωσιν καὶ νὰ γινώσκῃται γιὰ νὰ ἐπικρατήσῃ αὐτὴ. Καὶ εἶναι ἀπαράσιτος ἡ ἀντιπολιτεύσις. Γιὰ τὴ προαγωγὴν γιὰ τὴ καλὴ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν συμφορόντων τῆς ἴδιας τῆς Ὀργάνωσιν.

Μὰ ποῖος δικαίωμα ἡ πλειοψηφία σὰ μερὶς μέσα σὲ τὴν Ὀργάνωσιν; ζητεῖ νὰ πνίξῃ τὶς φωνὰς τῆς μειοψηφίας; Πῶς μπορεῖ νὰ ζητεῖ διαγραφὴν συλλόγων ἐπειδὴ ἀντιπολιτεύεται σὰ μειοψηφία τῆς Διοικήσεως τῆς πλειοψηφίας; Σὰ ποῖα δικτατὴρ καταστατικοῦ στηρίζονται; ἢ δὲν ζητοῦν νὰ τροποποιήσῃν καταλλήλως τὸ καταστατικὸ καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ «ἐναρμονισμῶς» γιὰ τὸ Σύλλογον Θεσσαλονίκης!

Καὶ ρωτᾶμε ποῖο θὰ εἶναι τὸ

ἀποσταλέμενο τῆς ἀποφασί; μας αὐτῆς;

Νὰ ἐξουδετερώσουμε καθεὶ Ἀντιπολιτεύσις νὰ μὴ ἀκούετῃ καμμία γνώμη διαφορετικὴ ἀπὸ τὴ γνώμη τοῦ κ. Προέδρου τῆς Διδακτικῆς Ὀμοσπονδίας. Καὶ ρωτᾶ καὶ: θὰ εἶναι ὁργάνωσις ἰσχυρὰ μὲν αὐτὴ μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν συμφορόντων τῶν ἡ ὁργάνωσις δικτατορίας καὶ ποὺ κανεὶς δὲ ἐπιτρέπεται νὰ ἐκπαιδεύῃ πλὴν τοῦ δικτάτορα Προέδρου.

Πῶς θὰ προχωρήσῃ ἡ Διδακτικὴ Ὀμοσπονδία σὲ δρόμο τῆς ἐξέλιξης, ὅταν καθεὶ Διευθυντικὸς ποὺ θὰ τολμᾷ νὰ ἐλέγξῃ τὸν Συμβούλου θὰ ἔρχεται ἐνῶπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως θύβητος.

Προσέξετε κ. Συνάδελφοι. "Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δ. Ὀμοσπονδίας ὁλόκληρον τὸ χρόνον προετοίμασε τὸ ἔδαφος, γιὰ νὰ μᾶς φέρῃ σήμερον πρότασιν διαγραφῆς. "Ὁ κ. Πρόεδρος ὅλο τὸ χρόνον δὲν ἔκρινε ἄλλο ἢ νὰ προετοιμάσῃ τὴ διαγραφὴν τῶν δασκάλων ποὺ δὲν συμφωνοῦσαν μαζί του. "Ὁ κ. Πρόεδρος ποὺ δὲν δίσταζε νὰ καταγγέλλῃ δασκάλους ἐπὶ κομμουνισμῶ γιὰ νὰ πύξῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦς δὲ διστάζει νὰ στραφῇ καὶ ἐναντίον τῆς ἴδιας τῆς Ὀργάνωσιν μας. Αὐτὴ τὴ στιγμήν προτείνει στὴ Γενικὴ Συνέλευσιν νὰ βυθίσῃ τὸ δολοφονικὸν ἔγκλημα μέσα σὲ τὸ σῶμα τῆς Διδακτικῆς Ὀμοσπονδίας. Αὐτὴ τὴ στιγμήν οἱ κ. Ραϊκοὶ δὲν ζητεῖ οὐτε λίγο οὐτε πολὺ: προτείνει τὴν διάσπασιν τοῦ Κλάδου τὴν διδύσιν τὴν ἀποσύνθεσιν τῆς Διδ. Ὀμοσπονδίας. "Ὁ Σύλλογος μου πιστεύει πῶς κανεὶς ἀντιπροσώπων τοῦ Κλάδου δὲν θὰ δεχθῇ νὰ σηκώσῃ χερί γιὰ νὰ κυκλήσῃ τὴν Ὀργάνωσιν μας. "Ὁ Σύλλογος μου ζητεῖ ἀπὸ τὴ Γενικὴ Συνέλευσιν τοῦ ὁργανωμένου Κλάδου τῶν δασκάλων νὰ καλέσῃ μπροστὰ τὴν ἐκείνον ποὺ ἐκβουλεύεται τὴν ἐνότητά του, τὴν ὑπόστασιν τοῦ, ἐκείνον ποὺ ζητεῖ νὰ διασπάσῃ τὴν Διδακτικὴ Ὀμοσπονδία νὰ καλέσῃ μπροστὰ τῆς τὸν κ. Ραϊκο.

ΡΑΪΚΟΣ. "Ἡ ἀντιπροσώπος Εὐρυτανίας γιὰ νὰ βγάλῃ τὸν συμπερασματοῦ ποὺ τῆς ἔχει εἰδέναι ἔβαλε δικές τῆς βάσεις. Δὲν τὴν παρεξηγῶ, διότι εἶναι ἡ συνήθης τακτικὴ. Ἄλλως τε ν' ἰσχύει καὶ κατὰ εὐθύναν ποὺ βαρύνουν τὸν σὺλλογον τῆς καὶ προσπαθεῖ νὰ μὴ δημιουργηθῇ προηγουμένον.

Προσέχεται οἱ κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ ὁ ὁποῖος παρρησιάζει νὰ ὁμιλήσῃ ἐκ μέρους τῆς ὁμοσπονδίας οἰκονομικῶν.

"Ὁ Πρόεδρος κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ἐξηγεῖ εἰς τὸν κ. Ἀποστολίδην ὅτι δὲν νὰ περιορισθῇ εἰς: ἔνα ἄλλοιν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς κ. κ. συνέδρους. Ἀλλὰ νὰ μὴ ἐπαταθῇ ἐπὶ συγκεκριμένου θέματος, διότι ἐπὶ τῆς συνεργασίας τῆς διδασκαλικῆς ὁμοσπονδίας μετὰ τῶν λοιπῶν δημοσίων διδάσκει εἰδικὸν θέμα πρὸς συζήτησιν.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ. "Ἐχετε ὁρᾶν

μοσπονδίας μετὰ τῶν λοιπῶν δημοσίων διδασκάλων διὰ τῆς εἰδικῆς θέμα πρὸς συζήτησιν.

ΡΑΪΚΟΣ. Χρὴς εἶχα τὴν ἐννοίαν νὰ ἀναφέρω πρὸς τὴν συνέλευσιν τὴν ἐννεύη προσφορὰν σας, ἀλλὰ ὅταν ὁμύλησα εἰς τὸ συνέδριον σας περιορίσθην ἀπλῶς εἰς ἓνα χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς συνέδρους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (πρὸς τὸν κ. Ἀποστολίδην). Σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὸν χαιρετισμὸν ποὺ ἀποτέλεσε πρὸς τὴν συνέλευσιν ἂν καὶ δὲν θελήσατε νὰ ἀνέλθετε εἰς τὸ βῆμα. Θὰ σὰς παρακαλέσω διὰ νὰ συζητήσουμε ἐπὶ τῆς συνεργασίας μετὰ τῶν λοιπῶν δημοσίων διδασκάλων νὰ ὁμιλήσατε καὶ νομίζω ὅτι ἡ συνέλευσις ἐκ λόγων στοιχειώδους λεπτότητος δὲν θὰ αὐτὴ ἀρνηθῇ τὸν λόγον. ("Ὁ κ. Ἀποστολίδης; εὐχαριστεῖ καὶ ἀποχωρεῖ).

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Α' Ἀθηνῶν). Δὲν θὰ μιλῶ εἰς τὸν ὁμιλητὴν, διότι ὁ τόνος αὐτοῦ φανερώσει ἔλλειψιν πραγματικῶν στοιχείων. Τὸ πρῶτον, ποὺ ἔχω νὰ τοῖσιν εἶναι ὅτι ἡ συνέλευσις ἐξέφυγε ἀπὸ τὸ θέμα τῆς συνδιασκέψεως: τῆς Θεσσαλονίκης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποὺ ἀποδίδεται τὴν μὴ μιλῇ; ἡ παρεκκλίσις ὀφείλεται εἰς ὑπακοήν τοῦ προεδρείου ἢ τῆς συνελεύσεως;

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Δὲν ἀποδίδω εἰς κανένα μομφήν. Νομίζω δικῶς εἰς τὸ ζήτημα τῆς συνδιασκέψεως: πολὺ κακῶς τὸ ἐξετάσαμε χωριστὰ ἀπὸ τὰ ὁργανωτικά. Τώρα δὲν μπορούμε παρὰ νὰ συνεχίσουμε. Λέγει ἐν συνεχείᾳ ὁ ὁμιλητὴς: ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς περιουσίας διοικήσεως, ὁμοσπονδίας, ἐδημιουργήσῃ ἓνα θρόνισμα διὰ τὴν ἰδρυθῆναι ἀριστερὰ δημοκρατία, ἡ ὁποία δὲν ἰδρυθῇ. "Ἡ ἴδια συνέλευσις ἀπορρίπτει νὰ γίνωνται συνδιασκέψεις καὶ ὅταν ὁρισμένη μερὶς διδασκάλων ἐξήγησε τὴν συγκρότησιν συνδιασκέψεως, ἡ ὁμοσπονδία δὲν τὴν κατέλεσε. Οἱ σύλλογοι τὴν ἔκαναν μόνοι τοῦ γιὰτι δὲν νόμισαν ὑποχρεώσιν τοὺς νὰ περὶπαρῇ τὸν τυφλὸν εἰς τὴν ὁμοσπονδία. Πειθαρχία, λέγει, δὲν θὰ πῇ τυφλὴ ὑπακοή, ἀλλὰ λογιζομένη καὶ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ ἐλλειψαν ἀποφάσεων. "Ἐκαμν λοιπὸν καλῶ οἱ Μικεδόνες συνάδελφοι νὰ συγκροτήσιν τὴν συνδιασκέψιν ἀπὸ δὲν τὴν κατέλεσε ὁμοσπονδία καὶ τὸ ἴδιον θὰ μπορούσαν νὰ κύνουν καὶ οἱ δασκάλαι ἄλλων περιφερειῶν. Καὶ ἂς δοῦμε ποῖο θὰ ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συγκροτήσεως: τέτοιον συνδιασκέψων. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο νὰ ἔρχοντο καὶ νὰ ἐξετασθῶν λεπτομερικὰ τὰ γενικά ζητήματα τοῦ κλάδου καὶ νὰ δοθῇ μὲ καινούργια ὥθησις σὲ τὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν δημοδιδασκαλικὸν κόσμον.

"Ἡ τακτικὴ τῆς ὁμοσπονδίας, ἐξ ἄλλου, νὰ συλλέγῃ ἐμπιστευτικὰς πληροφορίας γιὰ τὰ διάφορα ζητήματα καὶ νὰ τὰς κρατᾷ γιὰ τὸν ἐξυτὸς τῆς, ἡνγάσσε καὶ τοὺς ἄλλους συλλόγους νὰ κύνουν τὸ ἴδιον καὶ γι' αὐτὸ καί τις δὲν μπορεῖ νὰ κατηγορήσῃ τοὺς τελευταίους. Κατακρίνει ἐν συνεχείᾳ, τὴν ὁπείαν τοῦ κ. Ραϊκοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνδιασκέψεως τῆς Θεσσαλο-

νίκης καὶ λέγει ὅτι ἔπραξε νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς ἀνοργάνους νὰ μοῖν εἰς τοὺς συλλόγους.

ΛΟΥΤΣΗΣ. Καὶ στὴν Ἀθήνα ἦλθαν νὰ γραφοῦν σὲ σὺλλογον ἔκατο δασκάλαι καὶ κωλυσιεργοῦσιν γιὰ τὴν ἐγγραφὴν τοῦς. Τοὺς ζητοῦνται τρία χρόνια συνδρομῆς καὶ δὲν ἔχουν τί ἄλλο. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν θέλανε δασκάλους σὲ σὺλλογον δὲν, ἀντιθέτως πρὸς τὴν τακτικὴν σας.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Αὐτοὶ δὲν ἦσαν ἐν τάξει ταμειακῶς. Εἶχαν δόσει πέντε δραχμῆς καὶ τίποτε ἄλλο. Ἀλλὰ προχωρῶ σὲ ζήτημα ποὺ ἐθ.γῇ, δηλαδὴ σὲ τὸν ὅτι ἡ πανυπαλληλικὴ ἐπιτροπὴ προσπαθεῖ νὰ διυλίσῃ τὰς ὁργανώσεις. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξέλτε καὶ ἐξέλτε ὅτι αὐτὴ δὲν δέχεται ποὶ ἐμμήματα ποὺ φέρουν ἀπὸ μιὰ ὁργάνωσιν (ἰδρυθῶν).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τὰ τοπικά τμήματα τῆς ἐπιτροπῆς: αὐτὴς ζήτησαν νὰ συμμετέσχουμε σὲ συνελεύσεις. Ἀλλὰ οἱ σύλλογοι ποὺ ἔχουν τί θὰ πῇ πειθαρχία δὲν δέχθησαν, πρὶν ὅτι ἡ συνεργασία μπορούσε νὰ βῇ σὲ καλὸ.

"Ὁ κ. Γεωργόπουλος (Μαντινείας) β βαίονει ὅτι τὸ ἴδιον συνέβη καὶ στὴν περιφέρειάν του, δυν ἡ πανυπαλληλικὴ ἔλεγε στοὺς συλλόγους: ὅτι ἡ ὁμοσπονδία δὲν διεδικεῖ τὰ δικαιώματά του: καλὰ.

ΚΑΜΠΑΝΑΣ (Ξάνθη). "Ἐπειδὴ λέγει καὶ αὐτό: ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ σὺλλόγου τοῦ ἔλτε μέρος εἰς τὴν συνδιάσκεψιν Θεσσαλονίκης καὶ ἀπεχώρησε, ὀφείλει νὰ τοῖσιν ὅτι ἡ ἀποχώρησις τῶν τεσσάρων ἀντιπροσώπων ἐγένετο γιὰ ἐκτός τοῦ δὲν ἐπιδέχθη εἰς τὸν δ. ἀποσπῶν τῆς τοπικῆς πανυπαλληλικῆς καὶ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῆς τακτικῆς διδασκαλικῆς: ὁμοσπονδίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι εὐθύς ἀμέσως: ἐδηλώθη ἀπὸ ἀντιπροσώπων τοῦ συνεδρίου ὅτι οἱ περὶ αὐτὸν δὲν ἀναγνωρίζουν καμμίαν ὁμοσπονδία, ἀλλὰ θεωροῦν ὡς προϋσταμένον τῶν ἰσχυρῶν τὴν πανυπαλληλικήν. Μετὰ τὰ γεγονότα ἐγένετο δικαίως ἡ ἀποχώρησις εἰς: ἐνδεῖν διαμαρτυρίας: ἀλλὰ καὶ πρὸς διόσωσιν τῆς ὑπολήψεως τῆς ὁργανώσεως.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. "Ἡ πανυπαλληλικὴ ἐπιτροπὴ καὶ τὰ τοπικά τμήματά τῆς: δὲν ζήτησαν οὐτε θέλησιν ποτε νὰ φύγουν ἀλλοιοὶ ἀπὸ τὴ διδασκαλικὴ ὁμοσπονδία. (Θόρυβος).

ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ (Εὐρυτανίας). Ἀφῆστε τὸν κ. Παπανικολάου νὰ μιλήσῃ. Οἱ ἄλλοι μιλοῦσαν τόσους ὥρες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. "Ὁ κ. ἀντιπρόσωπος Εὐρυτανίας προσπαθεῖ νὰ ὑποκαταστήσῃ τὸν προεδρεῖον εἰς τὴν προεστῆσιν τοῦ ὁμιλητοῦ, ἐνὸς ὁ κ. ὁμιλητὴς: δὲν ζητεῖ τὴν προεστῆσιν αὐτοῦ.

"Ὁ κ. Ραϊκοὶ λέγει ὅτι ὁ σὺλλογος Α'. Ἀθηνῶν ἔθεσε τὴν διογραφὴν τὸν κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς πανυπαλληλικῆς καὶ ἐπομένως δὲν μπορεῖ νὰ συζητῇ περὶ ἀνυπαρκτῶν διδασκαλικῶν τάσεων τῆς ἐπιτροπῆς.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. "Ὅταν θὰ μποῦμε σὲ ὁργανωτικά θὰ μιλή-

πουμε γι' αὐτό. Δὲν νομίζω ὅμως, δτι ἡ συνδιάσκεψις τῆς Θεσσαλονίκης ἀπετέλεσθαι ἀπὸ ἀποστατίας.

Ὁ κ. ΞΕΝΟΣ ζητεῖ νὰ ὁμιλήσῃ, οἱ κ. συνέδριοι δὲν τὸ ἐπιτρέφουσιν καὶ δημιουργεῖται θόρυβος. Ὁ κ. Ξένος φωνάζει δτι ἐνὸς δ κ. Παπανικολάου εἶπεν δτι ὁ Α' σύλλογος Ἀθηνῶν δὲν σπειρογίσθη μὲ τὴν πανυπαλληλικὴν ἐπιτροπὴν, ἔχει τὴν ὑπογραφήν του ὑπὸ τὰ ἑγγράφη τῆς πανυπαλληλικῆς. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δημιουργεῖται θόρυβος διότι ὁ ῥήτωρ μικρογογγίζει, ἐνὸς δὲ θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ συζήτησις ἐπὶ ὅλων τῶν θεμάτων.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (συνεχίζων). Εἶναι παράλογον νὰ ζητήμε διαγραφὴ ὅλων τῶν συλλόγων ποὺ πῶρον μέρος στὴ συνδιάσκεψιν τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐχει δίκαιον ὁ ἀντιπρόσωπος Πατρῶν νὰ λέγῃ δτι ἡ διαγραφὴ εἶναι μέτρο σκληρὸν. Τὸ ἴδιον ἔγινε καὶ μετὰ τὸν συλλόγον; Ἡλείας καὶ Λιμνιάς. Ὅταν οἱ σύλλογοι αὗτοι διεγροῦντο ὁ διδασκαλικὸς κόσμος παρυσιασθὲν διασπασθεὶς. Ἀκόμα ἔχω νὰ προσθέσω ὅτι ἂν παρῇ τέτοια ἀπόφασις γιὰ θέματα ποὺ δὲν εἶναι γραμμένο στὴν ἡμερησίαν διάταξιν, δὲν στέκεται καταστατικά.

ΡΑΪΚΟΣ. Ὁ ἀξιοτίμος ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν ἐλευθεροφρόνων ὁμιλῶντας πρὸ καιροῦ στὴ βουλὴ ἐπὶ κάποιον νομοσχεδίου διὰ τοῦτο ποιοῦν προεβλέποντο ποιεῖν εἰς τοὺς βουλευμένους, ἐξήγησε νὰ ἐξαίρεθουν οἱ Κ. φαλλω- τες γιὰ τὴν ὅλην βλασφημίαν καὶ ὅλοι κινυνεύουν νὰ πῶν στὴ φυλακὴν. Καὶ παρὸς αὐτὴν δὲ ἐλέγα. Οἱ δύο ἐπικελεύεις τοῦ ἀντιπάλου κόμματος ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὸ βῆμα καὶ ἐτάχθησαν ὑπερασπισταὶ τοῦ συλλόγου Θεσσαλονίκης; ἀπὸ τὴν ὁρμήν σου ὅπως ἐπὶ καρδίᾳ σου διότι ἦτο καὶ ἐκπρόσωπος; τοῦ ὁραίου φύλλου καὶ ὁ ἄλλος στὴ λογικῇ. Ἐννοῶ δτι ἀπὸ τὴν ὁρμήν σου, διότι σὺ; ἔκαμε ἐκκλήσιν στὰ ἀλθιμήτιά σου. Σὺ; εἶπες δηλαδὴ δτι εἶναι κρίμα νὰ τοὺς διώξουμε τοὺς διδασκάλους Θεσσαλονίκης; ἀπὸ τὴν ὁρμήν σου. Ὁ ἄλλος ἀπὸ τὴν ὁρμήν σου πρὸς ἀπάθειαν νὰ ἀπευθυνῇ στὴ λογικῇ. Μὰ; ἀνέπτυξε τὴν θεωρίαν τῆς περὶ τοῦ κατὰ ἐνα τὸ ποῦ ἐργα. Ἀλλὰ δὲν ἔχει δίκην γιὰ τὴν ἐφαρμοσμένην τὴν δικὴν του θεωρητικὴν ἀπόφασιν γιὰ τὴν περὶ τοῦ κατὰ ἐνα τὸ ποῦ ἐργα, τότε ἀσφαλὲς τὸ σκελὶ δὲν θὰ γνωρίζῃ τὸν ἀνέναντον του μέσῃ στὴν ὁργάνωσιν. Ὑποστηρίζουμε ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς πειθαρχίας εἶναι ἀπόλυτος. Ἐάν δὲν ἦσαν εἰσι δὲν θὰ χρειάζονταν τὸ ἄρθρον 11 τοῦ καταστατικοῦ ποὺ καθορίζει τὴν ἐννοίαν τῆς πειθαρχίας αὐτῆς. Ἀλλὰ οἱ δύο ἀντιπρόσωποι ποὺ παραπάνω ἀνέφερα συγκρούονται μὲ τὴν λογικῇ.

Εἰμαι βέβαιος ἀντιθέτω; δτι γνωρίζουν καλὰ τὴν ἐννοίαν τῆς πειθαρχίας ἀλλὰ δὲν τοὺς συμφέρει νὰ τὴν ἀναπτύξουν ὅπως πραγματικὰ τὴν πιστεύουν. Μὰ; ἐξέτεξ ὅσον τὴν κατηγορίαν δτι ἡμεῖς πῆγαμε στὴν παρασυμπαγωγὴν γιὰ νὰ βροτοφωφισθῶμε πρὸς ὅλους τὴς κρατικὰς ὑπηρεσίας δτι ὁ διδασκαλικὸς κόσμος ἀναρχεῖται εἰς τὴν

Θεσσαλονίκην, ἐνὸς ἡμεῖς ἐξητούσαμε νὰ σχηματισθῇ ἡ ἐντύπωσις δτι οἱ διδασκαλοὶ εἶναι συσσωματωμένοι ὑπὸ τὴν ὁργάνωσιν τῶν Εἰ- ναι ἴδιον αὐτῶν. Ὅταν πρόκειται νὰ τιμωροῦντο ὁμιλοῦντες περὶ ἐλευθερίας τοῦ λόγου, περὶ δημοκρατικῶν ἀρχῶν κλπ. Ἐν τῷ μεταξὺ εἶναι ἐλευθεροὶ νὰ παρουσιάσουν τοὺς διδασκάλους διεσπασμένους; καὶ τὴν ὁργάνωσιν τῶν ἡνιπαρχόντων.

ΠΡΙΜΙΚΗΡΗΣ (διακόπτων) Νὰ μᾶς πῇ ὁ κύριος Πρόεδρος ἂν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ὅταν κατ'ἰσχύει τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, εἰς τὴν ὅσην τοῦ τὴν διαγραφὴν τοῦ συλλόγου Θεσσαλονίκης καὶ ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει γιὰ τὴν δὲν τὴν ἀνέγραψε ὁ αὐτὸς; Καὶ ἀκόμα γιὰ τὴν δὲν ἔφερε τὴν διαγραφὴν καὶ τῶν ἄλλων συλλόγων στὴ συνέλευσιν; δὲν θ' ἀρκεῖται στὴν ἡλικίαν τοῦ κ. Προέδρου, ἀλλὰ ἐρωτῶ καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ συμβουλίου. Γιατί, ὅπως ἐγώ, νομίζω καὶ οἱ λοιποὶ ἀντιπρόσωποι δὲν ἔχουν ἐντολὴ νὰ συζητήσουν ἐπὶ τῆς διαγραφῆς; (θόρυβος, φωναί).

ΡΑΪΚΟΣ. Ἐπειδὴ μᾶς ῥωτᾷτε καὶ τοὺς 5, ἐγὼ δὲν οἶδ' ἀπαντᾶν.

ΠΡΙΜΙΚΗΡΗΣ. Αὐτὸ εἶναι ὑπεκροχὴ.

ΡΑΪΚΟΣ. Ἦξερα δτι θὰ μὴ τὸ πῇτε αὐτὸ κύριε ἀντιπρόσωπε Κονίτσης; διότι αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορικὴ τοῦ ἀντιπάλου κόμμου συνέπεια καὶ ἡ δική σου. Ἀκούονται φωναί: «Δὲν ὑπάσχει ἀντιπάλος κόμμος».

ΡΑΪΚΟΣ. Ξέρουμε δτι ὁ σύλλογος Θεσσαλονίκης καὶ οἱ παραπάνω ὁργανώσεις ποὺ ἀποτελοῦν τὸν ἀντίπαλον κόμμο ἀγωνίζονται νὰ μείνουν μέσα στὴν δημοκρατίαν γιὰ νὰ καλύπτουν τὴν ἐνδομυϊκὴν τοῦ μέ- τοῦ κύριος τῆς. Γιατί ἂν φύγουν ἡ κατόπιν ἀποφάσις ἡ διαγραφὴ δὲν τὴν μὴν μόνον καὶ ξεσκέπαστοι νὰ κάνουν δτι κάνουν τώρα σκεπασμένοι καὶ ἀπὸ τὴν στέγη τῆς δημοκρατίας.

Π. ΚΑΤΣΑΡΕΑΣ. (Γιαννιτῶν) Ἐπειδὴ καὶ ὁ Σύλλογος; ποὺ ἀντιπροσωπεύει ἔλαβε μέρος στὴ Συνδιάσκεψιν Θεσ/νίκης; δι' ἀντιπρόσω- πῶν του τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας εἶναι γνωστὰ καὶ ἀκόμη δὲν παρηκολούθησεν τοὺς ἀποχωρήσαντες 4 ἀντιπροσώπους μὲ τὸν κ. Ραΐκον Πρόεδρον τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας; ἀλλὰ παρέμεινε μὲ τοὺς ὑπολοίπους 7 γιὰ τὸ ἔχω ὑπο- χρέωση νὰ πῶ δὴ λόγια καὶ γὰρ πᾶν αὐτὸ τὸ θέμα. Ὁ ἀντιπρό- σωπος; Γιαννιτῶν δὲν εἶχε οὐδεμίαν γνώσιν τῶν προσωπικῶν δι- χογνωμιῶν τῶν διαφόρων Συλλό- γων ποὺ ἐκλήθησαν στὴν Θεσ/νική ποὺ ὁ καθένας τοῦ εἶχε πᾶν στὰ θέματα, ἀλλὰ ἔλαβε μέρος μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν διδασκάλων, οὐδέποτε διανοήθηκε τὴν συνεργα- σίαν μετὰ τῆς Κ.Τ.Π.Υ. καθότι ὁ σύλλογος; Γιαννιτῶν εἶχε πάρει ἀπόφασιν σὲ Γεν. Συνέλευσιν κατὰ τῆς; Συνεργίᾳ ταύτης ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον οὐδέποτε δι- κεισθῆναι εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ἡμεῖς τῆς; Θεσ/νικῆς τὴν τοιαύτην συνεργασίαν καὶ δὲν ἔλαβε μέρος εἰς ἀποδοκιμασίας ἢ ἐπιδοκιμασίας κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Διδ. Διδ.

σκαλικῆς Ὁμοσπονδίας; παρὰ μόνον διεστῆριξε δτι τὸ ἐπίδομα πό- λεως, πρῶτον νὰ μεταβληθῇ εἰς οἰ- κογενειακόν, πρῶτον τὸ ὅποσον δὲν ἐγένετο δεκτὸν ἀπὸ τὴν Συνδιάσκε- ψιν εἰς τὴν καὶ ἔμεινε στὴν συμπο- λίτευσιν ἐκείνην ὡς ἀντικαταστάσις καὶ μόνον. Δὲν παρέβη οὐδεμίαν ἐντολὴν τοῦ Συλλόγου του, ἀφοῦ ἄλλως τε δὲν ἔλαβε καὶ τοιαύτην παρ' αὐτοῦ ἀλλὰ ἀπὸ τὸ διοικητι- κόν Συμβούλιον μέλος τοῦ ὁποίου καὶ ἦτο ὁ ἴδιος, διότι ἐν ἐλπίσιν τοιαύτην, καὶ ὅπως τὴν παρέβη, νὰ οὐδέποτε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου Γιαννιτῶν ἢ γενομένη μετὰ τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Θεσ/νικῆς θὰ ἐνέκρινε τὴν στάσιν ποὺ ἐτήρησε εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὅπ' ἀριθμὸ 458 Δ.Π. Βῆμα τὸ πληρεξούσιον ποὺ εἶχε πάρει, ὁποιοῦν μὲν παρὰ τοῦ ἴδιου, ὡς καὶ τοῦ Προέ- δρου καὶ δὲν ἐδημοσιεύθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς τοπικῆς Συνελεύ- σεως τῶν διδασκάλων Γιαννιτῶν γιὰ τὴν ἐδρόσαντο εἰς ἀντιθέσιν, ἀ- κόμη ἀποδοκιμαστικὸν τηλεγράφημα τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου Γιαννιτῶν κατὰ τὸ ἀντιπρόσω- πῶν ἡ καλύτερα ἀντιπρόσωπων, γιὰ τὸ ἐπὶ τηλεγράφημα ἔγιναν δύο, Βαρ.ᾶς καὶ Μιλωνᾶς, ἐνὸς δ κ. Βιρελᾶς δὲν ἦτο ἀντιπρόσωπος τα- κτικὸς ἀπὸ τὴν τοπικὴν συ- νέλευσιν δὲν ἐξέλεγε, δτι παρέβη- σαν ἐντολὴν καὶ ἐτάχθησαν κατὰ τῆς δημοκρατίας, καὶ ἀκόμη σὺ- λια τοῦ κ. Προέδρου τῆς δημοσπο- νδίας δτι δνόμισε, καὶ ὅχι δνόμα- σαν, γιὰ τὴν ἐξῆς καὶ ὁ ἀντιπρόσω- πος γίνεται ἕνας, αὐτὸν προδότην, πρῶτον τὸ ὅποσον εἶναι ψευδὲς τα- κτικόν, ἀφοῦ καὶ ὁ ἴδιος; τὸ ἡγήθη καὶ καὶ οὕτως καὶ ἄλλοι; τὸ διεπί- στως, ἀκόμη λέγει δ κ. Ραΐκος δτι, (καὶ ὅμως ὁ ἦτος αὐτὸς τῆς περιφρομένης συνδιάσκεψος; ὁμιλῶν- τας ἐξ ὁνόματος τοῦ συλλόγου τοῦ δνόμις προδοτικὴν τὴν στάσιν τῆς δημοσπονδίας. Καμαρώσατε τῶ- ρα τὸν χυδαῖον αὐτὸν πλαστογρά- φον τῆς; ἐντολῆς τοῦ Συλλόγου του). Μὰ ποῖος; εἶναι ὁμοσπονδίας, ποῖος εἶναι πλαστογράφος τῆς ἀληθείας, ἐκεῖνος ποὺ λέγει τὴν ἀλήθειαν ἢ ἐ- κείνος ποὺ προσπαθεῖ νὰ διαφεύγῃ τὴν ἀλήθειαν, ἀφοῦ τέτοιος λόγος; οὐδέποτε ἀκούσθῃ ἀπὸ τὸν ἀντι- πρόσωπον Γιαννιτῶν. Ποῖος εἶναι ὁμοσπονδίας; καὶ φοβρὸς διώκτης; τὸν διδασκάλων, ἐκεῖνος ποὺ θέλουν νὰ συζητήσουν γιὰ τὴν λύσιν τὴν ζητημάτων ὅλου τοῦ κλάδου, ἢ ἐ- κείνος ποὺ ἐξήγησε τὴν κεφαλὴν τῶν ἐπὶ πᾶσι ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπέτυ- χε καὶ σὶν κατάλαβε πῶς; θὰ τὸν ἐλέγξουν σκληρὰ. Ἀναγκάστηκε νὰ φυγομαχήσῃ, τέλος ὅλοι οἱ ἀντι- πρόσωποι ἐκλήθησαν εἰς ἀπολογία, καὶ πεινητικὰ ἡθωάθησαν, ὁ ἀντι- πρόσωπος Γιαννιτῶν ἐδικαιώθη σὲ Γενικὴ Συνέλευσιν τοῦ Συλλό- γου του γιὰ τὴν στάσιν του καὶ ὁ Σύλλογος Γιαννιτῶν ἐξακολούθη- νὰ πιστεύῃ, πῶς ἂν ὁ κ. Ραΐκος; δὲν εἶχε τόσο πολὺ ἀνεπτυγμένον τὸ νευρικόν του σύστημα δὲν θὰ συνέβαιναν ἐκεῖνα ποὺ συνέβησαν εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Θεσ/νικῆς; καὶ γιὰ τὸ ἔχει τὴν γνώμην πῶς τῆς- τῆμα διαγραφῆς Συλλόγου οὕτω

κᾶν κράται νὰ διανοεῖται παρ' οὐ- δένος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Γνωρίζω εἰς τὴν συνέλευσιν δτι ὁ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας κ. Βολωνάκης παρακο- λουθεῖ ἀπὸ ἀρκετῆς ὥρας τὴς ἐρ- γασίας; τῆς συνελεύσεως. Ἐκ μέ- ρους ταύτης ἐκφορίζω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τοῦ κλάδου πρὸς τὸν κ. καθηγητὴν γιὰ τὸ ἐνδιαφέ- ρον του.

Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν κ. συνέδρων φωνάζουν δτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς δημοσπονδίας δὲν ἔδωκε τὴν ζητη- θείσιν πληροφориαν εἰς τὸν κ. ἀντιπρόσωπον Κονίτσης, ὁ κ. Πρό- εδρος; τῆς Συνελεύσεως; λέγει, δτι ὅπως διετύπωσε τὴν ἐρώτησιν ὁ κ. ἀντιπρόσωπος δὲν εἶχε τὴν νομοσύν- νην τοῦ διότι ὅταν ἀνεγρόμετο εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὸ ζήτη- μα τῆς διαγραφῆς τοῦ συλλόγου Θεσσαλονίκης, θὰ ἐδίδετο ἀφορμὴ εἰς τὴν κοινωνίαν νὰ κατηγορήσῃ τὸν διδασκαλικὸν κόσμον δτι ἀσχο- λεῖται μὲ τὸ ζήτημα διενέξεων καὶ διαμαχῶν. Στοιχειώδης λογικὴ ἐπέ- βαλε νὰ μὴν ἀναγραφῇ τὸ ἐν λόγῳ θέμα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει δτι δὲν θὰ ἐπρεπε νὰ γίνῃ συζήτησις καὶ δτι δὲν θὰ ἐπρεπε νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα τῆς διαγραφῆς (θόρυβος). Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ κ. Σιγαλὰς δια- μαρτυρεῖται διότι δὲν τοῦ δίδεται ὁ λόγος.

Ὁ κ. ΠΡΙΜΙΚΗΡΗΣ ζητεῖ νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῶν προτάσεων αἱ ὁ- ποῖαι ἐν τῷ μεταξὺ ὑποβάλλονται.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Οἱ κάτωθι ὑποσημασμένοι ἀντι- πρόσωποι ἔχοντες ὅπ' ὅσων 1) Τὴν διεξαχθεῖσαν συζήτησιν ἐπὶ τῶν γεγονότων τῆς Συνδιάσκεψος Θεσσαλονίκης. 2) Τὸ ἐν ὅπ' ἀρ. 468 Β. Δ. Ψήφισμα τῆς Γ. Συν- νέσεως; τῆς ἐνώσεως λειτουργῶν Δημοτικῆς Ἐκκαίδευσως; Θεσσα- λονίκης ἐνὸς μεταξὺ ἄλλων ἀνα- γράφονται «στειναιζόντες κατὰ- πνεστον διαγωγὴν Προέδρου δι- δασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας. 8.ν Κα- λὲν τὸν παραχαράκτον τῆς ἀληθείας Προέδρον διω- ἀκαλλῆξ τὴν ὁ- μοσπονδίαν τῆς θλιβεράς παρου- σίας του τὸ ταχύτερον. 4.ον Σιγέ- ρει μετὰ περιφρονησῶς τὸ πρῶτον ἀπὸ τῶν γνωστῶν ἐχθρῶν τῆς ὁργανώσεως τοῦ; ἀποτελοῦντας τὸν κλοιὸν τοῦ Προέδρου καὶ τὸ «Κόρο» εἰς τὰς ἀναρχίας; συ- κοφαντικὰς κραυγὰς».

Ὁμοίως ἔχοντες ὅπ' ὅσων τὴν ἀγαπητέριστον καὶ ἀνδρομοστον συμπεριφορὰν, ἢν ἐπέδειξεν πρὸς τὸν ἐκπρόσωπον τῆς ὁργανώσεως κατ' ἐπὶ τὴν παρουσίαν του ἐν τῇ συν- διάσκεψι; ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ἀνω ἐνώσεως προσοστατῶν, τὴν μὴ πι- στὴν τήρησιν τῶν ἀποφάσεων τῆς 12^{ης} Γενικῆς Συνελεύσεως.

Πάντα τὰ ὡς ἀνω ἀναφερθέντα καὶ διαπιστωθέντα ἐκ τῆς συζήτη- σεως ἐν τῇ 12^ῃ Γενικῇ Συνελεύσει ἀποτελοῦν ῥητὴν παράβαν τοῦ Καταστατικοῦ, ἀρ. 11 παράγρ. α' καὶ γ' καὶ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀντι- παρθετικῇ ἐκδηλώσει δημοου- γῶν σοβαρὸν; κινδύνους διὰ τὴν ζωὴν καὶ σταδιοδρομίαν τῆς ὁργα- νώσεως διότι καλλιεργεῖται τὸς πρὸς τὴν Ὁργάνωσιν ἀντιπαρθετικὰς

και αντιπροσωπικώς εκδηλώσεις και ζημιά των συμφερόντων του κλάδου.

ΠΡΟΤΑΣΙΟΥΝ

την δημοτική διαγραφὴν ὡς μέλους τῆς Ὁργανώσεως τοῦ Συλλόγου «Ἐργασίας Λειτουργῶν Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Θεσσαλονίκης».

Οἱ ἀντιπρόσωποι

Καραχάλιος
Δ. Βελώνης
Γ. Ἀποστολόπουλος
Δόντης
Ν. Γαλάνης
Γ. Σίνος
Παπαθεοδώρου
Λημονέζης
Α. Καραγεωργίου
Ι. Παπαϊωάννου
Κ. Ἀλαφωγιάννης
Ε. Παπαϊωάννου
Θ. Μεταξάς
Ε. Μυδλάς
Μυδλάς
Κ. Καρδάρης

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι προτείνουν νὰ θεωρηθῇ ἡ συζητήσιμος λήξασα ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς συνδιδασκαλίας Θεσσαλονίκης καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς διαγραφῆς τοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης.

Σ. Δόντης
Γ. Ἀποστολόπουλος
Γαβριλῆς
Γ. Σίνος
Μυδλάς

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι τῶν περιφερειακῶν Συλλόγων διαμαρτυροῦνται διὰ τὴν καταβολομένην ἐντατικὴν προσοδίαν ἐκ μέρους ἀντιπροσώπων τῶν ἀντιπροσωπευμένων τὴν Διοίκησιν νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ συνέλευσις καὶ νὰ μὴ δοχοληθῇ ὁ βαρὺς ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίως διαδίδεως μετὰ τὸν ἀπώτερον σκοπὸν νὰ καταγγίλουν ὡς ὑπευθύνους διὰ τοῦτο τὴν κλεισινοψηφίαν τῆς Συνελεύσεως καὶ νὰ δημαγωγήσουν ἐπ' αὐτοῦ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι

Σ. Δόντης
Γ. Ἀποστολόπουλος
Γαβριλῆς
Μυδλάς

Ἡ πρώτη πρότασις τίθεται εἰς ψηφοφορίαν καὶ ψηφίζεται δι' ἀναστάσεως. Κατόπιν τοῦτου ἡ συζήτησις τῆς διαγραφῆς τοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης θεωρεῖται λήξασα.

Ὁ κ. ΔΑΓΚΛΗΣ ἐγγειρόμενος λέγει οἱ καὶ ἂν ψηφισθῇ ἡ πρότασις περὶ διαγραφῆς τοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης ἡ ἀπόφασις δὲν στέκει καταστατικῶς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἀπαντῶν εἰς δηλώσαν τοῦ κ. Δαγκλῆ λέγει οἱ καὶ ἂν πρότασις θὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἂν ψηφισθῇ, ὡς προσφύγουσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ΔΑΓΚΛΗΣ. Διαμαρτυροῦμαι διότι

ἐξήγησα τὸν λόγον καὶ δὲν μοῖ ἐδόθη. Διαμαρτυροῦμαι ἀκόμη διότι ἡ διοίκησις τῆς ὁμοσπονδίας διὰν κατήντησε τὴν ἡμερησίαν διάταξιν δὲν εἶχε ὅπ' ἑαυτὴν τὴν διαγραφὴν τὴν ὁκοῖν ψηφίζει τὴν συγμνήσιν. Ἐπικαλοῦμαι ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὴν μορτίαν τοῦ κ. ἀντιπροέδρου τοῦ συμβουλίου. (Διαμαρτυρίαι - φωναὶ - ἀντεγ. λήξεις).

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν πύλλων Ρεθύμνης καὶ Σύρου διαμαρτυροῦνται διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

ΔΑΓΚΛΗΣ. Προκαλῶ διὰ δευτέραν φοράν τὸν ἀντιπρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου νὰ μᾶς εἴπῃ ἂν πράγματι τὸ συμβούλιο εἶχε ὅπ' ἑαυτὴν τὴν διαγραφὴν ἢ νὰ μὲ διαψύσῃ εἰς ὅσα εἶπα. Διότι τὴν ἡκούσα νὰ λέγῃ οἱ τοιαύτη σκέψις δὲν ὑπῆρχε.

ΚΑΡΔΑΡΑΣ (ἐγγειρόμενος). Ὁ κ. Δαγκλῆς ὁρθῶς εἶπεν οἱ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν δὲν εἶχε ἀναγομένην τοιοῦτον θέμα. Ἀλλὰ ἀπὸ χθὲς τὸ πρῶτ' ἐτέθη καὶ συζητοῦμε ἤδη τὸ θέμα τῆς διαγραφῆς. Καὶ ἂν λοιπὸν δὲν εἶχε ἀναγραφὴ ἡ συνέλευσις τὸ ἔθεσε, ὡς εἶχε δικαίωμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἀναγιγνώσκει ἀρθρον τοῦ καταστατικοῦ κατ' ὅμοιοιότατε σύλλογος διαγράφεται ἐν γενικῇ συνέλευσις προτάσει τοῦ 1]20 ἐκ τῶν μελῶν τῆς.

Ὁ κ. Δαγκλῆς προσπαθεῖ διὰ νὰ ἀναιρέσῃ τὴν προηγουμένην γνώμην τοῦ κ. Προέδρου καὶ νὰ ἀναγνώσῃ τὸ 20ον ἀρθρον τοῦ καταστατικοῦ, οἱ κ. συνέδριοι δ' ὅμως ἐγγειροῦνται τῶν θέσων τῶν χειρονομῶν καὶ φωνῶν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μετὰ τὴν σειρὰν τοῦ τοῦ προεδρείου διαμαρτυρεῖται διὰ τὴν διαγωγὴν ὁρισμένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν δύο παρὰ τῶν οἱ ὅποιοι σκοπίμως κωλυσιεργοῦν. Τοὺς παρακαλῶ ἐκ μέρους τῆς συνέλευσεως νὰ σταματήσουν γιατί θὰ διαλυθῶμε.

ΞΑΡΑΝΗΣ. (Μεσολογγίου). Ὁ τρόπος μετὰ τὸν ὁποῖον διεξάγεται ἡ συζήτησις, δημιουργεῖ τὸ βάσιμον συμπέρασμα οἱ ἡ συνέλευσις δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ θέματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὸν κλάδον καὶ θὰ βρεθῶμε στὴν ἀνάγκην νὰ ἀποχωρήσῃμε παρ' ὅτι νὰ μεταπονοῦμε. Κατόπιν τοῦτου ἐκλέγεται ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Ἀλαφωγιάννη, Παπαθεοδώρου, καὶ Σαζώνη ἡ ὁποία ἐκπορεύει τις ψηφοφορίας ἐπὶ τῇ; δευτέρας προτάσεως ἡ ὁποία ἐγγράφεται ὑπὸ τῆς συνέλευσεως. Ἐπ' αὐτῆς ἐψηφίσαν 69 ἀντιπρόσωποι μετὰ σύνολον ψήφων 393. Ὑπὲρ τῆς ὁριστικῆς διαγραφῆς 216. Κατὰ τῆς διαγραφῆς 161 καὶ ἐσθῆθησαν 16 λευκοὶ ψήφοι.

Ἀκολουθῶς λύεται ἡ συνέλευσις διὰ τὸ ἀπόγευμα.

(Ἀπογευματινὴ συνέδρισις ὥρα 6 μ. μ.)

Ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως τὴν ὥραν μ. μ. ὁ προεδρεῖων τῆς συνελεύσεως κ. ΚΑΡΔΑΡΑΣ ἀνακινεῖ οἱ: ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας τοῦ ἐνεχειρίσθησαν ἀποδείξεις τῶν πληρωσάντων συλλόγων καὶ παρακαλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους τῶν ὁποίων τὰ δυνάμει ἀναγγινώσκει νὰ προσέλθουν νὰ παραλάβουν ταύτας. Ἀκολουθῶς ὁ κ. Καρδάρης παρακαλεῖ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν νὰ εἰσηγηθῇ σχετικῶς. Ἡ ἐπιτροπὴ δηλοῖ οἱ εἶναι ἀνέτοιμος. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Καρδάρης προκαλεῖ τὴν ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀναφέρει οἱ εἶχε ἐτοιμάσει ἐγγράφον σχετικὴν εἰσήγησιν.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Ἀθηνῶν Α). Παρακαλῶ τὴν διοίκησιν τῆς ὁμοσπονδίας νὰ μᾶς δηλώσῃ ἂν θὰ κἀν εἰσήγησιν ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὡς ἀνέφερον εἰς τὸ «Διδ. Βήμα» ἢ θὰ ἀρκεσθῇ εἰς ὅσα εἶχε ἀναπτύξῃ διὰ τὸν στήλον τοῦ «Διδασκαλικοῦ Βήματος».

ΡΑΓΚΟΣ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ ἀρκεσθῶ εἰς τὰ ὅσα ἐγράψαν εἰς τὸ «Διδ. Βήμα» καὶ θὰ ἐπιφυλαχθῶ ἀργότερον νὰ τὰ ἀναπτύξω.

Ἐπειδὴ προχθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν δευτερολογίαν μου ἔμεινα ἐκτεθειμένος ἡ λίγο ἢ πολὺ εἰς τὴν συνέδριον τῶν κ. κ. συνέδριον σχετικῶς μετὰ τὴν στάσιν τοῦ ἀντιπροσώπου Ρεθύμνης, ἀμνησθητὸν τὰ ὅσα εἶχον γραφῇ εἰς τὸ περιοδικὸν «Προμηθεὺς» τὸ ἐκδιδόμενον ἐκεῖ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐπὶ τῆς συνελεύσεως ἐπὶ τῆς διαγραφῆς τοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης κλπ. μὴ ἀρνούμενος ὅτι ὅσα εἶπα ἀλλὰ καὶ γὰρ νὰ διαπιστωθῶν ὅσα ἀνέγνωσα ἀπὸ τὸ περιοδικὸν ἐκεῖνο, ἐτηλεγράφησα εἰς τὸν σύλλογον Ρεθύμνης. (ἀναγιγνώσκει τὸ κάτωθι τηλεγράφημα) 2α Αὐγούστου 1934. Σύλλογον Δημοδιδασκαλῶν Ρεθύμνης. Παρακαλοῦμεν τηλεγραφήσατε ἂν τελευταία γενικὴ συνέλευσις συλλόγου σας ἐνέκρινε τακτικὴν διοικήσεως Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας ἐπεταίνου χρόνον ἢ κατεδίδεσαν αὐτὴν. Πρόεδρος διδασκαλικῆς ὁμοσπονδίας ΡΑΓΚΟΣ.

Εἰς τὴν πρῶτην ταύτην προέδρην διότι εἶχα ὅπ' ἑαυτὴν μου τὰς ἀντιλήψεις τοῦ ἀντιπροσώπου Ρεθύμνης, διὰ τῶν ὁποίων οὗτος κατεγέρθη ἀνέναντι τῶν πεπραγμένων τῆς διοικήσεως καὶ εἶπε οἱ ἡ διοίκησις πρέπει νὰ ἀνατεθῇ εἰς τιμὰς χεῖρας. Πρὸς τοῦτο, καὶ διὰ τὴν ἀκριβὴ διαπίστωσιν τῶν γεγονότων καταθέτω τὸ κάτωθι: τηλεγράφημα τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ συλλόγου Ρεθύμνης κ. Μαστοράκης. (Καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως νὰ διατάξῃ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἴνα ἡ συνέλευσις εἶχε σαφὴ γνώμην τῶν πραγμάτων. (καταθέτει τὸ τηλεγράφημα).

Ὁ προεδρεῖων κ. ΚΑΡΔΑΡΑΣ. Ἀναγιγνώσκει: τὸ τηλεγράφημα ἔχον ὡς ἑξῆς: «Πρόεδρος διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἀθῆνας. Ἀνεπιφυλάκτως ἐνέκρινε τακτικὴν διοικήσεως Ὁμοσπονδίας. Ἀντιπρόεδρος συλλόγου Μαστοράκης. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τηλεγραφήματος δημιουργεῖται παν-

δαμόνον πολλοὶ τῶν συνέδριον χειρονομούν καὶ φωνάζουν «αἰσχος» «αἰσχος»! Ἐπακολουθοῦν ἀντεγ. λήξεις. Ὁ Προεδρεῖων κ. Καρδάρης παρακαλεῖ τὸν κ. Σπυριδάκη ἀντιπρόσωπον Ρεθύμνης νὰ ἐμιλήσῃ ἐπ' ὅσον οὗτος, εἶχε: νὰ προσθέσῃ τι πρὸς δικαιολογίαν.

ΕΜΜ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ (Ρεθύμνης). Κύριοι ἀντιπρόσωποι, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Ράγκος δευτερολογῆσας χθὲς στὴν ἐκθεσὴ τῶν πεπραγμένων τοῦ μετὰ κατέκρινε τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Συλλόγου Ρεθύμνης πῶς τάχα πλαστογράφησα τὴν γνώμην τῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου μου καὶ κατεδίδεκα τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας ἐνῶ εἶχα, ὅπως εἶπε, ρητὴ ἐντολὴ νὰ ὑπαρῇ ἡσυχία στὸ ζήτημα αὐτό. Καὶ ὅταν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ παραστήσαν ὁ κ. Ράγκος ἕνα τηλεγράφημα τῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου μου ποὺ τὸν συνέχισεν γὰρ τίς οἰκονομικὲς ἐπιτυχίες τοῦ καὶ γὰρ τὴν ἔδωκεν τοῦ σπιτιοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας, ἀκόμη διάβασε καὶ τίς ἀποφάσεις τοῦ Συλλόγου μου ἀπὸ τὸν Προμηθεὺς ποὺ εἶχαν κ' αὐτὲς τὸ ἴδιον. Στὶς ἀνακαλύψεις αὐτὰς τοῦ κ. Ράγκου μερικὸι ἀντιπρόσωποι ποὺ θέλουν νὰ πιστεύουν πῶς ἀνήκουν στὴν κατηγορίαν τῶν νομιμοφρόνων συναδέλφων ἐξέσπασαν σὲ φωνῆς, διαμαρτυρίες καὶ ὁριστὲς μετὰ τὴν λέξη: «αἰσχος», τὴν ὁποία εἶμαι βέβαιος ἀπεχθάνονται πολὺ αὐτοὶ οἱ ἀντιπρόσωποι. Κατὰ τὴν γνώμην μου δὲν θάπρεπε νὰ τοὺς ἀπολύω ἢ ἀπορρίπτω νὰ διατάξωσιν ἀπλὸς τὴν ἀπορρίψιν καὶ νὰ μὲ καλέσουν νὰ δώσω ἐξηγήσεις. Δὲν ἔγινεν αὐτὸ γιατί δημιουργήθηκεν ἀπλὸς ἡ ἐντύπωση: αὐτὸ ἀκριβὲς ποὺ ἐπεδίωκεν ὁ κ. Ράγκος. Ἐπειδὴ ὅμως διαμαρτυρήθηκα γ' αὐτό, πῶς δὲν μετὰ ἤρσαν νὰ ἐξηγήσω τὸ γεγονός; σὲ πολλοὺς συναδέλφους ποὺ πιστεύουν πῶς εἶχε τὸ γεγονός δημιουργηθῇκεν ἀντίθετη ἐντύπωση κύριοι, ὁ κ. Ράγκος ζήτησε τηλεγραφικῶς γνώμην σχετικὴν τοῦ Συλλόγου μου καὶ τὴν ὁποία ἔλαβε ὅπως τὴν ἤθελε, μὲ δηλώνει κατηγορηματικῶς πῶς δὲν τὴν παραδέχομαι γὰρ τωστὴν γιατί ὁ ἀντιπρόεδρος Μαστοράκης πρῶτα-πρῶτα εἶχε ὑπογράψῃ: τὸ ἀπόσπασμα τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συλλόγου μου καὶ ὕστερα πιστεύει πῶς ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου μου δὲν θὰ πῆρε τηλεγράφημα ποὺ θὰ ἀπευθύνονταν τὸν Πρόεδρον ποὺ εἶμαι ἐγὼ. Ἐν πάσει περιπτώσει: ὅποιον θέλετε πιστέψετε ἐμένα, τὸν Πρόεδρον ποὺ ἔχω ἐπίσημο ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου ποὺ εἶχε ὑπογράψῃ καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ τὸν Ἀντιπρόεδρον χωρὶς κανένα ἐπίσημο ντοκουμέντον.

Νὰ λοιπὸν πῶς εἶχε τὸ γεγονός. Ὁ Σύλλογός μου πῆρε τίς ἐξῆς ἀποφάσεις (διαβάζει: ἐπίσημο ἀπόσπασμα καὶ κατατίθεται στὸ Προεδρεῖον). Ἀπὸ τίς ἀποφάσεις κ. συνάδελφοι φαίνεται: καθαρὰ πῶς ἡ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου μου δὲν πῆρε ὁρισμένη θέσιν καὶ δὲν ἔδωσε καμιά γραπτὴ ἐντολὴ στὸ ἀντιπρόσωπὸν τῆς γὰρ τὰ πεπραγμένα

της Διοικήσεως, ἀπὸ καθόλου δὲν τὰ συζητήσαμε. Στὰ πρακτικὰ τίποτε δὲν ἀναφέρεται καὶ ἀπ' αὐτὸ ἐξυπακούεται καὶ ἐρμηνεύω ἐγὼ τὸ ζήτημα πῶς μοῦ δόθηκεν ἐν λευκῷ ἐξουσιοδότηση. Οἱ εισηγητὲς τῆς προτάσεως γιὰ τὴν Ἀντιπροσωπεία μου ποὺ ψηφίστηκε με 31 ψήφους κατὰ 27 ἀπὸ τῆς Συνέλευσιν τοῦ εἰπαν πῶς ὁ κ. Σπυριδάκης κατέχοντες καλὰ τὰ διάφορα θέματα τὰ ὅποια καὶ εισηγήθηκε στὴ Συνέλευσιν εἶναι ὁ μόνος κατάλληλος καὶ ἐνδεχόμενος ν' ἀντιπροσωπεύῃ τὸν Σύλλογον Ρεθύμνης στὴ Γενικὴ Συνέλευσιν τοῦ Κλάδου (Πεντέλης Βερνάρδος-Παννάλος κτλ.). Ἐχόντας ὅμως ἐγὼ ἐκπεφρασμένη τὴ γνώμη μου στὸ γλωσσικὸ ζήτημα, τὰ ὀργανωτικὰ καὶ τὰ Δημοσιολογικὰ ζητήματα με ἀρροχόρησα στὰ περιοδικὰ, με ὁμιλίας στὴ Συνέλευσιν καὶ τὴς Παιδαγωγικῆς Συγκλητικῆς με ἐκλέξαν ὁμιλητὴ καὶ μοῦ εἶπαν: Κε ἄν νομίζεις πῶς δὲν παραβιάζει τὴ συνειδησὶν σου ἀποσιώπησε στὴ Γενικὴ Συνέλευσιν γλωσσικὰ καὶ ἄλλα ζητήματα καὶ ψήφισε τὸν κ. Ράϊκος; Ἐγὼ δὲν οἰκονομικὰ μὲς ζητήματα. Ἐγὼ κ. Συνάδελφε τί ἔκανα; Δὲν μπόρεσα νὰ παραβιάσω τὴ συνειδησὶν μου καὶ εἶπα ὅτι εἶπα. Στὴν ὁμιλίᾳ μου φάνηκε καὶ παρὰ πῶς ἐξέφρασα τὴ γνώμη μου ποὺ σχημάτιζε τόσο ἀπὸ τὴν προσωπικὴ παρακολούθησιν τῶν ζητημάτων μας ὅσο καὶ ἀπὸ τὴς ἐδῶ ἀναπτυχθείσας γνώμης τῶν συναδελφῶν καὶ σὺν τὸς ἀνάφερα τὴν ἐντολὴν τοῦ Συλλόγου μου γιὰ τὰ οἰκονομικὰ γιὰ τὰ ὅποια τηλεγράφησε ὅπως εἶπα καὶ τὸ Προεδρεῖο τῆς Συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου μου. Τί δὲν ἔκανα μόνον; Δὲν ἀνάφερα γιὰ τὸ σπῆτι τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ γιὰ τὴ Συνδιάσκεψιν Θεσσαλονίκης καὶ τὴ συνεργασία με τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους γιὰτὶ ἐπεφυλάχτηκα νὰ μιλήσω ὅταν θὰ ἔρχονταν ἡ σειρά τῶν θεμάτων αὐτῶν, μὲ δυστυχῶς δὲν τὸ κατέρωθον γιὰτὶ δὲ μοῦ ἔδωσαν τὸ λόγο ἄν καὶ τὸ ζήτησα, ξεκινώντας ἀπὸ τὴ σκέψιν πῶς τέτοιο δικαίωμα τὸ ἔχω καὶ πῶς ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος θὰ ἔπρεπε νὰ περιορισθῶ σὺν χρόνῳ ὅριον τῶν 15' τὸ ὅποιο ὥρισε ἡ Γεν. Συνέλευσιν μας καὶ τὸ ὅποιο ἐφῆρμος ἀκριβῶς. Τότε θὰ ἄκουγεν ἡ Συνέλευσιν καὶ ὁ κ. Ράϊκος πῶς ἐγὼ μὲν ἔχω προσμύσει αὐτὴ τὴν ἐκείνη τὴ γνώμη γιὰ τὸ κάθε θέμα ὁ Σύλλογός μου ὅμως μοῦ ἔδωκεν αὐτὴν ἡ ἐκείνη τὴν ἐντολὴν. Ἀπ' αὐτὰ λοιπὸν φαίνεται ὅλο καθαρὰ πῶς μὴτὲ τὴν ἀντιπροσωπεία πῆρα ἔξ ὑπερπαγῆς καὶ μὴτὲ τὴς ἀποφάσεις τοῦ Συλλόγου μου πλαστογράφησα. Κατὰ συνέπειαν θὰ ἔπρεπε ὁ κ. Ἀντιπρόσωπος ποὺ ἔδρισαν νὰ ἀνακαλέσων καὶ ὁ κ. Ράϊκος πῶς ν' ἀνακαλέσων τὴν ἐκκλήσιν ποὺ ἔκαμε σὺν Σύλλογον Ρεθύμνης ἐν μὴ σέλιον τέτοιους ἀντιπροσώπους γιὰτὶ εἶναι σὲ θέσιν νὰ κρίνῃ καὶ νὰ ἐνεργῇ ὁ Σύλλογός μου αὐτὸς ποὺ πιστεύω πῶς ἐπῆλθε τὸν ἀντιπροσωπεύω με τιμωρῶν καὶ ἐπὶ ἐκκρίνει καὶ ὅχι με φωνῆς καὶ ἐντυπώσεως. Ἀκόμη νὰ ἀνακαλέσων γιὰ νὰ μὴ ἀφίστη τὴν ἐντύπωσιν πῶς τὰ ἐχαρακίσθον ποὺ ἀπρόθυμος χθὲς

στὴν ἀντιπολίτευση, ἦταν σχῆμα λόγον καὶ πῶς τοῦ ἐξέλειψεν ὁ ἀντιστάτης ποὺ δὲν τὸ πιστεύω, νὰ ἀντιμετωπίζῃ ἀντιπροσώπους ποὺ τίμα τὸν ἀντιπολιτευόμενον.

Ἐν πάσει περιπτώσει ὅμως κάνω τὴν ρητὴν δὴλωση πῶς ἀν κατὰκρινται τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως σὲ ὁρισμένα σημεῖα σύμφωνα με τὴ συνειδησὶν μου, ἀναλαμβάνω πλήρην τὴν εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ Συλλόγου μου πρὸς τὸν ὅποιο καὶ θὰ λογοδοτήσω.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Σπυριδάκη δημιουργεῖται θόρυβος καὶ ὁ ὁμιλητὴς διακόπτεται συνεχῶς ὑπὸ διαφόρων συνόδων. Ἐπίσης ὁ Προεδρεύων τῆς συνελεύσεως κ. Καρδαράς παρακαλεῖ τὸν κ. Σπυριδάκην νὰ καταθέσῃ τὴν ἐντολὴν τὴν ἔλαβε ἀπὸ τὸν σύλλογον τοῦ σχετικῶς, με τὰ πεπραγμένα τῆς διοικήσεως.

Ὁ κ. Σπυριδάκης τὴν καταθέτει. **ΞΕΝΟΣ** (Δράμας). Ὅταν ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικήσεως κ. Ράϊκος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δευτερολογίας τοῦ ἀνέφερε ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος Ρεθύμνης ἐψήφισε παρὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ συλλόγου τοῦ κατὰ τὸν πεπραγμένον τῆς διοικήσεως κλπ. εἶπα τὴν λέξιν «αἰσχος» καὶ ἐδήλωσα ὅτι θὰ ἀνακαλοῦσα ταύτην ἀν ἀπεικονίσταται. ὁ κ. ἀντιπρόσωπος Ρεθύμνης ἦτο ἐν τάξει. Ἦδη ὅμως ἀπὸ διεισπύσεως ἐν εὐρίσκειται ἐν ἀταξίᾳ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τονίσω ὅτι δὲν ἀνακαλῶ. Τέλος συγχάρω τὸν ἀντιπρόσωπον Κομοτηνῆς ὁ ὅποιος προγενεστέρως ἐτόνισεν ὅτι πολλοὶ τῶν κ. κ. συνέδρων ἔχουν πλαστογραφῆσαι τὰς ἀποφάσεις τῶν συλλόγων τῶν μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ἐντολὰς τὰς ὁποίας ἔχουν λάβει ἐπὶ τῶν διαφόρων θεμάτων.

Τὰ Ἐκπαιδευτικὰ.

ΚΑΡΔΑΡΑΣ (Προεδρεύων). Συζητήσιν ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν.

ΠΑΠΑ-ΓΩΑΝΝΟΥ (Πρεβέζης). Κύριοι Συνέδροι; ἀντρέπομαι νὰ εἶπω ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν συνεψήφισε καὶ δὲν ὥρισε μέχρι τῆς στιγμῆς ἕνα ἐκ τῶν μελῶν τῆς ὁποίας ἀναγνώσῃ τὴν καταρτισθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς εἰσήγησιν. Καὶ τοῦτο ἐγένετο διότι ὅλοι φιλοδοξοῦν νὰ γίνωνται οἱ ἀναγνώσται τῆς εἰσηγήσεως ταύτης.

ΠΑΠΑΣ. (Ἀθηνῶν Α'). Γιὰ μένα τὸ βῆμα τῶν συνελεύσεων δὲν εἶναι ὅπως ἐπιδείξει σοφίας ἀλλὰ ὅπως ἀγώνων γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου καὶ γιὰ τὸ ἐξακαθίστα τῶν ζητημάτων εἶναι ζήτημα τάξεως τὴν κάθε εἰσήγησιν καὶ τὴ διαβάξῃ ἐκεῖνος ποὺ τὴ διατυπώνει τελικὰ. Ἡ ἐργασία τῆς ἐπιτροπῆς ἔγινε ἔτσι: Συζητήσαμεν πρῶτα ἀπάνω στὰ διάφορα σημεῖα καὶ σημειώσαμε τὴς ἀποφάσεις. Ἐπειτα ὁ μὲν κ. Ἀλαφογιάννης ἔκανε πρόχειρη ἐπεξεργασία τῶν διαφόρων κεφαλαίων, ἐγὼ δὲ ἔκανα τὴν τελικὴν ἐπεξεργασία καὶ τὴν ὁριστικὴν διατύπωσιν. Μάλιστα ἐπειδὴ δὲν μπορούσαμε νὰ τελειώσουμε φέε, πῆρα τὰ πρόχειρα καὶ τελειώσα τὴν τελικὴν ἐπεξεργασία καὶ διατύπωσιν σὺν σπῆτι μου δουλεύοντας σήμερον ὥς τις 11.

ΑΛΑΦΟΓΙΑΝΝΗΣ. Λέγει ὅτι ἡ 51η ἐργασία ἐγένετο ἀπὸ κοινὸν ὑπ'

ἄλλης τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγὼ δὲ δὲν ἔκανα πρόχειρη, ἀλλὰ σωστὴ ἐπεξεργασία, ὁ δὲ κ. Παπὰς εἰσήγησε τὴν εἰσηγήσιν νὰ τὴν ἀντιγράψῃ.

ΠΑΠΑ-ΓΩΑΝΝΟΥ. Βεβαίως καὶ τὰ ὅσα εἶπε ὁ κ. Ἀλαφογιάννης.

ΠΑΠΑΣ. Τότε καταθέτω εἰς τὸν προεδρεῖο τὴν εἰσηγήσιν καὶ ἂς τὴ δώσῃ ὅποιον θέλει νὰ τὴν διαβάσῃ. ὁ κ. Παπὰς κατεβυθύνει εἰς τὸ δῆμα ἔχγειρῆς: εἰς τὸν κ. Καρδαράν τὴν ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν εἰσηγήσιν.

Ὁ κ. ΚΑΡΔΑΡΑΣ. Παρακαλεῖ τὸν κ. Παπαγιάννου τὴν ἐγκρίσει τῆς συνελεύσεως νὰ προσέλθῃ καὶ νὰ ἀναγνώσῃ τὴν εἰσηγήσιν.

Ὁ κ. Παπαγιάννου προσέρχεται εἰς τὸ βῆμα καὶ ἀναγινώσκει τὴν εἰσηγήσιν.

Εἰσήγησις τῆς ἐπιτροπῆς τῆς 12' Γεν. Συνέλευσιν γιὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ.

Πολλὲς φορές ὡς τώρα ὁ ὀργανωμένος Κλάδος μας ἀσχολήθηκε με τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα σὲ γενικὰς συνελεύσεις τοῦ καὶ πῆρε σχετικὰς ἀποφάσεις. Ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας, ὀρίζοντας καὶ καὶ γιὰ τὴ 12' Γεν. Συνέλευσιν συζητήσιν σὲ ἐκπαιδευτικὰ, θέλει αὐτὰ τὰ σημεῖα: α) τὴν ἐπάρκειαν τῆς μόρφωσης, ποὺ πρέπει νὰ δίνῃ τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο, β) τὴ μετεκπαίδευσιν τῶν δασκάλων σὺν Πανεπιστήμιον, γ) τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ὑπουργείου Παιδείας καὶ τὰ συμβούλια, δ) τὸ ζήτημα τῶν ἀδιορίστων δασκάλων.

Ἡ ἐπιτροπὴ, ἔχοντας μπροστὰ τὴν καὶ ὅλες τὴς ἀποφάσεις τῶν γενικῶν συνελεύσεων τοῦ Κλάδου, μελέτησε τὰ σχετικὰ ζητήματα καὶ ἀποκρυπτολόγησε τὴς παρακάτω γνώμης.

α' Γιὰ τὴν μόρφωσιν σὺν Δημοτικὸν Σχολεῖον.

Κανένας δὲ μπορεῖ ν' ἀρνῇθῃ, πῶς τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο σήμερον δὲν ἀνταποκρίνεται σὲς μορφωτικὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ ἀποψὴ μορφωτικῶν στοιχείων καὶ ἀπὸ ἀποψὴ χρόνου φοίτησιν τῶν παιδιῶν σ' αὐτό.

Τὰ στοιχεῖα γενικῆς μόρφωσιν, ὅπως εἶναι καθορισμένα σήμερον σὺν Ἀναλυτικῷ Πρόγραμμά, δὲν ἔκωνται ὅλες τὴς ἀνάγκας, ποὺ προβάλλει σήμερον ἡ ζωὴ. Ὁ κάθε ἀνθρωπὸς ζῇ καὶ ἐργάζεται: σ' ἕνα ὀρισμένον περιβάλλον ἀκολουθώντας ἕνα ὀρισμένον ἐπάγγελμα. Ἀπαραίτητη ὅμως προϋπόθεσις γιὰ τὴν εὐδοκίμησιν σ' ἕνα ἐπάγγελμα εἶναι κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ὁ γενικὸς ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς τῶν παιδιῶν, ποὺ θὰ γίνῃ σὺν σχολεῖον. Τονίζοντας ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ, δὲ θέλει νὰ μεταβάλλῃ τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο σὺν Σχολεῖον καθαρὰ ἐπαγγελματικόν. Τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο θὰ κρατήσῃ τὸ χαρακτῆρα τοῦ σάν σχολεῖο γενικῆς μόρφωσιν. Πρέπει ὅμως, ποὺ δίνῃ σὺν παιδιὰ καὶ στοιχεῖα, ποὺ νὰ προετοιμάζων τὸ παιδί εἰδικὰ γιὰ τὴ ζωὴν τοῦ σὺν περιβάλλον τοῦ καὶ γιὰ τὸ ἐπάγγελμα, ποὺ θ' ἀκολουθήσῃ. Οἱ εἰδικὲς αὐτὰς γνώσεις θὰ εἶναι ἀνάλογες με τὴς ἀνάγκας

τῶν διαφόρων περιφερειῶν, γεωγραφικὰς σὲς ἀγροτικὰς περιφέρειας καὶ βιοτεχνικὰς σὲς διάφορα ἀστικά κέντρα.

Ἡ γενικὴ μόρφωσις, ποὺ θὰ δίνῃ τὸ σχολεῖον, πρέπει νὰ περιλάβῃ καὶ στοιχεῖα Ἀγωγῆς τοῦ πολίτη καὶ ὑγιεινῆς ποὺ πρέπει σὲ περισσότερες ὥρες καὶ με σύστημα νὰ δίνονται σὺν παιδιὰ τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων τοῦ σχολείου, ὅπως καθορίζονται ἀμέσως παρακάτω. Κατὰ τὴν γνώμην δὲ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς συναδέλφων Παπα καὶ Σπυριδάκη πρέπει νὰ περιλάβῃ καὶ στοιχεῖα ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ ἀνάλογα με τὴν πνευματικὴν δυναμικότητα τῶν παιδιῶν. Κάθε δηλ. περίοδος ἱστορικὴ νὰ ἐξετάζεται ἀπὸ τὴν ἀποψὴ τῶν πολιτικοστρατιωτικῶν γεγονότων.

Ἐπειτα, πῶς μετὰ ἀπὸ τὴς βασικὰς προϋποθέσεις τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου εἶναι ὁ χρόνος τῆς φοίτησιν τῶν παιδιῶν σ' αὐτό. Ἡ φοίτησις σήμερον εἶναι ἐξάχρονη. Μῆσα σὲ 55 χρόνια εἶναι ὑποχρεωμένο τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο νὰ δώσῃ σὺν παιδιὰ ὅλα τὰ μορφωτικὰ στοιχεῖα, ποὺ ἀναγράφονται σὺν Ἀναλυτικῷ Πρόγραμμά. Ὅλοι μας ὅμως ἔαυροι, πῶς αὐτὸ εἶναι ἀκατόρθωτον γιὰ δύο λόγους. Πρῶτα-πρῶτα τὸ ὅλκον τοῦ προγράμματος εἶναι τόσο, ποὺ δὲ φτάνουν τὰ 55χροῖα, γιὰ νὰ δώσῃ ὅλοκληρον σὺν παιδιὰ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἐπειτα, ἀν ἐξετάσωμε ἀπὸ ψυχολογικὴ ἀποψὴ τὸ ζήτημα, δὲ ἴδωμεν, πῶς σ' ὅλες τὴς τάξεις τὸ ὅλκον καὶ σὺν ποσὸ καὶ σὺν ποῶ εἶναι δυσανάλογον με τὴν πνευματικὴν δυναμικότητα τῶν παιδιῶν. Ὅρισμένον στοιχεῖον ἡ ἀπομόλωσις εἶναι ἀδύνατον σὺν παιδιὰ 12 χρόνων ἀπαιτώντας μεγαλύτερη πνευματικὴ ὀριμότητα. Γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν γνώμην, πῶς ἡ φοίτησις σὺν Δημοτικῷ Σχολεῖον πρέπει νὰ γίνῃ ὀκτάχρονη. Σὲς 55 κατώτερες τάξεις θὰ δίνεται μόνον γενικὴ μόρφωσις. Σὲς δύο ἀνωτέρες θὰ ἐξακολουθῇ δέδοται ἡ γενικὴ μόρφωσις, ἀλλὰ θὰ δοθῶν σὺν παιδιὰ καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ γενικοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ.

Γιὰ τὴν καὶ τὸ ὀκτάχρονον σχολεῖον πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς πέρα γιὰ πέρα ἡ Δημοτικὴ. Φυσικὴ συνέπεια τῆς γνώμης αὐτῆς εἶναι, πῶς ἡ ὀμοσπονδία πρέπει νὰ ἀγωνιστῇ γιὰ τὴν καθάρτησιν τῆς διδασκαλίας τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου με ἀποκλεισμὸν ἀπ' αὐτοῦ τῆς καθαρῆς.

Ἀνακεφαλαιώνοντας ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει: νὰ γίνῃ τὸ Δημοτ. Σχολεῖον ὀκτάχρονον με γενικὴν μόρφωσιν σ' ὅλες τὴς τάξεις, με γενικὸν ἐπαγγελματικὸν προσανατολισμὸν τῶν παιδιῶν ἀνάλογον με τὴς ἀνάγκας τῶν διαφόρων περιφερειῶν καὶ με γλωσσικὸν ὄργανον σ' ὅλες τὴς τάξεις τοῦ τῆς ζωαντὴν γλώσσᾳ τοῦ λαοῦ μας καὶ μόνον αὐτὴ.

Δὲν παρέλειψε ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐξετάσῃ τὴν δυνατότητα τῆς ἐξουσίας ἐφαρμογῆς τοῦ ὀκτάχρονου δημοτικοῦ σχολείου ἀπὸ ἀποψὴ ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς ἐπάρκειας τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἀπὸ ἀποψὴ ὀργανομικῶν ὄρων.

Ἀπὸ ἀποψὴ ποσοτικῆς ἐπάρκειας

του προσωπικού δεν παρουσιάζεται εμπόδιο κατά τη γνώμη της επιτροπής. Αφού το προσωπικό, έξω από ώριμες κατηγορίες, είναι ικανό για το εξάχρονο σχολείο, θα είναι ικανό για το οχτάχρονο, αφού αυτό θα είναι τα ίδια στοιχεία γενικής μόρφωσης, που δίνει τώρα το εξάχρονο. Θα παρουσιάζεται μάλιστα στο οχτάχρονο σχολείο το σοβαρό πλεονέκτημα, πως το ύψος θα καταμετρηθεί σε περισσότερα χρόνια και θα είναι πολύ πιο προσαρμοσμένο στην πνευματική δυναμικότητα των παιδιών. Κι' έτσι η εργασία θα γίνεται πιο άνετα και πιο αποτελεσματικά.

Μία δυσκολία θα παρουσιασθεί σχετικά με τον επαγγελματικό προσανατολισμό, γιατί το προσωπικό δεν είναι ειδικά καταρτισμένο. Αλλά η προσπάθεια του σχολείου στην κατεύθυνση αυτή θα γίνεται βαθμιαία ως που ν' αποκτήσουμε το ειδικευμένο προσωπικό. Το κενό αυτό πολύ γρήγορα μπορεί να γεμίσει με τους δασκάλους, που θα διαγίνουν από τις παιδαγωγικές ακαδημίες, αν πάρουν σ' αυτές σπουδαία θέση τα γεωργικά και τα βιοτεχνικά μαθήματα, και με την κατάλληλη μετεκπαίδευση του σημερινού προσωπικού.

Σοβαρό κώλυμα για την καθιέρωση του οχτάχρονου δημοτικού σχολείου είναι η ποσοτική ανεπάρκεια του προσωπικού. Δεν είναι όμως άξεστο να κώλυμα αυτό. Όταν η πολιτεία θελήσει να δώσει μια άρτια μόρφωση στα παιδιά του λαού, που δε θ' ακολουθήσουν ανώτερες σπουδές, το ζήτημα κανονίζεται εύκολα. Με το διορισμό όλων των αδιόριστων δασκάλων, με την ίδρυση περισσότερων παιδαγωγικών ακαδημιών και αύξηση του αριθμού των μαθητών, που θα μπαίνουν κάθε χρόνο σ' αυτές μέσα σε πολύ λίγα χρόνια μπορεί να λυθεί εύνοικα το πρόβλημα της ποσοτικής επάρκειας του προσωπικού.

Εξετάζοντας τώρα η επιτροπή την οικονομική άποψη του ζητήματος δε βρίσκει αδύνατη την άμεση και καθολική καθιέρωση του οχτάχρονου δημοτικού σχολείου. Το ζήτημα αυτό δεν παρουσιάζεται κατά τη γνώμη της επιτροπής σαν πρόβλημα δυνατότητας ή αδυναμίας, αλλά σαν πρόβλημα θέλησης της πολιτείας. Έχουμε τη γνώμη πως η Πολιτεία αν θελήσει, μπορεί να δώσει στο λαό το οχτάχρονο Δημοτικό Σχολείο. Και πρέπει να το δώσει. Καιρός πια να πάρη το πρόβλημα της λαϊκής Παιδείας την πρώτη θέση στην αξιολογική διαβάθμιση των διαφόρων προβλημάτων, που απασχολούν την Πολιτεία. Θα χρειαστούν δέδια κάμποσα έξοδα για την καθιέρωση του οχτάχρονου δημοτικού σχολείου. Θα είναι όμως έξοδα για την υλοποίηση της μόρφωσης του λαού. Κι' εσαυτίς αν ξοδεύουν γι' αυτό το σκοπό, ούτε πολλά μπορούν να ελπίσουν, ούτε στα χαμένα ξοδεύονται.

Τα άστικά σχολεία, που έρχονται ν' αντικαταστήσουν τα Έλληνικά, δε θα εξυπηρετήσουν καμμία πραγματική ανάγκη μεγάλης μάζας του λαού μας, που το μοναδικό της Σχολείο είναι και θα είναι το

Δημοτικό. Τα έξοδα λοιπόν, που θα χρειαστούν για τα άστικά σχολεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν σαν ένας πόρος για το οχτάχρονο Δημοτικό Σχολείο.

Κατά τη γνώμη των μελών της Επιτροπής συναδέλφων Άλφα-γάινγκ και Παπακωνσταντίνου η καθιέρωση του οχτάχρονου Δημοτικού Σχολείου μπορεί ν' αρχίσει τμηματικά με την ίδρυση τέτοιων σχολείων κατά μικρές περιφέρειες.

Β'. Για τη μετεκπαίδευση. Κανένας καλόπιστος συζητητής δε μπορεί ν' άμνησθη, πως ο θεσμός της μετεκπαίδευσης των δασκάλων στο Πανεπιστήμιο παρουσίασε ικανοποιητικά αποτελέσματα και από άποψη εξύψωσης του μορφωτικού και ήθους εκπαιδευτών των δασκάλων κι' από άποψη απόδοσης σε σχολικό έργο, όπου οι μετεκπαιδευμένοι χρησιμοποιήθηκαν κατάλληλα και τους δόθηκαν οι δυνατότητες να δουλέψουν συγχρονισμένα. Αυτό το βεβαιώνουν όλοι οι επιθεωρητές δέδια κατ'όρθωσαν με στοργή να περιβάλουν τις προσπάθειες των μετεκπαιδευμένων στο Πανεπιστήμιο δασκάλων. Δε θέλει να υποτιμήσει την αξία των δασκάλων, που δεν μετεκπαιδεύτηκαν στο Πανεπιστήμιο. Δεν μπορεί όμως και να μην παραδεχτεί, πως όσοι μετεκπαιδεύονται στο Πανεπιστήμιο γίνονται καλύτεροι από κάθε άποψη και δουλεύουν καλύτερα κι' αποτελεσματικότερα απ' όσους δούλευαν πριν μετεκπαιδευτούν. Το πέρασμα των δασκάλων από το πανεπιστήμιο έκαμε την επίσημη παιδαγωγική να τους προσέξουν, τους έπαινε, να τους αναγνωρίσει ανωτερότητα στη σκέψη και να πη από την Πανεπιστημιακή έδρα με το στόμα του κ. Έξαρχουλου, πως οι τέτοιους δασκάλους η πολιτεία μπορεί να εμπιστευτεί όχι οχτάχρονο αλλά και δεκάχρονο σχολείο.

Εύχης έργο θα ήταν να μετεκπαιδευόταν όλοι οι δασκάλους να φοιτούν δε κάθε χρόνο από 100 σε κάθε Πανεπιστήμιο με όριο ηλικίας τα 40 χρόνια.

Έχει επίσης τη γνώμη η Επιτροπή, πως πρέπει να τροποποιηθούν τόσο το πρόγραμμα των μαθημάτων, όσο και ο τρόπος των εξετάσεων στο τέλος της μετεκπαίδευσης.

Σχετικά με τα μαθήματα η Επιτροπή έχει τη γνώμη πως πρέπει να βγούν από το πρόγραμμα η γενική ψυχολογία και η λογική καθώς και η μετεωρολογία, να περιοριστεί δε η διδασκαλία της Φυσικής και Χημείας στην πρακτική χρήση των όργανων που θα χρειάζονται στο Δημοτικό Σχολείο, και στην έκταση πειραμάτων. Να προστεθούν δε αυτά τα μαθήματα: εισαγωγή στη Φιλοσοφία, Κοινωνιολογία, Ιστορία της Παιδαγωγικής και της Δημοτικής Εκπαίδευσης, Κριτική ανάλυση έργων της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας και μια ξένη γλώσσα υποχρεωτική.

Σχετικά με τις απολυτήριες εξετάσεις η Επιτροπή έχει αυτή τη γνώμη: Όπως γίνονταν ώς τώρα οι εξετάσεις, απαιτούσαν μόνο γνώσεις και δε μπορούσαν ν' αποτελέ-

σουν κριτήριο της πραγματικής αξίας του κάθε μετεκπαιδευμένου. Γι' αυτό είναι ανάγκη να καθιερωθούν πιο πολλές φροντιστηριακές ασκήσεις και έπιστημονικές διατριβές για κάθε δάσκαλο υποχρεωτικές. Αυτές δε να είναι το σπουδαιότερο της αξίας του κάθε δασκάλου, που μετεκπαιδεύτηκε.

Ανακεφαλαιώνοντας η επιτροπή τις σχετικές με την Πανεπιστημιακή μετεκπαίδευση παρατηρήσεις της προτείνει:

Η μετεκπαίδευση να γίνεται και στα δύο πανεπιστήμια της χώρας με φοιτούν δε κάθε χρόνο από 100 δασκάλους στο κάθε Πανεπιστήμιο με όριο ηλικίας τα 40 χρόνια. Από τα μαθήματα που έχει σήμερα το πρόγραμμα της μετεκπαίδευσης, να βγούν η Γενική ψυχολογία, η λογική, η Μετεωρολογία και να περιοριστεί η διδασκαλία της Φυσικής και Χημείας σε πρακτική κατάρτιση των δασκάλων. Να μπουν δε νέα μαθήματα ή εισαγωγή στη Φιλοσοφία, η Κοινωνιολογία ή Ιστορία της παιδαγωγικής και της Δημοτικής Εκπαίδευσης, η Κριτική Ανάλυση έργων της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας και μια ξένη γλώσσα υποχρεωτική.

Για σπουδαιότερα κριτήρια στις απολυτήριες εξετάσεις των μετεκπαιδευμένων να χρησιμοποιούν οι φροντιστηριακές ασκήσεις και οι έπιστημονικές διατριβές, που πρέπει να είναι υποχρεωτικές για τον κάθε μετεκπαιδευμένο.

γ'. Για τα Συμβούλια. Για τη σύνθεση των συμβουλίων έχει ασχοληθεί πολλές φορές ο Κλάδος μας, που ποτέ δεν είχε «συνέλευση» και πίστη ή ανάγκη να συμμετέχουν σ' αυτά και δικαί του αντιπροσώπου. Γι' αυτό η επιτροπή δεν κάνει πλατιά ανάλυση της σπουδαιότητας, που έχει για τον Κλάδο μας η συμμετοχή αντιπροσώπων του στα έποπτικά συμβούλια και στο Έκπαιδευτικό. Περιορίζεται στο να παρουσιάσει τις σχετικές απόψεις της με συνοψία.

Η Διοίκηση θέλει και το ζήτημα του προσωπικού του τμήματος δημοτικής του Γπουργείου μας, και μ' όλη την έκτιμηση και μ' όλο το σεβασμό, που νοιώθει η Επιτροπή για τους σημερινούς κ. κ. Τμήματάρχες του Τμήματος και το προσωπικό του, συμφωνεί με τη γνώμη της Διοικήσεως, πως μελλοντικά οι θέσεις αυτές πρέπει να παίρνονται από επιθεωρητές και δασκάλους. (Ο λόγος είναι φανερός σε όλους μας. Αυτοί θα είναι βγαλμένοι από τα σπλάχνα του Κλάδου μας και θα νοιώθουν άμεσώτερο ενδιαφέρον γι' αυτόν και για το ζήτημά του.

Εργάζομαι τώρα στα συμβούλια: 1. Έποπτικό Συμβούλιο. Η επιτροπή έχει τη γνώμη πως δεν έχουν καμιά θέση στο έποπτικό συμβούλιο πρόσωπα ξένα στον κλάδο μας. Αυτό τονίστηκε και σ' άλλες γενικές συνελεύσεις του κλάδου και θεωρείται άναρκτο η επιτροπή να κάμει πλατιά ανάπτυξη του σημείου αυτού. Περιορίζεται λοιπόν να κάμει αυτή την πρόταση για το Έποπτικό Συμβούλιο.

Το Έποπτικό Συμβούλιο της Δημοτικής ν' αποτελείται από τον έ-

πιθεωρητή κι' από δύο αρετούς δασκάλους, που θα εκλέγονται από όλους τους συναδέλφους της περιφέρειας.

Την πρόταση της αυτή στηρίζει η επιτροπή στη γνώμη, πως θίγεται η ήθικη υπόσταση του κλάδου μας με την κηδεμονία ξένων προσώπων, οποιαδήποτε ατομική αξία κι' αν έχουν τα πρόσωπα αυτά.

Ο τελευταίος νόμος για τη διοίκηση της Παιδείας και ειδικά το πρώτο άρθρο του αποτελεί καιρού χτύπημα για την αποκέντρωση που ήταν εξασφαλισμένη με τα έποπτικά συμβούλια. Γι' αυτό η διάταξη αυτή πρέπει να καταργηθεί έπίσης πρέπει ν' απαλλαγεί ο επιθεωρητής από την έποπτεία του Γεν. Επιθεωρητού με την κατάργηση της σχετικής διάταξης του νόμου για τη Διοίκηση της Παιδείας. Για την έποπτεία των επιθεωρητών της Δημοτικής προτείνει η επιτροπή να καθιερωθεί ο θεσμός των γενικών επιθεωρητών της Δημοτικής Εκπαίδευσης. Τις θέσεις των γενικών επιθεωρητών της δημοτικής εκπαιδευσης να τις παίρνουν επιθεωρητές των δημοτικών σχολείων με προαγωγή στο βαθμό Διευθυντή Β'. Οι γενικές επιθεωρήσεις δε δρουν κατά γεωγραφικές περιοχές.

2. Εκπαιδευτικό Συμβούλιο. Σχετικά μ' αυτό η επιτροπή έχει τη γνώμη, πως πρέπει να χωριστεί πάλι σε Διοικητικό με δύο τμήματα και σε Γνωμοδοτικό, όπως είχε καταρτισθεί στην ύπουργία του κ. Παπανδρέου. (Όπως είναι σήμερα το Εκπαιδευτικό Συμβούλιο, είναι αδύνατο να αντικατασταθεί σ' όλες της απαιτήσεις του έργου του.

Στα μόνιμα μέλη του Διοικητικού της δημοτικής και του Γνωμοδοτικού να διοριστούν και από ένας επιθεωρητής Δημοτ. Σχολείων, να αντιπροσωπεύεται δε ο Κλάδος μας μ' αρετούς αντιπροσώπους του και στο Διοικητικό και στο Γνωμοδοτικό.

δ') Για τους αδιόριστους δασκάλους.

Το ζήτημα των αδιόριστων συναδέλφων έχει μεγάλη σπουδαιότητα από κάθε άποψη. Καταντά: έγκλημα το να μαραινόνται μέσα στη φτώχεια και στην απελπισία τόσο νέοι συνάδελφοι, ενώ τόσα κενά έχουμε στη δημοτική εκπαιδευτική άποψη προσωπικού. Όλοι οι νέοι συνάδελφοι πρέπει να διοριστούν. Γι' αυτό κατ'ορθώη αυτό πρέπει:

1) Να ιδρυθούν και να προαχθούν όλα τα δημοτικά σχολεία, που έχουν προταθεί.

2) Να εξαρραστεί η διάταξη του νόμου για την αναλογία 40 παιδιών σε κάθε δάσκαλο.

3) Να φύγουν υποχρεωτικά από την ύπηρεσία όσοι συμπλήρωσαν 35χρονη ύπηρεσία συντάξιμη.

Έτσι και οι αδιόριστοι συνάδελφοι μας θα διοριστούν και θα χύσουν καινούριο γερό αίμα στον οργανισμό της λαϊκής Παιδείας κι' εσείς θα διαγίνουν μελλοντικά από τις παιδαγωγικές ακαδημίες δε θα μαραινόνται μέσα στο καθημερινό μαρτύριο της αναμονής του διορισμού.

Κάνοντας η επιτροπή γενική ανακεφαλαιώση των παρατηρήσεών της για τα εκπαιδευτικά, προτείνει:

ζωας και τα μέσα καταπολεμήσεως αὐτῶν.

7) Διὰ τῆς προσθήκης 7ης ἐν τῷ Δημ. σχολείῳ τὰς ἐξέως εἰς τὴν ὁποίαν θὰ γίνεταί ἐφαρμογὴ τῶν πινάκων τῶν μαθημάτων. Οἱ μαθηταὶ θὰ πορίζονται: δασεῖς εἰσὶ γνῶσεις ἀναγκαζοῦνται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς. Ἡ τάξις αὕτη λειτουργοῦσα ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ τάξεις τοῦ Δημ. σχολείου, ἥδη λειτουργοῦσιν δὲν δύναται νὰ ζημώσῃ, ὡς μερικοὶ ἰσχυρίζονται, τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν διὰ τῆς ἐλλείψεως ἐργατικῶν χειρῶν δεδομένου: οἱ ἰδεῖς τῆς καὶ ἰδεῖς ἀποφοῖτοι: τῆς ἐκτῆς τάξεως δύναται νὰ ἐργάζονται: εἰς βοηθητικὰς ἐργασίας πλησίων τῶν γονέων τῶν εἰς τὰς ἀγροτικὰς προπαντὸς περιχῆς, λαμβανόμενοι ὑπ' ὅψιν ὅτι σήμερον εἰς τὰ ἐπαγγέλματα μαστί-ζονται ὑπὸ τῆς ἀνεργίας. Μόνον εἰς οἰκονομικοὺς λόγους ἐνδέχεται νὰ προσκορῇ ἡ προσθήκη τῆς ἐν τῷ Δημ. Σχολείῳ τάξεως καθ' ὅτι: ἡ Πολιτεία θὰ υποβλήθῃ ἰσως εἰς περισσοτέρας τῶν δυνάμεως, ἥδη, διὰ τὴν λαϊκὴν τῆς παιδείας, θαπνάς. Ἀλλὰ διὰ τὴν δύναται νὰ υποστηρίξῃ διὰ μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ καὶ συμβάλλει εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν ἀδριανῶν πολιτῶν τῆς δὲν πρέπει νὰ φεισθῇ καὶ μικρὰς τινας δαπάνης ἀντικειμένη ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν προσθήκην τῆς ἐν τῷ Δημ. σχολείῳ τάξεως.

Ἐν τῇ 7ῇ τοιαύτῃ τάξει: ὅποτε οἱ μαθηταὶ καὶ εἰς ἡλικίαν κατάλληλον θὰ εὐρίσκωνται, ἀλλὰ καὶ ἀνάλογον πνευματικὴν μόρφωσιν θὰ ἔχουσιν, θὰ ἐπικρατοῦνται νὰ διδάσκονται καὶ μαθήματα δι' ὧν οἱ πατέρες θὰ ἀπέκτων συνειδησὶν τῶν καθηκόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ὡς πολῖται. Καθ' ἡμᾶς τοῦτο εἶνε ἀπαραίτητον, τὸ σημερινὸν Δημ. σχολεῖον οὐδὲν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην πράττει, εἶνε δὲ ἐνδεκτικὸν ἐλλείψεως πολιτισμοῦ τοῦ φαινομένου ἀποφοῖτου τοῦ Δημ. Σχολείου ἀγνοοῦντος καὶ τὰ στοιχειωδέστερα τῶν πολιτικῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων του.

8) Διὰ νόμου νὰ ὑποχρεωθῶνται οἱ ἄνθρωποι καὶ Κοινότητες νὰ παραχωρῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα δωρεὰν ἐκτάσεις πρὸς κατασκευὴν σχολικῶν κήπων εἰς τοὺς ὁποίους ἐργαζόμενοι οἱ μαθηταί, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν διδασκάλων τῶν τὰς ἀπογευματινὰς μάλιστα ὥρας, τὰς ὁποίας θέλωμεν ἐλευθέρας θεωρητικῶν μαθημάτων, δύναται νὰ ἀποκτώσιν Γεωργικὰς γνῶσεις ἀρκετὰς ἐπιφορεῖς διὰ τὴν ζωὴν.

9) Αἱ Μαθητικαὶ Βιβλιοθήκαι ἐξοδικάζονται μὲ βιβλία φρονηματοποιτικῶν πρακτικῶν γνώσεων περιχομένου, λεκτικοῦ δὲ ἀναλόγου πρὸς τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν τῶν μαθητῶν εἰς οὐδὲν τῶν Δημ. Σχολείων πρέπει: νὰ ἐλλείπουσι. Διὰ τοιοῦτων βιβλίων ἀριστα ὑποβληθῶνται εἰς τὸ ἔργον τῶν διδασκόντων καὶ διδασκόμενων πρὸς δὲ καὶ ἡ πρὸς φιλαναγνωστοῦ κλίσις τῶν μαθητῶν διαγιγνέσθαι.

Ταῦτα κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην εἶνε τὰ μέτρα ἅτινα ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ ὅσα σήμερον τὸ Δημ. σχολεῖον χρησιμοποιοῖ ἀριστα θὰ ἠδύνατο νὰ συμβάλλωσι εἰς τὴν ἐπι-

τυλίαν τοῦ σκοποῦ διὰ τὸν ὁποῖον τοῦτο ἐργάζεται, εἰς τὸν ἐποδιασμὸν δηλονότι τῶν ἀποφοίτων τοῦ διδασκόντων τῶν ἀπαραίτητων μέσων δι' ὧν θὰ δύνησθαι οὗτοι: νὰ ἀντιμετωπίσωσιν ἀποτελεσματικῶς τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς. Δὲν θὰ διαφεύγῃ δὲ τῆς ὑμετέρας ἀντιλήψεως ἡ ἐμμεσοῦς ὠφέλεια ἥτις θὰ προκύψῃ διὰ τὸν δημοδιδασκαλὸν κατόπιν τούτου, ἐξυφόμενον εἰς τὴν κοινωνικὴν ἐκτίμησιν καὶ στοργὴν τῆς πολιτείας.

ΜΑΥΡΟΠΟΤΑΟΣ (Κερκύρας).

«Μέσα εἰς τὴν αἰθούσαν αὐτῇ, ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, ὅπου τὰ κλαδικὰ ζητήματά σας μὲ τόσο ἐνδιαφέρον ἐξουσιάζονται στὴν αἰθούσα αὐτῇ ἐπὶ μέσα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ κλάδος καὶ τὸ ἔργον του θὰ ἐγροῦν ἀναγκασμένον ἐπιτρέψτε μου νὰ μεταφέρω τὸν πόνο καὶ τὸ στεναγμὸ 205 ἀδιορίστων συνάδελφων πρὸς τὸ ὑπέρτατον μέτρον ἐστειλάν ἀπὸ τὴν Κερκύρα γὰρ νὰ τοὺς ἀντιπροσωπεύσω καὶ τῶν 3000 συνάδελφων μου διολκλήρου τῆς Ἑλλάδος μὲ τοὺς ὁποίους μᾶς συνοδεῖ ὁ ἴδιος ζυγὸς καὶ ὁ κοινὸς βραχνὰς τῆς ἀνεργίας. Τὸ νὰ ὑπάρχουν, Κοι συνάδελφοι ἀνεργοὶ τῶν οἰονόμητων ἄλλων σχολῶν ἀνεργὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ μορφωμένα εἶναι καὶ τοῦ παρ' ὅλον ὅτι δὲν εἶναι τραγικὸν δὲν ξεπερνᾷ: ὅμως τόσο τὰ ὅρια τῆς ἀδικίας δὲν ξεπερνᾷ: τόσο τὰ ὅρια τῆς τραγωδίας ὅσο τὸ νὰ μένουν στὸ περιθώριον παιδιὰ τοῦ λαοῦ πρὸς μορφώθηκα δαπανώμενα τὸ ὑπερκόστος τοῦ γὰρ ν' ἀποκτήσωσιν ἕνα διδασκαλικὸν δίπλωμα, δίπλωμα πρὸς ἀποτελεῖ ῥητὴ καὶ ἐπίσημη ὑποσχέσις ἐργασίας μέσα στὴ διδασκαλικὴ οἰκονομία, μέσα στὸ τρυφερὸ πνευματικὸ λειβάδι τῶν τρυφερῶν βλαστάρων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Μὲ εὐχαρίστησιν βλέπουμε ὅτι μέσα στὴν ἐντολὴ πρὸς οἱ διάφορες τοπικὰς δασκαλικὰς ὁργανώσεις ἀνάβησαν στοὺς κ.κ. ἀντιπροσώπους τοὺς πρωτεύει ἐκείνην πρὸς ἀφορρὴν τὴν ὑποστήριξιν τῆς τελειωτικῆς ἐπιλυτικῆς τοῦ ζητήματος τῶν ἀδιορίστων διδασκάλων. Μὲ συγκίνησιν ἐπίσης διεπίστωσα τὸ δρόμον ἀνδιαφέρον τῶν κ.κ. συνέδρων πρὸς τὸ αὐθόρμητον ἐξελθῆσαν διὰ θέσιν τῶν παραχώρησιν τοῦ δῆματός αὐτὸν σ' ἕνα ἀνεργὸν συνάδελφόν τους καὶ πρὸς μὲ κάνα: νὰ πιστεύω πῶς ἐπὶ τῆς θύρας καὶ τὴν ἐμπρακτὴν ἐνδιαφέρον πρὸς ἡ ἐπιδοῦσιν. Στὴ συμβολὴν τῆς, κ. κ. συνάδελφοι: στηρίζουμε τὸ ἀπαντο τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ μας. Ἄν ὁ κλάδος τόσοις ἔκαμε ἀγῶνες γὰρ τὴν οἰκονομικὴν του βελτίωσιν γιατί νὰ μὴ κάμῃ, ἄλλους τόσοις γὰρ νὰ σώσῃ ἄλλες τρεῖς χιλιάδες νέας τοῦ ἀδελφίου: Οἱ διεκδικήσεις μας διατυπώθηκαν καὶ ἀπὸ τὴν ἐκθεσὴ τῆς 2ης εισηγητικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐγὼ τίς ἐπανάλαβαν, 1) ἐπιβολὴ ἐξόδου αὐτὸς συνεπληρώσαν 35) ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν 2) Μείωσις τοῦ ὁρίου συνταξίου ὑπηρεσίας γενικῶς στὴ 30) ἐπὶ καὶ ἰδιαίτερα γὰρ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὴς δασκάλας σὲ 25) ἐπὶ. Βελτίωσις ἐπίσης τοῦ μισθολογίου τῆς ἐκπαιδευτικῆς ὑπηρεσίας, ἀναγνώρισις τῆς ὡς συνταξίου καὶ ἐπιβολὴ ἐμπροστωμένη ἐλλείπουσιν πάντων στὴν ὥρας ἐργασίας τῶν συ-

νάδελφων μέσα σ' αὐτά, γιατί ἀρκεῖ νὰ σὰς πῶ πῶς οἱ λυκαίεργες ἐπιβάλλουν στοὺς δασκάλους πρὸς ὑπηρεσίαν σὲ λυκαίεργες: συνεχῇ ἐργασία καὶ μάλιστα ὅπως διεπίστωσα καὶ τὸ ἐξοκνῶμα τῶν μαγῶν τὸν σχολεῖον.

Καὶ τελειωτικὰ ἐπιτρέψτε μου μου νὰ πρᾶτε ὅπως συσταθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς συναντῶντας ἐπ' εὐκαιρίαν τὸν κ. ὑπουργὸ τῆς Παιδείας θὰ ζητήσῃ, καὶ κατατεθῇ τὸ ταχύτερον νομοσχέδιον πρὸς νὰ λύτῃ τὰ ζητήματά μας τελειωτικὰ γιατί πρέπει τὸ χρόνο αὐτὸ ὅπως εἶπατε ἡ τραγωδία μας νὰ τερματισθῇ καὶ γιατί εἶναι ἀδικία ἀλλὰ, καὶ διότι τὴν ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ σχολεῖου πρὸς λειτουργεῖ μὲ 300!! μαθητῆς καὶ ἕνα δασκάλη καὶ γιατί πρέπει: νὰ λήξῃ καὶ ὁ ἀκαθόριστος κόπος τῆς πρὸς σπαθεῖτε τόσο φιλότιμα νὰ βγάτετε ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τὸ σχολεῖον αὐτό!

Συνάδελφοι, προχέτες στὴν αἰθούσα αὐτῇ γίνηκε ἔρανος κερμάτων γὰρ κάποιον ἄμοιρον συνάδελφον πρὸς ἀληθινὰ ντυμένος, μὲ δὴ ἀληθινὴ, πεινασμένον καὶ λυγισμένον, τέλεια εἰκόνα τῆς τραγωδίας μας ζήτησε τὴ βοήθειαν τῆς γὰρ νὰ μὴ πεθάνῃ στὸ δρόμον. Ἄν μὲς ρωτοῦσατε παρ' ὅλον ὅτι σὰς εὐχαριστοῦμε γιατί ὑποστηρίξατε ἕνα συνάδελφον μας θὰ ἀρνιόμαστε νὰ τοῦ δώσετε ἔστω καὶ μὴ δεκάρα. Θὰ προτιμοῦσαμε καὶ αὐτὸν καὶ ἐμὲ καὶ μαζὶ μ' ἐμᾶς καὶ τοὺς 3000 συνάδελφους μας νὰ μᾶς δῇτε νὰ ἔχουμε ἐδῶ νὰ ἐξοκνῶμεν τὰ παπούτσια σας καὶ τῶν ὑπευθύνων γὰρ τὴν κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐκπαιδευτικὴν ἐργασίαν νὰ μᾶς δῇτε νὰ περνοῦμε στὸ δρόμον πεθαμένον καὶ νὰ περνᾷ πᾶνθὲς μας, τέλειος πᾶ καταστρεφῆς, τὸ τρᾶμ τῆς κρατικῆς ἀστοργίας, παρὰ νὰ φέσσουμε στὴν ἐπαιτεία, ἀφοῦ ἐγκλημὰ μας εἶναι τὸ ὅτι ὑπακούοντες στὴν πρόσκλησιν καὶ τὴς κρατικῆς ὑποσχέσεως γινώκαμε δασκάλους.

Τελειώνοντας, σὰς εὐχαριστῶ θερμὰ γὰρ τὴν εὐγενὴν παραχώρησιν τοῦ ἱεροῦ τῆς βήματος, ἐπανάλαβαν τὴν παρακλήσιν καὶ συσταθῇ ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς τὴν ζήτησιν ἀπὸ τὸν κ. ὑπουργὸ νὰ λύσῃ ὅπως εἶπατε τὰ ζητήματά μας καὶ εὐχαριστοῦμε: ἀλλ' ὅμως συνάδελφοι: νὰ ἐδῶμεν: αἱ ἐργασίες τῆς γὰρ τὸ συμφέρον τοῦ κλάδου καὶ τῆς παιδείας τῆς ὁποίας καὶ δικῆς τῆς διαπύρας πόθος εἶναι: νὰ γίνουμε φιλότιμοι σκαπανεῖς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΤΑΟΣ (Πατρῶν).

Ἡ ἀνάγκη ἡ ὁποία ἔφερε τὴν διοίκησιν εἰς τὸ νὰ θέσῃ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ ἐρώτημα: «εἶνε ἀρκετὴ ἡ παρεχόμενη μόρφωσις, ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου κλπ.», ἔδωκε ἀφορμὴ νὰ συζητηθῇ εἰς τὸν σύλλογον Πατρῶν θέμα αὐτὸ ἐπὶ μίαν ἡμέραν. Τὸ ἐξάταξιον δὲν ἀπέφερε τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα, ὁ δὲ σύλλογός μου ἔχει ἀμφισβητῶν ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἐκταξίου. Τὸ ἐξάταξιον ἀπέτυχε, ἀλλὰ ἐδόθησαν τὰ μέσα καὶ ὑπῆρχαν αἱ προϋποθέσεις αἱ ἀπαραίτητοι διὰ νὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα ἱκανοποιητικὰ: Πρὸ πενταετίας τὸ τετραετὲς σχολεῖον ἔγινε ἐξαετὲς.

Ἀλλὰ λόγῳ τῆς κρίσεως δὲν ἐδόθησαν τὰ μέσα διὰ τὸν ὁποῖον καθίσταται βελτίαν ἡ ἐπιτυχία του. Εἰς τὴν περιφέρειαν Πατρῶν τὰ περισσότερα τῶν πολυταξίων ὑπερῶν πολὺ ἀπὸ ἀπόψεως προσωπικοῦ, πολὺ δὲ περισσότερον ἀπὸ τὰ διδασκαλικά. Εἰς τὰ ξένα κράτη ὅπου ἐφημέροισιν τὸ ἐξαετὲς ἀπέδωσε καλά ἀποτελέσματα. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ ὁμιλητὴς ἀναπτύσσει τοὺς δρους λειτουργίας τῶν ξένων δημοτικῶν σχολείων. Καὶ ἀρχίζει: «Ὅταν προβάλαμε τὸ αἷμα τῆς ἰδρύσεως τῶν ἐξαταξίων, εἴχαμε τὴν ἀπαιτησὶν ἀπὸ τὴν πολιτείαν νὰ μᾶς χορηγήσῃ καὶ τὰ ἀπαραίτητα μέσα. Θέλωμεν τὸ ἐκτατάξιον. Ὁ ἐπεὶ ὅμως πᾶς διὰ λόγους γνωστοὺς τὸ ζήτημα συζητηθῇ μεταξύ μας. Ἐχομε κλάδον εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάρχει ποικιλία κατηγοριῶν. Ἡ ποίησις τοῦ προσωπικοῦ ἀπὸ διακρίσεως: διὰ τὰ ὅχι καλὰ ἀποτελέσματά της εἰς τὰ ἐξάταξια, πῶς θὰ προβληθῇ διὰ τὴν καλὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐκταταξίων; Πρέπει νὰ γίνῃ τὸ ἐξῆς: ἐὰν τροποποιηθῇ τὸ πρόγραμμα εἰς τρόπον ὅστε νὰ τεθῶν τὰ ἐξάταξια γεωργικὰ χωρὶς νὰ χάσων τὸν μορφωτικὸν τοῦ χαρακτήρα καὶ ἐκλέξωμεν τὴν ὕλην ἀναλόγως τοῦ περιβάλλοντος διὰ τὸ σχολεῖον, ἀσφαλῶς θὰ ἔχωμεν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα διὰ τὸ ἐξάταξιον, αὐτὸ δὲ εἶναι ἀναγκαῖον διότι τότε τρέποντες τὰ παιδιὰ πρὸς τὴν γεωργικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν θὰ περιοριζόμεν τὴν πληθώραν τῶν ἐπιστημῶν. Νομίζω: εἰς τὴν ἐκτατάξιον ἐπὶ τῶν ἐκταταξίων ἐπαγγελματικῶν ἀποδοῦναι, αἱ ὁποῖαι δὲ δὲνα προορισμὸν ἔχουν.

Μετὰ τὰ διτάξια εἰς τὰ ὁποία θὰ ὑπάρχῃ εἰδικὸν προσωπικὸν μπορούμε σὺν τῷ χρόνῳ νὰ προτάξωμεν τὴν ἀνάγκην καὶ τοῦ ἐκταταξίου, διότι τώρα ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐκθῶμεν τὴν ἐργασίαν μας εἰς τὴν κοινωνίαν. Τὰ διτάξια τὰ θέλωμεν εἰς τὰ κέντρα τῶν δῆμων ἢ εἰς ἐμάδας ἄλλων σχολείων. Ὡς πρὸς τὸν θέσμον τῆς μετεκπαιδεύσεως. Ὁ σύλλογός μου δὲν τὸν θέλει ὡς σκοπὸν τροφοδοτήσεως τοῦ κλάδου τῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ νομίζω: ὅτι ἡ σκέψις τῆς πολιτείας καὶ τοῦ κλάδου, ὅταν ζητοῦσι τὴν μετεκπαιδεύσιν, ἔχουν νὰ συμπληρῶν τὴν μόρφωσιν τοῦ προσωπικοῦ, ὅταν δὲ αὐτοὶ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς, πρέπει νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μετεκπαιδευμένων. Ἐγὼ τὴν γνώμην: ὅτι ἡ μετεκπαιδεύσις πρέπει: νὰ λάβῃ γενικὴν χαρακτῆρα, νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς αὐτὴν οἱ διδασκαλὶ: χωρὶς διαχωρισμὸν τῆς ὑποδείξει τῶν ἐπιθεωρητῶν. Ὅσον ἀφορρὴ τὴν ὁργάνωσιν τῆς παιδείας, τὸ ζήτημα τῶν ἀδιορίστων κλπ. εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν εἰσήγησιν. Ἐπίσης λέγει: ὅτι τὰ συμπληρωματικὰς προταθέντες ὑπὸ τοῦ κ. Παπᾶ μέτρα εἶναι ἀριστα.

ΛΟΤΣΗΣ (Αἰγυπτίας).— Ἐκπαιδευτικά. Εἶναι: ἀλήθεια πῶς τὰ τελευταῖα χρόνια ὁ κλάδος ὑποχρεωμένος νὰ ἀντιμετωπίσῃ εἰς τὴς οἰκονομικὰς δυσχερείας τῆς ζωῆς, τὴν ἀνιστότητα πρὸς ἐπαρκῆ ἀνάμεσα στοὺς διαφόρους κλάδους τοῦ ὑπαλληλικοῦ κόσμου.

τή, δυστροπία και τήν ἀνηλικία του κράτους να ικανοποιήση δίκαια αιτήματα και να εκπληρώση νόμιμες υποχρεώσεις στους υπαλλήλους γενικά και στους δασκάλους ειδικότερα, υποχρεώθηκε να περιορίσει, κατά μέγα μέρος το ένδοξόν του και τās προσπάθειάς του πάνω σε ζητήματα φύσεως κυρίως οικονομικής. Στο σημείο τούτο κανείς βεβαίως δέν θάχει το δικαίωμα να τον κατηγορήσει, γιατί τούτο αποτέλεσε και αποτέλεσε είσοδο ανάγκης επιτακτικής και καθήκον επιβεβαιωμένης με το να ζητή να ικανοποιηθώ τās στοιχειώδεις ανάγκες τής ζωής.

Η κατά το λήξαν όμως πνευματικήν έτος έκδηλωσεν έκ μέρους τής πολιτείας προσπάθεια ή εξίσωσης των αποδεδειγμένων ή δοθείσα μικρά αύξηση των απαιτήσεών μας, ή έσοτον και κατά το μέγεθος έκτέλεσής των κοινωστειωμένων προαγωγών, πάντα ταύτα έπιτεύχθησαν ύστερα από τήν επιβεβαιωμένην χείρισμό τής διοικήσεως τής (Ομοσπονδίας που είχε και αποτελέσει τήν αναγνώριση υπό τής επισήμου Πολιτείας στοιχειωδών υποχρεώσεών της προς τόν δημόσιον, δέν δυνατόν παρὰ να αναγνωρίσουμε πώς απέκατέστησαν κυρίως τὸ αἶσθημα τοῦ δικαίου στή διδασκαλική, ψυχὴ καὶ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἐφικτοῦ ἀνακοφισαν αὐτὸν ἀπὸ τὸν βαρὺν ἐπιπλέον των οικονομικῶν δυσχερειῶν οἱ ὅποιοι τὸν πίεζαν.

Καιρός λοιπὸν εἶναι ὁ κλάδος νὰ ἀσχοληθῇ καὶ μὲ προβλήματα ποὺ δέν ἔχουν τὴν ἄμεση ἀρραγίδα τὸν οικονομικὸν παράγοντα. (Ὅταν ἀπὸ τὴν Πολιτεία ζητοῦμεν τὴν καταχώρισιν μας ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καὶ ἐνίοτε ἀξιόμην τὴν παροχὴν δικαιωμάτων ἀναγνωρισμένων ἀπὸ τὴν λειτουργοῦσαν Νόμου, δταν ζητοῦμεν ἀπὸ τὴν Πολιτεία νὰ μας δίδῃ ὅτι νομίμως καὶ ἀνθρωπίνως μὲ; ἀνήκει, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἡ «Πολιτεία» προβάλλει τὰς ἀξιώσεις τῆς ζητοῦσα ἀπὸ τὸν δημοδιδάσκαλον νὰ δώσῃ στή Κοινωνία ὅτι πρέπει καὶ ὅτι ὀφείλει νὰ δώσῃ.

Πολὺ καλὰ ἐπομένως ἐπράξε ἡ διοίκησις νὰ θέσῃ μεταξὺ των θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ τὸ θέμα «Εκπαιδευτικά». Ἡ σπουδαιότης τοῦ θέματος αὐτοῦ καὶ ἡ ἐπικαιρότης δέν νομίζω πὼς διαφεύγει τὴν ἀντίληψιν ὅλων μας.

Εὐχόμαι καὶ ἐλπίζω πὼς ἡ ἥμερος συζήτησις, ἡ ἀνάπτυξις των γνώμων καὶ των σκέψεων ὅλων ἡμῶν ποὺ ἐκπροσωποῦμεν τὴν διδασκαλικὴν μάζαν καὶ τὰ πολὺτιμα ἐφόδια τῆς πείρας μας θὰ μὲς βοηθήσουν ὥστε ἀπὸ τὴν αἰθούσα αὐτὴ νὰ ἐξαχθοῦν συμπεράσματα ἐκεῖνα ἐπὶ των ὁποίων ἡ ἐπίσημος πολιτεία (νὰ παρακληθῇ νὰ συζητήσῃ ἄλλα καὶ νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατόν.

Ἡ διατύπωσις τοῦ θέματος ἀπὸ μέρος τῆς διοικήσεως λαμβάνει μὴ μόνον ἐρωτηματικὴ καὶ κατ' ἀνάγκην ὡς ἀφετηρία των ἀντιλήψεων τοῦ Συλλόγου μου τὸν ὅποιον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκπροσωπῶ, θὰ ληφθῇ ἡ ἀπάντησις ἀπὸ τὸ τιθέμενον ἑρώτημα.

«Εἶναι ἀρκετὴ ἡ παρεχόμενη μό-

ρφωσις ὑπὸ τοῦ σημερινοῦ δημ. σχολείου γὰρ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ζωῆς καὶ ἂν ὄχι πὼς πρέπει νὰ συμπληρωθῇ». Ἐτοί ὅπως τίθεται: τὸ θέμα θὰ ἐκινήσουμε ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα, θὰ ἀναζητήσουμε καὶ θὰ διαπιστώσαμε τὰ αἷτια καὶ ἐκεῖθεν θὰ προσπαθήσουμε νὰ βροῦμε τὰ μέσα τῆς θεραπείας των τυχόν ὑπαρχόντων ἐλλειψιμάτων.

Δέν θὰ ἀπομακρύνωμαι τῆς πραγματικότητος δέν θὰ εἶναι ὑπερβολὴ καὶ ἀκόμη κανεὶς καλῆς πίστεως συζητῆς δέν θὰ θελήσῃ, νὰ ἀνηλικίῃ πὼς τὸ ἐξάχρονο σχολεῖο γὰρ τὴν ἐπικράτησιν, τοῦ ὁποίου ὁ κλάδος ἐπὶ σειράν ἐπὶν διεξήγαγε σκληροὺς ἀγῶνας, καὶ ἀπέτελεσε τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς ἑλῆς τοῦ οργανωτικῆς ζωῆς, δέν ἐκλήσσει τίς ἐλπίδας καὶ τίς προσδοκίας του καὶ ἀκόμη, δὲ, ικανοποιῆσε τὸς πόθους τῆς δασκαλικῆς ψυχῆς. Ἐάν θέλωμε νὰ μὴ ἀπομακρυνώμεθα ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, ἂν θέλωμε νὰ ἀντιμετωπίζωμε τὴν ἀλήθεια ὅπως ἐμφανίζεται, ἂν ἀκόμη, θέλωμε νὰ ἀντικρύψωμε τὰ ζητήματά μας μὲ ὅλο τὸ ψυχικὸ θάρρος ποὺ ἐπιβάλλουν αἱ περιστάσεις, εἰμεθα υποχρεωμένοι νὰ δεχθώμεν πὼς τὸ ἐξάχρονο σχολεῖο δέν ἔδωσε δι: ζητήματα καὶ δι: ἡλπίσαμεν καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ παρεχόμενη σήμερα μόρφωσις, στὸ Δημοτικὸν σχολεῖο δέν εἶναι ἐκεῖνη ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶναι.

Ἄν ὅμως ὁ Σύλλογος Αἰγιναιέας διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου του ἐμφανίζεται μὲ κάποιαν ἀπαισιοδοξίαν, ἐν τούτοις θὰ διέπραττε μεγάλο ἀδίκημα ἂν δέν ἀναγνώριζε πὼς ἀποτελοῦν ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος φιλότιμοι καὶ ὑπεράνθρωποι προσπάθειαι συναδέλφων ποὺ στὰ χέρια τους τὸ ἐξάχρονο σχολεῖο ἔδωσε καρποὺς πλουσίους καὶ ἐν πολλοῖς ὑπερέβη τὰς προσδοκίας τῆς δασκαλικῆς ψυχῆς. Δέν μπορούμε παρὰ νὰ δεχθώμεν ὅτι ἀποτελοῦν μεγάλην τιμὴν γὰρ τὸ κλάδον καὶ μὲς παρέχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἐλπίδα πὼς τὸ ἐξάχρονον σχολεῖο δύναται νὰ ἀποδώσῃ ὅτι ὀφείλει νὰ δώσῃ.

Δυστυχῶς ὅμως τὰ φωτεινὰ αὐτὰ δειγμάτια, ἀποτελοῦν σταγόνα μέσα στὸν ὠκεανόν.

Μὲ τὴν διαπίστωσιν, λοιπὸν πὼς ἡ παρεχόμενη σήμερα μόρφωσις δέν στοιχεῖ στὰς ἀνάγκας τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ καὶ δέν παρέχει: στὸ τρόφιμον τοῦ λαικοῦ σχολεῖου τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια γὰρ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ζωῆς, ἀνάγκη νὰ ἀναζητήσωμε τὰ αἷτια.

Ἀλλὰ προέχει νὰ προσδιορίσουμε τί ἐννοοῦμεν ὅταν λέγωμεν ἐνὰ καταστήσουμε τὸν τρόφιμον τοῦ λαικοῦ σχολεῖου ἱκανὸν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ζωή».

Δύο εἶναι τὰ σημεῖα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν γνώμην μας ἐρμηνεύουν τὰ ἀνωτέρω: α) ἡ ἐπίτευξις τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς ὅπως τὸν καθορίζει ἡ νεώτερη παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη καὶ β) ἡ συνθήκης κάτω ἀπ' τίς ὁποῖες θὰ βρεθῇ ὁ αὐριανὸς πολίτης καὶ θὰ κληθῇ νὰ τίς ἀντιμετωπίσῃ. Θεωροῦμεν ἐντελὸς περιττὸν νὰ ἀσχοληθώμεν ἐπὶ των σημείων τούτων διότι συμβαίνει: νὰ εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλους μας.

Ἐπιτυχάνει λοιπὸν τὸ σημερινόν

σχολεῖο τὴν εκπλήρωσιν των δύο τούτων ὁρων: Ἀφελῶς ὄχι πιστεύομεν ἡμεῖς.

Ἐτοί λοιπὸν αὐθόρμητα προβάλλει ἕνα μεγάλο Γιατί. Τὰ αἷτια κατὰ τὴν γνώμην μας εἶναι πολλὰ πάλι, πολλὰ. Κατὰ συνέπειαν θὰ περιορισθώμεν σὲ καίνα τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν κρίσιν μας θεωροῦμε ὡς τὰ σπουδαιότερα.

Καὶ πρῶτον ἀρχίζουμε ἀπὸ τὴν ὕλη τοῦ ἐπισήμου ἀναλυτικοῦ προγράμματος.

Καὶ ἀπὸ τὸς Παδαγωγοὺς τῆς χώρας μας καὶ ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τοῦ συναδερφικοῦ κόσμου καὶ ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἐπίσημον πολιτείαν τὸ τελευταῖον καιρὸ διεπιστώθη καὶ ἀναγνωρίσθη, πὼς ἡ ὕλη, τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος: δέν στοιχεῖ: σήμερον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ πολιτισμοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν, προβάλλει: ἐπιτακτικὴ, ἀνάγκη, τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος διὰ περιορισμοῦ τῆς ὕλης εἰς μερικὰ μαθήματα σὲ ποῖον καὶ ποσὸν καὶ διὰ προσθήκης νέων τούτων σύμφωνα μὲ τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς. Εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μας πολὺ παράδοξον νὰ διδάσκαται ὁ μαθητὴς τὰς ἡπείρους τὴν στιγμήν ποὺ δὲ γνωρίζει τὴν πατρίδα τοῦ καὶ στὴ στενωπὴν τῆς ἐννοίας. Εἶναι ἀστείον νὰ διδάσκαται ζωὰ καὶ φυτὰ των θερμῶν χωρῶν δταν δέν ἔξρει πὼς γίνεται ἡ καλλιέργεια τῆς πατρίδας ἡ πὼς θὰ βελτιώσῃ τὴν παραγωγὴν του. Ἐτοί: ὁ δάσκαλος γὰρ νὰ μὴν ὑποστῇ τὸν ἔλεγχον τῆς πρῆσταμένης του ἀρχῆς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ διεξέρχεται ὅλην τὴν ἀθρόνην τῆς ὁριζομένης ὕλης ἐπιτορχάδην σάν τὸ ψαλλτήρι τοῦ Παπᾶ. Πὼς θέλωμε ὁ τρόφιμος τοῦ λαικοῦ σχολεῖου νὰ καταστῇ ἱκανὸς νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ζωή, δταν ὑποχρεώνεται σὲ μικρὸ κεφαλάκι του νὰ κρατῇ τὴν κατασκευὴν τοῦ σώματος τοῦ Κροκοδείλου ἡ τῆς πολιτικῆς ἀρκτοῦ καὶ δὲ εἰραῖν πὼς νὰ κεντρώσῃ.

Ἀνάγκη λοιπὸν ἐπιτακτικὴ προβάλλει: ὁ περιορισμὸς τῆς ὕλης ὅπου ἐπιβάλλεται: τούτο καὶ ἡ παροχὴ ὕλης εἰς ποσὸν καὶ ποῖον στοιχοῦσιν ἀπολύτως εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς τοῦ αὐριανοῦ πολίτου.

Ἄν ὅμως ζητοῦμεν τὸν περιορισμὸν τῆς ὕλης ἐξ ἴσου προβάλλει: τὸ αἷτιον τῆς εἰσαγωγῆς τουλάχιστον εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολεῖου καὶ νέων μαθημάτων τὰ ὁποῖα θεωροῦμεν ἀπαραίτητα. Ποῖα θὰ εἶναι τὰ μαθήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θεωροῦμεν ἀναγκαῖα νὰ διδάσκωνται εἰς τὸ λαϊκὸν σχολεῖο θὰ ἀσχοληθώμεν εἰς τὴν σειράν των μέτρων ποὺ θεωροῦμεν ἱκανὰ νὰ συμπληρώσουν τὴν μόρφωσιν των τροφίμων τοῦ δημ. σχολεῖου.

β' Ὁ ὁριζμὸς των μαθητῶν.

Δέν νομίζω πὼς πρέπει νὰ ἀσχοληθῇ κανεὶς ἐκτεταμένα γὰρ νὰ ἀποδείξῃ πὼς ἡ πληθώρα μαθητῶν σὲ κάθε τάξιν, ἡ μὴ παραγωγὴ των σχολείων βοηθοῦν κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ λαϊκὸν σχολεῖο ὁ μαθητὴς μὲ τόσο ἐλλειπήν καὶ πεινχρὰ ἐφόδια. Ὅλοι μας ζοῦμε κάτω ἀπὸ τίς ἰδίας συνθήκες, δοκιμάζουμε τὴν

ἰδία ἀπαγοστήσευν δταν βλέπουμε πὼς κάθε μας προσπάθεια συντρίβεται μπροστὰ στὸ ἀνυπερβλήτο αὐτὸ ἔμπόδιον.

Ὅταν ἔχουμε σχολεῖα μονοτάξια μὲ 80, 100, καὶ 120 μαθητὰς, διτάξια μὲ 200 μαθητὰς καὶ ἄνω, κάθε προσπάθεια εἶναι καταδικασμένη νὰ ἀποτύχῃ, ἐξ ὁλοκλήρου. Χρειαζόνται ὑπεράνθρωποι καὶ τέτοιους δέν ἔχει νὰ δώσῃ ἡ ἐποχὴ μας. Ἡ πολιτεία καθήκον καὶ υποχρέωσις ἔχει: νὰ προσέξῃ τὸ σῆμα τούτο γιατί ὅποια δὴποτε συστήματα καὶ ἂν θελήσῃ νὰ ἐφαρμόσῃ ὅσες μεταρρυθμίσεις καὶ ἂν εἰσληγθῇ ὅλες εἶναι καταδικασμένες ἐκ των προτέρων καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ θὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸ δημ. σχολεῖο ἀγράμματα πάντοτε.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ καταστῇ γινώσκων καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω πὼς κάθε οικονομία γενωμένη εἰς βῆρος τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀποτελεῖ καὶ ἕνα βῆμα τοῦ πολιτισμοῦ μας πρὸς τὰ ἔσπια.

γ' Διδακτέα.

Τὰ τελευταῖα χρόνια παρετηρήθη μὴ ἀξιόλογη προσπάθεια ἐκ μέρους τοῦ κράτους διὰ τὴν κατασκευὴν διδακτηρίων ἀνθρωπίνων. Τούτο ἀσφαλῶς θὰ τὸ καταλογίσωμεν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ κράτους ἱκανὸς ἀριθμὸς νέων διδακτηρίων κατασκευάσθη ἐξ ἴσου ὅμως: πολλὰ διδακτήρια εἶναι ἀκόμη ἡμιτελῆ, ἀλλὰ καὶ ἕνας πολὺ μεγάλος ἀκόμη ἀριθμὸς μόνον κατ' εὐφημισμὸν λέγονται: διδακτήρια ἐνὸς θὰ ἔπρεπε νὰ λέγονται τρωγλῆς ἡ σταυλοί. Μποροῦμε λοιπὸν νὰ ἀρνηθώμεν πὼς ἡ καλὴ ἡ κακὴ κατάστασις των διδακτηρίων ἀποτελεῖ παράγοντα δυνάμενον νὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὴν καθόλιν μόρφωσιν τοῦ μαθητοῦ; Ἀσφαλῶς ὄχι. Κατὰ συνέπειαν ἀκατάλληλα διδακτήρια ἀποτελοῦν καὶ αὐτὰ μὲ ἀπὸ τίς αἰτίες τῆς σημερινῆς ἀγραμματοσύνης μας. Ἐπιτακτικὴ λοιπὸν ἡ ἀνάγκη νὰ λυθῇ τὸ ὅλον διδακτηρικὸν πρόβλημα, ἐάν θέλωμε νὰ λεγώμεθα κράτος πολιτισμένον, καὶ νὰ ἀποκτήσωμεν ἐκπαιδευσιν πραγματικὴν.

Ἡ διγλωσσία τοῦ δημ. Σχολείου

Δέν θὰ εἶναι ὑπερβολὴ ἂν ἰσχυρισθώμεν πὼς ἡ ἀρχὴ ποὺ ἐπικράτησε τὰ τελευταῖα χρόνια στὸ λαϊκὸν σχολεῖο νὰ διδάσκωνται διὰ τύποι γλωσσικῶν ἰδιωμάτων, εἶναι: τὸ ἐλιγώτερον ἐγκληματικὴ. Τὸ μόνο ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον εἶχε ἦτο νὰ δημιουργηθῇ μὴ ὁλοκληρωτικὴ σύγχισιν καὶ μὴ πνευματικὴ ἀναρχία στὸ λαϊκὸν σχολεῖο. Μέτρον ἐντελὸς ἀψυχολόγητον καὶ ἀντιπαιδαγωγικὸ δέν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ οδηγῆσθῃ στὴ πλήρη ἀγραμματοσύνην γὰρ τὴν ὅποιαν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐξανίσταται ἡ κοινὴ γνώμη γὰρ νὰ φορτώσῃ, ὅλο τὸ βάρος τῆς εὐθύνης στοὺς ὄμους τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου, ὅστις ὅπως: τὸ ἐλιγώτερον μέρος των εὐθύνων.

Δέν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἀναζητήσωμεν τὴν ἐδημούργησιν τὴν διγλωσσίαν στὸ δημ. σχολεῖο. Ἐκεῖνον ποῦ ἐνδιαφέρει καὶ προέχει εἶναι νὰ ζητηθῇ ἐπιτακτικὰ ἀπὸ τὴν τωρινὴν συνέλευσιν, τοῦ Κλάδου, β.

πως εκλαίψη ή υπάρχουσα διγλωσσία με τά τόσα της καταστρεπτικής αποτελέσματα στη καθόλου μόρφωση του μαθητού. Η άρσις της διγλωσσίας από το δημοτικό σχολείο πρέπει να αποτελέσει το επιτακτικότερον καθήκον της 17ης Γενικής Συνελεύσεως του Κλάδου, αλλά και το πρώτο άρθρο πίστεως της μελλοντικής διοικήσεως.

Διδακτικό Προσωπικό.

Κύριοι αντιπρόσωποι,

Αν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε γυμνή την αλήθεια και να σταθούμε άντιμετώ της με ειλικρίνεια, αν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα χωρίς να παρασυρθούμε από καταστάσεις συναισθηματικές και λόγους σκοπιμότητος, οφείλουμε να αποδώσουμε τά τοις Καίσαρος τω Καίσαρι. Εάν εις τάς εκάστοτε Κυβερνήσεις κατελόγιζε ο κλάδος τόν ελιγώτερον άδιαφορία γιά τήν πνευματικήν εξύψωσιν της στάθμης του Ελληνικού λαού, αν εις τό κράτος καταλογίζωμεν ευθύνας γιά τήν μη προαγωγήν της λαϊκής παιδείας εις τάς στοιχειώσας ανάγκας της κοινωνίας, πρέπει να ομολογήσουμε πως ένα μέρος της ευθύνης ανήκει και στο κλάδο.

Η προέλευσις του διδακτικού προσωπικού αποτελεί δόλοκληρον Μωσαϊκό. Βεβαίως κατά τά πρώτα έτη της ανεξαρτησίας τό κράτος ήταν υποχρεωμένο να αντιμετωπίσει εκ των ενόντων τάς στοιχειώδεις του ανάγκας. Αλλά και τούς σκοπούς ούς ήθελε τότε ήσαν διάφοροι εκείνων τούς οποίους επιδιώκει σήμερα και ζητεί τήν εκπλήρωσιν τούς από τό λαϊκό σχολείο. Τότε το ήτο ίσως άρκετον να παρέχει στοιχειώδη ανάγκες και αφοσιωτικήν. Σήμερα δέν συμβαίνει τό ίδιο, διότι αι κοινωνικαί ανάγκες είναι έντελώς διαφορετικά. Σήμερα ο δάσκαλος γιά να ανταποκριθή στο έργο του πρέπει να είναι όχι μόνον επιστημονικώς αλλά και πνευματικώς άριστεύων. Η ίδρυσις τών Παιδ. Ακαδημιών αποτελεί μία έγγρηση και είναι εις τό άνεργητικόν της Κυβερνήσεως. Αλλά ή με ρωτήση κανείς. Θάλες λοιπόν τούς ανθρώπους αύτούς να τούς πατάξωμεν; Ένα τέτοιο αίτημα ή φανέρωνε άνθρωπο με καλύτερα ένστικτα τό ελιγώτερον. Αυτίετα συμβαίνει, πρὸς τούς ανθρώπους αύτούς που πέρασαν με τίς δόλοληρον ζωή μέσα τῶ θανάτῳ και που αντιμετώπισαν όλες τίς πιέσεις και τούς διωγμούς, αλλά και εξεπλήρωσαν στήν εποχή τους με αυτοθυσίαν τό πρὸς τήν πολιτείαν καθήκον τους τούς άνήκει: εξ ολοκλήρου ή ευγνωμοσύνη και ο σεβασμός μας. Δέν θά τούς άρνηθούμε δι: με τό πενηντά μέτα και με έλας τάς δυσκολίας του έργου των έθωσαν εις τό κράτος τήν γενεάν εκείνην ήτις έμγαλούργησαν. Ακριβώς λοιπόν, γιά ένδειξη ευγνωμοσύνης και σεβασμού ο κλάδος οφείλει να ζητήση τήν εκ της ύπηρεσίας έξοδο των παλαιών συναδέλφων με πλήρη δικαιώματα επί της συντάξεως σὲ όσους συνεπλήρωσαν 30ετή υπηρεσίαν. Τούτο αποτελεί καθήκον επιτακτικόν της πολιτείας πρὸς

εκείνους οί όποιοι τήν ύπηρετήσαν κατά τρόπον τόνον επιτυχῶς. Ας τούς δώση τά μέσα να ησυχάσουν και να ήρεμήσουν από τό σκληρό έργο τους γιά όλο χρόνο τούς άπομείνην άκόμη από τό κουραστικό ταξείδι της ζωής.

Αλλά θά είμεθα έξω από τήν πραγματικότητα αν αντιπαραχώμεθα έν σιγή μίαν κατηγορίαν του κλάδου. Και ή κατηγορία αύτή είναι οί διδάσκαλοι τών δύο μαρτύρων.

Δέν άρνούμεθα πως μέσα στη κατηγορία αύτή υπάρχουν συνάδελφοι αληθινοί επιστήμονες όπως: έπίσης δέ μπορούμε να άρνηθούμε δι: μήκαν μ' αυτό τό τρόπο στο κλάδο άνθρωποι οί όποιοι καμιά σέση δέν έχουν με τό επάγγελμα. Ας έρωτηθουν οί επιθεωρηταί τών διμ. σχολείων γιά να δήτε τί είδους σάπια εισχώρησε στη δασκαλική οικογένεια. Πως λοιπόν θά δώσουν οί άνθρωποι αυτοί δι: δέν έχουν; Και γιάτι δέν θά καταλογίσουμε ευθύνας καί στο κράτος αλλά και στο κλάδο δόλοκληρον όστις έδέχθη τό μέτρο αυτό άδιαμαρτύρητα;

Πως λοιπόν θά άρνηθώμεν δι: τό φαινόμενο αυτό είναι ένα από πολλά αίτια της άγραμματοσύνης; Έν τούτοις περιτώσις πως θέλετε τό λαϊκό σχολείο και κυρίως τό έξάχρονο δημοτικό να αποδώση πλήρη τούς καρπούς του;

Ίδου λοιπόν τά αίτια άνα ούλλογός μου θεωρεί ως έμποδίζοντα τήν παροχήν της μορφώσεως εκείνης που να στοιχεί στας ανάγκες της σημερινής Κοινωνίας.

Η διαπιστωσή λοιπόν τών κυριωτέρων από τά πολλά αίτια τά παρακλύοντα τήν μόρφωσιν του μαθητού ως: όδηγει μοιραίως εις τήν λήψιν τών μέτρων εκείνων τά όποια θά μας επιτρέψουν να εκπληρώση τό λαϊκό σχολείο πλήρως τών προορισμών του.

Κατά συνέπειαν ο Σύλλογός μου προτείνει: στη Γενική Συνέλευση του κλάδου τά εξής: 1) Τόν περιορισμόν της όλης του αναλυτικού προγράμματος και τήν προσθήκην νέων μαθημάτων ως υποχρεωτικών. Ημροήμερον άναγκαίαν τήν υποχρεωτικήν εισαγωγήν εις τό σχολείο του μαθήματος τῶ Αγωγῆς του Πολίτου. Οί λόγοι οί όποιοι μας όδηγούν στη κρίση αύτή δέν είναι: παρμένοι από τή σφαίρα τών θεωρητικών συζητήσεων αλλά από τή καθημερινή μας πείρα μέσα στη Κοινωνία στήν όποίαν ζώμεν και κινούμεθα. Αν ήξετε μία ματιά στο τρόπο με τόν όποιον ε σημερινός πολίτης διαχρηρίζεται τό όφιστον τών δικαιομάτων του θά ιδήτε δι: δέν έχει απόλύτως καμιά συνείδηση του δικαιώματος αύτου παρά να γίνεται τυφλό όργανο του κάθε επιτηδέου κομπιραγίτσου, και τόν πολιτικό του τόν βλέπει από τή πλευρά εκείνη που θά το κάμη τό ρουαφέι του, ή να τόν άθώωση στο δικαστήριο που είναι κατηγορούμενος ή να τόν ένοχύση γιά να καταδικάσθῃ τό γέγονά του ίκανοποιών έτσι τά καλύτερα ένστικτά του. Μία βασική ανάγκη της σημερινής Κοινωνίας είναι ή συνεργατικότητα και ή έννοια της

κάθε επαγγελματικής τάξεως γιά τή πρόοδο και εξυπηρέτηση τών συμπεριφερόμενων του. Αν τόν ρωτήσετε πώς σημασία αποδίδει στο σημείο αυτό θά τόν ιδήτε να σηματοδοτά: άδιαφορία τούς όμους του. Αν υποχρεωθεί να έγγραφη σέ συνεταιρισμό έμπιστεύεται συνήθως τήν περιούσιαν του εις χείρας κάθε άλλο παρά τιμίας.

Αν τόν παρακολουθήσετε στο ενδιαφέρον τό όποιον επιδεικνύει σχετικα με τό θεσμό της αυτοδιοικήσεως και κυρίως του θεσμού τών Κοινοτήτων, εκεί είναι που άσφαλώς θά δοκιμάσετε αίσθημα στυγνής απαξιώσεως και άσφαλώς τό έχετε δοκιμάση. Ο θεσμός τών Κοινοτήτων αν εις τό θεωρητικόν του μέρος αποτελεί σύστημα ιδεώδες, έν τη εφαρμογή του απεδείχθη σύστημα κατάλληλον δι: τήν μεταβίβη των άτόμων καλλιεργείν, το μέτρος της εκδικήσεως και της αλληλοεξεντώσεως αποτελέσματα όλα της κακής διαπαιδαγωγίσεως του πολίτου. Αν παρακολουθήσετε τόν σημερινόν Έλληνα πολίτην θά διαπιστώσετε δι: δέν έχει ούδόλω συνείδωσιν της ύπάρξεως της Κοινωνίας, της αλληλοεξαρτήσεως τών μελών της, τών σκοπών τούς όποιους οφείλει να επιδιώκη και τού συναισθηματος της αλληλεγγύης ήτις πρέπει να συνέχει τά μέλη μιας κοινωνίας.

Εκείνο μόνον τό όποιον ή ε διαπιστώσετε είναι ένας άκρατος έγωισμός με υπερβολική εκτίμηση του άτόμου του τό όποιον θεωρεί ίκανόν γιά όλα και ένα καθαρόν άτομικισμόν.

Διά τούς λόγους τούτους ζητούμεν τήν υποχρεωτικήν εισαγωγήν του μαθήματος της Αγωγής του Πολίτου.

Επίσης άναγκαίον θεωρούμεν τήν διδασκαλίαν στοιχειωδών κανόνων υγιεινής αλλά και τήν γνώσιν τών κινδύνων εκ τών διαφόρων άσθενειών εκ κινδύνων τούς όποιους ο μαθητής θά αντιμετώπιση μέσα στη Κοινωνία. Γιά να καταδειχθῇ ποιά άρθρα μας βαρύνει εις τό κεφάλαιον αυτό σας αναφέρω ένα άτυχες γεγονός επισυμβάν έν τη πύλῃ του Αιγίου. Ο άρρωτος σκότωσε τό Παιρό του γιάτι παρέσχῃ τόν τρόπο της διαγνώσεως της άσθενείας του.

Σε επαρχιακό τόπο έγράφη σχετικόν άρθρον εκπαιδευτικό και ή θέλετε σας τό διαβάσω.

Είναι γνωστόν πως ή χώρα μας κατοικείται κατά μικροσυνουικισμούς. Προτείνει ο Σύλλογός μου όπως άνάμειν εις τούς άγροτικούς πληθυσμούς και άν ή ή σχολεία ένα εξ αυτών εύρισκόμενον εις τό μέρος, αποτελέση τό εκπαιδευτικόν κέντρον. Εις αυτά ή πρότεσις να καθιερωθῇ υποχρεωτικός όκταετής και να διορίζονται δύο διδάσκαλοι. Ένας γεωργικός μετεκπαιδευθείς καί μία διδασκαλίς της οίκοκυριακής σχολής.

Κύριοι, αντιπρόσωποι. Έχουμε στοιχειώδεις καθήκον να προσέξωμε περισσότερο τούς άγροτικούς με πληθυσμούς οί όποιοι και ύστερόν κατά πολύ εις τό πνευματικόν επίπεδον. Πρέπει να φροντίσωμε να μορφώσουμε τήν ελληνίδα άγρότιδα

ήτις δέν είναι ίκανή σήμερα να παρασκευάση ένα φαγητό, να επιμεληθῇ τών μελών της οικογενείας της και άκόμη να μορφή να ράξη μία ποδιά τών παιδιών της. Γιά όλα αυτά είναι στοιχειώδεις άνάγκη. Με τόν διορισμόν διδασκαλίας της οίκοκυριακής έχουμε τήν βεβαιότητα πως θά προωθήσουμε άρκετά γεμαντικά τό πνευματικό επίπεδο της ελληνίδας άγρότιδας και θά δημιουργήσουμε πρό παντός μητέρας.

Διά τού διορισμού διδασκαλίου γεωργικός μετεκπαιδευμένος επιδιώκουμε να καταστήσουμε τά 9|11 του άγροτικού μας πληθυσμού που δέν πρόκειται να ακολουθήσουν άνωταρες σπουδές, ίκανά να βελτιώσουν τάς μεθόδους της καλλιεργείας, να αύξήσουν τήν παραγωγή και να μη περιορίζονται εις δι: έδιδάχθησαν από τούς γονείς.

Τήν ολοκληρωτικήν εφαρμογήν του μέτρου τούτου δέν ζυνάμεθα να ζητήσωμεν δι: τούτο είναι έντελώς άδύνατον δι: λόγους οικονομικούς αλλά και δι: άλλους λόγους. Θά ζητήσωμεν λοιπόν δι: είναι πιθανόν να επιτύχουμε σήμερα με μία προοπτική γιά τό μέλλον και έφ' όσον θά έχομεν αποτελέσματα εύεργετικά.

γ) Να περιορισθῇ ο αριθμός τών μαθητών εις έκάστην τάξιν σύμφωνα με τό Νόμο εις όλα τά σχολεία τά έχοντα τόν απαιτούμενον υπό του Νόμου αριθμόν μαθητών.

δ) Να αποπερατωθῇ τό ήμισυ τῶν διδασκῶν, και να καταστή υποχρεωτική ή εισηγορά εκ μέρους τών Κοινοτήτων όπου ούκ ανύουν αυτά. Να ολοκληρωθῇ τό όλον διδασκαλικόν ποσόλημα.

ε) Να καθιερωθῇ ως γλώσσα του δημοτικού σχολείου ή δημοτική άπληλαγμένη ιδιωτισμικών και να συνταχθῇ γραμματική τών δημοτικών τούτων.

6) Να διευκολυνθῇ ή εκ της ύπηρεσίας έξοδος τών έχόντων 30ετή υπηρεσίαν συναδέλφων με πλήρη δικαιώματα επί της συντάξεως και με σύνταξιν του άνέως ανωτέρου βαθμού.

7) Να συγχροτηθῇ επιτροπή ένώπιον της όποιας να έξεασθουν οί βάσει δύο μαρτύρων διοριθέντες ως δημοδιδάσκαλοι.

Αυτά είναι Κύριοι οί άντιλήψεις του Συλλόγου μου της όποιας θέτει υπό τήν κρίσιν της Γενικής Συνελεύσεως του Κλάδου με τήν βεβαιότητα πως άλλοι Σύλλογοι θά προσφέρουν μεγαλειτέρων ένδυσχιν και ή συντρέξουν ώστε από τήν γενικήν Συνέλευσιν του Κλάδου να έξέλθουν τά όρθα και τά ήρρα και έκείνα συμπεράσματα που ή με βοήθήσουν στη πλήρη εκπλήρωσιν του έργου του λαϊκού σχολείου.

Τάς άντιλήψεις του ο Σύλλογος Αιγιάλειας δέν ήντλησαν από τήν σφαίραν τών θεωρητικών συζητήσεων αλλά προσγειωμένως εις τήν σφαίραν της πραγματικότητας ήντλησαν από τήν σημερινήν πραγματικότητα και από τήν καθημερινήν πείραν άνάμειν στη Κοινωνία στήν όποιαν ζῇ και κινείται.

Όλοι μας προσέρχόμεθα από τίς λαϊκές τάξεις και κατά συνέπειαν έχομε πλήρη συνείδωση τών άναγκών των και τών απαιτήσεών των.

την μετεκπαιδευτικὴν γὰρ διδασκαλίαν καὶ στὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, καὶ νὰ χορηγῆται ἡ ἀδεία τῆς μετεκπαιδευτικῆς τοῦ 80 διδασκαλίου κατόπιν ἐξετάσεων. Διὰ δὲ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις νὰ ἀπαιτοῦνται ὡς δικαιολογητικὰ τῶν ἐπιθυμούντων τὴν μετεκπαίδευσιν. α) Ἀκριβὴ ἀντίγραφα τῶν δύο τελευταίων ἐκθέσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν διὰ τῶν ὁποίων, ὡς γνωρίζομεν θὰ φαίνεται ἡ γενικὴ μόρφωσις, ἡ διδακτικὴ (ικανότης, ἡ διοικητικὴ (ικανότης, ἡ φυλοποιία, ἡ κοινωνικὴ ἁρεσκία, καὶ ἡ κοινωνικὴ ἐμφάνειός των, καὶ ὅχι ἀπλὴ δεξιότης τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς τριτοῦς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας ἢ ἀπαιτούμενη ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος Νόμου.

2) Ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων εὐαρεσκείων, ἐπαινῶν γράτος καὶ τιμωριῶν (ἐὰν ἔχουν).

3) Ἀπαντα τ' ἀπαντούμενα ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος Νόμου δικαιολογητικὰ, ἐκτός τοῦ Γραμματείου ταμείου παραταθῆκων ἐξ 100 δραχμῶν, δι' ἐξέταστρον.

Γὸ πιστοποιητικὸν γενήσεως νὰ φέρῃ φωτογραφίαν εἰς τὴν ὁποίαν νὰ εἰκονίζεται ὁρθὸς ὁ περὶ οὗ πρόκειται τὸ πιστοποιητικὸν (δημιῶς) (τοῦτο διὰ τοὺς λόγους τῆς κοινωνικῆς παραστάσεως).

4) Γνωμάτευσις τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν. Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τῶν δικαιολογητικῶν τὸ Σὺν Ἰνστιτούτον Παιδείας νὰ κρίνῃ ποῖοι εἶναι ἱκανοὶ καὶ ποῖοι ὄχι διὰ νὰ συμμετάσχουν τοῦ δια-

γωνισμοῦ. Νὰ γνωρίζῃ δὲ εἰς τοὺς κρινόμενους ὡς μὴ (ικανούς τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης κρίσεως) λεπτομερώς.

Αἱ ἐξετάσεις νὰ γίνωνται τὸν Αὐγουστὸν μῆνα (α' 10/ἡμερῶν) τὰ δὲ ἀποτελέσματα νὰ ἐξάγονται καὶ νὰ κοινοποιῶνται ἀμέσως ἐντός 10-15 ἡμερῶν.

Οἱ ἐξερχόμενοι τῆς μετεκπαιδευτικῆς νὰ ὑπηρετοῦν ὑποχρεωτικῶς εἰς κεντρικὰ σχολεῖα (κωμopolέων καὶ πόλεων) τῆς περιφέρειας εἰς τὴν ἀνήκουν, ἐπὶ μίαν τουλάχιστον ὁρίαν.

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ. Παρατηρεῖ ὅτι δεῖται συνεζητεῖν τὸ ζήτημα τῆς συνδιασκέψεως τῆς Θεσσαλονίκης παρευρίσκοντο ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι ἐνῶ τώρα ποὺ πρόκειται περὶ τὸσον σοβαροῦ θέματος πολλοὶ ἀπουσιάζουν.

ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ (Ζακύνθου). Συμφωνεῖ κατ' ἀρχὴν μὲ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα, ἀμείψθη δὲ ὡς τὴν δυνατότητα τοῦ δικαίχρονου δημοτικῶν σχολείων. Λέγει ὅτι δὲν εἶναι ἡ δὴ τοῦ σχολείου ποὺ ἀναγκάζει τὴν ἐπέκτασιν ἀπὸ 6 εἰς 8 χρόνια. Ζητεῖ τὸν περιορισμὸν τῶν μαθημάτων, τὴν σύστασιν εἰς κάθε περιφέρειαν 1-2 προτύπων ἐκπαιδευτικῶν σχολείων, τὰ ὅποια νὰ παρακολουθοῦνται. Ἐπίσης ζητεῖ τὴν αὐξάνσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετεκπαιδευμένων.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ περὶ ὧν ἔργον ἔργον μετὰ μεσημέριον λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 8 καὶ 15 π. μ. τῆς ἐπομένης.

ναλῶσθαι τὸς χρόνος καὶ ἡκούσθησαν τὸς ἀρχαίους. Γὰρ τέτοιαι σπουδαία ζητήματα, ὅσα θὰ ἀναπτυχθοῖεν ὑπὸ τῶν κ. κ. διευθυντῶν καὶ συγγραφῶν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διαθέσῃ ἡ συνέλευσις ὀλίγον χρόνον καὶ νὰ δοθῇ σοβαρότερος τόπος εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Πρόεδρος). Τοῖς δὲ δὲν γίνεται ἀνάλωσις χρόνου ἀσκοπῶς ἀλλὰ δικαιολογημένη. Ἐν συνεχείᾳ προτείνει στήν συνέλευσιν νὰ δεχθῇ ὅπως ὁμιλήσουν οἱ ὡς ἄνω διευθυνταὶ καὶ συγγραφεῖς μὲ τὴν παρίκλησιν νὰ εἰναι σύντομοι.

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Πρὸς λήψιν σοβαρῶν ἀποφάσεων εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ λήβωμεν μέρος εἰς τὰς συζητήσεις οἱ κ. κ. διευθυνταὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν περιοδικῶν, καθόσον οὗτοι προέρχονται ἐκ τοῦ κλάδου καὶ αἱ ἀντιλήψεις τῶν ἀσφαλῶς θὰ διαφωτίσουν τὴν συνέλευσιν εἰς πλεῖστα ὅσα σημεία καὶ θὰ δοθῇ καὶ σοβαροὶ τόποι.

ΠΡΙΜΙΚΗΡΗΣ. Δὲν φρονοῦμε ὅτι ἡ συνέλευσις θὰ ζημιώσῃ ἀνὰ ἀκούσιν τοῦ κ. κ. Δ' ἱα; τῶν ἑκπαιδ. περιοδικῶν ἀλλὰ διαπιστώνομεν ὅτι θὰ χρίσωμεν πολὺν χρόνον ἀσκοπῶς διότι οἱ κύριοι οὗτοι δύνανται νὰ ἐκθίσουν ἐν καιρῇ τὰς ἀπόψεις των εἰς τὰ περιοδικὰ των.

ΡΑΪΚΟΣ. Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα ἐτέθη κακῶς καὶ ἐδόθη ὅχι ὁ τρεῖς τόνος, γι' αὐτὸ πρὸς τὴν συνέλευσιν μὲ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν νὰ ἀποφασισθῇ ὡς κατὰ τὴν.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (πρόεδρος). Δέχεται ἡ συνέλευσις τὰ ὁμιλήσονται οἱ κ. κ. διευθυνταὶ καὶ συγγραφεῖς τῶν ἐκπαιδευτικῶν περιοδικῶν; (ἡ συνέλευσις ἐγκρίνει νὰ ὁμιλήσουν οἱ κ. κ. διευθυνταὶ καὶ συγγραφεῖς τῶν ἐκπαιδευτικῶν περιοδικῶν).

ΜΙΥΡΟΥΣΤΑΣ (διευθυντὴς τοῦ περιοικοῦ «Ἐκπαιδευτικὰ Χρονικά» καὶ τῶς «Ἐπιθεωρητῆ») ἀναπτύσσει σχέδον διοικήσεως τῆς ἑκπαιδευτικῆς τοῦ ὁποῦν ἀνέτειλε καὶ ἀπὸ τῶν σιγῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν περιοδικῶν (ἐκπαιδ. κέντρα κλπ.) ἐκθετοῦν καὶ ἄλλας παρατηρήσεις τὸν σχετικὰς μετὰ τὸ ὑπὸ συζητήσιν θέμα καὶ διὰ τὰ ὁποῖα δὲν κατετίθη χεῖρ γράφον.

Τὴν 10ην καὶ 15ν ἀφίκετο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀγροτοεργατικῶν κόμματος κ. Παπαναστασίου. Οἱ κ. κ. συνέδρου, τὸ Πρόεδρον καὶ οἱ ἀρχικαὶ ὄρθιναι χειροκροτοῦν ζωηρῶς τὴν ἐπίστρον τοῦ κ. Παπαναστασίου.

Ὁ κοσμητὴς κ. Γκαγκάνης ὁδηγεῖ τὸν κ. Παπαναστασίου εἰς τὴν αἴθουσαν.

Ὁ πρόεδρος τῆς συνέλευσεως κ. Παπανικολάου, ἀπεθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Παπαναστασίου λέγει τὰ ἑξῆς: Ἐς τὴν αἴθουσαν αὐτήν, ὅπου διεξάγεται αἱ συζητήσεις τῶν θεμάτων τῆς 121 γενικῆς συνελεύσεως τῶν διδασκαλῶν τῆς χώρας, ἰδιαιτέρως σημεῖον ἡ παρουσία τῆς ὑμετέρας ἑξουσίης. Καὶ πιστεύομεν πάντοτε ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἔργου

αγροτικοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος τὸσον εἰς ἐνδιαφερόμεν διὰ τὴν λαϊκὴν παιδείαν δὲν θὰ παύσῃ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐνδιαφερόται ἐξ ἴσου. Καὶ τοῦτο ἐπιστοποίηθ' ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος ἀπὸ τὸ ὁποῖον κινούμενος προσήλθετε νὰ παρακολουθήσῃτε τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου μας, τὰς ἐργασίας τῶν ἰσχυρῶν ἐκπαιδευτῶν τῶν δημοδιδασκαλῶν, οἵτινες εἰνε ἐγκαιροπαρομένοι μετὰ τῶν ἐργασιῶν καὶ ἀγροτῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας ὑπὲρ τῶν ὁποίων τὸ ὑμέτερον κόμμα ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρεται.

Ἀντιφωνίζοντες, οἱ Ἕλληνες δημοδιδασκαλῶν τὸ ἐνδιαφέρουν τὸ ὁποῖον ἐξακρατήριζε καὶ χειρακτοῖ τὸν ἀρχηγὸν καὶ τὸ κόμμα θεωροῦν ὑποχρεωσίν τους νὰ Σὺς εὐχαριστήσιν δι' ἐμοῦ ἰδιαιτέρως. Τῶς λόγους τοῦ κ. Προέδρου καλύπτουν ζωηρὰ χειροκροτήματα.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Κύριοι Συνεδροί, Εὐχαριστῶ πρώτα-πρώτα τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Συνεδρίου γὰρ ὅσα εὐμενῆ λόγια εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ πῇ σχετικὰ γὰρ τὴν πολιτικὴν μου δράσιν. Ἄλλ' εὐθύς ἀέσω: ὁφείλω νὰ τοῖσι πῶ; ὅτι, εἰκα ναὶ τὸ δημ. σχολεῖο, γὰρ τὴν ἐκπαίδευσιν γενικώτερα, εἶναι ἐλάχιστον ἀπέναντι σὲ εἰκὶνον ποῦ θὰ ἦθελα νὰ κἀνω. Κάποιος ἰάλλος πολιτικός, ὅταν τὸν ρώτησαν ποῦ εἶναι τὸ πρῶτον μέρος τῆς πολιτικῆς, ἀπάντησε ἡ παιδεία, τὸ δεύτερον τοῦ εἶπαν, καὶ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον, ἀπάντησε ἡ ἀπονομή. Σὺς κατελαβόντες καλῶς τὸν ἀπὸ κάθε ἄλλου, κοπὴ ἀλλοῦ περικλείει καὶ πόσον σοφὴ εἶναι ἡ ἀπάντησις αὐτῆς. Γιατὶ ἀφοῦ ἡ πολιτικὴ δὲν εἶναι ἄλλο σκοπὸν, παρὰ νὰ καλυτερεύσῃ τοὺς ὅρους τῆς ζωῆς καὶ νὰ οἰκώσῃ πρὸς τὴν ἀνθρώπου, καὶ ἀφοῦ οἱ μεταβιβάσεις τοῦ ὅρους τῆς ζωῆς δὲν γίνονται μηχανικὰ, ἀλλὰ μὲ τὴν μεσολάβησιν τῶν ἰσχυρῶν τῶν ἀνθρώπων, δὲν εἰσπορεύονται νὰ πραγματοποιηθῶν αὐτῆς παρὰ μὲ τὸν ἐπηρεασμὸν τῶν ἀνθρώπων, μὲ τὴν μεταβολὴν στίς ἀνθρώπινες ψυχὰς καὶ κενὴ ἀποτελεσματικώτερον μέσο δὲν ὑπάρχει γὰρ νὰ ἀσκηθῇ αὐτὴ ἡ ἐπιδροὴ καὶ νὰ πραγματοποιηθῶν οἱ ἐπιθυμηταὶ μετεβολαὶ στήν ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων, αὐτὸ τὴν παιδεία. Καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν παιδείαν τῶν νεαρῶν ὑπάρχει, τῶν ἀνθρώπων ψυχῶν ποὺ εὐκολώτερον ἐπηρεάζονται καὶ ἐνθουσιασμοῦ δέχονται κάθε ἐνγενικὴν ἰδέαν. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι στήν τὸν ὅσον τὰ τελευταῖα χρόνια σημερινῆς ἀποσέστατης προνοίας στὰ ἐκπαιδευτικὰ μὲς πρῶτα, ποῦ δὲν ὁφίεται μονάχα στήν προνοίαν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ καὶ στὸ ἐνδιαφέρον καὶ στὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ στήν πρωτοβουλία τοῦ διηγετοῦ κόσμου, ὅπως ἀποδεικνύουν καὶ τὰ συνέδριάσεις, γὰρ τὴν ὁργάνωσιν καὶ τὴν διοίκησιν τῶν ὁρίων ἐπιθυμῶν νὰ σὺς ἐκφράσω θεοδοτικὰ συγχαρὴ ἡμῶν. Καὶ λυποῦμαι γιὰ τὸ ἀπὸ λόγους ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὴν θέλησίν μου δὲν κατ' ὁρμήσας νὰ ἐρθω γὰρ νὰ παρακολουθήσω εἰς ἐργασίας σας. Σὺς ὑποχόρομαι ὅτι διὰ μελετήσω

ΕΒΔΟΜΗ ΗΜΕΡΑ

(Σάββατον 4 Αὐγούστου ὥρα 9 π. μ.)

Ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως τὴν 9ην π. μ. ἀναγγιγνόμενοι καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά, ἀκολουθῶς γίνεται δεκτὴ ἡ κίτωρι πρότασις: «Ἐπειδὴ εὐδοκίμως εἰς τὴν προτελευταίαν ἡμέραν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως καὶ ἐπειδὴ προβλέπομεν ὅτι δὲν θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ συζητησῶμεν ἐντός τῶν χρονικῶν ὁρίων τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὅλα τὰ ὑπολειπόμενα θέματα αὐτῆς, οἱ κ. κ. ὁμιλοῦντες ἀντιπροσώποι, μὴ δυνάμενοι νὰ παραμείνουν ἐνταῦθα πρὸς τὴν προσεχοῦς Δευτέρας, προτείνομεν, ὅπως πρῶτον οἱ κ. κ. ὁμιλήσιν ἐκφῶν τὴν γνώμην των ἐν συμφώνῳ ἢ ὄχι μετὰ τὰ πορίσματα τῶν σχετικῶν ἐπιτροπῶν καὶ σὶ τὴν δευτέρᾳ περιλήψει νὰ ὑποβάλουν τὰς προτάσεις των καὶ δεύτερον τὰ πορίσματα τῶν ἐπιτροπῶν ὡς καὶ αἱ τυχόν προτάσεις τῶν ἀντιπροσώπων, νὰ τίθενται ἀμέσως εἰς ψηφοφορίαν, ὅπως καταστῇ δυνατόν καὶ περὶ τῶν αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου μέχρι τῆς προσεχοῦς Δευτέρας. Οἱ προτείνοντες: Πατερός Ν., Φάσσης Χ., Ἀλφειογενής, Παναγόπουλος, Πανᾶς, Τζιζίκος, Μουστίνης, Λόσις, Παπαδάκης.

Ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων Δαγλῆς, Ἀλεξάνδου, Κράβλου, Σπυριδίου, Κουτσουμέλη, Δρόσου, Εὐθυμίου, Βλασσόπουλου, Τσακιογιάννη, καὶ Καρα-

ρέα κατατίθεται εἰς τὸν προεδρεῖον ἡ κίτωρι δέσφασις: «Οἱ ἀπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι θεωροῦντες ἐπισημίαν ὁ γανωτικῶς τὴν διαγραφὴν τῆς «Ἑνώσεως Λειτουργῶν Δημοτικῆς ἑκπαιδευτικῆς Θεσσαλονίκης» καὶ ἀντικαταστάσιν διὰ μνηστρομέθας καὶ ἐπιφυλάσσομεν εἰς τοὺς συλλόγους μας κάθε δικαίωμα γὰρ τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ ἐξουδετέρωσιν ἐνὸς τοιοῦτου μέτρου».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Παρακαλῶ τὴν συνέλευσιν ὅπως ἐγκρίνῃ καὶ δοθῇ ὁ λόγος εἰς τοὺς διευθυντὰς ἐκπαιδευτικῶν περιοδικῶν καὶ συγγραφῆς.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Ἀ' Ἀθηναίων). Ἐπειδὴ δόθηκε ὁ λόγος, προχθὲς εἰς τὸν κ. Ἀργυροπούλου ὁ δὲ ἀπασχολήσῃ διὰ τῆς ὁμιλίας του ἐπ' ἀμειν τὴν συνέλευσιν καὶ εἶναι φυσικὸν νὰ συμβῇ τὸ ἔδιον καὶ μετὰ τοῦ κ. κ. διευθυντῆς καὶ συγγραφῆς τῶν ἐκπαιδευτικῶν περιοδικῶν, τῶν ὁποίων παραβέχομαι ὅτι αἱ ἀπόψεις θὰ διαφωτίσουν μὲν τὸ συνέδριον, ἀλλὰ θὰ τὸ ἀπασχολήσῃ ἐπ' ἀρκούν, γι' αὐτὸ παρακαλῶ τοῦ: ἐν λόγῳ κυρίου, νὰ ἐπιφύλαχθῃ νὰ ἀναπτύξῃ εἰς τὴν ἀπόψιν τῶν, ταύτας ἀνετίθετον διὰ τῶν περιοδικῶν ἱδρυμάτων (δημοιοργεῖται ὁ ὁμιλητὴς καὶ πολλοὶ τῶν συνεδρῶν ἐνθουσιάζονται).

ΓΚΑΓΚΑΝΗΣ (Ἀέσου). Γὰρ τὴν συνδιασκέψιν Θεσσαλονίκης κατη-

είναι τὸ ἔξης: παρατηρεῖται ὅτι οἱ καλύτεροι διδάσκαλοι καὶ οἱ τυχερώτεροι οὐλοῦνται μετεκπαιδευόμενοι τοποθετοῦνται στὰ κεντρικώτερα μέρη πόλεως, κοινοπόλεως κτλ. Ἐνῶ γὰρ τὰ ἀπομάρια χωριά μένουν οἱ σχεδὸν ἀκατάλληλοι γιὰ τὴν διηγεσία.

Τοῦτο τὸ βρέσκω πολὺ ἐσφαλμένο, γιὰτί οἱς πόλεις πρώτα πρῶτα τὰ παιδιὰ μορφωνόταν ἀρκετὰ στὸ σπίτι, δεύτερο τυχαίουν ὅλα καὶ ἄλλα; ἐκπαιδεύουν πλὴν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ἔξω στὰ χωριά τὸ 80 ο/ο δὲν μαθαίνουν ἄλλα γράμματα ἀπὸ τὰ τοῦ Δημοτικού, οὐδὲμίαν μὲθοδον παίρνουν ἀπ' τὸ σπίτι τους καὶ ἐκεῖ ὁ δάσκαλος εἶναι ὁ κρατῶν τὴν τύχην τῆς ὑπαίθρου χώρας καὶ ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν ἀνθρώπων τοῦ χωριοῦ τροφοδοτεῖται ὁλόκληρον τὸ Κράτος καὶ δὴ οἱ τῶν πόλεων οἱ ὅποιοι μόνον καταναλίσκουν εἶτε τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶτε τὰ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ προϊόντα. Ἀντὶ λοιπὸν τὸ θρονο σχολεῖο καὶ ὅποιαδήποτε βελτίωση ν' ἀρχίζῃ ἀπ' τὸ κέντρον ὁρῶν εἶναι ἀλλὰ καὶ συμπτῶν ν' ἀρχίζῃ ἀπ' ἔξω πρὸς τὰ μέσα.

Γιὰ τὴ γλῶσσα συμφωνῶ καὶ προσθέτω, ὅτι πολλοὶ προβάλλουν τὸ ἔρωτημα πῶς θὰ διαβάσῃ τὸ Νόμο, τὴν ἐφημερίδα, τίς συνταγὰς καὶ συμβόλαια κανόνες ἅμα δὲν διδύχθῃ τὴν καθαρῶς; καὶ εὐλόγως. Γιὰ τοῦτο προτείνω νὰ ἐνεργήσωμε καταλλήλως ὥστε διασφαλίσθαι τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν πρέπει νὰ ἐξισορροπῇ τὸν ἀνθρώπου καὶ ὅχι ὁ ἀνθρώπος τῇ γλῶσσῃ.

Ἐπίσης; νὰ ὑποχρεωθῶν οἱ ἀγράμματοι μέχρι τοῦ 80 ο/ο ἔτους νὰ μάθουν ἀνάγνωση καὶ γραφή· τοῦτο νὰ γίνῃ διὰ νόμου ὅπως συμφέρει καλύτερα ὥστε νὰ μὴ παρουσιάζονται αὐτοὶ τὸ φορτικὸν θέμα τῆς ἀγραμματοσύνης στὴν Ἑλλάδα.

Στὰ ἄλλα ἐρωτήματα συμφωνῶ μὲ τὴν Εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν καὶ μόνον γιὰ τὸ ἐποπτικὸ Συμβούλιον προτείνω νὰ γίνῃ διμελὲς ἀφροῦ στὸ ὁκτάκλιον προστεθῶν δύο μέλη διδάσκαλοι. Ὁ θεσμοὶ τῆς μετεκπαιδεύσεως ἐπέτρεξε. Σὲ δὲ οἱ ἄλλοι εἶπαν σχετικὰ παρατηρῶν τὰ ἔξης: Ἐξετάζομε τὸ ποσὸν τῶν μετεκπαιδευμένων καὶ τὸ ποῖόν. Τὸ ποῖόν ἄλλοι τὸ θέλουν ὁρισμένον καὶ ἄλλοι ἀόριστο δηλ. νὰ μετεκπαιδευθῶν ὅλοι· ξυμψόμεν δὲ ὁ κλάδος ἔχει 15 χιλιάδες δασκάλους.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω, ὁ κ. Μποτίνης ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὅτι τοῦ Μποδοῦτα λεχθέντα λέγει δὲ συμψωνεῖ ἀπολύτως, ζητεῖ μόνον τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὰ συμβούλια καὶ γονέων. Ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Καραγιάννη λεχθέντα, θεωρεῖ ὅτι ἐπαρκεῖ τὴν μετεκπαιδευθῶν, ἀν καὶ ἀναγνωρίζῃ τὴν μορφωτικὴν δύναμιν τοῦ βιβλίου.

Τονίζει κατόπιν ὅτι ὁ διδάσκαλος πρέπει νὰ ἔχῃ γνώσεις ἐπαγγελματικὰς. Εἶναι συμφωνοῦς μὲ τὰ ὅσα ἐλέγχθησαν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς διὰ τὸν ἐλεγχον τῶν βιβλίων, τὰ ὅποια θὰ ἀναγινώσκονται ἀπὸ τὰ παιδιὰ. Ζητεῖ τὴν ἐκαστικὴν τῆς τακτικῆς φοι-

τήσεως τῶν μαθητῶν εἰς τὰ σχολεῖα, καθὼς ὁ ὁριστῶμενος νόμος δὲν ἐφαρμόζεται ἐν προκειμένῳ. Ἐχει τὴν γνώμην ὅτι τὸ ὁκτάκλιον δὲν πρέπει νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογήν. Ἡ ἐπιτροπὴ, λέγει, καλὰ ἔβλεπε τὸ ζήτημα. Ἀργότερα μὲν νὰ ζητηθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀφροῦ προσηγομένως συζητήθῃ τὸ ζήτημα πλεονέκτη. Ἐχει τὴν γνώμην, ὅτι οἱ γεωργικῶς καὶ πανεπιστημιακῶς μετεκπαιδευθέντες, εἶναι περισσότερον χρήσιμοι στὴν ἀπομακρυσμένην περιφέρειαν, γιὰτί τὰ παιδιὰ αὐτῶν δὲν παρακολουθοῦν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνώτερες σπουδὰς. Φρονεῖ ἐπίσης πῶς, τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ πρέπει νὰ γράφονται διὰ τὴν δημοτικὴν. Ζητεῖ τέλος ἐπέκειναι τῆς μετεκπαιδεύσεως, ἀλλὰ μὴ κατάργησιν διαγωνισμοῦ.

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ. Ἀναφερόμενος εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἑξατάξιου, λέγει ὅτι τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ εἶναι τὸ ἴδιον μὲ τὸ τοῦ τετρατάξιου, ἡ δὲ ἀποτυχία τοῦ ὁφείλεται εἰς τὸ δὲ δὲν περὶ ἑξατάξιον ὑπὸ τῆς πολιτείας τὰ ἀπαρτίζονται διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ μέσου. Ὅταν, λέγει, ἐκτετυχθῇ ἡ παρατηρηθῇ καὶ μετὰ τὴν τελεσίωσιν, δὲ ἀποτυγχάνει τὸ ἑξατάξιον, τότε προχωροῦμεν πρὸς τὸ ὁκτάταξιν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν, ὅταν τὸ πλεῖστον τῶν σχολείων εἶναι μονοτάξια ἔρωτᾷ ἂν εἶναι δυνατόν νὰ λειτουργήσιν ὁκτάταξια. Ἀντὶ ὅλων αὐτῶν λέγει, νὰ ζητήσωμε ἀπὸ τὴν πολιτεία τὰ ἀπαιτήματα μέσα γιὰ τὸ φράξιμον τοῦ σχολείου, νὰ ζητήσωμε νὰ λείψῃ τὸ ὁκτάκλιον διευγατωλὸν ὁκτάκλιον. Εἰς τὸ ζήτημα τῆς μετεκπαιδεύσεως ἔχει τὴν γνώμην πῶς ὁ διαγωνισμός

(Ἀπογευματινὴ συνεδρίασις ὥρα 6 μ. μ.)

Ὁρα 6 μετὰ μεσημβρίαν ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις. Ὁμιλοῦν ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν οἱ κ. Γκιζελῆς, Πάτερως, Σερικός, Μπάλλας, Εὐαγγέλιος, Μεταξάς, Στάθης, Δρόσο, Καμπανῆς, Ἀλαιογιάννης, Κασογιάννης, Τσιτσίκος, Κυλός, Ἀναγνωστάκης, Φουσός, Παναγιωτάκης, Παναγιώτης, Παναγιώτης, Βελλοπούλου, Παπαδημητρίου, Παναγιώτου, Ἀλεξιάδης, Βοῦρος καὶ Κωνσταντίνος.

ΓΚΙΖΕΛΗΣ (Καρυστίας). Ἀξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, ὡς πρὸς τὰ ἐκπαιδευτικὰ τοῦ κλάδου μὲς ἔχω τὴν γνώμην ὅτι: 1) Ἡ σήμερον παρεχομένη μορφωσις εἰς τὸν Ἑλληνα πολίτην μὲ τὴν ἑξατάξιν φέρει εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον εἶναι ἀνεπάρκεια διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ζωῆς; καὶ δὴ γλωσσικῶς καὶ μαθηματικῶς. Διότι ἀφροῦ μετὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον μόνον 5 ο/ο ἐξακολουθοῦν ἀνωτέρας σπουδὰς, ἡ Δημοτικὴ ἑκπαίδευσις εἰς τὰ λοιπὰ 95 ο/ο πρέπει νὰ παρέχῃ τελείαν μόρφωσιν. Ἐφ' ὅσον δὲ θέλωμεν ὁ πολίτης ἐξεργασμένο; εἰς τὴν ζωὴν ὡς τεχνίτης, γεωργός, ἔμπορος κτλ. νὰ κατανοῇ καὶ χειρίζεται ἐλεγχόμενα τὴν γλῶσσαν τῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν, ἀστυνομικῶν διατάξεων, ἐγκυκλίων Ὑπουργείων, Νομαρχίας, Στρατο-

πρέπει νὰ λείψῃ, ἡ ἐκλογὴ τῶν ὁπλῶν μετεκπαιδευθῶν, πρέπει νὰ γίνεται ἀπὸ ὅλες τίς περιφέρειας καὶ ὅχι ἀπὸ τὴν ἰδίαν πάντοτε, διότι ἐὰν ἐξακολουθῇ ἡ τωρινὴ καὶ ἀστρατὴν θὰ φθάσῃ ὥστε νὰ ὑπάρχουν περιφέρειαι πού νὰ μὴ στέλλουν κανένα. Ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν τοῦ ἐποπτικοῦ, ἔχει τὴν γνώμην ὅτι πρέπει νὰ λείψουν ἀπὸ αὐτοῦ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Μ. σης καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ ἐκ τῶν διδασκάλων τῆς ἑδρας ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ διαβάζεται πρότασις γιὰ τὴ λήξιν τῆς συζητήσεως.

ΓΕΩΡΓΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ζητεῖ τὴν συνέχισιν τῆς συζητήσεως, γιὰτί λέγει ὑπάρχουν καὶ ἀνίστετες γνώμες τῶν συλλόγων πού πρέπει νὰ ἀκουσθῶν.

ΠΑΠΑΣ. Ἐχει τὴν γνώμην ὅτι τὸ ζήτημα θαλασσοπυθίκε. Ἀκούσθησαν λέγει, πολλὰ, ἀλλὰ οἱ ἀπόψεις στὰ θέματα πού ἔβαλε ἡ Διεύθυνσις. Πρέπει νὰ ἀκουσθῶν καὶ τῶν ἄλλων ὑπευθύνων ἀντιπροσώπων οἱ γνώμες καὶ νὰ ἐλθῇ τὸ θέμα εἰς τὴν θέσιν του.

Καὶ ἄλλοι σύνεδροι ζητοῦν τὴν ἐξοικονομήσιν τῆς συζητήσεως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Συνιστᾷ ὅπως ποικιλοποιήσῃ ἡ συζήτησις γιὰ οἰκονομία χρόνου καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι περιιρηθῶν σὲ συγκεκριμένες προτάσεις.

ΠΑΝΑΣ ΧΡ. (Μεσολογγίου). Διαφωνεῖ μὲ τὴν προτεινόμενην ἰσορροπίαν τοῦ ὁκτατάξιου, ζητεῖ τὴν ἰσορροπίαν τοῦ ἑξατάξιου διατηρομένου καταλλήλως μὲ ὅλα τὰ ἀπαιτήματα τῆς ζωῆς.

Σὲ τὸ σημεῖον αὐτὸ λύεται ἡ συνεδρίασις γιὰ τὴν 5 30' μ. μ.

Ὡς πρὸς τὴν γεωργικὴν μετεκπαιδεύσιν ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἀπείρηται, διότι οἱ τοιοῦτοι συνάδελφοι δὲν διορίζονται ἀπαραίτητως εἰς σχολεῖα γεωργικῶν πληθυσμῶν κατὰ 90 ο/ο καὶ διότι οἱ πλείστοι δὲν εὐρίσκουν στὸ σχολεῖον τῶν κατὰλληλων ἀγρῶν πρὸς ἰσορροπία τοῦ κήτου. Ὁ μὲν λοιπὸν ἀρχοτεύονται ὡς πρὸς τὴν εἰδικότητα τῶν, χρησιμοποιοῦντες τὴν μετεκπαιδεύσιν μόνον διὰ τὴν κατὰ 2 ἑτη συντομωτέραν προπαιδευθῶν ἀπὸ τοὺς ἄλλους συναδέλφους τῶν.

Ὅθεν φρονῶ ὅτι πρέπει διὰ νόμου τὸ κράτος νὰ ἐπιτάσῃ ἡ ἀπαιτοῦσιν ὑπὲρ τοῦ σχολείου τὸν πλεονέστερον πρὸς αὐτὸ ἀγρῶν τὸν ἀνήκοντα εἰς τὴν Κοινὴν ἡ, ἢ ἑκκλησίαν ἢ εἰς μονήν. Καὶ τότε ὁ δημοδιδάσκαλος ὑποχρεωτικῶς νὰ καλλιεργῇ ὑποδομητικὸν διὰ τε τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς κατοικοὺς σχολικὸν κήπον.

ΝΙΚ. ΠΑΤΕΡΟΣ (Σφακίων). Ἐκπαιδευτικὰ.

Κύριοι Ἀντιπρόσωποι, δὲν μπορούμεν νὰ ἰσχυρισθῶμεν πῶς ἡ παρεχομένη μορφωσις ὑπὸ τοῦ σημερινοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιητικὴ. Κάθε ἄλλο.

Δὲν δύναται δυστυχῶς μὲ τὴν σημερινὴν τακτικὴν τοῦ Σχολείου ὁ τρόφιμος τοῦτο, ἔγκαταλείπει τὰ θρανία νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς μὲ τὰ ἐλάχιστα ἐφόδια πού τοῦ δίδει τὸ σημερινὸν Σχολεῖον.

Γιὰ νὰ παρασταθῇ ὁμοῦς κύριοι, ἐκπαιδευτικῶν τῶν ἐκπαιδευτῶν αὐτῇ τῶν ἀνεπαρκῶς θὰ πῶ δὲ ἔχει πολλὰς βιολογικὰς ἐλλείψεις, ἀναφερόμενος εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Σχολείου, σὲ μέθοδον, σὲ μέσα διδασκαλίας, σὲ βιβλία καὶ σὲ διδασκαλία, ἀλλὰ οἱ εἶναι ὅσοις ἐκείνους τοὺς συντελεστῆς πού δίδουν τὴν στοιχειώδη μόρφωσιν.

Παντοῦ εὐρίσκει ἀπὸ τὴν κ. ἀντιπρόσωπον καὶ, ἀν θέλῃ νὰ ἐξετάσῃ τὰ ζητήματα ἀπὸ ὑψηλότεραν σκοπιὰν καὶ τὸ μειονετικόν.

Καὶ συγκεκριμένως ἂν ρίψωμεν μὴ μετὰ εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικόν δὲν ἔχομεν εἰμὴ νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι εἰς τοῦτο κατὰ γενικὰς γρημὰς ἐπιπορεύεται ἀνεπάρκεια μορφῶν, ἐπ' αὐτῇ εἰς τὴν γένεσιν καὶ κατὰ συνέπειαν ἑλλείψεις ἐπιστημονικῆς κατάρσεως τοῦ προσωπικοῦ. Τούτο τὸ τελευταῖον δηλοῖ τὴν ἑλλειψιν ἐπιστημονικῆς μορφῶς τοῦ προσωπικοῦ ἐφρόντισε ἡ πολιτεία νὰ τοῦ θεραπεύσῃ διὰ τῆς πανεπιστημιακῆς μετεκπαιδεύσεως καὶ γεωργικῆς τοιαύτης, ἀλλὰ εἰς τὸσον περικυρμένον προσωπικόν, ὥστε μὲς εἰς τὴν πληθύνει τῶν διδασκάλων νὰ μὴ εἶναι οὐδὲν ἱκανοποιητικὸν ἢ μᾶλλον νὰ εἶναι ἐλαττωστὸν εἰς ἀποτέλεσμα τὸ μέτρον τοῦτο.

Ἀφροῦ λοιπὸν δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ ἡ μόρφωσις τῶν ἀπορριπτῶν τῶν διδασκάλων μὲς τὴν πρὸς νὰ εἰσπῶμεν γιὰ τὸ λοιπὸν πολυποικίλο μυστικὸν τῶν διδασκάλων τῶν ὑποδιδασκάλων, τῶν γυμνασιαστών, τῶν γυμνασιακῶν ταξέων,

των ἀνωτέρων Παρθεναγωγείων των δύο μαρτύρων κλπ. κλπ.

Φυσικά κύριοι αντιπρόσωποι μέσα στις ποικιλόμορφες αυτές πηγές βρίσκονται κάπου και εξαιρέσεις, λαμβάνοντες όμως υπ' όψιν μου κόνοντας την κριτική μου αυτήν το μεγάλο ποσοστόν των κατηγοριών αυτών.

Επίσης και το αναλυτικόν πρόγραμμα ὡς ἔχει σήμερον δὲν εἶναι δυνατόν κύριοι νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ πλήρως καὶ νὰ ἀνταποκριθῇ στὰς ἀνάγκας τῆς σημερινῆς ζωῆς· πού τώρα κατὰ τὴν τελευταίαν 25ετίαν ἀπ' ἧς ἐφαρμόζεται τοῦτο στὰ Σχολεῖα οἱ ἄλλοι τῆς κοινωνικῆς ἀνάγκης κατὰ πολὺ μετεβλήθησαν.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ μέσα διδασκαλίας· πού διαθέτει τὸ σημερινὸ Σχολεῖο, τὰ βιβλία καὶ τὰ διδακτῆρια ἀρκοῦμαι μόνο εἰς τὸ νὰ δηλώσω καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶς ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ὡς καὶ ἄλλοι συνάδελφοι ἐπαινοῦν, ὅτι ταῦτα εἶναι ἀνεπαρκῆ γιὰ νὰ μὴ εἴπω καλύτερον τελειώ· ἀκατέλληλα.

Πάντα ταῦτα ἔχουν ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁ Σύλλογος Σφαιρικῶν, τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω στὴν 17ην Γεν. Συνέλευσιν τῆς ὁμοσπονδίας μας, προτείνει ἄλλος:

α) Ἀντισυνταχθῇ τὸ ἐξεταξιὸν δημοτικῶν Σχολείων διὰ τῆς συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ πλουτισμοῦ τούτου διὰ τῶν ἀπαραίτητων ὁργάνων ἐκπαιδευτικῆς διδασκαλίας.

β) Περιοριθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἰς 40 δι' ἕκαστον διδάσκαλον.

γ) Νὰ ἐνομοσθῇ δι' ὅλας τὰς τάξεις τοῦ δημοτικοῦ Σχολείου ἡ δημοτικὴ ἐκπαιδευτικὴ ἡ πανεπιστημιακὴ μετεκπαίδευση ὅσον εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονικίᾳ καὶ νὰ ἐπανεβῇ εἰς ἐφαρμογὴν ὁ θεσμὸς τῆς γεωργικῆς μετεκπαίδευσως, ἀπὸ τὸν θεσμὸν τὸν ὁποῖον πολλὰ τὰ ἀγαθὰ ἀπ' ὁρῶν καὶ

δ) Νὰ ἰδρῇ ἂν εἰς στενὲς γεωγραφικὰς περιφέρειας θύρονα δημοτικά σχολεῖα εἰς ἃ θ' ἰφοιτῶσιν οἱ μαθηταὶ ἐκείνοι οἵτινες δὲν προκειτὰ νὰ ἐξακολουθήσουν γυμνασιακὰ μαθήματα καὶ εἰς τὰ ὁποῖα σχολεῖα θ' ἀσυμπληρωθῇ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν διὰ τοῦ διορισμοῦ διδασκάλων γεωργικῶς μετεκπαδευθέντων καὶ διδασκαλίας οἰκοκυρικῆς.

Ὅσον δὲ διὰ τὴν Διοίκησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως συμφωνοῦμεν ἀπολύτως μὲ τὴν εἰσηγητικὴν ἐκθεσὶν δηλαδὴ εἰς τὸ ἐκποικικὸν νὰ λαμβάνη μέρος καὶ εἰς διδασκαλίαν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ μέλους τῆς μεσῆς ἐκπαιδεύσεως, οἱ δὲ θέσεις τοῦ Ὑπουργ. Παιδείας νὰ καταλαμβάνονται καὶ νὰ συμπληρῶνται ἀπὸ διδασκάλους.

ΣΕΡΙΚΟΣ (Χαλκίδος). Τονίζει τὰ ἑξῆς:

1. Γιά τὸ Σχολεῖο

α) Πρέπει ὁ δάσκαλος νὰ μορφωθῇ. Μέχρι τώρα μὲ τὸ Μωσαϊκὸ τὸ ὁποῖο διαθέτομα, εἶναι ὡς τὸ νὰ λέμε ὅτι τὸ σχολεῖο νοσεῖ.

β) Νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν

μαθητῶν, πού σήμερα ἀντιστοιχεῖ σὲ κάθε δάσκαλο, καὶ νὰ ἀντιστοιχοῦν μόνον 40.

γ) Νὰ τροποποιηθῇ τὸ Πρόγραμμα. Πολλὰ μαθήματα, τελεία; ἔλλειποντα, νὰ προστεθοῦν, καὶ ἄλλα νὰ συμπληρωθῶν.

δ) Γλῶσσα, νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ Δημοτική.

ε) Τὸ σημερινὸν ἐξάχρονο, εἶναι ἀρκετὸ τοῦλάχιστον, διὰ τὴν σημερινὴν περίοδον. Τοῦτο πρέπει νὰ συμπληρωσῶμεν καὶ νὰ τονώσωμεν.

2. Μετεκπαίδευσις

Νὰ αὐξήσῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσαγμένων καὶ ἔτος πρὸς μετεκπαδευσιν εἰς 100. Καὶ νὰ παῖνουν καὶ δύο Πανεπιστήμια μας.

Ἀντὶ τοῦ ἐπικρατοῦτος θεσμοῦ πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ὑποψηφίων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, νὰ ἐπικρατήσῃ, ὁ ἡμῶς· τῶν προτάσεων ὑπὸ τῶν ἑκπαιδευτῶν Συμβούλων, ὡς τοῦτο γινεται εἰς τὰ Γεωργικὰ Φροντιστήρια. Καὶ ὁ λόγος εἶναι ὁ ἑξῆς: Σήμερα ἐπάρχουν πολλὰς περιφέρειαι πού δὲν ἔχουν οὔτε ἓνα μετεκπαιδευθέντα, ἐνῶ ἄλλαι ἔχουν πολλούς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, κάθε περιφέρεια ἀποκτὰ καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς αὐτῆς.

Τὰ γεωργικὰ Φροντιστήρια νὰ γίνωνται διττὰ, καὶ νὰ προσλαμβάνουν κάθε ἔτος πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Χώρας.

3. Ἐκπαιδευτικὴ Συμβούλια

Νὰ λάβῃ μέρος καὶ ἓνας δάσκαλος. Ὅλα τὰ ἄλλα συμβούλια, περίχοντες ἄτομα, τῆς κατηγορίας τῶν μόνον ἐμεῖς δικαζόμεθα ἐν ἀγνοίᾳ μας.

Νὰ λάβῃ μέρος ὡς μόνιμον μέλος ἓνας Ἐπιθεωρητὴς καὶ ὡς ἀρετὸν ἓνας δάσκαλος.

5. Ὁργανισμὸς Ὑπουργείου Παιδείας

Σωστὸ εἶναι νὰ καταλαμβάνονται οἱ κενούμενες θέσεις ἀπὸ δασκάλους. Στὸ Ὑπουργεῖο Γεωργίας π.χ. σὶδ Τμήμα Δασῶν, ὑπηρετοῦν ὑπ' ἑλλήνοι δασκάλοι. Ἐτοί καὶ σὲ μᾶς θὰ ἡμικροῦσας νὰ γίνῃ. Τίς θέσεις αὐτῆς, νὰ μὴ τίς καταλαμβάνουν πρωτοδιοριζόμενοι δάσκαλοι, ἄλλοι δάσκαλοι, μετεκπαιδευθέντες.

6. Γιά τοὺς ἀδιοριστούς

Ὑποχρεωτικὴ ἀποχώρησις τῶν συμπληρωσάντων 35 ἐτῶν ὑπηρεσίαν. Προαγωγή καὶ ἰδρυσις Σχολείων. Ἀμεισος συμπλήρωσις τῶν κενῶν θέσεων διὰ διορισμοῦ.

Κ. ΜΠΑΛΛΑΣ (Τρικάλων).

Κύριοι σύνεδροι, Δὲ θὰ ἐπικρίνω ἰσως νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα πως ἐτεθῇ σὶ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Δὲν θὰ ἔπρεπε δηλαδὴ νὰ τεθῇ ἂν εἶναι ἀρκετὴ ἡ παρεχόμενη μόρφωσις ὑπὸ τοῦ σημερινοῦ γιὰ τὴν ἀντιμετάπλησιν τῆς ζωῆς, ἀλλὰ μᾶλλον θὰ ἔπρεπε νὰ ἐρωτηθῇ ὁ κλάδος καὶ νὰ υποδείξῃ ποῖες ἐλλείψεις ἔχει τὸ σημερινὸν σχολεῖο.

Καὶ ἔπρεπε τὸ τεθῇ ἔξοις τὸ ζήτημα κύριοι συνάδελφοι, εἰς τὴν νέναν δὲν πιστεύω νὰ βρισκῶται μετὰξὺ μας, ἡ ἔξω ἀπ' ἐδῶ, ποσότης

οἰζοντας ὅτι τὸ σημερινὸν σχολεῖο δίνει τὴν μόρφωσιν ἐκείνη πού πρέπει νὰ ἔχῃ ἓνας ἄνθρωπος γιὰ ν' ἀνταποκριθῇ στὶς πολλαπλὰς ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς ζωῆς.

Ἀπ' οὗ ὅμως εἶναι ἔξοις πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ποῖα πράγματα φταῖει ὥστε δὲ μὴ δίδεται ἡ μόρφωσις πού χρειάζεται. Νὰ γὰρ ἡθελα νὰ ἐξετάσωμεν μᾶλλον οἱ ἐλλείψεις τοῦ σημερινοῦ σχολείου καὶ ὅχι ἂν αὐτὸ δίνει τὴν μόρφωσις πού θέλουμε διότι τότε φαίνεται πῶς, χωρὶς νὰ βροῦμε τὰ αἷτια μιᾶς καταστάσεως, ἀπλῶς, βλέπουμε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀς ἰδοῦμε λοιπὸν ποῖα πράγματα φταῖει γιὰ νὰ μὴ δίνει τὴν μόρφωσις πού πρέπει τὸ σημερινὸν σχολεῖο. Νὰ ποῦμε ὅτι φταῖει ὁ τύπος τοῦ ἐξατάξιου σχολείου· δὲν ἔχουμε δικαίωμα διότι αὐτὸ δὲν ὁλοκληρώθηκε. Μήπως δηλαδὴ ἰδρύθησαν ὅτι σχολεῖα ἔπρεπε νὰ ἰδρῶσιν, μὴπως δόθηκαν στὸ διδακτικὸ προσωπικὸν ὅση μόρφωσις χρειάζεται, μὴπως δόθηκαν τὰ ἐκπαιδευτικὰ μέσα πού εἶναι ἀπαραίτητα, μὴπως εἶναι κατὰ δάσκαλο ἡ ἀναλογία τῶν μαθητῶν κανονικὴ, μὴπως χρίστηκαν ὅσα διδακτῆρια ἔπρεπε; Ἀναμφιβόλως ὅχι.

Ἐπειτα καὶ ἂν υποθέσωμεν ὅτι δόθηκαν αὐτὰ, ἔγιναν οἱ δέουσες ἐρευνες ὥστε ν' ἀναφανώμεθα βίαιαι παρατηρήσεως καὶ ὅχι δογματικά; Ὡστε ἴσως νὰ μὴ φταῖει ὁ τύπος τοῦ σχολείου, ἀλλὰ ἡ μὴ ὁλοκληρώσις αὐτοῦ.

Μὰ τότε τί τὰ γίνῃ; Νὰ νὰ ὁλοκληρωθῇ πρῶτα τὸ ἐξατάξιον, νὰ γίνῃ μ' αὐτὸ ὅση χρειάζεται ἐργασία, νὰ μορφωθῇ πρῶτα τὸ διδακτικὸ προσωπικὸν καὶ τὸ σπουδαιότερον νὰ προσαρμωθῇ τὸ πρόγραμμα τοῦ σχολείου.

Γιὰ μένα κύριοι συνάδελφοι ἴσως ἡ προσαρμὴ αὐτῆ τοῦ προγράμματος νὰ ἔχῃ πολὺ μεγάλη σημασία. Ἡ γνώσις καθὼς ἔρετε δὲν ἔχει αὐτὴ κατ' ἐξουσίαν καμμιὰ σημασία ὅταν αὐτὴ δὲν ἐπιθρᾷ μορφωτικῶς. Σήμερα ὅμως ἡμεῖς προσέχουμε μᾶλλον στὸ ἐξορὴ πνεῦμα τῶν γνώσεων γιὰ τὸ πρόγραμμα ἔξοις λέει. Ἀνάγκη λακόν ἀπ' τὴν ἐξέλιξιν τῆς σημερινῆς ἀπ' ἐξορὴ καὶ τὴν ψυχολογία τοῦ παιδιοῦ ἀπ' ἐξορὴ νὰ προσαρμωθῇ τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον πιστεύω ὅτι ζημιώνει τὴν μόρφωσις τοῦ παιδιοῦ περισσότερον ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους λόγους.

Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ πρέπει τὸ Σο. Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον σὲ κάθε μεγάλῃ γεωγραφικῇ περιφέρειᾳ νὰ συστήσῃ μὴ μεγάλη ἐπιτροπὴ ἀπὸ δασκάλους καὶ καθηγητὰς διαφόρων εἰδικότητων οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ μελετήσουν τὰ ἔθνη, τὰ ἔθνη, τὴς ἀσχολίας, τίς τάσεις, τίς κλίσεις τὰς προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματα νὰ κανονίσῃ, βάσει πάντοτε τῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχολογίας τῶν παιδιῶν, τὸ πρόγραμμα, ὅπως χωρὶς ἄλλο τὸ σημερινὸν σχολεῖο περισσότερον θ' ἀποδῶσιν. Ἀποδίδω στὸ πρόγραμμα σπουδαία σημασία.

Ἀναγκάζομαι ὅμως ἐδῶ νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἡ ἰδρύσις τοῦ 8/τάξιου σχολείου μ' ἐνδοξον ἀπολύτως συμφωνοῦν ἂν ἀρθοῦν ὅλας οἱ τεχνικῆς

δυσχέρειες ὅπως ἡ γλῶσσα, τὸ προσωπικὸν, ἡ ἀναγκαία δαπάνη γιὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους· μὰ πρὸ παντός διότι, ἂν δὲν μὲ ἀπατᾷ ἡ μνήμη καὶ ἂν κατάλαβα καλὰ τὴν ψυχολογία τοῦ παιδιοῦ, ἡ τελεία ἐξέλιξιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τοῦ παιδιοῦ δὲν ὁλοκληροῦται στὸ 12ο ἔτος πού φθάσει τὸ παιδί ἀπ' τὸ δημοτικὸν σχολεῖο. Ἐτοί ἐνθ' ἔργον δὲν ἴτο νὰ γίνῃ 8/χρονο τὸ σχολεῖο, ἀλλὰ πρὸς θεοῦ, ὅχι χωρὶς νὰ ἀρθοῦν ὅλας οἱ ἀνταρτίαι προϋποθέσεις.

Αὐτὰ διὰ τὴν παρεχόμενην μόρφωσιν. Διὰ τὰ λοιπὰ ζητήματα ἐνδοξομαι ἀπολύτως συμφωνοῦν μὲ τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴ.

Κ. ΣΑΡΑΝΗΣ (Μεσολογγίου). Οἱ διδασκαλοὶ Μεσολογγίου ἔχουν τὴν γνώσιν ὅτι τὸ σχολεῖον δέον νὰ μὴν ἐξάχρονο. Νὰ φροντισώμεν διὰ τὴν τροφοδοσίαν τοῦ διὰ λακόνως προσωπικοῦ, μέσων διδασκαλίας; καὶ ἀναείσωμεν τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος.

Ἐλτ' ὅτι μετεκπαιδεύσεως ἐπιθυμοῦν ὅπως οἱ διατελέσαντες διευθυνταὶ διδασκαλείων νὰ μὴ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν ἐξαισθητικὴν ἐπιτροπὴν τῶν εἰσηγητῶν ἐξετάσεων. Νὰ ἐπικρατῇ ἡ μετεκπαιδευσις καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης νὰ αἰτηθῇ δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσαγομένων τοῦλάχιστον εἰς διακοσίους. Εἰς τὰς ἐξετάσεις διὰ τοῦ ἐπιθεωρητῆς νὰ λαμβάνωμεν μέρος οἱ οἱ πτυχιούχοι διδασκαλοὶ.

Θ. ΜΕΤΑΞΑΣ (Γουμένιστος).

α) Νὰ τροποποιηθῇ τὸ Α.Ε.Π. καὶ νὰ εἰσαχθοῦν μαθήματα πρακτικῶν γνώσεων, ἴδια διὰ τὰς περιφέρειαις μας, σηροτροφίας, μελισσοκομίας, ἀμπελοποιίας, κτηνοτροφίας, σταθμικῆς κτηνοτροφίας καὶ ἀνδροκομίας καρποφόρων κτλ. καὶ οἰκοκυρικῶν διὰ τὰ θήλα.

β) Νὰ διατηρηθῇ καὶ νὰ ὑποστηρικθῇ ὁ θεσμὸς τῆς μετεκπαιδεύσεως, ν' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων, διότι μελλοντικῶς τ' ἀποτελέσματα θὰ ὦσιν αἰσθητὰ καὶ ἐβεργιστικά διὰ τὴν ἐκπαιδεύσιν. Νὰ λειτουργήσουν τὰ Γεωργικὰ φροντιστήρια καὶ εἰς Θεσσαλονικίᾳ εἰς ἀποχρεωτικῶς οἱ (δημι)οὶ τῶν γεωργικῶν περιφερειῶν νὰ μετεκπαιθῶσι, ἀδιακρίτως ὁρίου ἡλικίας.

γ) Νὰ προσχθοῦν τὰ σχολεῖα καὶ νὰ διορισθοῦν ὅλοι οἱ ἀδιοριστοὶ δημῶν.

Γ. ΣΤΑΘΗΣ (Κυθήρων). Ἡ Ἐνωσις δημοτῶν Κυθήρων ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων ἔλαβε τὰς ἑξῆς ἀποφάσεις.

Ἡ Ἐνωσις τῶν δημοτῶν Κυθήρων νομίζει, ὅτι ὡς λειτουργοῦν σήμερον τὰ δημοτικά σχολεῖα ἡ ὑπ' αὐτῶν παρεχόμενη μόρφωσις δὲν εἶναι ἀρκετὴ. Δύναται ὅμως ἡ ἐξαιρετικὴ φοίτησις εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον νὰ δώσῃ εἰς τὸν λαὸν τὴν ἀπαιτούμενην γενικὴν μόρφωσιν, εἰς συμπληρωθῇ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν σχολείων σύμφωνα μὲ τὸν νόμον καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἔχει μόρφωσιν σύγχρονον καὶ ἀνταποκρινόμενην εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἔργου.

Ὡς πρὸς τὸν θεσμὸν τῆς μετεκπαιδεύσεως θεωρεῖ, ὅτι οὐδὲς ἀπώδωκεν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, διότι

και τον δημοδιδασκαλον εξύψωσεν ήθικώς και την λαϊκήν εκπαιδευσιν ωφέλησεν. Συνεπεία των ανωτέρω θα έπρεπε να επεκταθί αυτή, τροποποιημένον του νόμου του καθορίζοντος όριον ήλικίας και αυξανόμενον του αριθμού των εισακτέων.

Ός προς τα λοιπά, συμφωνεί με την εισηγητικήν έκθεσιν της υπό της συνελεύσεως καθορισθείσης επιτροπής.

ΔΡΟΣΟΣ (Γρεβενών). Θεωρεί ως μη άρκετή την παρεχομένην μόρφωσιν του σημερινού σχολείου. Προτείνει να τροποποιηθί το άναλυτικό Πρόγραμμα, να καταργηθί η καθαρεύουσα, να λυθί το διδασκηριακό ζήτημα, να δοθών δωρεάν βιβλία και τετράδια εις τα άπορα παιδιά.

Εις τα άλλα σημεία συμφωνεί με την εισηγητικήν επιτροπήν. Διά των τρόπων εισαγωγής εις την μετεκπαιδευσιν προτείνει όπως γίνεται αυτή άνευ έξετάσεων. Κίθε έποπτικόν Συμβούλιον θα προτείνη κατ' έτος 1 ή 2 δημόλιον διά την μετεκπαιδευσιν.

ΚΑΜΠΑΝΑΣ (Εσάνης). Συμφωνεί κατ' αρχήν με την έκθεσιν της εισηγητικής επιτροπής του συνεδρίου επί των Έκπαιδευτικών με εις παρακάτω παρατηρήσεις. Έπί του γλωσσικού ύποστηρίζει ότι μισή με τις νέγγειες που θα γίνονιν εκ μέρους της μελλούσης Διοικήσεως της Όμοσπονδίας για να καθιερωθί η Δημοτική γλώσσα στο Δημοτικό σχολείο να καθορισθί μία επιτροπή από εκπαιδευτικούς συμβούλους και άλλους ειδικούς, χωρίς να λείπη η γνώμη της Ακαδημίας και του Κλάδου για να συντάξη έπίσημο γραμματική της Δημοτικής γλώσσας δι' όλας τας τάξεις του Δημοτικού σχολείου δια την ένιαία κατεύθυνση της διδασκαλίας του μαθήματος του εις όλα τα σχολεία του Κράτους.

Υποστηρίζει ακόμη την άμεσο πλήρωση των κενών θέσεων δια διορισμού των άδιορίστων, και δια να δυνηθών να άπορροφηθών άν είναι δυνατόν πάντες οι άδιορίστοι πρέπει να θεσπισθί η ύποχρεωτική έξοδος εκ της ύπηρεσίας των συμπληρωστων 35 έτη πραγματικήν άπηρεσίαν. Ακόμη θεωρεί άναγκαίαν την άναστολήν της λειτουργίας των Ακαδημιών δια 1—2 έτη ή αν θεωρεί η πολιτεία άναγκαίαν την έφαρμογήν του θεσμού τούτου για λόγους δοκιμασίας να περιορισθί εις το διάστημα τούτο η λειτουργία μόνον δύο, μία ένταύθα και η έτέρα εις Θεσνίκην.

Έπίσης υποστηρίζει ότι προς το συμφέρον της Δημοτικής Έκπαιδεύσεως να μη προϊστανται οι Γενικοί Έπιθεωρηταί της Μέσης των Έπιθεωρητών των Δημ. σχολείων έφ' όσον είναι έξοιοι προς την Δημ. Έκπαιδευσιν, άντ' αὐτῶν δὲ να υπάρχουν Γεν. Έπιθεωρηταί Δημοτικών σχολείων οι όποιοι ως ειδικοί θα προστατεύσουν και τον δημοδιδασκαλον από τας τυχόν άδικίας του Έπιθεωρητοῦ. Όσον άφορά την έφαρμογήν του σταθίου σχολείου λέγει: "Αν και κατ' αρχήν θεωρώ πρόωρον την έφαρμογήν του 8)ταξίου έφ' όσον τὸ ήδη εἰ-

ξιν έχει τὰς γνωστὰς ἀτελείας διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν του ἐν τοῖς καὶ δ' Σύλλογος; μου εἶναι σύμφωνος νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ δίδειο Δημοτικὸν σχολεῖο εἰς τὰς πόλεις με κατεύθυνσιν βιοτεχνικὴν ἀντικαθιστῶν ἔτσι ἐκεῖ τὰ μελλοντάς τεχνικὰς σχολεῖα, εἰς δὲ τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς ὑπαίθρου με κατεύθυνσιν γεωργικὴν χωρὶς νὰ λείπῃ καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις καὶ τὸ μάθημα τῆς οἰκοοικονομικῆς διὰ τὰς μαθητριάς. Στὸ ἐποπτικὸν πρέπει νὰ συμμετέχῃ καὶ εἰς διδασκαλίας, οἱ δὲ διδασκαλοὶ νὰ δικαιονταὶ νὰ λαμβάνουν γνώσιν τῶν ἐκθέσεων τῶν Έπιθεωρητῶν διὰ πολλοὺς καὶ γνωστὸς λόγους.

ΑΛΑΦΟΓΙΑΝΝΗΣ. Έπειδὴ οἱ περισσότεροι κ.κ. ἀντιπρόσωποι τῶν Συλλόγων συνεφωνήσαν με τὴν Έκθεσιν τῆς Έπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Έκπαιδευτικῶν, ἥς καὶ ἀποτελῶ μέλος, καὶ διεφρόνησαν μόνον ὡς πρὸς τὴν ἰδρυσιν ὀχρονου Λαϊκοῦ σχολεῖοι, ἔχω νὰ δηλώσω τὰ ἑξῆς: 1) "Ὅτι ἡ γνώμη τὴν ὁποῖαν ὑπεστήρικτα στήν Έπιτροπὴ εἶναι καὶ γνώμη τοῦ Συλλόγου μου. Τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ ἀντικρούω ἀπὸ τὰς δύο κυριώτερες πλευρὰς του. 1) Ἀπὸ ἀπόψεως ποιοτικῆς ἐπαρκείας τοῦ προσωπικοῦ καὶ 2) ἀπ' τὴν οἰκονομικὴν του ἀποψη. Φρονούμε ὅτι τὸ πρῶτον εἶναι ἐπαρκές, ἀφοῦ πρόκειται τὴν ἴδια ὕλη νὰ διδάξῃ μέσα στὰ 8 χρόνια. Τὰ γεωργικὰ μαθήματα θὰ διδάσκουν οἱ μετεκπαιδευθέντες στὰ Φροντιστήρια.

"Ας μὴ μᾶς φοβίξῃ, κ. Συνάδελφοι, τόσο πολὺ ἡ ποιοτικὴ ἐπαρκεία τῶν δασκάλων. Ἐλάχιστον εἶναι τὸ ποσοστὸ, ποῦ εἶναι ἀνεπαρκές. Ἀλλὰς τὰ μὴ ληθισθῶν ὅτι πῶς προχωροῦμε πρὸς τὰ ἑμπρός. Οἱ παλαιότεροι ἀποχωροῦν καὶ ἔρχονται οἱ νέοι, ποῦ εἶναι καταρτισμένοι καὶ οἱ όποιοι συμπληρῶνουν τὴν μόρφωσίν του με τὰς μετεκπαιδεύσεις.

Ερχομαι νὰ ἐξετάσω τὴν οἰκονομικὴν πλευρὰ. Ἀφοῦ, κ. Συνάδελφοι, ὅλοι συμφωνοῦμε πὺς πρέπει τὰ παιδιά τοῦ λαοῦ νὰ παρῶνουν ὅσο τὸ δυνατόν πληρεστέρα μόρφωση, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ παλαύουν ἀποτελεσματικῶς στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ ἀφοῦ τὰ λαϊκά στρώματα συνεισφέρουν στήν Πολιτείαν πολὺ πολλὰ ἀπ' ὅλας τῆς ἄλλης Κοινωνικῆς τάξεως, ἔχω τὴ γνώμη πὺς τὸ ζήτημα τοῦ ὀχρονου σχολείου δὲν ἔπρεπε νὰ πάρῃ οἰκονομικὴ μορφή, γιὰτὶ ἡ Πολιτεία πρέπει νὰ ὑποστή καίθε ἑαυτὴν γιὰ τὸ λαϊκὸν σχολεῖον. Ἐπίσης δ' Σύλλογός μου, κύριοι Συνάδελφοι, θεωρεῖ ζήτημα τιμῆς γιὰ τὴν Ὁργάνωσιν τῆς τακτοποίησης τοῦ ζητήματος τῶν άδιορίστων συνάδελφων μας καὶ τὴν κατάργησιν τῆς ἐξαμβλωματικῆς διατάξεως περὶ δοκιμότητος τῶν νεοεισερχομένων δημῶν.

ΚΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ (Καβάλλας). Θεωρεῖ ὅτι ἡ μόρφωσις ἡ παρεχόμενη δὲν εἶναι ἀρκετὴ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ μαθητὴς τὴν ζωὴν. Προτείνει νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα καὶ νὰ προστεθῶν μαθήματα γεωργικά, ὕμνι- νης. Ὅμοίως νὰ διδασκῇ ἔθνικὴ

ἀγωγή καὶ καθήκοντα τοῦ πολίτου. Πρέπει νὰ κατοργηθῇ ἡ καθαρεύουσα καὶ νὰ καθορισθῇ ἡ ζωντανὴ δημοτικὴ νὰ ἐφαρμοσθῇ το 8) χρόνι σχολεῖον εἰς πόλεις ἄνω τῶν 2000 κατοίκων καὶ νὰ μορφωθῇ τὸ διηκτικὸν προσωπικὸν καταλήλως. Νὰ προαχθῶν ὅλα τὰ σχολεῖα... Νὰ ἐπεκταθῇ ἡ μετεκπαιδευσις εἰς Θεσνίκην με ὄριον 75. Εἰς τὸ ἐποπτικὸν νὰ συμμετάσχῃ καὶ εἰς Δημῶλος.

Διαμορφύομαι διότι δὲν μοι ἐπετράπη νὰ συνεχίσω τὴς ἀπορρίσεις τοῦ Συλλόγου μου ἐπὶ τῶν Έκπαιδευτῶν.

Κ. ΤΖΙΤΖΙΚΟΣ (Ὁρεστιάδος). Κύριοι Συνάδελφοι, ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἐκπαιδευτικῶν, στήριζομαι ἐπάνω στὸς ἀπορρίσεις οἷς δ' σύλλογός μου ἔλαβε κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς καρπούς οἷς ἀποδίδει τὸ μέγα μέρος τῶν σχολείων μας σήμερον.

Πολλοὶ εἶναι αἱ ἀνάγκαι, κύριοι συνάδελφοι, ποῦ πρέπει νὰ περαθῶν εἰς τὸ σημερινὸν Σχολεῖον διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀριωτέρα ποιοτικὴ μόρφωσις εἰς τοὺς τροφίμους τοῦ λαϊκοῦ σχολείου. Αἱ ἀνάγκαι καὶ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθῶν πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς καλύτερώσεως τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ διδασκάλου ἵνα νῆ ἐπαναληθῶνται καὶ αὐτὰ με λεπτομερῆς ἔκθεσιν ἀφοῦ καὶ πολλοὶ ἄλλοι, κ. συνάδελφοι, ἐτόνισαν διὰ περὶ ὁποῖον νὰ κάμω ὅσο τὸ δυνατόν ἀσθητὴς ἀπαντήσεις ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

Καὶ 1) Εἶναι ἀρκετὴ ἡ παρεχομένη μόρφωσις κλπ. ὁμιλῶν κατὰ τὴν ἀπορρίσεις τοῦ προοιμίου τοῦ προγράμματος συμφωνοῦ με τὴς ἀπαιτήσεις τῆς σήμερινης ζωῆς καὶ ὅχι νὰ ἔχομεν πρόγραμμα ποῦ καταρτίσθῃ ἔδω καὶ 30 χρόνια ποῦ διαφορετικὰ ἦσαν αἱ συνθήκαι τῆς ζωῆς καὶ ἄλλαι αἱ ἀρχαὶ καὶ μέθοδοι τῆς ἐπιστῆς διὰ τὴν ἀνάλογον μόρφωσιν καὶ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς ἐν γένει ἀπὸ ὅτι μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὸ σημερινὸν σχολεῖον.

2) Ἡ ἐκπαιδευσις, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι προκλήσαντες ἀνέφερον νὰ γίνῃ 8ετής καὶ εἰς τὰς δύο ἀνωτέρας τάξεις νὰ διδασκῶνται τοιαῦτα μαθήματα ἀνάλογα πρὸς τὰς ἀνάγκας ἐκείτης περιφέρειας. Νὰ γίνῃ δὲ συμπλήρωση τῶν σχολείων με τὸ ἀνάλογον προσωπικὸν ἥτιι γεωργικῶς μετεκπαιδευθέντων οἰκοκυρῶν κλπ.

3) Νὰ ἰδρυθῶν σχολεῖα καὶ νὰ προαχθῶν τὰ αὐτὰ καὶ νὰ τηρηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναλογία ἀριθμοῦ μαθητῶν δι' ἕκαστον διδασκαλικὸν καὶ τοῦτο πολλὴν περισσό- τηρον εἰς τὰς νέας χώρας, κ. συνέδριοι, ποῦ παρουσιάζονται ἡ κατάστασις ἀπελπιστικὴ ὅπου οὔτε σχολεῖα ὑπάρχουν ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐπαρρέσεων. Μόνον τρέλλα δύναται νὰ ὀνομάσῃ κανεὶς τὰ πρῶτα μόνον σχολεῖα, ἀλλὰ καὶ δ' ἀριθμὸς μαθητῶν ποῦ ἔχει καθε δασκαλὸς δὲν εἶναι ὀλιγότερος τῶν 130—140 ἀνατῶν, καὶ μαθητῶν τῶν

πλείστον ποῦ τὸ μέγα μέρος δὲν γνωρίζει οὔτε τὴν μητρικὴν γλῶσσαν τὴν ἑλληνικὴν. Δυστυχῶς ἡ κατὰστασις αὐτὴ τοῦ σχολείου μας ὑποπίπτει καὶ εἰς τὴν ἄμεσον ἀντιληπνὴν ὁδὸν κρατῶν Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας. Διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ δοθῇ περισσοτέρα προσοχὴ πρὸς τὸ συνοριακὸν σχολεῖον. Διότι δίδωμεν οὕτω τὴν κικὴν ἐν- τὸν πωσιν τῆς ὅλης ζωῆς καὶ προόδου τῆς ἐκπαιδεύσεώς μας.

2) Τὶ ἀπέδωκεν ὁ θεσμός τῆς μετεκπαιδεύσεως κλπ.

Διὰ τὸν πλήρη καταρτισμὸν τοῦ προσωπικοῦ εἶναι ἀνάγκη νὰ μετεκπαδευθῶν ὅλοι οἱ δημοδιδάσκαλοι τοῦλάχιστον 3—5 ἀπὸ ἐκάστην περιφέρειαν ἐτησίως, νὰ καταργηθῶν αἱ εισαγωγικαὶ ἔξετάσεις, νὰ γίνονται δὲ αὐστηρότεραι κατὰ τὸ τέλος. Νὰ ἐπαναρχισῇ ἡ μετεκπαίδευσις εἰς τὰ γεωργικὰ φροντιστήρια καὶ ἡ ἀποστολὴ ἐκ τούτων κατόπιν ἐξετάσεων εἰς Ἐν- ρώπην.

3) Διοικήσεως Έκπαιδεύσεως: Εἰς τὸ ὑπάρχον ἐποπτικὸν νὰ προστεθῇ καὶ εἰς διδασκαλίας.

4) Ἀδιορίστοι. Διὰ τὴν ἀπορρόφησιν τῶν άδιορίστων συνάδελφων νὰ ἐξέλθουν οἱ συμπληρωσάντες 35-τίαν.

Οὕτω μόνον κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ὁμῶν ὅσον καὶ ἐκείνων τοῦ ὁποῖου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω διὰ δυνηθῶμεν νὰ ἱλπζωμεν ὅτι διὰ καλύτερώσεως καὶ τὸ δισκαλο καὶ τὸν σχολεῖον. Αὐτὰ ὅμως δὲν εἶμαι τόσον αἰσιόδοξος ὅτι μποροῦν νὰ γίνονιν ὅλα ὑπὸ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς περιστάσεις, ἀλλὰ ὡς προσπαθῶμεν νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὴν ἄμεσον ἀντιληπνὴν καὶ κρίσιν τῶν ἀρμοδιῶν νὰ ἱκανοποιήσωσιν οὗτοι ὅτι ἐπιτρέπει ἡ παρούσα στιγμή γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Λαϊκοῦ Σχολείου καὶ τοῦ ἐργάτου αὐτοῦ.

Ι. ΚΑΛΟΣ (Κεφαλληνίας). Ὁ σύνδεσμος τῶν δημῶν Κεφαλληνίας τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκπροσωπῶ, ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν Έκπαιδευτικῶν ἔχει τὴν ἑξῆς γνώμην.

Έπὶ τοῦ α'. Ζητήματος. Εἶναι ἀρκετὴ ἡ παρεχομένη μόρφωσις ὑπὸ τοῦ σημερινοῦ δημ. σχολείου κτλ.

Ἡ ὑπὸ τοῦ σημερινοῦ δημοτικοῦ σχολείου παρεχομένη μόρφωσις διὰ τὸν ἀντιμειψισμὸν τῆς ζωῆς δὲν εἶναι ἀρκετὴ καὶ προτείνει ὡς πρὸς συμπλήρωσιν προτεθῶσιν εἰς τὸ δημ. σχολεῖα τῶν πόλεων καὶ εἰς τὰς πρωτευούσας ἡ κεντρικώτερα χωρία τῶν νέως δήμων δύο τάξεις εἰς τὰς διδασκῶνται ἔγκυ- κλοπαιδικὰ καὶ πρακτικὰ γνώσεις.

Έπὶ τοῦ β'. Ζητήματος: Τὶ ἀπέδωκεν ὁ θεσμός τῆς Πανεπιστημικῆς μετεκπαιδεύσεως κλπ.

Ὅτι ὁ θεσμός τῆς Πανεπιστημικῆς μετεκπαιδεύσεως ἔδωκεν ἀμικρὰ ἀποτελέσματα καὶ οἱ δέον οἱ μετεκπαιδευόμενοι νὰ διπλασιασθῶν ἡ καὶ τριπλασιασθῶν ἀ- κόμη καὶ νὰ καταργηθῇ καὶ τὸ ὄριον τῆς ἡλικίας.

Έπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συνθέσεως τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου νὰ προστεθῇ καὶ εἰς αἰρετὸς δημοδι- δασκαλὸς ὡς τέταρτον μέλος. Έπὶ

δὲ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ὁ σύνδεσμος ἔχει τὴν γνώμην νὰ χωρισθῇ τὸ τῆς δημοτικῆς συμβούλιον καὶ νὰ εἶναι δύο αἰρετὰ μέλη.

Τὸ γ'. δ'. ἐπὶ τῆς διευθετήσεως τῶν ἀδιορίστων δημοδιδασκάλων ὁ σύνδεσμος προτείνει:

α) Πάντες οἱ συμπληροῦντες 35ετῇ ὑπηρεσίαν δημοδιδασκάλου ἀπολύονται ὑποχρεωτικῶς. β) Οἱ (εἰς δημοδιδασκαλίαν) ἄμα τῇ συμπληρώσει τριακονταετίας νὰ ἀπολύονται ὑποχρεωτικῶς λαμβάνοντες ἀντίλογον σύνταξιν. γ) Αἱ ἔγγραφαι διδασκαλίσσαι ἄμα τῇ συμπληρώσει εικοσιπενταετίας νὰ ἀπολύονται ὑποχρεωτικῶς λαμβάνοντες ἐπίσης ἀντίλογον σύνταξιν.

Ὁ σύνδεσμος ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἂν πραγματοποιηθῶσιν τὰ ἀνωτέρω α', β', καὶ γ', διὰ γίνωσιν πολλὰ κενὰ καὶ διὰ διορισθῶσιν οἱ ἀδιορίστοι συνάδελφοι πρῶς τοὺς ὁποίους αἰσθάνεται βαθεῖαν συμπάθειαν.

ΝΙΚ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ (Σητεία). Ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὁ Σύλλογος Σητείας ἔχει τὴν ἐξῆς γνώμην:

1) Ἡ παρεχόμενη ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου μόρφωσις δὲν εἶναι ἐπαρκής.

Νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἔκτασις ὑκταταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου εἰς τὰ κέντρα τῶν τῶς δήμων καὶ νὰ προσχῇ εἰς αὐτὰ ἡ ἐπαγγελματικὴ, γεωργικὴ, οἰκοκυρικὴ καὶ ὑγειονομικὴ μόρφωσις.

2) Νὰ ἀξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μετεκπαιδευμένων πανεπιστημιακῶς καὶ γεωργικῶς, ἂν δὲν εἶναι νὰ γίνωσιν 5 μετεκπαιδευόμενοι.

3) Νὰ διατίθεται ὑποχρεωτικῶς ἀνάλογον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ποσοστὸν ἐκ τῶν εἰσπραττομένων κοινικῶν φέρων, δι' ἀνέγερσιν καὶ λοιπῶν διδασκαλῶν.

4) Νὰ γίνῃ σύμπυξις τῆς διδασκομένης ὅλης, τροποποιήσις καὶ συγχρονισμὸς τοῦ προγράμματος.

5) Νὰ συγγραφῶν κατάλληλα βοηθητικὰ βιβλία δι' ὅλα τὰ μαθήματα ἐκπαιδευτικῆς ἀκριβείας, δι' ἀφαιρέσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ὥστε νὰ διδάσκωνται ὀλίγα καὶ καλὰ.

6) Νὰ διορισθῶν ὅλοι οἱ ἀδιορίστοι εἰς τὰς κενὰς θέσεις, καὶ νὰ προαχθῶν τὰ ὑπάρχοντα σχολεῖα τὰ ἔχοντα νόμιμον ἀριθμὸν.

7) Νὰ συμμετέχουν εἰς τὰ Ἐποπτικά Συμβούλια καὶ 2 διδάσκαλοι ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τῶν συναδέλφων.

8) Νὰ γίνωσιν 2 οἱ αἰρετοὶ Ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι τοῦ κλάδου, καὶ νὰ γίνεσιν ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐντὸς τοῦ Μαΐου, νὰ ψηφίζωσιν δὲ ὅλοι ὑποχρεωτικῶς.

Χ. ΦΑΣΣΟΣ (Καλαβρύτων). Ὡς πρὸς τὴν ἀπονομὴν τοῦ βαθμοῦ Τμηματάρχου Β' συμφωνῶ, ὅτι πρέπει νὰ ἀπονέμεται εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους Εἰσηγητὰς μετὰ ὡρισμένου χρόνου. Ἐπίσης συμφωνῶ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μετεκπαιδευμένων πρέπει νὰ ἀξηθῇ εἰς 100 διὰ τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ 100 διὰ τὸ τῆς Θεσσαλονίκης.

Νὰ εἰσαγῶνται ἀνεὺ ἐξετάσεων καὶ ἀνεὺ ὁρίου ἡλικίας, τῇ υποδεί-

προσέρχονται εἰς τὰ κέντρα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ὑπηρετοῦν 2 καὶ 3 διδασκάλους τοῦ δημοδιδασκάλου. Τὸ δὲ ἐκαστοτε αἰρετὸν μέλος νὰ μὴ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τῶν μετεκπαιδευμένων, ἀλλὰ ὁ ἐκαστοτε κληρονομήσῃ τὸν Παιδαγωγικὸν τοῦ Πανεπιστημίου, τὰ δὲ γράμματα νὰ φυλάσσονται ἐπὶ ἐν ἑτοῖς, ἵνα ὁ τυχὸν ἀδικολογούμενος εὐλόγηται τὸ δίκαιόν του. Ὡς πρὸς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον προτείνω νὰ περιληφθῇ ὡς μέλος καὶ δημοδιδάσκαλος, ἐκλεγόμενος κατὰ διεῖαν παρὰ τῶν δημοδιδασκάλων τῆς περιφέρειας.

Ὡς πρὸς τοὺς ἀδιορίστους δημοδιδασκάλους συμφωνῶ πρὸς τοὺς προτείνοντας ὅπως συντίμως ληφθῶσιν τὰ κατάλληλα μέτρα.

Ὡς πρὸς τὴν ἵδρυσιν καὶ προαγωγὴν τῶν σχολείων καὶ πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων συμφωνῶ μετὰ τοὺς προτείνοντας.

ΖΑΧ. ΠΛΑΓΙΩΤΑΚΗΣ (ἀντιπρόσωπος Πεδιάδας-Κρήτης). Εἰναι ἀρκετὴ ἡ παρεχόμενη μόρφωσις ὑπὸ τοῦ σημερινοῦ δημοτικοῦ σχολείου γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ζωῆς καὶ ἂν ὅχι πῶς πρέπει νὰ συμπληρωθῇ.

Κύριοι συνάδελφοι, ἡ μόρφωσις ποὺ δίδει τὸ σημερινὸν σχολεῖον δὲν εἶναι ἀρκετὴ διὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ζωῆς. Εἰς τὸ τοιοῦτον συντελοῦν πολλὰ αἰτία καὶ πρῶτα εἶναι ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ διδασκαλικοῦ προσωπικοῦ καὶ ποσοτικῶς καὶ ποιοτικῶς. δευτέρως, ἡ ἀνεπάρκεια τῶν μέσων ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὁ διδάσκαλος εἰς τὴν διευθεσίαν του καὶ τρίτον ἡ πληθώρα τῶν μαθητῶν εἰς ἐκάστην σχολεῖα.

Δὲν μπορούμε, κύριοι, νὰ ποῦμε, καὶ πρέπει νὰ τὸ ομολογήσωμεν, ὅτι ὁ σημερινὸς διδάσκαλος, ἔχει τοιαῦτα ἐφόδια ὥστε νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ σχολείου.

Δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι τὰ σχολεῖα μας εἶναι ἐφοδιασμένα μετὰ ἐποπτικά μέσα καὶ ἄλλα μετὰ τὰ ὁποῖα διευκολύνεται τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου.

Ὑπάρχουν, κύριοι, σχολεῖα, μόνον κατ' ὄνομα σχολεῖα, ἂν μὴ τις μέσα ἐκεῖ θὰ εἶχε 4 ἑτηρὸς τοῦχους καὶ 4 ἢ 5 θρανία ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὁμήρου καὶ ἐκεῖ ἐνστασιάζονται 80 καὶ 100 παιδιὰ.

Ὑπάρχουν μοναξιά μετὰ 6 τάξεις καὶ 80 ἢ 100 μαθητὰς μετὰ ἑνα δάσκαλο καὶ διην οστίαν καὶ διην δέλησιν καὶ ἂν ἔχῃ αὐτὸς ὁ δάσκαλος ἂν μπορῇ νὰ ἐπαρκέσῃ καὶ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ ἔργον του. Καὶ δὲν εἶναι, κύριοι, ὀλίγα τὰ σχολεῖα αὐτά, εἶναι, ἂν δὲν ἀπατώμαι περὶ τὰ 5 χιλιάδες μοναξιά καὶ αὐτὰ φοιτοῦν περὶ τὰς 290 χιλιάδας ἑλληνόπουλα. Ὅποια περιμένετε, κύριοι, νὰ εἶναι ἡ μόρφωσις τῶν παιδιῶν αὐτῶν; Καὶ ποῖα ἐφόδια θὰ πᾶρουν γιὰ νὰ ἀντεπξέλθωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς. Πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ τούτου προτείνω ὅπως ὅλα τὰ μοναξιά σχολεῖα πού ἀπέχουν 8 ἢ 4 τῆς ὥρας ἀπὸ τὰ κέντρα νὰ περιορισθῶν εἰς τετρατάξια, οἱ δὲ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων νὰ

ἔξω τῶν ἐπιθεωρητῶν, διότι σκοπὸς τῆς μετεκπαιδεύσεως εἶναι ἡ γενικὴ δασκαλία. Καὶ τὰ κεντρικὰ αὐτὰ σχολεῖα ἀπὸ ἐξαιρέσια νὰ γίνωσιν ὁκτατάξια.

Τὸ σχολεῖον, ὁκτοτάξιον, αὐτὸ κύριοι, πρέπει νὰ τὸ προπαγαγεύσασιν οὐσιαστικῶς καὶ νὰ τὸ ἐπιβάλλωμεν ὡς ἀπαραίτητον καὶ ἀναγκαστικὸν εἰς τὴν οἰκονομίαν καὶ εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις. Τὸ πρόγραμμά δὲ τῶν μαθημάτων καὶ ἡ ὕλη ποὺ θὰ διδάσκαται σ' αὐτὰ νὰ εἶναι ἀνάλογον μετὰ τῆς σημερινῆς ἀνάγκης τῆς ζωῆς.

Βεβαίως θὰ ἀπαιτηθῶν δαπάνες μεγάλας, ἀλλὰ τὸ Κράτος, ὁφείλει καὶ πρέπει νὰ δώσῃ προηγουμένως μόρφωσιν στὴν ἐλληνικὴν λαόν. Καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις ἡ ὁποία εἶδετε τόσον ζῆλον καὶ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς δασκάλους καὶ τὸν ἐξύψωσεν ὀλίγως καὶ ἡδὴ καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν θῆκην ποῦ τοῦ ἀνέκειν, δὲν ἂν φεισθῇ δαπανᾶν καὶ μέσων διὰ τὴν μόρφωσιν τῆς νέας γενεᾶς.

Γεννᾶται ὅμως ἡ ἀπορία. Τὸ ὑπάρχον διδασκαλικὸν προσωπικὸν εἶναι κατάλληλον καὶ δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ ὅχρονον σχολεῖον; Βεβαίως ὅχι, ὅπως καὶ ἀνωτέρω εἶπον. Τότε προτείνω νὰ διπλασιασθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μετεκπαιδευομένων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ νὰ φοιτοῦν 100 εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ 100 εἰς τὸ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ νὰ τροποποιηθῇ τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων, ὥστε νὰ μὴ λαμβάνουν μόνον θεωρητικὴν μόρφωσιν ἀλλὰ καὶ πᾶντες πρακτικὴν καὶ συγχρονισμένην.

Ὁ σημερινὸς μετεκπαιδευόμενος ἐξύψωσε τὸν δασκάλον ἡθικῶς καὶ τὴν λαϊκὴν ἐκπαιδεύσιν ὠφέλησεν πολὺ.

Εἰς τὰ ἐποπτικά συμβούλια εἶναι βέβαια ἀνάγκη νὰ μποῦν διδάσκαλοι διότι καὶ ὁ γυμνασιάρχης καὶ ὁ δικαστικὸς εἶναι ἔννοι πρὸς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον. Ἐπειδὴ δὲ παρῶνται ἐκαστοτε ζήτηματα χρήζοντα νομικῆς ἐξηγήσεως, νομίζω ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκλεισθῇ τὸ δικαστικὸν μέλος, διὰ τοῦτο ἔχω τὴν γνώμην νὰ εἶναι τὸ συμβούλιον πενταμελές, δηλαδή ἀπὸ τὴν ὕψην ὑπάρχουσιν σύνθεσιν καὶ ἀπὸ δύο αἰρετῶς διδασκάλους.

Εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀδιορίστων δημοδιδασκάλων συμφωνῶ εἰς ὅσα εἶπεν ἡ εἰσηγητικὴ εἰτροπή. Προσθέτω μόνον ὅτι αἱ ἔγγραφαι διδασκαλίσσαι πρέπει νὰ ἐξορῶνται προαιρετικῶς μετὰ 20ετῇ ὑπηρεσίαν καὶ νὰ λαμβάνουν τὴν ἀντίλογον σύνταξιν.

ΠΟΥΡΓΑΛΗΣ. Τὸ ὁκτάχρονο δημοτ. σχολεῖον γιὰ τὸ ὁποῖο μίλησαν οἱ προτείναντες εἶναι ἀλήθεια πῶς καταρτίζει τὸ παιδί ὅπως μετὰ θέλωμε καὶ τοῦ δίδει ὅλα τὰ ἐφόδια γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ζωῆς. Ἐξοστῶμεν λοιπὸν μετὰ ἐπιφύλαξιν δυνάμεθα νὰ ἀνταπεξέλθωμεν εἰς πολλὰ πλεονεκτήματα τοῦ τούτου συστήματος.

Ἐπίσης συμφωνῶ ἀπόλυτα ὅτι πρέπει σὲ ἀπορία παιδιὰ τὸ πρῶτος νὰ ἔρχεται ἀργὸν ὅπου τοῦ εἶναι

δυνατὸν ἀφοῦ ἡ φοίτηση εἶναι ὑποχρεωτικὴ.

Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως γιὰ τὴν πανεπιστημιακὴν μετεκπαιδεύσιν ὁρίζοντες κανεὶς μὴ μπεῖα στὴς ἀπαιτήσεις τοῦ σημερινοῦ σχολικοῦ βίου, οἱ σὺ δὲ δάσκαλοι εἶναι ἀπαραίτητοι ἡ ἀνώτερη μόρφωσις τὴν ἀνέκτην αὐτὴν μόρφωσιν ὁ δάσκαλος τὴν παίρνει ἀπὸ τῆς μετεκπαιδεύσεως. Γιαυτὸ ὁ θεσμὸς τῆς μετεκπαιδεύσεως θεωρεῖται ὡς μία ἀπὸ τῆς μεγάλαις νίκαις ποὺ ὁ κλάδος ὡς τώρα ἔχει πετύχει. Ὑστερὰ ὅμως ἀπὸ τὴν κατάρτιση τῶν γεωργικῶν φροντιστηρίων στὴν ἀπελθὴ τῆς κατὰ πανεπιστημιακῆς τέλει, ἡ νίκη ἀρχισε νὰ χάνεται καὶ τὰ γλυκὰ ὄνειρα πολλῶν νέων συναδέλφων ἀρχισαν νὰ σβύνουν μετὰ τὴν ἀπαγορευτικὴν. Ἡ μετεκπαιδεύσις ποὺ ὀλίγες γίνεται κατευσθῆναι τὸ δάσκαλο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν ἀνωτέρων ἰδρυτικῶν τοῦ σημερινοῦ σχολικοῦ, ὁ μόνος πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ, ἀλλὰ τροποποιημένη ἰκανοποιεῖς πόρτες τοῦ Πανεπιστημίου γιὰ τὴν μετεκπαιδεύσιν περισσῶν συναδέλφων καὶ τὴν ἐπέχρησιν τῆς σὲ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσπίνης. Ὅσο ὅμως ὁ θεσμὸς τῆς μετεκπαιδεύσεως εἶναι τόσο καλὸς ἐν τούτοις ἡ ἐκλογὴ τῶν εἰσαγωγόμενων ὅπως γίνεται σημεῖον εἶναι αἰτιολογικὸν καὶ ἀδικον. Ἐκατοντάδες νέοι συναδέλφοι ἐκινῶν ἀπὸ τὰ πρὸ ἀτὸμα χωρία τῆς χώρας μας γιὰ μὲν ἐλπίδες καὶ δυνάμεις, ὅμως στὴν Ἀθήνα, ξιδεῖσιν τῆς μικρῆς οἰκονομίας τῆς ἡμετέρας φιλῶν τοῦ; μισθοῦ; τοῦ; κἀθ' ὅσοντα δύο μέρες σὲ θανάτῳ τῆς ἀγωνίας μόνον γιὰ νὰ μνηστῇ καὶ ὑστερὰ γυρῶσιν πίσω σὲ τὴν θέσιν τοῦ γυναιχοῦ πρὸς τὴν ἐλπίδα καὶ ὅμως ἀλλὰ ἀπαγορευτικὴ καὶ παρανομιὰ. Αὐτὸ γὰρ θὰ συνέβαινε ὅμως; ἂν τὸν ὑποψήφιον γιὰ τὴν μετεκπαιδεύσιν τὸν ἔστειλεν τὸ Ἐποπ. συμβούλιο ὅπως ἔστειλεν τὸν υποψήφιον σὲ γεωργ. μετεκπαιδεύσιν.

Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ ποὺ βρίσκονται σὲ ἀμεση ἐπαφὴ μετὰ τοὺς δασκάλους τῆς περιφέρειας τοῦ; μπορούν νὰ ἐκλέξωσιν τὸ καλύτερον καὶ εἶσι μ' αὐτὸ τὸ τρόπο καὶ τοὺς περισσώτερους ἀπαλλάσσει ἀπὸ τῆς ὀλίγης καὶ τὰ καλὰ τοῦ θεσμοῦ σκοπεύονται σ' αὐτὸς τῆς περιφέρειας. Στὸ σημεῖον αὐτὸ πρέπει πολὺ νὰ προσέξῃ ἡ νέα διοίκησις. Καὶ τώρα ἐκτελέσας ἐντολὰς τοῦ Συλλόγου μου λέγω δι' ἡ κατάρτιση τῆς γεωργικῆς μετεκπαιδεύσεως ἰσοδυναμεῖ μετὰ δολοφονία κατὰ τοῦ παιδιοῦ τοῦ χωροῦ. Σήμερα ποὺ ἔχει παστοποιηθῇ πῶς ἡ σημερινὴ παρεχόμενη μόρφωσις σὲ παιδί δὲ δίνει ὅλα τὰ ἐφόδια γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ζωῆς, γιὰ τοῦτο ὁκτάχρονο τὸ δημοτικὸν σχολεῖον. Σήμερα ποὺ οἱ περισσώτεροι νέοι ἀρτῶνται τὴν ἐξίαν καὶ τὸ ἀλλοτὶ καὶ ἀρτῶνται τοὺς κοινωλυσφόρους νομίζοντας πῶς θὰ ζήσουν καλύτερα. Σήμερα ποὺ ἐξ αἰτίας τῆς ἀδιαφορίας μας γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς κἀθ' ὅσοντα τὸ μέλλον σὺντα τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως θὰ πρέπει νὰ ἀφῆσθωμεν εἰς μοιρολατρικὰ ἀπαράσηρη τῇ κατάρτιση

ἐπιμελείας οἱ συμπληρώσαντες τὸν συντάξιμον χρόνον. 2) Διὰ τῆς προαιρετικῆς ἐξόδου τῶν ἐγγύμων διδασκαλισσῶν διδομένης αὐταῖς ἀναλόγου συντάξεως. 3) Διὰ τῆς προαγωγῆς τῶν σχολίων τὰ ὁποῖον ἔχουσι διπλάσιον καὶ τριπλάσιον ἀριθμὸν μαθητῶν τοῦ νόμου. 4) Διὰ τῆς ἰδρυσεως νέων σχολίων εἰς συνοικισμοὺς ἀπορριμμένους τοιούτων καὶ 5) Διὰ τῆς προαιρετικῆς ἐξόδου τῶν ἰερωμένων διδασκάλων διδομένης καὶ αὐτοῖς ἀναλόγου συντάξεως.

3) Τροποποίησις ὀργανισμοῦ Παιδείας.

Ὁ Σύλλογός μου ἔχει τὴν γνώμην ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ σχολείου πρέπει νὰ τροποποιηθῇ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Ὑπομνησίου τῆς Παιδείας ὥστε εἰς τὸ μέλλον αἱ κενοῦμεναι εἰς τὴν τιμὴν τῆς Δημοτικῆς ἐκπαίδευσως θέσεις νὰ κατελαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ προσηλωμένων προσερχομένων ἐκ τοῦ κλάδου τῆς ἡμ. ἐκπαίδευσως. Ἐπίσης νὰ ἀντιπροσωπεύηται ὁ κλάδος εἰς τὰ ἐποπτικά συμβούλια τὰ περιφερειακὰ διὰ δύο αἰρετῶν ἀντιπροσώπων τοῦ καὶ νὰ ἀσκήσῃ εἰς δύο ὁ ἀριθμὸς τῶν αἰρετῶν μελῶν εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον.

Ἐπίσης ὁ σύλλογος ἔχει τὴν γνώμην ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀπουσιάζοντα ἐπιθεωρητῶν πρέπει νὰ ἀναληφθῇ ὁ ἀρχαιότερος καὶ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος διευθυντὴς τῶν δημοτ. σχολίων τῆς ἑδρας τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ ὅχι ὁ νεώτερος τῶν καθηγητῶν ὅστις ἂν ἔχει γνώσιν τῆς μεθόδου καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν σχολίων, ἐνὸς τουλάχιστον ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου ἀναμφιβόλως γνωρίζει καὶ τοὺς διδύλους καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν σχολίων.

4ον) Μετεκπαιδευσις.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου εἰς δηλαδὴ ἀπέδωκεν ὁ θεσμός τῆς μετεκπαιδεύσεως καὶ ἂν πρέπει νὰ τροποποιηθῇ καὶ ποῦς ὁ σύλλογός μου ἔχει τὴν ἐξῆς γνώμην. Ὁ θεσμός τῆς μετεκπαιδεύσεως ἀπέδωκεν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα διότι καὶ τὸν διδασκαλὸν ἐξύψωσε καὶ τὴν λαϊκὴν ἐκπαίδευσιν ὠρλόησεν. Καὶ ὠρλόησεν μὲν τὴν λαϊκὴν ἐκπαίδευσιν διότι οἱ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ μετεκπαιδευόμενοι ἐπανέρχονται ἐκ τῶν ἐπὶ τὰς θέσεις τῶν καὶ ἀναλαμβάνοντες τὴν διδασκαλίαν τῶν σχολίων τῶν καὶ μέγιστα τῶν πολυτάξιων ἐπέτυχον καὶ ἐπιτυχάνουσιν ἀριστα ἀποτελέσματα διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κτηθέντων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐξ ἁλλου ὅσοι τῶν μετεκπαιδευθέντων διορίζονται ἐπιθεωρηταὶ διδουσι νέαν κατεύθυνσιν εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ πράγματα τῆς περιφέρειας τῶν καθ' ὅσον εἰς αὐτοὺς εἶναι συνδυασμένη ἡ βάσις θεωρητικῆς Παιδαγωγικῆς μόρφωσης ἢ κτηθείσα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ μετὰ τῆς πείρας καὶ πράξεως τὴν ὁποῖαν ἐπὶ δέκα πέντε ἐτὶ ἐργασθέντες ὡς διδασκαλοὶ εἰς τὰ σχολεῖα τῶν ἀπέκτησαν. Συντέλεσε δὲ καὶ συντελεῖ ἡ μετεκπαιδεύσις εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ διδασκάλου εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ πρὸ πάντων με-

ταξὺ τῶν λοιπῶν ἐπιστημόνων οἱ ὅποιοι θεωροῦν τὴν μετεκπαιδεύσιν ὡς ἀπολύτως ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Ἀπὸ τοῦτο δὲν ἔλπει νὰ μειώσῃ τὴν θέσιν τῶν μετεκπαιδευθέντων συναδέλφων διότι ἀλλήλιστα εἶναι οἱ πολλοὶ τούτων πᾶσι πολλὰ ἔργα ἀριστα ἀποτελέσματα εἰς τὴν διδασκαλίαν ὡς ἐπιθεωρηταὶ ὡς συγγραφεῖς. Ὁ σύλλογός μου ὅμως ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ὁ θεσμός τῆς μετεκπαιδεύσεως χρήζει τροποποιήσεως εἰς τὰ ἐξῆς σημεῖα 1) Οἱ βουλομένοι νὰ μετεκπαιδευθῶσι νὰ μὴ διαγωνίζωνται ἀλλὰ νὰ προτείνωνται ὑπὸ τοῦ ἐποπτικοῦ τῆς περιφέρειας τῶν συμβουλίου ὡς τοῦτο συμβαίνει καὶ διὰ τοὺς λειτουργοὺς τῆς Μέσης ἐκπαίδευσως τοὺς μετατιθεμένους εἰς ἄλλους. Περαιεὶ καὶ διότι ὁ ἐπιθεωρητὴς μὲ τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον γνωρίζουσι τοὺς διδύλους τῆς περιφέρειας τῶν πρὸς τὸ ἔργον τῶν μετῴρων τῶν ἑλκόντων καὶ τὴν ἐργατικότητα καὶ τὰ προτείνουσιν τοὺς καλλιτέρους ἐκείνους. ὅτι εἰς τῆς μετεκπαιδεύσεως μὲν θὰ τιμῶνται θὰ ὠρλόηται καὶ θὰ ἀνυψώσῃ τὸν κλάδον.

2) Νὰ ἐπεκταθῇ ὁ θεσμός τῆς μετεκπαιδεύσεως καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἵνα οὕτως μετεκπαιδευθῶσι περισσότεροι.

3) Νὰ ἐπεκταθῇ ἡ Πανεπιστημικὴ μετεκπαιδεύσις διπλοσχιζομένου καὶ τριπλοσχιζομένου ἢ μάλλον αὐξανομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τροποποιουμένων τοῦ νόμου τοῦ καθ' ὅσον τῶν ὁρίων τῆς ἡλικίας διότι ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ ἑλκόντες ἀπὸ τῆς μετεκπαιδεύσεως καὶ ἀπὸ τῆς ἡλικίας.

4) Νὰ ἰδρυθῶσι κατὰ περιφέρειαν πειραματικὰ σχολεῖα εἰς τὰ ὅποια νὰ ἐπικρατῶσι οἱ μετεκπαιδευόμενοι τὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κτηθέντα καὶ εἰς τὰ ὅποια νὰ καλῶνται κατὰ περιόδους καὶ τμηματικῶς οἱ διδασκαλοὶ τῆς περιφέρειας ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ πρὸς τὸν πρὶν τὴν μετεκπαιδεύσιν τῶν.

5) Ἡ πανεπιστημικὴ μόρφωσις, ἂν τοῦτο εἶναι δυνατόν καὶ δὲν προσκορῇ εἰς ἐμπόδια, νὰ συγχωρευθῇ μετὰ τῆς γεωργικῆς ὅτι ἡ μετεκπαιδεύσις νὰ εἶναι ἐνιαία.

6) Ἡ αὐθροῖς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετεκπαιδευομένων νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ ἐρχομένου σχολικοῦ ἔτους καθ' ὅσον πολλοὶ τῶν διαγωνισθέντων ἐπέτυχον ἀλλὰ δὲν δύνανται λόγω τοῦ περιοριστικοῦ τριμήνου.

Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (ἀντιπρόσωπος Κοζάνης). Κύριοι συνάδελφοι, δὲ, θὰ εἶπα ἀπασχολησὼ πολλῶν, γιὰτὶ ἀρκετὰ ἐν πλάτει ἀναπτύχθησαν τὰ ἐκπαιδευτικὰ ὑπὸ τῶν κυρίων εισηγητῶν, τὸ κάμνω διότι θέλω νὰ θίξω μερικὰ θέματα.

Κατόπιν ὠρλόησεν συζητήσεως ὁ σύλλογός μας κατέληξεν εἰς τὰς ἀποφάσεις.

1) 8χρονα Δημοτικὰ Σχολεῖα ἐπικρατοῦμεν εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία, διότι φρονῶ ὅτι ἡ παρεχόμενη μόρφωσις πρέπει νὰ εἶναι ἐνιαία καὶ ἴση δι' ὅλα τὰ παιδιά. Γνωστὰ δημοτικὴ καὶ προσάρμογος τῶν βιβλίων σύμφωνα μὲ τὰς τοπικὰς συνθήκας.

Προαγωγὰς σχολίων καὶ διορισμοὺς ἀδιοριστῶν δημοδιδασκάλων. Τὰ ἐποπτικὰ νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ τῶν ἐπιθεωρητῶν. 2) Δημοδιδασκάλους καὶ δύο γονεῖς ἀμέσως ἐνδὲς φερομένων.

Νὰ ἰδρυθῶν νηπιαγωγεῖα εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα, διότι μὲ αὐτὰ μεγάλως θὰ ἀκούσθῃ τὸ ἔργον τῶν δημοτικῶν σχολίων.

Νὰ καταργηθῶν αἱ εἰσπραγματικὴς ἐξετάσεις τῶν ἀπορριμμένων τῶν δημοτικῶν σχολίων διὰ τὸ γυνάσκειν ἵνα τοῦτο ἀπερίσπαστα ἐκτελεσθῇ εἰς τὸ ἔργον τοῦ

1. ΠΑΝΑΓΙΩΠΟΥΛΟΣ (ἀντιπρόσωπος Διδυμοτείχης). Δὲν θὰ ἐλάμβαν τὸν λόγον, κύριοι σύνεδροι, ἐπὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ, καθ' ὅσον ἡ γνώμη τῶν συναδέλφων Διδυμοτείχης συμπέπτουσαν ἀφ' ἑαυτῶν ἐπὶ τὸν περὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς εισηγητικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐξήγησα ὅμως νὰ μιλήσω γιὰ τὰς αἰτίας καὶ τοὺς λόγους καὶ χωρὶς φιλολογίας ἐκείνης ἀπὸ τῆς γνώμης τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου μου, εἰς ὅποιον δὲν ἔτυχε νὰ συμπεριλάβῃ στήν εἰσηγησὶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄλλω λοιπὸν δι' οἱ διδασκαλοὶ τοὺς ὁποίους ἔχω τὴν τιμὴ νὰ ἀντιπροσωπεύω, ἔχουν δεξιολογημένη τὴν γνώμην, δι' ἣν πρέπει νὰ γίνουσι ὅλα τὰ πολυτάξια σχολεῖα τοῦ κράτους ὁμογενοῦ. Νὰ ὁπορευθῶσι δὲ νὰ παρακολουθοῦν ὡς τὴν ἑκτὴν, ἐκείνοι οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ συνεχίσουσιν στὸ γυνάσιο καὶ μέχρι τέλους ὅλοι οἱ λαοί.

Ἐπίσης ἐπιθυμοῦν δόξωκα νὰ δοθῇ εἰς τοὺς διδύλους ἡ εὐκολία καὶ ἡ εὐκαιρία νὰ μετεκπαιδευθῶν εἰς ἄλλας θύρας, ὅλοι γενικῶς ὅχι μόνον οἱ διδύλοι τῆς Θεσσαλονίκης καὶ 200. ποὺ προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ, ἀλλὰ πολλοὶ περιοριστὸν κάθε χρόνος σὲς διδασκαλικὰς ἀκαδημίας, ποὺ θὰ λειτουργήσουν ἔχουν δηλ. τὴν γνώμην δι' οἱ ἀκαδημίας δὲν πρέπει νὰ προσλάβουν νέο ὅλοιο, ἀλλὰ νὰ συμπληρῶσιν τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ἀπὸ διδύλους ποὺ εἶναι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ νὰ γίνονται δὲ τοῦτο μέχρι τότε ποὺ θὰ ἀπορροφηθῶν ὅλοι οἱ ἀδιόριστοι συνάδελφοι.

Σπουδαιότητα σημασία δίδει ὁ Σύλλογός μου στὴν συμπλήρωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ εἰς τὴν συμπλήρωσιν ὅλων τῶν κενῶν θέσεων τῶν σχολίων.

Καίτοι ἐφ' ὅσον χάρις στὴν φροντίδα τῆς αἰετῆς Κυβερνήσεως εἶναι πολλοὶ διορισμοί, ἐν τούτοις στὴν περιφέρειά μας ἦσαν πάνω ἀπὸ 35 θέσεις κενές. Συνέβη δὲ πολλὰ σχολεῖα νὰ κλείουν γιὰ μερικὸς μῆνας ἢ νὰ λειτουργήσουν πλημμελῶς καὶ 150-200 μαθητὰς καὶ ἔνα συνάδελφον.

Ὅφελον νὰ τονίσω ἰδιαίτερος τὴν σημασίαν ποὺ πρέπει νὰ δοθῇ τῷ Σύνκратος σὲς παραμεθέρους ἵλα περιφέρειας ὅπου εἶναι δυνατόν εὐκολώτατα νὰ ἐξακολουθῶν αἱ πνευδὲς εἰσεως προπαγάνδας, γιὰτὶ δὲν μὲς περιποιεῖται κερμὰ τιμῇ, δταν βρισκόμεθα στὴν σκλὴν ὁδοκομὴν θέσιν νὰ ἀντιπρόσωπε τὴν ἀπαισιοδοξίαν τῶν χωρικῶν τῶν περιφερειῶν αὐτῶν, οἱ ὅποιοι διὰ λόγους καθαρὰ ἐθνικοὺς καυλῶσιν ποὺ πρέπει νὰ μὴ ἀφήνουν τὰ τοιαῦτα ἐκπαιδευτικὰ κατὰστασι.

ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Ἐπίσης). Κύριοι συνάδελφοι. Ἀπάνω στὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα ὁ Σύλλογός μας ἐν Γενικῇ Συνελεύσει. ἔχει λάβει τὰς ἐξῆς ἀποφάσεις.

1) Ἐξάρον δημοτ. σχολίων μὲ ἀναλογία μαθητῶν 40 εἰς ἀνώτερον ὅριον γιὰ κάθε δάσκαλον—μὴ ἀποκλειστέον νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς 8χρονα.

2) Τροποποίησις τοῦ ἀναλυτικοῦ Προγράμματος σύμφωνα μὲ τὰς τοπικὰς συνθήκας—μὲ τὴν προθήκην Γεωργικῶν μαθημάτων, οἰκοκυρικῆς, μηχανικῆς, κοπτικῆς, τῆς ραπτικῆς, καὶ δι' ἄλλο χρήσιμο γιὰ τὸ δημοτ. σχολεῖον.

3) Πλουτισμὸς τοῦ σχολείου ὑπὸ τοῦ Κράτους μὲ ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας εἰς τῶν σχολικῶν βιβλίοθῶν μὲ τὰ ἀπαραίτητα καὶ ἀνάλογα βιβλία.

4) Ἀρτιωτέρα μόρφωσις τῶν δημοδιδασκάλων.

5) Συμπλήρωσις ὅλων τῶν κενῶν θέσεων τῶν Δημοτικῶν σχολίων καὶ Νηπιαγωγείων, ἱδρυσεως καὶ προαγωγῆς τοιούτων καὶ ὁμοῦ τῶν παραμεθέρων καὶ εἰδικῶς εἰς τὰς ολυμπερῶνας Περιφέρειας τῆς Μακεδονίας ὅπου λόγοι Ἐθνικοὶ τὸ ἐπιβάλλουν νὰ συμπληρωθῶν ἀμέσως καὶ ἄνευ τῆς παραμικρῆς καθυστέρησεως.

6) Εἰς τὰ ἐποπτικά συμβούλια ν' ἀντιπροσωπεύεται ὁ κλάδος τῆς ἐνδὲς διδασκαλίας ἐκλεγόμενον ὑπὸ τῶν διδασκάλων τῆς περιφέρειας τοῦ ὅπου ὁπηρετεῖται.

7) Οἱ αἰρετοὶ εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον νὰ εἶναι δύο.

8) Οἱ ἀδιοριστοὶ νὰ διορίζωνται καὶ εἰς πολυτάξια σχολεῖα.

9) Οἱ συμπληρώσαντες τὸν νόμιμον συντάξιμον χρόνον, νὰ ἀρτίζωνται ὑποχρεωτικῶς τῆς ὁπηρεσίας.

10) Ἐνίσχυσις τῶν σχολικῶν κήπων καὶ συγκριμένως νὰ κατεδαφθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενη σχετικὴ πίστις ἐκ βραχ. 2.000 εἰς ἐπ' ἀπὸ καὶ ἀναδρῶμικῶς εἰ δυνατόν ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἐτησίαν εἰσφορά ἐκ 5.000 μὲν τὴν προμήθειαν καὶ συντηρήσιν τῶν ἐργαλείων.

11) Νὰ λειτουργήσιν τὰ διαιτητικὰ Γεωργικὰ Φροντιστήρια ἐπιτροπῆς τῆς μετεκπαιδεύσεως εἰς ὅλους τοὺς δημοδιδασκάλους οἱ δὲ ἀπορριμθέντες ἐκ τῶν μονοστέων τοιούτων νὰ ἐξισωθῶν μετὰ τῶν διαιτητῶν καὶ νὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Κράτους καταλλήλως καὶ τὸ ἐπίδομα νὰ γίνῃ Κρατικόν.

12) Νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ὅλους τοὺς δημοδιδασκάλους ἡ μετεκπαιδεύσις εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ νὰ γίνῃ ἐπέκτασις αὐτῆς καὶ στὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ν' ἀρτίζῃ ὁ ἀριθμὸς ἀπὸ 40 εἰς 100 γιὰ κάθε Πανεπιστήμιον καὶ νὰ εἰσγίνωνται οὗτοι αὐτοὶ ἐξετάσεων τῆς ὁδοκομῆς τοῦ ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὅπως γίνονταν καὶ γιὰ τοὺς γεωργικῶς μετεκπαιδευθέντας νομικοὺς δι' οἱ ἐξυπηρετεῖται καλλίτερον ὁ κλάδος εἰς τὰ λαϊκὰ σχολεῖα καὶ 13) Εἰς τοὺς ἐκπαιδευτοὺς νὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα, νὰ χορηγῶνται εἰσηγητῶν παρὰ τῆς ἀπαιτεσεως Σ.Ε.Κ. εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς.

ας και εις τους μαθητάς των σχολείων δι' εκπαιδευτικὰς ἐκδρομὰς.

Κατὰ τὰ ἄλλα συμφωνῶ πλήρως με τοὺς προλαλῆσαντας συναδέλφους.

N. ΒΟΥΡΟΣ (Σιατίσσης). Ἀπάνω στὸ θέμα τῶν εκπαιδευτικῶν ποὺ τόσο δεξιότατα καὶ μαλετημένα ὀμιλεῖ ἡ ἐκδοχὴ τῆς οἰκίας Ἐπιτροπῆς, μὲ ὀλιγολογίαν θὰ πῶ κι' ἐγὼ τὴν γνώμην τοῦ Συλλόγου Σιατίσσης ποὺ ἐκπροσωπῶ.

Θέλω νὰ πιστέω πὼς ὅλοι ἀναγνωρίζομε, γιὰ τὸ καλὸ τοῦ αὐριανοῦ πολλοί, νὰ δίνῃ τὸ σχολεῖο καὶ ἀπαγγεγλυματικὸ προσανατολισμὸν. Ἀπὸ δὲ ἐπιτυχθῇ μὲ τὴν αὐξήσιν τῶν ἐτῶν τῆς φροντιστικῆς οὐδ' ὅσον. Γιὰ τοὺς γνωστοὺς ὅμως λόγους, ἐπειδὴ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ἀδύνατον, ὁ Σύλλογός μου ἔχει τὴν γνώμην νὰ γίνῃ προσωρινὰ 7 ἔτη χρόνος ἡ φοίτησις καὶ σὲ σχολεῖα μόνον ἔκείνη ἐποὺ ὑπάρχει καὶ ὑπηρετῇ προσωπικὸν εἰδικὴν πρακτικὴν μορφώσεως.

Τὸ πρόγραμμα στὸ ὅχρονον σημερινὸν σχολεῖο νὰ τροποποιηθῇ εἶται ποὺ νὰ δίνει πραγματικὴ καὶ ἀρτιωτικὴν μόρφωσιν σὸν τρόπον τοῦ καὶ αὐτὸ δὲ ἐπιτύχῃ μὲ τὴν ἀπλοποιήσιν μερικῶν μαθημάτων καὶ τὴν εἰσαγωγὴν γενικὰ τῆς δημ. γλώσσης. Παράλληλῃ νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν σὲ 40 κατὰ δημοδιδασκαλεῖο.

Ὡς πρὸς τὴν μετεκπαιδεύσιν νὰ διδασκάνται συστηματικὰ τὰ μαθηματικὰ ἔκείνη ποὺ δίδουν μεγαλύτερη μορφωτικὴ ἱκανότητα καὶ νὰ ἐξελιχθῇ καὶ σὲ Π.επιστήμιον Θεοσολογικόν.

Αἱ καινοὶ θέσεις σὲ τὸ Ἰνστιτούτῳ Παιδείας δίκαιο καὶ ὀρθὸν εἶναι νὰ καταλαμβάνονται ἀπὸ διδασκάλους, ἄνωγες, ἔχοντας τὴν νόμιμον ἱκανότητα καὶ γνώσεις.

Στὸ Ἐποπτικὸ ἀπαραίτητα νὰ ἀντιπροσωπεύεται ὁ δημῶν καὶ μάλιστα μὲ δύο αἰρετὰ μέλη.

Στὸ Ἐκπαιδευτικὸν ἐπίσημον μὲ δύο ποὺ νὰ ἐκλέγονται κατὰ μεγάλους γεωγραφικὰς περιφέρειας μὲ τὸν ὅρον ἡ οὐκία τῶν χωρῶν νὰ καθορισθῇ μὲ κλήρον ἀπὸ τὴν γεν. συνέλευσιν τῆς Ὀμοσπονδίας.

Νὰ συμπληρωθῶν οἱ κενεὲς θέσεις μὲ τὸν διορισμὸν τῶν τῶν ἀδελφῶν δημοτῶν ποὺ τὸν πόνο τοῦ ἀναγνωρίζῃ καὶ συμμερίζῃται ὁλόκληρα καὶ ἀπόλυτα.

Τέλος εὐχεται ὅπως τὸ Κράτος ἀνταποδίδῃ περισσοτέρως γιὰ τὴν μεθυστικὴν φτωχολογίαν καὶ γιὰ ἄλλους λόγους ἀλλὰ γιὰ νὰ συντελέσῃ νὰ ἀποδώσῃ καὶ γὰρ κομμὰ καὶ ὅχι καχεκτικὰς σικεὲς καταδικασμένους νὰ δέχονται πρόωρα τὸ θάνατον καὶ νὰ σβύνουν μέσα στὴν σωματικὴ καὶ μορφωτικὴ ἀνάπτυξιν καὶ ἐξελίξῃ τοὺς.

ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ (Φιλίππου). Ἡ παρεχόμενη σημεῖρα μόρφωσις γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ζωῆς, ἀρραδὴ δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν μόρφωσιν ποὺ δινότανε ὡς τὰ τώρα, μ' ἄλλα λόγια ἡ μόρφωσις ποὺ δίνει σημεῖρα τὸ σχολεῖο εἶναι ἀνώτερη ἀσφαλιστικὴ ἀπ' ἐκείνη ποὺ δίνει παληότερα ἐν τοῦτοις πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ κανένας πὼς δὲν εἶναι ἀρκετὴ, τότε, ὅση χρειάζεται γιὰ νὰ δώσῃ σὲ παιδί τὰ στοιχεῖα ἔκείνη τῆς μορφώσεως ποὺ τοῦ εἶναι ἀπα-

ραίτητα γιὰ νὰ γίνῃ ὁ ἱκανὸς καὶ ἱκανὸς ἑαυτοῦ ἀνθρώπος ποὺ ἀπαιτοῦν οἱ σημερινὲς τόσο δύσκολες καὶ τόσο ἰδιότροπες καὶ πολυζήνυτες ἀνάγκες τῆς ζωῆς. Κατὰ συνάψιναι εἰς πρέπει νὰ γίνῃ; Πρέπει νὰ συμπληρωθῇ. Καὶ νὰ πῶς ἐμεῖς νοιώθουμε τὴν συμπλήρωσιν αὐτῇ.

α) Στὸ ζήτημα τῆς γλώσσης, τὸ ὁποῖο σὲ τελευταῖα χρόνια φάνηκε πὼς θάπερνε τὴν τελευτικὴν του λύσιν, μέσα στὴν περιοχὴ τόσο τοῦ σχολεῖο ποὺ μᾶς ἀνδιφύρει ὅσο καὶ στὴν πνευματικὴν ζωὴ τῆς κοινωνίας, τελευταῖα παρουσιάστηκε μὴ σὺν ἀπορροπῇ ἀντίδραση, σὲν τελευταῖα ἐπιθανάτιον πνοή, τὴν ὁποία δὲν πρέπει ν' ἀφίσουμε νὰ δανιστῇ πάλι αἷμα ἀπὸ τὸν ὄργανισμὸν τῶν ἀνθρώπων ποὺ τὴν ἔτρεφον ὡς τώρα; καὶ ποὺ μὲ τὸ θρέψιμον αὐτὸ τοὺς κατὰστρεψε.

Φρονούμε ὅτι οἱ δασκάλοι οἱ ὁποῖοι ἔρχονται σὲ ζωντανὴν ἐπαφὴν μὲ τὸ σχολεῖο, καὶ εἶναι κατὰ συνέπειαν οἱ πῶς ἀρμόδιοι νὰ ταχτοῦν μὲ τὴν μὴ τὴν ἄλλην πλευρὰν, οἱ δασκάλοι ποὺ διαθέτουμε καὶ τὴν τελευταῖα ἱκανότητα τοὺς γιὰ τὴν καλύτερη τοῦ λαοῦ, γιὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδας, οἱ δασκάλοι ποὺ ἔχουν καταλάβει πὼς ἡ μόρφωσις τοῦ λαοῦ, ἡ ἐξύψωσις τοῦ σπαιρὸς ἀνώτερος, μπορεῖ νὰ γίνῃ μόνον μὲ τὴν γλῶσσαν ἑκείνη ποὺ μιλάει ὡς τὰ κατὰθεα τῆς ψυχῆς τοῦ, καὶ τοῦ καλίστα ἐκείνη τῆς οἰκίας, ὅπως συνέδραμον σὲν καὶ τῆς δουλείας, μὲ τὰ δημοτικὰ μας τραγούδια, οἱ δασκάλοι λέγω, αὐτοὶ ἔχουν ὑπογράψῃ νὰ διακηρύξουν ὅτι ἡ μόρφωσις τοῦ λαοῦ μόνον μὲ τὴν δημοτικὴν μὲς γλῶσσαν μπορεῖ νὰ γίνῃ. Προβάλλει λοιπὸν ἀπαιτήσιν, γιὰ τὴν καλύτερη τοῦ σχολεῖο πέρα γιὰ πέρα, νὰ μὴ ἡ δημοτικὴ μὲς γλῶσσαν μὲς σ' αὐτὸ. Δὲν συντρέχει λόγος νὰ ποῦμε περισσότερο σὲ ζήτημα αὐτὸ γιὰ νὰ σὰς πείσουμε, γιὰτὶ ὅλοι σὰς, τὸ ζῆτε καὶ τὸ αἰσθάνεσθε θαθεῖτε.

β) Νὰ γίνουμε κατὰλληλα καὶ ὅσιν διδασκῆται, μὲ τὰ ὁποῖα νὰ ἀντικατασταθοῦν τὰ σημερινὰ μπουντρούμια μέσα σὲ ὁποῖο σφυρηλατεῖται καὶ ἀνδρώνεται ἡ καινούργια γενεὰ μας; καὶ τὰ ὁποῖα ἀπεργάζονται τὴν ὕψιν τοὺς καταρπάζουσι.

γ) Νὰ πλουτισθοῦν ἐπὶ τὰ σχολεῖα καὶ μὲ τὰ κατὰλληλα ὄργανα καὶ μέσα, γιὰτὶ εἶναι φανερό πὼς ἀπ' αὐτὰ ἐξαρτῆται μὲγαν μέρος τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σχολεῖο.

δ) Νὰ δοθοῦν οἱ εὐκαιρίες καὶ τὰ μέσα γιὰ τὴν ἀρτιὰν συμπληρωματικὴν μόρφωσιν ὅσιν μὲς, καὶ κατὰλληλῃ φροντίδῃ νὰ διαφύονται ἀρτιὰ μορφωμένοι οἱ καινούργιοι δασκάλοι, γιὰτὶ εἶναι ἀπὸ τὸν ὅσον πὼς ἀπ' τὴν μόρφωσιν τοῦ δασκάλου ἐξαρτῆται κατὰ πολλὴν ἡ ἀπόδοσις τοῦ σχολεῖο.

καὶ δ) Ὑπάρχουν ἀκόμα μερικοὶ ποὺ ὑποστηρίζουν πὼς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον πρέπει νὰ γίνῃ β) εἶς. Ἐνὰ εἶς τοιο πρῶτον θάταν ὁχθρὸν ἔργο, χρὶδεῖται ὅμως ἐκτὸς ἀπὸ τὴν παρὰπάνω προϋποθέσιν καὶ ἡ ἐξήγηση. Νὰ μὴν εἶναι κανένα σχολεῖο μ' ἑνα δάσκαλον. Ἐστὶ ἐξασφαλιστεῖται καὶ ἡ εἰσαγωγὴ δὲ τῶν καινούργιων συναδέλφων, τῶν παιδῶν ἑκείνων

ποὺ ἀγωνίστηκαν σὲ θανάτῳ τόσα χρόνια, γιὰ ἑνα πτυχῖον, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ἐξυπηρετήσων καὶ τὴν κοινωνία καὶ τὸν ἐαυτοῦς, καὶ ποὺ μὲ τὴν δυστυχία τώρα γεωγραφικὴν σὲ πρόσωπα τοὺς, μὲ τὸ μᾶτι ὅμως σπινθηροδὸλο ἀπὸ ἱδανικὰ γυρίζοντας στοὺς δρόμους. Ὡς πρὸς τὸ τελευταῖο τὸ δῆξιόν σας, προσθέτουμε ὅτι προτοῦ νὰ ἐκπληρωθῶν οἱ παραπάνω προϋποθέσεις, δὲν πρέπει νὰ προβάλλῃ ἡ ἀπαιτήσιν τοῦ κλάδου, ἐκ τῶν οὐκ ἔστων. Χωρὶς νὰ μακρυγοροῦμε στὴν ἀποψὲς μας αὐτῇ, μᾶς δικιολογοῦν αὐτὴ τὰ πράγματα, ἐφ' ὅσον ἔξορουμε πὼς; καὶ τὸ σημερινὸν ἐξῆχρονον Δημ. Σχολεῖο μὲ τὴν ἀλλείψεσιν τοῦ παρουσιάζει δὲν ἐκ πληρώνας ἀρτία τὸν προορισμὸν τοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ θεσμὸν τῆς μετεκπαιδεύσεως προτείνει ἐπέκτασιν μετεκπαιδεύσεως; καὶ σὲ Πανεπιστήμιον Θεολογικόν, αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσαγομένων καὶ χρόνον καὶ ἐπανάληψιν τῆς Γεωργικῆς μετεκπαιδεύσεως.

Ὡς πρὸς τοὺς ἀδιορίστους δασκάλους καὶ γιὰ νὰ διορισθοῦν προτείνει α) Προαγωγὴ καὶ ἔρυσιν σχολείων καὶ ὑποχρεωτικὴν ἐξέδο τῶν συμπληρωσάντων β) εἶς.

Ὡς πρὸς τὸν Ὑπουργισμὸν Ἰνστιτούτου Παιδείας προτείνει ὅπως εἰς τὰ ὄργανα θέσεις τοῦ Ἰνστιτούτου Παιδείας τοποθετοῦνται ἀνθρώποι τοῦ κλάδου, καὶ διορισθῇ ἐκ νέου τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καὶ νὰ διορισθῇ δημῶν μέλος τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὅπου δὴ τότε.

ΚΑΙΝΕΚΑΣ (ἀντιπρόσωπος Σύμου). Κύριοι συνάδελφοι, ἐπειδὴ δὲν θὰ ἀσχοληθῶ παρὰ μόνον μὲ τὸν ἐπὶ τῇ ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ (γιὰτὶ σ' ἄλλα συμφωνοῦμε σὲς γενικὰς γραμμὰς μὲ τὴν ἐπιτροπὴν) γι' αὐτὸ σὰς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε κάπως πλατύτερα καὶ μὲ τρόπο κάπως διαφορετικὸν νὰ πραγματευθῶ τὸ θέμα αὐτὸ ἀν' ὅλην αὐτὴν ἀρκετῇ.

Ἐν ὅν τὸν ὅρον μόρφωσιν νοήσωμε τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ γνωστικοῦ μόνον μέρος τῆς ψυχῆς καὶ ἐν ἀπὸ τὴν ἀποψὲς αὐτῇ ἐξετάζοντες πρὸς τὸ ζήτημα μὲς δεχόμενοι ὡς ἀληθές, ὅτι τὴν μόρφωσιν τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἀποτελοῦν αἱ γνώσεις, καὶ ὅτι ὅσο περισσότερες γνώσεις κατέχει κανεὶς τόσο περισσότερο μορφωμένος εἶναι, τότε κατ' ἀνάγκην, ἡ μόρφωσις τὴν ὁποῖαν παύουν οἱ μαθητὰ τοῦ σημερινοῦ Δημοτικοῦ ἡ ἐκείνη τὴν ὁποῖαν σὺμψων μὲ τὸ Πρόγραμμα τοῦ δρῶν αὐτοὶ νὰ πάρουν εἶναι ὅχι μόνον ἀρκετὴ ἀλλ' ὑπεραρκετὴ καὶ μετιστα τὴν ποὺ νὰ μὴν τοὺς χρειάζεται τίποτα ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι πραγματικῶς πάνσοφοι.

Καὶ γιὰτὶ ὅχι; Πιὸς κύκλος γνώσεων ἀπουσιάζει ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν σχολεῖο; Ποῖο ἀπὸ τὰ τόσα μαθηματικὰ ποὺ διδάσκουμε σήμερον σὲν Δημοτικὸν δὲν ἀναγράφεται σὲ Πρόγραμμα μὲς μὲ πληρὴ καὶ σχεδὸν ὁλόκληρον τὸ ἐπιστημονικὸν περιεχόμενον τοῦ;

Κι' ἐπειτα κατὰ τί νομίζετε, ὅτι διαφέρει τὸ Πρόγραμμα τοῦ Δημοτικοῦ ἀπὸ τὸ Πρόγραμμα τοῦ Γυμνασίου; Ἡ διαφορά σὲ πολλὰ μαθηματικὰ εἶναι μηδαμινὴ ἢ δὲν ὑπάρχει. Νὰ, πάρτε ὡς παράδειγμα τὴν Γεω-

γραφίαν. Τὴν ἀπὸ τὴν Μαθηματικὴν, τὴν Φυσικὴν καὶ τὴν Πολιτικὴν Γεωγραφίαν νομίζετε, ὅτι διδάσκονται περισσότερο οἱ μαθητὰ τοῦ Γυμνασίου ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ Δημοτικοῦ; Τίποτα. Ὅπως ἑκείνοι εἶσι καὶ αὐτοὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ δεχτοῦναι ὅλον τὸν κόσμον μέσα σὲν μικρὸν τοὺς μυκλούς; Ἐπὶ τέλους δὲν χωρέσῃ. Ἀρκεῖ, ὅτι ὁ κύκλος τῶν γεωγραφικῶν γνώσεων καὶ τὸ παρακείμενον ἔδαφος παρασκευάζει κάπως γιὰ τὴν ἀνώτερος σπουδὴς τοὺς. Κι' ἀληθινὰ τότε ἐπύουε τὸ Δημοτικὸν ἀπὸ τοῦ νὰ δουλεύῃ καὶ νὰ προπαρασκευάζῃ τοὺς μαθητὰς τοῦ γιὰ τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως; Ἀδιάφορον ἂν τὸ 1110 τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ θὰ περάσῃ μόνον ἀπ' αὐτὰ. Καὶ τότε, σὰς παρακαλῶ, παρ' ὅλο ποὺ τὸ Γυμνάσιον ἀπὸ ἔχρονον εἶναι ὅχρονον, ἀπόχρητος τὸ Δημοτικὸν κάποιον αὐτοτέλειαν καὶ αὐτὸ, καὶ ἐργάστηκε ἀποκλειστικὰ γιὰ τὸ σὺμπερον καὶ τὴν ἀνάγκης τῆς μεγάλῃς μᾶξας τοῦ λαοῦ μας.

Γι' αὐτὸ καὶ ἀναγκάζεται δυστυχῶς νὰ φορτώσῃ μ' ἑνα σωρὸν γνώσεων τοὺς μαθητὰς τοῦ, ποὺ πολλὰς ἀπ' αὐτὰς ἄλλες εἶναι ἀκατάλληλες καὶ ἀκατανόητες ἀπὸ τὸ παιδικὸν μυαλόν, καὶ ἄλλες ἀχρηστες καὶ περιττές καὶ ὅσας διόλου ἀναφάρμοσες σὲς καθημερινὰς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ μας.

Θέλετε παραδείγματα γι' αὐτὸ;

Ἀς πάρωμε τὸ μαθηματὴ τῆς Γεωμετρίας, ἂν καὶ δὲν πρέπει νὰ λογαριάζεται μαθηματὴ αὐτὸ μὲ τὴν μὴ καὶ τὴν μὴ ὅρα τὸ πολλὸν διδάσκονται τὴν εὐδοκίαν. Καὶ μὲ ὅλον τὸν ποῦ ἀπὸ τὴν γεωμετρικὴν σχήματα, ἐπὶ πᾶσι καὶ στερεά, πᾶσι ὅπου ἀσχολεῖται τὸ μαθηματὴ αὐτὸ εἶναι ποὺ δὲ διδάσκαται μέσα σὲν Δημοτ., Σχολεῖο. Κανένα. Πῶς ὅμως ἀπ' αὐτὰ ποὺ διδάσκουμε τοὺς μαθητὰς μὲς καὶ τοὺς βραχνίζουμε τόσο πολλὸν βρίσκουμε κάποιον ἐφαρμογὴν σὲν πρακτικὸν μὲς βίῃ; Ὄχι τὰ μισὰ ἐμένα ποτὶ δὲ μοῦ χρειάζεται, οὔτε ἡρθε ποτὶ νὰ μοῦ ζήτησῃ κανένας νὰ τοῦ δῶν τὴν ἐπιφάνεια ἢ τὸν ὄγκον οὔτε κανενὸς πλάγιου παραλληλεπίπεδου, οὔτε καμμιὰς πυρμίδος, οὔτε κανενὸς κύβου, οὔτε καμμιὰς σφαίρας.

Ἄν ἔρχονται πολλὰς φορὲς καὶ μ' ἐνοχλοῦν γιὰ τὴν διὰφορὰν ἀνάγκης τοὺς οἱ χωρικοὶ μὲς ἔρχονται γιὰ νὰ μοῦ ζητήσων νὰ τοὺς δῶν ἢ τὴν χωρητικότητα κανενὸς ταπέτου κυλινδρικοῦ, καὶ ἐνὸς βαρελίου, καμμιὰς δεξαμενῆς ἢ ἰνὰ τοὺς μετατρέψω τὰ τετραγωνικὰ μέτρα σὲ πηχεῖς τεκτονικοὺς (γιὰτὶ μὲ πηχεῖς πληρώνονται οἱ χτίστες τῆς πατρίδος μου) ἢ νὰ τοὺς μετρήσω καὶ νὰ τοὺς μοιράσω κανένα χωράφι καὶ σπάνιον πρᾶγμα νὰ τοὺς δῶν τὸν ὄγκον τῆς εὐλείας τοὺς.

Ἀφ' ὅσον λοιπὸν στὴν πραγματικὴν αὐτὴ καὶ σὲς πραγματικὰς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ μὲς θάπρεπε νὰ περιορισθῇ ἡ διδασκαλία τοῦ μαθηματῶν αὐτοῦ καὶ νὰ πᾶρῃ τὸ μαθηματὴ αὐτὸ ὅσο μπορούσε πρακτικώτερον χαρακτήρα.

Ἐστὶ δυστυχῶς εἶναι παραγεμισμένα ἀπὸ γνώσεως ἀχρηστες, ἀκατανόητες καὶ περιττές ὅλα τὰ μαθηματὰ μὲς.

Μήπως στο μάθημα της Ιστορίας λείπει από το Πρόγραμμα το Διηγητικό κανένα από τα γεγονότα, που αποτελούν την μακρινή ιστορία του έθνους μας; Τι περιλαμβάνει, αν, όπως παραδέχονται σήμερα οι μεγαλύτεροι Παιδαγωγικοί, για την πραγματική εξέταση και κατανόηση της Ιστορίας απαιτούνται πνευματικές δυνάμεις πολύ μεγαλύτερες από εκείνες που δίνει η ηλικία των παιδιών του Δημοτικού, δηλαδή η ηλικία των 12 ετών;

Άλλα για το μάθημα της Φυσικής; Πειραματικής τι να πούμε για αυτό; Ξέρετε τι λείπει από την όλη του μαθήματος αυτού; Μονάχα το υποδύομαι και το ραδιόφωνο; Κανένα όμως άλλο είτε από το θαύμα και αξιοπερίεργα πράγματα που ανακάλυψε το ανθρώπινο πνεύμα, είτε από τα τόσα φυσικά φαινόμενα δεν λείπει; Αλλά το Πρόγραμμα του Δημοτικού. Μήπως οι άγιες μηχανές, τα αεροπλάνα, ο φωνογράφος, η φωτογραφία, τα μικροσκόπια, τα τηλεσκόπια, ο κινηματογράφος, ο τηλεγράφος, τα τηλεφώνια κι όλα σχεδόν τα κεφάλαια της Φυσικής, μήπως όλα αυτά με όλα τους τον όγκο δεν κατέχουν τη θέση που τους αξίζει μέσα στο Πρόγραμμα του Δημοτικού; Είναι υποχρεωμένοι οι μαθητές μας να τα δάσκουν μέσα στο κεφάλι τους.

Θαωρώ περσιτόν, ο συνάδελφός, να συνεχίσω την εξέταση της Όλης και των άλλων μαθημάτων γι' αυτό να καταδείξω στο όγκο και το βάθος των γνώσεων που είναι υποχρεωμένοι από το πρόγραμμα να αντιμετωπίσουν οι μαθητές του σημερινού Δημοτικού κι' εγώ έχω φαντασθεί και πάλι ότι ο δάσκαλος έχει άγανκτησει πολλές φορές για την πλάση και την κατανόηση αυτή που κάνουμε καθημερινώς στα παιδιά του λαού μας.

Τό περίεργον όμως είναι, ότι ενώ λέγομε όλοι μας πολύ καλά, ότι μέσα στο πρόγραμμά μας βρίσκονται πολλές γνώσεις, που από τη φύση τους είναι τέτοιες, ώστε δύσκολα, πολύ δύσκολα τις χωράει αυτές όχι το κεφάλαιον των μικρών μαθητών μας, αλλά αυτό το δικό μας το κεφάλι, εν τούτοις επιμένουμε να τις σερβίρουμε στους μαθητές μας κι' αυτές κι' έχουμε μάλιστα την αξίωση να τις καταλάβουν κι' αυτοί καλά, να τις μονοποιήσουν και να τις κάμουν κτήμα τους, ενώ έμεις που τόσες και τόσες φορές κοπιούμε γι' αυτό δεν τις κατέχομε πάντοτε.

Δεν σ' αφίνεται, ότι το γεγονός αυτό είναι άρκετά χαρακτηριστικό όχι μονάχα της ματαιοπονίας, στην οποία επιμένουμε πολλές φορές, αλλά και μιας τόσο εγκληματικής άνοχής και ανεργίας εκ μέρους μας στο καθημερινό αυτό σκότωμα του μυαλού των μαθητών μας;

Ακόμα δε περιεργότερον είναι, ότι την κατάσταση αυτή την ανέχονται και με περισσότερον μέλειαν ζηλο από μας, επιμένουν στην περσιτή εφαρμογή του προγράμματός μας και πολλοί από τους κ. Έπιθεωρητές μας.

Εγνώρισαν, κύριοι, Έπιθεωρητήν (δνομα και μη χωρίο), που μέσα σε σχολείο θηλέων κατεβασάνε κυριολεκτικώς ένα δόκλιντρο απόγυμνα

τά κοριτσάκια της Ε' τάξεως, γιατί επέμενε με συνεχή την πίνακα της τάξης να τα μάθη σώναι και καλά την άθροιστική. Αν είναι ποτέ δυνατόν η γνώση αυτή, που για την κατάκτησή της τόσα χρόνια και τόσος σφοδρός έσπασαν το κεφάλι τους, να χωρήσει μέσα στο κεφάλαιον 11 χρονών παιδιών.

Ας μην πλανώμαστε, κύριοι συνάδελφοι, πως όλα όσα διδάσκουμε στο σχολείο μας, οι μαθητές μας τα νοιώθουν και τα μαθαίνουν.

Ξέρομε άλλως τε πολύ καλά πόσο ελάχιστο είναι το ποσοστό των μαθητών σε κάθε τάξη που μας παρακολουθεί σε κάθε διδασκαλία μας και μάλιστα καταλαβαίνει.

Οι περισσότεροι των μαθητών μας, αν θέλετε να λέμε την αλήθεια, δυσκολεύονται κι' αυτές ακόμη τις απλούστερες γνώσεις να μάθουν. Κι' αβίαστος δεν φαίνεται αυτό το πρόγραμμα μονάχα. Γ' παράδειγμα, κι' άλλοι λόγοι που τους έξερομε όλοι μας πολύ καλά.

Θέλει η χρωματισμένη μέθοδος διδασκαλίας π.υ. τη μεταχειρίζομεται άκομα, θέλει η διηγησική, θέλει η πληθώρα των μαθητών που καθένας μας έχει να αντικρύσει, θέλει η πανταλής καμιά φορά έλλειψη των διδασκαλικών μέσων, θέλει η πλημμελής μόρφωση πολλών από μας, όλα αυτά φαίνε, γι' αυτό και τα άποσιλέσματα της έργασις μας είναι πολύ μικρά και πολύ λίγο έφραζονται οι μαθητές του Δημοτικού σχολείου για τον άγωνα της ζωής, παρ' όλο το ζήλο που πραγματικά δείχνουν στο έργο μας όλοι.

Και τώρα ας έρθωμε και ως μέσον της άγωγής, ως μορφωτικόν παράγοντα να εξετάσω την μόρφωση δηλ. τις γνώσεις που παρέχει το σημερινό δημοτικό σχολείο, κι' αυτή βέβαια είναι η όρθότερη άποψη του ζητήματος αυτού, έφ' όσον τα δημοτικά μας σχολεία είναι γενικής μόρφωσης σχολεία, που σκοπός τους δεν είναι τόσο η μετάδοση γνώσεων, όσο η δι' αυτών διάπλαση χαρακτήρων.

Εάν λοιπόν δεχθώμεν, ότι όχι αι γνώσεις αυτές καθ' έαυτάς, αλλά η επίδρασις την όποιαν πρέπει να άσκούν αυτές άπάνω στην πνευματική και ήθικη κατάσταση του ανθρώπου, άπάνω δηλαδή στο χαρακτήρα, αυτό το τόσο έτι άποσιλεί τη μόρφωση, την αληθινή και πραγματική μόρφωση του ανθρώπου, είμαστε δυστυχώς και πάλιν υποχρεωμένοι να όμολογήσωμε, ότι και η τοιούτου είδους μόρφωση που παρέχει το σημερινό δημοτικό σχολείο είναι μικρά, σχεδόν μηδαμινή για τους έξης λόγους:

Πρώτον, γιατί με τον τρόπο, με τη μέθοδο που ώς έτι το πλείστον παρέχομε τις διάφορες γνώσεις σήμερα στους μαθητές μας (με καμιά δηλαδή ή με ελάχιστη από την έργασις τους) ούτε άκονίζουν αυτές και δυναμώνουν τις σκέψεις τους ούτε μαθαίνονται καλά καλά (γιατί μαθαίνει κανείς κάτι πολύ καλά, όταν το διδάσχει μόνος του) ούτε έμπνέουν αυτές σ' αυτούς την έμπιστοσύνη εκείνη, που είναι απαραίτητη για να παρορμώ και να ώθη αυτές σε δράση και εφαρμογή της γνώσεώς τους, έπομένως: δεν παύ

νουν αυτές τη μορφωτική δύναμη, και άξια που πρέπει να πάρουν για να επιδράσουν άνεργητικά άπάνω στην ψυχή και τον χαρακτήρα τους.

Δεύτερον, γιατί το σχολείο δεν είναι ούτε ό μοναδικός ούτε ό μέγας λόγος μορφωτικός παράγοντας του ανθρώπου. Είναι δυστυχώς ό έσχατος πάντων. Όλοι μας δε ξέρομε, ότι μέσα στη γενική έξαθλίωση σήμερα, ότι χρίζε το σχολείο, το γκρεμόν όλοι με τη σειρά οι άλλοι παράγοντες.

Η οικολογία: Αυτή σαν ρωμική που είναι βυμολογεί και διαπληκτίζεται από το πρωί ως το βράδυ, κι' άγωνίζεται με χιλιάς δυσχερείς και πονηρίες να βγάλει σ' έξω το ψωμί της μη δίνοντας καμιά σημασία και προσοχή για την άνατροφή και την εκπαίδευση των παιδιών της. Εγνώρισαν μάλιστα γονείς που αυτοί κοιμούνται και άφήνουν τα παιδιά τους, μικρά παιδιά παιδιά του Δημοτικού να γυρίζουν τη νύχτα κ'ι στους δρόμους. Όπως μπορούν αυτοί και κοιμούνται ήσυχοι, χωρίς να τα να ώθουν στο πλάι τα παιδιά τους, αυτό δεν το χωράει ό νοός μου.

Η κοινωνία: Αυτή είναι γεμάτη από κακά παραδείγματα.

Έλλος όλο το περιβάλλον του παιδιού νοσηρόν.

Επειτα σ' ην ηλικία που μες τα στέλνουν τα παιδιά στο σχολείο, αυτά έχουν σχηματισμένο πιά το χαρακτήρα τους στις γενικές γραμμές όπως τώρα τελευταία ανακάλυψαν οι Παιδαγωγικοί κι' όπως κι' έμεις με: διδάσκει η πατέρα μας.

(Πως άντικρύει καμιά φορά τους μαθητές μου μικρούς μέσα στη Λ', τάξη του Δημοτικού, άπαράλληλα τους άντικρύζω αυτούς και σήμερα άντρες πιά μέσα στην κοινωνία.

Τά ίδια ψυχικά γνωρίσματα χαρακτηρίζουν τον καθένα τους και μικρό και μεγάλο.

Επειτα πόσο χρόνο την ημέρα τα κρατούμε τα παιδιά μας στο σχολείο και ποιά όχολική ζωή έζησαν αυτά έστω και με δόκλιντρο ή μέρα:

Για όλα λοιπόν αυτά πολύ λίγο ή όόλου δεν μορφώνει και άπ' την άποψη αυτή το σημερινό δημοτικό σχολείο.

Και τώρα τι πρέπει να γίνη λοιπόν:

Από το Δημοτικό με τον τρόπο π.υ. λειτουργεί σήμερα και έργάζεται δεν είναι δυνατόν ως παράγοντας μορφωτικός να επιδράση στην άγωγή του μαθητού του, κι' ούτε έχει τη δύναμη αυτό να μεταβάλει τους όρους της ζωής και να δελτιώσει τη δράση των άλλων μορφωτικών παραγόντων (αυτό θα μπορούσε η πολιτεία μονάχα να το κάμει), κατ' ανάγκην το σχολείο πρέπει να στρέφει όλη του την προσοχήν μόνον προς την πρώτη άποψη που άνεπύρεσεν στην άρχή, στη διανοητική δηλαδή άνάπτυξη του μαθητού του και να φρονείση να δυναμώσει με κάθε τρόπο τη σκέψη τους έφοδίζοντας αυτούς με όσες τις γνώσεις εκείνες που είναι πραγματικώς άπαραίτητες για της σημερινής ζωής τις ανάγκες.

Τό σημερινό Πρόγραμμά μας με

την πληθώρα της γνώσεώς του όόλου ως όπαθείσαμε δε βοηθάει για το σκοπό αυτό.

Ανάγκη λοιπόν να ξεκαθαρίσθω από τη μία άπ' όλες τις άχρηστες και τις δυσνόητες, και περσιτές γνώσεις του κι' από την άλλην να πλουτισθώ με όσες τυχόν πρακτικές γνώσεις του λείπουν (γνώσεις όγιαινής, γνώσεις γεωργικού κτηνοτρόφου κλπ.) και από θεωρητικό που έχομε τώρα να το κατεδάσωμε και να το κάνωμε όσο μπορούμε πρακτικώτερον. Τό να αύξηθουν οι τάξεις των, όπως έγινε άλλοτε, αυτό είναι πράμα, που με τη σημερινή φτώχεια δεν μπορεί να εφαρμοσθώ στην πατρίδα μας: Έμεις δε ξέρομε τι τραδοίμε κάθε μέρα και με πόσα βόσωνα και κόπο τα δαστούμε τα παιδιά ως την έκτη τάξη (και πόσα δε φτάνουν κι' ως αυτή!).

Τό Δημοτικό λοιπόν σχολείο που θέλωμε έμεις, για να τα ποίμε όλα με λίγα λόγια, είναι αυτό.

Εξάχρονο, με όχι όπως είναι θεωρητικό και προπαρασκευαστικό για τα άνώτερα σχολεία, αλλά άποκλειστικώς πρακτικό, με Πρόγραμμα δηλαδή τέτοιο, που όλες του οι έπιστημονικές γνώσεις να βρίσκουν μία άμση πρακτική εφαρμογή στις ανάγκες και τη ζωή του λαού μας (γιαυτό και ύάπρεπε το Πρόγραμμά να μη συντάσσεται από τό κέντρο, αυτό δε έβινε μονάχα τις γενικές γραμμές και κατευθύνσεις, αλλά έσχυριστά από τόσους δασκάλους κάθε περιφέρειας για να μη πιά από τό σύλλογο των δασκάλων κάθε σχολείου ή μη της ίδιας περιοχής για κάτι όρισμένα μαθήματα) με γλώσσα άπ' άρχή ως τό τέλος τη Δημοτική, γιατί αλλοιόθεν και δεν μπορεί να νοηθή λαϊκή εκπαίδευση, κι' όχι με τό σύστημα και τη μέθοδο που λειτουργεί σήμερα αυτό, κληρονομημένο δηλαδή μέσα στις παραδόσεις του, αλλά διαλαμένο έξω έξω έκεί όπου πραγματικώς έφραζόταν όλος οι άνθρωποις γνώσεις. Τέτοιο θα το ήθελα έγω κι' άπάνω άπ' όλα αυτά θα θέλαμε ένα δάσκαλο, που να συνειδητοποιεί μέσα του όλα τα μεγάλα και όυεναίκα της άνθρωπότητας: θανικά και τις παραδόσεις της φυλής μας, ένα δάσκαλο που να πρωτοστατεί σε κάθε κίνηση και δράση εκπαιδευτική μέσα στην κοινωνία που ζή, ένα δάσκαλο μυστηγώγ και έρεφάντη.

Αυτά, κύριοι, είναι να σ' ας πώ.

Ό κ' έίνος, εκθέτει τας άποφάσεις του συλλόγου Δράμας έπι του ζητήματος, οι όποιοι είναι οι έξης: 1) όσον άφορά την γλώσσαν, δημοτική εις όλες τας τάξεις. 2) Διά τό εξέτάξιν ότι τοτό δεν έδοκιμάσθω και ότι πρέπει να συμπληρωθώ και μόνος ως προοπτική να ταθή το δικτατάξιν. 3) Διά τας παιδαγωγικάς άκαθάρμας να γίνη τριετής ή φοιτητής και με περισσότερον πρακτικήν μόρφωσιν. 4) Διά τα έποπτικά συμβόλια, να μετάχρη και ένας δάσκαλος. Περσιτέρω διατυπώνει την γνώμην ότι ως βοηθός του έπιθεωρητού πρέπει να προσλαβάνεται άρχαιότερος των διδασκάλων της έδρας. Έπίσης για τας μεταρρυθμίσεις.

ἀπὸς τῆς περιφέρειας θέσεις, αἱ δὲ κανοῦνται θέσεις τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας νὰ συμπληροῦνται ἀπὸ διδασκάλους. Διὰ τὴν μετακπαίδευσιν προτείνεται νὰ ἐπικταθῇ καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.

Ἐπίσης προτείνεται νὰ ἐπανελεῖθῃ ἡ γυμνασικὴ μετεκπαίδευσις καὶ τέλος ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μὴ διορισθέντας νὰ προτιμῶνται κατὰ τοὺς διορισμοὺς οἱ ἔχοντες τὰ περισσότερα εἴτη ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῶν ἐκ τοῦ διδασκαλείου.

ΔΑΓΚΛΗΣ: Διατυπώνει τὴν γνώμην διὰ τὸ ἐξάχρονον σχολεῖον παρῆκεν ἀρκετὴν μὲρῳ, προσθέτει ὅμως διὰ εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἔαν ἡ φοίτησις ἦτο ὀκταετής. Ἀναφερόμενος περαιτέρω εἰς τὰς ἐλλείψεις τοῦ σημερινοῦ σχολείου, τονίζει διὰ τὴν κυριώτερα εἶναι ἡ ἀναλογία ἢ ὅποια ὑπάρχει μεταξύ μαθητῶν καὶ διδασκόντων καὶ προσθέτει διὰ ὑπάρχουν σχολεῖα μὲ 1.5 διδασκαλοὺς καὶ 250 παιδιὰ. Ἐπίσης αἱ αἰθούσαι εἶναι ἀκατάλληλαι νὰ συμπληροῦν τὸν δόλον αὐτὸν τῶν παιδιῶν. Ἐπὶ πλέον προσθέτει πρέπει νὰ ἀνοίξουν πολλὰ σχολεῖα ἀκόμη ἀλλὰ παραλλήλως νὰ σταματήσῃ καὶ τὸ κακὸν πού σήμερον γίνεται καὶ πού ἡ πολιτεία δὲν ἐνδίαφέρεται παρὰ γὰρ τὸ ἀνοίγμα μόνον σχολείων ἀδιαφοροῦσα πῶς ταῦτα θὰ λειτουργήσουν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς προαγωγὰς τῶν σχολείων, τονίζει διὰ αὐταὶ γίνονται μὲν χωρὶς ὅμως πάντοτε νὰ προστίθεται ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς διδασκάλων. Ἐάν λέγει, φροντισομε γὰρ τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διττῆς ἔως γὰρ τὴν ἀναλογία ἀριθμοῦ μαθητῶν γὰρ κάθε δάσκαλος, κάνουμε ἕνα βῆμα πρὸς τὸ ἔμπροσθεν, χωρὶς ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ζητοῦμε ὀκταχρονο δημοτικὸν σχολεῖον. Διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀδιορίστων λέγει διὰ πρέπει νὰ γίνῃ ἐκκλήσις πρὸς τὴν κυβερνήσιν νὰ συμπληρώσῃ τὰ κενά. Διότι, ἐκτός τῶν ἄλλων, ὑπάρχει σημαντικὴ ζημία καὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τὴν ὅποια δὲν μπορεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἕνας πού ἔχει τελειῶσει τὸ διδασκαλεῖον πρὸ τεσσάρων εἰτῶν, ὅπως αὐτὸς πού τώρα τελειώσῃ. Τὰ παιδιὰ αὐτὰ, προσθέτει, ἀχρηστεύονται κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν καὶ ἔρχονται καὶ διὰ ἐμᾶς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μετακπαίδευσιν, θεωρεῖ ταύτην ἀναγκαίαν καὶ προτείνει ἐπέκτασιν τῆς καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης καὶ αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν. Διὰ τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια, νομίζει διὰ εἶναι ἀξίον μελέτης τὸ σχέδιον Μπρόστα καὶ προτείνει νὰ λείψῃ τὸ δικαστικὸν μέρος καὶ νὰ προστεθῇ ἀντ' αὐτοῦ ἕνας δάσκαλος. Ὅμιλεῖ εἰτα διὰ τὴν σύμβασιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, τονίζει διὰ ὅπως ἔχει αὕτη σήμερον, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποδῶσιν διὰ πρέπει νὰ ἀναμνησθῇ καὶ ἀπ' αὐτοῦ. Ἰσχυρίζεται, προσθέτει, ἀφάνιστος φόρτος ἐργασίας, ὁ ὅποιος θὰ περιορισθῇ κατ' ἕνα ποσοστὸν ἐάν χωρισθῇ πάλιν τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἀπὸ τὸ γνωμοδοτικὸν συμβούλιον, ἀπανερχομένης τῆς παλαιᾶς καταστάσεως, ἢ ἐάν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ αὐξηθῶσιν τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου. Ζητεῖ ἐπίσης αὐξήσιν τῶν αἰρετῶν μελῶν εἰς δύο καὶ συμ-

μετοχὴν καὶ ἐπιθεωρητοῦ.

Ὡσαύτως ζητεῖ πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν, ἀπαντῶν δὲ εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν τοῦ κ. Γάκου, ὅποισι ῥίξει διὰ πρᾶγμα ἐπιβάλλεται ἡ αὐξήσις τῶν θέσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν, οἱ ὅποιοι μὲ τὸν σημερινὸν φόρτον ἐργασίας καὶ τὸν μεγάλον ἀριθμὸν τῶν σχολείων εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀνταποκριθῶν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν. Ἀναφέρεται δὲ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ γλωσσικὸν ζήτημα, τονίζων διὰ αἱ ἀποφύσεις τοῦ ἐπ' αὐτοῦ εἶναι γνωσταὶ διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν θέσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ διὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων τονίζει διὰ τὰ μέλη τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου ἀντιδρῶν εἰς τὰς πείσεις καὶ ἐκτελοῦν τὸ καθήκον τῶν. Τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον, λέγει, εὐρέθη πρὸ δυσκολίας διότι οἱ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου ἐξελεθόντες ἦσαν πολλοί. Ἐγίνετο δὲ ὁ διαγωνισμός, ἐπέτυχαν ὅσοι ἐπέτυχαν καὶ ὑπεβλήθησαν αἰτήσεις πρὸς κατ' ἐλπίσιν 12 ἢ 13 θέσεων, τὸ ζήτημα δὲ ἦν ἐνῶπιον τοῦ νομικοῦ συμβουλίου.

Ἐν τέλει, προτείνει ὅπως ἡ συνέλευσις ζητήσῃ τὴν μὴ ψήφισιν τοῦ νέου νόμου, ἀλλὰ τὴν ἐσχὺν τοῦ παλαιοῦ τοιοῦτου, τὸν ὅποιον ἐπεκύρωσε καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

ΚΡΑΛΙΟΣ (Κομνηνός). Ζητεῖ τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ προτείνει ὅπως εἰς τὸ σχετικὸν ὑπόμνημα τονισθῇ ἡ ἐθνικὴ ζημία ἀπὸ τὸ ἀκέραιον ὀριζόμενον ἐκπαιδευτικὸν περιφερειῶν παραμεθορίων.

ΠΑΥΣΙΔΗΣ (τέως καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης). Διαμνῶναι, λέγει, τὸν λόγον διότι μεταξὺ τῶν ἄλλων, τοῦ ἐζητήθη τὸ ὁμιλῆσαι καὶ ἀπὸ παλαιῶν μαθητῶν ἐκ τῶν παρευρισκομένων εἰς τὴν συνέλευσιν.

Ἡ ὅλη ἐκπαίδευσις ἀποτελεῖ ἐν πρᾶγμα ἕνα ὅλον. Τὸ πρόβλημα τὸ ὅποιον σὰς ἀπασχολεῖ, τῆς ἐκπαίδευσιν εἶναι γενικὸν, ὅλης τῆς κοινωνίας, πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ πρόβλημα τοῦ δημοτικοῦ σχολείου θὰ λυθῇ, ὅταν λυθῇ τὸ ὅλον πρόβλημα τῆς ἐκπαίδευσιν καὶ αὐτὸ θὰ γίνῃ ὅταν καθορισθῶν οἱ σκοποὶ αὐτοί. Μέχρις τῆς στιγμῆς, οὐδεὶς ἔχει ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαίδευσιν.

Οἱ εἰδικὲς νόμοι εἶναι θεμελιώδεις διὰ τὰ ὅντα τὰ ὅποια θέλουν νὰ λειτουργήσιν διὰ εἶναι λογικά. Οἱ φυσικοὶ νόμοι τοὺς ὁποίους λέγομεν διὰ κατέχοντες, δὲν ἡμποροῦν νὰ λειτουργήσιν χωρὶς τὸν ἡθικὸν νόμον.

Κοινωνιολογία, βιολογία, φυσιολογία, ἀποτελοῦν ἐν πρᾶγμα καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἡμπορεῖ νὰ συνδυασθῇ παρὰ ὅταν ληφθῶν ὡς ἕνα ὅλον συνδυασθῇ.

Ἐάν ἡ κατεύθυνσις τῆς ἐκπαίδευσιν μποροῦσι νὰ πείσῃ τὸν κόσμον διὰ τὸν κόσμον διὰ τὸν ἑαυτὸν τὸν δυνάμεων, πρέπει νὰ γυμνάσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ εἰς τὴν ἀντίληψιν διὰ εἶναι ἀνθρώπος καὶ θὰ ζῇσιν εἰς τὴν κοινωνίαν μεταξὺ ἄλλων ὁμοφύλων του.

Ἀναφέρει διὰ κατὰ τὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διδασκαλίαν τοῦ κατέβηκα προσπαθῶν νὰ μεταδῶσιν εἰς τοὺς διδασκάλους, ἔχει μόνον

γνώσεις χρησίμους διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διδασκάλου, ἀλλὰ ψυχικὴν διάθεσιν πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐνασχόλησιν, προσπάθειαν νὰ μεταδώσῃ τὴν σημασίαν τῆς βιολογικῆς μορφώσεως εἰς τὸν διδασκάλον. Εἰς τὴν Γερμανίαν, ἡ μετεκπαίδευσις ἐστὶν ῥιζομένη εἰς τὴν βιολογίαν. Ἡ βιολογικὴ μόρφωσις πρέπει νὰ λάβῃ τὴν πρόσδον τὴν ὅποιαν ἡ ἐπιστήμη ἔδωκε σήμερον εἰς αὐτήν. Ἐκφράζει εὐχὴν εὐδόμεως τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως πρὸς ὅπως τ. ε. Ἑλληνικῆς Παιδείας. (Τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν μόνον στοιχεῖα τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Βλυσίδου. Κατὰ παράκλησιν τοῦ ν. τοῦ ἀποσταλῶν διὰ νὰ ἀναπτύξῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τῶν θέμα τὸ ὅποιον διεπραγματεύθη εἰς τὴν συνέλευσιν).

ΠΡΟΔΡΟΣ. Ἐκφράζει τὰς θερμὰς τοῦ εὐχαριστίας πρὸς τὸν ὁμιλῆσαν δι' ὅσα εἶπε, συντελεστικά εἰς τὸ νὰ κρατηθῇ τὸ ἐπίπεδον τῶν συζητήσεων εἰς τὸ ὅποιον ἐπερσε.

ΖΑΜΑΝΗΣ (Διευθυντὴς Μαρμαλαίου). Ἀναπτύσσει τὰς νεωτέρας θεωρίας ἐπὶ τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης. Ἰδὲ πνεῦμα τὸ ὅποιον διέπει, λέγει, τὴν σημερινὴν παιδαγωγικὴν, εἶναι πνεῦμα ἀπὸ τὸ ὅποιον διέπεται ἡ σημερινὴ βιολογία. Ἡ παιδαγωγικὴ δὲν ἡμπορεῖ νὰ στηρίχθῃ ἐπάνω στὴν ψυχολογία, ἡ ὅποια ἔχει μηχανολογικὴ βάση, εἶναι δὲ ἀκαταστάσι τῶν ἐπιστημῶν. Τελευταίως ἦλθε νὰ συνενώσει δλους τοὺς παράγοντας τοὺς ἀναγκαίους ἀπὸ τὰς ἄλλας ἐπιστήμας διὰ νὰ δημιουργήσῃ τὴν πραγματικὴν παιδαγωγικὴν ἐπιστήμην, δηλαδὴ νὰ τῆς δώσῃ ἐπιστημονικὴν βάση. Ἀναπτύσσει τὰς βάσεις καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς βιολογικῆς ἐπιστήμης καὶ τὰς νεωτέρας ἐπ' αὐτῆς θεωρίας. Ἡ παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη, λέγει, εἶναι βασισμένη στὴν βιολογικὴ ἐπιστήμην καὶ τὸν ἡθικὸν νόμον. Ἐρχόμενος εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν λέγει ὅτι τὸ πρόγραμμα τῶν δημοτικῶν σχολείων καταρτίζεται ἀπὸ τοὺς διδασκάλους, νὰ προστίθενται εἰς αὐτὸ καὶ ἐπαγγελματικαὶ γνώσεις. Οὐ παράγων τῆς κοινωνίας, τῶν γονέων, πρέπει νὰ τονηθῇ καὶ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν προγραμμάτων τῆς λαϊκῆς παιδείας, αὐτοὶ δὲ ὁ παράγων θὰ ζητήσῃ ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν φορολογίαν τοῦ διὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς παιδείας. Ἐν ἄλλῃ τῇ δημοτικῇ ἐκπαίδευσιν, δὲν τῇ ἔχει ἐννοήσῃ καὶ ὁ αὐτὸς ὅπως πάλιν εἰσὶ οἱ ἐκπαιδευτικοί. Διὰ νὰ συγκινήσῃ ὁ λαϊκὸς παράγων προτείνει νὰ συγκλήθῃ πανελληνίον ἐκπαιδευτικὸν συνέδριον καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκφρασθῇ ἡ εὐχὴ τῆς συνελεύσεως, ὅπως τὸ κράτος λάβῃ ἐγκαίρως τὰ μέτρα τοῦ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ αὐτοῦ συνέδριου, τὸ ὅποιον θὰ ἔχῃ νὰ λύσῃ πολλὰ προβλήματα, τὰ ὅποια ἐν πολλοῖς ἀποφύγει καὶ νὰ τίθῃ. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ καθορισθῇ καλύτερον τὸ ὅλκον τοῦ προγράμματος τοῦ σχολείου. Ἐπίσης λέγει διὰ προτοῦ ἐκαστασθῇ ἡ καλὴ λειτουργία τοῦ ἐκταξίου νὰ μὴ ζητηθῇ ἡ καθιέρωσις τοῦ ὀκταετίου.

Ὅμιλος ἀκολούθως ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν οἱ κ. κ. Παπαθεοδώρου,

Γκαγκάνης, Μπίτοικας, Γούναρης, Τσακιογιάννης, Κράλιος, Παπαδόπουλος κ. λ. Σταθόπουλος.

ΤΡ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Ἡλείας). Πολλοὶ ἐκλεκτοὶ ὁμιλεῖται ἀνῆλθον στὸ βῆμα τοῦτο καὶ ἐξέθησαν τὰς ἀψύψεις τῶν, βγαλμένων τῶν ἀπὸ τὴν πείρα τοῦ χρόνου, ὅσο καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν μελέτης. Ἐν τούτοις θὰ μοῦ ἐπιτρέψουν οἱ κ. κ. συνέδριοι νὰ προσέσω καὶ ἐγὼ μὴ ἐλαχίστη συμβολή.

Εἶναι ἀρκετὴ ἡ παρεχόμενη σήμερα μόρφωσις στὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον. Λέγω καὶ ἐγὼ ὅχι. Ἀλλὰ πού τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον ὑστερεῖ; Ὅσο στὴν διάπλασιν χαρακτῆρος ὅσο καὶ στὶς γνώσεις. Κάθε σχολεῖον δὲν ἐνδιαφέρεται τόσο γὰρ τὴν συναισθηματικὴν καὶ βουλητικὴν διάπλασιν τῶν μαθητῶν, διὰ τὴν διάπλασιν δηλαδὴ τοῦ χαρακτῆρος. Ὅσον γὰρ τῆς γνώσεως. Ἡ πληθώρα τῶν γνώσεων, ἔξ ἄλλου φέρει τὸ δημοτικὸν σχολεῖον στὴν θέσιν νὰ μὴ μπορεῖ οὔτε τῆς γνώσεως νὰ ἐμπεδώσῃ. Ἐπὶ πλέον, ἡ μὴ κατάρτις τοῦ προσωπικοῦ ἀπὸ παιδαγωγικῆς ἀπόψεως ἐπιτείνει ἀκόμη περισσότερο τὸ κακὸν τῆς μὴ διὰ τὴν γνώσεων ἐπαρκούς μορφώσεως.

Τὰ αἴτια λοιπὸν εἶναι κατὰ τὴν ὁμῆ μου ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ. Ἐξωτερικὰ εἶναι τὸ μὴ συγχρονισμὸς ἀναλυτικὸν πρόγραμμα, ἡ ἐλλείψῃ διδασκῶν καὶ ἐποπτικῶν μέσων, ἡ μὴ πλήρης κατάρτις τοῦ διδασκικοῦ προσωπικοῦ, ἐσωτερικὰ δὲ προσάθεται τοῦ σχολείου νὰ παρῇ μόνον γνώσεις, ἀποκλειστικῶς γὰρ τῆς γνώσεως, χωρὶς νὰ προσέσω καὶ ἐνδύσῃ τῶν γνώσεων, νὰ μορφώσῃ.

Γι' αὐτὸ θὰ ἤθελα ἀλλαγὴ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τοῦ ἐκταξίου οἱ ποσὸν καὶ οἱ ποιοὶν σύμφωνα μὲ τὰ πορίσματα τῆς Ψυχολογίας τοῦ παιδιοῦ καὶ τῆς ἀπαιτήσεως τῆς σημερινῆς κοινωνίας.

Ὡς πρὸς τὰ μαθήματα τὰ ὅποια θὰ προστεθῶν συμφωνῶ μὲ τὴν Ἐπιστημονικὴν Ἐπιτροπὴν. Ἐπὶ πλέον θὰ ἤθελα ὅπως τὰ κατωθὶ μαθήματα σήμερα λάβουν τὴν ἐξῆς ἀπόκλιση:

α'. Ἡ Ζωολογία νὰ ἀποκλίνῃ πρὸς τὴν κτηνοτροφίαν,

β'. Ἡ Φυτολογία πρὸς τὴν ἔσποιναν,

γ'. Ἡ Ἀνθρωπολογία πρὸς τὴν ἱστορίαν,

δ'. Ἡ ἱστορία πρὸς τὴν ἀγωγὴν τοῦ Πολίτου,

ε'. Ἡ χειροτεχνία πρὸς τὴν βιοτεχνίαν κτλ.

Ἡ ὅλη αὕτη νὰ ἀπλωθῇ εἰς τὸ ἔκτρον Δημ. Σχολεῖου.

Ἡ μετεκπαίδευσις: Τὸ ὑπάρχον διδασκικὸν προσωπικὸν δὲν εἶναι συγχρονισμὸς δὲν μπορεῖ νὰ στοιχίσῃ στὴ σημερινὴν παιδαγωγ. ἐπιστήμην. Γι' αὐτὸ καλὸν θὰ εἶναι νὰ ἐπικταθῇ ὁ θεσμὸς τῆς μετεκπαίδευσιν καὶ στὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης. Διαφωνεῖ ἀπολύτως στὴ γνώμην, διὰ οἱ μετεκπαιδευόμενοι νὰ γίνονται καὶ οἱ ἄλλοι κέντρα, διότι ἐκεῖ οὐδεμία ἐγγύτης ὑπάρχει, διὰ πρᾶγμα θὰ ἐπιτύχῃ.

Τὰ Συμβούλια: Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ὅπως εἶναι συντεθειμένον δὲν μπορεῖ νὰ ἀνταπεξέλθῃ στὸν ὅγκον τῆς ἐργασίας του. Γι' αὐτὸ καλὸν θὰ εἶναι ἐξῆς νὰ

ἐπανεβλήθη καὶ ὁ Θεσμός τοῦ Ἰνω-
μοδοτικού.

Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἤρθε
ὁ καιρὸς πλεονὶ νὰ ἀποδοθῇ στὴ
Δημοτικὴ Ἐκπαίδευση καὶ νὰ φέρῃ
ἀπὸ τὴν κηδεμονία τῆς Μέσης. Τὸ
δικαστικὸν μέλος νὰ διατηρηθῇ, ὅτι
εἶναι ἐγγύσιος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν
τῶν Νόμων.

Οἱ ἀδιόριστοι. Οἱ ἐκτὸς θέσεως
συναδέλφοι ἀπολαμβάνουν τῆς ἀπο-
λύτου συμπαθείας μας καὶ θὰ παρα-
καλέσω ὅπως ἡ ἸΖ' γενικὴ συνέλευ-
σις ἐξασκήσῃ ὅλον τὸ ἥθειόν της
κὺρως πρὸς ἀποκατάστασιν καὶ τὴν
συναδέλφων τῶν ὄντων, ἐν συνδυασμῷ
μὲ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐξέδον τῶν
ἐχόντων ἰδιωτὴ ὑπηρεσίαν καὶ τὴν
παρασκευαζόντων ἐξέδον τῶν διδασκα-
λιστῶν.

ΓΚΑΓΚΑΝΗΣ (Λέσβου). Μὲ δύο
λόγια θὰ εἰπῶ τὴν γνώμην μου καὶ ἡ
ἡμετέρα καὶ οἱ ἄλλοι συναδέλφοι νὰ
με μνησθῶν γιὰ νὰ μὴ χρονοτρι-
βούμε. Συμφωνῶ ἀπόλυτα σὲ ἐκτά-
κτους δημοτικὰς σχολαίς ἀλλὰ νὰ
ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοὺς παρόντας σὲ
κέντρα καὶ νὰ γίνῃ βαθμιαία ἡ ἐξέ-
πλωσὶς τοῦ καὶ σὲ χωρία. Νὰ συ-
στηματοποιηθῇ καλὸτερα τὸ ἐξέ-
κτουν σχολεῖο μὲ ἀλλὰ γὰρ πρακτι-
κώτερη τὸ ἀναλυτικὸν προγράμμα-
τος καὶ μὲ πρῶτον ὁρολόγιον πρόγ-
ραμμα. Νὰ καταβληθῇ καθεστὸς
πάθια γιὰ τὴν τήρησιν τῆς ὑπο-
χρεωτικῆς φοίτησης. Οἱ λειτουργοὶ
τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσιν νὰ ἀπο-
κλεισθῶν ἀπὸ τὴν συμμετοχὴν σὲ
Ἐποπτικὸν Συμβούλιον εἰς τὸ ὅποιοι
ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ συμμετέχουν
2 αἰρετοὶ δημοδιδάσκαλοι τῆς πε-
ριφέρειας. Πλὴν Ἐπιθεωρητὴν ἀπάντη-
σιν κωλυόμενον νὰ ἀναπληρωθῇ πᾶν-
τοτε ὁ ἀρχαιότερος τῶν Διευθυντῶν
ἢ τῶν Δημοδιδασκάλων τῆς ἑξέδου.
Γνωστὰ τοῦ ἐξέχοντος ἡ δατάχρο-
νου δημοτικοῦ σχολείου ἀπαραιτή-
τως πρέπει νὰ εἴναι ἡ δημοτικὴ.
Ἀποκρούω ἀπόλυτα τὴν ἱδρυσιν κρα-
τικῶν συσσιτίων καὶ τὴν διανομίαν
ὑπὸ τοῦ κράτους εἰς τοὺς ἀπόρους
μαθητὰς β.β.δίων καὶ γραμμικῆς ὕλης.
Ἡ βοήθεια εἶναι ὠραία ἀλλὰ πρέπει
νὰ ἐυρίσκονται οἱ πόροι ἀπὸ τοὺς
καλοὺς διδασκάλους ἢ ἀπὸ τῆς σχο-
λικῆς ἐφορείας. Δὲν μποροῦμε ἀλλ'
οὕτε καὶ εἶναι σωστὸ νὰ τὴν τοῦμε
ὅλα ἀπὸ τὸ Κράτος γιὰ τὸ τότε πᾶσι
περίπατο ἢ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία
οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ πρωτοστατῇ σὲ
κάθε εὐγενικὴ κίνησιν.

ΧΡΙΣΤ. ΜΠΙΤΣΙΚΑΣ (Τριφυ-
λίας). α) Ἐπὶ τοῦ θέματος «Εἰναι
ἀρκετὴ ἡ παρεχομένη μόρφωσις εἰς
τὸ ἐξέτε; σχολεῖον κλπ.» Ὁ σύλ-
λογος Τριφυλίας ἔχει τὴν γνώμην
ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ μείνῃ ὡς ἔχει,
διότι δὲν ἐδοκιμάσθη ἀκόμη ἐπαρ-
κῶς, ἀλλ' οὕτε ἡμποροῦμεν νὰ κρα-
τήσωμεν τὰ παιδιὰ περισσώτερον
χρόνον εἰς τὸ σχολεῖον χωρὶς νὰ γε-
νώμεθα πρόξενον ζημιᾶς εἰς τὴν οἰκο-
γενειακὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ νὰ τρο-
ποποιηθῇ τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμά
καὶ νὰ δοθῇ καὶ ἀνάλογος γεωργικὴ
μόρφωσις. Προσέτι δὲ νὰ αὐξηθῇ τὸ
Διδακτικὸν προσωπικὸν ὥστε οἱ μα-
θηταὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνωμεν τοὺς 40 50.

β) Ἐπὶ δὲ τοῦ θεσμοῦ τῆς μετα-
κατασκευῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον
ἔχει τὴν γνώμην 1) Νὰ παραμείνῃ
οὗτος ὡς ἐπωφελεὺς διὰ τὴν ἐκπαί-
δευσιν, αὐξανόμενον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν

μετεκπαιδευμένων, 2) Νὰ ἀρθῇ τὸ
ἔριον τῆς ηλικίας καὶ 3) Νὰ τροπο-
ποιηθῇ τὸ πρόγραμμα τῆς εἰς τὸ
Πανεπιστήμιον μετακατασκευῆς ἐπὶ
τὸ πρακτικώτερον καὶ 4) Νὰ ἀναλ-
φῶν πάλιν τὰ Γεωργικὰ φρονι-
στήρια.

γ) Ἐπὶ δὲ τῶν ἀδιορίστων δημο-
διδασκάλων ἔχει τὴν γνώμην 1) Νὰ
ἐκτελεσθῶσιν ὅλαι ἐκκρεμεῖς προ-
τάσεις ἰδρύσεως καὶ προαγωγῆς
σχολείων 2) Νὰ ἀνασταλῇ ἡ λει-
τουργία τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκα-
δημιῶν μέχρι ὁριστικῆς τοκτοποιή-
σεως τῶν ἡδὴ ἀδιορίστων.

δ) ΕΦ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ (Παγωνίου).
Ἀγαπητοὶ Συναδέλφοι. Τὸ ἐκπαί-
δευτικὸν πρόβλημα εἶναι πρόβλημα
θετικῶς πρὸς δὲν εἶναι δυνατόν ποτε
νὰ λυθῇ ὁ ὅλος τοῦ τοῦ πλάτος καὶ
τὸ βάθος πρὸς ἔχει.

Σχετικὰ μὲ τὰ θέματα πρὸς πολὺ
μετρημένα καὶ ἐπιστημονικὰ ἀκού-
σαμε οἱ τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπιτροπῆς,
πρὸς τῇ, ἂν εἴη καθεὶς ἑαυτοῦ γιὰ τὴν
φιλοτίμητον προσπάθειάν της αὐτῇ, ὁ
Σύλλογός μου συμφωνεῖ κατὰ τὰ
πλεῖστα σημεῖα. Καὶ γιὰ νὰ μὴ
κάνω κατάχρησιν τῆς ὑπομονῆς Σας
ἀναπτύσσοντας πάλιν τὰ ἴδια θέματα
οἷς λέγω πῶς εἰδικὰ σὲ σημεῖο
τοῦ ὅχρονου Σχολεῖο ὅθεν πρῶτον
τὰ μὲ καθεὶς δύναμι ἀλλὰ καὶ εὐεργε-
τικότητά νὰ ἐπιδιώκωμεν νὰ δοθῶν
σὲ διδάξαι Σχολεῖο ὅλα ἐκεῖνα τὰ
ἀπαραιτήτα μέσα νὰ ἐργασθῇ ἀπρό-
σμεστα καὶ αὐτὰ εἶναι α' ὅλους μας
σκοπεῖα καὶ αὐτὰ εἶναι α' ὅλους μας
γνώσις. Δὲν εἶναι ποτε δυνατόν Σχο-
λεῖο μὲ 100 καὶ 150 μαθητὰς νὰ
φέρῃ καρπὸς ἀποτελεσματικῶς; νὰ
ζητήσωμεν λοιπὸν νὰ δοθῇ ὅτι καθεὶς
διδάσκαλος 40 μαθητῶν, νὰ συμπληρω-
θῶν ὅλες οἱ κενεὲς θέσεις τῶν Σχο-
λαίων, νὰ προαχθῶν ὅλα τὰ σχο-
λαίκα γιὰ εἶναι ἀπαιτητικὸν τὸ φαι-
νόμενο ποῦ παρατηρεῖται. Ὅταν
εἴσιν ἐκπληρωθῶν αὐτοὶ οἱ ἔροι
τροποποιηθῇ δὲ καταλλήλως καὶ τὸ
Πρόγραμμά τότε νὰ ζητήσωμεν εὐ-
θύνης καὶ καρπὸς ἀπὸ τὸ Σχολεῖο
τὸ σημερινὸ μὲ τὴν ὅχρονον σύνθεσιν
τοῦ. Πολὺ νὰ προσέξωμε καὶ τοὺς
ἀδιορίστους συναδέλφους μας καὶ νὰ
μὴ ἀφῆνωμε ἀπ' ἀπειρὸν νὰ παύεται
αὐτὸ τὸ δῶμα πρὸς ἀληθινὰ παύεται
εἰς ὅρος καὶ αὐτῶν καὶ τῆς ἐκ-
παιδεύσεως γενικά ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
ταύτης τῆς Κοινωνίας.

Τὸ προχθεσινὸν γεγονός ἔς μᾶς
δύσιν διδάγματα πολὺτιμα καὶ αἱ
πενήσιμα πραγματικὰ καὶ ἡμεῖς γιὰ
νὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ κατάστασις.

Χ. ΤΣΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ (Μεγαλο-
πόλεως). Κύριοι Σύνεδροι. Ἐντολὰς
ὁρισμένους γιὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴν μας
ἐπιδιώξεις δὲν πῆρα ἀπ' τὸ Σύλλογον
τὸν ὅποτον ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀντι-
προσωπεύω. Κατὰ συνέπειαν οἱ
γνώμες πρὸς θὰ ἀναπτύξω παρακάτω
εἶναι προσωπικῆς μὲ συμφωνίας
ὅπως πιστεύω μὲ τῆς γνώμης τῶν
περισσότερων μελῶν τοῦ Συλλόγου
μου. Γιὰ νὰ μὴ ἀπερριπτοῦμαι
ἀπὸ μᾶς, περιορίζω ὁ χρόνος, ἀνα-
φέρωμαι στὴν εἰσηγητικὴν ἐκθεσὶν
τῆς εἰσηγητικῆς; ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευ-
τικῶν ἐπιτροπῆς πρὸς ὁρεῖλον νὰ
ὁμολογήσω ἦταν πέρα πέρα δι-
φωτιστικὴ ἀσχετὰ ἀν' ὁρισμένα ση-
μεῖα δὲν τὸνίστηκαν ὅσο ἔπρεπε νὰ
μετὰ δὲν τὸνίστηκαν ὅσο ἔπρεπε νὰ
τοιστοῦν καὶ ἀσχετὰ ἀν' ὁρισμένα
σημεῖα ἔχω γνώμην ἀντίθετη. Ἀ-
παντῶ σὲ τὸ πρῶτον ἐρώτημα τῆς ἡμε-

ρας διάταξης: "Οὐκ, δὲν εἶναι
ἀρκετὴ ἡ παρεχομένη ὑπὸ τοῦ ση-
μερινοῦ δημοτικοῦ σχολείου μόρ-
φωσις γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς
ζωῆς. Οἱ αἰτίαι πολλὰς. Ἀναπτύ-
χτηκαν ἀπ' τὴν εἰσηγητικὴν ἐπι-
τροπὴν. Τὸ κακὸν θὰ διορθωθῇ σὲ
τὰ σχολεῖα πλουτισθῶν μὲ τ' ἀπα-
ραίτητα ἐπιστημικὰ μέσα ἀπ' τὸ κρά-
τος, ἔδωσιν σχολικῶν κήπων καὶ
ἀνύψωσιν τοῦ διδασκαλικοῦ προσωπι-
κοῦ ποιοτικῶς. Τοῦτο μᾶς φέρνει σὲ
δεύτερον ἐρώτημα τῶν ἐκπαιδευτικῶν
διεκδικήσεων. Ἀν ἀπέδωκεν ὁ θε-
σμός τῆς πανεπιστημιακῆς μετα-
κατασκευῆς καλὰ ἀποτελέσματα θὰ
ἀπαντηθῶμεν ἀπὸς τὸνίστην καὶ
κατὰ ἄλλο σὲ πρῶτον ἐρώτημα. Τὸ
δημοτικὸν σχολεῖο κύριον ἀντιπρό-
σωπον, πρέπει νὰ πάψῃ νᾶναι τὸ
γεγονὸς τῆς μέσης παιδείας, ν' ἀπο-
χτήσῃ αὐτοτέλειαν καὶ κατευθυντήριον
γραμμὴν τὸν γενικὸν ἐπαγγελματικὸν
προσανατολισμὸν καὶ νὰ τὸνίστηναι
περισσότερον οἱ γνώσεις ἐκεῖνης πρὸς
εἶναι σύμφωνα μὲ τῆς συνθήκης
μέσα οἷς ὅποιος λειτουργεῖ τὸ σχο-
λεῖο. Στὶς γεωργικὰς περιφέρειας,
γεωργικὰς γνώσεις, στὶς βιομηχανι-
κὰς βιομηχανικὰς κ. ο. κ. Γιὰ ὅχτά-
χρονον σχολεῖο ὅπως εἶπαν μερικοὶ
ἐκ τῶν κ. ἀντιπροσώπων δὲν μπο-
ροῦμε ἔχει τὴν γνώμην ἡ μὲ μᾶλλον
μετὰ ἀπὸς ἀπέτυχε σὲ ὁρισμένους
περιπτώσεις πρὸς πολλὰς καὶ τὸ
ἐξέχοντος, εἴ αἰτίας τῆς μειονεχτι-
κότητος πρὸς παρουσιάζει ποιοτικὰ
τὸ διδασκαλικὸν προσωπικόν. Γιὰ ὅχτά-
χρονον θὰ μιλήσωμεν ὅταν εἰ ἔβρω
μεναι παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας δι-
ασκούν τοὺς καρπὸς τῶν, τὸ δὲ ἡδὴ
ὑπάρχον παρᾶσι ἀπ' τῆς μετακατα-
σκευῆς, ἡ ὅποια πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ
ὅχι μονάχα καὶ σὲ τὸ Πανεπιστήμιον
Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ νὰ λειτουργήσῃ
μὲ καθεὶς Γεωγραφικὴν περιφέρειαν,
εἰς αὐτὴν μέσῃ σὲ λίγα χρόνια νὰ
παράσῃ ἀπ' τὴν κορυφὴν τῆς
ἀναβάσεως ὅλο τὸ προσωπικόν.

Ἡ δὲ εἰσαγωγὴ ἔχω τὴν ἀντι-
ληψὴν πῶς δὲν πρέπει νὰ γίνεταί
κατόπιν ἐξετάσεων, ἀλλὰ μὲ προτά-
σεις τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων.
Ἔτσι προκύπτουν τρία καλὰ. Ἐνα
δὲ θὰ σκορποῦν οἱ ὅλην τὴν ἑλ-
λέδα οἱ μετεκπαιδευόμενοι, δεύτερον
θὰ μπαίνουν δασκάλοι δοκιμαστέοι
καὶ δυνατόν νὰ παρακολουθήσωμεν
σὺμψαν μὲ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐπι-
θεωρητῶν καὶ τρίτον θὰ περιορισθῇ
ἡ κομματικὴ συναλλαγὴ πρὸς δὲν
ἔχω λόγους νὰ πιστεύω μὰ πρὸς πλά-
τεϊα σὲ διαδόσεις ἀκούμε. Ἔτσι
ἀπάντησα καὶ σὲ δεύτερον ἐρώτημα.
Ἐρχεται τὸ τρίτον. Εἰμαι σύμφωνος
μὲ τὰ πορίσματα τῆς εἰσηγητικῆς
ἐπιτροπῆς. Γιὰ τὴν σύνθεσιν τῶν Ἐπο-
πτικῶν Συμβουλίων ἔχω τὴν ἀντι-
ληψὴν ὅτι πρέπει νὰ φύγουν ἀπὸ
μέσα τὰ ξένα πρόσωπα καὶ νὰ ἀντι-
κατασταθῶν μὲ δασκάλους. Εἶναι
φρικτὸν, ἀξίζει ἀκόμα βρῦτος
χαρακτηρισμός, νὰ κρῖνται αἱ
ὁδοδείξεις μας ἀπὸ ὑπογραμμάτις
ἐισηγητικῶν. Γιὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ
Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου νὰ γίνῃ
ὅπως ἐπὶ ὑπουργίας Παπανδρέου
προσθεσθέντος καὶ ἐνὸς ἀκόμη αἰ-
ρετοῦ δασκάλου. Γιὰ τοὺς ἀδιορί-
στους συναδέλφους τί νὰ ποῦμε;
Τρεῖς μῆνες ἔμειναν χωρὶς θέσιν καὶ
ἀκόμα νοιώθω πῶς τὰ σημεῖα τοῦ
πένου καὶ τοῦ μαρμαροῦ ὑπάρχουν

μέσα στὴν ψυχὴν μου. Φαντασθῆτε
κ. ἀντιπρόσωποι τώρα τὴν θέσιν τῶν
συναδέλφων τῶν ἀδιορίστων πρὸς μέ-
νουν καὶ 4 καὶ 5 χρόνια χωρὶς δου-
λαίᾶ στερεὰ ἀπὸ τοσούτους κόπους καὶ
τέτοιους θανάτους, πρὸς οἱ γονεῖς τοὺς
κατέβαλλον. Τὸ ζήτημα τῶν ἀδιο-
ρίστων δασκάλων πρέπει ν' ἀπασχο-
λήσῃ καὶ τὴν πολιτεία, γιὰ εἶναι
ἕνα μεγάλο κοινωνικὸν πρόβλημα.
Στὴ μέλλουσα δὲ διακινήσῃ πρέπει
ν' ἀναβῶμεν ν' ἀγωνισθῇ γιὰ τὴν
λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦτο.

Κ. ΚΡΑΔΙΟΣ (Κομοτινῆς). Εὐ-
τυχῶς καὶ αἱ ἀντιλήψεις; τῶν συνα-
δέλφων τῆς περιφέρειας; μου συμπί-
πτουν μὲ τὰς γνώμας τὰς ὁποίας
πολύ φαινεῖται ἐξέθεσις ἢ ἐπὶ τῶν
ἐκπαιδευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ δὲν θὰ
μακρηγορήσω. Οἱ συμπληρωματικὰ
δὲ λόγοι τῶν κ. κ. συναδέλφων δὲν
ἀφῆκαν καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι
εἶναι ἐκτεταχένον δημοτικὸν σχολεῖο θὰ
εἶναι ἀρκετὰ ἐξυπηρετικὸν γιὰ τὰ
παιδιὰ τοῦ λαοῦ μας διότι μ' αὐτὸ
θὰ τοῦς δοθῇ ἀδικαίρεια ν' ἀποκομ-
ίσουν ἀρκετὰ καὶ ἐμπειρομένους χρο-
νίας γνώσεις καὶ θὰ ἐτοιμαστοῦν
γιὰ τὸν κατωκινὸν τοὺς ὅλους. Ἐνα ὅ-
μως ἔχω νὰ τὸνίσω ὅτι πρέπει πά-
σι ὅσοι νὰ δοθῶν παρὰ τῆς πολι-
τείας καὶ πλούσια τὰ μέσα, (ἐπο-
πτικὰ ὅργανα, βιβλιοθήκες, ἐργα-
στήρια χειροτεχνίας καὶ Φυσικῆς,
καθὼς καὶ νὰ ὁργανωθῶν μέσα σὺν-
τάς τὰ σχολεῖα μαθητικὰ συστήματα
διὰ τοὺς ἀπόρους μαθητὰς, εἰς τὰ
ὅποια συστήματα ἀποδίδομεν μεγάλαν
παιδαγωγικὴν σημασίαν καὶ τὰ ὅ-
ποια ἐν τῇ πόλει Κομοτινῆς ἐδρί-
σκουν ἐφαρμογὴν τῇ ἐνασχόσει καὶ
τῆς πολιτείας καὶ τῆς κοινωνίας.
Ἄλλως δὲν δὲν παρασχεθῶν παραλ-
λήλως καὶ τὰ ἀνωτέρω μέσα σὺν τῇ
ἐφαρμογῇ τοῦ νόμου εἰς διδασκαλίας
πρὸς 40 μαθητῶν, πρὸς ἀπόρους
τῆς μὴ ἐφαρμογῆς του εἶναι ἡ πα-
ρατηρούμενη ἀτακτοῦς φοίτησις καὶ
ἡ δυσφήμις τοῦ σχολείου, νὰ εἴ-
σθε βέβαιοι ὅτι καὶ τὸ ὅχτάχρονον
σχολεῖο δὲν θὰ φέρῃ τὰ ἀποτελέ-
σματα τὰ ὅποια μετὰ πεποιθήσεως
ἀναμένομεν.

Ἐπίσης δὲν νὰ καταργηθῇ ὁ νό-
μος περὶ δοκιμαστέου, διότι ἀντὶ νὰ
αὐξάνῃ ὁ ἐνθουσιασμός τῶν δοκιμῶν
συναδέλφων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ
καθηκόντος τῶν, μετῴσις καταπλη-
ρῶσιν καὶ ἡ ἀγωνία ὑπὸ τῆς ὁποίας
κατέχονται οὗτοι εἶναι ἀγωνία καὶ
ἀγανάκτησις καὶ ἰδικὴ μας διότι εἰς
τὰ αὐτὰ διδασκαλίας ἐξοπλισθῶν
μεν καὶ τὰς αὐτὰς γνώσεις ἀπεκο-
μίσωμεν καὶ ἡμεῖς. Ὡς πρὸς τὴν με-
τεκπαιδεύσιν ἀποδίδομεν μεγάλην
σημασίαν εἰς αὐτὴν καὶ ἐπιθυμοῦμεν
ὅπως ἐπεκταθῇ αὐτὴ καὶ εἰς τὸ πα-
νεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἵνα με-
τεκπαιδεύηται καὶ μεγαλύτερος ἀριθ-
μός, ἀλλ' ἵνα ἐξυπηρετηθῶν καὶ οἱ
συναδέλφοι τῆς βορείου Ἑλλάδος
καὶ τὰ σχολεῖα αὐτῆς.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία κατόπιν
τῆς ἐφαρμογῆς ὅχρονου σχολείου,
ὅτι θὰ διορισθῶν οἱ ἐπὶ σερᾶν ἑτῶν
ἀνεργοὶ συνάδελφοι πρὸς τοὺς ὁ-
πίους τρέφομεν μεγάλαν συμπά-
θειαν, ἀλλὰ θὰ προταίναμε καὶ διὰ
τὸν δίκαιον διορισμόν των, τὴν κα-
τάργησιν τοῦ νόμου περὶ ἐντοπιστή-
τος καὶ ἀντ' αὐτοῦ νὰ θεωρηθῇ ἡ
σειρὰ ἀρχαιότητος, ἡ σοβαριότης τῶν
λόγων προτιμήσεως κλπ.

γικά σχολαί ἐπ' ἀγαθῶ τῆς χώρας εἰς τὰς ὁποίας νὰ διορίζωνται ὑποχρεωτικῶς δημοδιδάσκαλοι· ἐκτὶ μὲνοι πτυχίου διαιτοῦς γεωργικοῦ φροντιστηρίου. Ἐπίσης νὰ διορίζωνται εἰς τὰ ἀστικά οὐλοὶ ἀπόφοιτοι δημοδιδάσκαλοι τῶν διαιτῶν γεωργικῶν φροντιστηρίων ἐπ' ὅσον δὲν διορίζονται εἰς τὰ ἀστικά σχολαί νὰ ὑπερεπὼν εἰς πολυτάξια δημοτικά σχολαί μετὰ εὐρείαν γεωργικὴν περιφέρειαν καὶ νὰ διδάσκωσι μαθηματικά γεωργικὰς φύσεως. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρεται ὅτι διὰ τὴν ἀμοιβὴν τῶν διδασκάλων κατὰ τὰ Κυριακὰ καὶ γεωργικὰ σχολαί κλπ. νὰ ληφθῇ μέριμνα ὅπως κρατικοποιήσῃ ἡ ὥς ἂν ἀμοιβὴ ἀποφυγομένης τῆς δυσχεροῦς πληρωμῆς ὑπὸ τῶν κοινοτήτων. Καὶ τέλος τονίζεται: Νὰ δίδεται καὶ εἰς αὐτοὺς ὁ βαθμὸς τοῦ τμηματάρχου ἢ μετὰ συμπλήρωσιν διαιτοῦς εὐδακίμου ὑπηρεσίας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπιστήτου καὶ ἴτοι μετὰ συνολικῆς ὑπηρεσίας κλπ. Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκονται τὸ κάτωθι ὑπόμνημα τῶν μετεκπαιδευμένων τριτοβαθμίων.

Ἐπεβλήθησαν διὰ τὸ κ. Θεοδώρου Θεσσαλονίκης, Φιλίππων Κρικέλλου, καὶ τὸ ἐκ Κοζάνης ἔχον οὕτω: «Γυμνασιασταὶ περιφέρειας Κοζάνης ἐξ ἀπορμῆς ὑπομνήματος ὁμοσπονδίας πρὸς ἐπιτροπὴν διαιτῶν ὁμοσπονδίας πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἀντικειμένου πρὸς ἀποφάσεις μέχρι τοῦδε συνελεύσεως παρακαλούμεν υἱοθετηθῇ προαγωγὴ γυμνασιαστῶν εἰς βαθμὸν γραμματέως Α' μετὰ δεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν καὶ οὐκ ἔτι πρὸς προαναφερθέν ὑπόμνημα. Ἐξ ὀνόματος γυμνασιαστῶν Κοζάνης Φώρις, Σαλλογιάννης, Μπαμπᾶς».

Ἐντολὴ ὑπερεκκοσίων συναδέλφων Θεσσαλονίκης συγκαλέσας θερμότητα διὰ διαγραφὴν ἱεροκαπήλου ἀχάριστου καὶ οργανωτικῶς δολοφονίας ἐνώσεως πόλεως μας. Δεκάτη ἐβδόμη συνέλευσις κατέστη ἱστορικὴ διδάσκα οὗ διδασκαλοὶ διδάσκοντες εὐγνωμοσύνην δὲν πρέπει ἴδιοι νὰ εἶναι ἀχάριστοι πρὸς εὐεργέτας.

Παναγιώτης, Ἀλεξάνδρος, Μίγος, Κυριάτος, Μανιός, Παπαφωφείριος.

Διδασκαλικὸς Σύλλογος Γρεβενῶν πληροφωρηθεὶς ἀντικαταστατικὴν διαγραφὴν (Συλ. Θεο)νικῆς πρωτοστατήσαντος εἰς διαμόρφωσιν οργανωτικῆς συνειδητώσεως ἐν τῷ κλάδῳ διαμνηστεύεται ἐν τῷ αἵματι ἀποστολῆς αὐτοῦ ἐπαναφορὰν εἰς κόλπους Ὁμοσπονδίας ἀνεφυλάκτως παρὰ τὸ πλεονάζον αὐτοῦ ἐκπράζει βαρυτάτην λύπην πρὸς συνέδρους υἱοθετήσαντας τοιαύτην ἀσβαίρετον ἐνέργειαν κλονίζουσαν ἐκ βάθρων οἰκοδόμημα ἱστορικῆς ὁμοσπονδίας.

Ὁ ἀντιπρόεδρος Συλλόγου Κυριακίδης

Διδασκαλικὸς σύλλογος Εὐρυτανίας διαμαρτυρεῖται ἐντονότατα διὰ μελετωμένην παρὰ τὸ καταστατικὸν Ὁμοσπονδίας διαγραφὴν συλλόγου Θεσσαλονίκης τοιαύται διδασκαλὶ καὶ τῆς συνάμεως τοῦ κλάδου ἐνεργείας προένοον κατάπληξιν.

Ἐντολὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος Παναγιώτης

Π ε ρ ε
τὸ Προεδρεῖον Ἰ. Γενιῆς Συνελεύσεως τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἀθήνας

Μετεκπαιδευθέντες 363 βῆμοι Θεσσαλονίκης καὶ Κιλκίς, μέλη τῆς ὁμοσπονδίας χαιρετίζουν Γεν. Συνέλευσιν εὐχόμενοι εὐδωκίαν ἐργασίῶν τῆς ἐπ' ἀγαθῶ Κλάδου.

Παρακαλοῦσι θερμότητα ὅπως Ἰ. Συμβάλλῃ ἄρσιν καταφύρου κατὰ μετεκπαιδευθέντων 363 βῆμων ἀδικίας, ἐκφυγῶν αὐτοὺς ἀπὸ πάντε ἐτῶν. Ἐπιτροπὴ ὁμῶν παρουσιαζομένη Κύριον Ὑπουργὸν ζητήσῃ Διοικητικὴν λύσιν τῆς ὑποθέσεως ὁπολογισμοῦ προϋπηρεσίας τῶν κατὰ τὴν προαγωγὴν.

(Ὁ βῆς τυπικὸς ἡ ἐξαιρετικὸς λόγος ὑπάρχει, ἔνα μὴ ἀρθῇ ἡ ἀδικία Διοικητικῶς, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 555/1932 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατίας, καὶ ἡν πρέπει νὰ ὑπολογιστῇ ἡ προϋπηρεσία ὑποδιδασκάλου κατὰ τὴν προαγωγὴν.

Σχετικὸν ὑπόμνημα συναδέλφου ὑπεβλήθη Κύριον Ὑπουργὸν ἱερὰ χιτικῶς ἐκ Θεσσαλονίκης ὑπ' ἀριθμ. 2499/21/734.

Ἐπετραχέοι μετεκπαιδευθέντες 363 βῆμοι τῆς χώρας μετ' ἀγῶνις ἀναμένουσιν ὀφηλόφροναν ὁμῶν χειρνομίαν, πρὸς μὴν ἐνέργειαν ὁμοσπονδίας πρὸς ἀποφάσεις πτυχίων εἰς γνησίους καὶ νόθους.

Παραπομπὴ μ. καὶ ἐκ μέρους 999 ἐπιτροπῆς διαιτῶν καὶ ἡ Νομοθετικὰ Σώματα ἀντὶ τῆς Διοικητικῆς λύσεως δυνατῆς καὶ εὐκόλου, κατωτέρα ὁμῶν καὶ ἀναξία ἱενικῆς Συνελεύσεως τῆς Μεγάλης Ὁμοσπονδίας ἀγωνιζομένης ὑπὲρ δικαίου Κλάδου ἀνεκέρητος κατηγορίαν. Ἡθικὴ μας μέλως καὶ ὁλικὴ ζήμια βαρεῖα βαρυτάτη διότι θεωροῦμεθα νύθοι πτυχιοῦχοι.

Πόνος μας ἀπέραντος.

Ἀδικία τρομακτική.

Πιεζόμεθα ἐπὶ παντατίαν καὶ πλόν. Ὑποφύρομεν. Λιγότερον δὲν ἀντέχομεν.

Συνάδελφος Κ. Σπώντης 18ου Θεσσαλονίκης προαχθεὶς πρὸ παντατίαν καὶ πλόν ἐς Δ' κατηγορίαν καὶ ἐπὶ τριμήνῳ λαβὼν μισθὸν γραμματέως, ὑποδιδασκῶν δὲ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 65825/27/12/1929 ἐγκυκλίου ἀπεβίωσεν πρὸ εἰκοσαμῆρου μὲ ἀνέκφραστον πόνον εἰς τὴν ψυχὴν διότι μετεκπαιδευθεὶς καὶ μετ' ὑπηρεσίαν ὑπερεκκοσινενταετῆ ἦτο ἀκόμη ἀκόλουθος.

Παιδιά καὶ ἡμεῖς τῆς Ὁμοσπονδίας, τὸ σποργικὸν τῆς χεῖρ ζητοῦμεν ἡ ἀπλῶς καὶ ἐλευθερώσῃ μας ἀπὸ βαρὺν ζυγὸν ἀδικίας ἔνα μὴ καὶ ἡμεῖς ὑποστῶμεν τὴν αὐτὴν μετ' ἀεμνηστον συνάδελφον Κ. Σπώντην τύχην.

Μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβτισμοῦ

Ἐν Θερινῇ τῇ 29/8/1931

Ἐντολὴ τῶν συναδέλφων

Ἀναστασίας Κατσηνοστή, Θεο)νικῆς Δημητρίου Μονοῦ, Θεο)νικῆς, Ἰωάννου Λογογιάννη Θεο)νικῆς, Ἀνδρονικῆ Γεωργιάδου Κιλκίς, Χριστοφόρου Παναγιώτου Κιλκίς, Γεωργίου Παντελίδου Θεο)νικῆς.

ΒΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ (Ἀμαλιάδος).

Πολλοὶ Ταμίαι τοῦ κράτους

ἐν οἷς καὶ ὁ Πύργος Ἡλείας, ἀρνοῦνται τὴν πληρωμὴν τῆς διαφορῆς τοῦ μισθοῦ τῶν τελευταίων προαχθέντων συναδέλφων, εἰς οἷς ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ἐκονοποιήθησαν τὰ ἔγγραφα τῆς προαγωγῆς, στριζομένης εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 110510 ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἡν ἡ πληρωμὴ ἀρχεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως. Εἰς τοὺς κυρίους αὐτοὺς γράνεται ὅτι δὲν ἐκονοποιήθη ἕτερα ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθμ. 43744 τῆς διευθύνσεως τῆς ὑπηρεσίας Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως Διαιτῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, καὶ ἡν ἡ πληρωμὴ τῆς διαφορῆς μισθοῦ λόγῳ προαγωγῆς δὲν ἀπαιτεῖ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως. Παρακαλῶ ὅθεν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς συνέλευσεως ὅπως συστήσῃ διμελὴ ἐπιτροπὴν ἔνα μεταβῇ εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον καὶ παρακαλέσῃ ἔνα τοῦτο τηλεγραφηθῇ εἰς τοὺς ἐν λόγω ταμίους νὰ πληρώσωσι τὴν διαφορὴν μισθοῦ λόγῳ προαγωγῆς.

Ὁ κ. ΡΑΓΚΟΣ λέγει ὅτι τὰ καταγγελλόμενα ὑπὸ τοῦ κ. ἀντιπροσώπου Ἀμαλιάδος εἶναι ἀληθῆ καὶ προσθέτει ὅτι καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Σπάρτης ἐρημνέων κακῶς τὸν νόμον ὑποστηρίζει ὅτι οἱ προαχθέντες δὲν δύναται νὰ λάβωσι τὸ ἐν δεύτερον λόγῳ προαγωγῆς ἀνδὲν δημοσιεύσιν αἱ ἀποφάσεις στήν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως παρ' ὅτι οἱ προαγόμενοι ἔχουν τὰς προαγωγὰς εἰς χεῖρας τῶν καὶ παρὰ τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἐκκαθαρίσεως Διαιτῶν.

ΒΑΣΣΟΣ (Καλαβρύτων). Λέγει ὅτι οἱ διδασκαλοὶ τῶν κέντρων ἔχουν εὐκόλῳ μισθοδοτικῆς πληρωμῆς, διότι εἶναι τὰ ταμεία πλησίον τῶν, οἱ τῶν χωρίων ὅμως ταλαιπωροῦνται καὶ ὑποβάλλονται εἰς ἀσκόπους δαπάνας διὰ νὰ μεταβῶν εἰς τὰ κέντρα καὶ λάβωσι τὰς μισθοδοσίας τῶν. Πρὸς τοῦτα προτείνει νὰ διαταχθῶν οἱ δημόσιοι εἰσπρακτορες ὅπως πληρώνουν τοὺς μακρὰν τῶν κέντρων ὑπηρετούντας διδασκάλους.

ΓΚΑΓΚΑΝΗΣ (Δέσβου). Μάλιστα αὐτὸ πρέπει νὰ ζητηθῇ καὶ νὰ γίνῃ.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Ἀ' Ἀθηνῶν). Ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ συζητηθῶν εἰς τὰ οἰκονομικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μάλιστα.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Ἀ' Ἀθηνῶν). Παρακαλεῖ τὴν συνέλευσιν ὅπως δεχθῇ νὰ ὁμιλήσωσιν οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι τῶν διαφορῶν δημοσίου καὶ κληρικῶν ὁργανώσεων. Ἐν συνεχείᾳ, ἀναφέρει ὅτι αἱ ἐν λόγω ὁργανώσεις καὶ εἰς συνελεύσεις τῶν καὶ εἰς τὰς συνελεύσεις τῶν προσεκάλεσαν τὸν Πρόεδρον τῆς ὁμοσπονδίας καὶ παρέστη εἰς αὐτήν.

Ὁ κ. ΡΑΓΚΟΣ λέγει ὅτι προσεκάλεσαν ὅλους τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν δημοσίου καὶ κληρικῶν ὁργανώσεων, καὶ τονίζει ὅτι εἰς τὰ συνέδρια Τ.Τ.Τ. καὶ Οἰκονομικῶν, εἰς τὰ ὅποια προσκληθεὶς μετῆβη ἀπὸ τὴν χαίρειται καὶ ἀπὸ τὴν ἀπαιτοῦται αὐτὴ ἐν ταῖς.

Ὁ κ. ΜΠΙΤΣΙΚΑΣ τονίζει ὅτι

ἡ συνέλευσις δὲν πρέπει νὰ χρονοτριβῇ, ἀλλὰ νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ κύρια θέματα καὶ νὰ λήψῃ ἡ ἀποφαντολογία.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Πρόεδρος). Θέτει εἰς ψηφοφορίαν καὶ γίνεται δεκτὴ ἡ κάτωθι πρότασις:

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

«Οἱ ὑπογεγραμμένοι προτείνουν ὅπως δεχθῇ ἡ συνέλευσις καὶ ἐκτυπωθῶν ὅλα τὰ πρακτικά τῆς συνελεύσεως: μαζὶ, ἀμέσως, καὶ οὐχὶ τμηματικῶς ὡς ἄλλοτε».

Οἱ προτείνοντες

Ν. Πάπας
Κ. Μπάλλας
Ν. Ἀβρονιάδης
Δ. Ζαχαριουδάκης
Ζ. Πλαγιώτης
Α. Καπογιάννης
Σ. Ἀναγνωστάκης
Δ. Μαντρίδης
Γ. Φάσος
Γ. Παπαϊωάννου
Θ. Μπαλίνης

Ἀναγινώσκονται εἰς καὶ ἐκτυποῦνται τὰ πρακτικά τῆς τετάρτης καὶ πέμπτης ἡμέρας. Ἀκολουθῶς συνεχίζονται τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀναγινώσκονται τὸ σχετικὸν ψήφισμα.

ΦΑΣΣΟΣ. Ζητεῖ νὰ μὴ ἀποκλείωνται τῆς μετεκπαιδευσεως λόγῳ ἡλικίας οἱ διδασκαλοὶ.

ΓΚΑΓΚΑΝΗΣ. Ζητεῖ νὰ μείνῃ τὸ δικαστικὸν μέλος εἰς τὰ ἐποπτικά συμβούλια τονίζων ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ἐγγύησιν καὶ τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου.

Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Πρόεδρος). Ὁ σύλλογος Φθιωτοδωρικῶν ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ σύνθεσις τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων πρέπει νὰ παραμείνῃ ὡς ἔχει προστιθεμένου μόνον ἐνὸς διδασκάλου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ. Κληροδοῦται ἐπίσης ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ δικαστικοῦ μέλους, τονίζει δὲ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζητοῦνται πράγματα ἀδύνατα.

ΛΟΤΣΗΣ. Ἀντικρούει τὴν πρότασιν ὅπως τὰ ἐποπτικά συμβούλια ἀποτελοῦνται ἀπὸ δύο διδασκάλους καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴν, προαχθέντων ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἀχρηστεύεται ὁ ἐπιθεωρητής, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἀφαιρεῖται καθεὶς ἐξουσία. Προτείνει νὰ παραμείνῃ τὸ δικαστικὸν μέλος καὶ ἀντὶ τοῦ κατηγορητοῦ νὰ προστεθῇ ἕνα διπλό.

ΠΑΠΑΣ. Διαφωνεῖ οὐκ ὀλίγως μετὸν κ. Λότσην ὅσον ἀφορᾷ τοῦ κινδύνου τοὺς ὁποίους οὗτος διαβλέπει ἀπὸ τὴν συμμετοχὴν δύο διδασκάλων εἰς τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον καὶ τονίζει ὅτι αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ φαντασθῇ ὅτι εἶναι δυνατόν ἕνας διδασκαλὸς νὰ κατέλθῃ ἐν τῷ ὅτι νὰ μεταβῶν ὡς νὰ μεροληπτήσῃ. Τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ προσθέτει ὅτι ἐπικαλοῦνται οἱ ἐχθροὶ τῆς συμμετοχῆς τοῦ κλάδου εἰς τὰ συμβούλια καὶ δὲν πρέπει νὰ τοὺς δίνωμε καὶ ἡμεῖς ὅπλα νὰ μᾶς κολλοῦν.

ΛΟΤΣΗΣ. Θεωροῦμαι εἶναι ὥρα ὅλα αὐτά. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐξετάσωμε ἐὰν ἔχει φάση ὁ διδασκαλὸς στὸ σημεῖο αὐτὸ τοῦ νομοτισμοῦ.

ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ. Εἶναι ἡμεῖς ὁ διδασκαλὸς καὶ προτείνω ὅτι

ΛΟΤΣΗΣ. Θεωροῦμαι εἶναι ὥρα ὅλα αὐτά. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐξετάσωμε ἐὰν ἔχει φάση ὁ διδασκαλὸς στὸ σημεῖο αὐτὸ τοῦ νομοτισμοῦ.

ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ. Εἶναι ἡμεῖς ὁ διδασκαλὸς καὶ προτείνω ὅτι

προστέθῃ ἀντὶ τοῦ τῆς Μέσης.

ΕΒΝΟΣ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἂς

ζητήσωμεν ἕνα καὶ ἀργότερα δύο.

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Εἶναι ντροπὴ μας νὰ λέμε ὅτι δὲν εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ διοικήσωμεν τὸν ἐαυτό μας. Δὲν θὰ ἐπρεπε νὰ ἀνακοινωθοῖν αὐτὰ. Προτείνεται ἐνανδῶν καὶ τὸ δικαστικὸ μέλος καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴν.

ΣΙΓΑΛΟΣ. Δὲν πρέπει νὰ κηδεμονευώμεθα. Εἴμαστε σὲ θέσιν νὰ αὐτοδιοικηθώμεν. Προτείνω τρεῖς αἰρετοὺς δασκάλους καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴν ὡς εἰσηγητὴν.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Πρόεδρος). Ὅσοις ἡμφισβήτησαν τὴν ἱκανότητα τοῦ διδασκάλου. Εἶναι ἱκανός, ἀλλὰ διότι εἶναι πολὺ ἱκανός, δὲν κἀναι νὰ τοῦ δώσωμε τὴν πλειοψηφία. Νὰ γίνη ὅτι γίνεται καὶ μετὰ τὴν Μέση ἑκπαίδευση καὶ συγκεκριμένως νὰ ἀποτελεσθῶν ἀπὸ εἰς δάσκαλο, τὸ δικαστικὸ μέλος καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴν. Δηλώνει, ὅτι αὕτη εἶναι προσωπικὴ του γνώμη.

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ἀναφερόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀποχωρήσεως μετὰ 35 ἐτῶν ὡς ἡμετέρας, λέγει ὅτι ὑπάρχουν δασκάλοι εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ποὺ καὶ ἄλλο παρὰ γέροι εἶναι. Προτείνει τότε μόνον νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐτό, ὅταν λείπει ἡ δυσαναλογία ποὺ ὑπάρχει τώρα μεταξὺ μισθῶν καὶ συντάξεων, αὐξανόμενων τῶν τελευταίων ἀνάλογα μὲ τοὺς μισθοὺς.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ γίνεται τελικῶς δεκτὸν ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τὸ ψήφισμα ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν διατυπωθὲν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἑξῆς:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ 121 Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Διδακταλικῆς Ὁμοσπονδίας ἔπειτα ἀπὸ τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν αἰτημάτων τοῦ Κλάδου καὶ τὴν σχετικὴν συζήτησιν.

ΨΗΦΙΣΕΙ

Α) Ὁρίζει γὰρ τελικὸ αἶτημα τοῦ κλάδου τὸ ὀκτάχρονον δημοτικὸν σχολεῖον μὲ γενικὴ μόρφωση σ' ὅλες τὰς τάξεις του καὶ μὲ γενικὸ πνευματικὸν προσανατολισμὸν ἀνιχνύον μὲ τὴν ἀνάγκης τῶν διαφόρων περιφερειῶν.

Γλῶσσα τοῦ ὀκτάχρονου σχολείου σ' ὅλες τὰς τάξεις μόνον ἡ Δημοτικὴ.

Β) Ἐχόντας ὑπ' ὄψιν τὸ ἀδύνατον τῆς ἀμέσου πραγματοποιήσεως τοῦ ὀκταχρόνου δημοτ. σχολείου, ὁρίζει γὰρ ἀμεσώτερον καὶ μεταβατικὸν αἶτημα τῇ βελτίωσιν τῶν ὁρῶν καὶ τῶν συνθηκῶν τῆς λειτουργίας τοῦ σημερινοῦ ἐξῆχρονου δημοτικοῦ σχολείου, γὰρ νὰ ἀποδώσῃ τοῦτο καλύτερα ἀποτελέσματα.

Διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἀμέσου τούτου αἰτήματος ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ὁρίζει τὰ ἑξῆς μερικώτερα αἰτήματα.

1) Νὰ καταργηθῇ ἡ διδασκαλία τῆς Καθαρεύουσας στὶς δύο ἀνωτέρας τάξεις τοῦ ἐξαχρόνου σχολείου καὶ νὰ μετῇ γὰρ μόνον γλῶσσα σὲ ὅλες τὰς τάξεις ἡ Δημοτικὴ.

2) Νὰ λυθῇ ὁλοκληρωτικὰ τὸ διδασκαλικὸ Πρόβλημα μὲ τὴν

ἀνέγερσιν σ' ὅλην τὴν χώρα καταλλήλων διδασκῶν.

3) Νὰ συνταχθῇ Νέο Ἀναλυτικὸ Πρόγραμμα ποὺ νὰ ἀνταποκρίνεται πληρέστερα στὶς ἀνάγκας τῆς Ζωῆς καὶ στὶς ἀπαιτήσεις τῆς Ψυχολογίας τοῦ Παιδιοῦ καὶ τῆς Παιδαγωγικῆς. Νὰ περιλαμβάνη τὸ Πρόγραμμα καὶ στοιχεῖα Γεωργικῆς μόρφωσης, Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτη καὶ Ὑγιεινῆς.

4) Νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀμέσως καὶ γενικὰ σ' ὅλα τὰ σχολεῖα ἡ διάταξις τοῦ Νόμου περὶ Στοιχειῶδους Ἐκπαιδεύσεως ποὺ καθορίζει ἀνάλογα 40 μαθητῶν σὲ κάθε δάσκαλο.

5) Νὰ ἰδρυθῶν καὶ νὰ προαχθῶν ὅλα τὰ σχολεῖα ποὺ ἔχουν ὡς τώρα προταθῇ καθὼς καὶ ἐκείνα ποὺ ἡ προαγωγή τους ἐπιβάλλεται σύμφωνα μὲ τὸ προηγούμενον αἶτημα.

6) Νὰ ἐφοδιασθῶν ὅλα τὰ σχολεῖα μὲ τὰ ἀπαραίτητα διδασκαλικά ὄργανα καὶ λοιπὰ μέσα διδασκαλίας.

7) Νὰ διατηρηθῇ ἡ συνεκπαίδευσις τῶν δύο φύλων στὸ δημοτικὸν σχολεῖον.

8) Νὰ ἰδρυθῶν Πειραματικὰ Σχολεῖα σὲ κάθε περιφέρειαν καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ συγχρονισμένη λειτουργία τους μὲ τὴν παροχὴ τῶν ἀναγκαίων μέσων ἀπὸ κάθε ἔποψιν.

9) Νὰ ὁργανωθῶν κρατικὰ μαθητικὰ αἰσθητὰ γὰρ τὰ ἄπορα παιδιὰ τοῦ δημοτ. σχολείου, νὰ χορηγοῦνται σ' αὐτὰ δωρεὰν βιβλία καὶ γραφικὴ ὕλη καθὼς καὶ ἀτέλεια στὰ ἐνδεικτικὰ καὶ ἀπολυτήρια.

10) Νὰ θεσπισθῶν κρατικὲς ὑποτροφίαι γὰρ τὰ ἄπορα παιδιὰ τοῦ δημοτικοῦ ποὺ παρανοοῦνται ἐξαιρετικῶς ἰδιοφυεῖς καὶ πᾶσι δυνατὰ τὴν ἀνάπτυξιν σπουδῶν.

11) Νὰ καταπολεμηθῇ ἀποτελεσματικὰ ὁ Ἀναλφαιτισμὸς μὲ τὴν ἰδρυσιν κρατικῶν νυκτερινῶν σχολείων.

12) Στὸ Δημοτικὸν σχολεῖον ἔχουν θέσιν μόνον οἱ δημοδιδάσκαλοι. Νὰ μὴ διορίζωνται σ' αὐτὰ Γυμναστὲς καὶ ὅπου διωρίστηκαν νὰ ἀπομακρυνθῶν.

13) Νὰ μὴ τεθῶν σὲ ἐφαρμογὴν τὰ Ἀστικά Σχολεῖα. Στὴ θέσιν τους εἶναι προτιμώτερον νὰ ἰδρυθῶν ὀκτάχρονα ἡμιτοκτικά σχολεῖα μὲ τὸ σκοπὸ ποὺ καθορίζεται στὸ πρωταρχικὸ αἶτημα διοριζομένου ἑνὸς ἡμιτοκτικοῦ γεωργικῶς μετεκπαιδευθέντος καὶ μὲ διδασκαλίαν οἰκογενεῶν.

Γ Πανεπιστημιακὴ Μετεκπαίδευσις.

1) Ἡ μετεκπαίδευσις αὕτη νὰ γίνηται καὶ στὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης καὶ νὰ φοιτοῦν κατὰ χρόνον καὶ κάθε Πανεπιστήμιον ἕκαστον δάσκαλοι μ' ἀνώτατο ὄριο ἡλικίας τὰ 40 χρόνια.

2) Ἀπὸ τὰ διδασκόμενα μαθήματα νὰ ἀφαιρεθῶν ἡ Γενικὴ Ψυχολογία, ἡ Λογικὴ, ἡ Μετεωρολογία. Νὰ περιορισθῇ ἡ Φυσικὴ καὶ Χημεία στὴν Πρακτικὴν ἐξάσκηση τῶν μετεκπαιδευομένων νὰ μεταχειρίζωνται τὰ ὄργανα καὶ νὰ κάνουν Πειράσματα. Νὰ προστεθῶν νέα Μαθήματα: ἡ Εἰσαγωγὴ στὴ Φιλοσοφία, ἡ Κοινωνιολογία, ἡ Ἱστορία τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ τῆς Δη-

μοτικής μας ἑκπαίδευσως, ἡ Κριτικὴ ἀνάλυσις Ἐργῶν τῆς Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας καὶ μὲ ἐξήγησιν γλῶσσαν ὑποχρεωτικῇ.

3) Σπουδαιότερον κριτήριον στὶς ἀπολυτήριες ἐξετάσεις νὰ εἶναι γὰρ κάθε μετεκπαιδευόμενον οἱ φροντιστηριακὲς ἀσκήσεις καὶ οἱ Ἐπιστημονικὲς διατριβῆς ποὺ πρέπει νὰ ὀριστοῦν ὑποχρεωτικῶς γὰρ ὅλους.

Δ Τμήμα Δημοτικῆς Ὑπουργείου Παιδείας.

Μαλλοντικὰ οἱ Τμηματάρχες τοῦ τμήματος καὶ ὅλο τὸ προσωπικὸν νὰ παύωνται ἀπὸ Ἐπιθεωρητῶν καὶ δασκάλων.

Ε Ἐποπτικὰ Συμβούλια.

1) Νὰ ἀποτελεσθῶν ἀπὸ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς κάθε περιφέρειας, ἕνα δάσκαλο, αἰρετὸ καὶ τὸ δικαστικὸ μέλος ἐφ' ὅσοντοῦ φέρει τὸν βαθμὸν εἰρηνοδίκου καὶ ἀνω.

2) Νὰ ἀνέξηθῶν οἱ θέσεις τῶν Ἐπιθεωρητῶν σὲ 120.

3) Οἱ Ἐπιθεωρητῆς νὰ διορίζωνται ἀμέσως μόλις κενώνωνται θέσιν μόνον ἀπὸ τὸν ἐπίσημον πίνακα ποὺ καταρτίζεται μετὰ τὸ διαγωνισμὸν. Νὰ μὴ τροποποιηθῇ ὁ Νόμος ποὺ καθορίζει τὸ διορισμὸν Ἐπιθεωρητῶν μόνον ἔπειτα ἀπὸ διαγωνισμὸν.

4) Ἀμεσὸς πλήρωσις ὅλων τῶν κενῶν θέσεων Ἐπιθεωρητῶν ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν ἐπιτυχόντων.

5) Τὸν Ἐπιθεωρητὴν νὰ ἀνυπληρῶν κατὰ τὴν ἀπουσία του ὁ ἀρχαιότερος τοῦς διευθυντῆς τῶν σχολείων τῆς ἑδρας. Ὅταν δὲ περὶ αὐτοῦ ἡ συμμετοχὴ αἰρετῶν δασκάλων, σὲ ἑκάστην ἐκπαίδευσιν νὰ ἀναπληρῶνται ὁ Ἐπιθεωρητῆς ἀπὸ τὸν αἰρετὸν.

6) Νὰ καταργηθῇ ἡ Ἐποπτεία τῶν σημερινῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Μέσης καὶ νὰ καθιερωθῇ θεσμός Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως κατὰ γεωγραφικὰς περιφέρειας. Γενικοὶ Ἐπιθεωρητῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως νὰ διορίζωνται Ἐπιθεωρητῆς Δημοτ. σχολείων μὲ βαθμὸν Διευθυντοῦ Β' καὶ νὰ προάγωνται στὸ βαθμὸν Διευθυντοῦ Α'.

7) Οἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων νὰ μὴ ὑποκείνται στὴν ἀντεπαγγελη κρίσιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ.

ΣΤ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιο.

1) Νὰ ἀνασχηματισθῇ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ὅπως εἶχε καθορισθῇ στὸ Νόμο 4053 περὶ Διοικήσεως τῆς Παιδείας χωρισμένον οἱ Ἀσκητικὸ καὶ οἱ Γνωμοδοτικὸ.

2) Στὸ Διοικητικὸ τῆς Δημοτικῆς καὶ στὸ Γνωμοδοτικὸ ἕνα ἀπὸ τὰ μόνιμα μέλη νὰ εἶναι Ἐπιθεωρητὴς Δημοτ. σχολείων. Καὶ στὰ δύο νὰ ἀντιπροσωπεύεται ὁ Κλάδος μὲ αἰρετοὺς ἀντιπροσώπους.

3) Οἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐποπτικῶν καὶ Ἐκπαιδευτικῶν συμβουλίων νὰ εἶναι ὑποχρεωτικῆς γὰρ τὸν Ὑπουργόν.

Ζ) Ζήτημα Διορίσεων Δημοδιδασκάλων.

1) Νὰ διοριστοῦν ὅλοι οἱ ἀδιδ-

ασκῶντες δασκάλοι. Γὰρ νὰ γίνη τοῦτο πρέπει:

α) Νὰ ἰδρυθῶν ὅλα τὰ σχολεῖα ποὺ ἔχουν προταθῇ.

β) Νὰ καθορισθῇ ἀνάλογα 40 μαθητῶν σὲ κάθε δάσκαλο.

γ) Νὰ ἀποχωροῦν ὑποχρεωτικὰ ὅσοι συμπληρώσων 35 χρόνια συντάξιμον ὡς ἡμετέρας.

2) Νὰ καταργηθῇ ὁ νόμος γὰρ τὴν δοκιμασίαν τῶν δασκάλων.

ΚΑΜΠΑΝΑΣ (Ξάνθης). Νὰ ζητηθῇ ἡ ἀναστολὴ τῆς λειτουργίας τῶν ἀκαδημιῶν γὰρ δύο χρόνια. Καὶ ἂν πρόκειται νὰ λειτουργήσων αὐταὶ συμπληρωσῶν, νὰ ἰδρυθῶν μόνον αὐτὰς Ἀθήνας.

ΠΑΝΗΓΥΡΗΣ. Συμφωνεῖ.

Ὁ Πρόεδρος ν. Καρδαράς ἐδωτὰ τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου ἂν ἐτελείωσεν τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς ὡς τὴν εἰσηγητῆν. Ἡ ἐπιτροπὴ δηλώνει ὅτι δὲν ἤτοιασθαι ἀκόμη. Ἀκολουθῶν ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν κ. Ἀποστολόπουλον (Πατρῶν) ὡς πρὸς εἰς ἀνακοινώσεις σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐπισκέψεως τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸν κ. Ὑπουργόν τῆς Παιδείας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πατρῶν). Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνακοινεῖ τὰ κάτωθι:

Κύριοι Σύμβουλοι, σήμερον τὴν 9 π.μ. ἐγενόμην δεκτὸς παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὑπ' ὄψει τοῦ ὁποῦ ἐθέσαμεν τὰς ἐντολὰς ὡς καὶ ὁ ὁποῖος μὲς εἶπε τὰ ἑξῆς: "Ὅσον ἀφορᾷ τὸ διὰ τὰς τῆς δημοσιεύσεως τῶν Εἰσηγητῶν, τοῦ 50 οἱ καὶ 5 οἱ μὲς ἀνεκοίνωσεν, ἡ δὲ 35-100 καὶ συζητηθῇ εἰς τὸ προχέον Ὑπουργ. Συμβούλιον καὶ μὲς παρεκάλεσε νὰ ἐπανέλθωμεν τὴν Τρίτην διὰ νὰ μεταβῶμεν μαζὺ εἰς τὸν Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν λύσιν τῶν. Ἐπειτα παρεκάλεσεν νὰ συμπληρώσῃ τὰς κενὰς Ἐπιθεωρητικὰς ἑδρας καὶ δι' ἑθνικοὺς λόγους, διότι ἡ ἐργασία εἰς τὰς περιφέρειας ἐκείνας παρακωλύεται σοβαρῶς ἐπὶ ζημίαν τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀνεγνώρισε τοῦτο καὶ ὑποσχέθη ὅτι θὰ τὰς συμπληρώσῃ καίτοι εἰς τὰς προσαρθείας του αὐτὰς συναντῶν τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ κ. συναδέλφου του ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν διότι νομίζει ὅτι πρόκειται περὶ νέων θέσεων.

Κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐπιτροπὴν παρεκάλεσε τὸν κ. Ὑπουργόν νὰ δοθῇ μία λύσις διὰ τοὺς ὑπὸ κατηγορίαν υποψηφίους Ἐπιθεωρητῶν, χωρὶς μὲ τοῦτο ἡ Συνέλευσις ν' ἀναλαμβάνη τὴν περὶ αὐτῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀξιοί τιμωρίας. Τοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ἐκ μέρους τῆς Συνελεύσεως ὡς εἶναι ποῦνται περὶ ἀνθρώπων ἀξίων τιμωρίας νὰ τιμωρηθῶν, ὅτι ὡς καὶ νὰ ταλαιώνωνται ἐπὶ τόσον χρόνον ὑπὸ τὸ βάρος κατηγοριῶν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ὑποσχέθη ὅτι θὰ διατιθῇ νὰ ἐκδοθῇ συντόμως τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων. Ἐπειτα ἡ Ἐπιτροπὴ παρεκάλεσε τὸν κ. Ὑπουργόν ὡς οἱ νέοι Ἐπιθεωρηταὶ λαμβάνωνται ἐκ τοῦ πίνακος τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς καθ' ὅσον τὴν ἐπαναφορὰν παλαιῶν ἐπιθεωρητῶν ἐκτὸς ὑψηλῆς διατελούντων δὲν εὐρίσκωνται.

ουμρέμουναν διά την εκπαίδευσιν, ὅς ὅσον οἱ Ἐπιθεωρηταὶ ἐκείνοι προσέφερον, δι' εἶχον εἰς τὴν εκπαίδευσιν καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ παραγινώσκονται οἱ νέοι οἱ ὅποιοι ἔχουσιν ὅλον τὸν ζήλον νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν Ἐκπαίδευσιν ἀφοῦ ἄλλως τε καὶ τὸ Συμβούλιον Ἐπιθεωρητικῆς ἐξέδωκε τὴν κατὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἀποφασιν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ λύσῃ εὐμενῶς τὸ ζήτημα.

Γενικῶς ἔπειτα γενομένου λόγου περὶ τῆς βελτιώσεως συντάξεων καὶ δικαιότερας διαβαθμίσεως τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τοῦ κλάδου ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι μετ' ἐνδία φέροντος θὰ μελετήσῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ κλάδου καὶ διαβεβαίωσεν ὅτι ἐν τῷ κατατεθέντι νομοσχεδίῳ περιεληφθῇσαν διατάξεις τῶν ὑποχρεωτικῶν ἐξόδων τῶν ἀπαιτούμενων πάντων 35ετίας ἐκπαιδευτικῶν ὡς καὶ τῆς προαιρετικῆς τοιαύτης τῶν ἐγγάμων διδασκαλιστῶν μετὰ 15ετίας καὶ ἀγάμων μετὰ 20ετίας μὲ ἀνάλογον πεντηκοστῶν συντάξιν. Ἐπὶ δὲ τοῦ ζητήματος τῆς συμμετοχῆς τοῦ κλάδου εἰς τὰ Ἐκπαιδευτικὰ Συμβούλια διετύπωνεν ἀντιρρήσεις τινὰς καὶ τέλος εἶπεν ὅτι θὰ ἐξετάσῃ καὶ τοῦτο εὐμενῶς διότι ὁ τρόπος παρουσιάζει ἐλαττώματα ἱκανὰ νὰ φέρωσι διχονοίας μεταξὺ τῶν δασκάλων.

Παρισταμένου καὶ τοῦ κ. Ραϊκού ἐγένετο συζήτησις διὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ 50 οἱ ἐκ τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων διὰ τοὺς συνέδρους ὁ κ. Ὑπουργὸς συνανέστη ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν ἐπὶ 1ης ἀποφάσεως συναβλέποντος τοῦ μὲς ἀνεκοινώσαντος ὅτι θὰ δοθῇ αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ τελευταίου ἐπὶ τῇ εἰς ὅλας τὰς συγκοινωνίας, ὅπως χορηγήσῃ τὴν ἐν λόγῳ ἐκπτώσιν, παρεκλήθημεν δὲ ὑποβλήθῃ σχετικὸς κατάλογος τῶν συνέδρων.

Τέλος ἡ Ἐπιτροπὴ διεπίστωσεν τὸ ἀμερόνιστον ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὑπὲρ τοῦ κλάδου.

ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ. Πρέπει νὰ μπούμε εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ νὰ μὴ χρονοτριβώμεν, διότι τὰ θέματα, ποὺ ὑπολείπονται νὰ συζητήσωμε οἰκονομικὰ καὶ ὁργανωτικὰ εἶναι σπουδαίωτα.

Ὁ Προεδρεύων κ. Καρδαῖος παρακαλεῖ τὸν εισηγητὴν τῆς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου Ἐπιτροπῆς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς διοικήσεως τῆς διδασκαλικῆς ὁμοσπονδίας καὶ τοῦ Διδ. Βήματος ὅπως ἀναγνώσῃ τὴν σχετικὴν ἐκθεσιν.

ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ. Ἀναγνώσκει τὴν κάτωθι ἐκθεσιν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας καὶ Διδ. Βήματος ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Καπογιάννη ἀντιπροσώπου Καβάλλας, Θ. Καντᾶ ἀντιπροσώπου Σερρών καὶ Θ. Σαζώνης ἀντιπροσώπου Θηβῶν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ τῆς Ταμίου Ἀγγέλας Μανυρίδου προσκομισθέντα διαχειριστικὰ βιβλία κατὰ τὰς συνεδριάσεις 2ας καὶ 3ης Ἀυγούστου 1934.

Ἀποφαίνεται

Ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας ἀπὸ 1ης Ἀυγούστου 1933 μέχρις 31ης Ἰουλίου 1934

ἔχουν καλῶς τὰ ἀναγραφόμενα ποσὰ ἐν τῷ ἀπολογιστικῷ πίνακι πίναντι νῦν δημοσιευμένῳ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 487 τῆς 29ης Ἰουλίου ἐ. ε. Διδ. Βήματι ἴσται:

1) Ὑπόλοιπον παρελθούσης χρήσεως,	108.193
2) Τακτικὴ συνδρομὴ συλλόγων 1933—34	247.93.350
3) Τόκοι καταθέσεων καὶ ὁμολογιῶν	1.869
4) Ἐνοίκιον Δ. Βήματος	11.000
5) Δάνειον Δημοτηρίου Α. Ε.	7.000
Σύνολον Δρ.	375.995.50

Ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα ἔχουν καλῶς τὰ ἐν τῷ ἀπολογιστικῷ πίνακι ἀναγραφόμενα ἴσται:

Α'. Διοίκησις	
1) Μισθὸς Προέδρου	31.000—
2) Γραμματέως	33.332—
3) Συμβούλων	8.000—
Β. Γ. Συνέλευσις	
1) Τακτικὴ Συνέλευσις	10.556.50
Γ'. Προσωπικὸν	
1) Μισθὸς Εἰδ. Γραμ.	30.000
2) Δακτυλογράφου	21.600
3) Ὑπηρέτριας	6.000

Δ'. Γενικὰ ἔσοδα

1) Ἐνοίκιον	38.200—
2) Φωτισμὸς	3.560.25
3) Θέρμανσις	743.50
4) Ὑδροληψία	540—
5) Ἐγκύκλιοι, ὑπομνήμ.	805—
6) Ταχυδρομικὰ	3.180—
7) Τηλεγραμμὰ	1.861.50
8) Γραφικὴ ἔλ.	2.989.50
9) Περιοδικαὶ διαλέξεις	17.997.10
10) Βιβλία, περιοδικὰ	1.671—
11) ἔσοδα κινήσεως Εἰδ.	
12) Γραμματέως	2.661.80
13) Ἀποβλέπτα	10.227.20
14) Ἐξόφλησις δανείων Δημοτηρίου Α. Ε.	7.000—
15) Ἐπιστρέφοντα εἰς Σύλλ. Γορυνίας	860—
16) Καθυστερούμενα ἔσοδα ἐποπ. συμβουλ.	800—
17) Ἐπιστρέφοντα εἰς Ζακύνθον.	800—

Σύνολον ἐξόδων 233.465.25

Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων προκύπτει ἀποθεματικὸν τὴν 31ην Ἰουλίου 1934 δραχμ. 142.520.25

Ἐκ τοῦ διενεργηθέντος ἐλέγχου ἀπεδείχθη εἰς ὠρισμένα κονδύλια ἐξόδων δι' ἐγένετο ὑπερβάσις τοῦ προϋπολογισμοῦ.

- 1) Εἰς τὸ κονδύλιον τοῦ μισθοῦ τῶν Συμβούλων, τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 500. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν μεγάλον ἀριθμὸν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου.
- 2) Εἰς τὸ κονδύλιον τῶν ἐξόδων τῆς περυσινῆς τακτικῆς Συνελεύσεως κατὰ δρ. 559.50.
- 3) Εἰς τὸ κονδύλιον τοῦ ἐνοικίου ἐγένετο ὑπερβάσις κατὰ δραχ. 15.400. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ δι' ἡ Ὁμοσπονδία ἐγκατεστάθη εἰς καταλληλότερον οἰκημα.
- 4) Εἰς τὸ κονδύλιον τοῦ φωτισμοῦ κατὰ 360.25.
- 5) Εἰς τὸ τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων δραχ. 160. Καὶ
- 6) Εἰς τὸ τῶν ἀποβλέπτων δρ. 227.20. Εἰς τὸ κονδύλιον τούτου

παρατηρήθη δι' περιλαμβανόμεναι 4.400 δρ. ἔσοδα τηλεφώνου, 770 δραχ. δι' ἐπανειλημμένα διορθώσεως γραφομηχανῆς καὶ 2.044 διὰ μεταφορὰν τῶν ἐκπλῶν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ Βήματος. Ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει ὅπως ἀναγραφῶν εἰς εἰδικὰ κονδύλια κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νέου Προϋπολογισμοῦ διὰ τὸ τηλεφώνον, τὴν καθαριότητα ὡς καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν καινοποιοῦ γραφομηχανῆς ἐκποιουμένης τῆς Παταῖας ὡς ἀπαιτούσης πολλὰς δαπάνας δι' ἐπιδιορθώσεως.

Ἀπολογισμὸς

«Διδασκαλικὸν Βήματος»

Ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα τοῦ Διδ. Βήματος ἀπὸ 1ης Ἀυγούστου 1933 μέχρι 31 Ἰουλίου 1934 ἔχουν καλῶς τὰ ἀναγραφόμενα ποσὰ ἐν τῷ ἀπολογιστικῷ πίνακι ἴσται:

1) Συνδρομὴ μελῶν	281.882
2) Ἀπὸ δημοσίευση ρεζ.αμ.	59.089
3) Ἀπὸ ἐκδόσεις Εἰδικῆς Διδακτικῆς	9.992
4) Ὑπόλοιπον παρελθούσης χρήσεως	5.904.30

Σύνολον Δραχμῶν 356.867.90

Εἰς ταῦτα δέον νὰ προστεθῶσι δραχμ. 25 αἰτίνες ἐκ παραδρομῆς δὲν καταχωρίσθησαν ἐνῶ ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν διηλουμένων εἰσπραξέως εἰσπραχθῇσαν.

Ἐχομεν οὕτω σύνολον ἐσόδων Διδ. Βήματος 356.892.30.

Ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα καὶ ταῦτα καλῶς ἔχουσιν ὡς ἐν τῷ ἀπολογιστικῷ πίνακι ἀναγραφόμενα. Ἦτοι:

1) Τυπογραφικὰ	114.402.20
2) Δημοσιογραφικὸ χαρτὶ	68.150
3) Ἀμοιβὴ συντάξεως	69.332
4) Ἀμοιβὴ διαχειριστοῦ	12.000
5) Ἀμοιβὴ διευθυντοῦ	36.000
6) Ἀμοιβὴ βοηθοῦ διευθυντοῦ	2.740
7) ἔσοδα διευκρινιστικῆς Διδασκαλικῆς Βήματος	18.114
8) ἔσοδα διευκρινιστικῆς Εἰδικῆς Διδακτικῆς	1.723.60
9) Ἀποβλέπτα	3.829.10
10) Δι' ἐνοίκιον	11.000

Σύνολον ἐσόδων δραχμ. 387.290.90

Μετὰ δὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων ἀπὸ τῶν ἐσόδων ἀπομένει ὑπόλοιπον ἐκ δραχ. 19.601.40.

Προστιθεμένων τῶν δύο χρηματικῶν ὑπολοίπων.

- 1) Διδ. Ὁμοσπον. Δρ. 142.530.25
- 2) Διδ. Βήματος 19.601.40

Μένει ἀποθεματικὸν τὴν 31ην Ἰουλίου 1934 Δραχμῶν 162.181.65

Παρατηρήθη ὑπερβάσις 114 δραχ. εἰς τὸ κονδύλιον διευκρινιστικῆς Διδ. Βήματος καθότι ἐκτελέσθησαν περισσότητες ἀντίτιστα δρ' ἐνὸς λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῶν συνδρομητῶν καὶ δρ' ἑξέρου λόγῳ τοῦ δι' ἀπεστάλησαν φύλλα τινὰ εἰς ὅλους τοὺς κ. συναδέλφους.

Ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει ὅπως ἡ μέλλουσα Διοίκησις πρὸς τὸ συμπεριφέρει τῆς Ὁμοσπονδίας φροντίσῃ διὰ τὴν διάδοσιν τῶν ὑπολοίπων ἀντιτύπων τῆς Εἰδικῆς Διδακτικῆς. Ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τοῦ γενομένου ἐλέγχου ἡ Διοίκησις εἰς ὠρισμένα κονδύλια ἐδρεύει εἰς στεγνάρον θέσιν δι' ὁποροῦται πλέον ἀνάγκη

ἡ αὐξήσις τούτων κατὰ τὴν σύμφωνον τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ πληροφορεῖται δι' ἡ οἰκία Ἐφορεῖα καταλόγους εἰς βάρος τῆς Διδασκαλ. Ὁμοσπονδίας 1.378.90 καθ' ὅτι αἱ ἀποδείξεις Ὁμοσπονδιακῆς χρονίδας 1932-1933 δὲν εἶχον δέοντως χαρτοσημανθῇ.

Ἐκ τούτων χαρτόσημα 487.40 ἐλλείπονται ἀπὸ ἀποδείξεως τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας καὶ τοιαῦτα 891.50 δραχμῶν ἀπὸ ἀποδείξεως τοῦ Διδ. Βήματος. Αἱ ἀταξία δὲ αὐταὶ βαρύνουσι προηγουμένως διοικήσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν Συνέλευσιν ἐπαφίεται νὰ κρίνῃ ποῖον πρέπει νὰ βαρύνῃ ἡ δαπάνη αὕτη. Ὁμοίως ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει ὅπως ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δώσῃ ἐντολὴν εἰς τὴν μέλλουσαν Διοίκησιν νὰ ἀποχωρήσῃ τὸν Τυπογράφον Παπαδογιάννην ὅπως πληρώσῃ δραχμῶν 1.784.10 διὰ τὴν χαρτοσημανθῇ ἀποδείξεων τὰς ὁποίας δὲν ἔχει χαρτοσημανθῇ.

Ἀκολουθῶς ἡ Ἐπιτροπὴ προέβη εἰς τὸν ἐλεγχον τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ σπιτιοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐκ τοῦ γενομένου ἐλέγχου προέκυψαν τὰ κάτωθι:

Εἰσπραχθῇσαν ἐν ὄψι ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου μέχρις 4 Ἀυγούστου 1934 Δραχμὰ 280.970 διὰ τὰς 4-ποδας ἐξεδόθησαν ἀντάλογαι ἀποδείξεις ἀριθμούμεναι ἀπὸ 1 μέχρις 2269 καὶ 1-8 ἰδιαιτέρου διηλοτύπου.

Αἱ εἰσπραξέως αὐταὶ ἤρχισαν κατετίθενται ἀπὸ 14 Μαρτίου ἐ. ε. Κανονικῶς δὲ κατὰ μικρὰ διαστήματα κατετίθεντο αἱ ἀντάλογαι εἰσπραξέως μέχρις 29 Ἰουλίου, ἀνταποδοταὶ εἰς τὸ ποσὸν τὸ 160.000 δραχμ. Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον δὲν κατετίθησαν προκειμένου νὰ ἀποδοθῇσαν δι' ἐκπτώσεων τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Λάμπου (ὁ Λιναρόπουλος Παιδαγωγός) ἀπορριπτόντος καὶ τούτου τὸ σπῆτι τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ δι' ἡν ἐκτύπωνται κατεβλήθησαν δραχμὰ 43.470. Ὁμοίως δι' ἔσοδα διαχειρίσεως ἐδαπανήθησαν Δραχμὰ 1.116. Ὁμοίως κατετίθησαν τὴν 3ην Ἀυγούστου ἔσται 10.000 δραχμὰ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι αἱ καταθέσεις καὶ λοιπὰ ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τὸν 214.588 μὴ ὑπολογισθέντος τοῦ τόκου. Ἀφαιρουμένου δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐκ τῶν εἰσπραξέων ἐναπομένει εἰς χεῖρας τοῦ Προέδρου τὸ ποσὸν τῶν Δραχμῶν 16.384, προκειμένου νὰ διατεθῇ καὶ τοῦ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ μηνιῶντος βιβλίου.

- 1) Εἰς τὸν Σύλλογον Παραμυθίας ἐξεδόθησαν εἰς διηλοτὴν ἀποδείξεως τῶν Δημ.λίων Β. Νικητοπούλου καὶ ἀριθμὸν ἀποδείξεως 1258 καὶ 1555 καὶ Ν. Γιαννοπούλου με ἀριθ. ἀποδ. 1259 καὶ 1536.
- 2) Εἰς τὸν Σύλλογον Σητείας ἐξεδόθη εἰς διηλοτὴν ἀποδείξεως εἰς τὸν Δημοδιδάσκον. Χ. Παπαδημητρίου με ἀριθ. ἀποδείξεως 1748 καὶ 1871.

Αἱ δικαίαι ἀποδείξεις αἱ ἀνωτέρω συγκατέφονον τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν κατὰ τὸν ἀποδοθέν τὸ ποσὸν αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ τὸ ποσὸν ἀπὸ τὸ συνολικὸν ποσὸν

Συλλόγων των που παρουσιάζει ο πτωχός δσον και από το γενικό συνολόν του αποσπασθέντος ποσού. Επ' τού γινόμενου ελέγχου προκύπτει ότι υπάρχουν εις διακοπείας τα ποσά των 2.474 δραχ. εις χείρας της Ταμείου και 1.080 εις χείρας του Προέδρου καθ' ότι αι εξοφλητικά επιταγαι δέν αναφέρονται τον σκοπόν της αποστολής.

Εν γένει η Έπιτροπή εκ του γινόμενου ελέγχου διαπίστωσεν ότι η διαχείρισις του χρήματος τόνον της Όμοσπονδίας δσον και του διδ. Βήματος έγινε μετὰ της προ-

σφοδρικής προσοχής δι' δ κατά την γνώμην της το άπερχόμενον Διοικητικόν Συμβούλιον είναι άξιον συγκαρτητήριων. Εφ' δ συνετάγη η παρούσα και ύπογράφεται ως έπεται την 4 Αυγούστου 1934.

Η Έπιτροπή
(δυσανάγνωστος)

Η Συνέλευσις έγκρίνει τον οικονομικόν απολογισμόν της Διοικήσεως.

Η συνεδρίασις διακόπτεται είτα διά την 5 άπογευματινήν.

(Άπογευματινή συνεδρίασις ώρα 6 μ. μ.)

Τήν θην μ. μ. επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίασις.

ΡΑΪΚΟΣ. Ύστερα από την έγκρισιν του οικονομικού απολογισμού, ήθελα να ανακοινώσω μερικας λεπτομέρειας σχετικά με την έξοδον των χρημάτων διά την άποσπονδία, διά να τις έχουν υπ' ό-κιν τους οι αντιπρόσωποι κατά τις σχετικές συζητήσεις εις τας συνελεύσεις των.

Από τους 90 συλλόγους της Όμοσπονδίας οι σύλλογοι Άνασσαμην, Άνδρου, Ζακύνθου, Αθή-νων, Σιατίστης, δι' σθένος των συναδέλφων των έβοήθησαν διά χρημάτων την προσπάθειαν. Μέσα στις 14.000 συναδέλφους οι 2.725 μόνον έσπασαν και άπήντησαν εις την φωνήν της Όμοσπονδίας.

Ο κ. Ράϊκος ανακοινού άκολου-θως τα όνόματα των Συλλόγων, οι όποιοι έλαβον μέρος εις τόν έθρονον μετ' αμείωστος από 20 μέλη. Πρός τού άσπασμό Πεδιαδός άπευθύνει τον έμφορτικόν έχαινον διά την μεγάλην του συμμετοχήν. Ο έν λόγω σύλλογος συνείσφερε συνδρομάς 180 μελών του. (Η συνέλευσις σύσ-σώμας χειροκροτεί τόν επαινε-θέντα Σύλλογον). Τονίζει ότι η Πελοπόννησος και η Κρήτη προσέφε-ραν όλο το ήμισυ του συλλεγέν-τος όλοου ποσόν, διά τούτο λέγει, άφίνει να άπομνησθή εις τας περιφε-ρείας αυτές έπαινος. Ο Πειραιεύς λέγει συμμετέσχε με 28 μέλη, αϊ Αθήναι με 80 και η Θεσσαλονίκη με 5. Εξ άφορμής θορύβου ο ύ-ποτις δημιουργείται εις την αίθου-σαν, λέγει ότι πολλοί τον παρεν-σηκομένον αντιπρόσωπον και ι-διαντέρως του αντιπάλου κύμου άτυχώς δέν συνέλαβον την άπό-κτεσιν του σπιτιού, γιατί δέν έστει-λαν ούτε αυτές εις έκαστον δραχμές. (Άναφέρει τα όνόματά των τα ό-ποια άνέρχονται εις 15).

Ίσως, λέγει, η εθελούσιος κατά-στασις την όποιαν παρουσιάζει επί του σημείου αυτού η Πελοπόννησος να όφείλεται εις τας περ. οδείας της; διοικήσεως, στην Κρήτη όμως; τονίζει ότι δέν έγινετο περιοδεία και έτσι συμπεραίνει ότι στην Κρή-τη που οι συνάδελφοι χειροκρο-τούν, την ίδεαν δέν περιέμεναν τον Πρόεδρο να πάη, αλλά έ-στειλε μόνα την συνδρομήν. Ίσως προτείνει όπως έγκρασθή η επανασύνη του κλάδου, προς τόν κ. Ράϊκον και άναγοστή η είκων του εις το σπίτι της Όμοσπονδίας,

διά την ύψιστον μεγέθους συμβο-λήν του εις τόν όλον ζήτημα με την παραχώρησιν της διασκευής του του έργου «δ Λιναρόσπορος Παι-δαγωγός» στη Διδασκ. Όμοσπον-δία ύπερ του Σπιτιού αυτής.

(Η συνέλευσις με παρατεταμένα χειροκροτήματα άποδέχεται όμοφώ-νως την πρότασιν. του κ. Ράϊκου).

ΣΑΞΩΝΗΣ. Λέγει ότι πρέπει να τεθούν υπό την κρίσιν της συ-νελεύσεως, όρισμένα κονδύλια, τα όποια δέν έχει έγκρίνει το διοικη-τικόν συμβούλιον της όμοσπον-δίας.

ΡΑΪΚΟΣ. Σίβρομαι την από-φασιν του συμβουλίου και αν μόν η συνέλευσις έγκρίνει τα κονδύλια αυτά, καλώς, άλλως καταβάλλω τα σχετικά ποσά.

Άκολούθως δίδει λεπτομερείς εξηγήσεις ως προς τόν τρόπον της διαιρέσεως των κονδυλίων. Η συ-νέλευσις κρίνει δικαιολογημένης τας εξηγήσεις και έγκρίνει τα κονδύλια.

ΛΑΓΚΑΝΗΣ. Τα περισσινά γρα-φεία της όμοσπονδίας, ήσαν πολύ κατάλληλα έν τούτοις όμοις με τόν νέον συμβούλιον μετεφέρθησαν και ηυξήθησαν τα έξοδα του ένοικίου κατά 12.000 δραχμάς έτησίως. Ε-πειδή άλλο συμβούλιον ήμπορεί να θεωρήσιν και πάλιν άκατάλληλα τα γραφεία και να ζητήσιν και αυτών την μεταφοράν ζητεί όπως η νέα διοίκησις έχει υπ' όκιν της τούτο καιμή έπιβαρύνει με άδικαιολόγητα έξοδα την όμοσπονδίαν.

ΡΑΪΚΟΣ. Παρά τού ότι ένε-κρίθη δ άπολογισμός φέρω και πάλιν τού ζήτημα διά να λάβη χωρί-στην άπόφασιν η Συνέλευσις επ' αυτού δεχόμενος τα βάρη με τα όποια ήθελεν ιυχόν με έπιβαρύνει. Λέγει πως όταν παρελήφθη η διοί-κησις της όμοσπονδίας έθεωρήθη ότι τα παλαιά της γραφεία ήσαν άνεπαρκή και όχι άντάξια δι' άντι-προσωπεύαν ένός κλάδου 14.000 ατόμων. Τό συμβούλιον, με 4 ψή-φους κατά ένός άπεφάσισε την με-ταφοράν. Τονίζει ότι την μειωψη-φία αυτήν την έθεσάσθη η διοίκη-σις, ο ίδιος δέ ειπε πως εάν η γε-νική συνέλευσις δέν έγκρίνει την μεταφοράν θα πληρώσιν τα έπί-πλέον έξοδα έξ ίδίων. Με τόν πρό-εδρον έτάχθη άλληλέγγυσον και τó λοιπόν συμβούλιον, τó όποιον πλην τού μειωψηφίσαςτος άνέλαβε εξ ίσου τó βάρος. Έτσι, λέγει, διευ-κολύναμε τόν μειωψηφούντα και αναμένουμε τώρα την άπόφασιν

τας. Την μεταφοράν των γραφείων από την τρώγλην, της οδού Ρόμ-βης εις τα ευκρόσσωπα της οδού Ναυαρίνου εισηγήθη ένώ. Είμαι έτοιμος να καταβάλω μόνος εξ ί-δίων την διαφοράν του μισθώμα-τος εάν η συνέλευσις ειση ότι κα-κώς έκαμα.

Η συνέλευσις έγκρίνει την ένερ-γείαν.

ΠΑΝΗΓΥΡΗΣ. Ζητεί ευρυτά-την συζήτησιν επί των οικονομι-κών.

ΜΠΑΜΠΑΔΑΚΗ. (Άναγνώ-σκει εισηγήσιν επί των οργανω-τικών έπιτροπής). Επίσης αναγι-νώσκει και συμπληρωματικήν ειση-γήσιν της μειωψηφίας της έπιτρο-πής.

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ

Η υπό της 17ης Γεν. Συνελεύ-σεως όρισθείσα Έπιτροπή επί του θέματος "Οργανωτικά αποτελούμενη από τους Άντιπρόσωπους Μαντι-νείας κ. Γεωργακόπουλον, Διδυμο-τείχους κ. Ι. Παναγόπουλον, Εύρυ-τανίας Ελένη Μπαμπαδάκη, Θεσ-σαλονίκης Κ. Τσίγκα και Αγιαλείας Ευστάθιος Σταδόπουλος συνελ-θυσσα σήμερα την 2α Αυγούστου εις σύσκεψιν κατέληξαν εις τα εξής:

Είναι γνωστόν, ότι η οργανωτική μας κατάσταση τα τελευταία χρό-νια δέν ανταποκρίνεται στις ανάγ-κες τις σημερινές τόσο από άποψιν άριθμητικής δυνάμεως όσο και από άποψιν δυναμικότητας. Αριθμητι-κά από 14 χιλιάδες δασκάλους άνή-κουν στη Όργάνωσιν μονάχα οι 4—5 χιλ. στις σημερινές περιστάσεις του άναγκάζουν τόν κλάδον, εις τού-τον είδη, γκαλλήκων να πυκνώ-νουν τις γραμμές των Όργανώσεων και να δημιουργούν νέες εκεί που δέν έχουν. Νομίζουμε, ότι άν και σή-μερα παρουσιάζεται μια σχετική αύξησις στις δυνάμεις της Όμοσπον-δίας, έν τούτοις η απόστασις από τού να ανταποκρίνεται αυτή στις περιστάσεις και να συμπεριλάβη δόλοκληρη τη μάζα των δασκάλων είναι αρκετά μεγάλη και έπιβάλλε-ται να ληφθούν ριζικά οργανωτικά μέτρα και γιά να πάρωμε όλους τούς δασκάλους μέσα στη όργάνωσιν και να ξεκαθαρίσωμε σ' αυτούς τα προβλήματα που την άπασχολούν.

Άπαραίτητο γιά να πετύχη η Όμοσπονδία τούς σκοπούς της θε-ωρούμε την γραμμή που δ' άκολου-θή η Όμοσπονδία να έξυπηρετή-τούς Δασκάλους. Η όργάνωσή μας δηλαδή πρέπει να ενδιαφέρεται, και να παρακολουθή άγρυπνα τα ζητη-ματά μας και να διαφωτίζη πένον σ' αυτά τούς δασκάλους.

Να ημετηροποιή τις δασκαλικές μάζες πάνω σ' αυτά σε άγώνες τέ-τοιους που έπιβάλλουν οι ανάγκες των έκαστοτε περιστάσεων.

Να ξεκαθαρίσιν στη συνέλεξις των δασκάλων πώς τα ζητήματά μας δέν μπορούν να λυθύν από τη καλή θέλησιν κάθε Κυβερνήσεως μόνο, αλλά κυρία με τη οργανωμέ-νη δύναμη των δασκάλων.

Όργάνωσις Συλλόγων.

Θεωρεί η Έπιτροπή άναγκαίο επίσης γιά την ανάπτυξη της Διδ. Όμοσπονδίας τη συχνή έπιση των

Δασκάλων μεταξύ μας, Συνελεύσεις, συγκεντρώσεις κλπ. Έπειδή οι δά-σκαλοι ζουν άπομονωμένοι στην ύ-παιθρο τó περισσότερο και η συγ-κέντρωσή τους στις έδρες Συλλό-γων είναι δύσκολη, θεωρούμε συν-τελεστικό τη κατά τμήματα Όργά-νωσιν των Έπαρχιακών Συλλόγων.

Συνδιασκέψεις.

Κατ' αρχήν εύρίσκει η έπιτροπή ότι αι συνδιασκέψεις είναι συντελε-στικές γιά τη προαγωγή της Όρ-γάνωσιν και πρέπει η Συνέλευσίς μας θα πάρη μέτρα γιά τη καλύτε-ρη Όργάνωσιν των, να καλείται δε σ' αυτές η Διοίκησις της Διδ. Όμοσ-πονδίας.

Η πλειοψηφία της Έπιτροπής κ. Γεωργακόπουλος, Παναγόπουλος και Σταδόπουλος θεωρούν άπαρα-βατον όρον διά τη σύγκλησιν Συν-διασκέψεων την έκ των προτέρων έγκρισιν του έκαστοτε Διοικητικού Συμβουλίου της Διδ. Όμοσπονδίας, τó όποιον να έχη τó δικαίωμα να τις άπαγορεύη όταν δέν τις θεωρεί ωφέλιμες στον Κλάδο.

Τροποποίηση Καταστατικού.

Η Έπιτροπή συμφωνεί άπολύ-τως με τó άρθρο 11 του καταστα-τικού και ζητεί να μείνη όπως έχει, γιάτι κατοχυρώνει έντελώς τη όρ-γάνωσιν. Ειδικά ζητήματα διαγορ-φής νομίζει η Έπιτροπή πως μόνο η Συνέλευσις του Κλάδου έχουν τó λόγο και όχι τα έκαστοτε Διοι-κητικά Συμβούλια.

Γιά τó Σπίτι της Όμοσπονδίας Συμφωνεί σ' αυτό η Έπιτροπή να ληφθή έπιδείκναι τήν Συνέλευσιν.

Ίδρυσις Έπιστημονικής Λέσχης.

Η Έπιτροπή δέν συμφωνεί με τη Ίδρυσις Έπιστημονικής Λέσχης με ύποχρεωτική κρήτησιν από τα Ταμεία, γιάτι αυτή δέν πρόκειται να έξυπηρετήσιν καθόλου τη Όρ-γάνωσιν των Δασκάλων. Ο κ. Γε-ωργακόπουλος διαφωνεί προς την άπόφασιν αυτή της πλειοψηφίας και περιμένει να διαφωτισθή από τη Διοίκησιν γιά τó σκοπό της Έ-πιστημονικής Λέσχης και να έκφέ-ρουν την γνώμην του σύμφωνα με έντολήν του συλλόγου του.

Τρόπος ύποδείξεως αίρετου Εκπαιδευτικού Συμβούλου.

Γιά να είναι η έκλογη πραγματι-κώς έκείνη που θα έκφράζει τη θέλησιν του Κλάδου είναι σωστό να γίνεται από Γενικές Συνελεύ-σεις Συλλόγων και η Όμοσπονδία διά έποδείξιν έκείνον που θα συγ-κεντρώη την πλειοψηφία.

Συνεργασία με τούς Δημοσίους Υπαλλήλους.

Η Έπιτροπή τάσεται ύπερ της συνεργασίας γιάτι και ο άγώ-νας είναι κοινός και τα συμπερόνια κοινά. Σήμερα δέ που έξέλειπεν πιά η κατά κλάδους μισθολογική άνι-σότης μεταξύ των Δημ. Υπαλλή-λων έπιβάλλεται η τέτοια συνεργα-σία γιά τη καλύτερη και από κοινού διεκδικήσεις των κοινών συμφερόν-των μας.

Η πλειοψηφία της έπιτροπής

παρακαλεί τον κ. Δαμασκοπούλου να μὴν ἐπηρεάσῃ τὴν συνέλευσιν ὡς πρὸς τὴν λήψιν ἀποφάσεων.

Ο κ. Δαμασκοπούλος ἀπαντῶν πρὸς τὸν κύριον Μπαρμπαστάδην λέγει ὅτι εἰς τὴν Κ.Π.Ε. θὰ ἀποστείλουν μὲν τὴν διοικήσεως.

ΜΠΑΡΜΠΑΣΤΑΘΗΣ. Καὶ ἂν ὑποθεθῇ ὅτι ἡ διοίκησις θὰ ἀντιπροσωπεύεται διὰ τῶν πέντε μελῶν ἐν τῇ Κ.Π.Ε. εἶναι φυσικὸν νὰ ὑπάρξῃ διάσπασις. Πρὸς τοῦτο οἱ ἀντιπρόσωποι οἵτινες θὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν ΚΠΕ., πρέπει νὰ εἶναι εἰς ἐξέτασιν; ὀργάνωσιν μὲ πολυπληλὴν ψῆφον καὶ πρέπει νὰ εἶναι φορεῖς τῶν ἀντιλήψεων τοῦ κλάδου. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει ὅτι ἡ ΚΠΕ. θέλει νὰ πραγματοποιηθῇ πανευκλήλεικόν συνέδριον.

ΔΑΜΑΣΚΟΠΟΥΛΟΣ. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἰδεώδες.

ΜΠΑΡΜΠΑΣΤΑΘΗΣ. Ἄν γίνῃ αὐτὸ καὶ ληφθῶν ἀποφάσεις, τότε ἐπειδὴ αἱ ἀποφάσεις αὗται θὰ εἶναι ἐπευκλήλεικα θὰ ἀπονοῦν τὰς ὑπὸ τοῦ κλάδου ληφθεῖσας τοιαύτας.

ΔΑΜΑΣΚΟΠΟΥΛΟΣ. Αἱ ἀποφάσεις θὰ ληφθῶν κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ κλάδου καὶ μὴ σχετικὸν δικαίωμα ἐφαρμογῆς τῶν.

ΜΠΑΡΜΠΑΣΤΑΘΗΣ. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ συνεργασθῇ ἡ ΚΠΕ. μὲ τοὺς ἡγέτας τῶν ὀργανώσεων μὲ τοὺς ὁποίους ἦσαν εἰς ἐξέτασιν.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει ὅτι εἰς περιπτώσιν ἀποστολῆς ἀντιπροσώπων εἰς τὴν ΚΠΕ. πρέπει νὰ γίνῃται προηγουμένως σχετικὴ σύσκεψις. Καὶ ἂν ἐπιτεθῇ συμφωνία τότε δυνατόν νὰ γίνῃ ἡ συνέργεια. Τὸ δεύτερον κώλυμα λέει εἶναι τὸ ζήτημα τῆς τακτικῆς τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ ΚΠΕ. καὶ τονίζει ὅτι αὕτη δίδει ἀφορμὰς τὰς ὁποίας ἡ κοινὴν τὰς θεωρεῖ ἐν πολλοῖς βάσιμον. Ἀναφερόμενος εἰσὶν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ΚΠΕ. τονίζει ὅτι αὕτη εἶναι ἀξία συγκαταληφθεῖσαν διὰ τὰς ἐνεργείας τῆς καίρις δυνάμεως τὴν ἀνάμειξιν τῆς εἰς τὸ ἀντιφασιστικόν συνέδριον εἰς τὰ γεγονότα τῶν Καλαμῶν καὶ κλπ. καὶ προσθέτει ὅτι αὗτα εἶναι τὰ πρῶτα πού δὲν ἐξυπηρετοῦν τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπαλλήλων. Μετὰ ταῦτα ἀναφέρεται εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀποστολίδου λεχθέντα περὶ δικτατοριῶν καὶ τονίζει ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ δήλωσις διὰ τῆς ὁποίας νὰ τονίξῃ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ δήλωσις διὰ τῆς ὁποίας νὰ τονίξῃ ὅτι ἐφ' ὅσον γίνῃ δικτατορία τότε θὰ εὐρὴ αὕτη ἀντιμετώπις τοῦ ὑπαλλήλου. Καὶ προσθέτει ὅτι δὲν πρέπει οἱ ὑπαλλήλοι νὰ συζητοῦν περὶ δικτατοριῶν κλπ. καὶ νὰ τίθενται ἀντιμέτωποι ταύτης χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ σκέψις περὶ δικτατορίας. Αἱ κινήσεις διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἀντιφασιστικῶν συνεδρίων κλπ. τονίζει εἶναι καταδικασμέναι νὰ δίδουν ἀφορμὴν νὰ διαφαίνεται ὅτι αὗται εἶναι ὑποκριτοί. Διὰ τὴν ὕλην τῆς ὑπαλλήλικης τονίζει ὅτι πρέπει αὕτη νὰ ἐπεξεργάζεται ὑπὸ συντακτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ ἀσχολεῖται

μόνον διὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν δικτῶν ζητημάτων τῶν ὑπαλλήλων. Πρὸς τοῦτο δὲ νὰ γίνῃ σχετικὴ δήλωσις. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει ὅτι ἡ δημοσπονδία λειτουργῶν Μέσης ἔχει τὴν γνώμην ὅτι αἱ λεπτομέρειαι τῶν φάσεων τῶν ἀγῶνων δὲν πρέπει νὰ καθορίζονται προηγουμένως. Ἄν δέ, λέγει, ὁ κ. Ἀποστολίδης ὠμίλησεν μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα τότε ἡ συνεργασία εἶναι δυνατὴ. Τέλος ἀναφερόμενος εἰς τὴν διένεξιν μὲ τὴν διδασκαλικὴν δημοσπονδίαν τονίζει ὅτι αὕτη παρήλθε καὶ αἱ δύο δημοσπονδία Μέσης καὶ Δημοτικῆς θὰ ἐξακολουθήσουν συνεργαζόμεναι. Ἀκολουθῶν γίνεται πεντάλεπτος διακοπή.

Ἐπαναλαμβάνομένης τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Παπαθεοδώρου (Ἡλείας) ἀναφερόμενος εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἀγορητὰς λέγει ὅτι διὰ ἐπάρκειαν νὰ γίνῃ ἡ διανομὴ τῶν 400.000.000 ὅλοι οἱ ὀργανωμένοι ὑπαλλήλοι ἤθελαν νὰ πάρουν τὰ περισσότερα. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει ὅτι σύμφωνα μὲ τὰς δυνάμεις τὰς ὁποίας εἶχαν λάβει ἀπὸ τὴν διοίκησιν μετέσχη τῆς γενομένης ἐν Πύργῳ συσκέψεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ διεπίστωσεν ὅτι ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπαλλήλοι κατεφόρον τὸ ἐναντίον τῶν ἐκπαιδευτικῶν εἰδικῶς δὲ ἐξεδίδοντο εἰς τὸν Πύργον ὑπὸ τῶν διαφορῶν ὀργανώσεων τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων πολλὰ ἀνακοινώματα, ἀναφερόμενα ἐναντίον τῶν ἐκπαιδευτικῶν, εἰς τὰ ὁποία κατ' ὑποχρῶσιν οὗτοι ἀπηγορεύσαν καταλλήλως. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν σύσκεψιν αὐτὴν εἰς ὑπαλλήλους ΤΤΤ. εἶπε ὅτι δὲν θὰ ἐπέτρεπον οἱ δημόσιοι ὑπαλλήλοι νὰ δοθῶν τὰ 3)16 ἑκατομμύρια τῶν 400 ἑκατομμυρίων εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικούς. Κατεδείχθη δὲ καὶ ἡ ἀντιδική ἐξέτασις συζητήσεως ὅτι ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπαλλήλοι ἐνόμιζαν ὅτι τὰ 3)16 τὰ παίρνουν οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ἀπὸ τὴν τσέπη τους.

Σχετικῶς μὲ τὴν συνεργασίαν τῆς ὀργάνωσιν μὲ τὴν Κ. Π. Ε. τονίζει ὅτι πρέπει ἂν γίνῃ αὕτη, τότε νὰ ἀντιπροσωπευθῶν οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ἀναλόγως καὶ νὰ τηρηθῇ τακτικὴ διαφωτιστικὴ, ἡ δὲ τακτικὴ αὕτη πρέπει νὰ εἶναι ἐμπειρική κατὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν διαφορῶν αἰτημάτων.

Ἐπὶ τῆς συνεργασίας μετὰ τῶν ὑπαλλήλων. Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πατρῶν). Εὐχαριστεῖ τὸν ἐκπρόσωπον τῆς Κ.Π.Ε. κ. Ἀποστολίδην καὶ τὸν ἐκπρόσωπον τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Μπαρμπαστάδην διότι δι' ὅσων εἶπον διεπιστώθησαν ἐκεῖνα τὰ ὁποία ἀνεκονώσαμεν ὑμῖν προχθὲς συζητοῦντες ἐπὶ τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Θεσσαλονίκης. Μᾶς ὠμίλησαν περὶ παρατηρηθέντος μίσους ἐκ μέρους συνέδρων ἐν τῷ Οἰκονομικῷ συνέδριῳ κατὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ προσθέτουν ὅτι ἡ καὶ ἡ κατάσταση αὕτη μᾶς ἐνέβαλεν τὴν δυσπιστίαν τῆς συνεργασίας μετὰ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων. Μᾶς ὠμίλησεν ὁ κ. Ἀποστολίδης περὶ ἐνδιαφέροντος τῶν ὑπαλλήλων ὑπὲρ τῶν 3)16

τῶν Ἐκπαιδευτικῶν. Ἀλλὰ τὰ πρόγματα καὶ κατὰ τὸ 1928 δὲν ἐγένετο ἡ διανομὴ τῶν 180 ἑκατ. καὶ κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἐπιψήφισεως τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἐξισώσεως μαρτυροῦσιν ὅτι ἐνδιαφέρον ἄλλα προσέδωκαν νὰ μεταωθεῖ ἡ ἐξίσωσις τῶν μισθῶν διότι καὶ ἂν ἀνέγραφον τὰ 3)16 διὰ τοῦ Ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὰ ὑπομνήματά των τὸ ἔθετον τρίτον κατὰ σειράν ἀπὸ τῶν πρῶτων διευκρινόντων τὴν ἐξίσωσιν τοῦ 500δράχμου καὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν 60)0 δηλαδὴ ἀπὸ τῶν πρῶτων ἐδίδον 500 ἑκατ. τὸ Κράτος διὰ τὰς ἀξιώσεις αὐτὰς ἔκαται νὰ δίδετο καὶ 200 ἑκατ. διὰ τὴν ἐξίσωσιν. Τοῦτο ἦτο μὴ πραγματικῶς ἀρνητικὴ ὑπόσχεσις μᾶς. Ἀλλὰ ἐκεῖ πού διαφωνοῦμεν κ. κ. συνέδριον εἶναι τὸ ζήτημα τῆς τακτικῆς. Ἡμεῖς πρωταρχικοῦ ὅρου θεωροῦμε τὸν διαφωτισμὸν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῆς πολιτικῆς καὶ τὴν κίνησιν ἡμῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἐνόμου τάξεως, ἐνῶ ἡ Κ.Π.Ε. θέλει δράσιν ἀντιμέτωπον πρὸς τὸ Κράτος χωρὶς πολιτικὴν νὰ ἔχῃ τὴν κοινὴν γνώμην παρασκευασμένην καὶ τὴν μάζαν τῶν ὑπαλλήλων σύμφωνον διὰ τοιαύτην δράσιν ἐξ ἧς προήλθεν κατὰ τὸ 1930 καὶ ὁ νόμος ἐκεῖνος κατὰ τῶν ὀργανώσεων.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς Κ.Π.Ε. διαφωνοῦμεν. Ὁ κλάδος ποθεῖ τὴν συνεργασίαν, ἀλλὰ τὴν θέλει ἀνύλογα μὲ τὴν δυναμικότητα αὐτοῦ καὶ μὲ ἄλλους ὅρους τοὺς ὁποίους ἡ Διοίκησις τῆς δημοσπονδίας διέτυπωσεν πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς αὐτῆς.

Μᾶς δικαιολογοῦνται ὅτι ἐφυγαν οἱ παλαιοὶ ἡγῆται καὶ ἤλλαξαν τὰ πρόσωπα τὰ διοικοῦντα καὶ ἀπαντῶμεν ὅτι ἡμᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ἀλλαγὴ τῆς νοοτροπίας τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων περὶ τῆς θέσεώς μας καὶ τοῦ ἔργου μας.

Τὰ πρόσωπα μᾶς Διοικήσεως κατ' ἡμᾶς παίζουν προτείνοντα ῥόλον καὶ συνεπὲς ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι παρεξηγήσιμα παρὰ τῆς Πολιτικῆς πρέπει νὰ ὑποστώσιν τὴν αὐτοθυσίαν καυόντες νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των, ἐὰν ἀγαπῶσι πραγματικὰ τοὺς συναδέλφους των, ἐφ' ὅσον εἰς τοὺς κόλπον αὐτῶν ὑπάρχουσι δοκίμα ἐστὶν ἡ φωνὴ νὰ τοὺς ἀντικαταστήσωσιν.

Εἰς τὸ ζήτημα τῆς Συνδιασκέψεως Θεσσαλονίκης ἐξήγησε τὴν κατὰρξιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν 12Τ'. Συνελεύσεως κατ' ὅσον ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς ἐπεδόθημεν, ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἄλλα καὶ ἀπαιτήματα καὶ ἐφ' ὅσον τοῦ Καταστατικοῦ προλαμβάνονται αἱ αὐθεταίαι καὶ ἐκτὸς τῶν ἀποφάσεων τοῦ κλάδου ἐνεργεῖται τῆς Διοικήσεως.

ΛΟΤΣΗΣ (Αἰτωλίας). Κύριοι ἀντιπρόσωποι. Ἡ ἐκ τοῦ θέματος ὀργανωτικὰ πρότασις τῆς παραγράφου τῆς ἀναφερομένης εἰς τὰς σχέσεις μετὰ τῶν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων ἂν δὲν εἶναι τὴν ἐννοίαν δι' ἀποτελεῖ ἡδὴ ὅλος ἐξαχρησισθὲν θέμα, ἀλλὰ δὲν καὶ νὰ εἶναι μέσος τοῦ ὅλου θέματος, τὸ ὁποῖον συζητῶμεν.

Ἄν λοιπὸν ἐγένετο ἡ πρότασις τῆς ὡς ἀνω παραγράφου, τοῦτο ἐγένετο γὰρ νὰ διευκολύνουμε τὸν ἐκπρόσωπον ἐφ' ὅνδ' ἐμὲν τῆς δημοσπονδίας Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ἐφ' ἑτέρου δὲ τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Κ.Π.Ε. νὰ μᾶς ἐκθέσῃ τὰς ἀνάγκας των ὡς πρὸς τὴν συνεργασίαν μας μετὰ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων. Θίγω ἐπομένως κατὰ σειράν τὰ σημεῖα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐπὶ τοῦ θέματος ὀργανωτικῶς.

1) Ἡ κατὰ τμήματα ὀργάνωσις τῶν Συλλόγων μὲ κλήρῳ αὐτοτελεῖαν τὴν ἐφορῶμεν ὅχι συμφοροῦσαν ἀπὸ ὀργανωτικὴ ἀποψη. Τὸ θέμα τοῦτο συζητήθη καὶ στὴ 11η γενικὴ συνέλευσιν καὶ δὲν τὸ ἐνέκρινε γιατί ἐνῶ δὲν θὰ ἐβροθῇ τὸ μέτρον τοῦτο τὴν ὀργανωτικὴν μᾶς ἐξέλεῖν ἀνέθετα θὰ ὁ πρόπος τῆς ὀργάνωσεως τῶν Συλλόγων πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ὑπόθεσις καθαρῶς ἐσωτερικῆς τους. Τὸ ὀρδοτέρων εἶναι νὰ ἀφαισθῶν οἱ Σχολογοὶ νὰ ρυθμίσουν ἐκεῖνοι τὸ ῥόπον μὲ τὸν ὁποῖον θὰ κατορθώσων νὰ ἐγγράψων ὅλα τὰ μέλη των. γιατί οἱ συνθήκες δὲν εἶναι ἡ αὐτὴς γιὰ ὅλους τοὺς Συλλόγους. Ἀλλοτε οἱ περισσότεροι Σύλλογοι ὀργάνωσαν τὰ τμήματα πρὸς τὰ ὁποῖα ἀνέθεσαν καὶ τὴν ἐκκλήρωσιν ὁρισμένων διατρίψεων τοῦ Καταστατικοῦ των δηλ. νὰ μορφοῦν νὰ καλοῦν τοπικὰς συνέλεύσεις εἰς τὰς ἐισαγοῦνται τὰς συνδρομὰς τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου. Νὰ τοῦς δοθῇ ὅμως κλήρος αὐτοτελείας ἀπὸ τοῦ Συλλόγου, τοῦτο τὸ βροῖσεν πολὺ ὀσφύρονον καὶ ὁ Σύλλογός μου δὲν τὸ ἐγκρίνει.

2) Συνδιασκέψεις Θεσσαλονίκης. Τὸ θέμα τοῦτο ἀπασχόλησε ἀρκετὰ τὴν Συνέλευσιν, ἀκούσαμε τὴν ἐκθέσιν τῆς διοικήσεως σὲν σημεῖον καθὼς καὶ τῶν ἀντιπροσώπων πού ἔλαβον μέρος σ' αὐτὴν καὶ ἡ συνέλευσις ἐμύρωσεν γνώμην γιὰ τὴν σκοπιμότητα καὶ τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τοῦ μέτρον. Ἀν θὰ σὰς ἀπασχολήσῃ λοιπὸν σὲν θέμα ἀπὸ παρὰ τὰ περιορισθῇ εἰς ἀδύνατον σημεῖον.

Στὴ 16η γενικὴ συνέλευσιν ἀντετάχθημεν στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρον τοῦτο γιατί δὲν νομίζαμε πῶς μορφοῦσε νὰ εἶναι πρακτικὰ ἀποτελέσματα. Κάθε σύλλογος εἶχε καὶ εἶχε ὅλην τὴν ἐξέτασιν σὲν γενικὰς των συνελεύσεις νὰ συζητῇ ὁποῖο δέχοιτο θέμα καὶ νὰ παίρνῃ ἀποφάσεις. Ἄν τοῦτο θὰ ἐγένετο ἀπὸ πολλοὺς συλλόγους συγχρόνως καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνεργωμένοι, δὲ βλέπω τὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶχε ἀπὸ ἄλλωστε σὲν κέντρον λειτουργεῖ ἡ ἀνεπάρκεια ὀργανωτικὴ διοίκησις τοῦ κλάδου ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὴν συνισταμένην τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν ἀντιλήψεων τῆς ἐκδόσεως κλειοψηφίας τοῦ κλάδου. Ἡ 16η Γενικὴ συνέλευσις ἄλλωστε ἐκρίνε καὶ ἐπέτρεψε τὰς συνδιασκέψεις ἀπὸ τὰς ὁποίας ἦσαν κινεῖται ὀργανωτικὴν βελτίωσιν. Ἀντὶ τῆς πρῶτης ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρον τοῦ καὶ τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα του πρέπει νὰ μᾶς ὀφείλονται ὅτι

νά ξέρω ἂν ἡ διοίκηση τῆς ὁμοσπονδίας θὰ παρίστατο.

ΡΑΪΚΟΣ: Γιατί δὲν σπεύσατε νὰ ἀκυρώσετε τὴν ὑπογραφή σας ἀπὸ τὴν πρόσκληση αὐτή;

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Μὴ διαμαρτυρεῖται.

ΡΑΪΚΟΣ: Μοῦ ἀρκεῖ ἡ δήλωσις Σας ὅτι δὲν ξέρατε τίποτε γιὰ αὐτὸ φανερώσει τὴν κακοπιστία σας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν λέξιν διαμαρτυροῦμε ἐπιστρέφεται πρὸς κείνους ποὺ ἀνήκει.

ΛΟΤΣΗΣ: Διὰ τὴν τελειώσαμε δεχόμεθα τὴν συνεργασίαν μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ ἐκπληρωθῶν οἱ ὅροι ποὺ εἶπε ἡ 16ῃ γενικὴ συνέλευσις καὶ ποὺ θὰ θέσῃ ἡ 17ῃ δεχόμεθα συνεργασίαν ἐπὶ ἵσους ὅρους μὲ τὴς ἄλλες ἀνεγνωρισμένες ὑπαλληλικὰς ὁργανώσεις ὁμοσπονδία Ὀικονομικῶν ὁμοσπ. Γενετικῶν, Δασικῶν κλπ. καὶ μὲ τὴν φέρουσαν ἀνάλογα μὲ τὰ μέλη τῆς καθεστῆς ὁργανώσεως. Δὲ δεχόμεθα συνεργασίαν μὲ ἐνώσεις κεντρικῆς ὑπαλληλικῆς ἢ ὑπαλλ. πανεπιστημίου ἢ ὑποθηκοφυλακείου κλπ.

ΔΑΜΑΣΚΟΠΟΥΛΟΣ: Οἱ κεντρικοὶ ὑπαλλήλοι ἔχουν ἰδιαιτέραν θέσιν.

ΛΟΤΣΗΣ: Ὅσον ὁργανωθῶν μετὰ συντονιστὸν στὰς κλαδικὰς ὁργανώσεις τῶν ἢ ἕως ἰδρῶσιν μὴ ὁμοσπονδία. Δὲν εἶναι δίκαιον καὶ ἡθικὸν ἡ καθεστῆς ἐνωσις ἀπ' αὐτῆς νὰ ἐκπροσωποῦνται στὴ Πανυλλ. Ἐπιτροπὴ γιὰ εἶς δημιουργεῖται τὸ αἶσθημα τῆς ἀδικίας.

ΚΑΙ: Ὁ ἡγετὴς ἀντιπροσώπων λίγα λόγια γιὰ τὴν τακτική. Ἡ τακτικὴ τῆς διδ. ὁμοσπονδίας εἶναι καθωρισμένη ἀπὸ γεν. συνελεύσεις καὶ εἶναι τακτικὴ διαφωτισμοῦ τῶν ἀρμοδίων καὶ τῆς κοινῆς γνώμης. Στὴν ἐπιδόξην τῶν αἰτημάτων μας δὲν θεωροῦμε τὸ Κράτος ἐχθρόν.

Ἀντίθετα ἡ τακτικὴ τῆς Κ.Π.Ε. Εἶναι κακτικὴ τῶν πεσοδωμένων, καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ δὲν βλέπω κατὰ τίνα τρόπον θὰ συμπεριφέρωμαι.

Στοὺς ἀγῶνας μας ἡμεῖς δίδομεν καθαρὰς ἐπαγγελματικὸν περιεχομένον ἀλλὰ ἡμεῖς δίδομεν καθαρὰς ἐπαγγελματικὸν περιεχομένον ἀλλὰ ἡ ὑπαλληλικὴ ἐνδιαφύεται γιὰ τὸ Καλπικὸν, τὰ ἐπισόδια τῶν Καλαμῶν καὶ τὴν ἀποκρίσιν τῆς Ἐθνικῆς ἐστῆς καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς μὲ μὴ γιορτὴ καλλίτερη. Πῶς λοιπὸν μ' αὐτὲς τὶς ἀντίθετες ἀντιλήψεις ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ συνεργασία χωρὶς νὰ ἐπέλθουν ριζικαὶ μεταβολαὶ στὶς κατευθύνσεις καὶ τὴν τακτικὴν τοῦ ὑπαλληλικοῦ κόμου.

Κύριοι ἀντιπρόσωποι. Ἀπὸ ὅλας τῆς διεξαχθείσας συζητήσεων καὶ ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐκπροσώπων τοῦ ὑπαλληλικοῦ κόμου τὰς ὁποίας ἡκούσαμεν, μένω μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι καλλιεργεῖται ἐντατικὰ μὴ προσάθετα νὰ παρασταθῇ τὸ Κράτος ὡς ὁ χειρότερος ἐχθρὸς τοῦ ὑπαλλήλου καὶ νὰ κρατοῦν σὲ μὴ συνεχῆ ἀγωνία.

Τοποθετοῦμε τὸ Κράτος ἐκτὸς τοῦ αὐτοῦ μας, δὲν τοῦ ἀναγνωρίζουμε καμμίαν προσπάθειαν, θέ-

λοῦμε νὰ ἀγνοοῦμε τὴν τεράστια οἰκονομικὴ κρίση ποὺ διέρχεται σήμερον ὁ κόσμος καὶ περισσότερον ἀπ' ὅλα ἀγνοοῦμε τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας ποὺ εἶναι κατὰ ἀπὸ τερῶσιν οἰκονομικῆς δυσχέρειας. Πολὺ φοβοῦμαι μὴ οὐκ ἔχασαμε τὴν πραγματικότητα καὶ τοῦτο θὰ εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς μας στὴ διεκδίκηση τῶν αἰτημάτων μας.

Ἀς ἀπομακρυνθῶμε ἀπὸ κατευθύνσεις ἐκκλινόντες αἱ ὁποῖες μόνον ἀνωμαλίας καὶ ζημίας θὰ προσκομίσουν στὸν ὑπαλληλικὸν κόσμον.

ΜΠΑΠΑΔΑΚΗ: Εἶναι ἀναπληρωματικὸς ὁ κ. Σταθόπουλος;

ΛΟΤΣΗΣ: Μάλιστα.

ΜΠΑΠΑΔΑΚΗ: Εἰς τὴν εἰσήγησιν τοῦ λέγει τὰ ἀντίθετα.

ΛΟΤΣΗΣ: Ὁ κ. Σταθόπουλος εἶναι ἐδῶ καὶ δύναται νὰ σὺς διαφωτίσῃ.

ΠΡΙΜΙΚΥΡΗΣ: Ἀπὸ ὅσα ἐλέχθησαν φαίνεται ὅτι ὁ κ. Λότσης δὲν ἀντιπροσωπεύει τὰς ἀπόψεις τοῦ συλλόγου τοῦ διότι ἄλλα υποστηρίζει οὗτος καὶ ἄλλα εἰσηγείται ὁ κ. Σταθόπουλος.

ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι Συνεδροί, μετὰ λύσης μου παρατηρῶ ὅτι ἀντὶ τῆς αἰτίας αὐτῆς νὰ εἶναι αἰθέουσα μυσταγωγία ἔγινε αἰθέουσα ὑβρεολογία. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει ὅτι δὲν εἰσηγείται ἀντίθετα τοῦ κ. Λότσης δὲ δὲ κύριος Λότσης ὑποστηρίζει κανονικῶς τὰς ἀπόψεις τοῦ συλλόγου τοῦ προσθέτει δὲ ὅτι εἰσηγήθη ὡρισμένα ζητήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀνέφερε ὁ κ. Λότσης καὶ συνεπῶς οὐδεμία διαφωνία ὑπάρχει μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Λότσης. Τέλος δὲ τονίζει ὅτι ὅσα ἐλέχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Λότσης ἀντιπροσωπεύουν ἐπακριβῶς τὴν ἐντολὴν τὴν ὁποίαν ἔδωσαν πρὸς αὐτὸν ὁ συλλόγος τῶν.

ΛΟΤΣΗΣ: Παρακαλᾷ ἂν ὑπάρχῃ καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία περὶ τῶν ὧν εἶπα νὰ γίνῃ τηλεγράφημα εἰς τὸν συλλόγον μου δπως δώσῃ σχετικὰς ἐξηγήσεις.

Πολλοὶ τῶν συνέδρων διαμαρτυροῦνται διὰ ὅσα ἐλέχθησαν ἐναντίον τοῦ κ. Λότσης ἐφ' ὅσον καὶ ἡ ἐντολὴ τὴν ὁποίαν ἔδωκε, ἀποδεικνύει ὅτι ἦσαν σύμφωνα μὲ τὰς ἀπόψεις τοῦ συλλόγου τοῦ καὶ ὁ κ. Σταθόπουλος (ἀναπληρωματικὸς ἀντιπρόσωπος) ἐβεβαίωσε ὅτι ὁ κ. Λότσης ἐπακριβῶς ἠρμήνευσεν τὰς ἀντιλήψεις τοῦ συλλόγου Αἰγυπίας.

Χ. ΤΣΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ (Μεγαλοπόλεως). Στενὰ ἀπ' τὴς μέγας τὶς διαφωτιστικῆς καὶ γιὰ μένα πέρα πέρα εἰλικρινεῖς ποὺ ἀκούσαμε ἀπ' τοὺς δημηγόρους συναδέλφους τῶν ἄλλων ὑπαλληλικῶν ὁργανώσεων γιὰ τὴν συνεργασία μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους μοῦ φαίνεται πῶς τὰ πολλὰ λόγια περὶ τοῦτον. Τονίζω καὶ ἐγὼ μὴ ἀλήθεια ἀλλ' ἡμεῖς ποὺ κρύβεται μέσα σ' ἐνα σοφὸ ρητὸ καὶ ποὺ τὴν τονίζουμε πάντοτε καὶ μεῖς οἱ δασκάλοι καὶ μέγα καὶ ἔξω ἀπ' τὸ σχολεῖο μὲ δπως φάνηκε ἀπὸ πολλοὺς ἀντιπροσώπους ποὺ ὅς τὰ τώρα μίλησαν δὲν τὴν πίστευαν. Ὡς ἐννοεῖται ἡ δύναμις. Τὸ προκατορικὸ ἀμάρτημα ποὺ ὑπάρχει μέσα στὸν κλά-

μας ἀπὸ παλιότερα χρόνια γιὰ τὴν συνεργασία (σὲ μᾶς τοὺς νέους δὲν ὑπάρχει τέτοιο) μετὰ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους πρέπει νὰ λείψῃ, νὰ ἐξοριθῇ. Οἱ διεκδικήσεις μας εἶναι κοινῆς οἱ ἀγῶνες μας τὸ ἴδιο. Ἀς ἀγκαλιασθοῦμε ὅλοι οἱ ὑπαλλήλοι καὶ ἂς τραβήξουμε ὅλοι μαζί γιὰ τὴν λύση τῶν ζητημάτων μας.

Εἴμαστε 50 χιλιάδες ὑπαλλήλοι. Φαντασθῆτε ποῖα ἡ δύναμις μας εἴμαστε ὅλοι ἐνωμένοι καὶ ἐνεργοῦσαμε σὰν ἓνα ἐνιαῖο σύνολο, σὰν μὴ σωματικῆς μᾶζας. Ἡ ἐνωσις αὐτὴ θὰ φέρῃ καὶ ἓνα ἄλλο τεράστιο καλὸ ὅλα τὰ ὑπαλληλικά φύλλα τὰ ἐβδομαδιαία καὶ δεκαπενθήμερα ποὺ κυκλοφοροῦν σήμερον καὶ ποὺ θὰ ἐκδίδεται εἰς ὑπαλληλικὸ φύλλον μὲ 50 χιλιάδες κυκλοφορία. Ἐνα φράγχο τὴν ἡμέραν εἶναι γιὰ κάθε ὑπαλλήλου μὴ ἡ ὠφέλεια εἶναι περὶ τοῦ νὰ τονίσω πόσο μεγάλη εἶναι. Ὑστερα, ἀπ' ὅλα αὐτὰ ποὺ σὲ χοντρὲς γραμμῆς, παρουσίασα, προτείνω τὴν συνεργασία μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους γιὰ μόνον ἑοῖς πιστεύω πῶς θὰ λύσῃ καὶ ἡ ἄλλα μας ζητήματα ποὺ μένουν καὶ κάθε κίνδυνος περικοπῆς θὰ ἀποτρέψουμε μελλοντικά.

ΤΡ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Ἡλείας). Κύριοι Συνεδροί, ἀκούσαμε προηγουμένως τοὺς κ. κ. Ἀποστολίδην Ὀμοσπονδίας Ὀικονομικῶν καὶ Δασικῶν τοῦ Κ.Π.Ε. σχετικῶς μὲ τὴν συνεργασία τῆς Διδασκ. Ὀμοσπονδίας μὲ τὴς ἄλλες ὑπαλληλικὰς ὁργανώσεις.

Ἰδιαίτερος μάλιστα ἄκουσα τὸν κ. Δαμασκόπουλον, ὁ ὁποῖος ὡμίλησε γιὰ «προκατορικὸ ἀμάρτημα» ὡς διότι ἤθελε νὰ ἐπικαλεσθῇ χωρὶς τὴν Ἀγία Γραφήν, γιὰ τὴν εὐδόξω τοῦ λόγου τοῦ καὶ ὅλας ἰδιαιτέρως δὲν ὡμίλει γιὰ κάποιο ὁργανωτικὸν μᾶς, τὸ ὁποῖον δόθηκε στὸν Πύργο, μετὰ τοῦ διδασκαλικοῦ Συλλόγου, τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω, καὶ τῶν συναδέλφων Μέσης Ἐκπαίδευσης κατὰ τῶν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ὁρθῶς ὁ κ. Δαμασκόπουλος ὡμίλησε γιὰ «προκατορικὸ ἀμάρτημα». Ἀλήθεια! Ἐκεῖνη ἡ ἀδικία τοῦ 1928, ποὺ οἱ δασκάλοι ἐρρίξαν ὅλο τὸ βάρος καὶ τὸν ὄγκον τοῦ μέγα στὸν ἀγῶνα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, γιὰ νὰ βοῦν τὸ τέλος μακαρίων, καὶ νὰ βοῦν ἀδικημένοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους, πίεζε σὰν βραχνὰς τὰ στήθη μας.

Ἐπὶ πλέον καὶ οἱ ἐπεμβάσεις τῆς Κ.Π.Ε. μέσα στὸ ὁργανωτικὸ σῶμα τῆς Ὀμοσπονδίας, οἱ συχνῆς παρακινήσεις αὐτῆς ποὺ ἔκανε σὲ ὁρισμένους Συλλόγους μας νὰ ἀποκηρύξουν τὴν Ὀμοσπονδία μας καὶ νὰ ταχθοῦν κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Κ.Π.Ε. μᾶς ἔκανε διαστακτικὸς στὸ ἄκουσμα τοῦ ἐνόμου καὶ τῆς.

Καὶ ἀκόμα περισσότερο οἱ φράσεις τοῦ κ. Δαμασκόπουλου ὅτι τὸ Μόνιμον Γραφεῖον Καβάλας εἶναι ἑθνομονοδικὸν τοῦ μᾶς ἀνέγκασε νὰ μὴ ἔχουμε καμμίαν ἐμπιστοσύνη στὴν εἰλικρίνεια τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς, ποὺ αὐτοεπιτιμολογεῖται Κ.Π.Ε. Ὁ κ. Δαμασκόπουλος ὡμίλησε

καὶ γιὰ ὁργανωτικὰ μᾶς, ποὺ ἐγίνε στὸν Πύργον.

Κοι Συνεδροί, Ἡ ἀλήθεια ἐκάνω στὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι ἡ ἐξῆς: Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ μοιρασθοῦν τὰ 460 ἐκείνα ἐκατομμύρια δραχμῶν ἐγινε ὁ γνωστός σὲ ὅλους αὐτὸν. Ὁ Σὺλαγός μου εἶχε καθήκον νὰ λάβῃ μέρος; σ' αὐτόν, γὰρ νὰ συμβάλῃ στὴν ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος μας, ὅσον ἐξαργύρωσεν αὐτόν. Μὴ πρωτοβουλία τοῦ ἐγιναν μικτὲς συγκεντρώσεις τῶν συναδέλφων τῆς Δημοτικῆς καὶ Μέσης, οἱ ὁποῖες ἀρρήθρην ὁρισμένους ἀποφάσεις, σύμφωνα μὲ τὴν γραμμὴ τῆς Διοικήσεως, πήραμε δηλαδὴ ἀπόφαση νὰ παρακαλέσουμε τὴν Σὴ Κυβέρνησιν νὰ μᾶς ἀπονεύμῃ δικαιοσύνην καὶ ταυτοχρόνως δηλώσαμε δυνάμει ὁμοθυμαδὸν ἀντίθετον πρὸς τὴν ιδεάν πάσης ἀπεργίας καὶ στὸ πλευρὸν τῆς Στῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ χτύπημα κάθε ἀνταρσίας. Δόθηκαν ἀνακοινώθεντα στὶς τοπικὰς ἐφημερίδας καὶ ὁ ἀγῶνας πῆρε τὴν θέσιν φρίκης.

Οἱ συναδελφοὶ τῶν ἄλλων ὑπουργείων ἀπάντησαν στὸν τύπον, διχί βέβαια καὶ μὲ τὴν εὐπρέπεια καὶ καλὴν πίστιν, ποὺ ἀρμόζει σὲ ἀνδράς ποὺς διανοομένους. Ἐξακολούθησε ἓνας ἐντονος δημοσιογραφικὸς ἀγῶνας, ποὺ εἶχε ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιδείξῃ τὴν κοινὴν γνώμην ἐναντίον μας. Ὑστερα ἀπ' αὐτὰ θεωρήσαμε, ὅτι ἐπεβάλετο νὰ γίνῃ μὴ συνεννόησις μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους καὶ ἂν ἦτο δυνατόν νὰ μεταθέσομε τὸν ἀγῶνα ἀπὸ τὸν Πύργον στὸ Κέντρον, γὰρ νὰ κατευνασθῇ ἡ κοινὴ γνώμη, ποὺ ἦταν ἐτοιμὴ νὰ ζήτῃ ἀπὸ τὴν Στῆν Κυβέρνησιν νὰ μὴ δώσῃ καμμίαν αὔξησιν στοὺς ὑπαλλήλους, καθ' ἣν στιγμὴν ὅλοι ὁ κόσμος ἦταν οἰκονομικῶς ἀπαθλομένους.

Ἐγινε μὴ κοινὴ συνεδρίασις ὅλων τῶν προεδρίων τῶν ὑπαλληλικῶν ὁργανώσεων σὲ μὴ ἀμφοτέρωθεν διελκώδην. Εἰς ἐνα σημεῖον τῶν συζητήσεων ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Τ.Τ.Τ. μᾶς εἶπε: «Ἐμεῖς οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψωμε νὰ δοθῇ τὸ 3)16 εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικούς. Ἡ ἀπάντησις τοῦ τοῦ δόθηκε ἦταν ἡ ἐξῆς: «καὶ ἐμεῖς οὐδέποτε θὰ ζήτησομε ἔλεος ἀπὸ αὐς. Ἐμεῖς ἔχουμε ὁργανώσιν ποὺ ὁ τεράστιος ὄγκος τῆς θὰ ἐπιφέρει τὴν λύσιν τῶν αἰτημάτων μας».

Αὐτὸ τὸ ἐπισόδιον ἦτο ἐνδεικτικὸν τῶν διαθεσῶν ποὺ ἐπεκράτησαν εἰς τὴν Κ.Π.Ε. καὶ καθ' ὅποδεν τῆς ὁποίας ἐδίδετο τὸ αὐτὸν στάσιν οἱ ἄλλοι δημοσίοι ὑπαλλήλοι.

Κοι Συνεδροί, τὴν ἀλωπεκὴν τὴν ὁποίαν φορεῖ ἡ Κ.Π.Ε. εἶναι ἐκλόγον νὰ τὴν διαγνώσῃ ἀπὸ τοῦτο καὶ πρέπει καλὰ νὰ σκεφθῶμε πρὶν πάρουμε ἀποφάσεις συνεργασίας. Ἄν γίνῃ συνεργασία ἔχω τὴν γνώμην ὅτι αὐτὴ πρέπει νὰ γίνῃ μὲ τοὺς ὅρους ποὺ ἔθετο ἡ 12ῃ Γενικὴ Συνέλευσις, δηλαδὴ μὴ ἰσότης διαικισμάτων καὶ ἀειθερῶν ψήφων ἀνάλογον πρὸς τὰ μέλη. τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύει ἡ ὁργανώσις.

Ἐπίσης ἡ τακτικὴ τῆς Κ.Π.Ε. ποὺ ἀναγκᾶς καὶ γιὰ τὸ ἐλάχιστο

να συνεργασθῇ με αὐτάς, ἀλλὰ ἀφοῦ πρῶτον τεθοῦν οἱ ὁδοὶ μιᾶς εἰλικρινοῦς καὶ λογικῆς συνεργασίας. Ὅταν τυχὸν ἀποφασισθῇ ἡ συνεργασία εἶναι σύμφωνος με τοὺς προλαλήσαντας συναδέλφους Λότσην καὶ Ἀποστολόπουλον κλπ. νὰ ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὰς ἄλλας ὁργανώσεις ὑπὸ τῆς διοικήσεως τῆς Ὀμοσπονδίας μας καὶ με τὴν σχετικὴν ἀναλογίαν ψήφων. Ἡ τακτικὴ δὲ τῆς διεκδικήσεως τῶν διαφορῶν αἰτημάτων νὰ εἶναι ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἀνέφερον καὶ ἄλλοι παρολαλήσαντες, ἴητοι τακτικὴ ὑπομνημάτων, διαφορῶν ζωῆς γνῶμης κλπ. Οὐδέποτε ὅμως τακτικὴ «πεζοδρομία».

β) Ὡς πρὸς τὴν ἐπιδείξειν τοῦ αἵρετοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὁ σύλλογός μου εἶναι σίγητος καὶ νὰ γίνεται ἡ ἐπιδείξειν ἐπὶ τῶν Γεν. Συνελεύσεως.

γ) Ὡς πρὸς τὴν συνδικαλιστικὴν εἶναι τῆς γνώμης, ὅτι αὐταὶ πρέπει νὰ γίνονται διὰ νὰ διδεται δι' αὐτῶν ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς συλλόγους καὶ νὰ ἀναπτύσσων ζήτηματα συνδικαλιστικά, οἰκονομικά καὶ ὅτι ἀφορᾷ αὐτοὺς. Νὰ γίνονται ὅμως κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ τῆς ἐποπτείας τῆς Διοικήσεως αὐτῆς.

δ) Ὡς πρὸς τὴν ἰδρυσιν τοῦ Σπιτιοῦ τῆς Ὀμοσπονδίας δὲν ἔμεινε σύμφωνος ὁ Σύλλογός μου, διότι δὲν ἔχει διαφωτισθῇ καταλλήλως ὑπὸ τῆς Στῆς Διοικήσεως τῆς Ὀμοσπονδίας μας, ὅσον ἀφορᾷ τὸν σκοπὸν τῆς ἀποκρίσεως του.

ε) Διὰ τὴν τοιαύτην ἑπιστημονικὴν Ἀσχολίαν ἔχει τὴν γνώμην, ὅτι αὕτη πρέπει νὰ ἀποκριθῇ διὰ κρατικῆς ἀγωγῆς.

Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι αἱ δύο τελευταῖαι ἀποφάσεις ἐλήφθησαν ἵνεκ διεξονυχιστικῆς συζητήσεως, διότι ἡ Στῆ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας μας δὲν διεφώτισε καλῶς καὶ ἐγκαίρως τὸν Σύλλογόν μου. Ἐλπίζω, ὅμως ὅτι κατόπιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ σκοποῦ τῆς ἰδρύσεως τοῦ σπιτιοῦ, καὶ τῆς Ἀσχολίας, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ κάμῃ, ὁ κ. Προεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας μας θὰ διαφωτισθῇ ὁ Σύλλογός μου δι' ἐμοῦ, καὶ ἔτσι θὰ λάβῃ τὰς δεούσας ἀποφάσεις ἃς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ Σας διαβεβαιώσω θὰ εἶναι σύμφωνοι με τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ὀμοσπονδίας μας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν πρέπει νὰ παρεξηγηθῇ ὁ ὁ Σύλλογός Μαγνησίας.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἐρωτᾷ τὴν συνέλευσιν ἂν θὰ γίνῃ συζητήσις ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ὁργανωτικοῦ ἢ θὰ χωρισθῶν τὰ θέματα εἰς ὁργανωτικὸν καὶ εἰς συνεργασίαν μετὰ τῆς Κ.Π.Ε.

Ὁ κ. ΛΟΤΣΗΣ λέγει, ὅτι ἡ συζητήσις θὰ γίνῃ ἐφ' ὅλου τοῦ θέματος, δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ ὁργανωτικοῦ καὶ τῆς συνεργασίας μετὰ τῆς Κ.Π.Ε. Ἐν συνεχείᾳ δικαιολογεῖ τὴν πρότασιν τῆς συνεργασίας μετὰ τῆς Κ.Π.Ε. τονίζων ὅτι αὕτη προετάρχη διότι χθὲς παρίσταντο οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῆς Κ.Π.Ε. καὶ οἱ οἰκονομικὸν καὶ ἐξήγησαν νὰ ἐκθέσουν τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ τῆς συνεργασίας.

Ὁ κ. ΚΑΡΔΑΡΑΣ (Προεδρεύων)

ἐρωτᾷ τὴν συνέλευσιν ἂν συμφωνῇ νὰ συζητηθῇ ὁλόκληρον τὸ ὄργανωτικὸν χωρὶς νὰ χωρισθῇ τὸ θέμα εἰς ὁργανωτικὸν καὶ συνεργασίαν μετὰ τῆς Κ.Π.Ε. Ἡ συνέλευσις ἀποδέχεται νὰ συζητηθῇ ὁλόκληρον τὸ θέμα χωρὶς νὰ χωρισθῇ τοῦτο.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Α' Ἀθηνῶν). Γιὰ τὸ ζήτημα τῆς συνεργασίας μίλησαν πλατεῖα οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ὀμοσπονδίας οἰκονομικῶν καὶ Κ.Π.Ε. καὶ τῆς δημοσπονδίας Μέσης ἐκπαιδεύσεως. Γι' αὐτὸ δὲ θὰ ἐπιμείνω πολὺ. Παρὰ τοῦτο εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ κάνω μερικοὺς παρατηρήσεις εἰς ὅσα εἶπε ὁ κ. Μπαρμπαστάθης καὶ ἡ συνέλευσις νόμισε ὅτι οὕτως ὁρίλισε ἀντικειμενικά. Ὑπεστήριξε ὅτι γενικά τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῶν δημοσιονομικῶν μισθῶν ἀνεκλήθη ἀπὸ τὴν μελετωμένην αἰτίαν τῶν μισθῶν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ὅτι τὴν ἰσομισθίαν δὲν τὴν ἔφεραν εἰς τὸ μέσον οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι, ἀλλὰ οἱ ἐκπαιδευτικοί, δὲ με βρίσκει σύμφωνον. Ζήτημα αὐξήσεως στοὺς ἀξιωματικούς παρουσάσθηκε ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1932 χωρὶς αὐτὸ νὰ ἀποκλείσῃ σκέψεις γιὰ φερολογία τῶν δημοσιονομικῶν μισθῶν τὸν Αὐγούστου 1933. Ζήτημα ἰσομισθίας ἔθεσαν με δέυστη οἱ ἐκπαιδευτικοὶ καὶ 8.000 ἄλλοι ὑπάλληλοι ποὺ δὲν ἔπερναν τὰ 3]14, μόνον ὅταν ἀρχίσαι νὰ γίνεται λόγος γιὰ αὐξήσεως δηλαδὴ μετὰ τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1933.

ΠΑΓΙ-ΚΟΣ. Εἶναι ἀλήθεια ὅσα εἶπε ὁ κ. Μπαρμπαστάθης, ἀλλὰ διαφέρουν στοὺς συλλογισμούς ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον. Διότι ἐγὼ ἔκανα κίνηση τὸν Σεπτέμβριον ἐνῷ ἡ Μέση Ἐκπαίδευσις ἐκινήθη τὸν Νοέμβριον.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Θὰ πρέπει νὰ προσέξωμεν ἀκόμη καὶ ἄλλο πού μᾶς δείχνει πολλά: Μία ἀντίφασιν τοῦ συναδέλφου Μπαρμπαστάθης καὶ κυρίου Ράϊκου. Αὐτοὶ συνεργάζονταν ἀκολουθοῦσαν τὴν ἴδια τακτική. Ὁ κ. Μπαρμπαστάθης μᾶς εἶπε στὴν χθεσινὴν συνδιάσκεψιν ὅτι νόμιζαν ἐπιβεβλημένη τὴν συνεργασία κατὰ τὸ φθινόπωρον, ἐπεδιώξαν νὰ τὴν πραγματοποιήσουν ἀπευθυνόμενοι στὴν Ὀμοσπονδία οἰκονομικῶν. Δὲν ἐδέχθη ἡ Ὀμοσπονδία αὐτὴ καὶ γιὰ τοῦτο καταλογίζει τὴν εὐθύνην τῆς μὴ συνεργασίας στοὺς ἄλλους ὑπάλληλους. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ φέρω στὴν μνήμη σας ὅτι τότε τὴν Ὀμοσπονδίαν οἰκονομικῶν τὴν διοικοῦσε ἀντιδραστὴς διοίκησις ποὺ παμψηφεί καταδικάστηκε ἀπὸ τὸ δεύτερο πανοικονομικὸ συνέδριον καὶ ὅτι ἂν ἡ Ὀμοσπονδία Μέσης ἤθελε πραγματικὰ νὰ συνεργασθῇ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπευθυνθῇ στὴν Ὀμοσπονδία; ΤΤΤ δασικῶν δικαστικῶν καὶ τὴν πανοικονομικὴν ἐπιτροπὴν. Ὁ συναδέλφος κ. Ράϊκος ὅμως μᾶς εἶπε πράγματα τελείως διαφορετικὰ στὴν δευτερολογίαν του, κατὰ τὸν ἔλεγον. Ὅτι δηλαδὴ δὲ θεωροῦσε συμφέροντα στοὺς ἐκπαιδευτικούς ἐκείνη τὴν περίοδον τὴν συνεργασίαν καὶ δὲν συνεργάσθηκε γιὰτὶ θὰ ἦταν ὑποχρεωμένος ἢ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ αλ-

τήματα τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἢ νὰ γελᾷ τούς ἄλλους; Ὑπαλλήλους. Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι δὲν ζήτησε συνεργασίαν ἐνῷ πῆγαν μάλιστα καὶ εἰς τὰς συνέλεύσεις τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων γιὰ συνεργασίαν.

Ἀντίρρηση ποὺ παρουσιάσε ὁ κ. Μπαρμπαστάθης στὴν συνεργασία μετὰ τῆς Κ.Π.Ε. εἶναι λέγει τὸ δι' αὐτὴ θέλει νὰ κατευθύνῃ τὸν ἀγῶνα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τεῖναι νὰ παραμείνῃ καὶ νὰ καταρτίσῃ τις κρατικὲς Ὀμοσπονδίες ὑποκινεῖ σὲ διασπίσεις καὶ ἀνταρσίαν τοὺς συλλόγους τῶν Ὀμοσπονδιῶν ποὺ δὲν συνεργίζονται μαζί της. Τὰ ἐπιχειρήματα αὐτὰ κατὰ τὴν γνώμην μου ἰδὲν σέκουν διότι πρῶτον ἡ κεντρικὴ πανυπαλλήλική ποτὶ δὲν ζητήσει νὰ φύγουν ἀπ' τὴ μέση οἱ κλαδικὲς Ὀμοσπονδίες, θὰ ἦταν δὲ παράλογον νὰ δημοσιολογῇ ὅτι τὴν στιγμήν ποὺ ὁ νόμος περὶ ὑπαλλήλικων ὁργανώσεων δὲν ἐπιτρέπει μὴκτες δημοσιονομικῆς ὁργανώσεως νὰ ἤθελε ἡ κεντρικὴ πανυπαλλήλικὴ ἐπιτροπὴ νὰ διαλύσῃ τις κλαδικὲς ὁργανώσεις ποὺ μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἐκλέγωμε νομίμους ἀντιπροσώπους οἱ ὅποιοι τὴν ἀποτελοῦν. Οὕτε διασπᾷ τις κλαδικὲς Ὀμοσπονδίας ἡ Κ.Π.Ε. οὕτε πρᾶσθαι νὰ πείσῃ τοὺς συλλόγους νὰ ἀλλάξουν τὴν κατευθύνσιν ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ Ὀμοσπονδία τους ἂν δὲν εἶναι ὁρθῆς. Εἶμαι δὲ ὑποχρεωμένος νὰ τονίσω ὅτι οὐδέποτε ἡ Κ.Π.Ε. εἶπε στοὺς συλλόγους τῶν δασκάλων καὶ τῶν καθηγητῶν νὰ φύγουν ἀπ' αὐτοὺς ἵνα μὴ πληθύνων συνδρομὴν στὶς Ὀμοσπονδίες καὶ νὰ στείλουν ἀντιπροσώπους; εἰς αὐτήν. Παράδειγμα πέρνομε τὸν πρῶτον σύλλογον Ἀθηνῶν ὅστις οὕτε ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὴν Κ.Π.Ε. οὕτε συμφωνεῖ μετὰ τὴν διοίκησιν τῆς Ὀμοσπονδίας μὴ οὕτε θὰ πᾶσιν νὰ ἀνήκει στὴν δύναμιν τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ μόνον τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ νὰ τὴν ἐνισχύῃ ὕλικά, περισσότερον ἴσως ἀπὸ μερικοὺς ἄλλους συλλόγους ποὺ λένε πῶς συμφωνοῦν ἀπόλυτα μετὰ τὴν διοίκησιν. Διστάζει ὁ κ. Μπαρμπαστάθης νὰ δεχθῇ ἐκλογὴ ἀντιπροσώπων γιὰ τὴν Κ.Π.Ε. ἀπὸ μίαν πανυπαλλήλική συνδιάσκεψιν ἢ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ κλαδικὰ συνέδρια, γιὰτὶ μπορεῖ λέγει αὐτοὶ ποὺ θὰ ἐκλεγῶν ἀπὸ κάθε κλάδον νὰ μὴ συμφωνοῦν μετὰ τὴν διοίκησιν τῆς Ὀμοσπονδίας. Ἐπίσης μᾶς εἶπε ὁ κ. Μπαρμπαστάθης; ὅτι δὲ θέλει γιὰ τὸν ἴδιον λόγον νὰ εἶναι πολλοὶ ἀντιπρόσωποι μιᾶς ὁργανώσεως στὴν Κ.Π.Ε. ἀλλὰ ἕνας μετὰ πολλὰ πλὴ ψήφου.

Αὐτοὶ οἱ λόγοι δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ πράγματα: 1) Γιατὶ μπορεῖ νὰ βρεθῇ τρόπος μίαν πανυπαλλήλική συνδιάσκεψιν νὰ ἐκλέξῃ ἀντιπροσώπους κάθε κλάδου γιὰ μίαν κεντρικὴν πανυπαλλήλική μεταξὺ ἐνὸς ἀριθμοῦ συναδέλφων ποὺ συγκεντρῶναι τὴν πλειοψηφίαν καθε ὁργανομένου κλάδου ὅπως γίνονται καὶ στὰ συνέδρια τῆς ΣΔΥΕ. 2) Γιατὶ τὸ κάθε κλαδικὸν συνέδριον θὰ ὁρίσῃ ἀντιπροσώπους μέσα ἢ ἔξω ἀπὸ τὴν διοίκησιν ποὺ θὰ συμφωνοῦν μετὰ τὴν γραμμὴ τῆς πλειοψηφίας. Καὶ ἂν ὅμως παραστῇ συμ-

φωνία μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων ἐνὸς κλάδου στὴν Κ.Π.Ε. μήπως τέτοια δὲν μπορεῖ νὰ παρουσιασθῇ καὶ ἀνάμεσα στὰ μέλη τῆς διοικήσεως μιᾶς Ὀμοσπονδίας;

Μὲ ὅσα λέω παραπάνω δὲν ὁποιστῶν πῶς ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Μπαρμπαστάθης δὲν ἔχει κανένα θετικὸ σημεῖον. Ἰσα, ἴσα σήμερον ποὺ κάθε λογῆς βέλη δέχονται κατὰ τῆς συνεργασίας ἄμεσα ἢ ἔμεσα ἀπὸ τὴ δικὴ μας διοίκησιν ἔχει ἐξαιρετικὴ σημασία διὰ τὸν Προεδρὸς τῆς Ὀμοσπονδίας Μέσης ἐκπαιδεύσεως ἀκούσθηκε αὕτη ἡ ἀναγνώρισις: "Ὅτι δὲν ἀρκοῦν μόνον τὰ ὑπομνήματα χρειαζέται καὶ πείσεις γιὰ τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων μας." Ὅτι ἡ Κ.Π.Ε. ἐπιδρά εὐνοϊκῶς στὴ λύσιν τῶν ζητημάτων μας γιὰτὶ κρατεῖ εἰς ἐπαγρύπνησιν τοὺς ὑπαλλήλους κλπ. ὅτι σὲ συσκέψεις μετὰ τὸ Δ. Σ. τὸν ἄλλον ὁργανώσεων ποὺ ἔλαβε μέρος βρήκε μίαν πραγματικὴν ἀλληλεγγύην καὶ ἀνυστερόβουλο διδασχὴν γιὰ τὴν γενικὴν ἐξυπηρέτησιν. Τὸ τελευταῖον αὐτὸ καὶ ἐμεῖς τὸ βεβαιώνουμε. Τὸ Δ. Σ. τοῦ Α' συλλόγου Ἀθηνῶν ἔσχε πολλές φορές τὴν εὐκαιρία νὰ συνεργασθῇ μετὰ τὸ Δ. Σ. ὅλων τῶν ἄλλων ὁργανώσεων ποὺ ἐδρῶνουν ἐδῶ καὶ ἀπεκρίμισε ἀπὸ τις συσκέψεις αὐτῆς τις καλύτερες ἐντυπώσεις. Γιὰ νὰ μὴ ἐκπετινώμε δὲ πῶς κολῶ στὸ ζήτημα τῆς συνεργασίας λέγω ὅτι χωρὶς κανένα ἄνδοισμὸν πρέπει νὰ φέσσουμε τὸ χέρι στοὺς ἄλλους συναδέλφους Δ. Υ. καὶ νὰ συνεργασθῶμε εἰλικρινὰ μαζί τους.

Ὁ κ. Ἀβρονιδάκης ἐρωτᾷ τὸν ἀγορευόντα τί γνώμην ἔχει γιὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων στὴν ἀντιφαστικὴν κίνηση.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Α'. Ἀθηνῶν. Πρέπει νὰ βροῦμε τὸ πραγματικὸν ποὺ κρύβεται κάτω ἀπὸ κάθε ἔννοια. Νομίζω ὅτι οἱ ἄλλοι δημοῖοι ὑπάλληλοι λέγοντας ἀγῶνα κατὰ τοῦ φασισμοῦ δὲν ἔγνωσαν ἄλλο τίποτα ἀπὸ τὴν ὑπερδραστικὴν δικαιοσύνην καὶ ἐλευθερίαν ποὺ τοὺς ἀναγνωρίζει τὸ σύνταγμα καὶ οἱ νόμοι ποὺ καμὰ φορά λέγονται. Ἐνὰς ἀντιπρόσωπος παρακαλεῖ τὸν κ. Μπαρμπαστάθην νὰ πῇ τὴν ἔγγραφη ἡ ὑπαλλήλικὴ γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἐστὶ καὶ τὴν γνώμην τοῦ κ. Παπανικολάου ἐπ' αὐτοῦ.

ΜΠΑΡΜΠΑΣΤΑΘΗΣ. Ἐγὼ γὰρ εἶπα ὅτι οἱ ὑπάλληλοι δὲν θὰ γιορτάσουν τὴν ἐθνικὴ ἐορτὴ ἀλλὰ μαζί με ἄλλους τοὺς ἐργάτες τὴν γιορτὴ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἐργαζομένων.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Δὲν ἔχω ὅπ' ὅψιν μου τί ἔχει γραφῇ. Ἄν ὅμως ἔχει γραφῇ κάτι ὅπως διατιπνέται ἀπὸ τὸν κ. Μπαρμπαστάθην ἐγὼ δὲν τὸ ἐπιδοκιμάζω. Συμφωνῶ μάλιστα μαζί του νὰ γίνῃ μία ἐποπτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ ὅλων τῶν δημοσιογραφικῶν φύλλων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ὅμως τῶν διακοπῶν ποὺ μοῦ ἔγιναν ἔχω νὰ εἶπω τὰ ἑξῆς: Πρέπει νὰ πᾶσιν συνάδελφοι τὸ τροπικὸν ποὺ φέρεται ὅτι μὲσα: Κάθε τόσο μερικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ ἡ διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας ἐπαναλαμβάνουν ἐργασθε καρυὰ γιὰ ἔθνους σκοποὺς, εἰσθε

δέν έμμεν τίς έμεις θεηγερόμαστε για τά ζητήματα του κλάδου. Μόνον άνθρωποι έμπειροί που δέν μπορούν νά απαντήσουν ελς τά επιχειρήματα μας μετατορίζουν την συζήτηση σέ άλλα επίπεδα. Εξά από τόν τομέα τών επαγγελματιών και εκπαιδευτικών διεκδικήσεων, για νά δημιουργήσουν έντυπώσεις, για νά επιτύχουν ψυχολογικούς εκφρασμούς, για νά θολώνουν τά νερά.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Πρόεδρος). Πώς λέτε πως παρεγγυούν άφορ από προχθεσινόν "Είσοπα στην δημοσιεύθηκαν προτάσεις της παρθεσας; ως έδωσαν ελς τό Προεδρείον.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Αθηνών Α'). Τό συνέδριο δέν αναλαμβάνει καμιά εύθύνη και ό "Είσοπα της και ή πρώτη μπορούν νά γράφουν ότι θέλουν διότι αλ έφημερίδες στέλλουν συντάκτας οι όποιοι παρακολουθούν τό συνέδριο και γράφουν αναλόγως μέ την κρίση των.

Συνεχίζω ό κ. Παπανικολάου έπλ του ζητήματος τών συνδιασέσεων λέγει ότι πρέπει νά γίνονται αήτα. Τονίζει δε ότι αν άπέτυχε ή συνδιάσκεψις Θεσσαλονίκης πράγμα που δέν παραδέχεται αυτός, δέν είναι λόγος προσθέτει που νά καταδικασή τό μέτρον τών συνδιασέσεων. Δι' αυτών συνεχίζει θά έπιτευχθ ή έγγραφον ελς την όργάνωσιν οι πολλοί που μένουν έκτός συλλόγων. Θά δοθ ή μία ώθησις ελς την κίνησιν δια τας εκπαιδευτικάς και οικονομικάς διεκδικήσεις του κλάδου μέ άνυπολόγιστα όργανωτικά ώφέλη. Άναφερόμενος ελς τας άπόψεις του πρώτου συλλόγου "Αθηνών τονίζει ότι αυτα είναι κατά της ίδρύσεως έπιστημονικής Λέσχης μέ κράτησιν δημοκρατικήν έπλ του μισθού όλων τών δασκάλων. Δίδει μία τιαύτη λέσχη δέν θά ώφέλησ η τονίζει σέ πολλά πράγματα τούς επαγγελματικούς συνάδελφους διότι δέν είναι καθόλου εξηραλισμένον άν δια τό ιδιωτικό νόμου—αν γίνη αυτός—θά άρσθ ή άνεξαρτησία ελς την λέσχην δια νά έκφράζη την γνώμην και νά έργάζεται σύμφωνα πρός τας προγραμματικές έκτελεστικές κατευθύνσεις που χάρασσον. τά συνέδρια της διδασκαλικής όμοσπονδίας.

Διά την ύπόδειξιν όποψηφίου αίρετου υπό της γενικής (συνελεύσεως, και της έλεγχής αίρετου. 2) μή παταντά ή ύπόδειξις όποψηφίου άντικείμενον συναλλαγής όπως και άλλοτε έγινε και κατά την διάρκειαν της παρούσης συνελεύσεως όπως έβρου οι άντιπρόσωποι γίνονται. "Επειδή σήμερα καμιά από τας προϋποθέσεις αυτές δέν ύπάρχει, δημοσιονομικά μέλιστα κίνδυνος του θεσμού του αίρετου μέ την συναλλαγή, προτείνει νά ύποδεικνύον οι συνελεύσεις τών συλλόγων τούς όποψηφίους της άρεσκείας των. Η διοικήσεις της όμοσπονδίας νά συγκεντρώσιν άπλως τας ύποδείξεις και νά τας παρουσιάξιν ελς τόν κλάδον χωρίς αυτοί οι σύλλογοι νά ύποστηρίζουν έπισήμως ή άνεπισήμως ολονόητο ύποψήφον. Οι δάσκαλοι νά εκλέγουν κατά συνείδησιν τέλος παρατηρεί

ότι ή εισηγητική έπιτροπή δέν πήρε καμιά θέση στην τάση που παρουσιάζεται για τη κατάταξη τών συλλόγων. Αιτός είναι άνεύθυνος στη τάση του χωρισμού τών συλλόγων σέ μικροτέρους, προσθέτω ότι ή διαγραφή του συλλόγου Θεσσαλονίκης δέν τακτοποιεί τά πράγματα τά συλλογικά στη Θεσσαλονίκη και προτείνει νά ένωθούν οι τρεις σύλλογοι Θεσσαλονίκης σέ ένα για νά μή άπασχολήται έδώ και δύο χρόνια κάθε συνέλευση μια δυό μέρες μέ τά συλλογικά Θεσσαλονίκης. (Καίτοι θέλει νά άναπτύξη περισσότερο τας γνώμας των έν τούτοις του άφαιρείται ό λόγος διότι έξηντήθη τό χρονικόν όριον της όμιλλας).

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Πρόεδρος) Λέγει ότι ή ληφθεύσα άπόφασις σχετικώς μέ την σύγκλησιν συνδιασέσεων άντιπροσωπεύει την πραγματική αντίληψιν του κλάδου, οι άντιπρόσωποι του όποιου μέ καταφανή στενοχωρίαν ήναγκάσθησαν νά διαγράψουν τόν σύλλογον Θεσσαλονίκης που ήθέλησε νά ύποκαταστήσ η τή διοίκησιν ελς τά καθήκοντά της και νά τεθ ή υπέρτατος αυτής κατά την συνδιάσκεψιν. Άναφερόμενος γενικώς ελς τά τών συνδιασέσεων τονίζει την άξίαν του μέτρου και τό σκόπιμον αυτού μέ την διαφοράν ότι αύται δέν πρέπει νά έξέρχονται του πλαισίου της νομομορφούσης και τών όρίων που θά άναγκάζουν την κοινή γνώμη νά έχ η έντύπωσησιν ότι μέ κάθε άλλο άσολογούμεθα και σήλ μέ τό έργον μας. Προτείνει νά διατηρηθ ή μέτρον τών άλλ' υπό άυστηρούς περιορισμούς καθοριζόμενους υπό τών γεν. συνελεύσεων.

Διά τά άλλα ζητήματα λέγει ότι τόνεπρόλαβαν άλλοι κύριοι άνέδροι ύποστηρίζαντες τας άπτάς μέ τας του συλλόγου του άπόψεις. Σχετικώς μέ την άπόκτησιν σπιτιού της "Ομοσπονδίας ό σύλλογός του έχει ένδοξιας κατόπιν της τύχης τών περιουσιών τών ένώσεων μέ την διάλυσιν της όμοσπονδίας και τών τοπικών όργανώσεων. Δέν θά παραλειψη νά εισηγηθ ή τοιούτο ελς την συνέλευσιν του συλλόγου του, διότι προσωπικώς έχει την γνώμην ότι πρέπει ή όμοσπονδία νά στεγασθ ή σέ δικό της σπίτι και ή συνέλευσις φαίνεται σύμφωνος ελς τοιούτο.

Έπλ της συνεργασίας φρονεί ότι πρέπει νά γίνη αυτή άλλ' υπό ώρισμένας προϋποθέσεις (ψηφοί άνάλογοι πρός την δύναμιν της όργάνωσης, έποπτική έπιτροπή δημοσιογραφικού όργάνου ύπαλληλικής έκκαθάρσις τακτικής και μέσων) έπιμένει δε έπλ του τελευταίου σημείου, διότι φρονεί ότι ό μορφωτής του λαού έχει έντελώς εξειδικασμένην θέσιν μεταξύ τών μελών της κοινωνίας; ελς την όποιαν ζή και δέν δύναται νά άκολουθήσ η τακτικήν άλλων πλην του διαφωτισμού της κοινής γνώμης και τών άρμόδιων και έντόνου διεκδικήσεως τών δικαίων λογικών και πραγματικοποιήσιμων αίστημάτων του κλάδου και σήλ τακτικήν έδωρμής και έν άνάγκη όδοφραγμάτων ύποστη-

ριζομένην τυχόν υπό τών άλλων ύπαλληλων.

Μετά την τακτοποίησιν τούτων δύναται νά προέλθ η ελς συνεργασίαν και μόνον τότε, διότι θεωρεί άσκοπον σήμερα νά άποφασίζ η την συνεργασίαν και αύριον νά άναθεωρή την άπόφασιν του, όποτε θά είναι προτιμότερον νά μή φθάσ η κατ' άρχήν ελς συνεργασίαν.

Τήν εκπροσώπησιν ελς την κεντρικήν πανπαλληνικήν έπιτροπήν από άνεύθυνον έκτός της διοικήσεως της "Ομοσπονδίας πρόσωπα άποκρούει, διότι τότε δέν έχει λόγον υπάρεξας ή διοίκησις της όργάνωσης και διότι τότε δέν θά ύπάρχη ένότης ενεργείας.

Άποτεινόμενος πρός την παράταξιν της άντιπολιτεύσεως λέγει ότι τά μέλη της διακρίνει ελς τρεις κατηγορίας. Ελς τούς πραγματικούς ιδεολόγους οι όποιοι έχουν έδραν άρσιν ελς την παράταξιν τους, ελς τούς εύρεθέντας μεταξύ των, άναγνωρίζοντας την πλάνην αλλά μή δαναμένους νά άλλαξουν στρατόεδον από κακώς έννοουμένην άξιοπρέπειαν ή σύνδεσμον διαρκείας και από τούς έντελώς παρασυρμένους, διότι κατά τη γνώμη τους αυτό ύπαγορεύουν οι προοδευτικές ιδέες.

Στήν τελευταία κατηγορία κατατάσσει ιδίως; πολλές από τις δασκάλες του Α'. Σύλλογος "Αθηνών και έφιστ ή την προσοχή των στη νοοτροπία τών ήγετών της παρατάξεως οι όποιοι είναι δεξιότατοι, οδδέποτε ελνε ήματα, ήμισυογούν όμως τιαυτά, άφελεις συνάδελφοι, τας άπορροήσας άπορροήσας τους (όδρυς, διαμνησται, κωδωνοκρουσται; Πολλά διδασκαλίσματα όρθια φωνάζουν δέν είναι άλήθεια αυτά που λέτε. Σημειωτέον ότι λέγοντας αυτά άτενίζει τόν άντιπρόσωπον του συλλόγου "Αθην κ. Παπανικολάου).

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Πρόεδρος) άναλύων τά της νοοτροπίας τών άνθρώπων αυτών άναφέρεται ελς τόν χρόνον της μετεκπαιδευσεώς του ελς τό Πανεπιστήμιον όπότε ώρισμένες κοκκινόσκουφες μέ συνάδελφους όμοιοέτας και τόν Βάρναλην συμπεριέφεροντο ελς βάρος της; δημοσίας αιδούς ελς λόγους; και κινήσεις (λάτε νά άπολυθούμε, μέρες έχουμε νά ιδωθούμε) και τά παρόμοια μέ συνέχεια σπών έθνικό κήπο κλπ. μέ την δήλωσιν ότι ή κοινή γνώμη δέν τούς ένδιαφέρει (όδρυς διαμαρτυρία).

Μέ τις ιδέες αυτές ώρισμένη συνάδελφος διώχτηκε διοικητικώς, δικάστηκε, κάθισε φυλακή 11)2 χρόνον κλπ. (όδρυς διαμαρτυρία) κτετογράφη κυριολεκτικώς. Αυτά έπλ του υπό συζητήσιν θέματος της ήμεροσίας διατάξεως.

Ν. Α. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ (Σημείας). Σχετικώς μέ τό δημοσιού. παλληλικό ό σύλλογος Σημείας έχει την γνώμην, ότι δέον νά έπιδιωχ ή ή συνεργασία μετά τών λοιπών δημοσιών ύπαλληλων, έφ' όσον δέν κρύβουν σκοπούς; ύστεροβούλους και κοινωνικούς; άλλ' υπό τόν όρον νά άντιπροσωπεύεται ό κλάδος ελς την Κ.Π.Ε. άναλόγως του άριθμού τών μελών της "Οργάνω-

σεώς μας και νά τεθούν αλ βάσεις τών επιδιώξεων όλων τών κλάδων, αήτινες συζητούμεται και έγκρινόμεναι υπό τών ένδιαφερομένων ύπαλληλων, νά άποτελούν ένιατον πρόγραμμα δια την πραγματοποίησιν του όποιου θά γίνονται κοινή και ένιατα κατεύθυνσις τών άγώνων, πάντως όμως έντός του πλαισίου του σημερινού κοινωνικού καθεστώτος και μέ την τακτικήν της πειθούς και της διαφωτίσεως. Σχετικώς μέ την εκλογήν του αίρετου, έχει την γνώμην ότι πρέπει νά ύποβάλλουν αίτησιν ελς Διδήκην "Ομοσπονδία, και έπάνω σ' αυτούς νά γίνονται ή εκλογήν υπό τών δασκάλων. Σχετικώς μέ τό σπιτι πρέπει νά έκδοθών μετοχή 100δραχμου δι' έκείνους που εκλήρωσαν ώστε έν περιπτώσει διαλύσεως της όμοσπονδίας νά διεκδική έκαστος τό μεριδίον του.

Προτείνει δε πρός αύτησιν τών πόρων του σπιτιού, νά έλθ η ελς συνένόησιν ή Διδασκαλική "Ομοσπονδία μέ τά βιβλιοπωλεία ώστε νά λαμβάνη ποσοστόν 10 ορο δι' όλα τά πωλούμενα βιβλία. Άποκρούει την ίδρυσιν της έπιστημονικής λέσχης διότι ήμισα θά έξυπηρετώται οι διδασκαλίοι τών έπαρχιών.

Ν. ΒΟΥΡΟΣ (Σιατίστης). Νά γίνονται συνεδριάσεις κατά μεγάλας γεωγραφικάς περιφέρειας αλλά νά έπιτρέπονται και παρακολουθούνται από την Διοίκησιν της "Ομοσπονδίας.

Έχειται συνεργασίαν μέ τούς άλλους δημ. ύπαλλήλους 21) και κοινή και έννοουμένην έπλ τών υφιστάμενων του Κράτους.

"Ο αίρετός νά εκλέγηται κατά μέγας γεωγραφικάς περιόχας (χώρας) υπό τόν όρον ή σιωρά τών χωρών νά καθορισθ ή δια κλήρου υπό της γενικής συνελεύσεως της "Ομοσπονδίας δέχεται νά άποκτήσ η "Ομοσπονδία σπίτι.

Η άπόκτησις λέσχης θά εξαοτηθ ή από την σχετική διαφώτισιν της Διοικήσεως της "Ομοσπονδίας.

ΠΑΛΙΩΤΑΚΗΣ (Άντιπρόσωπος Πεδιάδος). Λέγει ότι δέχεται την συνεργασίαν μετά τών άλλων δημοσιών ύπαλληλων αλλά έφ' όσον ή συνεργασία των είναι ειλικρινής και έφ' όσον έργάζονται έντός του πλαισίου του σημερινού κοινωνικού καθεστώτος. Και νά άντιπροσωπεύεται έκαστη όργάνωσις αναλόγως του άριθμού τών μελών της.

"Αποκρούει την ίδρυσιν της έπιστημονικής λέσχης έφ' όσον έλάχιστι έξυπηρετεί τούς διδασκάλους τών επαρχιών και έφ' όσον ήμεριστή το λυπηρόν φαινόμενον έτ των 800 διδασκάλων τών "Αθηνών μόνον οι 25 νά πληρώσουν για τό σπίτι της "Ομοσπονδίας.

"Αντί νά γίνη κράτησις 1)2 ή 1 ορο δια την λέσχην, νά ύποχρεώθουν οι διδασκαλίοι νά συνεισφέρη έκαστος όχι 100 δραχ. αλλά 200 και μέ τό ελοραχθέν ποσόν νά άγορασθ ή έν μέγαρον και αυτό νά χρησιμοποιηθ ή ως λέσχη τών Δημοδιδασκάλων.

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ (Άργολίδος). 1) "Ο Σύλλογος "Αργολίδος θεωρεί

συντελεστικός στην οργανωτική ζωή του Κλάδου τὰς συνδασκόμενους ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ; ὅρους καὶ προϋποθέσεις ποὺ ἐξετέθησαν ὑπὸ τῶν ἄλλων Συνειδητῶν καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς 16ης Γενικῆς Συνελεύσεως δηλ. ἡ Διοίκησις νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐγκρίνῃ τὴν σύγκλησιν τῶν συνδασκόμενων.

2) Ὡς πρὸς τὴν Ἐπιστημονικὴν Λέσχην ὁ ὑπ' ἐμοῦ ἀντιπροσωπευόμενος Σύλλογος ἔχει τὴν γνώμην, δι' αὐτῆς νὰ ἰδρυθῇ ταμείον προκιοδοτήσεως τῶν θυατέρων τῶν διδασκάλων μὲ κρίτησιν 1 ὄρο.

3) Ὡς πρὸς τὴν ὑπ' αὐτῆς τοῦ αἵρετοῦ μέλους συμφωνῶ νὰ γίνεταί ἡ ἐκλογή τοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Μεσσηνία). Ὁ Σύλλογος Μεσσηνίας πιστεύει διὰ τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλικων οργανώσεων μόνον ἐμπόδιον παρουσιάζεται ἡ τακτικὴ τῶν ὁποίων δὲν ἔναι ἀκολουθήσαντες αἱ ὑπαλλήλικαι οργανώσεις ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν διεκδικήσεων τῶν.

Ἀπ' ὅσα ἐξέθεσαν οἱ κ. κ. ἐκπρόσωποι τῆς Μινυπ. ἀλλήλικῆς Ἐπιτροπῆς, παρ' ὅλην τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν, διεφάνη δι' ἡ ἐπιτροπὴ αὐτῇ ἀκολουθεῖ τοιαύτην τακτικὴν, ὥστε δὲν θὰ διστάσῃ νὰ φθάσῃ καὶ μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ ῥίψῃ τοὺς ὑπαλλήλους εἰς ἀγῶνας, περὶ ὧν καὶ ἀποφασισμάτων. Ὁ σύλλογος Μεσσηνίας οὐδέποτε θὰ ἐνέρινε τοιαύτην τακτικὴν. Δέξεται ὅμως τὴν συνεργασίαν ταύτην ὑποῦντος τοῦ ἐξέθεσαν οἱ ἄλλοι ὑπαλλήλικοι, ὅπου ἐκπρόσωποι ἀναλόγως τῶν μελῶν τῶν οργανώσεων καὶ κυρίως ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν νὰ ἀκολουθῇ τακτικὴν ἥτις νὰ μὴ ἐξέρχεται τῶν κλεισίων τῶν διαγραφῶν οἱ νόμοι τοῦ Κρίτους.

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Κοζάνης). Κύριοι Συνάδελφοι, Κυτόνιν τῶν ὧσων εἶπον οἱ κ. Ἀντιπρόσωποι τῆς Κ.Π.Ε. καὶ τῶν ὧσων εἶπεν ὁ ἀξιότιμος (ἀντιπρόσωπος) Πύρρος τῶν λειτουργῶν τῆς Μεσσηνίας νομίζω ὅτι θὰ εἶναι περιττὸν νὰ σῶ; ἀποστολὴ πολλῶν. Ἀπλῶς θὰ σῶ; πρὸς τὰ συμπέσματα εἰς τὰ ὅποια κατέληξε ἐπὶ τῶν οργανωτικῶν ὁ Σύλλογός μας κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ἐπὶ τοῦ ζήτηματος τῆς συνεργασίας ἀτερίσις ὅπως ἐπιδιωχθῇ αὐτῇ, ἀλλὰ μὲ τοῦ; ὅρους ποὺ ἐθεσίσθη ἡ Διοικητικὴ Ὁμοσπονδία.

Τὸ πλῆθος τῆς Ὁμοσπονδίας νὰ γίνῃ. Ὡς πρὸς τὴν λέσχην ἐπιφυλάσσει.

Τροποποιήσεις τοῦ καταστατικοῦ νὰ μὴ γίνῃ.

Αἱ Συνδασκόμεναι νὰ καταργηθῶν καὶ τοῦτο διότι πολλὰς φορές ἐκφεύγουν τοῦ προορισμοῦ τῶν (ὅπως συνδασκόμεναι Θεσσαλονίκης).

Ἐπίσης προτείνει ὁ Σύλλογος μὴ τὴν ἰδρυσιν ταμείου ἀλλήλικῆς βιβλιοθήκης, ἀλλὰ νὰ ἐκτελεσθῇ βοήθεια εἰς ἐκείνα τὰ θέματα, τὰ ὅποια ἀγωνίζονται ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ δι' ἐκτεταμένης.

Κ. ΤΖΙΤΖΙΚΟΣ (Ὁρεστιάδης). Κύριοι Συνάδελφοι ἐπὶ τὸν ὅρον ἐπὶ τῶν οργανωτικῶν ἔχον καὶ ἐγὼ δι' ὅλων νὰ ἐκθέσω τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συλλόγου μου τὸν ὅποιον καὶ ἀντιπροσωπεύω.

Καὶ πρὸ τὸν ὅρον ἔχοντες ἐπιστ. Λέσχης. Νὰ γίνεταί κρήνη 1) 2) 3) καὶ νὰ διατεθῇ δι' αὐτῆς. Λέσχην ἀλλὰ διὰ ἀνατορία κλπ.

2) Στεῖται Ὁμοσπονδίας. Οἱ Σύλλογοι καὶ διὰ τῆς περιουσίας καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικήσεως νὰ φροντίσῃ.

3) Ὑπόδειξη αἵρετοῦ. Πρέπει νὰ γίνεταί ὡς ἐξῆς: πρὸ ἐξουσιοδότησης νὰ δημοσιεύῃ αἰτήσεις ὑποψηφιότητων ὡς καὶ τὰ πρὸς τὸν καὶ τὴν ὑπὸ ἐνὸς ἐκείνου νὰ γίνεταί συνέλευσις ἐνὸς ἐκείνου συλλόγου καὶ νὰ ἀποφασισθῇ. Θὰ ὑποδεικνύεται ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας ὁποῖον συγκαλεσθῶν τὸν 15 τῶν ψήφων τῶν ψηφισάντων διδασκάλων. Ἐν περιπτώσει μὴ συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τούτων τῶν ψήφων νὰ ἐπενελησθῶν διὰ 3 πλειοψηφίας σαναγ, ὁποῖος δὲ πλειοψηφίας ὑποδεικνύεται. 4) Συνεργασία μὲ τὰς λοιπὰς οργανώσεις. Νὰ γίνεταί κ. Συνέδριον μόνον ὅταν ἀντιπροσωπεύονται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων καὶ μὲ τὰς προϋποθέσεις τὰς ὁποίας ἀνέφερον καὶ ἄλλοι συνάδελφοι προτέρων. Αὐταὶ κ. Συνέδριον εἶναι αἱ ἀπάντες τὸν συλλόγου μου χωρὶς βέβαια νὰ θέλω νὰ τὰς ἐπιβίβω.

Π. ΚΑΤΣΑΡΕΑΣ (Γιαντισίων). Ὁ Σύλλογός μου ἐπιθυμῇ τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλικων, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ παραβλάπτονται τὰ συμφέροντα τοῦ διδασκαλικοῦ κλάδου καὶ ἔχει τὴν γνώμην ὡς ἡ τακτικὴ τῆς διεκδικήσεως τῶν αἰτημάτων μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ τακτικὴ τῆς σωματικῆς καὶ τῆς σωματικῆς, γιὰ τὴν θέσιν ποὺ ἔχομε οἱ διδασκάλοι μέσα στὸν ἄλλο ὑπαλλήλικόν κόσμον εἶναι διαφορετικὴ τότε μόνον θὰ ἴναι γινισθῶν καὶ φθάσῃ καὶ τὰ μέσα ἐκεῖνα πρὸ θεωροῦνται ὑπὸ τῆς πολιτείας ὡς ἐναντίας, οὐδέποτε ὅμως: εἰς τοὺς ἀγῶνας δὲν περὶ ὁμοιογενῶν ἀφ' ὧν ἐξαιρέτηθον πρῶτα ὅλα τὰ εἰρηνικά μέσα ποὺ μᾶς χορηγῇ ἡ πολιτεία καὶ δὲν κακορθώσῃμεν καὶ φθάσῃμεν ἐκεῖ ποὺ πρέπει. Στεῖ, λεπτομερεῖς τῆς συνεργασίας δὲν μπαίνω, γιὰ τὴν ἀκούστησαν φωνὴν πλῆθος ἀπὸ τοῦ; ἄλλους ἀντιπροσώπους.

Λέσχην ὑπαλλήλικων. Ὁ Σύλλογός μου τὴν ἀπορρίπτει καὶ οὐδὲ θέλει νὰ συζητήσῃ γαυδίον, ἂν ὅμως οἱ συνάδελφοι τῶν 15 ὁμοῦ ἐπιμένουν μποροῦν νὰ κάνουν καὶ ἐντεκνῇ τὸν ἀρκετὸν νὰ μὴ μᾶς ἐνοχλοῦν ὅμως τῶν 3 ὁμοῦ. Συνδασκόμεναι νὰ γίνωνται, ἀφ' ὧν πρῶτα ἐγκρίνεται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἀφ' ὧν ἔχουν ἐξακριβωθῇ τὰ θέματα ἀπὸ πρῶτα.

Γιὰ τὸ στεῖται. Ἐπαινεῖ τὴν σκέψιν τῆς Διοικήσεως καὶ ἐπιφυλάσσει νὰ ἐκτελεσθῇ μετὰ μετ' ὅσης ἀκριβείας τῆς διεκδικήσεως τῶν ἰσχυρῶν ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς 17ης Γ. Συνελεύσεως; κατηγορεῖ δὲ τὸν κ. Ράϊκο πρὸς τὴν μερικὴν; Σύλ-

λόγους καὶ ἐξαιρετικὰ τοῦ; ἀντιπροσώπους τῶν, ποὺ μέχρι τώρα δὲν κατέθεσαν τὸ ἐκτελεστικὸν καὶ ἀντιστοίχως νὰ ἀπονεύμῃ ἐπ' αὐτοὺς σὲ μερικὸς ποὺ ἔσπεισαν νὰ συμμορφωθῶν στὸ ἐγερτήριο ὅσον ὅσον τοῦ. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ αἵρετοῦ μέχρις νὰ γίνεταί ἀπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Συλλόγων καὶ δι' ἀπὸ τὰ Συμβούλια τῶν καὶ ὅποιος συγκεντρώσῃ τῆς περισσότερης ὑποδείξει; αὐτὸς καὶ νὰ ψηφίζεται ὑστερὰ καὶ νὰ ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὴν Ὁμοσπονδίαν μας.

Περὶ μετῶν; νὰ γίνωνται σὲ μεγαλύτερη ἔκτασιν καὶ νὰ προτιμῶνται οἱ Σύλλογοι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν φρίνεται ἡ δράσις τοὺς ἱκανοποιητικῇ.

Τὸ Δ. Βῆμα νὰ μὴν ἐξακολουθήσῃ τὴν τακτικὴν ποὺ μέχρι τῶν ἀκολουθῇ, δηλαδὴ νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἐκεῖνοι ποὺ τοῦ ὅσον καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ ἡ εἶναι ποὺ καὶ τῶν τοῦ ἐξουσιοδότησεως. Ἀκόμη δὲ νὰ τεθῇ ὅρις νὰ μὴν ὑβρίζονται καὶ διασφύονται Συνάδελφοι καὶ Σύλλογοι καθὼς συνέρχῃ μετὰ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Συλλόγου μου τῆς Συνδασκόμενης Θεσπίας; ποὺ χωρὶς νὰ πῇ τίποτε ἐναντίον τῆς Διοικήσεως; τῆς Ὁμοσπονδίας, τὸν ἀπεκάλεισε δ. κ. Ράϊκος; ὑποτίθεται ἀντιπρόσωπον, ἀδιάρητον ἂν ἡ φράσις αὐτῇ δὲν τοῦ ταυρίζεται ὁλόκληρη.

Κ. ΚΟΥΤΣΟΜΠΕΚΗΣ (Χίου). Κύριοι ἀντιπρόσωποι, δὲν θὰ σῶς ἀπατηλῶς καὶ πολλὰ παραβέβηται; ἐπιχειρήματα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς μᾶς ἡ τῆς ἄλλης; ἀπόφασιν πᾶσα στὸ δ. γανωτικό, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἔχουν ἡ ἀρκετὴ ἐκτεθῇ καὶ καθέας; σῶς ἔχει ἡδὴ σχηματισθῇ γνώμην, θὶ πρὸς τὸ μόνον στὸ νὰ ἀναφέρω ποῖος εἶναι σ' αὐτὸ οἱ ἀπόψεις τοῦ συνδέσμου Χίου.

1) Σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τῶν συνδασκόμενων οἱ συνάδελφοι τῆς Χίου φροντίζουν ὅτι οὐδὲς εἶναι ἐξουσιοδοτικὸς τῆς εὐθύνης λειτουργίας τῆς Ὁργάνωσης καὶ συνεπῶς ἀπαραιτήτως. Διότι ἡ συνδασκόμενη θὰ ἀποτελῇ καὶ ἐκείνη γὰ τὴν κατὰ Διοίκησιν καὶ ἐκείνη γὰ τὴν κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὸ πλῆθος ποὺ τῆς ἐχάραξε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἱστορία, δυστυχῶς, μᾶς πεῖθι δὲ αἱ παραβάσεις δὲν εἶναι σπάνιες; σύγχρονα ἡ συνδασκόμενη θὰ ἀποτελῇ καὶ μέρος διὰ τοῦ ὁποῖου ἡ ἐκτίσταιτος Διοίκησις θὰ ἀπογομετῇ τὴν διεκδικήσιν τοῦ Κλάδου, γιὰ πολλὰς φορές ἡ Διοίκησις βρῆσκει αὐτὴν ἀνάγκη, ποὺ τῆς τὴν δημιουργεῖ αὐτῇ ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων, νὰ παρεκλίνῃ τῆς γρημῆς, ποὺ τῆς ἐχρῆται ἡ Γεν. Συνέλευσις καὶ τότε θὰ ἐπικρατῇ προπολεμικὴ πολιτικὴ, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ δύναται νὰ ἐξῇ οὐ μὲν ὑπὲρ ἐκπαθῇ μετὰ τὸν Κλάδο. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ὁργανωτικὸ πνεῦμα θὰ ἐνισχυθῇ οἱ Συνδασκόμεναι.

Ὑπερτίμηναν μερικὸι σοβαροὶ; δὲν πρέπει νὰ ζητήται προσηγοριῶς ἡ ἐγκρίσις τῆς Διοικήσεως γὰρ σύγκλησιν Συνδασκόμενων. Αὐτὸ ἰσχυρίζομαι κατὰ ὁρμήν τῆς. Γιὰ τὸν λόγον θὰ ἔχῃν τότε οἱ Συνδασκόμεναι; νὰ ψάλλουν ὅμως; σὲ τὴν Διοίκησιν; γὰρ ἡ Διοίκησις ἀσφαλῶς θὰ ἐγκρίνῃ τὴν σύγκλησιν

ἐκεῖνων τῶν Συνδασκόμενων, ποὺ προβάλλει δι' αὐτὴν θὰ τὴν ἀναπολιτευτοῦν, ἀντίθετα στὴς ἄλλας; θὰ προβάλλῃ τὸ veto τὸ μόνον, ποὺ ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ εἶναι νὰ ἐδοποιεῖται ἐγκρίσας ἡ Ὁμοσπονδία.

2) Στὸ ζήτημα τῆς τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ, οὐ συνάδελφοι Χίου, ἔχοντας μικρὸν πῆραν ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 11 κατὰ τὸ παρεθὸν, ποὺ τῆς τροποποιήσεως; τοῦ, φροντίζουν δι' ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ ἐξανδοθῇ τὸ δικαίωμα στὴν Ὁμοσπονδίαν νὰ διαγραφῇ Σύλλογους. Τοῦ; λόγους; κλῆνον περὶ τὸ νὰ τοὺς ἐκθέσω.

3) Γιὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς Λέσχης; φροντίζουν δι' αὐτὴν δὲν πρέπει νὰ ἰδρυθῇ, γιὰ τὴν θὰ ἐπιβρῇ οἰκονομικῶς τοῦ; συνάδ. καὶ θὰ ἐξυπηρετήσῃ μόνον τοὺς διδασκάλους τοῦ Κέντρου.

4) Στὸ ζήτημα τῆς ὑποδείξεως τοῦ αἵρετοῦ, φροντίζουν δι' αὐτὸς; ἀποφυγὴν συγκλήσεως ἐπανειλημμένων τοπικῶν Συνελεύσεων καὶ πληθώρας ὑποψηφίων, ὑποχρεωθῶν οἱ συνάδελφοι νὰ ὑποβάλουν αἰτήσας ὑποψηφιότητες στὸ Ὑπουργεῖον καὶ φανερώσῃ δι' αὐτὸς; θὰ ἐξετάσῃ τὸν αὐτὸν τοῦ πρὶν τομῆσιν νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν. Ὁ κατέλογος τῶν ὑποψηφίων; θὰ διαβιβάζεται στοῦ; Σύλλογους; διὰ τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ οἱ σύλλογοι θὰ ἐκλέγουν μετὰ τῶν ὑποψηφίων ἑνὸς δύο. Ἡ Ὁμοσπονδία ἀφ' ὧν συγκεντρώσει τις ὑποδείξεις τῶν Συλλόγων, θὰ ἀνακηρύξῃς ὑποψηφίους; τοῦ Κλάδου τοὺς συγκεντρώσαντας; τοὺς περισσότερους ψήφους.

5) Σχετικὰ μὲ τὸ πλῆθος τῆς Ὁμοσπονδίας; φροντίζουν δι' αὐτὴν νὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἰδέα αὐτῇ, διότι θὰ ὀφελῇ καὶ ὅλως; καὶ ἡδὴ τὴν Ὁργάνωσιν.

6) Στὸ ζήτημα τῆς συνεργασίας μὲ χροὶς μὴν διεκδικῶσα, δι' αὐτὸς; ἀναγνωρίζουν τὴν ἀνάγκη τῆς. Οἱ συνάδελφοι Χίου φροντίζουν δι' αὐτὸς; ἡλικιανὴς συνεργασίας, ποὺ θὰ ἐπιτελεθῇ μὲ ἀμοιβαίως; ὑποχωρήσεις εἶναι ἐπιβεβλημένη.

Τελειώνοντας νομίζω δι' αὐτὴν ἄλλο ζήτημα, ποὺ πρέπει νὰ μᾶς ἀποσπληθῇ εἶναι ὁ Νόμος κατὰ ὑπαλλήλικων Ὁργανώσεων τῆς ἐπικρατοῦς, τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ ἐπιδιώξῃμε, γιὰ τὴν ἐκτός τῶν ἄλλων ἐπὶ τῆς Ὁργάνωσης ἀπὸ τὰ πρὸ ἐμπεῖρα καὶ ζωντανὰ στοιχεία.

Γ. ΣΤΑΘΗΣ ἀντιπρ. Ἐνώσεως Δημιόρων Κυθήρων). Ἡ ἔνωσις Δημιόρων Κυθήρων συζητήσασα κατὰ τὴν Γενικὴν αὐτῆς συνέλευσιν ἐπὶ τῶν οργανωτικῶν ἐλαβε τὰς κάτωθι ἀποφάσεις.

1) Ἐπὶ τῇ; ἀποκρίσεως πειστικῶς τῆς Ὁμοσπονδίας. Ἡ ἔνωσις Κυθήρων ἔσπεισαν ἐκ τῶν πρῶτων νὰ υἱοθετήσῃ τὴν ἰδίαν, ἀποδοτικὴν τοῦτο ἡ προθυμία μὲ; ἡ; εἰς τὴν ἐκλήσιν τῆς; ἔσπεισαν ἀνατὰς τὰ μέλη αὐτῆς; νὰ καταβάλλῃ τὴν εἰσφορὴν τῶν, ἐκφράσας ὑπεροχὸν; τὴν ἀποκρίσιν καὶ δὲν ἐπαλάσθῃ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν (βλ. τὴν ἀπ' αὐτῆς αὐτοῦ). Ὅσον ἀποδοτικὸν δὲ τὴν κατεῖχον καὶ ἀπαιτεῖν τῶν ἀποστελλομένων ποσῶν νὰ γίν-

γίνεται άπορροφώς και επ' ονόματι της Όμοσπονδίας.

2) Ός πρὸς τὴν συνεργασίαν μετὰς ἄλλας δημοσιονομικὰς οργανώσεις, ἐξέφωρε τὴν ἀπόφασιν διὰ τὴν συνεργασίαν αὕτη εἶναι ἐπιθυμητὴ χωρὶς ὅμως αὕτη νὰ γίνῃ εἰς βάρος τῆς ἀξιοπροστασίας τοῦ κλάδου. Καὶ εἰδικώτερον ἡ συνεργασία αὕτη νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ διαφωτισμοῦ καὶ πάντοτε ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν κειμένων νόμων.

3) Ός πρὸς τὸν τρόπον υποδείκτως αἰρετοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἀπεφάσισε, ὅπως αὕτη γίνεταί καθ' ὃν τρόπον ἐγένετο μέχρι τοῦδε.

4) Όσον ἀφορᾷ τὴν ἵδρυσιν Ἐπιστημονικῆς Λέσχης ἀντεκρούσα αὐτήν, θεωρήσασα, ὡς ἐξ ἑλλείψεως διαφωτισμοῦ, ὅτι αὕτη δὲν θέλει φανῇ ὠφέλιμος εἰς τοὺς ὑπερηρετούμενους ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις συναδέλφους.

Λ. ΛΥΜΠΕΡΙΗΣ (Λεβαδεία).

α) Φρονεῖ διὰ τὴν καθιέρωσιν τῶν τοπικῶν συνδιασκέψεων δὲν πρόκειται νὰ ἐξυμνησθῇ τὸς κλάδον ὅπως ἡ καθιέρωσις τῆς περιουσίας τοῦ Προέδρου τῆς Όμοσπονδίας ἀπὸ τοῦς Διδάκτους συλλόγους διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ διαφωτίζονται καὶ θὰ καθίστανται ἐνήμεροι οἱ μακρὰν τοῦ κέντρου εὐρισκόμενοι διημῆλοι περὶ τῆς πορείας τῶν ἀπορροφῶν αὐτοῦ; ζητημάτων καὶ θὰ πυκνωθῶν ἐπὶ πλέον αἱ φάλαγγες τῆς οργανώσεως δεδομένου ὅτι ἀρκετοὶ συνάδελφοι εὐρίσκονται ἐκτὸς τῆς Όμοσπονδίας.

β) Όσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ αἰρετοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου φρονεῖ ὅτι οὗτος πρέπει νὰ ἐκλέγεται ἀπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ κλάδου δεδομένου ὅτι ὡς γίνεται σήμερον οἱ ἐκλεγόμενοι εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀγνωστοὶ ἀπὸ ἀπόψεως δόξσεως εἰς τοὺς Δημῶνους, ὅπου τὴν ἀπαράτητον ὁμῶς προϋπόθεσιν διὰ τὸν τρόπον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως; θὰ καθίστανται γινωστοὶ διὰ τοῦ διδασκαλικοῦ βήματος ὁ υποψήφιος, ἵνα κατατολίζωνται οἱ κατὰ τόπους Διδάκται Συλλόγοι κρίνουν καὶ ἀποφαίνονται περὶ τοῦ ἱκανοῦ ἢ τῶν ὑποψηφίων καὶ ἐξουσιοδοτοῦν δυνάτως τὸν ἀντιπροσώπων τῶν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Όμοσπονδίας.

γ) Σχετικῶς μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ σπιτιοῦ τῆς Όμοσπονδίας λέγει ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Όμοσπονδίας εἶναι ἄξια παντὸς ἐπαίνου διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τὴν ὁποίαν εἶχε νὰ ἀποκτήσῃ ὁ κλάδος σπῆτι δικό του καὶ συνιστᾷ ὅπως ὅλοι οἱ συνάδελφοι συνεσφύρουσιν διὰ τὴν ταχέως αὐτοῦ ἀπόκτησιν ἐκδοιμένων 100δραχμῶν Μετοχῶν ἐπ' ὀνόματι ὧν ἐπληρώσαν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ σπιτιοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον μελλοντικῶς θὰ πρέπει νὰ ἐγκατασταθῇ καὶ ἡ ἱερουθεσίμην «Ἐπιστημονικὴ Λέσχη τοῦ Δημοδιδασκαλίου» τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἀπορροφητικὴν καὶ συντελεστικὴν τῆς ἐξυμνηστικῆς καὶ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ κλάδου.

δ) Σχετικῶς τέλος μετὰ τὴν συνεργασίαν τῆς ὁμοσπονδίας μετὰ τῶν

ἄλλων Δημοσιονομικῶν Ὁργανώσεων προτείνει μὲν τὴν συνεργασίαν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ καθορισθῇ ἡ τακτικὴ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ Δημοσιονομικὸς κόσμος διὰ τὴν διεκδικήσιν τῶν δικαιῶν, ἵνα μὴ παρασυρῶσθῇ καὶ πάλιν τὸ φαινόμενον τῆς Κ.Π.Ε. ἐπικρατήσεως νὰ τεθῇ ὑπεράνω τοῦ Κράτους.

ΧΡ. ΠΑΝΑΣ (ἀντιπρ. Μεσολογίου). Ός πρὸς τὰς σχέσεις πρὸς τοὺς ἄλλους Δημοσίους Ὑπαλλήλους, ἔχει τὴν γνώμην ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ συνεργασία εἰλικρινῆς καὶ ἀνυπόκριτος πρὸς τὴν ψήφον.

1) Ός πρὸς τὰς συνδιασκέψεις. ἔχει τὴν γνώμην ὅτι πρέπει νὰ γίνωνται, ἀλλὰ μόνον κατόπιν τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐποπτείας τῆς Διοικήσεως τῆς Όμοσπονδίας.

2) Ός πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ αἰρετοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, αὕτη πρέπει νὰ γίνεταί ὑπὸ τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων, καθότι οἱ ἀντιπρόσωποι σχηματίζονται μὲν γνῶμην σαφὴ περὶ τῶν προσώπων ἐκείνων πού πρέπει νὰ καταλάβουν τὸ ὑψηλὸν αὐτὸ ὑπόργημα. Ἐνῷ ἀπεναντίας οἱ Σύλλογοι δὲν γνωρίζουν τὰ πρόσωπα καὶ ψηφίζουν κουτουροῦ.

3) Γιὰ τὸ σπῆτι τῆς Όμοσπονδίας. Πρέπει νὰ καταβάλουν ὅλοι οἱ συνάδελφοι τὸ 100δραχμῶν, γὰρ νὰ ἀγορασθῇ τὸ σπῆτι, ὑπὸ τὸν ἑξῆς ὅρον ὅμως: Ἐάν διὰ οἰανδήποτε λόγον καταργηθῇ ἡ Διοίκησις τῆς Όμοσπονδίας, νὰ ἔχουν συμμετοχὴν οἱ πληρώσαντες, αἱ δὲ ἀποδείξεις πληρωμῆς γὰρ ἔχουν θέσιν ἑκατονταδραχμῶν ἐκμολογῆσαι, ὅπου νὰ δύνανται οἱ συνάδελφοι νὰ πωλήσουν τὰς ὁμολογίας τῶν, καὶ τοιοῦτοτρόπως, τὸ σπῆτι αὐτοῦ τῆς Όμοσπονδίας θὰ περιέλθῃ σὲ καὶ πῶν.

4) Όσον ἀφορᾷ τὴν Ἐπιστημονικὴν Λέσχην. ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι αὕτη πρέπει νὰ γίνῃ ἀλλὰ μόνον μετὰ Κρατικὴν ἀρωγὴν, διότι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ πληρώσουν ὅλοι οἱ δασκάλοι γιὰ τὴν ἐξοπλιστικὴν συναδέλφων Ἀθηνῶν.

ΚΑΜΠΙΑΝΑΣ (Ξάνθης). Ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ὁργανωτικῶν ἐν συντομία ὑποστηρίζω τὰ ἑξῆς:

Ἐπὶ τῶν συνδιασκέψεων μολοντοὶ ἡ συνδιάσκεψις Θεσσαλονίκης; ἡ δὲ αὐτὴ δὲ ἡ καὶ κατεδικάσθη ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν, σέβωμαι τὴν διατήρησιν τοῦ θεσμοῦ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς 127 Γεν. Συνελεύσεως. Διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν λέσχην ὁ Σύλλογός μου δὲν συναινέει, τὸ δὲ ζήτημα τοῦ σπιτιοῦ υἱοθέτησε ὁ πολὺτις τὴν τελευταίαν Συνέλευσίν του καὶ ἀνέλαβεν τὴν ὑποχρέωσιν τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μου νὰ ἀποστείλουν τὸ 100δραχμῶν τῶν.

Όσον ἀφορᾷ τὴν συνεργασίαν τοῦ κλάδου μετὰ τῶν ἄλλων δημοσιονομικῶν ὁργανώσεων πρόκειται τὰ μέλη τῆς Κ.Π.Ε. νὰ ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἑνα ἐκπαιδευτικὸν κλαδικῶν ὁργανώσεων μετὰ πολλὰ πλὴν ψήφον καὶ ἀνάλογον πρὸς τὰ μέλη, νὰ μὴ ἀσφαλῇ τὸ ὕψος, τύπος μετὰ ζήτημα κοινωνικοῦ περιεχομένου ἀλλὰ νὰ περιορίζεται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν συμφερό-

των τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦτο γὰρ νὰ μὴ δίδεται λαβὴ πρὸς παρεξήγησιν ἀπὸ τὴν κοινῶν. Όσον ἀφορᾷ τὴν τακτικὴν νὰ εἶναι συμφωνητὴ μετὰ τὴν πλειοψηφίαν τοῦ κλάδου περιοριζομένη ἐντὸς τῶν κειμένων νόμων γιὰ τὸν ὅρον ἔντονον δράσῃ κλπ. εἶναι ἀσυμβίβαστος μετὰ τὸ ἐπίγγελμα τοῦ διδασκάλου καὶ μετὰ τὴν θέσιν του γενικὰ στὴν Κοινωνίαν.

ΑΓΓ. ΚΑΒΒΑΔΑΣ (Λευκάδας).

1) Ἀποκρούει πᾶσαν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων δι' αὐτὸς λόγους ἀνεφάρμεν καὶ ἐν τῇ ἑμίλει μᾶς διὰ τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως. Ἀλλὰ καὶ διότι οἱ ἐμμελῆσαντες ἐκπαιδευτικοὶ τῆς Κ.Π.Ε. δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μεταβάλουν τὴν γνώμην μου, τοῖναντιον ἐπερυσαν τὴν γνώμην μου ταύτην.

2) Ἐπίσης ἀποκρούει τὴν συνδιασκέψιν, διότι οὗτος ὑποκαθιστῶμεν τὴν ὁμοσπονδίαν καὶ ἔτσι δὲν θὰ δυνάμεθα κατὰ τὴν 18 συνέλευσιν νὰ ἐπικρατήσωμεν εἰς αὐτὴν ὅλας τὰς εὐθύναις.

3) Ός πρὸς τὸν αἰρετὸν αἱ γνώμαι τοῦ Συλλόγου μου ἐδixάσθησαν καὶ μᾶς ἀρῆκαν ἐλευθερίαν γνώμης.

4) Γιὰ τὸ σπῆτι τῆς ὁμοσπονδίας ἐγκρίνει τὴν ἐνέργειαν τοῦ Προέδρου κ. Χρ. Ράικου.

5) Διὰ τὴν Λέσχην ἀποκρίνεται κατὰ πλειοψηφίαν ταύτην. Ἄν ὁμῶς πεισθῇ περὶ τοῦ ἐναντίου θὰ ἀναλάβω ὅλην τὴν εὐθύνην καὶ θὰ ὑπερβῶμαι πρὸς τοῦτο, παρὰ τὴν ἀρχὴν μου νὰ τηρῶ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαρείας τὰς ἐντολὰς τοῦ Συλλόγου.

Κ. ΑΛΑΦΟΓΙΑΝΝΗΣ (Ἀργίου). Κύριοι Συνάδελφοι, τὸ ζήτημα τῆς συγχλῆσεως ἢ μὴ συνδιασκέψεων εἶναι εἷς ἀπὸ τὰ εὐδικτότερα ἀλλὰ καὶ σπουδαιότερα σημεῖα, ἀπὸ ὁργανωτικῆς ἀπόψεως. Οἱ ἐξετάσεις, πού ἔδωκεν ὁ θεσμός τῶν συνδιασκέψεων μετὰ τὴν πρώτην τοῦ ἐφορμοῦ στὴ Θεοτική καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων αὐτῶν, μᾶς πείθουν ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα πολὺ ἐπιφυλακτικοὶ γιὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ. ἔχομε τὴν γνώμην, κ. συνάδελφοι ὅτι πρέπει τὸ δικαίωμα τῆς συγχλῆσεως ἢ μὴ τῆς συνδιασκέψεως νὰ ἐπαρτεῖται ἀπὸλυτα στὴ Διοίκησιν τῆς Όμοσπονδίας 1) Γιατί, ἂν υἱοθετήσωμε πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Όμοσπονδίας πολιτεύεται κατὰ τὸν τρόπον ἐπιζήμιον πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ κλάδου ἢ δὲν συμφέρωνται πρὸς τὴν ἀποφύσεως τῆς συνελεύσεως, ὑπάρχουν διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ, αἱ ὁποῖαι ἐφαρμοζόμεναι θὰ ἀποτρέψουν κάθε πιθανὸν κίνδυνον τῶν συμφερόντων μας. Καὶ αἱ διατάξεις αὗται εἶναι ἐκείναι, πού ὀρίζουν ὅτι τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον κατὰ (πλειοψηφίαν) ἢ τὰ 1/20 τῶν μελῶν τῆς ὁμοσπονδίας δύνανται νὰ συγκαλέσουν ἑκατόντην Γεν. Συνέλευσιν. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως εἶναι ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Όμοσπονδίας εἶναι ἀπεθνήσκουσα διὰ τὴν τύχην τῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου καὶ θὰ ἦτο παραλογον ἄλλω; θὰ εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ἄλλοι νὰ δίδουν τὴν κατεύθυνσιν ἐπὶ τὸν στα ζήτῃματα

αὐτὰ τὸ veto πρέπει νὰ ἀνῆκει ἀπὸλυτα εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς ὁμοσπονδίας.

ΘΕΟΔ. ΜΠΟΤΙΝΗΣ (Δωρίδος).

Κύριοι Συνάδελφοι, Ὁ Σύλλογος Δωρίδος πᾶν ὁ θῆμα τῶν ὁργανωτικῶν ἔχει λάβει τὴν κάτω ἀποφάσιν, τὴν ὁποίαν ἐπιγραμματικὰ θὰ σᾶς ἀναφέρω. Ὁ θεσμός τῶν συνδιασκέψεων, ὁ ὁποῖος ἀπὸ προηγουμένη γενικῆς Συνέλευσιν τοῦ Κλάδου μας, καθιερώθηκε ἀπὸ τῆς θεωρητικῆς πλευρᾶς εἶναι πλέον ἢ ἐπιβλημένος, διότι συντελεῖ στὴν πύκνωσιν τῶν διδασκαλικῶν φιλῶν, στὴν ἔντονον καὶ ἐγκαίρως κινητοποίηση τῶν μελῶν, ἂν παραστῇ ἀνάγκη καὶ μετὰ ἑνα λόγο ὑποτίθεται ὅτι ὑποβληθεὶ τὸ ἔργον τῆς διδασκαλικῆς ὁμοσπονδίας. Ἀυστηρῶς ὅμως καὶ πορὶ ἐλπίδα, ὅσο ἡ θεωρητικὴ πλευρὰ μᾶς ἐπιβάλλει νὰ λάβωμε τὸ μέτρο τοῦτο, τόσον ἐξ ἴσου καὶ περισσότερον ἡ πρᾶξις μᾶς ἀναγκάζει νὰ σταθώμε λίγους ὑπόστοις καὶ εὐρισκόμενοι πρὸ διλήμματος νὰ μὴ μπορούμε νὰ ἐκλέξωμε. Μετὰ ὅλην ὁμῶς τὴν δυσπιστίαν αὐτὴν δὲν εἴμεθα καὶ τὸσον ἀπαισιόδοχοι καὶ διὰ τοῦτο ἀντὶ νὰ προτείνωμε, ὡς ἡ ἀνάγκη ἐπιβάλλει, τὴν κατάργησιν τοῦ θεσμοῦ, ἀντίθετα θέλωμε νὰ πιστεύωμε ὅτι τὸ πείραμα δὲν ἐκτελέστηκε ὁλοκληρωτικὰ καὶ ὅτι ἡ πορεία τῶν πραγμάτων, ὡς δ' αὖθις τὴν νέφην πού ἐσκέπασαν τὴν ἰδέαν τῶν συνδιασκέψεων. Πρὸς κανονικότερον λοιπὸν λειτουργίαν προτείνωμε νὰ τεθοῦν μερικὲς περιορισμοί. ἵνα ἀπορροφῶνται οἱ ἀπὸ τῆς Διοικήσεως καὶ ἡ ἀπὸ τῆς Διοικήσεως ὁμοσπονδίας, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα, λαμβάνουσα ὑπόψιν τὰ ζητήματα θέματα κλπ. νὰ ἐπιτρέπῃ ἢ μὴ τὴν συγχλῆσιν τῆς συνδιασκέψεως, β) τὴν συγχλῆσιν νὰ ζητοῦν τοὐλάχιστον τὰ 2/3 τῶν συλλόγων τῆς περιφερείας καὶ γ) στὴ συνδιάσκεψιν νὰ λαμβάνῃ ἐνεργὸν μέρος ἡ Διοικητικὴ Όμοσπονδία αὐτὴ γιὰ τὴν συνδιασκέψιν. Σχετικὰ τῶρα μετὰ τῆς συνεργασίας ἔχω νὰ πῶ τὰ ἑξῆς.

Δὲν ἀρνούμαστε τὴν συνεργασίαν, παρ' ὅλον ὅτι ἡ πείρα μᾶς ἐξαναγκάζει νὰ σκεπτόμαστε κατ' ἄλλον τρόπο καὶ τὸ πᾶθμα πρέπει νὰ μᾶς γίνῃ μάθημα. Δὲν τὴν ἀποκρούωμε λέγω καὶ θὰ μπορούσαμε νὰ τὰ εἴλωμε ὅλα στὴς πλῆτες, ἀρκεῖ μέσα σ' αὐτὴ νὰ πρυτανεύσῃ οὐσιαστικὰ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀλληλοεχθιστικὴ καὶ ὅχι ἡ ἐκμετάλλευσιν καὶ ἡ ὑστεροβουλία. Ἐπίσης ἡ τακτικὴ τοῦ διδασκαλικοῦ κλάδου ἔχει καθορισθῇ σὲ ἐπανεπιλημμένες συνελεύσεις καὶ δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ἐκπύλωμε τῶν κατενομισμένων ὁρίων, τὰ ὁποῖα ἐτάχθημεν νὰ ἐπιβλέπωμεν, καθόσον ἔχομε πολλὰ κατάλληλα ἄλλα μέτρα πρὸς ἐπίδοσιν τῶν ζητημάτων μας. Γιὰ τὰ ἄλλα ζητήματα αὐτοῦ τοῦ θέματος ἐπιφυλάσσομαι νὰ εἴπω ὅταν θ' ἀκούσω τὴν Διοίκησιν τῆς ὁμοσπονδίας γὰρ ἐκθέσῃ τὴν ἀπόφασιν σχετικὰ μετὰ τὴν ἐπιστημονικὴν λέσχην καὶ τὸ σπῆτι τῆς Όμοσπονδίας.

ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Ἐδέσσης) - Ἀλ-

μωπίας). Ἀπὸ τὰ ὁργανωτικά ζητήματα τοῦ Λαοῦ δὲ Σύλλογός μου ἐν γενικῇ συνλεύσει ἀπεφάνθη τὰ ἑξῆς:

1) Αἱ συνιδασκόμεναι ἐπὶ βάλλονται νὰ γίνωνται καὶ μάλιστα συχνότερες διότι δι' αὐτῶν τὼνώνεται τὸ ἠθικὸν τῶν συναδέλφων ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀνταλλάσσονται γνώμης, γίνονται διάφορες ἀνακοινώσεις ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως καὶ λαμβάνονται ἀποφάσεις διὰ τὴν διεκδικήσιν τῶν δικαίων αἰτημάτων τῶν κλάδου καὶ τοῦ λαϊκοῦ σχολείου· συνεπῶς καὶ ὁ Σύλλογός μου εἶναι ὑπὲρ αὐτῶν, ἀλλὰ νὰ εἶναι καθαρῶς διδασκαλικές.

2) Γιὰ τὴν ἰδρυση τῆς ἐπιστημονικῆς λέσχης καὶ τὴν κράτησιν 112 ἢ 1010 ἔχει ἀποφάνθῃ κατὰ τῆς λέσχης, ὑπὲρ ὧν τῆς κρατήσεως τοῦ ἀνωτέρου ποσοῦ ἔτι τὸν συλλόγον καὶ τὸ ὅποιον θὰ διατίθεται δι' ἰδρυσιν ἀναγνωστηρίων, βιβλιοθηκῶν κτλ.

3) Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς υποδείξεως τοῦ αἰρετοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἔχει τὴν γνώμην δι' ὅπως γίνεται σήμερον δὲν εἶναι ὀρθόν, διότι ἀφ' ἐνός ἔτσι ποῦ γίνεται ἡ ὑπόδειξις ἐκ μέρους τῶν συλλόγων καὶ τῆς δημοσπονδίας ἐπιβεβαιώνονται οἱ συνάδελφοι ἀπὸ πρόσωπα καὶ πράγματα καὶ δέον νὰ γίνεται ἐγκαίρως ὥστε νὰ λαμβάνουν γνώσιν ὅλοι οἱ συνάδελφοι ὥς καλύτερον τρόπον διὰ τὴν ὑπόδειξιν τῶν οἰρετῶν προτείνει ὅπως ἐκεῖνοι ποῦ θέλουν νὰ βάλουν ὑποψηφίους μόνον τῶν νὰ στέλνουν τὰ ὅπλα, σὺν τῷ ὕπομνηστί τῆς Παιδείας 3 ἢ καὶ 4 μετὰ τῆς ἐπιλογῆς, τὸ ὑπούργον ὅτι πρὸς τὴν τὸν πίνακα τῶν ὑποψηφίων καὶ νὰ ἴναι διεξιζέται ἐγκαίρως στὴν Διοίκησιν τῆς δημοσπονδίας καὶ αὐτὴ τὸν συλλόγον καὶ οἱ σύλλογοι στοὺς συναδέλφους ὥστε ὅλοι νὰ λαμβάνουν ἐγκαίρως γνώσιν καὶ χωρὶς νὰ ἐπιβεβαιώνονται ἀπὸ πόσωπα καὶ πράγματα νὰ ἐκλέγουν ἐκ τοῦ πίνακος τὰ δνόματα τὰ ὅποια θέλουν νὰ ψηφίσουν ἐκεῖνα δὲ ποῦ δὲν θέλουν νὰ τὰ διαγράψουν τοῦ πίνακος καὶ τὸν ὅποιον πίνακα νὰ τὸν στέλνουν σὺν γραφεῖον τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ πτὴν Πρόεδρο τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐντός τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ οὐχὶ σὺν τέλος αὐτοῦ ὥς γίνεται μέχρι τῆς σήμερον.

4) Ὡς πρὸς τὴν ἀπόκτησιν σπιτιοῦ τῆς Ὀμοσπονδίας εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀποκτήσεως αὐτοῦ καὶ θὰ προσαποθῶμεν μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς μας γιὰ νὰ ἐνισχύσωμεν αὐτὸ καὶ νὰ μὴ μείνῃ κανένας συνάδελφος τῆς περιφέρειας· Ἐδέσσης ποῦ νὰ μὴ ἐνισχύσῃ τὸν ἱερὸν αὐτὸν σκοπὸν.

5) Ὡς πρὸς τὴν σχέσιν μὲ τὴς ἄλλες δημοσιευτικὰς ὁργανώσεις δὲ Σύλλογός μου ἵλεον τὴν συνεργασίαν μὲ πλῆθος ἐλλεικτικῶν καὶ μὲ ὅρους τοὺς ὁποίους ἠθέλην θέσει ἡ 12'. Γενικὴ Συνέλευσις τῆς δημοσπονδίας.

6) Ὡς πρὸς τὴν τακτικὴν τὴν ὁποῖαν δέον ν' ἀκολουθῇ ἡ Διοίκησις τῆς δημοσπονδίας, πρέπει νὰ εἶναι μὲν ἐντός τῶν πλαισίων τῶν κειμένων Νόμων, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ

σταυρώσῃ τὰ χεῖρα καὶ νὰ περιμένῃ τὴν λύσιν ὧν τῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου μοιρολατρικῶς, ἀλλὰ πρέπει ἐν ἀνάγκῃ νὰ τρῖξῃ τὰ δόντια· διότι ἂν δὲν κλάσῃ τὸ μικρὸ, ἡ μάνα δὲν τοῦ δίνει νὰ φάγῃ, συνεπῶς πρέπει ν' ἀκολουθῇ μὲν τὴν ἀνωτέρω πολιτικὴν, ἀλλὰ δὲν πρέπει καὶ νὰ μὴ λαμβάνῃ ἀνάλογα μέτρα σύμφωνα μὲ τὰς περιστάσεις καὶ σθεναρῶς νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ δίκαια αἰτήματα τοῦ κλάδου.

ΕΥΑΓΓ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (ἀντιπρόσ. Προβέξης). Κύριοι συνάδελφοι. Θὰ εἰπῶ καὶ ἐγὼ λίγα λόγια πᾶνω σὺν σπουδαῖο ζητήματι ὁργανωτικῶν. Τὸ κεφάλαιον τῶν ὁργανωτικῶν δυνάμεων καὶ κατευθύνσεων τῆς Ὀμοσπονδίας εἶναι τὸ σπουδαιότερον καὶ κατὰ τὴν γνώμην μας πρέπει κυρίως νὰ ἐντοπίζεσθαι σὲ τοῦτο τὸ σημεῖον: Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μποῦν μέσα στὴν Ὀργάνωσίν μας καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἄλλοι 10.000 δασκάλους καὶ θὰ ἔπρεπε τὸ πρῶτον τοῦτο καὶ μόνον νὰ ἀποσπληθῇ σοβαρότερον τὴ φεικτὴν συνέλευσις.

Ἐμεῖς ποῦ ἐρχόμεστε ἐδῶ ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ κλάδου ἀντιπροσωπεύουμε ὁ καθένας μας ἓξα μικρὰ ἢ μεγάλον ποσοστὸ ἀπέναντι τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ συνόλου τῶν δασκάλων τῶν περιφερειῶν μας καὶ δὲν θὰ εἴχε ἀδικῇ ἡ Πολιτεία νὰ παρατηρήσῃ πῶς τὴς διάφορες ἀποπτήσεις μας ποῦ προβάλλομε ἐξ ὀνόματος τοῦ Διδασκαλικοῦ κόσμου χαρακτηρίζεσθαι μὲ θρασυτητα ὡς ποῖμε ἐκ μέρους μας.

Ἐν τῷ λοιπῷ σημείῳ ἀξιοῦμε εἶναι νὰ μπορέσωμε μὲ κάθε μέτρο νὰ ὁργανωθῶν ὅλοι οἱ 14.000 δασκάλους γὰ νὰ μιλοῦμε τότε πραγματικὰ ἐκ μέρους τοῦ Διδασκαλικοῦ κόσμου.

Ἄλλο σημεῖον ποῦ πρέπει νὰ προσέξωμε εἶναι τοῦτο, ὅτι στίς διεκδικήσεις τῶν δικαιωμάτων ποῦ μᾶς ἀνήκουν ἐυχόμεστε σὲ σύγκρουσιν μὲ τὸ Κράτος καθὼς λέμε ὅλοι μας. Ἄν προσέξωμε ὅμως καλύτερα θὰ ὁμολογήσωμε δι' ὅλα δασκόμε ἀπὸ τὸ κράτος τὰ ζητούμε καὶ τὰ βγαῖναι ἀπὸ τὸ λαὸ ποῦ φορολογεῖται. Συνεπῶς, πρέπει αὐτὸν κυρίως τὸν παρίοντα νὰ προσήλωμε καὶ μ' αὐτὸν νὰ κανονίσωμε τὴς σχέσεις μας γιὰ τὸ λαὸ θὰ πῶμεν ὅλα τὰ βάρη καὶ αὐτὸς θὰ ὑποστῇ ὅλες τὴς θυσίας γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῶν τὰ δίκαια αἰτήματά μας.

Ὁ δάσκαλος βρίσκεται ἀπὸ τῆς ἀπώσεως αὐτῆς σὲ πολὺ καλύτερη θέσιν ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους γιὰ τὴν ἀπὸ τῶν βροσκαταί σὲ ἀμείωσι ἐπαφῇ καὶ καθημερινῇ σχέσιν μὲ ὅλον τὸν ἑλληνικὸν Λαόν. Πρέπει λοιπὸν ἰδιωτικῶς ἡμεῖς οἱ δασκάλους νὰ στρέψωμε σοβαρότερα τὴν προσοχήν μας στὴν κατεῦθυνσιν αὐτήν, ὥστε νὰ διαφωτισθῇ ὁ ἑλληνικὸς λαός, νὰ ἐγκλωπώθῃ τὰς ἀπόψεις μας καὶ διὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ ἀντιπροσώπου του νὰ ζητήσῃ αὐτὸς ὁ Λαός ἀπὸ τὸ κράτος τὴν ἐκκλήρωσιν τῶν δικαίων μας αἰτημάτων. Θὰ προτιμοῦσα καλύτερα νὰ ἀποδεχθῇ ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι ὁ δάσκαλος εἶναι τὸ χαϊδεμένο παιδί

τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Καὶ ὅχι τοῦ κράτους.

Ὑστερ' ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ σημεῖα ποῦ ἐτόνισα ἰδιαιτέρως θὰ εἰπῶ μὲ λίγα λόγια τὴς ἀπόψεως τοῦ Συλλόγου μου, σὺν καθένα ἀπὸ τὰ ζητήματα τῶν ὁργανωτικῶν.

1) Ἡ Συνιδασκευὴ τῆς Θεο)νικῆς χτύπησε κατὰ κέφαλα τὸ θεσμὸ αὐτὸν ποῦ ἐθέσπισε ἡ 12'. Γεν. Συνέλευσις καὶ τότε θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἂν ὁμολογοῦσαν οἱ συνιδασκευθέντες σύλλογοι ὅτι τὴν ἔκαμαν ἔτσι γιὰ νὰ χτυπήσῃ ἡ 12'. συνέλευσις τὸ θεσμὸ καὶ νὰ τὸν καταργήσῃ.

Ἀλλὰ ὁ Σύλλογός μου ἔχει τὴν γνώμην πῶς ἀνεξαρτήτως τῶν σχολείων καὶ ἀσχημιῶν ποῦ ἔγιναν στὴ Θεο)νικὴ δὲν πρέπει νὰ καταργηθῇ ὁ θεσμός· αὐτὸς πῶς καὶ ὅλοι τὸ ὑπὲρ καὶ κατὰ στηρίζεται στὴ βίαν γιὰ τὴν προαγὴν τῶν ὁργανωτικῶν μας ζητημάτων. Γι' αὐτὸ θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ θεσμῶ ὑπὸ τοὺς ὅρους νὰ κοινωποιοῦνται ἐγκαίρως στὴ Διοίκησιν τῆς Ὀμοσπονδίας ἢ Ἡμερομηνία Δι' αὐτῆς, νὰ ἐγκρίνεται καὶ τότε νὰ γίνεται ἡ συνιδασκευὴ καὶ οἱ σύλλογοι ποῦ θὰ ἠθέλουν νὰ τὴν κάμουν παρὰ τὴν τυχὸν ἀπαγόρευσιν τῆς Διοικήσεως νὰ δύνουν λόγῳ τῆς ἀπειθαρχίας τῶν στὴ Γεν. Συνέλευσις.

Γιὰ τὴς τυχὸν ὑπερβασεις τῆς Διοικήσεως ἔχομε διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ ποῦ προβλέπουν καὶ σύγκλησιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκτάκτου ἀκόμα Γεν. Συνελεύσεως.

2) Γιὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ ὁ Σύλλογός μου ἐγκρίνει μόνον τὴν προοδὴν διατάξεως ποῦ νὰ εἶναι ὑπογραφετικὴ γιὰ τὴ Διοίκησιν νὰ περιορῇ στοὺς περιφερειακοὺς Συλλόγους καὶ δέχεται σὺν σημείῳ αὐτὸ τὴ σχετικὴ ἐπιλογή τῆς Διοικήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴ διαίρεσιν τῆς Διδασκαλικῆς Ἑλλάδος σὲ 3 μεγάλες γεωγραφικὰς περιοχάς.

3) Γιὰ τὴν ἰδρυση τῆς Ἐπιστημονικῆς Λέσχης ἔχω τὴ γνώμην δι' ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο πρέπει νὰ συνδεθῇ μὲ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Σπιτιοῦ τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ εἶναι τόσο σοβαρὸ ὥστε πρέπει νὰ δώσωμε ἐντολὴν στὴ νέα Διοίκησιν νὰ προκαλέσῃ συζήτησιν σχετικὴν σὺν Διδ. Βῆμα ὥστε νὰ διαφωτισθῶμε καλὰ καὶ νὰ τὸ μελετήσωμε ἀπ' ὅλες τὴς ἀπὸψεως γιὰ νὰ ἀποφασίσῃ ὁριστικὰ γι' αὐτὸ ἡ ἄλλη συνέλευσις.

4) Γιὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Σπιτιοῦ τῆς Ὀμοσπονδίας ὁ Σύλλογός μου συγκαίρει τὴ Διοίκησιν ποῦ συνέλαβε τὴν ἰδέαν αὐτὴν καὶ ἐσημείωσε μάλιστα καὶ βῆμα σὺν ὁδῳ τῆς πραγματώσεως τῆς θνητῆς· αὐτὴ τῆς ἰδέας. Ἐγκρίνει τὰ μέτρα ποῦ ἔω· τῶρτι ἔλαβε ἡ Διοίκησις καθὼς καὶ παρῆται τὸ δικαίωμα στὴ Νέα νὰ κάμῃ ὅ,τι ἐγκρίνει γιὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Σπιτιοῦ. Προτείνω με δὲ νὰ πληρωθῶν ὅλοι οἱ 14.000 δασκάλους τὴς 100 δραχμῆς καὶ πρέπει νὰ καταβάλλωμε γι' αὐτὸ κάθε μας προσπάθειαν καὶ ἀγῶνα. Τὰ χρέη καὶ νὰ κατατίθενται στὴν Ἐθν. Τράπεζαν καὶ νὰ παίρνωται μόνον κατόπιν ἐιδικῆς ἐντολῆς Γεν. Συνελεύσεως.

5) Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς υποδείξεως τοῦ αἰρετοῦ ἑκπαιδ. Συμβουλίου δὲ Σύλλογός μας πιστεύει ὅτι ἡ ὑπόδειξις αὐτοῦ ἀπ' τῆς Γεν. Συνελεύσεως δὲν εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος. Γι' αὐτὸ προτείνωμε ὅπως οἱ ὑποψήφιοι γίνονται γνωστοὶ σὺν Διδασκαλικῷ κόσμῳ χωρὶς νὰ χορήγῃ ἡ Διδασκαλικὴ δημοσπονδία κανένα καὶ ὁ κάθε δάσκαλος νὰ ἐκλέγῃ τὸν καλύτερον κατὰ τὴν γνώμην του. Ὁμολογοῦμε δι' καὶ ὁ τρόπος αὐτὸς παρουσιάζει ἀρετὰ μειονεκτήματα, ἀλλὰ ἔχει πάντως λιγώτερα ἀπὸ τὸν πρῶτον τρόπον κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Συλλόγου.

6) Γιὰ τὸ σπουδαῖον καὶ λεπτὸν ζήτημα τῆς σχέσεως καὶ συνεργασίας τῆς δημοσπονδίας μας μὲ τὴς ἄλλες Δημοσιευτικὰς ὁργανώσεις.

Ὑστερ' ἀπὸ τὴ διαφωτιστικὴν ὁμιλίαν κ. Μπαρμπαστάδην Προέδρου τῆς ἀδελφῆς δημοσπονδίας Μέσης· εἶμαι εἰς θέσιν νὰ εἰπῶ καθαρὰ τὴν γνώμην μου ποῦ εἶναι καὶ γνώμην τοῦ συλλόγου μου πῶς ἡ συνεργασία ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ ἀλλὰ ὅποιοι ὅρους καὶ τὰς ἐπιπλοὰς ποῦ ἔχει διατυπώσῃ ὁ κύριος Μπαρμπαστάδης καὶ ἄλλοι ὁμιλήται. Ἄν δὲν ἐξασφαλισθοῦν οἱ ὁροι αὐτοὶ καὶ ἰδίως ὁ ὅρος τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῆς δημοσπονδίας μὲ πολλὰ πλῆθος ψήφων ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τότε δὲ βροσκαίμεν ὅτι ἡ συνεργασία στήριζεται ἐπάνω σὲ δίκαιες βάσεις. Μὲ ἐξαιρετικὴν εὐχαρίστησιν συγκαίρως τὴς ὑπὸ ἀδελφῆς δημοσπονδίας ποῦ στάθηκαν ἐνωμένους στὴν παρομένη χρονίαν καὶ ἐρχόμεστε πᾶντοτε νὰ εἶναι ἀδελφικὰ ἐνωμένους καὶ νὰ ἀντιμετωπίζωμε ἀπὸ κοινῶν τὰ ζητήματα σὺν ὅποιον συγγενεῶμεν περιπτώσει.

Νομίζω πῶς καὶ τὸ σοβαρὸ ζήτημα μὲ τῆς συνεργασίας τῆς δημοσπονδίας τῆς ἰδικῆς μας, καὶ τῶν συναδέλφων τῆς Μέσης ἡμπορεῖ νὰ λυθῇ ὅταν οἱ ἄλλες δημοσιευτικὴς ὁργανώσεις δώσωμεν μὲ πολλοῦτον ἐλλεικτικὴν τὸ χροῖ σὲ ἀγῶνα κοινόν γιὰ τὴν διεκδικήσιν αἰτημάτων γενικωτέρου διαφέροντος, ὅταν ἐκπληρωθοῦν οἱ ὁροι τῆς συνεργασίας ποῦ πολλὸ σωστὰ ἔχουν τεθῇ.

Αὐτὰ τὰ λίγα εἶπα νὰ εἰπῶ, κύριοι, ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου μου γιὰ τὰ ζητήματα αὐτά.

Χ. ΦΑΣΣΟΣ (Κυλαβρῶτων). Ὡς πρὸς τὰ ὁργανωτικά σύμφωνα μὲ τὰς γνώμας τῶν κ. κ. Λόσση καὶ Ἀποστολοπούλου, ὅπως μὴ ἀκολουθῶμεν τὴν τακτικὴν τῶν ἄλλων, ἡμεῖς δὲν ἀρνοῦμε εἰς τὸν διδασκαλικὸν κόσμον, κατὰ τὴν συνεργασίαν μας μετὰ τῶν ἄλλων δημοσιευτικῶν ὁργανώσεων. Τὸ αἰρετὸν Μέλος δέον νὰ ἐκλέγεται μετὰ τῶν ἐπιλέκτων διδασκάλων, οἵτινες νὰ τυγχάνωσι γενικῆς ἐκτιμῆσεως διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν καὶ διὰ τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος τῶν. Οἱ τοιοῦτοι δὲ δασκάλους πάντοτε γίνονται γνωστοὶ εἰς τὸν διδασκαλικὸν κόσμον, διότι ἡ ἱκανότης δὲν κρύπτεται.

Ἢ δὲ ἐκδόσει Γενικὴ Συνέλευσις νὰ ἐκλέγῃ τὴν πρῶτην ἱκανότητα.

Ὡς πρὸς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ

συνέχον· συγκαίρου τὸν συλλαβόντα τὴν ἰδίαν ταύτην κ. Ράϊκον, διότι ἡ διαίρεσις τῆς Ὀμοσπονδίας αἰς μὲν δὲν ἐὰν σπεύσεται, εἰς ἀποκρετέ; οὐκ ἔστιν ἀλλὰ λόγος ἐκδοθέντος.

Ὡς πρὸς τὴν λέσχην δὲν δύναται νὰ ἐκφράσῃ γνῶμην.

ΙΑΚ. ΚΑΛΟΣ (Κεφαλληνία). Κύριε Ἀντιπρόσωποι, Ὁ Σύνδεσμος τῆς Κεφαλληνίας τὸν ὅποιον ἐκφράσων ἔχει τὴν ἐξῆς γνώμην, ὡς πρὸς τὰ ὀργανωτικά:

1ον. Ὡς πρὸς τὰς συνδιασκέψεις τότε μόνον θὰ δύναται νὰ γίνωνται ὅταν ζητήσονται τοῦτο διὰ διωγμοῦ τῶν 10 συλλόγων.

2ον. Ὡς πρὸς τὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατοῦ, προτείνει ὁπως μειωθῇ ἡ πρὸς τὴν δημοσπονδίαν εἰσφορά εἰς τὸ ἥμισυ καὶ διὰ τῆς μειώσεως ταύτης φρονεῖ διὰ τὰ πικνωθῶσιν τὰ μέλη.

3ον. Τὴν ἰδρὸν τῆς ἐπιστημονικῆς λέσχης τὴν θεωρεῖ πολυτέλειαν ἀνὴν προκρινεῖ σκοποῦ καὶ ἀποφαίνεται κατὰ τῆς ἰδρύσεως τῆς.

4. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον ὑποδείξεως αὐτοῦ Συμβουλίου προτείνει ἐκστὰς ὑποψήφιους νὰ προτείνονται δύο μῆτας πρὸ τῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τῶν συλλόγων, οἱ δὲ κατὰ σφράγην πληρωφούντες (5) πέντε πρῶτοι θὰ χορίζονται ὑπὸ τῆς δημοσπονδίας ὁριστικοὶ ὑποψήφιοι.

5) Γὰρ τὸ σπῆτι τῆς δημοσπονδίας ἔχει τὴν γνώμην διὰ τὴν ἰδίαν αἰδέσθαι νὰ ἔχει τὴν διαθεσὶν νὰ εἰσφέρει διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ σπιτοῦ εὐδοκεῖ ἄδικο καὶ ἀνισομερὲς νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν συνελεύσιν τὴν μέλη τῶν συλλόγων τὰ ὅποια ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῶν ἀνελλιπῶς καταβῶσιν τὴν συνδρομὴν τῶν νὰ πληρῶσιν τὰς 100 δραχμὰς, ἀφου τὰ διὰ τῆς θυσίας ταύτης, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συγκεντρωθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσό.

6. Ἐκτινέει τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἄλλων δημοσιολογικῶν ὀργανώσεων, ἐφ' ὅσον ἡ συνεργασία αὕτη εὐδοκεῖται ἐντὸς τοῦ πλῆθους τῶν νόμων καὶ διαπιστωθῇ διὰ εἶναι ἐλλεικρινής.

ΣΤΕΦ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ (Παγωνίου). Ἀγαπῆτοι Συνάδελφοι. Θὰ περιορισθῶ ἐπιγραμματικὰ νὰ σᾶς ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις τοῦ Συλλόγου μου πᾶν σὸ ὀργανωτικὸν μᾶς ζήτημα ἕνα ζήτημα πού πολὺ ἀπασχολεῖ τὴν Γενικήν μας Συνέλευσιν.

Ἡ ἰδία τῆς ἰδρύσεως ἐπιστημονικῆς λέσχης κατὰ τὸ Σύλλογόν μου εἶναι μιὰ σαφὴς ἰδέα πού ἂν ἐπαρκοσθῇ θὰ μπορούσαμε νὰ πικνωσάμεν εἰς φάλαγγες τῆς δυνάμεως τῆς δημοσπονδίας πού θὰ μπόυν μέσα σὴ δύνμη τῶν ὅλα εἶναι τὰ στελέχη πού σήμερ βολακάνται μαρναὶ καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλουν. Ἀφου διὰ τὸ νόμον θὰ ἀποχωρεθῶν νὰ πληρῶνουν.

Εἶναι ἀξία συγκαταληπτοῦν ἡ διαίρεσις γιὰ τὴν χρονίαν αὐτὴν θέλησιν νὰ ἐφαρμόσῃ τὴ μεγάλη ἰδέα τῆς ἀποχτήσεως τοῦ «Σπιτοῦ τῆς Ὀμοσπονδίας μας» ἰδέα πού ἀπὸ καιρὸ βροσκάνται μέσα σὸν κλάδον μας ἀλλὰ δὲν μπορούμε καὶ γὰρ ἂν ἐξῶ γιὰ τὴν νὰ γίνῃ μιὰ ὁμοῦ πρᾶγματικὸς τίς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴς σχέσεις μετὰ τῆς ἄλλης δημοσιολογικῆς ὀργανώ-

σεως πιστεύομε ἀκόλουθα στήν ὀργάνωσιν ἀλλὰ συνεργασία πᾶντοτε ἐλλεικρινή μετὰ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν διὰ βίβαια ἰδιοτελῆ ἀλλὰ ἐκπαινετικὸν τῶν γενικῶν συμφορῶντων δ' ὅλων τῶν ἀδελφῶν συναδελφῶν. Θὰ πρέπῃ νὰ προσέξομε πολὺ ὅμως στὴν ὀργάνωσιν αὐτὴν γὰρ νὰ μὴ παρασυρθῶμε ἀπὸ μεγάλαις ἀμελέαις ἀντιλήψεις οἱ ὁποῖαι πολὺς φρεῖς δημιουργοῦν θέματα ἀντὶ νὰ φέρουν εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Προτείνομε λοιπὸν συνεργασίαν ἀλλὰ τέτοια, μικρὰ ἀπὸ ξένο περιοχόμενον συνεργασία γὰρ τὴν ἐκπλήρωσιν καθαρῶν ἐπαγγελματικῶν σκοπῶν.

Γὰρ τὸν τρόπον τῶρα τῆς ὑποδείξεως τοῦ αἰρετοῦ μας πιστεύομε πῶς αὐτὸς θὰ πρέπῃ γίναι ἐκείνος πού θὰ συγκεντρῶσιν τὴ θέλησιν ὅλων τῶν συλλόγων χωρὶς βέβαια νὰ τὸν ὑποδεικνύει ὁλόσω του ἡ Ὀμοσπονδία ὑπὸ τὸ βῆμα γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς τοῦτο διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Σημειωσάμεν σὺν τῷ ὅλῳ μετὰ τὴν γνώμην τῆς Διοικήσεως.

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Δέχεται τὴν ὀργάνωσιν συνδιασκέσεων κατὰ τὴν ἐγρήσεως τῆς διοικήσεως τῆς δημοσπονδίας, προτείνει τὴν ἰδρὸν τῶν συλλόγων τῆς Ἀθῆνας καὶ τίσσεται ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως τῆς λέσχης. Ἐχει τὴν γνώμην διὰ αἱ περιοδεῖται τῆς διοικήσεως πρέπει νὰ συνεχισθῶν εἰς τὸ μέλλον διότι ὀργανῶνουν τοὺς δασκάλους. Ζητεῖ νὰ εὐρεθῇ τρίτος ὅπως νὰ μὴ πληρογορηθῇ αἱ θέλησις τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου εἰς τὸ ζήτημα τοῦ αἰρετοῦ τοῦ δόλου ἡ ἐκλογὴ ἕως τῶρα ἐπιχειροῦνται Προτιμώμενον νὰ ὑποδείξωμεν ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ἀφου προηγουμένως ἐλαμβάνοντο σχετικαὶ ἀποφάσεις κατὰ τὰς συνελεύσεως τῶν συλλόγων. Ἐπαινεῖ τὴν διοίκησιν τῆς δημοσπονδίας ἡ ὁποία ἐπελήφθη τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ μίαν ἐδῆν τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου ἰδρύσασιν τὸ σπῆτι τῆς δημοσπονδίας. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς συνεργασίας λέγει διὰ δέχεται ταύτην δέον διωγὸν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν διὰ αἱ διδασκαλοὶ κατέχουν πρὸ παντὸς ὅλων ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὸ κράτος, δι' αὐτὸ δὲ καὶ πρέπει νὰ καθορισθῇ προηγουμένως ἡ γομμή ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ συνεργασθῶμε.

Ἀναγινώσκειται πρότασις πρὸς λήξεως τῆς συζητήσεως ἡ ὁποία καὶ γίνεται δική.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι ἐπειδὴ πιεστικῶς τῶς βουκόμασται σὺς τελευταῖες ὥρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ μένουσιν ἀκόμα ἀρετὰ θέματα πρὸς συζήτησιν

ΠΡΟΤΕΙΝΕΣ

α) Νὰ θεωρηθῇ λήξεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ὀργανωτικῶν ἀφου ὁδοθῇ ὁ λόγος σὺν κ. Πρόεδρῳ τῆς Διδακτικῆς Ὀμοσπονδίας νὰ δώσῃ σύντομα ἐξηγήσεις καὶ διασαφήσεις ἐπ' αὐτῶν σὺν ὀργανωτικὰ θέματα.

β) Νὰ νυνταχθῇ ψήφισμα ἀποφάσεων Γεν. Συνελεύσεως ἐπὶ τῶν ὀργανωτικῶν ζητημάτων.

γ) Ἀντιπρόσωποι πού θὰ ἤθελαν νὰ ἐκθέσωιν γνώμης τοῦ νὰ δώσιν χρονογράφου ἀπόψεις τῶν νὰ καταχωρηθῶν σὺν πρακτικὰ ὅπως εἶναι καὶ εἰς ἄλλα θέματα.

Τὸ ἴδιον νὰ γίνῃ καὶ στὴ συζήτησιν τῶν ὀργανωτικῶν διεκδικήσεων ἀφου διαβασθῇ ἡ ἐκδοσις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπισημοῦ.

Οἱ προτείνοντες

Παναγιωτῶν
Μπατίνης
Παναδόπουλος
Μαλλίας

Καβάλλας

Ἀφρονιδάκης
Παναγιωτῶν
Καββάς
Καββάς
Κονιδάκης
Παναδόπουλος
Παναγιωτῶν
Βαθρος
Ἀλαφογιάνης

* Ἀκολουθῶς γίνεται πεντάλεπτος ἀνασπῆ.

Ἐταναλαμβινομένης τῆς συλλογῆς λαμβίνει τὸν λόγον ὁ κ. Ράϊκος. Μὲς εἶπεν λέγει περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν συνδιασκέσεων καὶ διὰ χρειαζομένων αὐταὶ διὰ νὰ τὸν ὡσούν τὴν ὀργανωτικὴν μᾶς κατάσταση. Μάλιστα ἡ ὀργανωτικὴ μᾶς κατάσταση μπορεῖ νὰ τὸν ὡσούν οὐ κατὰ γεωγραφικὴν περιφέρειαν ἀπὸ τὴν φωνὴν ἐνδὸς δασκάλου καὶ θὰ εἶναι τόσον δυνατὴ αὐτὴ ὥστε σ' ὅλες τῆς γωνίαις ἰὰ μεταφέρῃ τῆς ἀπ' αὐτῆς τῆς συνδιασκέσεως; διὰ τὴν ὀργανωτικὴν κίνησιν θὰ τὸν ὡσούν μόνον οἱ περιοδεῖτες, εἰ ὁποῖαι πρέπει νὰ καθιερωθῶν καταστατικὸς ὅς ἡ διοίκησις θὰ ἔρχεται εἰς ἀμεσοῦ ἐπαφὴν μετὰ ὅλων τῶν ὀργανωτικῶν τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν κινήσεων μαρτυροῦνται ἀπὸ τὰς περιουσίας τῆς τελευταίας χρονιάς. Οὐδὲν ἀναληθὲς τοῦ ὑποστηρικτῶν περὶ τὸν ὡσούν τῆς ὀργάνωσεως καὶ τῶν συνδιασκέσεων. Ἡ τῶν ὡσούν θὰ γίνῃ μετὰ τῆς περιουσίας καὶ τῶν ἀποφάσεων ἐνδὸς ἐκείτου πρὸς τὸν πλῆσιν του. Τότε θὰ πικνωθῶν αἱ διδασκαλικοὶ φάλαγγες.

Μέσα δὲν μᾶλλον εὐγενικὰ δύο κόσμοι διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἰδῶν τῶν. Τὰ τελευταῖα χρόνια ἡττημένος βγαίνει ὁ εἰς. Χάνοντα τῆς ἐκπαιδῆς τῆς ἐκπαιδῆς; σκίφθηκε νὰ βρῇ μιὰ γομμή, τὴν ὁποῖαν ἀκολουθῶντας νὰ ἐπιπλεύσῃ. Ἐνὰ ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ὁποίας σκέπτεται νὰ θῶν εἰς ἐφαρμόσιν εἶναι καὶ αἱ συνδιασκέσεις. Αὐτὲς δὲν θὰ τῆς κίνησιν ὁ πρᾶγματις πρὸς τὴν διοίκησιν κόσμος, γιὰ τὴν δὲν ἔχει λόγους νὰ ἀνησυχῇ. Θὰ τῆς κίνησιν ὁ μὴ προσκεῖμενος ὁ δὲ ποῖος ἐνὸς πρέπει νὰ εἶναι ὑποταγμένος τυφλὰ εἰς τὴς ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως καὶ τὴν δημοσπονδίαν καὶ μίαν ἑαφικὰ τὴν συνδιασκήσιν κατὰ τὴν αἰτέσεως συλλόγων οἱ ὁποῖοι εἰνὶ κατὰ τῆς πλειψηφίας τοῦ κλάδου. Ἀλλὰ στὴν συνδιασκήσιν θὰ ληφθῶν ἀποφάσεις ἐκ τῶν ἀποφάσεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ θὰ εἰπῶν οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς; ἐκινάσασταμε κατὰ τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποῖαν ἐδημιούργησε ἡ μεγάλη πλειψηφία τοῦ κλάδου. Ἀλλὰ διευκρινίστε τὰς ἀποφάσεις, βγάλατε ἡττημένοι καὶ πρέπει νὰ

καταθέσται τὰ ὅπλα. Μπορεῖτε δὲ μᾶς; σὺν τῷ χρόνῳ νὰ περὶ ζετα τὸ ἔδαφος κοινοβουλευτικῶν. Μ' αὐτὴν σὰς τὴν πολιτικὴν θέλετε νὰ μειώσεται τὸ κῆρος τῆς δημοσπονδίας, διότι τέτοιον ἀνίκητον θὰ ἔχη εἰς ψήφισμα κατ' αὐτῆς πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ ἔξω ἀπὸ τὴν μειοψηφίαν. Οἱ ἐνδικοφρόμενοι γὰρ τῆς συνδιασκέσεως ἐπιδοκῶν νὰ μειώσων τὸ κῆρος τῆς δημοσπονδίας καὶ θὰ διαλέξων τὴν ποῖα κατάλληλη ἐποχὴ γὰρ νὰ θέσων σὺν στήλῃ τῆς διοικήσεως τῆς τὸ μαχίρι τῆς ἀναρχίας. Φαντασθῆτε εἰ ἐνέπικων θὰ πρᾶγμα τῆς αὐτῆς καὶ σὰς ἄλλας περιφέρειας. Ὁ κ. Ράϊκος κηρύσσεται ἀπόλυτα κατὰ τοῦ βήματος τῶν συνδιασκέσεων. Ἡ Ὀμοσπονδία λέγει εἶναι καλὰ καταχωρημένη κατὰ τῶν καὶ τὰ συμφορῶντα τοῦ κλάδου καταστατικῶς διότι τὸ ἐν εἰκοστὴν τῶν δασκάλων δύναται νὰ καλῆς ἔτακτον σινέλευσιν. Ἀπὸ τῶν κινήσεων τῶν συμφορῶν μᾶς καὶ εἶναι αὐτὸ γεγονός, ὅτε καὶ οἱ οἱ ἄλλοι θὰ τὸν καταλάβουν, ὅτε ὅλος ὁ κλάδος μᾶς θὰ ἐξεγερθῇ καὶ θὰ καλῆς τὴν συνέλευσιν διὰ καθιέρωσιν τὴν ἄλλαν τυχόν διοίκησιν. Τότε ἀκριβῶς οἱ νομίζοντες διὰ τῆς οὐταὶ ὁ κλάδος ἂς κηλεύσων αὐτὸν εἰς συναγερμὸν καὶ αἱ ζήτησιν τὴν συνέλευσιν ὅπως ἡ διοίκησις θὰ σιβισθῇ εἰς γνῶμης τῆς. Δὲν θὰ συμμεριθῇ ὅμως ἡ διοίκησις τὴν γνώμην τῆς συλλογῆς σὺν ἀσπόμεως καὶ ὅταν ἀνομῇ ὑπὸ χεὶρ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐγκρίσεως εἶναι ἂν ἡ διοίκησις τῆς συλλογῆς ἡ συνδιασκέσεως οὐκ ἔστιν ὅτι θὰ ἀποβλέπει ὅτι εὐρεθῶν ὅπως ἀνδρῶν πού θὰ λέγουν διὰ τρομακτικῆς ἡ διοικήσεως καὶ δὲν τολμᾷ νὰ ἐμφανισθῇ σὺν κλάδῳ, ἐστὶ δὲ θὰ ἐπιτύχων μετὰ ἄλλον τρόπον τὸν σκοπὸν τῶν. Ζητεῖ νὰ καταργηθῶν οἱ συνδιασκέσεις καὶ νὰ μείνῃ λέγει μόνον τὸ ὄνομα τῶν εἰς τὴν ἰστορίαν μετὰ τὴν περὶ τῆς Ὀμοσπονδίας, τὸ ὅποιον δὲν ἔξω πῶς νὰ διομᾶσθ.

Ὁ κ. Ράϊκος προτείνεται τῆς εἰσηγήσεως διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ σχετικοῦ ἀρθρου τοῦ καταστατικοῦ καὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως πρὸς τιμωρῆς τοῦ συλλόγου Θεσσαλονίκης. Ζητεῖ ἐκμνηστεῖν ἐξέρι νὰ σχετικῶς ἀρθρὸν διὰ τὸν ὅποιον νὰ φανῆται πῶς εἰς Ἀθῆνας δύναται νὰ λειτουργήσῃ καὶ τρίτος σύλλογος. Ἀπὸ διὰ ἐκπαιδευτικῆς σημασίας εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἰδῶν τῶν ἐπιστημονικῆς λέσχης πᾶς ὅτι ἀφῆται τὰς ἀποφάσεις γνῶμης ἐπ' αὐτοῦ. Ἡ διοίκησις λέγει θέλησε νὰ βρῇ τὴν συνέλευσιν ἀπὸ πεπατημένους δρόμους, φροντίσας νὰ ἀνακαλύψῃ νέους τοιοῦτους καὶ νὰ δημιουργήσῃ πλουσιώτερη ἀντιπροσώπων. Καμιά φωνὴ διαμαρτυρίας δὲν ἡκούσθη γὰρ τὴν ἰδρὸν τῆς. Ἀκουσά μόνον νὰ λέγεται τὸ ἂν εἶναι ἡ ὅχι τῶρα σκόπημ ἡ ἰδρὸν τῆς. Οἱ σκοποὶ γὰρ τοῦ ὁποῖου ζητεῖ ἡ διοίκησις τὴν ἰδρὸν εἶναι: α) ὀργανωτικὸς διότι σὺς 14.000 χιλιάδας περὶ τὰς 5.000 μόνον εἶναι δύναμις τῆς Ὀμοσπονδίας ἐνὸς οἱ λοιποὶ μένουσιν ἔξω τῆς ὀργανώσεως. Σκέρθηκε

Διδακταί, Σύλλογος Χίου δι-
οργανώνεται δημοκρατικῶς δια-
γραφῇ Συλλόγου Θεσσαλονίκης.

Πρόεδρος
Γιαννούρας

Εκ Ρουτίου

Σύλλογος διδασκάλων Μεγαλο-
πόλεως διαμαρτυρεῖται δι' ἀντικα-
ταστάσεως διαγραφῇ Συλλόγου
Θεσσαλονίκης· διαγραφὰ οὐδόλως
ἐπισημαίνεται ὁ διδασκαλικὸν συμ-
φρόντων.

Πρόεδρος
Παπαδόπουλος

Ματὰ ταῦτα διεξάγεται συζήτηση
κατὰ πόσον ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμο-
σπονδίας θὰ πρέπει νὰ ἀναλαμβάνῃ
τὴν παρακολούθησιν ζητημάτων ὁ-
μοσπονδίας πρὸς ὅπως μὴ ἀνήκοντα εἰς
τὴν ὁργάνωσιν ὁ κ. Ράϊκος ὁμιλῶν
λέγει· δι' ἓνα ἀπὸ τὰ μέτρα τὰ ὅ-
ποια πρέπει νὰ ληθῶσιν πρὸς πε-
ριορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διδασ-
κῶν καὶ γενικῶς ἐκτὸς τῆς ὁργάνω-
σεως εἶναι καὶ τὸ ὅτι πρέπει ν' ἀγνο-
ῖται ἡ διοίκησις πᾶσαν γραπτὴν ἢ προ-
φορικὴν παρακλήσιν τῶν πρὸς ὑπο-
στηρίξιν ἢ παρακολούθησιν προ-
σποικῶν τῶν ζητημάτων.

Γνωρίζω ἐκ τῆς ἐφημερίδος παρ-
μοῦνης μου κίριοι εἰς τὴν προε-
δρίαν, συνεχίζει ὁ κ. Ράϊκος, ὅτι
ἐνὶ ἔξοχῃ θέσει ἡ Ὀμοσπονδία
κατὰ διαφόρους τρόπους βάσει
ἐπιστολῶν ἢ προσωπικῶν παρακλή-
σεων ὑπὸ τοὺς 10000 συναδέλ-
φους, οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ὁργά-
νωσιν δὲν ὑπερβαίνουν τὰς ἐξ-
χιλίας περὶ τοῦ. Δὲν εἶναι λοιπὸν
δύσκολον νὰ πληθύνουν τοὺς ἐπαλ-
λῆλους τῆς Ὀμοσπονδίας οἱ ὅλοι
καὶ νὰ ἐκτελεστοὺν ὅλοι, διότι
δὲν ἐπαρκοῦν.

Πρὸς τοῦτο προτείνω νὰ καταρ-
τισθῇ Μητρώον μελῶν ἐκ μέρους
τῶν συλλόγων.

Εἰς τὸ μητρώον τοῦτο θὰ ἀνα-
γραφῶσιν τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν
τὰ ὅποια ἐπλήρωσαν τὴν συνδρο-
μὴν τῶν πρὸς τὸν σύλλογον
καὶ τὴν Ὀμοσπονδίαν ἀπὸ 1ης Ἀβ-
γούστου μέχρι 1ης Νοεμβρίου ἐκά-
στου ἔτους. Ἀνέγραψον τοῦ Μη-
τρώου τοῦτου θὰ ὑποβάλλεται εἰς
τὴν Ὀμοσπονδίαν μέχρι τῆς 15
Νοεμβρίου τὸ βραδύτερον.

Κατόπιν τὴν 1ην Φεβρουαρίου
ἐκάστου ἔτους· θὰ συντάσσεται ἐκ
μέρους τῶν συλλόγων νέα κατὰ-
στάσις καὶ εἰς τὴν ὅποιον κατὰ στα-
σιν θὰ ἀναγράφωται μόνον τὰ
νέα τυχόν μέλη τὰ ὅποια ἐνεγρά-
φωσαν εἰς τὸν σύλλογον καὶ τὴν
Ὀμοσπονδίαν ἡμετέραν ἀπὸ τὴν 1ην
Νοεμβρίου καὶ ἐπεπλήρωσαν τὰς
ὑποχρεώσεις των καθὼς ἐπίσης
θὰ διαγράφωται ἐκ τῶν πρώτων
δοσῶν τυχόν δὲν ἐπλήρωσαν τὴν β'.
τρίμηνιαν ἥτοι ἀπὸ 1ης Νβρίου μέ-
χρι 1ης Φεβρουαρίου καὶ ἡ κατὰ στα-
σις αὕτη θὰ ὑποβάλλεται εἰς τὴν
Ὀμοσπονδίαν τὸ βραδύτερον μέ-
χρι τῆς 15 Φεβρουαρίου.

Τὸ αὐτὸ θὰ γίνῃται καὶ διὰ τὴν
ἐπομένην τρίμηνιαν ἥτοι τὴν 1. Μα-
ρίου καὶ θὰ ὑποβάλλεται μέχρι τῆς
15 Μαΐου.

Δεδομένου δὲ ὅτι κατὰ τρίμηνιαν
θὰ εἰσπράττωσιν καὶ τὰ χρήματα
ἐκ μέρους τῶν μελῶν τῶν συλλό-

γῶν ἀπαραίτητος πρέπει νὰ ἐμβά-
ζονται ἀπὸ τοῦ Συλλόγου τμημα-
τικῶς εἰς τὴν Ὀμοσπονδίαν μαζὶ
μὲ τὸν πίνακα μελῶν καὶ ἡ ἀναλο-
γία τῶν χρημάτων, ἔτσι δὲ διορ-
θώνεται καὶ τὸ πολλοὺς κινδύνους
ἐγκλίειν σημερινὸν σύστημα νὰ
στελλώνται τὰ χρήματα στὴν Ὀ-
μοσπονδία στὸ τέλος τοῦ χρόνου
μὲ τὸν ἀντιπροσώπου.

Ἐχούσα ἔτσι ὁ κ. ὕμν. ἡ Διοί-
κησις τὰ πραγματικὰ μέλη τῶν
Συλλόγων καὶ τῆς Ὀμοσπονδίας,
εἰς λήψιν μίας ἐπιστολῆς ἐκ μέρους
συναδέλφου γιὰ μιὰ ὑπόθεσιν τοῦ
θὰ συμβουλευέται τὸν πίνακα (μη-
τρώον) τοῦ συλλόγου του. Καὶ ἂν
μὲν φέρεται ἐκεῖ, ὡς μέλος ἔχον
ἐκπληρώσει τὰς πρὸς τὸν σύλλογον
καὶ τὴν Ὀμοσπονδίαν ὑποχρεώσεις·
τότε ἡ συνδρομὴ τῆς Ὀμοσπονδίας·
ὑποχρεώσεις τότε ἡ συνδρομὴ τῆς
Ὀμοσπονδίας νὰ εἶναι ἀμέριστοι,
ἄλλως ἡ ἐπιστολὴ τοῦ μαζὶ μετὰ
τοῦ περιεχομένου τῆς ἀγνοεῖται.

Μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου
αὐτοῦ ἐκτὸς τοῦ δὲ περιεχομένου
καλλιτέρα τακτοποίησις μελῶν, ἄλ-
λ' ἡ κ' ὀφείδουμε καὶ τὸν χρόνον τὸν
ὁποῖον ἐκτελεῖ κατὰ χρόνον διοίκησιν
καὶ ὑπαλληλικὴν προσωπικὴν στὴν
ἐκτελέσει τῶν πάντων, ἐν ᾧ οἱ
πλείστοι τῶν ἐκτελεστικῶν σὲ
προσωπικῶς τοὺς δουλεῖς ἀποδει-
κνύεται στὸ τέλος ὅτι δὲν ἴσαν
οὔτε μέλη συλλόγων. Ὁ χρόνος
αὐτός τότε θὰ διατίθεται μόνον
γιὰ τὰ μέλη, ὅπου καὶ οἱ πρὸς
αὐτὰ ἀπενήσεις θὰ εἶναι κανονι-
κώτεροι καὶ ἐγκαίριοι καὶ δὲν θὰ
βραδύνουν τόσο ὅσο σήμερον ποῦ
ἡ Διοίκησις εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ
ἀπαντᾷ σὲ διαφόρους ἐπὶ τοῦτο.

Γιὰ σήμερον καὶ μέχρι τῆς ἐπο-
χῆς τῆς 1. Νοεμβρίου συνιστᾷ νὰ
ληφθῶν ὅτι ὅσοι οἱ καταστάσεις
μελῶν ποῦ ὑπερβαίνουν οἱ Σύλλογοι
στὴν Ὀμοσπονδίαν τὴν τελευταίαν
καὶ βάσει τῶν ὁρίων καθωροσθη-
σαν οἱ ψῆφοι τῶν συλλόγων. Ὑ-
στερα ἀπὸ τὴν 1. Νοεμβρίου θὰ
ἀπονήσουν αὐτὲς καὶ θὰ ἴσχυουν
οἱ νέες καταστάσεις.

Γιὰ τὴν ἐγκαίριον ὑποβολὴν τῶν
καταστάσεων αὐτῶν ποῦ θὰ ἀνα-
γράφωται τὰ τακτοποιημένα γιὰ
κάθε τομὴν καὶ μέλη θὰ εὐθύνων-
ται ἀπόλυτοι οἱ Σύλλογοι.

Ἡ Διοίκησις ἔπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ
λαμβάνῃ ἔπ' ὅσον τῆς ἐπιστολῆς
οἰουμένης ἐπ' ὅσον ὁ σύλλογος
δὲν ἔχει ὑποβάλῃ εἰς τὴν Ὀμο-
σπονδίαν τὸν πίνακα τακτοποιημέ-
νων μελῶν του ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω
προθεσμιῶν.

Διὰ δὲ τὴν σωπὴν τῆς ἢ μὴ
παρακολούθησιν τῆς ὑποθέσεως
μέλους τινὸς τοῦ ὅπου ὁ σύλλο-
γος δὲν ἔστειλε κατὰστασιν δὲν θὰ
φέρῃ καμμίαν εὐθύνην.

Εὐθύνην μόνον θὰ φέρῃ ἀπὸ
τῆς στιγμῆς ποῦ θὰ τῆς σταθῇ ὁ
πίνακας τῶν μελῶν.

Ἐπαύθῃ θὰ ἔκρεπε νὰ διευκρι-
νισθῇ πρὸς ἀποφύγην παρεξηγή-
σεων ὅτι οἱ συνδρομηταὶ τοῦ Δ.
Β. ἂν δὲν εἶναι μέλη τῶν συλλό-
γων καὶ τῆς Ὀμοσπονδίας δικαι-
οῦνται μίας ἀπαντήσεως μόνον ἐπὶ
ἐρωτημάτων διὰ σύνταξιν ἢ παρο-
χῆς πληροφορίας ἐπὶ ζητημάτων
τὰ ὅποια δὲν ἀπαιτοῦν ἐπέμβασιν

τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ὀμοσπονδίας
διὰ τὴν τακτοποίησιν των.

Ἡ Γεν. Συνέλευσις δέχεται τὴν
πρότασιν τοῦ κ. Ράϊκου.

Ἄκολουθα· συμφώνως πρὸς τὴν
ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ἀρχεται ἡ
κατ' ἀρθρον ψηφίσις τῶν προτά-
σεων ἐπὶ τοῦ ὁργανωτικοῦ. Ὁ κ.
Πρόεδρος λέγει διὰ τὴν ψηφοφορίαν
θὰ ἐννοεῖται δι' ἀναστάσεως.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Α' Ἀθη-
νῶν). Διαμαρτυρεῖται διὰ τὸν τρό-
πον διὰ τὸν ὁποῖον λαμβάνονται αἱ
ἀποφάσεις. Δημιουργεῖται ζήτημα
καὶ προκαλεῖται θόρυβος καὶ ἀντεγ-
κλήσεις. Ὁ κ. Καρδαρῆς κἀμει τὴν
δύλῳσιν ὅτι μόνον διὰ τὸν σύλλογος
τοῦ ἀπέριψε ἀσυνήτηται τὴν ἴδρ-
σιν ἐπιστημονικῆς Λέσχης μετὰ
τὴν ὁμιλίαν καὶ τὰς ἐξηγήσεις τοῦ
κ. Προέδρου τῆς διδασκαλικῆς Ὀ-
μοσπονδίας θέλει ψηφίσει ὑπὲρ
τῆς ἰδρυσῆς τῆς καὶ ἀναλαμβάνει
τὴν εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ συλλό-
γου του. Τίθεται ἀκολούθως εἰς
ψηφοφορίαν δι' ἀναστάσεως ἡ
πρότασις ἡ ὅποια καὶ ψηφίζεται
διὰ ψήφων 36 κατὰ 17.

ΣΑΞΩΝΗΣ. Σὲ τέτοιαις ψηφο-
φορίαις ἐγὼ δὲν λαμβάνω μέρος καὶ
ἀποχωρῶ.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Αὐτὸ ἀπο-
τελεῖ παρωδίαν τῆς ψηφοφορίας.
Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ψηφίζονται
κεχωρισμένως δι' ἀναστάσεως καὶ
αἱ ὑπόλοιποι προτάσεις ἐπὶ τοῦ
ὁργανωτικοῦ, ἐν μέσῳ τῶν ὁρῶν
ἀντεγκλήσεις καὶ ὑπὸ τὰς τῶν ὁρῶν
διαμαρτυρίας τῶν ἀντιτεθέντων
εἰς τὴν δι' ἀναστάσεως ψηφοφο-
ρίαν. Τελικτικῶς αἱ ἐπὶ τοῦ ὁργα-
νωτικοῦ προτάσεις ὅσαι ἐψηφί-
σονται εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσω-
ποι ὕστερα ἀπὸ τὴν διεξοδικὴν συ-
ζήτησιν ἐπάνω στὸ θέμα ὁργανωτι-
κῶς προτείνουν ὅπως ἡ 12. Γεν. Συ-
νέλευσις πᾶσι τις ἐξῆς ἀποφάσεις.

1) Συνδιάσκεψη Θεσσαλονίκης
καὶ πορ' σματα ἐξ αὐτῆς διὰ τὴν
τύχην τοῦ μέτρου τῶν τοπικῶν
Συνδιασκέψεων.

Ἀπὸ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν στὴ
Θεσσαλονικὴν τοῦ μέτρου τῶν τοπι-
κῶν Συνδιασκέψεων διαπιστώθηκε
ἀτυχὸς πῶς στὸ μέτρον τοῦτο πα-
ρεξέκλειε τοῦ σκοποῦ τῶν ὁρίων
ἀπέβλεπε ἡ 12. Γεν. Συνέλευσις
ὅταν ἐψηφίσεν τὸ μέτρον τοῦτο καὶ
ἐδημιούργησε κίνδυνον καὶ γι' αὐτὴν
τὴν ὑπόστασιν τῆς Ὀμοσπονδίας.

Ἐπειδὴ ὁμως δὲν παραγνωρίζο-
με παρ' ὅλα ταῦτα καὶ τὴν ὠφελι-
μότητα τοῦ μέτρου ἐγκρίνομε τὴν
διατήρησιν τοῦ θεσμοῦ τῶν τοπι-
κῶν συνδιασκέψεων, ὑπὸ τοὺς ἐξῆς
ὁρους:

1) Τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας δι-
ατάξεως τῆς τοπικῆς συνδιασκέψεως
νὰ ὑποβάλλωνται γιὰ ἐγγραφήν ποῦ
25 ἡμερῶν στὴ Διοίκησιν τῆς Ὀ-
μοσπονδίας καὶ νὰ δημοσιεύωνται
στὸ Διδασκαλικὸν Βῆμα πρὸ 10 τοῦ-
λάχιστον ἡμερῶν.

2) Εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς
Ὀμοσπονδίας ἐπαφίεται τὸ ἀπόλυτον
δικαίωμα νὰ ἐγκρίνῃ ἢ ὀχι τὴν σύγ-
κλησιν τῆς συνδιασκέψεως μετὰ τὴν
ἴδια ἢ καὶ τροποποιημένην ἀπὸ τῆς
Διοικήσεως ἡμερησίᾳ Διάταξιν, χωρὶς
νὰ εἶναι δοσίλογος διὰ τὴν τοιαύ-
την ἀπόφασιν τῆς.

3) Σύλλογοι ποῦ τυχὸν ἤθελον
συνκαλέσθαι ἢ λάβει μέρος σὲ συνδι-
άσκεψιν παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς
Διοικήσεως αὐτοδικαίως θεωροῦν-
ται ὑπόδικοι ἐνώπιον τῆς προσε-
χοῦς Γεν. Συνελεύσεως.

Β'. Ἐπιστημονικὴ Λέσχη
Νὰ ἰδρυθῇ Ἐπιστημονικὴ Λέσχη.

Γ'. Ἀπόκτησις Σπιτιοῦ Ὀμο-
σπονδίας.

Ἐπαινοῦμεν καὶ ἐγκρίνομεν τὴν
ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως γιὰ τὴν
ἀπόκτησιν Σπιτιοῦ τῆς Ἑλληνικῆς
Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας, ἐπιδο-
κιμάζομε τοὺς πόρους καὶ τὰ μέ-
τρα ποῦ ἔλαβε καὶ προτείνομε γιὰ
τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ
ὕψιλου τοῦτου σκοποῦ τὰ ἐξῆς:

1) Νὰ παρακληθῇ τὸ Σὸν Ὑ-
πουργεῖον Παιδείας νὰ συστήσῃ
καταλλήλως εἰς τοὺς κ. κ. Ἐπιθεω-
ρητάς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων
ὥστε νὰ καταβάλουν ὅλοι οἱ διδασκά-
λοι τὴν 100 δραχμὴν πρώτην εἰσ-
φοράν.

2) Νὰ ἀπευθύνῃ ὁ Σὸν Ὑ-
πουργὸς Παιδείας πρὸς τοὺς
κ. κ. Ἐπιθεωρητάς καὶ πρὸς ὅλους
τὸν συναδελφικὸν κόσμον νὰ συν-
τρέχῃ εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἀνω-
τέρω ποσοῦ.

3) Ἐπαφίεται τὸ δικαίωμα στὴ
Νέα Διοίκησιν νὰ ἐξεύρῃ καὶ ἐπι-
τύχῃ καὶ ἄλλες πηγὰς πόρων.

4) Τὰ χρήματα ποῦ ἔχουν εἰσ-
πραχθῇ καθὼς καὶ ὅσα θὰ εἰσπρα-
χθῶν νὰ κατατεθοῦν ἐπ' ὀνόματι
τῆς Ἑλληνικῆς Διδασκαλικῆς Ὀ-
μοσπονδίας στὴν Ἀγροτικὴ Τρι-
πέζᾳ ἢ εἰς τὸ Ταμειυτήριον Μετο-
χικοῦ Ταμείου. Ἡ ἀνάληψιν τού-
των νὰ γίνεται κατὰ πινυλὴν ἀπο-
φάσεως Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπι-
κοῦ Συμβουλίου.

Δ'. Τρόπος ὑποδείξεως αἵρετοῦ
Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ αἵρετοι ἀντιπρόσωποι τοῦ
Κλάδου στὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμ-
βούλιον νὰ ὑποδεικνύονται ἀπὸ τὴν
ἐκάστου Γενικῆς Συνέλευσιν τοῦ
Κλάδου.

Ε'. Σχῆσις μετὰ τὰς ἄλλας νόμιμες
δημοσιευτικὰς ὁργανώσεις.
Δέχεται τὴν συνεργασίαν μετὰ τὰς
ἄλλας νόμιμες δημοσιευτικὰς ὁργανώ-
σεις μετὰ τοὺς ἐξῆς ὁρους.

1) Ἡ Διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία
νὰ ἐκπροσωπεῖται στὴν συνεργασίαν
μόνον ἀπὸ τὸν Πρόεδρόν της ἢ τοῦ-
του κωλυομένου ὅφ' ἐνός μέλους

του Συμβουλίου υπό της Διοικήσεως δοξομένου.

2) Αι ψήφοι της Διδακταλικής Όμοσπονδίας και της καθημίας συναρξαζομένης δημοσιούπαλληλικής οργανώσεως να είναι ανάλογοι με τον αριθμό των μελών των. Ως τακτική δε διεκδικήσεως καθορίζονται τα εξής:

α) Προσπαράσκευη και διαφώτισις της κοινής γνώμης υπέρ των δικαίων κλαδικών αιτημάτων.

β) Έφαρμογή κάθε νομίμου μέσου μόνον και στο πλαίσιο των κειμένων νόμων για τα συστηματική διεκδικήσιν τους.

γ) Πλατεία διαφώτιση των μεμβάνων.

δ) Έφαρμογή κάθε μέσου το όποιον ήθελε εγκρίνει η Αιτιοκρήση ανολόγως των περιστάσεων. Έν πάση περιπτώσει όμως επιτρέπεται πλήρως ελευθερία εις την Διοίκηση να εκτιμήτη αν συντρέχονσι οι όροι προς συνεργασία.

(Οι αντιπρόσωποι

Σίμος Δόσης
Χρ. Πανός—Σαβής
Παρ. Πρίσκα
Γ. Μεταξάς
Κ. Μπάλλας
Ε. Αλαφρογιάννης
Ηλ. Σταθόπουλος
Α. Σεργιάς
Αρ. Βούρας
Αρμ. Καπογιάννης
Καρ. Α. Φάσος
Νικ. Βούρας
Γ. Παπαγεωργίου
Δημ. Παπαχειριστόπουλος
Ν. Πάτσης
Ζ. Πλαγιώτης
Ν. Αβρονιδάκης

*Αναγινώσκονται ακόλουθως αι κάτωθι δηλώσεις: Οί υπογεγραμμένοι αντιπρόσωποι διαμνηστεύονται διότι γίνονται ψηφοφορία κατά παράβασιν του άρθρου 29 του καταστατικού και λαμβάνονται αποφάσεις, χωρίς να εξακριβωθούν οι νόμιμοι αριθμοί των ψήφων.

Παπανικολάου (Α' Αθηνών)
Δαγκλής
Ευθυμιάδης
Βλασσόπουλος

Οί κάτωθι υπογεγραμμένοι αντιπρόσωποι διαμνηστεύονται διότι παρεμβάλλονται διοχέρεται δια την ληρθείσαν απόφασιν σύμφωνα με το άρθρον 30 καταστατικού.

Οί αντιπρόσωποι
Δόσης
Καπογιάννης
Παπαθεοδώρον
Μπάλλας
Καραχάλιος

Ληξάσης ούτω της συζητήσεως επί του οργανωτικού άρχεται η συζήτης επί των οικονομικών επί των οποίων κίμνει εισήγησιν εκ μέρους της επιτροπής ο κ. Αποστολόπουλος ο οποίος λέγει τα εξής:

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η επί των οικονομικών αιτημάτων του κλάδου και της τακτικής προς διεκδικήσιν αυτών επιτροπή εποτελουμένη εκ των κ. κ. Βασ. Γεωργακοπούλου (Μαντινείας), Γεωργ. Αποστολόπουλου (Πατρών), Αποστ. Ευθυμιάδην (Ελευτανίας), Θεοδ. Μπορίνη (Λαριδος), και Ιωάν. Παναγοπούλου (Διδυμοτείχου) συνελθούσα εν τοις γραφείοις Διδ. Όμοσπονδίας σήμερον την 21ν Αύγουστου 1934 υπό την προεδρείαν του κ. Β. Γεωργακοπούλου και συζητήσας διεξελθικώς επί του θέματος εισηγείται δια του αντιπροσώπου Πατρών κ. Γ. Αποστολόπουλου ως εξής:

Ως προς το ζήτημα γενικώς της συντάξεως και δη των διδασκαλιστών η επιτροπή ομοφώνως απέδεχθη απόλυτον την ανάγκην να προτείνει βελτίωσιν των συντάξεων και την εκ της υπηρεσίας προαιρετικήν έξοδον των εγγάμων διδασκαλιστών μετά 15ετη υπηρεσίαν και των αγάμων μετά 20.τη με ανάλογον σύνταξιν ίνα ούτως αποδοθούν αι μέν εις τας οικογενείας των δια τας πολλαπλὰς ανάγκας αὐτῶν. Αἱ δὲ νὰ δύνανται νὰ ἀποκατασταθῶσι κατὰ τὸν ἀποφασισθέντα ὅρον. Ὁ δὲ ἀποφασισθέντα ὅρον νὰς προαιρετικὴν μετὰ 25ετη καὶ ὑποχρεωτικὴν μετὰ 30ετη μὲ πλήρη σύνταξιν. Διὰ δὲ τοὺς διὰ λόγους ὑγείας ἀποχωροῦντας νὰ χορηγῆται ὀλόκληρος σύνταξις.

Ως προς τὴν προαγωγὰς νὰ ἐκτελῶνται καὶ μὲ μισθὸν καὶ ἀμείψως μετὰ τὰς προτάσεις ἐκ τῶν ἀρμοδίων Συμβουλίων, διότι εἶναι ὁ μόνος κλάδος ὅστις μὴ τυγχάνων δικαιολογίας διαβαθμίσεως ἀδικεῖται διὰ τῆς μὴ ἐκτελέσεως αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιδείκνεται τὰ κατωτέρω μέτρα ὅσον ἀφορᾷ τὸν μισθόν, μὴ περιουσίαν κλπ. καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ Νόμου περὶ δοκιμότητος τῶν πρωτοδιοριζομένων.

Ἡ ὑπάρχουσα διαβάθμισις τῆς τάξεως τῶν μετεκπαιδευθέντων τριτοβαθμίων δημοδιδασκάλων δὲν ἱκανοποιεῖ τὸς δικαίους ἀπαιτήσεις αὐτῶν. Ἀναγνωρισθέντες διὰ νόμου οὗτοι ὡς δημοδιδασκαλοὶ ἰσότητοι πρὸς τοὺς τῶν πολυταξίων τοιούτων καὶ ἐν ᾧ ἔδει νὰ ἔχωσι τὰ αὐτὰ συνεπῶς μὲ ἐκείνους δικαιώματα παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον ὅστε λόγω τῆς μὴ ἀναγνωρίσεως τῆς προϋπηρεσίας τῶν νὰ κατέχωσιν ἄλλοι τὸν βαθμὸν ἀκολουθοῦν καὶ ὁ λοιπὸν τὸν τοῦ Γραμματέως Β'. καίτοι ὅλοι σχεδὸν ἔχωσι πλεον τῶν 20 καὶ 25 ἐτῶν υπηρεσίαν.

Διὰ τοῦτο πρὸς θεράπειαν τῆς ἀδικίας αὐτῆς δέον ν' ἀναγνωρισθῇ ἡ προϋπηρεσία τούτων ὡς χρόνου υπηρεσίας συμφώνως ἄλλως τε πρὸς τὴν 555/1932 ἔκτου ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Πρόκειται περὶ 200 σχεδὸν συναδέλφων οἰκτιρῶντες ἔχουσι προσφέρει πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πολιτείαν καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπηρετοῦσι τὴν ἐκπαιδεύσιν. Διὰ τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ ομοφώνως προτείνει τὰ ἐν τῇ προτάσει τῆς ἀναφερόμενα ὑπὲρ αὐτῶν μέτρα. Ἡ δικαιοσύνη διαβάθμισις τῶν δημοδιδασκάλων καθίσταται ἐπιτακτικωτάτη διὰ τὴν ἡθικὴν καὶ ὕλικὴν ἱκανοποίησιν τοῦ κλάδου καὶ δίκαιοι εἶναι νὰ χορηγηθῇ ὁ βαθμὸς τμηματάρχου Β' εἰς ἀριθμὸν ἴσον τοῦ τῶν εισηγητῶν εἰς τὸν κλάδον ἵνα μὴ ὁ δημοδιδασκαλὸς μαραινῆται παραμένων ἐπὶ 14ετιαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ οὕτως τέλος ὁ βαθμὸς οὗτος καταστῇ μία ἱκανοποίησις παρὰ τῆς Πολιτείας τῶν λειτουργῶν τῆς Παιδείας ἐπὶ 35ετιαν ἐργαζομένων διὰ τὴν πρόσδοτον γενικῶς τοῦ ἔθνους μὲν ἐφ' ὅσον ἄλλως τε δὲν ὑπυλίσταται καὶ τῆς μορφώσεως ὑπεκλήλων ἄλλων κλάδων οἵτινες κατέχουσιν τὸν βαθμὸν τμηματάρχου Β'. καὶ μὲ κατωτέρα ἡμῶν μορφώσεως προσόντα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀσφαλίσεις προτείνει τὴν ἀψ.ν τῶν κατωτέρω μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν διαφορῶν ἡμῶν ταμείων.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν τακτικὴν τῶν οικονομικῶν διεκδικήσεων ποιοὶ δέον νὰ θεωρῶνται θύματα καὶ πῶς ταῦτα θὰ προσιτατεύωνται, ἡ πλειοψηφία τῆς επιτροπῆς σαφῶς καθορίζει ἐν τῇ κατωτέρω ἀποφάσει τῆς διαφωνήσας ριζικῶς πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ κ. ἀντιπροσώπου τῆς μειοψηφίας.

Καταθέτομεν δὲ καὶ τὰς κάτωθι προτάσεις κατὰ κεφάλαια τῆς τε πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας:

Α'. Οικονομικά.

- 1) Βελτίωσις τῶν συντάξεων.
- 2) Ἀμεσὸς ἐκτέλεσις ὅλων τῶν προαγωγῶν σὲ μισθό.
- 3) Νὰ μὴ τεθῇ εἰς ἰσχὺν ὁ Νόμος περὶ ἀνατολῆς τῶν προαγωγῶν.
- 4) Ἐπὶ τῶν καὶ παγ.οποίησιν τοῦ ἐπιδόματος 15 ο.ο. εἰς ὅλους τοὺς διδασκάλους.
- 5) Καμμία περικοπὴ μισθῶν.
- 6) Βαθμὸς καὶ μισθός: Τμηματάρχον Β'.
- 7) Ὁ μισθός τῆς προαγωγῆς ν' ἀρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς προτάσεως.
- 8) Νὰ ἐξομοιωθῶν ὡς πρὸς τὸν χρόνον προαγωγῆς οἱ εἰς τὰ μονοετῆ Γεωργικὰ Φροντιστήρια μετεκ-

παιδευθέντες: με τοὺς τῶν διετῶν ἢ νὰ κληθῶν νὰ συνεχίσουν τὴν μετεκπαιδεύσιν.

9) Παροχὴ εἰσιτηρίων εἰς τὰ ἡμιον εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε ταξιδεύοντες ἐκπαιδευτικούς καὶ εἰς τὸ τέταρτον διὰ τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἐκδρομὰς, οἱ δι' ἐξέτασεως ὁριστικοὶ διδασκαλοὶ νὰ προδύνανται εἰς εἰσηγητὰς μετὰ 25ετη εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ νὰ ὁρθῇ ὁ ἄρχι τοῦδε περιορισμοῦ τῆς περαιτέρω προαγωγῆς εἶναι ὅλοι ἔως 30 μὲ βαθμὸν Γραμματέως Α'. καὶ ὑπηρεσίαν 27 ἐτῶν. Νὰ ζητηθῇ νὰ δικαιωθῶνται ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους οἱ μετέχοντες ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῶν ἐκπαιδευτικῶν συνεδρίων.

10) Οἰκογενειακὸν ἐπιδόμα.

11) Ἀναγνωρίσις χρόνου προϋπηρεσίας μετεκπαιδευθέντων τριτοβαθμίων δημοδιδασκάλων καὶ προαγωγῇ αὐτῶν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Εισηγητοῦ συμπεριλαμβανομένου μετὰ 30ετη ὑπηρεσίαν. Νὰ κατατάσσονται δὲ με τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν ἀκολουθοῦν. Οἱ μὴ μετεκπαιδευθέντες τριτοβάθμιοι δημοδιδασκαλοὶ μέχρι Γραμματέως Α'.

12) Νὰ διατηρηθῇ τὸ παρῶν δόριον ἐπιδόμα.

13) Νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία τῶν διδασκάλων τῆς Θεάκης ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν ἀπὸ 1920—1923 ὁπότε ἡ Θεάκη ἐστρατοκρατήτο.

14) Νὰ ἀναγνωρίζεται ὁ χρόνος τῆς εἰς διπλοὺν στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸ Μ. Ταμεῖον διὰ τοῦς ἀποχωροῦντας πρὸ τῆς συμπληρώσεως 35ετοῦς ὑπηρεσίας, ἀφοῦ καταβάλλεται ἡ ἀνάλογος κῆρυξις.

15) Νὰ δοθῇ ἡ προθεσμία ἀναγνωρίσεως ὡς συντάξιμου τῆς προϋπηρεσίας τῶν διδασκάλων Θεάκης.

16) Αἱ νηπιαγωγοὶ νὰ προδύνανται μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ γραμματέως Α'.

17) Κατάργησις δοκιμότητος καὶ πληρωμὴ προσαρῶν μὲ μισθὸν μονίμων τακτικῶν ὑπαλλήλων.

18) Ἀναγνωρίσις ὡς χρόνου ὑπηρεσίας διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν σύνταξιν τῶν ἐτῶν φοιτήσεως εἰς τὰ Μονοτάξια καὶ Πολυτάξια Διδασκαλεῖα ὡς ἐπίσης ἀναγνωρίσις χρόνου ὑπηρεσίας ἐξελθόντων τῶν Διδασκαλέων καὶ στρατευθέντων πρὸ τοῦ διυρισμοῦ τῶν.

19) Κατάργησις περικοπῆς ἡμισείας Κρατικῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐν ταῖς νυκτεριναῖς δημοτικαῖς σχολαῖς ἐργαζομένων δημοδιδασκάλων. Νὰ ἀναγνωρισθῇ εἰς διπλοῦν ὁ χρόνος τῶν ἐν ταῖς Νεαῖς σχολαῖς ὑπηρετούντων.

Υποβέβη ἡ Συγκλήτος ἐκ θαδόμενα ἐπὶ τῶν οικονομικῶν διεκδικήσεων τῶν ἐκπαιδευτῶν καὶ ἀνα-

ήσας εις την Διοίκησιν την σχετικήν έγγραφικαν.

Ο χρόνος των εις Πανεπιστημιακά σχολεία ν' αναγνωρίζεται διὰ τὴν προαγωγήν καὶ τὴν σύνταξιν ὅς ὅσον εἶναι μόνιμος. Νὰ συντομυνθῇ ὁ χρόνος προαγωγῆς τῶν Πανεπιστημιαστῶν συναδέλφων ἀπὸ 20ετίας εἰς 15ετίαν. Ν' ἀναγνωρισθῇ ὁ χρόνος διηρησίας καὶ ὁ χρόνος τῶν ἐν ταῖς ἱκανταῖς ὑπηρεσίαις δημοδιδασκάλων.

Β. Συντάξεις.

1) 80ετία διὰ τὴν πλήρη σύνταξιν.

2) Συντάξιμος μισθὸς ὁ ὀργανισμὸς μισθὸς βαθμοῦ ἀπαχωρήσεως.

3) Προαιρετικὴ ἔξοδος διδασκαλιστῶν μετὰ 20ετίαν τῶν δὲ ἐγγάμων τοιοῦτων μετὰ 15ετίαν καὶ 20ετία διὰ τοὺς ἀρρενας μὲ ἀνάλογον σύνταξιν.

4) Ὑποχρεωτικὴ ἔξοδος μετὰ 30ετῆς διηρησίας μὲ πλήρη σύνταξιν.

5) Νὰ χορηγοῦνται νοσήλια εἰς τὰς ὑπαλλήλους καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας μέχρι ἀποθεωρίας.

6) Παροχὴ πλήρους συντάξεως εἰς τοὺς διὰ λόγους θγείας ἐξυχομένους καὶ ἂν δὲν ἔχουν συμπληρώσει συντάξιμον χρόνον.

Γ. Ασφαλίσεις.

1) Ἐξυγορὰ χρεωγράφων εἰς τιμὴν πώσεως ἀπὸ τὸ Κράτος.

2) Ἰσόσος εἰσφορὰ Κράτους καὶ ὑπαλλήλων εἰς Ταμεῖα Προνοίας καὶ Μετοχικοῦ.

3) Χορήγησις μακροπροθέσμων δανείων εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους καὶ μὲ τόκον μέχρις 8 ο/ο διὰ τοὺς ἔχοντας 10ετῆς διηρησίας.

4) Ἐμπορίσεις τομῶν καὶ διολίσεις αὐτῶν δι' αἰρετῶν ἀντιπροσώπων.

Δ. Τακτικὴ διεκδικήσεως.

Ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς νομιμότητος διὰ τοῦ διαφωτισμοῦ τῶν δημοδίων καὶ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων ὀργανισμῶν ὑπαλλήλων ὅς οὗς ὁρῶνται ἡ ἀπόφασίς τῆς 17' Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ε. Ἐννοια θύματος.

Θύματα νοοῦνται ὅσοι ἀτελοῦνται διατρεχῶς τῆς Ὀμοσπονδίας διὰ τὴν διεκδικήσιν οἰκονομικῶν καὶ κινούμενων εἰς αὐτὰς. Στάλλονται αἰτεῖς ὡς μέλη αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὰς ἀποδείξεις τῆς Διδ. Ὀμοσπονδίας καθίστανται καὶ ἀναγνωρίζονται θύματα.

Στ. Μέτρα προστασίας.

1) Νὰ μὴ γίνωνται διώξεις.

2) Νὰ ἐπιχύεται τὸ θῆμα καθ' ὃν τρόπον ἀπορροῖται ἡ Διοίκ. τῆς Ὀμοσπονδίας ὥστε οἰκονομικῶς νὰ μὴ ὑπολείπεται τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δημοδιδασκάλων.

Ἐπὶ τῶν ἀνω συμφώνησαν πάντες οἱ τὴν ἐπιτροπὴν ἀποτελοῦντες πλὴν τοῦ κ. Ἀκ. Εὐθυμίου (Εὐρυτανίας) μειοψηφίσαντο; 1) ὡς πρὸς τὰ οἰκονομικὰ προτείνει νὰ προστεθοῦν εἰς τ' ἀνωτέρω καὶ τὰ ἑξῆς.

α.) Ἡ ἀπονομή τοῦ ἐπιδόματος 50 ο/ο λόγῳ παραμονῆς εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν νὰ γίνεται χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ ἐνδοκίμιον τῆς διηρησίας.

β.) Ἐπέκτασιν καὶ παγιοποίησιν τοῦ ἐπιδόματος πώλεως 15 ο/ο εἰς ὅλους τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.

γ.) Ἐλάττωσιν διαφορᾶς μισθοῦ μεταξὺ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων.

δ.) Ἀδεια ἐγκυμοσύνης ὑποχρεωτικὴ ἑξάμηνος.

2) Ὡς τακτικὴν διεκδικήσεως αὐτῶν προτείνει ὁ τρόπος τῆς διεκδικήσεως τῶν αἰτημάτων νὰ καθορίζεται ὡς καθεστὸς συγκεκριμένη περίπτωση ἀπὸ τῆς συνεργαζόμενης ὑπαλληλικῆς ὀργανώσεως.

3) Εἰς τὰ μέτρα προστασίας προσθέτει.

α.) Νὰ ἰδρυθῇ Ταμεῖον ἀλληλεγγύης ἀπὸ τὸν Κράτος.

β.) Νὰ καταργηθῇ ὁ νόμος περὶ Ὑπαλληλικῶν Ὀργανώσεων.

Θέμα.

Κάθε συνάδελφος πού θὰ ἐνωχθῇ γὰρ τὴν συνδικαλιστικὴν του δράσιν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναθέτει τὴν εἰσήγησιν εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον Πατρῶν κ. Γ. Ἀποστολόπουλον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπόψεων τῆς πλειοψηφίας, ὁ δὲ μειοψηφῶν θέλει ἀναπτύξει τὰς ἰδικὰς του.

Ἐφ' ὃ συνετάγη ἡ πικροῦσα καὶ ὑπογράφεται.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος

Βασ. Γεωργιανόπουλος

Τὰ Μέλη

Γ. Ἀποστολόπουλος

Ι. Παναγόπουλος

Θ. Μπαλίνης

Α. Εὐθυμίου

Μετ' αὐτὸν ἐκ μέρους τῆς μειοψηφίας κάμνει εἰσήγησιν ὁ κ. Εὐθυμίου ὁ δὲ πῶς λέγει τὰ ἑξῆς.

ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ Εὐρυτανίας. Κύριοι συνάδελφοι, ἡ διαφορὰ πού προέκυψε μεταξὺ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν οἰκονομικῶν αἰτημάτων εἶναι στὰ ἑξῆς σημεία:

1) Ἐπέκτασις καὶ παγιοποίησις τοῦ ἐπιδόματος 15 ο/ο εἰς ὅλους τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.

2) Ἐλάττωσις διαφορᾶς μισθοῦ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων καὶ

3) Ἀδεια ἐγκυμοσύνης ὑποχρεωτικὴ ἑξάμηνος.

Ἡ μειοψηφία θεωρεῖ ὡς τὰ ποῖο ὑβριώδη ἀπὸ τὰ αἰτήματά μας τὰ αἰτήματα αὐτὰ καὶ ἐξηγεῖται.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου αἰτήματος ἐπεκτάσεως κλπ.

Σήμερα πού ἐπλήθε μεταξὺ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κάποια ἐξίσωση μισθοῦ καὶ ὁ ἀγώνας γὰρ τῆς κοινῆς διεκδικήσεως πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ κοινού ἀπὸ ὅλους τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, μὴ τέτοια μονόπλευρη ἀπαίτησις δηλαδή τὸ νὰ ζητᾶμε ἐπέκτασιν τοῦ ἐπιδόματος αὐτοῦ μόνον αὐτοὺς δασκάλους; μᾶς φέρει ἀντιμετώπους πρὸς τοὺς ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ διασπᾷ τὴν ἐνότητα τοῦ ἀγῶνα.

Τὴ στιγμὴ πού ὅλες οἱ ἄλλες δημοσι. ὑπαλληλικές ὀργανώσεις ἀντιμετωπίζουν ἀπὸ κοινού τῆς κοινῆς διεκδικήσεως θάτανε παιγνίδι χιμῆνο γὰρ μᾶς νὰ ζητοῦμε σιτηρίζομενοι μόνον αὐτὴν τὴν δύναμίν μας νὰ ἐπιτύχωμε τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ οἰκονομικοῦ μας αἰτήματος.

Στὸ αἶτημά μας.

Ἐλάττωσις διαφορᾶς. Εἶναι γνωστὸ ὅς ὅλους μας ἡ διαφορὰ ἡ κατωτέρων καὶ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων.

Μέχρι σήμερα μεγάλες καταβλήθηκαν προσπάθειες γὰρ τὴν ἐλάττωσιν τῆς διαφορᾶς αὐτῆς.

Καὶ στὴ τελευταία ὑπαλληλικὴ κίνησις ἀνιχνεύσθηκε ἀπὸ ὅλους τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἀπ' αὐτὴ ἀκόμη τὴν Κυβέρνησιν ἡ δικαία αὐτὴ ἀξίωσις.

Μὲ τὰς τελευταίας αἰτήσεις ὅμως εἶδαμε πὺς δὲ μόνον δὲν ἐλαττώθηκε ἡ διαφορὰ μὰ ἀντίθετα μεγάλωσε ἡ ἀπόστασις.

Μιὰ καὶ ἐμεῖς τῆς ἴδιας ἀνίχνυμε ἀντικρίνομε γὰρ νὰ μὴ ἱκανοποιηθοῦμε ἥτο δίκαιον;

Ἐπίσης δὲν νομίζω πὺς δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀπαίτησωμε τὴν ὑποχρεωτικὴν ἑξάμηνον ἀδεια ἐγκυμοσύνης γιὰ τῆς συναδέλφισσας δασκάλας εἶναι κατὰ ζωικὸν. Λόγοι ὕγεινης καὶ διατροφῆς αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ ἐπιβάλλουν τὴν χορήγησιν αὐτῆς τῆς ἀδείας.

Ἡ ὑλικὴ διαφορὰ μας εἶναι: Ὡς πρὸς τὸν τρόπο τῆς διεκδικήσεως τῶν αἰτημάτων μας αὐτῶν ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἔτσι τὴν διετύπωσε.

Ἐὸ τὸν τρόπο τῆς διεκδικήσεως τῶν αἰτημάτων θὰ καθορίζεται ὡς καθεστὸς συγκεκριμένη περίπτωση ἀπὸ τῆς

συνεργαζόμενης ὑπαλληλικῆς ὀργανώσεως.

Ἐπειδὴ ὁ ἀγώνας γὰρ τὴν διεκδικήσιν τῶν οἰκονομικῶν αἰτημάτων ὅπως καὶ ὅλων γενικῶς τῶν αἰτημάτων ἐνδὸς κλάδου δὲν μπορεῖ νὰ προσδιορισθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων γιὰ εἶναι δύσκολο νὰ διαγνώσωμε ποιὰ ἔχτασι καὶ ποια γάση θὰ παρουσιάσουν σὲ καθε συγκεκριμένη περιπτώσιν ἡ διεκδικήσιν τῶν αἰτημάτων μας καὶ ποιεῖ; θάναται αἱ διαθέσεις τῶν ἐκίστοτε Κυβερνήσεων δι' αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ προσπαθῶμε μὲ κάθε μέσο γὰρ νὰ ἐπιτύχωμε τοῦ σκοποῦ μας.

Ἡ διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας σὲ στενὴν συνεργασίᾳ μὲ τῆς ἄλλης ὑπαλληλικῆς ὀργανώσεως νὰ καθορίζουν τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ ἀντιμετωπίσωμε κάθε φορὰ τὰ παρουσιαζόμενα ζητήματα. Οἱ ἀποφάσεις αὐτῆς νὰναι σεβαστῆς πάντα.

Ἐννοια θύματος.

Τὰ τελευταία χρόνια μεγάλη καταβάλλεται προσπάθεια γὰρ τὸ μείωμα τῶν μισθῶν μας. Κάθε μέρι ἀντικρίνομε τὸν κίνδυνον νέας περικυπῆς.

Οἱ ὑπαλλήλοι μπροστὰ στὸν κίνδυνον αὐτὸ ἐξεγείρονται καὶ καταβάλλουν κάθε προσπάθεια νὰ τὸν ἀποτρέψουν.

Οἱ ἐργαζόμενοι ἀπ' αὐτοὺς φωνάζουν πρὸς τὸν Κράτος καὶ τὸν μέτρο πρὸς ἐμφανῆ.

Τότε ἡ Κυβέρνησις τοῦς χτυπᾷ τὰ πρωτοπόρα στελέχη τῶν ὑπαλλήλων γὰρ νὰ ἐξουδετερώσιν τὸν ἀγῶνα τῶν.

Τῆς πρὸ πολλὰς φορὰς ὅμως, συνάδελφοι στὰ πρωτοπόρα αὐτὰ στελέχη δὲν ἀπαγγέλει τὴν κατηγορίαν τοῦ συνδικαλιστῆς ἢ τοῦ ἀγωνιστῆ τῶν συμφερόντων μας, πρὸς τοὺς λέγει εἰσθε κομμουνιστῆς.

(Θεο)ῶρος, μετεκαταδευθέντος Ἀντιπρ. 15 Γεν. Συνελεύσεως).

Τί πρέπει τότε νὰ γίνωνται τὰ θύματα αὐτὰ τῶν ἀγώνων μας, δὲν πρέπει νὰ τοὺς ὑπερασπίσωμε; Ἀνὰ πρέπει νὰ τοὺς ἐνισχύσωμε οἰκονομικὰ καὶ ἡθικὰ;

Πρέπει νὰ ἐξορίσω πὺς κανένας ὑπαλληλικὸς δὲν ἐκκινᾷ ἀπὸ ξένους σκοπούς. Ὅλοι ὅσοι ἀγωνίζονται ἀγωνίζονται γὰρ τὸ ψωμὶ μας.

Ἀνὰ πέφτουν θύματα πέφτουν γὰρ μᾶς, γὰρ τὰ συμφέροντά μας.

Θύματα εἶναι λοιπὸν ὅσοι γὰρ τὴν συνδικαλιστικὴν τους δράσιν θὰ διωχθοῦν.

Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶναι ἐπιτακτικὸν μὲς καθήκον.

Γι' αὐτὸ συνάδελφοι ἔχομε ὑποχρέωσιν νὰ ἰδρύσωμε τὸ ταμεῖον ἀλληλεγγύης πού τοὺς πόρους του θὰ

διαθέσωμε γὰρ τὴν ἐνίσχυση τῶν θυμάτων τοῦ ἀγῶνα μας.

Μὴ διαφεύγει κανεὶς πὺς οἱ κίνδυνοι πὺς ἄμεσα μᾶς ἀπειλοῦν εἶναι πολλοί. Τῇ χρονίᾳ πὺς μᾶς ἔρχεται θὰ ἀντιμετωπίσωμε μεγάλας δοκιμασίας. Ἐνα σωρὸ νομοσχέδια πὺς τὸ μισθὸ μας ψαλιδίζουσι βρίζονται στὴ Βουλὴ, οἱ προαγωγὰς δὲν μᾶς δίδονται. Τόσα χρόνια καθυστεροῦνται. Οἱ ὄργανοί μας κινδυνεύουν.

Τοὺς κινδύνους αὐτοὺς πρέπει ν' ἀντιμετωπίσωμε μὲ θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητι.

Σταῖς ἀγῶνας μας αὐτοὺς δὲ θὰ πέσωσι θύματα: Ἡδὲ θὰ τοὺς περικυβερνοῦμεν.

Ἐπιτακτικὸ λοιπὸν καθήκον ἔχομε νὰ ἰδρῶσιμε τὸ ταμεῖον ἀλληλεγγύης.

Οἱ πόροι τοῦ ταμείου θίβονται ἀπὸ μνηστῆρας εἰσφορὰς τῶν συναδέλφων. Τῆς λεπτομέρειος τῆς λειτουργίας του, ἂν ἐννοεῖται κατ' ἀρχὴν γίνεαι δεκτὴ ἡ πρότασίς μας, νὰ τὴν καθορίσῃ μὴ ἐπιτροπὴ πὺς ἀπὸ μᾶς νὰ ὑποδειχθῇ.

Ἡ τελευταία διαφορά μας μὲ τὴν πλειονοψηφίαν τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι στὴ πρότασι πὺς ἔκαμε ἡ μειονοψηφία γὰρ τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου περὶ δημοσιοϋπαλληλικῶν ὀργανώσεων.

Ὅλοι ἔχομε πὺς καὶ πόσες ζημίαι ἔχει τὸ ὀργανωτικὸν μας ζήτημα ἀπὸ τὸ νόμο αὐτό.

Σὲ πολλὰς περιφέρειας φθάσαμε στὸ σημεῖον νὰ μὴ βροῖσκαμε ἕνα δάσκαλον γὰρ νὰ τοῦ ἀναθέσωσι τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου.

Δὲν θὰ ἐπεκταθῇ περισσότερον γιὰτὶ ἔξω πὺς δὲ θὰ βρεθῇ συνάδελφος πὺς θὰ ἀρνηθῇ νὰ ζητήσωμε τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου.

Τὸ ὅτι ἕνας ἀντισυνταγματικὸς νόμος πρέπει νὰ κινήσῃ τὴν ἀγανάκτησίν μας εἶναι ἀρκετὸ γὰρ νὰ ἀπαιτήσωμε τὴν κατάργησιν τῶν.

Ὁ κ. ΠΑΝΑΣ (Μεσολογγίου) συνιστᾷ ὅπως ἐξισωθῶν οἱ συντάξι μὲ τοὺς μισθοὺς διότι λέγει ὑπάρχουν διδάσκαλοι οἱ ὅποιοι ἀδικοῦνται συνιστᾷ ἐπίσης νὰ ἀναγνωρισθῇ ὁ χρόνος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὡς χρόνος συντάξεως καὶ νὰ καταβληθῇ προσπάθεια νὰ διορισθῶν οἱ ἀδικοῦντες. Λέγει δὲ τὴν τακτικὴν τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῶν συμφωνιῶν εἶναι ἡ καλύτερα τακτικὴ διεκδικήσεως τῶν ζητημάτων.

Ὁ κ. ΡΑΛΛΗΣ (Διεθυντὴς ἐκπαιδευτικοῦ περιοδικοῦ, λαμβάνων τὴν ἀδειαν τοῦ Προέδρου συγκαλεῖ τὴν συνέλευσιν διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς νὰ ὑβρῶσῃ «τὸ σπῆτι τῆς δημοσπονδίας» καὶ δηλώνει ὅτι καταθέτει γὰρ τὸ σκοπὸ αὐτὸ 1000 δραχμὰς ἀπὸ τὸ ὑστέρημα του. Ἐπίσης λέγει δίδει τὴν δωρεάν ἐγγραφήν ἑκατὸ συνδρομητῶν εἰς τὸν

περιοδικόν του οἱ ὅποιοι θὰ ἀποστέλλουν τὰς συνδρομὰς τῶν εἰς τὴν δημοσπονδίαν γὰρ τὴν ἔδωσιν τοῦ «σπῆτιος».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Παρακαλῶ τὸν κ. Ράλλον νὰ πιστεύῃ ὅτι μᾶς συγκαλεῖ βαρύνοντα ἡ προσφορά του τὴν ὅποιαν ὁ ἴδιος ὀνόμασε μικρὴν ἀλλὰ ἡ ὅποια εἶναι μεγάλη δταν προέρχεται ἀπὸ ἕνα βιοπαλαιστὴν σὰν καὶ αὐτόν.

Οἱ κ. κ. Παπαδημητρίου Κοζάνης, καὶ ἱ. Παπαδόπουλος Αἰκατερίνης δηλοῦν ὅτι παραιτοῦνται τοῦ λόγου. Ὁ κ. Μπίτσινας Τριφυλλίας συμφωνεῖ μὲ τὴν ἐισηγήσιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ συνιστᾷ ἡ ὑπηρεσία ὡς ὑποδιδασκάλου τῶν μετεκπαιδευθέντων τριτοβαθμίων τὴν προερχομένην ἐξ ὑποδιδασκαλείων νὰ συνυπολογίζεσθαι καὶ προσμετράται κατὰ τὴν προαγωγὴ τῶν σύμφωνα μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 555 τοῦ 1932 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐκτεταθείας. Ὁ κ. Μπίτσινας συμφωνεῖ μὲ τὴν ἐισηγήσιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Σ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ. Ὁ Σύλλογος Ἀργολίδος συμφωνεῖ μὲ τὴν πλειοψηφίαν καὶ πρὸς τὰς οικονομικὰς διεκδικήσεις τοῦ κλάδου καὶ τὴν τακτικὴν τῶν διεκδικήσεων. Ἐπιμένω εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ βαθμοῦ Γ' ἱραμμεντῶς Α' εἰς τοὺς τριτοβαθμίους συναδέλφους μετεκπαιδευθέντας καὶ μὴ. Ἐπίσης ὅπως ὁ ἐξερχόμενος τῆς ὑπηρεσίας διδάσκαλος νὰ λαμβάνῃ σύνταξιν τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ, ν' ἀναγνωρισθῇ εἰς τοὺς περικοχύνους οἰκονομικοῦ τὸν πρὸν διδάσκαλον ἔν ὅπως πραγματικῆς ὑπηρεσίας τέλος, νὰ δοθῇ ὁ βαθμὸς τοῦ τμηματάρχου β'.

ΕΥΣΤ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Αἰγιάλειος). Κύριοι Σύνεδροι ἡ φωνὴ μου γινεῖται τὸ δρόμον τῆς νυχτὸς γὰρ νὰ σὰς μιλήσω πᾶν γνώριμος σὰν φίλος σὰν συνάδελφος πρὸς συναδέλφους πὺς ἀνήκουμε ὅλοι στὴν ἴδιαν κοινότητα τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος. Στὶς ὥρες αὐτὰς κ. ἀντιπροσώποι πὺς τὰ λέω εἶναι πολὺτιμις δὲν θὰ σὰς ἀπασχολήσω πολὺ παρὰ γὰρ ὀριζομένη ζητήματα πὺς ἔχω ἐκ τῶν προτέρων τὴν πεποίθησιν πὺς θὰ συμφωνήσῃτε μαζί μου γιὰτὶ εἶναι ζητήματα πὺς ἀφοροῦν τὴν κλῆδον. Ὅλοι γνωρίζουμε πὺς οἱ περισσότεροι συνάδελφοι εἰς δὲν εἶπαν ὅλοι, δὲν προλαμβάνουν νὰ συμπληρώσω τὸν συντάξιμον χρόνον ὑπηρεσίας, καὶ ἀποχωροῦν τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ διάφορες ἀρρώστιας πὺς προσβάλλουν τὸν κλῆδον μας, οἱ ὅποιοι ἐπὶ σειράν ἐτῶν ὑπηρετοῦν μέσα οὐ τρώγεις μὲ δυσανάλογον ἀριθμὸν μαθητῶν πὺς τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ προσβάλλωνται ἀπὸ διάφορες ἀρρώστιας πολλοὶ συνάδελφοι χωρὶς κατόπιν νὰ ἔχουν τὰ μέσα νὰ κατακοῦν, διὰ τοῦτο προτείνω νὰ ἐγκρίνῃ ἡ συνέλευσις νὰ γίνῃ ὑποχρεωτικὴ κλήσις ἀπὸ τὸν μισθὸν μας καὶ 2 οἱ ἀκόμῃ γὰρ νὰ ἔχομε νοσοκομεῖα τόσον γὰρ τοὺς συναδέλφους, ὅσον καὶ γὰρ τὰς οἰκογενείας τῶν. 2) Νὰ γίνῃ ταμείον ἀλληλοβοήθειας ἔστω καὶ κατὰ περιφέρειας πὺς σκοποῦν νὰ ἔχῃ διὰ νὰ συντρέξῃ ὁ συνάδελφος εἰς τὰς

ἐκαστοτὴ ἀνάγκας τῶν παρουσιαζομένων περιστάσεων.

3) Νὰ ζητηθῇ νὰ ἐξερχωνται μὲ πληρὴ σύνταξιν οἱ ἔχοντες 30 ἐτῶν ὑπηρεσίαν διδάσκαλοι καὶ 20 ἐτῶν αἱ διδασκάλισσαι. Νὰ λογίζονται συντάξιμα τὰ ἐτῶν φοιτήσεως εἰς τὴν διδασκαλείον καὶ νὰ συμπεριλαμβάνονται καὶ ὡς χρόνος προαγωγῆς ὁ στρατεύσιμος. 4) Οἱ τριτοβάθμιοι μετεκπαιδευθέντες εἰς μονοτάξια τμήματα Ἀδιδασκαλείου οἱ ἔχοντες 20 ἐτῶν ὑπηρεσίαν νὰ προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν γραμματέως β'. οἱ ἔχοντες 25 ἐτῶν εἰς τὸν βαθμὸν γραμ. α'. οἱ ἔχοντες 30 ἐτῶν εἰς τὸν βαθμὸν ἐισηγητοῦ οἱ μετεκπαιδευθέντες εἰς μονοτάξια γεωργικὰ φροντιστήρια νὰ κληθῶν νὰ φοιτήσωσιν εἰς διετὴ διὰ νὰ ἐξωμειωθῶν πρὸς τοὺς διετῆς μετεκπαιδευθέντας.

ΚΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ (Κυβέλλα). Συμφωνεῖ μὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς κατ' ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ συλλόγου τὸν συμπεριλαμβανόμενον αὐτὴν ἔκθεσιν πὺς θέλω νὰ ἐπιστήσω περισσότερον τὴν προσοχὴν τῆς μελλούσης διοικήσεως εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς παλαιᾶς ὑπηρεσίας τῶν τριτοβαθμίων καὶ τῆς δικαιότερας διαβαθμίσεως τῶν γυμνασιαστῶν.

ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (Πρεβέζης). Συμφωνεῖ μὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐισηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν οικονομικῶν διεκδικήσεων τοῦ κλάδου καὶ παρατηρεῖ, ὅτι ἐφόσον ἔχουν περιληφθῇ τὰ αἰτήματα αὐτὰ εἰς τὸ ψήφισμα τῶν οικονομικῶν ἀπαιτήσεων τοῦ κλάδου καὶ εἰς τὰς προτάσεις τῆς οἰκίας ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς θεωρεῖ περιττὸν νὰ ἀναμείξῃ ἐν πλείετι τὰ καθένα αἷτημα σιβόμενος ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως γὰρ τὴν συντόμωσιν τοῦ χρόνου ὁμιλίας, παρακαλεῖ μόνον ὅπως ἡ Νέα Διοίκησις προσέξῃ ἰδιαίτερος ὅλα τὰ οικονομικὰς φύσεως αἷτηματα πὺς περιλαμβάνονται εἰς τὰς προτάσεις πὺς ἐψηφίσθησιν.

Ι. ΠΑΝΑΓΙΩΠΟΥΛΟΣ (Αἰδυμνίου). Κύριοι Σύνεδροι, δὲν θὰ ἐπιχειρήσω νὰ μιλήσω πλατεῖα ἐκείνην περὶ οικονομικὰ αἷτηματα τοῦ Συλλόγου μου, γιὰτὶ ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ἐφρόντισα νὰ συμπληρωθῶν ταῦτα στὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Σέβομαι τὴν πολὺτιμὴν ἡξία τοῦ χρόνου καὶ γιὰ τοῦτο δὲν θὰ προβῶ στὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἄλλων αἷτημάτων, τὰ ὅποια ἄλλοι ἐκ τῶν κ. ἀντιπροσώπων ἀνάπτυξαν, ἀλλὰ θὰ περιορισθῶ μὲ λίγα λόγια νὰ σὰς δελεῶ τοὺς λόγους, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐπισημαίνω ἡ ἐπιτροπὴ μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς συντάξιμον ὑπηρεσίας τῆς ἀπὸ 1920—1923 ὑπηρεσίας τῶν διδασκάλων τῆς Θράκης.

Εὐρίσκομαι κύριοι συνάδελφοι στὴ λυπηρὰ θέσιν νὰ σὰς διαβεβαιώσω, ὅτι μὴ πολὺ μεγάλη ἀδικία βαρύνει τὰ στήθῃ τῶν διδασκάλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ὑπηρετήσαν στὴ Θράκην, κατὰ τὰ ἀπὸ 1920—1923 ἐτῶν. Οὗτοι, δυνάμει ἐνὸς Νόμου τοῦ ΔΡΑΔ, ἂν δὲν ἀπατάμην, δὲν δύνανται νὰ ἀναγνωρίσωσιν ὡς συντάξιμον τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀπὸ 1920—1923, γιὰτὶ

δὴθεν τότε ἡ Θράκη ἦτο στρατοκρατούμενη καὶ ἔχι ἐπίσημὴ ἑλληνικήν.

Τὸ πρῶτον εἶναι πολὺ παράδοξον, γιὰτὶ ἐνὸς ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐτῶν ἐκείνων ἀναγνωρίζεται εἰς τοὺς περὶ τῶν ὁ λόγους συναδέλφους ὡς πραγματικὴ ὑπηρεσία καὶ λαμβάνεται ὑπ' ἄψιν στὴν προαγωγὴ κλπ. ἐν τούτοις δὲν προσμετράται οὐτε λαμβάνεται ὑπ' ἄψιν γὰρ τὴν σύνταξιν, ἡ ἀδικία εἶναι ὀλοφάνερη καὶ δὲν παρίσταται, μοῦ φαίνεται ἀνάγκη νὰ λεχθῶν περισσότερον σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα αὐτό.

Τοὺς ἴδιους πάλι συναδέλφους κ. Σύνεδροι, τοὺς παλαιόχρονους διδασκάλους τῆς Θράκης, βαρύνει ἄλλη μὴ ἀδικία πὺς μεγάλη ἀπὸ ἐκείνη πὺς σὰς ἀνέφερα πὺς πᾶνω, ἡ ὅποια εἶναι ἡ ἐξῆς:

Σύμφωνα μὲ τὸ νόμον ἔπρεπε μετὰ τοῦ 1924 νὰ φροντίσωσιν νὰ ἀναγνωρίσωσιν τὴν προϋπηρεσίαν τῶν ὅλων ἐκείνων ἐκ τῶν συναδέλφων, οἱ ὅποιοι εἶχαν ὑπηρετήσῃ ἔξω ἀπὸ τὸ ἐλεύθερον κράτος, οἱ ἐνδιαφερόμενοι συνάδελφοι τῆς Θράκης ἔσπευσαν καὶ ἀναγγώρισαν τὴν προϋπηρεσίαν τῶν, ἐντυχὸς ὁμως κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἀναγνώρισιν συνβῆναι τὸ ἐξῆς λάθος. Ἡ Γενικὴ Διοίκησις ἡ τὸ Ὑπουργεῖον, δὲν εἰσῶν ἀκριβῶς ποῖον ἐκ τῶν δύο, ἀναγνώρισε τὰ πρὶν τοῦ 1914 χρόνῳ ὑπηρεσίας καὶ τὰ προσμετρήσῃ στὴν καθέναν ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερόμενους, μὲ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι, τὰ ἀπὸ 1914 καὶ ἐντεύθεν ἐτῶν ὑπηρεσίας τῶν, θεωροῦνται ἀτελεπαιγνίως ἀναγνωρισμένα. Τοῦτο κύριοι θὰ ἦτο ὀρθόν, ἐὰν κατὰ τὰ ἐτῶν αὐτὰ ἡ Θράκη, στὴν ὅποια εἶχον προσφέρει τὴν ὑπηρεσίαν τοὺς οἱ ἐν λόγῳ συνάδελφοι, ἦτο ἐλεύθερος, ὅπως ἦτο ἡ Μακεδονία. Ἐδῶ λοιπὸν ἔγκειται τὸ λάθος τῆς ὑπηρεσίας ἐκείνης, ἡ ὅποια ἔκαμε τὴν ἀναγνώρισιν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐξήτησαν πληροφωρίαν καὶ συγκεκμημένα ἡρώτησιν νὰ μάθωσιν κατὰ πόσον θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ ἀναγνωρίσωσιν τὰ ἀπὸ 1914—1920 ἐτῶν, γιὰτὶ, ὅπως γνωρίζομε ὅλοι τότε ἡλευθερώθη ἡ Θράκη καὶ ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν, ὅτι παρίσταται ἀνάγκη νὰ ὑποβίβωσιν καὶ πάλι τὰ δικαιολογητικὰ τῶν διὰ νὰ γίνῃ ἡ σχετικὴ ἀναγνώρισιν. Ἡ προθεσμία ὅμως εἶχε περάσει καὶ τὸ Σὺν Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἔδωκε κατὰστασι ἐνὸς ἔτους.

Ἐντὸς τῆς προθεσμίας αὐτῆς οἱ ἐνδιαφερόμενοι συνάδελφοι ἀναγνώρισαν ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν τῶν καὶ ἦσαν ἡσυχιοί, ὅτι ἔχουν πλέον τακτοποιηθῇ. Μὲ κατὰπληρῆς ὁμως ἀργότερα πληροφωροῦνται, ὅτι τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἀρνέσκειται νὰ προσμετρά γὰρ τὴν σύνταξιν τὰ ἀπὸ 1914—1920 χρόνῳ τῆς ὑπηρεσίας τῶν, γιὰτὶ, ὅπως ἰσχυρίζεται, ἡ μετὰ τὸ ἔτος 1928 ἀναγνώρισιν εἶναι ἐκπερόθετος. Ἐτοί λοιπὸν οἱ συνάδελφοι αὐτοὶ οὐτε λόγο οὐτε πολὺ χάνουν ἐνθέντα ἐτῶν σὺν ὀπολογισμὸ τῆς συντάξεως δὲλ. ἀπὸ 1914—1920 καὶ ἀπὸ 1920—1923. Θεωρῶ ὅμως διόλου περὶττὸν νὰ προσπαθῶσιν μὲ λόγια νὰ σὰς μιλήσω τὴν συμπόθειαν ἐκείνην στὸ δικαίωμα τῶν συναδέλφων αὐτῶν, γιὰτὶ

«δικοί» έχουμε, διὰ τὰ χρόνια αὐτὰ ἦσαν χρόνια μαθήσεως σκληρῆς, δὲ καὶ μὲς τηλεγραφῶν καὶ οἱ ἴδιοι, καὶ συνεπῶς εἶναι τραγικά τρομερὴ ἡ ἀδίκησὶς τοῦ τοῦ γίνεται. Ἐπιστῶ τὴν προσοχὴν τῆς μελλούσης διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας, ἡ ὁποία πρέπει μὲ κάθε προσπάθεια νὰ φροντίσῃ νὰ δοθῇ παρατήρησις προθεσμίας γιὰ τὴν ἀναγνώριση τῆς προϋπηρεσίας αὐτῆς γιὰ τὴν σύνταξιν, καθ' ὅτι οὐδεὶς νὰ τὸνίσω, διὰ ἀπὸ τὴν λήσιν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ θὰ ἐξαχρηθῇ κατὰ μέγα μέρος καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Συλλόγου Διδασκαλικοῦ ἢ ἡ σιγὰ σιγὰ διάλυσις αὐτοῦ.

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Ἀμαλιδός). Συνήγορῶ μὲ ὅλην μου τὴν δύναμιν, ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγούμενας ἡμέρας ἐξέθεσα, ὑπὲρ τῶν αἰτημάτων τῶν τριτοβαθμίων μετακινουμένων καὶ μὴ—ἐπίσης ζῆτῶ καὶ ἐγὼ βελτίωσιν τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπηρετιῶν, ἀμειβόμενοι γλιόχιστα μὲ 10 δραχμὰς ἡμερησίως.

ΠΑΠΑΣ. Ὁ σύλλογός μου δὲν ἔχει νὰ προσθέσῃ τίποτα στὰ ζητήματα ὅπως τέθηκαν ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν. Παρακαλῶ νὰ υἱοθετηθῇ ἀπὸ τὴν συνέλευσιν ἡ αἴτησις νῆς μεθοδοδίας τῶν ὑπηρετιῶν τῶν σχολείων γιὰ τὴν ἐνὸς ἐργάζονται πολὺ ἀμειβόμενοι γλιόχιστα. Ὡς πρὸς τὰς οἰκονομικὰς διεκδικήσεις διαφωνῶ μὲ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφείας τῆς ἐπιτροπῆς ποὺ δὲ θέλει νὰ ζητήσωμε ἐπέκτασίν του σὲ ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους.

Ἡ ἀποψη τῆς μειοψηφίας εἶνε σωστή. Μᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία μὴ μὲ ἐμπράγματι ἐκδιώλῃσιν νὰ δειξομε, πῶς δὲν κάνομε μόνον διολογία γιὰ συνεργασία ἀλλὰ τὴ θέλομε πραγματικά. Εἶναι ἐπίσης δορὴ ἡ ἀποψὲς τῆς μειοψηφίας γιὰ τὴς ἀδείας τῶν ἐγγύων διδασκαλισσῶν, νομίζω δὲ πῶς εἶνε δίκαιον σὲ μὴ συνάδελφο ποὺ ἐπὶ 9 μῆνες δίνει τὸ αἷμα τῆς γιὰ τὴν δημιουργία ἐνὸς νέου ἀνθρώπου, νὰ δοθῇ ἐξάμην ἄδεια. Πρέπει ἀκόμη καὶ οἱ μὴ μετακινουμένοι Γ' βαθμοὶ διδασκαλοὶ νὰ φθάσουν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γραμματέως Α'. Συμφωνῶ ὡς πρὸς τὰ ταμεία συντάξεων καὶ προνοίας ἀρκεῖ νὰ μὴν ἐλαττωθῇ ἡ κρατικὴ ἐπιχορήγησις. Ὡς πρὸς τὴν ταχυτικὴν ἔχω νὰ τὸνίσω διὰ δὲν εἶνε βασικὸ ὁργανωτικὸ σφῆγμα τὸ νὰ καθορισθῇ ἀπὸ πρῶτα μίαν τακτικὴν διεκδικήσεως τῶν αἰτημάτων μας. Ἡ ταχυτικὴ δὲ μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι δυναμικὴ καὶ νὰ καθορίζεται ἀντικαταστάσει μετὰ τὴς περιστάσεις. Μένει ἀκόμη νὰ καθορισθῇ τὴν ἔννοιαν τοῦ θύματος. Θῆμα εἶνε μὴ ἔννοια ποὺ μὴ προσοχὴν πρέπει νὰ ἀσκήσῃ ἀπέναντον τῆς ἡ συνέλευσις. Ἡ Διοίκησις ἔπειτα ἀπὸ ὑποδείξεις συλλόγων γιὰ νὰ ὁριστῇ θέμα διώξεων, ἔβαλε γιὰ θέμα τὸν καθορισμὸν τῆς ἔννοιας τοῦ θύματος ἀναγκαστικά. Θύματα δημιουργοῦνται πάντα ἐκεῖ, ποὺ ὑπάρχουν ἰδέαι καὶ ἀνθρώποι πιστοὶ σ' αὐτάς. Δὲν ὑπάρχουν θύματα, ἀλλὰ ποὺ δὲν ὑπάρχουν καὶ ἰδέαι καὶ ἀνθρώποι ποὺ νὰ εἰς πιστεύουσιν, ἢ ἱστορία μᾶς λέει μᾶς τὸν ἑαυτὸν αὐτό. Καὶ οἱ ἐθνικαὶ ἰδέαι ἔχουν τοὺς μαρτυρὲς τοὺς καὶ

οἱ θρησκευτικαὶ ἰδέαι ἔχουν τοὺς δικούς τοὺς μαρτυρὲς, καὶ οἱ κοινωνικὰς ἰδέαι καὶ οἱ ἐπιστημονικὰς. Κάθε ἰδέα ἔχει τοὺς πιστοὺς τῆς καὶ τοὺς πολεμίους τῆς. Καὶ ὅταν γίνεται προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπικράτησιν μιᾶς ἰδέας, ἔρχεται μοιραία ἡ σύγκρουσις. Μία ἰδέα εἶνε καὶ ἡ ἰδέα τῆς ὁργανώσεως γιὰ τὴν διεκδικήσιν τῶν δικαιωμάτων μας στὴ ζωὴ. Ὁ ἀγῶνας μας εἶνε ἀγῶνας τίμιος γιὰ τὸ ψῆμίν μας καὶ γιὰ τὸ ψῆμίν τῶν οἰκογενειῶν μας μέσα στὸ πλαίσιο τοῦ καθεστῶτος καὶ τῶν νόμων τοῦ Κράτους. Καὶ ὅμως, ἡμεῖς πάντα τὴν πολεμικὴν ἐκείναι, ποὺ θέλουν νὰ περιορίσουν τὰ δικαιώματά μας στὴ ζωὴ. Καὶ ἔτσι ἔχουμε θύματα πολλοὺς δασκάλους ποὺ τιμωρήθηκαν γιὰ τὴν συνδικαλιστικὴν τὴν δράσιν. Οἱ διώξεις ἐγίναν ὅλες μὲ τὴν δικαιολογίαν τοῦ Κομμουνισμοῦ, γιὰτὶ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς πῇ φανερά, πῶς μᾶς ἀρνείται τὸ δικαίωμα ν' ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὸ ψῆμίν μας. Τὸ φῶρμα τοῦ κομμουνισμοῦ εἶνε φῶρμα ποὺ ἐφαρμόζει πάνω σ' ὅλα τὰ σώματα.

Ὅλες ὅμως οἱ κατηγορίαι γιὰ κομμουνισμό ἦσαν ἀστήριχτες. Γιὰ διαπίστωση τῆς ἀλήθειας αὐτῆς φτάειν τὸ διὰ κανένας δασκάλος ἀπ' ὅσους διώχθηκαν γιὰ παράβασις τὰς τοῦ ἰδιωτῆρος δὲν τιμωρήθηκε μὲ ὁριστικὴ ἀπόλυσις. Ὅλοι τιμωρήθηκαν μόνον μὲ μικρὴς τιμωρίας, ἀπολύσεις μηνιαίας καὶ τρίμηνης τοῦ πολὺ. Ἐννέεται ὅμως τὸ ἐρώτημα ἀπὸ τὴν ὁμοσπονδία: θύματα ἐνοσῶμε ἐκείνους ποὺ θὰ πέσουν στὸν ἀγῶνα ποὺ χαράζει ἡ Διοίκησις τῆς ὁμοσπονδίας ἢ ἐκείνους ποὺ ἀγωνίζονται, γιὰ τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου κατὰ τρόπο διαφορετικὸν ἀπὸ τὸν τρόπο τῆς Διοικήσεως; Ἐάν αἰφνης ἕνας δασκάλος τιμωρήθῃ γιὰτὶ σὲ ἔν. Συνέλευσιν σὺν ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου τοῦ ἀνέντιμος τῆς ἀπόψεως τοῦ Συλλόγου, εἶνε ἢ δὲν εἶνε θῆμα ὁργανωτικό; Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας προσπαθεῖ νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς θύματα μόνον ἐκείνους ποὺ ἀγωνίζονται πάνω στὶς γραμμὰς ποὺ αὐτὴ ἐχάραξε. Ἀλλὰ γιὰ μᾶς θύματα εἶναι ὅλοι οἱ δασκάλαι ποὺ ἔπασαν γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν συνέλευσεων ἔστω καὶ ἂν αὐτὸ δυσχερῆσθαι εἰς ἐκαστὸν διοικήσεις τῆς ὁμοσπονδίας. Ἐνὰ πρῶτα ἐπεισὶδον μὲ δέχνην τὴν ἔννοια τῶν διώξεων: προχωροῦμε εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν θυμάτων. Καὶ εἰρήνην βρέθηκε σ' αὐτὴ χωρὶς νὰ τὸ φαντάζεται καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς ὁμοσπονδίας κ. Θεοδωροῦ γιὰτὶ πῆγε νὰ μιλήσῃ στὸν Ὑπουργὸν σὺν πρυτανικὸς ἐκπαιδευτικὸς τοῦ διδασκαλικοῦ κώμου. Ἡ δικαιολογία εἶναι πῶς δημοσίευσε στὸ Διδακταλικὸ Βῆμα μερικὰ ἀθέτικα ἄρθρα τοῦ κ. Παπαμαυροῦ ἐνῶ ἂν ψάξομε μέσα στὸν τόμον τοῦ συνεδρίου τῶν ἐπιθεωρητῶν τοῦ 1930 θὰ βροῦμε πολλοὺς ἐπιθεωρητὰς ποὺ πρότειναν νὰ καταργηθῇ δόλοτα ἡ διδασκαλία τῆς ἱ. Διαθήκης. Κι' ὅμως κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἀπολύθηκε, ἐνῶ δὲ διορίστηκε ἀκόμη ὁ Θεοδωροῦ.

Βεβαίως τὸν κ. πρόεδρον τῆς ὁμοσπονδίας ὅτι καὶ αὐτὸς θὰ γίνῃ

θύμα ἀν καμμιὰ φορὰ ἀποφασίσῃ νὰ μιλήσῃ σύμφωνα μετὰ τὰς ἀνάγκας ποὺ θὰ προβάλλῃ ἢ ἐξέλῃ τῶν ζητημάτων. Ἀλλὰ πῶς θὰ υποστηρίξωμε τὰ θύματα αὐτά; Εἶναι τραγικὴ εἰρωνεία γιὰ τὰ θύματα νὰ συζητᾶμε γιὰ τὴν ἰδρυσὴν Λέσχης ποὺ θὰ πηγαίνουμε νὰ πίνουμε καφὲ ἐμεῖς οἱ δασκάλαι τῆς Ἀθήνας ἐνῶ στοὺς δρόμους θὰ γυρίζουν γυμνοὶ καὶ πενιπασμένοι οἱ συνάδελφοι θύματα τῶν ἀγῶνων μας. Πρέπει νὰ ἰδρυθῇ ταμεῖον ἀλληλοβοήθειας γιὰ νὰ τοὺς περιθάλπῃ. Πρέπει ἐπίσης νὰ ζητήσωμε τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου περὶ Δημοσίουπαλληλικῶν ὁργανῶν ὅσον καὶ τῶν ἄλλων νόμων ποὺ περιορίζουν τὰ συνδικαλιστικὰ δικαιώματα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

ΚΑΜΠΑΝΑΣ. Ζητεῖ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ νόμου 5720 ὡς ἀντισυνταγματικῶν. Ἐπίσης ζητεῖ ὅπως οἱ αἰζῶνοι γυναικῶν ἐργαζομένων ὅταν καταστῶν ἀνίκαναι πρὸς ἐργασίαν νὰ δικαιῶνται ἀντάλογον συντάξεως.

ΜΠΑΛΛΑΣ. Τρικάλων συμφωνεῖ μετὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν ἐκθεσιν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ παρακαλεῖ τὴν συνέλευσιν νὰ συστήσῃ εἰς τὴν μέλλουσαν διοίκησιν νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν σπουδαιωτέρων οἰκονομικῶν ζητημάτων.

ΓΚΑΪΚΑΝΗΣ. Ζητεῖ ὅπως ἀπατηθῇ αἰσῆσις τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπηρετιῶν τῶν σχολείων. Τὴν πρότασιν ἐπὶ τῆς συνέλευσιν οἱ κ. Καραχάλιος καὶ Ζηρκὸς καὶ ὁ συνάδελφος ἀπαδέχονται.

Τέλος ὑποβάλλεται ἡ κείμενη πρότασις ἡ ὁποία γίνεται δεκτὴ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Ὑστερὰ ἀπὸ τὴν πλατεῖαν καὶ ἐκάθαρτον ἀνάληψιν τοῦ θέματος «οἰκονομικὰ διεκδικήσεις τοῦ κλάδου» ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἐξ ἴσου πλατεῖαν συζήτησιν ὑπὸ τῶν διαφόρων ἀγροτῶν τῶν

Προεδρεῖν προτείνει

Νὰ θεωρηθῇ ἡ συνέλευσις τὸ ζήτημα ὡς ἐξαντληθὲν καὶ νὰ δεχθῇ τοῦτο ὡς ἐκτεθὴν ὑπὸ τῆς πλειοψηφείας τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς.

Τὴν προεδρεῖν

Ν. Παπανικολάου

Κ. Μπάλλας

Γ. Παπαϊωάννου

Ἀρκτεῖν.

ΓΚΑΪΚΑΝΗΣ (Λέοβιν). Παρακαλῶ τὸν αἰρετὸν σύμβουλον κ. Πετρούνη νὰ μὲ διαφωτίσῃ ἐπὶ τῶν ἐξῆς ζητημάτων: 1) Πῶς προσλαμβάνονται καὶ μὲ ποῖα προσόντα οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου. 2) Ποῦ εὐρίσκεται τὸ ζήτημα τῶν καταχρήσεων. 3) Ἐάν εἶναι ἀληθὲς ὅτι κίττειται καὶ ἄλλο σπῆτι τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου. 4) Γιὰτὶ τὸ «Διδ. Βῆμα» ἐγραψεν κάποτε περὶ μεταθέσεως τοῦ κ. Πετρούνη.

ΠΕΤΡΟΥΝΙΑΣ. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτον ὁ διδασκαλικὸς κώμος εἶναι ἀρκετὰ διαφωτισμένος. Ἐπὶ τοῦ πρώτου ζητήματος ἔχω

νὰ εἶπω ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὸ ταμεῖον ὑπάλληλοι ἀπόφοιτοι τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ δυστυχῶς μὲ βαθμὸν διευθυντοῦ. Ὡς πρὸς τὸν κ. Διονυσίουποῦλον ἔχω νὰ εἶπω ὅτι πρῶτα ἦταν διευθυντὴς τοῦ Ε' ταμεῖου πληρωμῶν καὶ τῶρα τὸν ἐστέλειαν νὰ φυλάτῃ τὸ χαρτόσημον σὲ μίαν ἀποθήκην τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀναφέρεται ἀκολούθως ὁ κ. Πετρούνης καὶ δίδει ἐξηγήσεις καὶ διὰ τὰ ἄλλα ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα τοῦ ἔδωκεν ὁ κ. Γκαγκῆν καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι γνωστὰ ἀπὸ τὸν ἡμερησίον καὶ τὸν διδασκαλικὸν τίτον.

Ἀναφέρει ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ καταρτισθῶν συνεργεῖα γιὰ τὴν εἰσπραξὴ 95.000.000 ἀπὸ τὰ χρήματα τοῦ ὅλιν, ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων κλπ. ἀναφέρει ἐπίσης ὅτι γίνεται κίνησις κοινοτικῶν συντροφιῶν καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων νὰ μποῖν στὸ ταμεῖον ἐπειδὴ τοῦτο πηγαίνει καλὰ καὶ ζητεῖ ἐκνομιολογήσιν τῆς συντελέσεως γιὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ. (Ἡ Συνέλευσις δέχεται). Συνιστᾷ ὅπως τακτοποιηθῶν ὅλοι ἀπέναντι τοῦ Μετοχικοῦ καὶ ἀναφέρει πῶς ὅταν τὰ κεφάλαιά του φθάσουν τὰ ἐξακόσια ἑκατομμύρια (600.000.000) δὲν διατρέχει τοῦτο κατὰ κινδύνον.

ΛΟΥΤΣΗΣ. Παρακαλεῖ ὅπως αἰρετοὶ εἰς εἰδικὸν τεῦχος ἐκδῶσιν τὰς λειτουργίας τοῦ Μετοχικοῦ ὅπως συμμετοχῆς τῶν ὑπαλλήλων κλπ.

ΠΕΤΡΟΥΝΙΑΣ. Δέχεται ὅλο τὸν ὅραν νὰ παρίσχη τὰ ἀποφασισμένα μὲσα σ' ἐκτέλεσιν. Ἀναφερόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἰσοστάσεως εἰσιτιῶν τῆς Ὁμοσπονδίας λέγει ὅτι δύναται αὕτη νὰ λήβῃ δάνειον παρὰ τοῦ Μετοχικοῦ μέχρι 50 ὅλο τῶν ὅσων ἔχει κεφαλαιῶν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΠΟΥΛΟΣ (αἰρετός). Ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὅλα τοῦ κ. Γκαγκῆν λέγει, ὅτι πράγματι ὑπέστη μίαν περιπέτειαν ἐξ ἀφορμῆς τῆς δρασίως του εἰς τὸ Μετοχικόν. Βεβαίως ὅτι τὸ ταμεῖον πηγαίνει καλὰ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁ κλάδος εὐχαριστεῖ τοὺς κ. κ. αἰρετοὺς διὰ τὴν ἐν τῷ Μετοχικῷ δράσιν των.

Ἡ συνέλευσις ἀποφασίζει διὰ τὴν αἰσῆσιν τῶν αἰρετῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ.

ΛΟΥΤΣΗΣ. Ἡ διοίκησις μὲς θὰ ἐξηγήσῃ τὰς ἀποφάσεις διὰ τὴν περιουσίαν των αἰρετῶν κατὰ τοὺς ἀγῶνας των εἰς τὰ ταμεία. Λέγει, ὅτι ἡ διοίκησις πρέπει νὰ λήβῃ ἐννοήσιν μέρος εἰς τὰς καταργήσεις τῶν καταχρήσεων καὶ νὰ καταργήσῃ πλήρως τοὺς αἰρετούς.

ΓΚΑΪΚΑΝΗΣ (Καρυστίας). Ἐξηγητὴς ἐπὶ τῶν προτάσεων. Προτείνει πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἀκύρωσιν τῶν πρὸ τοῦ 1911 γενομένων ἀπολύσεων. Ἀναγινώσκει τὰς προτάσεις τῶν συλλόγων αἱ ὁποῖαι γίνονται δεκταί. Ἐπίσης γίνονται δεκταί καὶ αἱ κάτωθι προτάσεις τοῦ συλλόγου Μεσολογγίου.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

1) Νὰ γίνῃται προεξόφλησις τῶν

συντάξεων τῶν συνταξιούχων διδασκάλων ὑπὸ τῆς Ἀθηναϊκῆς Τραπέζης, ὅπως γίνεται καὶ γιὰ τοὺς στρατιωτικοὺς συνταξιούχους.

2) Νὰ καταργηθῇ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 5019 «περὶ Σχολικῶν Ἐφορειῶν».

3) Συντόμηση χρονικῶν ὁρίων συντάξεων 30ετῇ γιὰ τοὺς διδασκάλους καὶ 20ετῇ γιὰ τὶς δασκάλες, μὲ τὸ μισθὸ τοῦ βαθμοῦ τῶν.

4) Οἱ τριτοβάθμιοι δημοδιδασκαλοὶ οἱ μὴ ὑποστάντες ἐξετάσεις νὰ ἐξισούνται μὲ τοὺς ἄλλους δημοδιδασκάλους καὶ ὅχι μὲ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς τοὺς ἐξισωθέντας μὲ τριτοβάθμιον δημοδιδασκάλον.

5) Νὰ προσμετρεῖται καὶ γὰ ἀντικαταστήσῃ ὡς συντάξιμος χρόνος ὁ χρόνος τῆς φοιτήσεως εἰς τὰ διδασκαλεῖα τριτάτου, πεντατάτου κλπ.

6) Εἰς καθὲ ἐκπαιδευτικῇ πρυτανείᾳ νὰ διδίσκωνται ὁ ἴδιος ἀριθμὸς μισθιαίων.

Ὁ πρυτανεὺς
ἀντιπρόσωπος Μεσαλογείου
Χρίστος Πανάς

ΜΗΛΛΑΣ (Τρικιλών). Ἐφιστά τὴν προσοχὴν τῆς μελλούσης διοικήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προικοδοτήσεως τῶν ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων τῶν δημοδιδασκάλων.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ ὥραν 9.30' λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 10 καὶ 30' τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Ἐπαναλαμβάνομένης τῆς συνεδριάσεως τὴν 11ην νυκτερινὴν κατετίθεται ἡ κάτωθι δῆλωσις: Οἱ ἀπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι ἔχοντες τὴν ἐγκαταλείπειν τῶν ἀποφάσεων τῶν προηγούμενων νικῶν συνελεύσεων ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς δημοτικῆς γλώσσης ἀπὸ μέρους τῆς διοικήσεως καὶ τὴν τόσον ἐκδήλον ἀπόφασιν τῆς 12' γενικῆς συνελεύσεως γιὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς δημοτικῆς γλώσσης σὲ ὅλες τὰς τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου δηλοῦμε πῶς σὲ καμμιά περίπτωση δὲ θὰ συγχωρήσωμε μὴ καὶ δὲν θ' ἀφίσωμε τὴν διοίκησιν τῆς δημοσπονδίας νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀμαχητὶ τυχὸν καταπάτησιν τῆς δικαίας αὐτῆς ἀξιώσεως πού σὲ τίποτε δὲν ἀποβλέπει παρὰ στήν ἐξύψωσιν τοῦ λαϊκοῦ σχολείου. Καλοῦμε τὴν καινούργια διοίκησιν νὰ ἀγωνισθῇ γιὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἀποφάσεων τοῦ κλάδου γιὰ τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης.

Οἱ δηλούντες

Σπυριδάνης
Ἀλεξιάδης
Εὐθυμιάδης

Μετὰ ταῦτα τιθεμένη εἰς ψηφοφορίαν, γίνεται δεκτὴ ἡ κάτωθι πρότασις: Οἱ κάτωθι ἀπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὸν συναδελφικὸν κόσμον ἀπὸ τινος χρόνου κυκλοφορεῖ κατὰ τρόπον σατανικὸν περιοδικὸν τὸ ὅποιον ἀτυχῶς φέρει τὸν τίτλον «Ἐκπαιδευτικὸς Δρόμος» μὲ μόνον ὅπλον τὴν ἀνωνομογραφίαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους καὶ τὴν συκοφαντίαν προτείνουναι ὅπως ἡ γενικὴ συνέλευσις στείματι τὴν ταπεινὴν αὐτὴν προσπάθειαν ἀνθρώπων πού δὲν ἔχουν τὸ ψυχικὸ θάρρος νὰ ὑποστηρίξουν τὸ πε-

ριεχόμενον τοῦ κυπαρισσοφύλλου αὐτοῦ ἐνωπογράφως. Ἡ νέα διοίκησις νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀποχρέωσιν ὅπως ἀνακαλύψῃ τοὺς ὑπευθύνους τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἵνα δοθῇ ἡ εὐχέρεια εἰς τοὺς συναδελφούς νὰ ζητήσουν τὴν ποινικὴν αὐτῶν διώξιν διὰ τὴν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτου συκοφαντικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῶν.

Οἱ προτείνοντες.

Δόσης
Καπογιάννης
Σίνος
Σαρήλης
Ἀλαφογιάννης

Ο **κ. ΡΑΓΚΟΣ** ἀντιχόμενος εἰς τὸ βῆμα ἀναγινώσκει προσηπολογισμὸν τῆς διοικήσεως τῆς ὁμοσπονδίας (Ἰδε προσηπολογισμὸν). Ἐγκρίσει τῆς Συνελεύσεως ἀνέξεται ἡ ἀμοιβὴ τῶν πρὸς κτηνοτροφίαν ὡρῶν τοῦ φάρτου τῆς ἐργασίας ἀπὸ 8 εἰς 11 χιλιάδας δραχμῶν.

Ο **κ. ΓΚΑΓΚΑΝΗΣ** (Λέσβου) προτείνει καὶ δίδονται αὐξήσεις εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ὁμοσπονδίας τῇ ἐγκρίσει τῆς συνελεύσεως. Ἰδε ἐπὶ τοῦ προσηπολογισμοῦ σχετικὰς αὐξήσεις.

Ο **κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** συνιστᾷ εἰς τὴν συνέλευσιν ὡς αὐξήσῃ ὁ μισθὸς τοῦ Προέδρου εἰς 8.000. Βλέπε σχετικὰς αὐξήσεις. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως ταύτης γίνονται θορυβώδεις διαμαρτυρίαι καὶ τινίζεται ὅτι ἡ αὐξήσις αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ.

Ο **κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ** (Ἀσπ. Ἀ.) λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τῶν αὐξήσεων εἶχε τεθῇ καὶ προαποφασισθῇ καὶ ὅτι ἔχουν γίνῃ καὶ ἄλλα πολλά, τὰ ὅποια πρέπει νὰ καταγγελοῦν εἰς τοὺς διαφόρους συλλόγους. Ἀναφερόμενος εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ κ. Προέδρου, λέγει ὅτι ἂν ἔφυγαν τὰ γραφεῖα ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ρόμβης καὶ μετεφέρθησαν εἰς τὴν ἐπὶ ὁδοῦ Ναναρίου 20 οἰκίαν ἐγένετο διὰ τὴν ἀνευτέραν ἐγκατάστασιν τῆς οἰκογενείας μέλους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ προσθέτει ὅτι εἶναι γνωστὴ ἡ γενομένη συναλλαγὴ. Τέλος τονίζει ὅτι πρέπει νὰ τελεθῇ καθε φραγμὸς διὰ τὴν περιστολὴν τοῦ κακοῦ πρὸς διαφύλαξιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς ὁμοσπονδίας. Κατατίθεται καὶ ἀπορρίπτεται ἡ κάτωθι πρότασις:

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Οἱ κάτωθι ἀπογεγραμμένοι προτείνοντες ὡς ὁ μισθὸς τοῦ Προέδρου καὶ γραμματέως ὁρισθῇ εἰς 7.000 δραχμὰς μηνιαίως.

Οἱ ἀπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι

Δαυλῆς
Περικλέους
Καταράδης
Καλῆς

Ἡ συνέλευσις ἐγκρίνει τὰς αὐξήσεις κατόπιν γενομένης ψηφοφορίας. Ψηφίζεται ἀκολουθῶς ἡ ἑξῆς πρότασις:

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Προτείνοντες τὴν αὐξήσιν μισθοῦ Προέδρου εἰς 8 χιλ. Γραμ. 7 χιλ.

Ἐξοδα παραστάσεως 8 χιλ. καὶ 150 δρ. δι' ἡμεραργίας δταν περιοδεύῃ.

Ἀποστολόπουλος
Δόσης
Καβαλάς
Φάσος

Ἐπίσης ἐγκρίνεται ἡ ἑξῆς πρότασις διὰ τὰ πρακτικὰ:

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Οἱ κάτωθι ἀπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι προτείνουν ὅπως τὰ πρακτικὰ τῆς 17ης Γεν. Συνελεύσεως ἐκτυπωθῶν εἰς ἰδιαίτερα τεύχη μέχρῃ 1 Σεπτεμβρίου.

Οἱ ἀντιπρόσωποι

Ἀποστολόπουλος
Δόσης
Παπαδόπουλος
Πανάς
Παναγόπουλος
Γούτσης

ΠΑΠΑΣ. Κύριε Πρόεδρε. Προκειμένου νὰ γίνῃ ψηφοφορία γὰρ ὑπόδειξη αἰρετοῦ, παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ διαβάσω μία δῆλωσιν 25 προσώπων. Ἡ Συνέλευσις δέχεται καὶ ὁ **κ. Παπᾶς** διαβάσει αὐτὴ τὴ δῆλωσιν.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ. (Αἰκατερίνης). Ζητεῖ νὰ προστεθῇ τὸ ὄνομά του κάτω ἀπὸ τὴ δῆλωσιν γιατί δὲν ἔχει ἐντολὴν τοῦ συλλόγου του. Τὸ αὐτὸ ζητοῦν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι Παναγιώττου καὶ Παναγᾶ-πουλος.

Κάμνει τὴν δῆλωσιν ὅτι κατὰ τὴν ψήφισιν τῆς σχετικῆς ἐπὶ τοῦ αἰρετοῦ προτάσεως ἀψήφισεν ὅχι σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ συλλόγου του.

Διεάγεται ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ αἰρετοῦ (ψηφολέκται **Καπογιάννης**, **Πανάς**).

ΤΖΙΤΖΙΚΟΣ. Δὲν ψηφίζει διότι δὲν ἔχει ἐξουσιοδότηση.

Κατατίθενται αἱ ἑξῆς δηλώσεις **Λαρίσης**, **Πεδιάδος**, **Πρεβέζης** καὶ **Σφακίων**.

ΑΗΛΩΣΗ

Οἱ ἀπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι συλλόγων στῇ 12' Γεν. Συνέλευσιν μὲ λύπη μας διαπιστώσαμε, πῶς τὸ ἀξίωμα τοῦ αἰρετοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ κλάδου μας στὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἔγινε ἀντικείμενον συναλλαγῆς, πού θίγει τὸ ἠθικὸ κύρος τοῦ θεσμοῦ. Μὲ μὴ ἀκαθόριστον ψηφοφορίαν, χωρὶς νὰ ἐξακριβωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων καὶ χωρὶς οἱ περισσότεροι ἀντιπρόσωποι ἴσως καὶ ὅλοι νὰ ἔχουν ἀποφάσεις τῶν συλλόγων γὰρ ἐκλογὴν τοῦ ἀποψηφίου αἰρετοῦ ἀπὸ τῆς Συνέλευσιν πάρθηκε ἀπόφασις νὰ ὑποδείξῃ ἡ Γεν. Συνέλευσις τὸν ἀποψηφίον αἰρετό. Σεβόμενοι τὴν ὑπόστασιν τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ, πού τόσο ἀγωνίστηκε ὁ κλάδος μας νὰ τὸν ἀποκτήσῃ, διαμαρτυρούμαστε ἐντονώτα γιὰ τὴν ψηφοφορίαν, πού θὰ γίνῃ. Δηλώνομε δέ, πῶς δὲ θὰ πάρωμε μέρος στὴν ψηφοφορίαν καὶ ἐπιφυλάσσομε τὸ δικαίωμα νὰ πά-

ρουν ἀπάνου στὸ σοβαρὸ αὐτὸ ζήτημα τὴ θέσιν, πού θὰ θεωρήσουν ἐξυπηρετικὴν τοῦ θεσμοῦ τοῦ αἰρετοῦ καὶ τοῦ σκοποῦ, πού ἐξυπηρετῇ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι

Παπᾶς
Σαβάνης
Τόντας
Σιγέλης
Καλῆς
Κουτουμπάνης
Ἀλεξιάδης
Δαυλῆς
Γούτσης
Βασιλάκης
Περικλέους
Σπυριδάνης
Τσακιογιάννης
Παυλῆς
Βλασσόπουλος
Δρόσης
Καλῆς

ΛΗΛΩΣΙΣ

Οἱ κάτωθι ἀπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι **Λαρίσης** δηλῶ ὅτι ἀνοῦμαι ψήφον κατὰ τὴν ψηφοφορίαν περὶ τῆς ὑποδείξεως αἰρετοῦ μέλους τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ δηλῶν
Καράδης

Ὡς ἀντιπρόσωπος **Πεδιάδος** δὲν ἔχω ἐντολὴν νὰ ψηφίσω αἰρετόν.

Ἀντιπρόσωπος **Πεδιάδος**
Ζ. Παλαιωτάκης

ΑΗΛΩΣΙΣ

Δηλῶ ὁ ἀπογεγραμμένος ἀντιπρόσωπος **Πρεβέζης** ὅτι εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ αἰρετοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἔχω ὀρετὴν ἐντολὴν τοῦ συλλόγου μου ὅπως καταψηφίσω πρότασιν ὑποδείξεως αἰρετοῦ παρὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τὴν ὅποιαν τηρῶ πιστῶς καὶ δὲν λαμβάνω μέρος εἰς ψηφοφορίαν.

Ὁ δηλῶν ἀντὶ **Πρεβέζης**
Εὐδύ. Παναγιώττου

ΑΗΛΩΣΙΣ

Οἱ ἀπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι **Ν. Ἀβρονιάδης** δηλῶ ὅτι δὲν θὰ ψηφίσω αἰρετόν ὡς μὴν ἔχων ἐντολὴν πρὸς τοῦτο τοῦ Συλλόγου μου.

Ὁ δηλῶν
Ν. Ἀβρονιάδης

ΑΗΛΩΣΗ

Οἱ κάτωθι ἀπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι δηλοῦν πῶς ἡ ὑπόδειξη τοῦ αἰρετοῦ πάρθηκε κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, θεωροῦν δὲ τὴν δῆλωσιν τῆς ἀριστερᾶς ὡς ἐπαναστατικὴν ἐκδήλωσιν στὶς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως.

Οἱ ἀντιπρόσωποι
Παπαδόπουλος
Σαρήλης
Πάντας

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΑΠΟ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1934 ΕΩΣ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1935

ΕΙΔΟΣ ΕΣΟΔΩΝ	Έγκριθέντα υπό της Συνελεύσεως	ΕΙΔΟΣ ΕΞΟΔΩΝ	Προϋπολογι- σθέντα ποσά υπό του Συμβουλίου	Έγκριθέντα ποσά υπό της γεν. Συνελεύ- σεως
1) Τακτικές συνδρομές συλλόγων 1934-35	300.000. —	Α' Διοίκησης		
2) Έκτακτες συνδρομές συλλόγων 1934-35	5.000. —	1) Μισθός Προέδρου	36.000. —	48.000. —
3) Τόκοι καταθέσεων όμολογιών . .	3.000. —	2) Μισθός Γραμματέως	36.000. —	42.000. —
4) Ένοίκιον Διδασκαλικού Βήματος .	12.000. —	3) Αποζημίωσις Συμβούλων . . .	10.000. —	10.000. —
	320.000. —	Β' Έποπτεία		
5) Υπόλοιπον παρελθούσας χρήσεως	142.530,25	1) Έποπτικόν Συμβούλιον	8.000. —	8.000. —
		Γ' Γενική Συνέλευση	15.000. —	15.000. —
		Δ' Προσωπικό		
		1) Μισθός Ειδικού Γραμματέως	36.000. —	36.000. —
		2) Μισθός δακτυλογράφου . . .	24.000. —	26.400. —
		3) Μισθός υπηρετρίας	7.200. —	8.400. —
		Ε' Γενικά Έξοδα		
		1) Ένοίκιον	39.600. —	39.600. —
		2) Φωτισμός	4.000. —	4.000. —
		3) Θέρμανσις	1.000. —	1.000. —
		4) Υδροληψία	700. —	700. —
		5) Έγκύκλιοι, Υπομνήματα . . .	2.000. —	2.000. —
		6) Ταχυδρομικά	1.000. —	1.000. —
		7) Τηλεγραφικά	3.000. —	3.000. —
		8) Γραφική ύλη	4.000. —	4.000. —
		9) Περιοδικές, Διαλέξεις . . .	25.000. —	25.000. —
		10) Επίτιμοις	5.000. —	5.000. —
		11) Βιβλία, περιοδικά	2.000. —	2.000. —
		12) Δημοσιογραφικά	2.000. —	2.000. —
		13) Φόροι	2.000. —	2.000. —
		14) Σύμβαση υπαλληλικών δυνάμεων	5.000. —	5.000. —
		15) Έξοδα κινήσεως και παράστασις		
		Προέδρου εντός της έδρας . . .	8.000. —	8.000. —
		16) Έξοδα κινήσεως Ειδικού Γραμ- ματέως	3.600. —	3.600. —
		17) Αποδόματα	10.000. —	10.000. —
		18) Τηλέφωνον	5.000. —	5.000. —
		19) Καθαριότης	1.000. —	1.000. —
		Συμπληρωματική		
		20) Αποζημίωσις υπαλλήλου Έμμ. Γεωργίτη μέχρι σήμερα . . .	2.000. —	2.000. —
		21) Αγορά γραφομηχανής . . .	20.000. —	20.000. —
Σύνολον	462.530,25	Σύνολον	310.100. —	321.100. —
		Υπόλοιπον		152.430,25

Έγκρίνεται εν Αθήναις τη 6 Αυγούστου 1934.

Ο Πρόεδρος της ΙΖ' Γεν. Συνελεύσεως
(Γ. Σ.) **Ν. Παπανικολάου**

Ἀνακοινούνται τὰ ἀποτελέσματα τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ αἰρετοῦ, ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

Τακτικὸς Δόσης διὰ ψήφ. 204.
Ἀναπληρωματικὸς Ἀλαφογιάννης διὰ ψήφων 202.

Ἐπιλαχόντες:

Τακτικὸς Γκάγκανης ψήφων 7.
Ἀναπληρωματικὸς Ἀποστολόπουλος διὰ ψήφων 7.

Καὶ εὐρέθησαν 19 ψηφοδέλτια λευκὰ.

Ἐκλέγεται ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν κ. κ. Ἀλαφογιάννη, Καντῆ, Ἀναγνωστοπούλου διὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς Διοικήσεως τῆς Ὀμοσπονδίας.

Κατατίθεται ἡ ἑξῆς: δῆλωσις τῶν ἀντιπροσώπων Θεσσαλίας - Ἡπείρου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τμήματος Θεσσαλίας—Ἡπείρου δηλοῦμεν ὅτι ὑπεδείξαμεν ὡς μέλη τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Δ. Ὀμοσπονδίας, τακτικὸν μὲν τὸν κ. Στ. Δαγκλῆν, ἀναπληρωματικὸν δὲ τὸν κ. Κ. Μπάλαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6—8—1934.

Οἱ ἀντιπρόσωποι
Θεσσαλίας—Ἡπείρου

Κατ' ἐντολὴν
Κεράεως

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἀνακοινοῖ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ἐποπτικοῦ καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Ὀμοσπονδίας ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

Διοικητικὸν

Ἀνεδείχθησαν Διοικητικὸν Συμβούλιον μὲ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν οἱ κάτωθι:

Ὄνομα	Ψῆφοι	Ἀξίωμα
Χρήσιος Ράϊκος	285	Πρόεδρος;
Ν. Παπανικολάου	282	Γεν. Γραμ.
Χ. Γιαννακόπουλος	270	Ἀντιπρ.
Γ. Παπαγεωργίου	270	Σύμβουλ.
Ἑλένη Κοκκίνου	270	

Ἀναπληρωματικὰ μέλη ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι:

Ὄνομα	Ψῆφοι	Ἀξίωμα
Γ. Ἀγγελόπουλος	270	
Η. Μπρίσκα	270	

Τῆς μειοψηφίας τὸ ψηφοδέλτιον μὲ ὑποψήφιον πρόεδρον τὸν κ. Σιγαλὸν συνεκέντρωσεν 110 ψήφους.

Ἐποπτικὸν Συμβούλιον

1) Μακεδονίας - Θράκης

Τακτικὸς Ἰωάννης Παπαδόπουλος (Κατερίνης).

Ἀναπληρωματικὸς Ἰω. Κυμπανῆς (Σάνθης).

2) Θεσσαλίας—Ἡπείρου

Τακτικὸς Στ. Δαγκλῆς (Ἰωαννίνων).

Ἀναπληρωματικὸς Κ. Μπάλλας (Τρικάλων).

3) Στερεᾶς Ἑλλάδος—Εὐβοίας

Τακτικὸς Ἡλίας Σταθόπουλος (Παρνασσίδος).

Ἀναπληρωματικὸς Θ. Μποτίνης (Δωρίδος).

4) Πελοποννήσου—Ἰονίων Νήσων

Τακτικὸς Γ. Ἀποστολόπουλος (Πατρῶν).

Ἀναπληρωματικὸς Ἰάκ. Καλός.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ψήφων

Τακτικὸς Ν. Γκαγκάνης (Λέσβου).

Ἀναπληρωματικὸς Παπαδόπουλος.

Μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ψηφοφορίας ὁ νεοεκλεγείς Πρόεδρος κ. Ράϊκος λαμβάνων τὸν λόγον λέγει:

ΡΑΪΚΟΣ. Πρὸ 9 ἀκριβῶς ἡμερῶν τὸ βῆμα τοῦτο ἐχρησιμοποίησα νὰ χαιρετήσω τὸν ἐρχομὸν σας.

Σήμερον τὸ ἴδιο τοῦτο βῆμα χρησιμοποίησιν γὰρ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν βαθειὰ μου εὐγνωμοσύνη καὶ γὰρ δὲς μὲν ὥραιο εἴχετε τὴν καλὴν σύνη νὰ εἴπετε γὰρ τὸ πρόσωπό μου στὴ διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως, ἀλλὰ περισσότερον γὰρ τὴν ἐξαιρετικὰ τιμητικὴ ἐπανεκλογὴν μου στὴν κεφαλὴ τῆς ὁργανώσεως.

Μετῶν τὸς εὐθύνας ἀλλὰ μετῶ καὶ τὰς δυνάμεις. Στὶς δεύτερες βρισκῶ τὸ ποσὸν ποὺ χρειάζεται ν' ἀντικρύσω τις πρώτες. Θί τις καταβάλω χωρὶς καμμιὰ φειδῶ. Στις ῥιζόμενες δὲ εἰς τὸ μεγάλο κεφάλαιον τῶν ἐκλεκτῶν συνεργασιῶν ἐξ ὀνόματος τῶν ὁποίων σᾶς ἐκφράζω τις ζωηρότερες εὐχαριστίες, θέλω νὰ πιστεύω ὅτι, θὰ ἀνταποκριθῶμεν στὶς ἀξιώσεις τοῦ κλάδου, τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ὁποίου ἀποχαιρετοῦμε μὲ τὴν θερμὴν παράκλησιν νὰ μεταφέρουν στὶς περιφέρειαις τοὺς ποῖοι θερμοὺς συναδελφικοὺς μας χαιρετισμούς, καὶ τὴ διαβεβαίωσίν μας ὅτι πρὸς ὅλους μὲ τὴν αὐτὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν αὐτὴ ἀπαίτησιν ἀντιβίβουμε.

ΓΚΑΓΚΑΝΗΣ (Λέσβου). Εὐχεται ὅπως ἡ Ὀμοσπονδία ἐν τῷ πρόσωπῳ τῆς νέας διοικήσεως μὴ χάσῃ οὐδὲν τῶν δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα ἀπέκτησε ὁ κλάδος. Συνιστᾷ ὅπως ὁ Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας ἀντιμεταπίψῃ τὰ προβαλλόμενα εἰς τὸ ἔργον τοῦ προσκόμματα ματὰ μεγαλυτέρας ψυχραιμίας, νὰ θεωρῇ ὅλους τοὺς δασκάλους ἴσους καὶ νὰ

μὴν παρεξηγῇ τὰς ἐνεργείας οὐδὲν διότι ὅλοι εἶναι τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας. Δὲν βόλται ἀνθρώπους εἰς τὸν κλάδον διακινεομένους ἀπὸ αἰσθήματα ἀντικοινωνικὰ ἀλλὰ μόνον ζωντοῦς. ἔχοντας μόνον θέλησιν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων.

Τέλος ὁ κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως, κηρύσσει τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου εὐχαριστεῖ τοὺς ἀντιπροσώπους διὰ τὴν συνδρομὴν ποὺ τοῦ παρέσχον διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον τοῦ καὶ εὐχαριστεῖ διὰ τὴν ἐκλογὴν του. Ἀπευθύνει δέσιν τὰς εὐχαριστίας τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου πρὸς τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον διὰ τὰς διηρησίας τὰς ὁποίας προσέφερεν πρὸς τὸν διδασκαλικὸν κόσμον διαφωτίζων τὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου καὶ ἐπὶ τῶν γενικῆς φύσεως ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων.

Ἡ συνεδρίασις ἀκολούθως λύεται περὶ ὥραν 2.40 μ. μεσονύκτιον.

Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Δ. Ὀμοσπονδίας συνετέθησαν ἡ Ἐπιτροπὴ ἡ ὁρισθεῖσα ἀπὸ τῆς 12^{ης} Γεν. Συνελεύσεως διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πράξεων τῆς Συνελεύσεως ἀπὸ τῆς 4^{ης} Λεγομένης μὲχρι τῆς 3^{ης} Ἰδίου συμπαραληφθεῖσιν καὶ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Χρ. Ράϊκου, Προέδρου τῆς Δ. Ὀμοσπονδίας Ν. Παπανικολάου Γεν. Γραμματέως καὶ Βασ. Παπῆ, ἀντιπροσώπου τοῦ Α'. Σολύγου Ἀθηνῶν ἀνέγνωσε τὰ εἰρημένα πρακτικὰ ἐκδοῦσα δὲ αὐτὰ ἐν τάξει προέβη εἰς τὴν ἐπικύρωσιν των.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Χ. ΡΑΪΚΟΣ
Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Β. ΠΑΠΑΝ